

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(පටිමො භාගො)

ධම්මචිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා	1
නිදානකථා	2
1. දුරෙතිදානකථා	2
සුමේධකථා	2
2. අවිදුරෙතිදානකථා	48
3. සන්තිකෙතිදානකථා	75
1. එකකනිපාතො	92
1. අපණ්ණකවග්ගො	92
1. අපණ්ණකජාතකවණ්ණනා	92
2. වණ්ණපථජාතකවණ්ණනා	101
3. සෙරිවචාණිජජාතකවණ්ණනා	105
4. චූළසෙට්ඨිජාතකවණ්ණනා	107
5. තණ්ඩුලනාළිජාතකවණ්ණනා	115
6. දෙවධම්මජාතකවණ්ණනා	118
7. කට්ඨභාරිජාතකවණ්ණනා	124
8. ගාමණිජාතකවණ්ණනා	126
9. මසදෙවජාතකවණ්ණනා	127
10. සුඛවිහාරිජාතකවණ්ණනා	129
2. සීලවග්ගො	132
[11] 1. ලක්ඛණමිගජාතකවණ්ණනා	132
[12] 2. නිග්‍රොධමිගජාතකවණ්ණනා	134
[13] 3. කණ්ඩිජාතකවණ්ණනා	141
[14] 4. වාතමිගජාතකවණ්ණනා	143
[15] 5. බරාදියජාතකවණ්ණනා	145
[16] 6. තිපල්ලත්ථමිගජාතකවණ්ණනා	146
[17] 7. මාලුතජාතකවණ්ණනා	150
[18] 8. මතකහත්තජාතකවණ්ණනා	151
[19] 9. ආයාචිතහත්තජාතකවණ්ණනා	153
[20] 10. නළපානජාතකවණ්ණනා	154

3. කුරුඬගවග්ගො	157
[21] 1. කුරුඬගමිගජාතකවණ්ණනා	157
[22] 2. කුක්කුරජාතකවණ්ණනා	158
[23] 3. හොජාජානීයජාතකවණ්ණනා	161
[24] 4. ආජඤ්ඤජාතකවණ්ණනා.....	163
[25] 5. තිත්ථජාතකවණ්ණනා.....	164
[26] 6. මහිලාමුඛජාතකවණ්ණනා	167
[27] 7. අභිණ්භජාතකවණ්ණනා.....	170
[28] 8. නන්දිවිසාලජාතකවණ්ණනා.....	171
[29] 9. කණ්භජාතකවණ්ණනා	173
[30] 10. මුනිකජාතකවණ්ණනා	176
4. කුලාවකවග්ගො	178
[31] 1. කුලාවකජාතකවණ්ණනා	178
[32] 2. නච්චජාතකවණ්ණනා	184
[33] 3. සම්මොදමානජාතකවණ්ණනා	185
[34] 4. මච්ඡජාතකවණ්ණනා.....	187
[35] 5. චට්ටකජාතකවණ්ණනා.....	189
[36] 6. සකුණජාතකවණ්ණනා	191
[37] 7. තිත්තිරජාතකවණ්ණනා	193
[38] 8. බකජාතකවණ්ණනා	196
[39] 9. නන්දජාතකවණ්ණනා.....	199
[40] 10. බදිරඬිගාරජාතකවණ්ණනා	201
5. අත්ථකාමවග්ගො	209
[41] 1. ලොසකජාතකවණ්ණනා	209
[42] 2. කපොතජාතකවණ්ණනා	215
[43] 3. වෙළකජාතකවණ්ණනා.....	217
[44] 4. මකසජාතකවණ්ණනා.....	218
[45] 5. රොහිණිජාතකවණ්ණනා	220
[46] 6. ආරාමදුසකජාතකවණ්ණනා	221
[47] 7. වාරුණිදුසකජාතකවණ්ණනා	223

[48] 8. වෙදබ්බජාතකවණ්ණනා.....	224
[49] 9. නක්ඛත්තජාතකවණ්ණනා	227
[50] 10. දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා	229
6. ආසිසවග්ගො	232
[51] 1. මහාසීලවජාතකවණ්ණනා	232
[52] 2. චූළජනකජාතකවණ්ණනා	236
[53] 3. පුණ්ණපාතිජාතකවණ්ණනා	237
[54] 4. කිංඵලජාතකවණ්ණනා.....	238
[55] 5. පඤ්චාචුධජාතකවණ්ණනා	240
[56] 6. කඤ්චනක්ඛන්ධජාතකවණ්ණනා	243
[57] 7. වානරින්දජාතකවණ්ණනා	245
[58] 8. තයොධම්මජාතකවණ්ණනා.....	247
[59] 9. හෙරිවාදකජාතකවණ්ණනා.....	249
[60] 10. සඨ්ඛධමජාතකවණ්ණනා	250
7. ඉත්ථිවග්ගො	252
[61] 1. අසාතමන්තජාතකවණ්ණනා.....	252
[62] 2. අණ්ඩභූතජාතකවණ්ණනා	255
[63] 3. තක්කපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා	260
[64] 4. දුරාජානජාතකවණ්ණනා	263
[65] 5. අනභිරතිජාතකවණ්ණනා	265
[66] 6. මුදුලක්ඛණජාතකවණ්ණනා	266
[67] 7. උච්ඡඨගජාතකවණ්ණනා.....	269
[68] 8. සාකෙතජාතකවණ්ණනා	271
[69] 9. විසවන්තජාතකවණ්ණනා.....	272
[70] 10. කුද්දාලජාතකවණ්ණනා	273
8. වරුණවග්ගො	278
[71] 1. වරුණජාතකවණ්ණනා.....	278
[72] 2. සීලවනාගරාජජාතකවණ්ණනා.....	281
[73] 3. සච්චංකිරජාතකවණ්ණනා	283
[74] 4. රුක්ඛධම්මජාතකවණ්ණනා	287

[75] 5. මච්ඡජාතකවණ්ණනා.....	289
[76] 6. අසඬකියජාතකවණ්ණනා.....	291
[77] 7. මහාසුපිනජාතකවණ්ණනා.....	293
[78] 8. ඉල්ලිසජාතකවණ්ණනා.....	303
[79] 9. බරස්සරජාතකවණ්ණනා.....	311
[80] 10. භිමසෙනජාතකවණ්ණනා.....	312
9. අපායිම්භවග්ගො.....	317
[81] 1. සුරාපානජාතකවණ්ණනා.....	317
[82] 2. මිත්තවින්දකජාතකවණ්ණනා.....	319
[83] 3. කාළකණ්ණිජාතකවණ්ණනා.....	320
[84] 4. අත්ථස්සද්වාරජාතකවණ්ණනා.....	322
[85] 5. කිංපක්කජාතකවණ්ණනා.....	323
[86] 6. සිලවිමංසකජාතකවණ්ණනා.....	325
[87] 7. මඩගලජාතකවණ්ණනා.....	327
[88] 8. සාරම්භජාතකවණ්ණනා.....	330
[89] 9. කුහකජාතකවණ්ණනා.....	330
[90] 10. අකතඤ්ඤජාතකවණ්ණනා.....	332
10. ලිත්තවග්ගො.....	334
[91] 1. ලිත්තජාතකවණ්ණනා.....	334
[92] 2. මහාසාරජාතකවණ්ණනා.....	335
[93] 3. විස්සාසභොජනජාතකවණ්ණනා.....	341
[94] 4. ලොමභංසජාතකවණ්ණනා.....	342
[95] 5. මහාසුදස්සනජාතකවණ්ණනා.....	344
[96] 6. තෙලපත්තජාතකවණ්ණනා.....	346
[97] 7. නාමසිද්ධිජාතකවණ්ණනා.....	353
[98] 8. කුට්වාණිජජාතකවණ්ණනා.....	355
[99] 9. පරොසහස්සජාතකවණ්ණනා.....	356
[100] 10. අසාතරූපජාතකවණ්ණනා.....	358
11. පරොසතවග්ගො.....	361
[101] 1. පරොසතජාතකවණ්ණනා.....	361

[102] 2. පණ්ණිකජාතකවණ්ණනා.....	361
[103] 3. වෙරිජාතකවණ්ණනා	362
[104] 4. මිත්තවින්දකජාතකවණ්ණනා	363
[105] 5. දුබ්බලකට්ඨජාතකවණ්ණනා	364
[106] 6. උදඤ්චනීජාතකවණ්ණනා	365
[107] 7. සාලිත්තකජාතකවණ්ණනා.....	367
[108] 8. බාහියජාතකවණ්ණනා	369
[109] 9. කුණ්ඩකපුචජාතකවණ්ණනා	370
[110] 10. සබ්බසංභාරකපඤ්ඡජාතකවණ්ණනා.....	372
12. භංචිවග්ගො.....	373
[111] 1. ගදුහපඤ්ඡජාතකවණ්ණනා	373
[112] 2. අමරාදෙවීපඤ්ඡජාතකවණ්ණනා.....	373
[113] 3. සිඬිගාලජාතකවණ්ණනා	373
[114] 4. මිතවින්තීජාතකවණ්ණනා	374
[115] 5. අනුසාසිකජාතකවණ්ණනා	376
[116] 6. දුබ්බවජාතකවණ්ණනා.....	377
[117] 7. තිත්තිරජාතකවණ්ණනා	378
[118] 8. වට්ටජාතකවණ්ණනා.....	379
[119] 9. අකාලරාවිජාතකවණ්ණනා	382
[120] 10. බන්ධනමොක්ඛජාතකවණ්ණනා.....	383
13. කුසනාලිවග්ගො	388
[121] 1. කුසනාලිජාතකවණ්ණනා	388
[122] 2. දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා	390
[123] 3. නඬිගලීසජාතකවණ්ණනා	392
[124] 4. අම්බජාතකවණ්ණනා.....	394
[125] 5. කටාහකජාතකවණ්ණනා.....	396
[126] 6. අසිලක්ඛණජාතකවණ්ණනා	399
[127] 7. කලණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා	402
[128] 8. බිළාරවතජාතකවණ්ණනා	403
[129] 9. අග්ගිකභාරද්වාජජාතකවණ්ණනා	404

[130] 10. කොසියජාතකවණ්ණනා	405
14. අසම්පදානවග්ගො	408
[131] 1. අසම්පදානජාතකවණ්ණනා	408
[132] 2. භීරුකජාතකවණ්ණනා	410
[133] 3. සතාසනජාතකවණ්ණනා	412
[134] 4. කුඩානසොධනජාතකවණ්ණනා	414
[135] 5. වන්දාහජාතකවණ්ණනා	414
[136] 6. සුවණ්ණහංසජාතකවණ්ණනා	415
[137] 7. බබ්බුජාතකවණ්ණනා	417
[138] 8. ගොධාජාතකවණ්ණනා	420
[139] 9. උහතොහට්ඨජාතකවණ්ණනා	422
[140] 10. කාකජාතකවණ්ණනා	423
15. කකණ්ටකවග්ගො	426
[141] 1. ගොධාජාතකවණ්ණනා	426
[142] 2. සිඬිගාලජාතකවණ්ණනා	427
[143] 3. වීරොවජාතකවණ්ණනා	429
[144] 4. නඬිගුට්ඨජාතකවණ්ණනා	431
[145] 5. රාධජාතකවණ්ණනා	432
[146] 6. සමුද්දකාකජාතකවණ්ණනා	434
[147] 7. පුප්ඵරත්තජාතකවණ්ණනා	436
[148] 8. සිඬිගාලජාතකවණ්ණනා	437
[149] 9. එකපණ්ණජාතකවණ්ණනා	440
[150] 10. සඤ්ජීවජාතකවණ්ණනා	443

“ධම්මා සුභා ධාතා චච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුජපටිවිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මචිහාරී

(පට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(පයමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

ජාතිකොට්ඨසභස්සෙහි, පමාණරහිතං හිතං;
ලොකස්ස ලොකනාමෙත, කතං යෙන මහෙසිනා.

තස්ස පාදෙ නමස්සිත්වා, කත්වා ධම්මස්ස චඤ්ජලිං;
සඬ්ඝඤ්ච පතිමානෙත්වා, සබ්බසම්මානභාජනං.

නමස්සනාදිනො අස්ස, පුඤ්ඤස්ස රතනත්තයෙ;
පවත්තස්සානුභාවෙන, ඡෙත්වා සබ්බෙ උපද්දවෙ.

තං තං කාරණමාගම්ම, දෙසිතානි ජුතීමතා;
අපණ්ණකාදීනි පුරා, ජාතකානි මහෙසිනා.

යානි යෙසු චිරං සත්ථා, ලොකනිත්ථරණත්ථිකො;
අනන්තෙ බොධිසම්භාරෙ, පරිපාවෙසි නායකො.

තානි සබ්බානි එකජ්ඣං, ආරොපෙත්තෙහි සඬ්ඝහං;
ජාතකං නාම සඬ්ඝිතං, ධම්මසඬ්ඝාභකෙහි යං.

බුද්ධචංසස්ස එතස්ස, ඉච්ඡන්තෙන චිරට්ඨිතිං;
යාවිතො අභිගන්ත්වාන, ථෙරෙන අත්ථදස්සිනා.

අසංසට්ඨවිහාරෙ, සදා සුද්ධවිහාරිනා;
තථෙව බුද්ධම්මිත්තෙන, සන්තචිත්තෙන විඤ්ඤනා.

මහිංසාසකචංසමිහි, සම්භූතෙන නයඤ්ඤනා;
බුද්ධදෙවෙන ච තථා, හික්ඛුනා සුද්ධබුද්ධිනා.

මහාපුරිසවරියානං, ආනුභාවං අවිත්තියං;
තස්ස විජ්ජෙනායත්තස්ස, ජාතකස්සත්ථවණ්ණනං.

මහාවිහාරවාසීනං, වාචනාමග්ගනිස්සිතං;
භාසිස්සං භාසතො තං මෙ, සාධු ගණ්හන්තු සාධවොති.

නිදානකථා

සා පනායං ජාතකස්ස අත්ථවණ්ණනා දුරෙතිදානං, අවිදුරෙතිදානං, සන්තිකෙතිදානන්ති ඉමානි තිණි නිදානානි දස්සෙත්වා වණ්ණියමානා යෙ නං සුණන්ති, තෙහි සමුදාගමතො පටියාය විඤ්ඤාතත්තා යස්මා සුට්ඨු විඤ්ඤාතා නාම හොති, තස්මා තං තානි නිදානානි දස්සෙත්වා වණ්ණයිස්සාම.

තත්ථ ආදිතො තාව තෙසං නිදානානං පරිච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො. දීපඬිකරපාදමූලස්මිඤ්ඤි කතාහිනිභාරස්ස මහාසත්තස්ස යාව වෙස්සන්තරත්තභාවා චචිත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ති, තාව පචත්තො කථාමග්ගො දුරෙතිදානං නාම. තුසිතභවනතො පන චචිත්වා යාව බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤාතජ්ජන්ති, තාව පචත්තො කථාමග්ගො අවිදුරෙතිදානං නාම. සන්තිකෙතිදානං පන තෙසු තෙසු යානෙසු විහරතො තස්මිං තස්මිංයෙව යානෙ ලබ්භන්ති.

1. දුරෙතිදානකථා

තත්‍රිදං දුරෙතිදානං නාම – ඉතො කිර කජ්ජසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොය්‍යානං මත්ථකෙ අමරවතී නාම නගරං අහොසි. තත්ථ සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො පටිවසති උභතො සුජාතො මානිතො ච පිතිතො ච සංසුද්ධගහණිකො යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙන අහිරුපො දස්සනීයො පාසාදිකො පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො. සො අඤ්ඤං කම්මං අකත්වා බ්‍රාහ්මණසිප්පමෙව උග්ගණ්හි. තස්ස දහරකාලෙයෙව මාතෘපිතරො කාලමකංසු. අථස්ස රාසිවඩ්ඪකො අමච්චො ආයපොත්ථකං ආහරිත්වා සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාදිහරිතෙ ගබ්භෙ විවරිත්වා “එත්තකං තෙ, කුමාර, මාතු සන්තකං, එත්තකං පිතු සන්තකං, එත්තකං අය්‍යකපය්‍යකාන”න්ති යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා ධනං ආචික්ඛිත්වා “එතං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ. සුමෙධපණ්ඩිතො චිත්තෙසි – “ඉමං ධනං සංහරිත්වා මය්‍හං පිතුපිතාමහාදයො පරලොකං ගච්ඡන්තා එකං කහාපණම්පි ගහෙත්වා න ගතා, මයා පන ගහෙත්වා ගමනකාරණං කාතුං වට්ටති”ති. සො රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා මහාජනස්ස දානං දත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජී. ඉමස්ස පනත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං ඉමස්මිං යානෙ සුමෙධකථා කථෙතබ්බො. සා පනෙසා කිඤ්ඤාපි බුද්ධවංසෙ නිරන්තරං ආගතායෙව, ගාථාසම්බන්ධෙන පන ආගතත්තා න සුට්ඨු පාකටා. තස්මා තං අන්තරන්තරා ගාථාය සම්බන්ධදීපකෙහි වචනෙහි සද්ධිං කථෙස්සාම.

සුමෙධකථා

කජ්ජසතසහස්සාධිකානඤ්ඤි චතුත්තං අසඬ්ඛොය්‍යානං මත්ථකෙ දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං “අමරවතී”ති ච “අමර”න්ති ච ලද්ධනාමං නගරං අහොසි, යං සන්ධාය බුද්ධවංසෙ චුත්තං –

“කජ්ජෙ ව සතසහස්සෙ, චතුරො ව අසඬ්ඛියෙ;
අමරං නාම නගරං, දස්සනෙය්‍යං මනොරමං;
දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං, අන්තපානසමායුත”න්ති.

තත්ථ දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තන්ති හත්ථිසද්දෙන, අස්සසද්දෙන, රථසද්දෙන, හෙරිසද්දෙන, මුද්ධිගසද්දෙන, විණාසද්දෙන, සම්මසද්දෙන, කාළසද්දෙන, සඬ්ඛසද්දෙන “අස්නාථ, පිවථ, බාදථ”ති දසමෙන සද්දෙනාති ඉමෙහි දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං අහොසි. තෙසං පන සද්දානං එකදෙසමෙව ගහෙත්වා –

“හත්ථිසද්දං අස්සසද්දං, හෙරිසඬ්ඛරථානි ව;
බාදථ පිවථ වෙව, අන්තපානෙන සොසිත”න්ති. –

බුද්ධවංසෙ ඉමං ගාථං වත්වා –

“නගරං සබ්බඬ්ඛසම්පන්නං, සබ්බකම්මමුපාගතං;
සත්තරතනසම්පන්නං, නානාජනසමාකූලං;
සම්ඨ්ඨං දෙවනගරංව, ආවාසං පුඤ්ඤකම්මිනං.

“නගරෙ අමරවතියා, සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො;
අනෙකකොට්ඨන්තිවයො, පහුතධනධඤ්ඤවා.

“අජ්ඣායකො මන්තධරො, තිණ්ණං වෙදාන පාරගු;
ලක්ඛණෙ ඉතිහාසෙ ව, සධම්මෙ පාරම් ගතො”ති. – වුත්තං;

අපේකදිවසං සො සුමෙධපණ්ඩිතො උපරිපාසාදවරතලෙ රහොගතො හුත්වා පල්ලඬ්ඛං ආභූජිත්වා නිසින්නො චිත්තෙසි – “පුනබ්භවෙ, පණ්ඩිත, පටිසන්ධිග්ගහණං නාම දුක්ඛං, තථා නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ සරීරහෙදනං, අහඤ්ච ජාතිධම්මො ජරාධම්මො ඛ්‍යාධිධම්මො මරණධම්මො, එවංභූතෙන මයා අජාතිං අජරං අඛ්‍යාධිං අදුක්ඛං සුඛං සීතලං අමතමහානිබ්බානං පරියෙසිතුං වට්ටති, අවස්සං භවතො මුච්චිත්වා නිබ්බානගාමිනා එකෙන මග්ගෙන භවිතබ්බ”න්ති. තෙන වුත්තං –

“රහොගතො නිසීදිත්වා, එවං චිත්තෙසහං තදා;
දුක්ඛො පුනබ්භවො නාම, සරීරස්ස ව හෙදනං.

“ජාතිධම්මො ජරාධම්මො, ඛ්‍යාධිධම්මො සහං තදා;
අජරං අමතං බෙමං, පරියෙසිස්සාමි නිබ්බුතිං.

“යංනුනිමං පුතිකායං, නානාකුණපපුරිතං;
ජඬ්ඬිසිත්වාන ගච්ඡෙය්‍යං, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.

“අත්ථි හෙහිති සො මග්ගො, න සො සක්කා න හෙනුයෙ;
පරියෙසිස්සාමි තං මග්ගං, භවතො පරිමුත්තියා”ති.

තතො උත්තරිපි එවං වින්තෙසි – යථා හි ලොකෙ දුක්ඛස්ස පටිපක්ඛභූතං සුඛං නාම අත්ථි, එවං භවෙ සති තප්පටිපක්ඛෙන විභවෙනාපි භවිතබ්බං. යථා ච උණ්හෙ සති තස්ස වූපසමභූතං සීතමිපි අත්ථි, එවං රාගාදීනං අග්ගීනං වූපසමෙන නිබ්බානෙනාපි භවිතබ්බං. යථා ච පාපස්ස ලාමකස්ස ධම්මස්ස පටිපක්ඛභූතො කල්‍යාණො අනවජ්ජධම්මොපි අත්ථියෙව, එවමෙව පාපිකාය ජාතියා සති සබ්බජාතික්ඛෙපනතො අජාතිසඬ්ඛානෙන නිබ්බානෙනාපි භවිතබ්බමෙවාති. තෙන චුත්තං –

“යථාපි දුක්ඛෙ විජ්ජන්තෙ, සුඛං නාමපි විජ්ජති;
එවං භවෙ විජ්ජමානෙ, විභවොපි ඉච්ඡිතබ්බකො.

“යථාපි උණ්හෙ විජ්ජන්තෙ, අපරං විජ්ජති සීතලං;
එවං තිව්ධග්ගි විජ්ජන්තෙ, නිබ්බානං ඉච්ඡිතබ්බකං.

“යථාපි පාපෙ විජ්ජන්තෙ, කල්‍යාණමපි විජ්ජති;
එවමෙව ජාති විජ්ජන්තෙ, අජාතිපිච්ඡිතබ්බක”න්ති.

අපරමිපි වින්තෙසි – යථා නාම ගුරුරාසිමිහි නිමුග්ගෙන පුරිසෙන දුරතො පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තං මහාතළාකං දිස්වා “කතරෙන නු බො මග්ගෙන එත්ථ ගන්තබ්බ”න්ති තං තළාකං ගවෙසිතුං යුත්තං. යං තස්ස අගවෙසනං, න සො තළාකස්ස දොසො. එවමෙව කිලෙසමලධොවනෙ අමතමහානිබ්බානතළාකෙ විජ්ජන්තෙ තස්ස අගවෙසනං න අමතනිබ්බානමහාතළාකස්ස දොසො. යථා ච වොරෙහි සම්පරිවාරිතො පුරිසො පලායනමග්ගෙ විජ්ජමානෙපි සවෙ න පලායති, න සො මග්ගස්ස දොසො, පුරිසස්සෙව දොසො. එවමෙව කිලෙසෙහි පරිවාරෙත්වා ගහිතස්ස පුරිසස්ස විජ්ජමානෙයෙව නිබ්බානගාමිමිහි සිවෙ මග්ගෙ මග්ගස්ස අගවෙසනං නාම න මග්ගස්ස දොසො, පුග්ගලස්සෙව දොසො. යථා ච ඛ්‍යාධිපිළිතො පුරිසො විජ්ජමානෙ ඛ්‍යාධිතිකිච්ඡකෙ වෙජ්ජෙ සවෙ තං වෙජ්ජං ගවෙසිත්වා ඛ්‍යාධිං න තිකිච්ඡාපෙති, න සො වෙජ්ජස්ස දොසො, පුරිසස්සෙව දොසො. එවමෙව යො කිලෙසඛ්‍යාධිපිළිතො පුරිසො කිලෙසවූපසමමග්ගකොවිදං විජ්ජමානමෙව ආවරියං න ගවෙසති, තස්සෙව දොසො, න කිලෙසවිනාසකස්ස ආවරියස්සාති. තෙන චුත්තං –

“යථා ගුරුගතො පුරිසො, තළාකං දිස්වාන පුරිතං;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො තළාකස්ස සො.

“එවං කිලෙසමලධොවෙ, විජ්ජන්තෙ අමතන්තලෙ;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො අමතන්තලෙ.

“යථා අරීහි පරිරුද්ධො, විජ්ජන්තෙ ගමනම්පථෙ;
න පලායති සො පුරිසො, න දොසො අඤ්ජසස්ස සො.

“එවං කිලෙසපරිරුද්ධො, විජ්ජමානෙ සිවෙ පථෙ;
න ගවෙසති තං මග්ගං, න දොසො සිවමඤ්ජසෙ.

“යථාපි බ්‍යාධිතො පුරිසො, විජ්ජමානෙ තිකිච්ඡකෙ;
න තිකිච්ඡාපෙති තං බ්‍යාධිං, න දොසො සො තිකිච්ඡකෙ.

“එවං කිලෙසබ්‍යාධිහි, දුක්ඛිතො පරිපිළිතො;
න ගවෙසති තං ආචරියං, න දොසො සො විනායකෙ” ති.

අපරම්පි වින්තෙසි – යථා මණ්ඩනජාතිකො පුරිසො කණ්ඨෙ ආසත්තං කුණපං ඡඩ්ඨෙත්වා සුඛී ගච්ඡති, එවං මයාපි ඉමං පුත්තිකායං ඡඩ්ඨෙත්වා අනපෙක්ඛෙන නිබ්බානනගරං පවිසිතබ්බං. යථා ච නරනාරියො උක්කාරභූමියං උච්චාරපස්සාවං කත්වා න තං උච්ඡඩ්ගෙන වා ආදාය දසන්තෙන වා වෙදෙත්වා ගච්ඡන්ති, ජිගුච්ඡමානා පන අනපෙක්ඛාව ඡඩ්ඨෙත්වා ගච්ඡන්ති, එවං මයාපි ඉමං පුත්තිකායං අනපෙක්ඛෙන ඡඩ්ඨෙත්වා අමතං නිබ්බානනගරං පවිසිතුං වට්ටති. යථා ච නාවිකා නාම ජජ්ජරං නාවං අනපෙක්ඛා ඡඩ්ඨෙත්වා ගච්ඡන්ති, එවං අහම්පි ඉමං නවහි වණුමුඛෙහි පග්ගරත්තං කායං ඡඩ්ඨෙත්වා අනපෙක්ඛො නිබ්බානපුරං පවිසිස්සාමි. යථා ච පුරිසො නානාරතනාති ආදාය වොරෙහි සද්ධිං මග්ගං ගච්ඡන්තො අත්තතො රතනනාසහයෙන තෙ ඡඩ්ඨෙත්වා බෙමං මග්ගං ගණ්හාති, එවං අයම්පි කරජකායො රතනවිලොපකවොරසදිසො. සවාහං එත්ථ තණ්හං කරිස්සාමි, අරියමග්ගකුසලධම්මරතනං මෙ නස්සිස්සති. තස්මා මයා ඉමං වොරසදිසං කායං ඡඩ්ඨෙත්වා නිබ්බානනගරං පවිසිතුං වට්ටතීති. තෙන වුත්තං –

“යථාපි කුණපං පුරිසො, කණ්ඨෙ බද්ධං ජිගුච්ඡිය;
මොචයිත්වාන ගච්ඡෙය්‍ය, සුඛී සෙරී සයංවසී.

“තථෙවිමං පුත්තිකායං, නානාකුණපසඤ්චයං;
ඡඩ්ඨයිත්වාන ගච්ඡෙය්‍යං, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.

“යථා උච්චාරට්ඨානමහි, කරිසං නරනාරියො;
ඡඩ්ඨයිත්වාන ගච්ඡන්ති, අනපෙක්ඛා අනත්ථිකා.

“එවමෙවාහං ඉමං කායං, නානාකුණපපුරිතං;
ඡඩ්ඨයිත්වාන ගච්ඡිස්සං, වච්චං කත්වා යථා කුට්ටිං.

“යථාපි ජජ්ජරං නාවං, පලුග්ගං උදගාහිනිං;

සාමී ඡඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡන්ති, අනපෙක්ඛා අනත්ථිකා.

“එවමෙවාහං ඉමං කායං, නවච්ඡිද්දං ධුවස්සවං;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගච්ඡස්සං, ජිණ්ණනාවංච සාමිකා.

“යථාපි පුරිසො වොරෙහි, ගච්ඡන්තො භණ්ඩමාදිය;
භණ්ඩච්ඡෙදහයං දිස්වා, ඡඩ්ඛයිත්වාන ගච්ඡති.

“එවමෙව අයං කායො, මහාවොරසමො විය;
පහායිමං ගමිස්සාමි, කුසලච්ඡෙදනාහයා” ති.

එවං සුමෙධපණ්ඩිතො නානාවිධාහි උපමාහි ඉමං නෙක්ඛම්මුපසංහිතං අත්ථං වින්තෙත්වා සකනිවෙසනෙ අපරිමිතං භොගක්ඛන්ධං හෙට්ඨා චුත්තනයෙන කපණ්දධිකාදීනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාදානං දත්වා වත්ථුකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පහාය අමරනගරතො නික්ඛමීත්වා එකකොච හිමවන්තෙ ධම්මිකං නාම පබ්බතං නිස්සාය අස්සමං තත්වා තත්ථ පණ්ණසාලඤ්ච වඩ්ඪකමඤ්ච මාපෙත්වා පඤ්චහි නිවරණදොසෙහි විවජ්ජිතං “එවං සමාහිතෙ විත්තෙ” තිආදිනා නයෙන චුත්තෙහි අට්ඨහි කාරණගුණෙහි සමුපෙතං අභිඤ්ඤාසම්බන්ධං බලං ආහරිතුං තස්මිං අස්සමපදෙ නවදොසසමන්තාගතං සාටකං පජහිත්වා ද්වාදසගුණසමන්තාගතං වාකචීරං නිවාසෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. එවං පබ්බජීතො අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං තං පණ්ණසාලං පහාය දසගුණසමන්තාගතං රුක්ඛමූලං උපගන්ත්වා සබ්බං ධඤ්ඤවිකතිං පහාය පවත්තඵලභොජනො හුත්වා නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඪකමනවසෙනෙව පධානං පදහන්තො සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව අට්ඨන්තං සමාපත්තීනං පඤ්චන්තඤ්ච අභිඤ්ඤානං ලාභී අහොසි. එවං තං යථාපත්ථිතං අභිඤ්ඤාබලං පාපුණි. තෙන චුත්තං -

“එවාහං වින්තයිත්වාන, නෙකකොට්ඨසතං ධනං;
නාථානාථානං දත්වාන, හිමවන්තමුපාගමිං.

“හිමවන්තස්සාවිදුරෙ, ධම්මිකො නාම පබ්බතො;
අස්සමො සුකතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

“වඩ්ඪකමං තත්ථ මාපෙසිං, පඤ්චදොසවිවජ්ජිතං;
අට්ඨගුණසමුපෙතං, අභිඤ්ඤාබලමාහරිං.

“සාටකං පජහිං තත්ථ, නවදොසමුපාගතං;
වාකචීරං නිවාසෙසිං, ද්වාදසගුණමුපාගතං.

“අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං, පජහිං පණ්ණසාලකං;

උපාගමිං රුක්ඛමූලං, ගුණෙ දසහුපාගතං.

“වාපිතං රොපිතං ධඤ්ඤං, පජ්ඣිං නිරවසෙසතො;
අනෙකගුණසම්පන්නං, පවත්තඵලමාදිසිං.

“තත්ථජපධානං පද්ධිං, නිසජ්ජට්ඨානවඤ්ඤාමෙ;
අබ්භන්තරම්භි සත්තාගෙ, අභිඤ්ඤාබලපාපුණි”න්ති.

තත්ථ “අස්සමො සුකතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා”ති ඉමාය පාළියා සුමෙධපණ්ඩිතෙන අස්සමපණ්ණසාලාවඤ්ඤාමා සහත්ථා මාපිතා විය වුත්තා. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – මහාසත්තං “භිමවත්තං අජ්ඣෙය්ගාගෙත්වා අජ්ජ ධම්මිකං පබ්බතං පවිසිස්සාමි”ති නික්ඛන්තං දිස්වා සක්කො දෙවානම්න්දො විස්සකම්මදෙවපුත්තං ආමන්තෙසි – “තාත, අයං සුමෙධපණ්ඩිතො පබ්බජිස්සාමිති නික්ඛන්තො, එතස්ස වසනට්ඨානං මාපෙභි”ති. සො තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා රමණීයං අස්සමං, සුගුත්තං පණ්ණසාලං, මනොරමං වඤ්ඤාමඤ්ච මාපෙසි. භගවා පන තදා අත්තතො පුඤ්ඤානුභාවෙන නිජ්ඣන්තං තං අස්සමපදං සන්ධාය සාරිපුත්ත, තස්මිං ධම්මිකපබ්බතෙ –

“අස්සමො සුකතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා;
වඤ්ඤාමං තත්ථ මාපෙසිං, පඤ්චදොසවිවජ්ජිත”න්ති. –

ආහ. තත්ථ සුකතො මය්හන්ති සුකතො මයා. පණ්ණසාලා සුමාපිතාති පණ්ණච්ඡදනසාලාපි මෙ සුමාපිතා අහොසි.

පඤ්චදොසවිවජ්ජිතන්ති පඤ්චමෙ වඤ්ඤාමදොසා නාම – ථද්ධවිසමතා, අන්තොරුක්ඛතා, ගහනච්ඡන්තතා, අතිසම්බාධතා, අතිවිසාලතාති. ථද්ධවිසමභූමිභාගස්මිඤ්චි වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමන්තස්ස පාදා රුජ්ජන්ති, ථොටා උට්ඨහන්ති, විත්තං එකග්ගං න ලහති, කම්මට්ඨානං විපජ්ජති. මුදුසමතලෙ පන ඵාසුචිහාරං ආගම්ම කම්මට්ඨානං සම්පජ්ජති. තස්මා ථද්ධවිසමභූමිභාගතා එකො දොසොති වෙදිතබ්බො. වඤ්ඤාමස්ස අන්තො වා මජ්ඣෙකො වා කොට්ඨං වා රුක්ඛෙ සති පමාදමාගම්ම වඤ්ඤාමන්තස්ස නලාටං වා සීසං වා පටිහඤ්ඤතිති අන්තොරුක්ඛතා දුතියො දොසො. තිණලතාදිගහනච්ඡන්තො වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමන්තො අන්ධකාරවෙලායං උරගාදිකෙ පාණෙ අක්කම්භිත්වා වා මාරෙති, තෙහි වා දට්ඨො දුක්ඛං ආපජ්ජතිති ගහනච්ඡන්තතා තතියො දොසො. අතිසම්බාධෙ වඤ්ඤාමෙ විත්ථාරතො රතනිකෙ වා අභිච්ඡරතනිකෙ වා වඤ්ඤාමන්තස්ස පරිච්ඡෙදෙ පක්ඛලිත්වා නබාපි අභිගුලියොපි භිජ්ජන්තිති අතිසම්බාධතා චතුත්ථො දොසො. අතිවිසාලෙ වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමන්තස්ස විත්තං විධාවති, එකග්ගතං න ලහතිති අතිවිසාලතා පඤ්චමො දොසො. පුච්චලතො පන දියඨිච්ඡරතනං ද්විසු පස්සෙසු රතනමත්තඅනුවඤ්ඤාමං දීඝතො සට්ඨිහත්ථං මුදුතලං

සමවිජ්ජකිණ්ණවාලුකං වඩ්ඪකමං වට්ටනි චෙතියගිරිමිහි දීපජ්ජසාදකමහින්දත්ථෙරස්ස වඩ්ඪකමනං විය, තාදිසං තං අහොසි. තෙනාහ “වඩ්ඪකමං තත්ථ මාපෙසිං, පඤ්චදොසවිවජ්ජිත”න්ති.

අට්ඨගුණසමුපෙතන්ති අට්ඨහි සමණසුඛෙහි උපෙනං. අට්ඨමානි සමණසුඛානි නාම — ධනධඤ්ඤපරිග්ගහාභාවො, අනවජ්ජපිණ්ඩපාතපරියෙසනභාවො, නිබ්බූතපිණ්ඩපාතභුඤ්ජනභාවො, රට්ඨං පිළෙත්වා ධනසාරං වා සීසකභාපණාදීනි වා ගණ්හන්තෙසු රාජකුලෙසු රට්ඨපිළනකිලෙසාභාවො, උපකරණෙසු නිව්ජන්දරාගභාවො, චොරවිලොපෙ නිබ්භයභාවො, රාජරාජමහාමත්තෙහි අසංසට්ඨභාවො, චතුසු දිසාසු අජ්ජට්ඨනභාවොති. ඉදං චුත්තං හොති — යථා තස්මිං අස්සමෙ වසන්තෙන සක්කා හොන්ති ඉමානි අට්ඨ සමණසුඛානි වින්දිතුං, එවං අට්ඨගුණසමුපෙනං තං අස්සමං මාපෙසින්ති.

අභිඤ්ඤාබලමාහරිත්ති පච්ඡා තස්මිං අස්සමෙ වසන්තො කසිණපරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤානං සමාපත්තිනඤ්ච උජ්ජාදනත්ථාය අනිවචනො දුක්ඛතො විපස්සනං ආරහිත්වා ථාමජ්ජත්තං විපස්සනාබලං ආහරිං. යථා තස්මිං වසන්තො තං බලං ආහරිතුං සක්කොමි, එවං තං අස්සමං තස්ස අභිඤ්ඤත්ථාය විපස්සනාබලස්ස අනුච්ඡවිකං කත්වා මාපෙසින්ති අත්ථො.

සාටකං පජ්ඣිං තත්ථ, නවදොසමුපාගතන්ති එත්ථායං අනුපුබ්බිකථා — තදා කිර කුටිලෙණවඩ්ඪකමාදිපටිමණ්ඩිතං පුජ්ඣුපගඵලුපගරුක්ඛසඤ්ජන්තං රමණීයං මධුරසලිලාසයං අපගතවාළුමිගහිංසනකසකුණං පවිචෙකක්ඛමං අස්සමං මාපෙත්වා අලඬිකතවඩ්ඪකමස්ස උහොසු අන්තෙසු ආලම්බනඵලකං සංවිධාය නිසීදනත්ථාය වඩ්ඪකමචෙමජ්ජෙකං සමතලං මුග්ගවණ්ණසීලං මාපෙත්වා අන්තොපණ්ණසාලායං ජටාමණ්ඩලවාකචීරතිදණ්ඩකුණ්ඩිකාදිකෙ තාපසපරික්ඛාරෙ, මණ්ඩපෙ පානීයසට්ඨානීයසඬ්ඛපානීයසරාවානි, අග්ගිසාලායං අධිගාරකපල්ලදාරුආදීනිති එවං යං යං පබ්බජිතානං උපකාරාය සංවත්තති, තං තං සබ්බං මාපෙත්වා පණ්ණසාලාය හිත්තියං “යෙ කෙවි පබ්බජිතුකාමා ඉමෙ පරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා පබ්බජන්තු”ති අක්ඛරානි ඡින්දිත්වා දෙවලොකමෙව ගතෙ විස්සකම්මදෙවපුත්තෙ සුමෙධපණ්ඩිතො හිමවත්තපබ්බතපාදෙ ගිරිකන්දරානුසාරෙන අත්තනො නිවාසානුරූපං ඵාසුකට්ඨානං ඔලොකෙන්තො නදීනිවත්තනෙ විස්සකම්මනිමිමිතං සක්කදත්තියං රමණීයං අස්සමං දිස්වා වඩ්ඪකමනකොටිං ගන්ත්වා පදවලඤ්ජං අපස්සන්තො “ධූවං පබ්බජිතා ධුරගාමෙ හික්ඛං පරියෙසින්වා කිලන්තරූපා ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පවිසින්වා නිසින්වා භවිස්සන්ති”ති වින්තෙත්වා ථොකං ආගමෙත්වා “අතිවිය විරායන්ති, ජානිස්සාමි”ති පණ්ණසාලාකුට්ඨාරං විවරිත්වා අන්තො පවිසින්වා ඉතො විතො ව

ඔලොකෙන්තො මහාභිත්තියං අක්ඛරානි වාචෙන්වා “මය්හං කප්පියපරික්ඛාරා එතෙ, ඉමෙ ගහෙන්වා පබ්බජිස්සාමි”ති අත්තනො නිවත්ථපාරුතං සාටකයුගං පජ්භි. තෙනාහ “සාටකං පජ්භිං තත්ථා”ති. එවං පට්ටියො අහං, සාරිපුත්ත, තස්සං පණ්ණසාලායං සාටකං පජ්භිං.

නවදොසමුපාගතන්ති සාටකං පජ්භන්තො නව දොසෙ දිස්වා පජ්භන්ති දීපෙති. තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිතානඤ්ඤි සාටකස්මිං නව දොසා උපට්ඨහන්ති. තෙසු තස්ස මහග්ග්ඝභාවො එකො දොසො, පරපට්ඨද්ධතාය උප්පජ්ජනභාවො එකො, පරිභොගෙන ලභුං කිලිස්සනභාවො එකො. කිලිට්ටියො හි ධොවිතබ්බො ච රජිතබ්බො ච භොති. පරිභොගෙන ජීරණභාවො එකො. ජිණ්ණස්ස හි තුන්නං වා අග්ගලදානං වා කාතබ්බං භොති. පුන පරියෙසනාය දුර්ගිසම්භවභාවො එකො, තාපසපබ්බජ්ජාය අසාරුප්පභාවො එකො, පච්චත්ථිකානං සාධාරණභාවො එකො. යථා හි නං පච්චත්ථිකා න ගණ්හන්ති, එවං ගොපෙතබ්බො භොති. පරිභුඤ්ජන්තස්ස විභූසනට්ඨානභාවො එකො, ගහෙන්වා විවරන්තස්ස ඛන්ධභාරමභිච්ඡභාවො එකොති.

වාකචීරං නිවාසෙසින්ති තදාහං, සාරිපුත්ත, ඉමෙ නව දොසෙ දිස්වා සාටකං පහාය වාකචීරං නිවාසෙසිං, මුඤ්ජනිණං හීරං හීරං කත්වා ගන්ථෙත්වා කතවාකචීරං නිවාසනපාරුපනත්ථාය ආදිශින්ති අත්ථො.

ද්වාදසගුණමුපාගතන්ති ද්වාදසහි ආනිසංසෙහි සමන්තාගතං. වාකචීරස්මිඤ්ඤි ද්වාදස ආනිසංසා – අප්පග්ගං සුන්දරං කප්පියන්ති අයං තාව එකො ආනිසංසො, සහත්ථා කාතුං සක්කාති අයං දුතියො, පරිභොගෙන සණ්කං කිලිස්සති, ධොවියමානෙපි පපඤ්චො නත්ථිති අයං තතියො, පරිභොගෙන ජිණ්ණෙපි සිබ්බිතබ්බාභාවො චතුත්ථො, පුන පරියෙසන්තස්ස සුබ්බෙන කරණභාවො පඤ්චමො, තාපසපබ්බජ්ජාය සාරුප්පභාවො ඡට්ටියො, පච්චත්ථිකානං නිරුපහොගභාවො සත්තමො, පරිභුඤ්ජන්තස්ස විභූසනට්ඨානභාවො අට්ඨමො, ධාරණෙ සල්ලහුකභාවො නවමො, විවරපච්චයෙ අප්පිච්ඡභාවො දසමො, වාකුප්පත්තියා ධම්මිකඅනවජ්ජභාවො එකාදසමො, වාකචීරෙ නට්ටියෙපි අනපෙක්ඛභාවො ද්වාදසමොති.

අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං, පජ්භිං පණ්ණසාලකන්ති. කථං පජ්භි? සො කිර වරසාටකයුගං ඔමුඤ්චිත්වා විවරවංසෙ ලග්ගිතං අනොප්පුප්ඵදාමසදිසං රත්තං වාකචීරං ගහෙන්වා නිවාසෙත්වා, තස්සුපරි අපරං සුවණ්ණවණ්ණං වාකචීරං පරිදහිත්වා, පුන්තාගපුප්ඵසන්ථරසදිසං සබ්බරං අජිනවම්මං එකංසං කත්වා ජට්ඨමණ්ඩලං පට්ටිඤ්චිත්වා චූළාය සද්ධිං නිව්වලභාවකරණත්ථං සාරසුචිං පට්ටෙසෙත්වා මුත්තජාලසදිසාය සික්කාය පවාලවණ්ණං කුණ්ඩිකං ඔදහිත්වා තිසු යානෙසු වඩ්ඪකකාජං ආදාය එකිස්සා කාජකොට්ඨා කුණ්ඩිකං,

එකිස්සා අඬකුසපච්ඡිතිදණ්ඩකාදීනි ඔලග්ගෙන්වා බාරිහාරං අංසෙ කත්වා, දක්ඛිණෙන හත්ථෙන කත්තරදණ්ඩං ගහෙන්වා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා සට්ඨිහත්ථෙ මහාවච්ඡකමෙ අපරාපරං වච්ඡකමන්තො අත්තනො වෙසං ඔලොකෙන්වා - “මය්හං මනොරථො මත්ථකං පත්තො, සොහති වත මෙ පබ්බජ්ජා, බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදීහි සබ්බෙහි ධරපුරිසෙහි වණ්ණිකා ථොමිතා අයං පබ්බජ්ජා නාම, පහීනං මෙ ගිහිඛන්ධනං, නික්ඛන්තොස්මි නෙක්ඛම්මං, ලද්ධා මෙ උත්තමපබ්බජ්ජා, කර්ස්සාමි සමණධම්මං, ලහිස්සාමි මග්ගඵලසුඛං”න්ති උස්සාහජාතො බාරිකාජං ඔතාරෙන්වා වච්ඡකමච්චෙමජ්ඣෙ මුග්ගවණ්ණසිලාපට්ඨෙ සුවණ්ණපට්ඨා විය නිසින්තො දිවසභාගං විනිනාමෙන්වා සායන්හසමයං පණ්ණසාලං පවිසිත්වා, බිදලමඤ්ඤවකපස්සෙ කට්ඨත්ථරිකාය නිපන්තො සරීරං උතුං ගාහාපෙත්වා, බලවපච්චුසෙ පබුජ්ඣිත්වා අත්තනො ආගමනං ආවජ්ජෙසි “අහං සරාවාසෙ ආදීනවං දිස්වා අමිතභොගං අනන්තයසං පහාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා නෙක්ඛම්මගවෙසකො හුත්වා පබ්බජිතො, ඉතො දානි පට්ඨාය පමාදවාරං වරිතුං න වට්ටති.

පච්චෙකඤ්ඤි පහාය විවරන්තං මිච්ඡාචිතක්කමක්ඛිකා බාදන්ති, ඉදානි මයා විචෙකමනුබුහෙතුං වට්ටති. අහඤ්ඤි සරාවාසං පලිබොධතො දිස්වා නික්ඛන්තො, අයඤ්ඤි මනාපා පණ්ණසාලා, බෙලුවපක්කවණ්ණපරිභණ්ඩකතා භූමි, රජතවණ්ණා සෙනහින්තියො, කපොතපාදවණ්ණං පණ්ණවිජදනං, විචිත්තත්ථරණුවණ්ණො බිදලමඤ්ඤවකො, නිවාසථාසුකං වසන්ට්ඨානං, න එත්තො අතිරෙකතරා විය මෙ ගෙහසම්පදා පඤ්ඤායති”ති පණ්ණසාලාය දොසෙ විචින්නො අට්ඨ දොසෙ පස්සි.

පණ්ණසාලාපරිභොගස්මිඤ්ඤි අට්ඨ ආදීනවා - මහාසමාරම්භෙන දබ්බසම්භාරෙ සමොධානෙන්වා කරණපරියෙසනභාවො එකො ආදීනවො, තිණපණ්ණමත්තිකාසු පතිතාසු තාසං පුනඡ්ඡුතං යපෙතබ්බතාය නිබන්ධජග්ගනභාවො දුතියො, සෙනාසනං නාම මහල්ලකස්ස පාපුණාති, අවෙලාය වුට්ඨාපියමානස්ස චිත්තෙකග්ගතා න භොතීති උට්ඨාපනියභාවො තතියො, සීතුණ්හපටිසාතෙන කායස්ස සුබ්බමාලකරණභාවො වතුත්ථො, ගෙහං පවිට්ඨෙන යංකිඤ්චි පාපං සක්කා කාතුන්ති ගරභාපට්ඨිජාදනභාවො පඤ්චමො, “මය්හං”න්ති පරිග්ගහකරණභාවො ඡට්ඨො, ගෙහස්ස අත්ථිභාවො නාම සදුතියකවාසොති සත්තමො, උභාමඬ්ඨගුලසරගොළිකාදීනං සාධාරණතාය බහුසාධාරණභාවො අට්ඨමො. ඉති ඉමෙ අට්ඨ ආදීනවෙ දිස්වා මහාසත්තො පණ්ණසාලං පජති. තෙනාහ “අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං, පජහිං පණ්ණසාලක”න්ති.

උපාගමී රුක්ඛමූලං, ගුණ දසහුපාගතන්ති ඡන්තං පටික්ඛිපිත්වා දසහි ගුණෙහි උපෙන රුක්ඛමූලං උපගතොස්මිති වදති. තත්ත්වමෙ දස ගුණා -

අප්පසමාරම්භතා එකො ගුණො, උපගමනමත්තකමෙව හි තත්ථ භොති; අපට්ඨග්ගනතා දුතියො, තඤ්ඤි සම්මට්ඨමිති අසම්මට්ඨමිති පරිභොගථාසුකං භොතියෙව. අනුට්ඨාපරියභාවො තතියො, ගරහං නප්පට්ඨිඡාදෙති; තත්ථ හි පාපං කරොන්තො ලප්පතීති ගරභාය අප්පට්ඨිඡන්තභාවො චතුත්ථො; අබ්භොකාසවාසො විය කායං න සන්ථම්භෙතීති කායස්ස අසන්ථම්භනභාවො පඤ්චමො; පරිග්ගහකරණභාවො ඡට්ඨො; ගෙහාලයපට්ඨකේවෙපො සත්තමො; බහුසාධාරණගෙහෙ විය “පට්ඨග්ගිස්සාමි නං, නික්ඛමො”ති නිහරණකාභාවො අට්ඨමො; වසන්තස්ස සප්පිතිකභාවො නවමො; රුක්ඛමූලසෙනාසනස්ස ගතගතට්ඨානෙ සුලභතාය අනපෙක්ඛභාවො දසමොති ඉමෙ දස ගුණෙ දිස්වා රුක්ඛමූලං උපාගතොස්මිති වදති.

ඉමානි එත්තකානි කාරණානි සල්ලක්ඛෙත්වා මහාසත්තො පුනදිවසෙ හික්ඛාය ගාමං පාවිසි. අථස්ස සම්පත්තගාමෙ මනුස්සා මහන්තෙන උස්සාහෙන හික්ඛං අදංසු. සො භත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා අස්සමං ආගමිම නිසිදිත්වා චිත්තෙසි “නාහං ආහාරං න ලභාමිති පබ්බජිතො, සිනිද්ධාභාරො නාමෙස මානමදපුරිසමදෙ වඩ්ඪෙති, ආහාරමූලකස්ස ච දුක්ඛස්ස අන්තො නත්ථි. යංනුනාහං වාපිතරොපිතධඤ්ඤනිබ්බත්තං ආහාරං පජහිත්වා පචත්තඵලභොජනො භවෙය්‍ය”න්ති. සො තතො ට්ඨාය තථා කත්වා සට්ඨන්තො වායමන්තො සත්තාහබ්භන්තරෙයෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ච නිබ්බත්තෙසි. තෙන වුත්තං -

“වාපිතං රොපිතං ධඤ්ඤං, පජහිං නිරවසෙසතො;
අනෙකගුණසම්පන්නං, පචත්තඵලමාදිසිං.

“තත්ථප්පධානං පදහිං, නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඪකමෙ;
අබ්භන්තරම්භි සත්තාහෙ, අභිඤ්ඤාබලපාපුණි”න්ති.

එවං අභිඤ්ඤාබලං පත්වා සුමෙධතාපසෙ සමාපත්තිසුඛෙන චිතිනාමෙන්තෙ දීපඬිකරො නාම සත්ථා ලොකෙ උද්භාදි. තස්ස පටිසන්ධිජාතිසම්බොධිධම්මවක්කප්පචත්තනෙසු සකලාපි දසසහස්සි ලොකධාතු සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, මහාවිරවං විරවි, ද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි පාතුරහෙසුං. සුමෙධතාපසො සමාපත්තිසුඛෙන චිතිනාමෙන්තො නෙව තං සද්දමස්සොසි, න තානි නිමිත්තානි අද්දස. තෙන වුත්තං -

“එවං මෙ සිද්ධිප්පත්තස්ස, වසිභූතස්ස සාසනෙ;
දීපඬිකරො නාම ජිනො, උප්පජ්ජි ලොකනායකො.

“උප්පජ්ජන්තෙ ච ජායන්තෙ, බුජ්ඣන්තෙ ධම්මදෙසනෙ;
චතුරො නිමිත්තෙ නාද්දසං, ඤානරතිසමජ්ජිතො”ති.

තස්මිං කාලෙ දීපඬුකරදසබලො චතුරි බිණාසවසනසහස්සෙහි පරිවුතො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රම්මං නාම නගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති. රම්මනගරවාසිනො “දීපඬුකරො කිර සමණිස්සරො පරමාතිසම්බොධිං පත්වා පවත්තවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රම්මනගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති”ති සුත්වා සජ්ජිනවනිතාදීනි වෙව හෙසජ්ජානි වත්ථවිජාදනානි ච ගාභාපෙත්වා ගන්ධමාලාදිහත්වා යෙන බුද්ධො, යෙන ධම්මො, යෙන සඬ්ඝො, තන්තින්තා තප්පොණා තප්පබ්භාරා හුත්වා සත්ථාරං උපසඬුකම්ත්වා වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදීනි පූජෙත්වා එකමන්තං නිසින්තා ධම්මදෙසනං සුත්වා ස්වාතන්තාය නිමන්තෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කම්සු.

තෙ පුතදිවසෙ මහාදානං සජ්ජෙත්වා නගරං අලඬුකරිත්වා දසබලස්ස ආගමනමග්ගං අලඬුකරොත්තා උදකභින්නට්ඨානෙසු පංසුං පක්ඛිපිත්වා සමං භූමිතලං කත්වා රජතපට්ටවණ්ණං වාලුකං ආකිරන්ති, ලාජානි වෙව පුජ්ජානි ච විකිරන්ති, නානාවිරාගෙහි වත්ථෙහි ධජපටාකෙ උස්සාපෙත්ති, කදලියො වෙව පුණ්ණසංපන්නියො ච පතිට්ඨාපෙත්ති. තස්මිං කාලෙ සුමෙධතාපසො අත්තනො අස්සමපදා උග්ගන්ත්වා තෙසං මනුස්සානං උපරිභාගෙන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො තෙ හට්ඨතුට්ඨෙ මනුස්සෙ දිස්වා “කිං නු බො කාරණ”න්ති ආකාසතො ඔරුය්හ එකමන්තං යිතො මනුස්සෙ පුච්ඡි – “අම්හො කස්ස තුම්හෙ ඉමං මග්ගං අලඬුකරොථා”ති? තෙන වුත්තං –

“පව්වත්තදෙසවිසයෙ, නිමන්තෙත්වා තථාගතං;
තස්ස ආගමනං මග්ගං, සොධෙත්ති තුට්ඨමානසා.

“අහං තෙන සමයෙන, නික්ඛම්ත්වා සකස්සමා;
ධුනන්තො වාකචීරානි, ගච්ඡාමි අම්බරෙ තදා.

“වෙදජාතං ජනං දිස්වා, තුට්ඨහට්ඨං පමොදිතං;
ඔරොහිත්වාන ගගනා, මනුස්සෙ පුච්ඡි තාවදෙ.

“තුට්ඨහට්ඨො පමුදිතො, වෙදජාතො මහාජනො;
කස්ස සොධියති මග්ගො, අඤ්ජසං වටුමායන”න්ති.

මනුස්සා ආහංසු “හත්තෙ සුමෙධ, න ත්වං ජානාසි, දීපඬුකරදසබලො සම්මාසම්බොධිං පත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො වාරිකං වරමානො අම්භාකං නගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති. මයං තං හගවන්තං නිමන්තයිමිහා, තස්සෙතං බුද්ධස්ස හගවතො ආගමනමග්ගං අලඬුකරොමා”ති. සුමෙධතාපසො වින්තෙසි – “බුද්ධොති බො සොසමත්තකම්පි ලොකෙ දුල්ලහං, පගෙව බුද්ධුජ්ජාදො, මයාපි ඉමෙහි මනුස්සෙහි සද්ධිං දසබලස්ස මග්ගං අලඬුකරිතුං වට්ටති”ති. සො තෙ මනුස්සෙ ආහ – “සවෙ හො තුම්හෙ එතං මග්ගං බුද්ධස්ස අලඬුකරොථ,

මය්හම්පි එකං ඔකාසං දෙථ, අහම්පි තුම්හෙහි සද්ධිං මග්ගං අලඬිකරිස්සාමි”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “සුමෙධනාපසො ඉද්ධිමා”ති ජානන්තා උදකහින්තොකාසං සල්ලක්ඛෙන්වා “ත්වං ඉමං යානං අලඬිකරොහි”ති අදංසු. සුමෙධො බුද්ධාරම්මණං පීතිං ගහෙන්වා වින්තෙසි “අහං ඉමං ඔකාසං ඉද්ධියා අලඬිකරිතුං සක්කොමි, එවං අලඬිකතො පන මම මනං න පරිතොසෙස්සති, අජ්ජ මයා කායවෙය්‍යාවච්චං කාතුං වට්ටති”ති පංසුං ආහරිත්වා තස්මිං පදෙසෙ පක්ඛිපි.

තස්ස තස්මිං පදෙසෙ අනලඬිකතෙයෙව දීපඬිකරො දසබ්ලො මහානුභාවානං ඡළහිඤ්ඤානං ඛිණාසවානං චතුහි සතසහස්සෙහි පරිවුතො දෙවතාසු දිබ්බගන්ධමාලාදීහි පූජයන්තිසු දිබ්බසඬිගිතෙසු පවත්තන්තෙසු මනුස්සෙසු මානුසකගන්ධෙහි චෙව මාලාදීහි ච පූජයන්තෙසු අනන්තාය බුද්ධලීලාය මනොසිලාතලෙ විජම්භමානො සීහො විය තං අලඬිකතපටියත්තං මග්ගං පටිපජ්ජි. සුමෙධනාපසො අක්ඛිති උම්මීලෙන්වා අලඬිකතමග්ගෙන ආගච්ඡන්තස්ස දසබ්ලස්ස ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං අසීතියා අනුබ්‍යඤ්ජනෙහි අනුරඤ්ජිතං බ්‍යාමජ්ජහාය සම්පරිවාරිතං මණ්ඩණ්ණගගනතලෙ නානජ්ජකාරා විජ්ජුලතා විය ආවෙළාවෙළභූතා චෙව යුගලයුගලභූතා ච ඡබ්බණ්ණසනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තං රූපග්ගජ්ජත්තං අත්තභාවං ඔලොකෙන්වා “අජ්ජ මයා දසබ්ලස්ස ජීවිතපරිච්චාගං කාතුං වට්ටති, මා හගවා කලලං අක්කමි, මණ්ඩලකසෙතුං පන අක්කමන්තො විය සද්ධිං චතුහි ඛිණාසවසතසහස්සෙහි මම පිට්ඨිං මද්දමානො ගච්ඡතු, තං මෙ හවිස්සති දීසරත්තං හිතාය සුබ්‍යාය”ති කෙසෙ මොචෙන්වා අජිනවම්මජ්ජාමණ්ඩලවාකචීරානි කාළවණ්ණෙ කලලෙ පත්ථරිත්වා මණ්ඩලකසෙතු විය කලලපිට්ඨෙ නිපජ්ජි. තෙන වුත්තං -

“තෙ මෙ පුට්ඨා වියාකංසු, ‘බුද්ධො ලොකෙ අනුත්තරො;
දීපඬිකරො නාම ජිනො, උජ්ජජ්ජි ලොකනායකො;
තස්ස සොධියති මග්ගො, අඤ්ජසං වටුමායනං’.

“බුද්ධොති මම සුත්වාන, පීති උජ්ජජ්ජි තාවදෙ;
බුද්ධො බුද්ධොති කථයන්තො, සොමනස්සං පච්චෙද්ධිං.

“තත්ථ යත්වා විවින්තෙසිං, තුට්ඨො සංවිග්ගමානසො;
‘ඉධ ඛිජානි රොපිස්සං, ඛණො එව මා උපච්චගා’.

“යදි බුද්ධස්ස සොධෙථ, එකොකාසං දදාථ මෙ;
අහම්පි සොධයිස්සාමි, අඤ්ජසං වටුමායනං.

“අදංසු තෙ මමොකාසං, සොධෙතුං අඤ්ජසං තදා;
බුද්ධො බුද්ධොති වින්තෙන්තො, මග්ගං සොධෙමහං තදා.

“අනිට්ඨිතෙ මමොකාසෙ, දීපඬිකරො මහාමුනි;
චතුහි සතසහස්සෙහි, ඡළහිඤ්ඤෙහි තාදිහි;
බිණාසවෙහි විමලෙහි, පටිපජ්ජි අඤ්ජසං ජිනො.

“පච්චුග්ගමනා චත්තන්ති, චජ්ජන්ති හෙරියො බහු;
ආමොදිතා නරමරු, සාධුකාරං පචත්තයුං.

“දෙවා මනුස්සෙ පස්සන්ති, මනුස්සාපි ච දෙවතා;
උභොපි තෙ පඤ්ජලිකා, අනුයන්ති තථාගතං.

“දෙවා දිබ්බෙහි තුරියෙහි, මනුස්සා මානුසෙහි ච;
උභොපි තෙ චජ්ජයන්තා, අනුයන්ති තථාගතං.

“දිබ්බං මන්දාරවං පුප්ඵං, පදුමං පාරිජත්තකං;
දිසොදිසං ඔකිරන්ති, ආකාසනභගතා මරු.

“චම්පකං සලලං නීපං, නාගපුන්තාගකෙතකං;
දිසොදිසං උක්ඛිපන්ති, භූමිතලගතා නරා.

“කෙසෙ මුඤ්චිත්වාහං තත්ථ, වාකචීරඤ්ච චම්මකං;
කලලෙ පත්ථරිත්වාන, අවකුජ්ජො නිපජ්ජහං.

“අක්කමිත්වාන මං බුද්ධො, සහ සිස්සෙහි ගච්ඡතු;
මා නං කලලෙ අක්කමිත්ථො, භිතාය මෙ භවිස්සති”ති.

සො කලලපිට්ඨෙ නිපන්තකොච පුන අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා දීපඬිකරදසබලස්ස බුද්ධසිරිං සම්පස්සමානො ඵලං වින්තෙසි – “සවාහං ඉච්ඡෙය්‍යං, සබ්බකිලෙසෙ ඤාපෙත්වා සඬ්ඝනවකො හුත්වා රම්මනගරං පවිසෙය්‍යං. අඤ්ඤාතකවෙසෙන පන මෙ කිලෙසෙ ඤාපෙත්වා නිබ්බානජ්ජන්තියා කිච්චං නත්ථි. යංනුනාහං දීපඬිකරදසබලො විය පරමාභිසම්බොධිං පත්වා ධම්මනාවං ආරොපෙත්වා මහාජනං සංසාරසාගරා උත්තාරෙන්වා පච්ඡා පරිනිබ්බායෙය්‍යං, ඉදං මය්හං පතිරුප්”න්ති. තතො අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා බුද්ධභාවාය අභිනීහාරං කත්වා නිපජ්ජි. තෙන චුත්තං –

“පථවියං නිපන්තස්ස, ඵලං මෙ ආසි චෙතසො;
‘ඉච්ඡමානො අහං අජ්ජ, කිලෙසෙ ඤාපයෙ මම.

‘කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණිත්වා, බුද්ධො හෙස්සං සදෙවකෙ.

‘කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, පුරිසෙන ථාමදස්සිනා;

සබ්බඤ්ඤානං පාපුණිත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවකෙ.

‘ඉමිනා මෙ අධිකාරෙන, කතෙන පුරිසුත්තමෙ;
සබ්බඤ්ඤානං පාපුණිත්වා, තාරෙමි ජනතං බහුං.

‘සංසාරසොතං ඡින්දිත්වා, විද්ධංසෙත්වා තයො භවෙ;
ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවකෙ’’ති. (බු. වං. 2.54-58);

යස්මා පන බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තස්ස –

“මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනීභාරො සමිජ්ඣති’’ති. (බු. වං. 2.59);

මනුස්සත්තභාවස්මිංයෙව හි යත්වා බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, න නාගස්ස වා සුපණ්ණස්ස වා දෙවතාය වා පත්ථනා සමිජ්ඣති. මනුස්සත්තභාවෙහි පුරිසලිඛිගෙ ධීතස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, න ඉත්ථියා වා පණ්ඩකනපුංසකඋභතොබ්‍යඤ්ජනකානං වා පත්ථනා සමිජ්ඣති. පුරිසස්සාපි තස්මිං අත්තභාවෙ අරහත්තජ්ජත්තියා හෙතුසම්පන්නස්සෙව පත්ථනා සමිජ්ඣති, නො ඉතරස්ස. හෙතුසම්පන්නස්සාපි ජීවමානබුද්ධස්සෙව සන්තිකෙ පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, පරිනිබ්බුතෙ බුද්ධෙ චෙතියසන්තිකෙ වා බොධිමුලෙ වා පත්ථෙත්තස්ස න සමිජ්ඣති. බුද්ධානං සන්තිකෙ පත්ථෙත්තස්සාපි පබ්බජ්ජාලිඛිගෙ ධීතස්සෙව සමිජ්ඣති, නො ගිහිලිඛිගෙ ධීතස්ස. පබ්බජිතස්සාපි පඤ්චාභිඤ්ඤස්ස අට්ඨසමාපත්තිලාභිනොයෙව සමිජ්ඣති, න ඉමාය ගුණසම්පත්තියා විරහිතස්ස. ගුණසම්පන්නෙනාපි යෙන අත්තනො ජීවිතං බුද්ධානං පරිච්චත්තං භොති, තස්ස ඉමිනා අධිකාරෙන අධිකාරසම්පන්නස්සෙව සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස. අධිකාරසම්පන්නස්සාපි යස්ස බුද්ධකාරකධම්මානං අත්ථාය මහත්තො ඡන්දො ච උස්සාහො ච වායාමො ච පරියෙට්ඨි ව, තස්සෙව සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස.

තත්‍රිදං ඡන්දමහත්තතාය ඔපම්මං – සචෙ හි එවමස්ස “යො සකලචක්කවාලගබ්භං එකොදකීභූතං අත්තනො බාහුබලෙන උත්තරිත්වා පාරං ගන්තුං සමත්ථො, යො බුද්ධත්තං පාපුණාති. යො වා පන සකලචක්කවාලගබ්භං චෙළගුම්බසඤ්ජන්තං බ්‍යුහිත්වා මද්දිත්වා පදසා ගච්ඡන්තො පාරං ගන්තුං සමත්ථො, යො බුද්ධත්තං පාපුණාති. යො වා පන සකලචක්කවාලගබ්භං සත්තියො ආකොටෙත්වා නිරන්තරං සත්තිඵලසමාකිණ්ණං පදසා අක්කමමානො පාරං ගන්තුං සමත්ථො, යො බුද්ධත්තං පාපුණාති. යො වා පන සකලචක්කවාලගබ්භං විතච්චිතඤ්ඤාරහරිතං පාදෙහි මද්දමානො පාරං ගන්තුං සමත්ථො, යො

බුද්ධත්තං පාපුණාති” ති. යො එතෙසු එකමිපි අත්තනො දුක්කරං න මඤ්ඤති, “අහං එකමිපි තරිත්වා වා ගන්ත්වා වා පාරං ගහෙස්සාමි” ති එවං මහත්තෙන ඡන්දෙන ව උස්සාහෙන ව වායාමෙන ව පරියෙට්ඨියා ව සමන්තාගතො හොති, තස්ස පත්ථනා සමිජ්ඣති, න ඉතරස්ස. සුමෙධතාපසො පන ඉමෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා බුද්ධභාවාය අභිනිහාරං කත්වා නිපජ්ජි.

දීපඬිකරොපි හගවා ආගන්ත්වා සුමෙධතාපසස්ස සීසභාගෙ යත්වා මණ්ඩිභපඤ්ජරං උග්ගාටෙන්තො විය පඤ්චවණ්ණප්පසාදසම්පන්නාති අක්ඛිති උමිමිලෙන්වා කලලපිට්ඨෙ නිපන්නං සුමෙධතාපසං දිස්වා “අයං තාපසො බුද්ධත්තාය අභිනිහාරං කත්වා නිපන්නො, ඉජ්ඣිස්සති නු බො ඉමස්ස පත්ථනා, උදාහු නො” ති අනාගතංසඤාණං පෙසෙන්වා උපධාරෙන්තො “ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකාති චත්තාරි අසඬ්ඛොයායාති අතික්කමිත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති” ති ඤත්වා ධීතකොච පරිසමජ්ඣෙ බ්‍යාකාසි – “පස්සථ නො තුමිහෙ ඉමං උග්ගතපං තාපසං කලලපිට්ඨෙ නිපන්න” ති? “එවං, හත්තෙ” ති. “අයං බුද්ධත්තාය අභිනිහාරං කත්වා නිපන්නො, සමිජ්ඣස්සති ඉමස්ස පත්ථනා, ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුන්නං අසඬ්ඛොයායානං මත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති. තස්මිං පනස්ස අත්තභාවෙ කපිලචත්ථු නාම නගරං නිවාසො භවිස්සති, මායා නාම දෙවී මාතා, සුද්ධොදනො නාම රාජා පිතා, අග්ගසාවකො උපතිස්සො නාම ථෙරො, දුතියසාවකො කොලිතො නාම, බුද්ධුපට්ඨාකො ආනන්දො නාම, අග්ගසාවිකා බෙමා නාම ථෙරී, දුතියසාවිකා උප්පලවණ්ණා නාම ථෙරී භවිස්සති, පරිපක්කඤාණො මහාභිනික්ඛමනං කත්වා මහාපධානං පදහිත්වා නිග්‍රොධමූලෙ පායාසං පටිග්ගහෙන්වා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ පරිභුඤ්ජිත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ අස්සත්ථරුක්ඛමූලෙ අභිසම්බුජ්ඣස්සති” ති. තෙන වුත්තං –

“දීපඬිකරො ලොකවිදු, ආහුතීනං පටිග්ගහො;
උස්සිසකෙ මං යත්වාන, ඉදං වචනමබ්‍රවි.

‘පස්සථ ඉමං තාපසං, ජට්ඨං උග්ගතාපනං;
අපරිමෙයො ඉතො කප්පෙ, බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති.

‘අහු කපිලච්ඡයා රම්මා, නික්ඛමිත්වා තථාගතො;
පධානං පදහිත්වාන, කත්වා දුක්කරකාරිකං.

‘අප්පාලරුක්ඛමූලෙ, නිසීදිත්වා තථාගතො;
තත්ථ පායාසං පග්ගය්හ, තෙරඤ්ජරමූපෙහිති.

‘තෙරඤ්ජරාය තීරමිහි, පායාසං අද සො ජිනො;
පටියත්තවරමග්ගෙන, බොධිමූලමූපෙහිති.

‘තතො පදක්ඛිණං කත්වා, බොධිමණ්ඩං අනුත්තරො;
අස්සත්ථරුක්ඛමුලමිහි, බුද්ධස්සති මහායසො.

‘ඉමස්ස ජනිකා මාතා, මායා නාම භවිස්සති;
පිතා සුද්ධොදනො නාම, අයං භෙස්සති ගොතමො.

‘අනාසවා චිත්තරාගා, සත්තචිත්තා සමාහිතා;
කොලිතො උපතිස්සො ව, අග්ගා භෙස්සන්ති සාවකා;
ආනන්දො නාමුපට්ඨාකො, උපට්ඨස්සති තං ජිනං.

‘බෙමා උප්පලවණ්ණො ව, අග්ගා භෙස්සන්ති සාවකා;
අනාසවා චිත්තරාගා, සත්තචිත්තා සමාහිතා;
බොධි තස්ස භගවතො, අස්සත්ථොති පවුච්චති’’ති.

සුමෙධතාපසො “මය්හං කිර පත්ථනා සම්භික්ඛස්සති”ති සොමනස්සප්පත්තො අභොසි. මහාජනො දීපඤ්ඤාසංඝඤ්ඤා වචනං සුත්වා “සුමෙධතාපසො කිර බුද්ධඛිණං බුද්ධඤ්ඤා”ති හට්ඨකුට්ඨො අභොසි. එවඤ්ඤාසංඝඤ්ඤා අභොසි “යථා නාම පුරිසො නදිං තරන්තො උජුකෙන තිත්ථෙන උත්තරිතුං අසක්කොන්තො භෙට්ඨාතිත්ථෙන උත්තරති, එවමෙව මයම්පි දීපඤ්ඤාසංඝඤ්ඤා සාසනෙ මග්ගඵලං අලභමානා අනාගතෙ යදා ත්වං බුද්ධො භවිස්සසි, තදා තව සම්මුඛා මග්ගඵලං සච්ඡිකාතුං සමත්ථා භවෙය්‍යාමා”ති පත්ථනං යපයිංසු. දීපඤ්ඤාසංඝඤ්ඤා බොධිසත්තං පසංසිත්වා අට්ඨහි පුප්ඵමුට්ඨිහි පුප්පත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි, තෙපි චතුසතසහස්සසංඝඤ්ඤා බිණ්ණසවා බොධිසත්තං ගන්ධෙහි ව මාලෙහි ව පුප්පත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කමිංසු. දෙවමනුස්සා පන තථෙව පුප්පත්වා වන්දිත්වා පක්කන්තා.

බොධිසත්තො සබ්බෙසං පටික්කන්තකාලෙ සයනා වුට්ඨාය “පාරමිසො විචිතිස්සාමි”ති පුප්ඵරාසිමත්ථකෙ පල්ලඤ්ඤා ආභූජිත්වා නිසිදි. එවං නිසින්නො බොධිසත්තෙ සකලදසසහස්සවක්කවාලදෙවතා සන්තිපතිත්වා සාධුකාරං දත්වා “අය්‍ය සුමෙධතාපස, පොරාණකබොධිසත්තානං පල්ලඤ්ඤා ආභූජිත්වා ‘පාරමිසො විචිතිස්සාමා’ති නිසින්නකාලෙ යාති පුබ්බනිමිත්තානි නාම පඤ්ඤායන්ති, තානි සබ්බානිපි අජ්ජ පාතුභූතානි, නිස්සංසයෙන ත්වං බුද්ධො භවිස්සසි, මයම්පෙන ජානාම ‘යස්සෙතානි නිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, එකන්තෙන සො බුද්ධො භොති’, ත්වං අත්තතො වීරියං දල්භං කත්වා පග්ගණ්භා”ති බොධිසත්තං නානප්පකාරාහි ථුතීහි අහිත්ථුනිංසු. තෙන වුත්තං -

‘ඉදං සුත්වාන වචනං, අසමස්ස මභෙසිනො;
ආමොදිතා නරමරු, බුද්ධඛිණං කිර අයං.

‘උක්කුට්ඨිසද්දා වත්තන්ති, අප්ඵොටෙන්ති භසන්ති ච;
කතඤ්ජලී නමස්සන්ති, දසසහස්සි සදෙවකා.

‘යදිමස්ස ලොකනාථස්ස, විරජ්ඣිස්සාම සාසනං;
අනාගතම්හි අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.

‘යථා මනුස්සා නදිං තරන්තා, පටිහිත්ථං විරජ්ඣිය;
හෙට්ඨාතිත්ථෙ ගහෙන්වාන, උත්තරන්ති මහානදිං.

‘එවමෙව මයං සබ්බෙ, යදි මුඤ්චාමිමං ජිනං;
අනාගතම්හි අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං’.

‘දීපඞ්කරො ලොකවිදු, ආභුතීනං පටිග්ගහො;
මම කම්මං පකිත්තෙන්වා, දක්ඛිණං පාදමුද්ධරි.

‘යෙ තත්ථාසුං ජිනපුත්තා, සබ්බෙ පදක්ඛිණමකංසු මං;
නරා නාගා ච ගන්ධබ්බා, අභිවාදෙන්වාන පක්කමුං.

‘දස්සනං මෙ අතික්කන්තෙ, සසඞ්ගෙ ලොකනායකෙ;
හට්ඨතුට්ඨෙන චිත්තෙන, ආසනා වුට්ඨහිං තදා.

‘සුබ්බෙන සුබ්බතො හොමි, පාමොජ්ජෙන පමොදිතො;
පීතියා ච අභිස්සන්තො, පල්ලඞ්කං ආභුජිං තදා.

‘පල්ලඞ්කෙන නිසිදිත්වා, එවං චිත්තෙසහං තදා;
‘වසිභුතො අහං ඤානෙ, අභිඤ්ඤාසු පාරමිං ගතො.

‘සහස්සියම්හි ලොකම්හි, ඉසයො නත්ථි මෙ සමා;
අසමො ඉද්ධිමම්මෙසු, අලහිං ඊදිසං සුඛං’.

‘පල්ලඞ්කාභුජනෙ මය්හං, දසසහස්සාධිවාසිතො;
මහානාදං පවත්තෙසුං, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘යා පුබ්බෙ බොධිසත්තානං, පල්ලඞ්කවරමාභුජෙ;
නිමිත්තානි පදිස්සන්ති, තානි අජ්ජ පදිස්සරෙ.

‘සීතං ඛාපගතං හොති, උණ්හඤ්ච උපසම්මති;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘දසසහස්සි ලොකධාතු, නිස්සද්දා හොන්ති නිරාකුලා;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘මහාවාතා න වායන්ති, න සන්දන්ති සවන්තියො;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘ථලජා දකජා පුජ්ථා, සබ්බෙ පුජ්ථන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ පුජ්ථිතා සබ්බෙ, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘ලතා වා යදි වා රුක්ඛා, ඵලභාරා භොන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ ඵලිතා සබ්බෙ, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘ආකාසට්ඨා ච භූමට්ඨා, රතනා ජොතන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ රතනා ජොතන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘මානුසකා ච දිබ්බා ච, තුරියා වජ්ජන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජහො අභිරවන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘විචිත්තපුජ්ථා ගගනා, අභිවස්සන්ති තාවදෙ;
තෙපි අජ්ජ පවස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘මහාසමුද්දො ආභුජති, දසසහස්සි පකම්පති;
තෙපජ්ජහො අභිරවන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘නිරයෙපි දසසහස්සෙ, අග්ගී නිබ්බන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ නිබ්බුතා අග්ගී, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘විමලො භොති සූරියො, සබ්බා දිස්සන්ති තාරකා;
තෙපි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘අනොවට්ටෙයන උදකං, මහියා උබ්භිජ්ජී තාවදෙ;
තම්පජ්ජබ්භිජ්ජතෙ මහියා, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘තාරාගණා විරොචන්ති, නක්ඛත්තා ගගනමණ්ඩලෙ;
විසාඛා වන්දිමායුත්තා, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘බ්බ්ලාසයා දරිසයා, නික්ඛමන්ති සකාසයා;
තෙපජ්ජ ආසයා ඡුද්ධා, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘න භොති අරති සත්තානං, සන්තුට්ඨා භොන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ සන්තුට්ඨා, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘රොගා තදූපසම්මන්ති, ජීසව්ජා ච විනස්සති;
තානිපජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘රාගො තදා තනු හොති, දොසො මොහො විනස්සති;
තෙපජ්ජ විගතා සබ්බෙ, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘භයං තදා න භවති, අජ්ජපෙතං පදිස්සති;
තෙන ලිඬිගෙන ජානාම, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘රජො නුද්ධංසති උද්ධං, අජ්ජපෙතං පදිස්සති;
තෙන ලිඬිගෙන ජානාම, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘අනිට්ඨගන්ධො පක්කමති, දිට්ඨගන්ධො පවායති;
සොපජ්ජ වායති ගන්ධො, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘සබ්බෙ දෙවා පදිස්සන්ති, යපයිත්වා අරුපිනො;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ දිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘යාවතා නිරයා නාම, සබ්බෙ දිස්සන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ දිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘කුට්ඨා කවාටා සෙලා ව, න භොන්තාවරණා තදා;
ආකාසභූතා තෙපජ්ජ, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘චුඨි ව උපපත්ති ව, බණ්ණ තස්මිං න විජ්ජති;
තානිපජ්ජ පදිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘දළ්භං පග්ගණ්භ විරියං, මා නිවත්ත අභික්කම;
මයම්පෙතං විජානාම, ධූවං බුද්ධො භවිස්සසි’’ති.

බොධිසත්තො දීපඬිකරදසබලස්ස ව දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානඤ්ච
වචනං සුත්වා භියොයාසො මත්තාය සඤ්ජාතුස්සාහො හුත්වා වින්තෙසි
“බුද්ධා නාම අමොඝවචනා, නත්ථි බුද්ධානං කථාය අඤ්ඤථත්තං. යථා භි
ආකාසෙ ඛිත්තලෙඬ්චුස්ස පතනං ධූවං, ජාතස්ස මරණං ධූවං, අරුණෙ
උග්ගතෙ සූරියස්සුට්ඨානං, ආසයා නික්ඛන්තසිහස්ස සිහනාදනදනං,
ගරුගබ්භාය ඉත්ථියා භාරමොරොපනං අවස්සංභාවී, එවමෙව බුද්ධානං
වචනං නාම ධූවං අමොඝං, අද්ධා අභං බුද්ධො භවිස්සාමි’’ති. තෙන වුත්තං –

“බුද්ධස්ස වචනං සුත්වා, දසසහස්සින වුභයං;
තුට්ඨහට්ඨො පමොදිතො, එවං වින්තෙසහං තදා.

“අද්වෙජ්ඣවචනා බුද්ධා, අමොඝවචනා ජිනා;
විතථං නත්ථි බුද්ධානං, ධූවං බුද්ධො භවාමහං.

“යථා ඛිත්තං නහෙ ලෙඬ්චු, ධූවං පතති භූමියං;

තපෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං.

“යථාපි සබ්බසත්තානං, මරණං ධූවසස්සනං;
තපෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං.

“යථා රත්තික්ඛයෙ පත්තෙ, සුරියුග්ගමනං ධූවං;
තපෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං.

“යථා නික්ඛන්තසයනස්ස, සීහස්ස නදනං ධූවං;
තපෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං.

“යථා ආපන්නසත්තානං, භාරමොරොපනං ධූවං;
තපෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං”න්ති.

සො “ධූවාහං බුද්ධො භවිස්සාමි”ති එවං කතසන්නිට්ඨානො බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ උපධාරෙණ “කහං නු බො බුද්ධකාරකධම්මා, කිං උද්ධං, උදාහු අධො, දිසාසු, විදිසාසු”ති අනුක්කමෙන සකලං ධම්මධාතුං විචින්නො පොරාණකබොධිසත්තෙහි ආසෙවිතනිසෙවිතං පයමං දානපාරමිං දිස්වා එවං අත්තානං ඔවදි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය පයමං දානපාරමිං පුරෙය්‍යාසි. යථා හි නික්කුජ්ජිතො උදකකුම්භො නිස්සෙසං කත්වා උදකං වමනියෙව, න පච්චාහරති, එවමෙව ධනං වා යසං වා පුත්තං වා දාරං වා අභිගපච්චඨගං වා අනොලොකෙත්වා සම්පත්තයාවකානං සබ්බං ඉච්ඡිතිච්ඡිතං නිස්සෙසං කත්වා දදාමානො බොධිරුක්ඛමුලෙ නිසිදිත්වා බුද්ධො භවිස්සාමි”ති පයමං දානපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“භන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො විතො;
උද්ධං අධො දස දිසා, යාවතා ධම්මධාතුයා.

“විචින්නො තදාදක්ඛිං, පයමං දානපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, අනුචිණ්ණං මහාපථං.

“ඉමං ත්වං පයමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
දානපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසි.

“යථාපි කුම්භො සම්පුණ්ණො, යස්ස කස්සවි අධොකතො;
වමනෙවුදකං නිස්සෙසං, න තත්ථ පරිරක්ඛති.

“තපෙව යාවකෙ දිස්වා, භීනමුක්කට්ඨමජ්ඣමෙ;
දදාහි දානං නිස්සෙසං, කුම්භො විය අධොකතො”ති.

අථස්ස “න ඵත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො දුතියං සීලපාරමිං දිස්වා ඵතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය සීලපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි. යථා හි චමරිමිගො නාම ජීවිතමිපි අනොලොකෙත්වා අත්තනො වාලමෙව රක්ඛති, ඵවං ත්වමිපි ඉතො පටියාය ජීවිතමිපි අනොලොකෙත්වා සීලමෙව රක්ඛන්තො බුද්ධො භවිස්සසි”ති දුතියං සීලපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං –

“න හෙනෙ ඵත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිතන්තො තදාදක්ඛිං, දුතියං සීලපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං දුතියං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
සීලපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසි.

“යථාපි චමරි වාලං, කිස්මිඤ්චි පටිලග්ගිතං;
උපෙති මරණං තත්ථ, න විකොපෙති වාලධිං.

“තථෙව චතුසු, භූමිසු, සීලානි පරිපුරය;
පරිරක්ඛ සබ්බදා සීලං, චමරි විය වාලධි”න්ති.

අථස්ස “න ඵත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො තතියං නෙක්ඛම්මපාරමිං දිස්වා ඵතදහොසි “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය නෙක්ඛම්මපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි. යථා හි චිරං බන්ධනාගාරෙ වසමානො පුරිසො න තත්ථ සිනෙහං කරොති, අථ බො උක්කණ්ඨිතොයෙව අවසිතුකාමො හොති, ඵවමෙව ත්වමිපි සබ්බභවෙ බන්ධනාගාරසදිසෙ කත්වා සබ්බභවෙහි උක්කණ්ඨිතො මුච්චිතුකාමො භුත්වා නෙක්ඛම්මාහිමුබොව හොති, ඵවං බුද්ධො භවිස්සසි”ති තතියං නෙක්ඛම්මපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන චුත්තං –

“න හෙනෙ ඵත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිතන්තො තදාදක්ඛිං, තතියං නෙක්ඛම්මපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං තතියං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
නෙක්ඛම්මපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසි.

“යථා අන්ද්‍රසරෙ පුරිසො, විරවුත්ථො දුබ්ථිතො;
න තත්ථ රාගං ජනෙති, මුත්තිමෙව ගවෙසති.

“තථෙව ත්වං සබ්බභවෙ, පස්ස අන්ද්‍රසරෙ විය;
නෙක්ඛම්මාහිමුඛො භොහි, භවතො පරිමුත්තියා”ති.

අට්ඨස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං දිස්වා එතදභොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය පඤ්ඤාපාරමිම්පි පුරෙය්‍යාසි. භීනමජ්ඣමුක්කට්ඨෙසු කඤ්චි අවජ්ජෙත්වා සබ්බෙපි පණ්ඩිතෙ උපසඬකම්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යාසි. යථා හි පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු භීනාදිකෙසු කුලෙසු කිඤ්චි අවජ්ජෙත්වා පටිපාටියා පිණ්ඩාය වරන්තො බ්ජ්ජං යාපනං ලභති, එවං ත්වම්පි සබ්බපණ්ඩිතෙ උපසඬකම්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො බුද්ධො භවිස්සසී”ති චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“න භෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචින්නන්තො තදාදක්ඛිං, චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං චතුත්ථං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
පඤ්ඤාපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.

“යථාපි භික්ඛු භික්ඛන්තො, භීනමුක්කට්ඨමජ්ඣමෙ;
කුලානි න විච්ජෙත්තො, එවං ලභති යාපනං.

“තථෙව ත්වං සබ්බකාලං, පරිපුච්ඡන්තො බුධං ජනං;
පඤ්ඤාපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

අට්ඨස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො පඤ්චමං විරියපාරමිං දිස්වා එතදභොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය විරියපාරමිම්පි පුරෙය්‍යාසි. යථා හි සීහො මීගරාජා සබ්බඉරියාපටෙසු දළ්භවිරියො භොති, එවං ත්වම්පි සබ්බභවෙසු සබ්බඉරියාපටෙසු දළ්භවිරියො අනොලීනවිරියො සමානො බුද්ධො භවිස්සසී”ති පඤ්චමං විරියපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“න භෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විවිනන්තො තදාදක්ඛිං, පඤ්චමං වීරියපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං පඤ්චමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
වීරියපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසි.

“යථාපි සීහො මීගරාජා, නිසජ්ජට්ඨානවඤ්ඤාමෙ;
අලීනවීරියො හොති, පග්ගහිතමනො සදා.

“තථෙව ත්වං සබ්බභවෙ, පග්ගණ්ඨ වීරියං දළ්භං;
වීරියපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසි”ති.

අට්ඨස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති
උත්තරිපි උපධාරයතො ඡට්ඨං බන්තිපාරමිං දිස්වා එතදහොසි –
“සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය බන්තිපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි.
සම්මානනෙහි අවමානනෙහි බමොව භවෙය්‍යාසි. යථා හි පථවියං නාම
සුචිමිපි පක්ඛිපන්ති අසුචිමිපි, න තෙන පථවී සිනෙහං, න පටිසං කරොති,
බමති සහති අධිවාසෙතියෙව, එවං ත්වමිපි සම්මානනාවමානනක්ඛමොව
සමානො බුද්ධො භවිස්සසි”ති ඡට්ඨං බන්තිපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි.
තෙන වුත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විවිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විවිනන්තො තදාදක්ඛිං, ඡට්ඨමං බන්තිපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං ඡට්ඨමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ අද්දෙවජ්ඣමානසො, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසි.

“යථාපි පථවී නාම, සුචිමිපි අසුචිමිපි ව;
සබ්බං සහති නික්ඛෙපං, න කරොති පටිසං තයා.

“තථෙව ත්වමිපි සබ්බෙසං, සම්මානාවමානනක්ඛමො;
බන්තිපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසි”ති.

අට්ඨස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති
උත්තරිපි උපධාරයතො සත්තමං සච්චපාරමිං දිස්වා එතදහොසි –
“සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය සච්චපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි. අසනියා
මත්ථකෙ පතමානායපි ධනාදීනං අත්ථාය ඡන්දාදිවසෙන සම්පජානමුසාවාදං
නාම මාකාසි. යථා හි ඔසධිතාරකා නාම සබ්බඋතුසු අත්තනො ගමනවීථිං

ජහිත්වා අඤ්ඤාය වීරියා න ගච්ඡති, සකවීරියාව ගච්ඡති, එවමෙව ත්වම්පි සච්චං පහාය මුසාවාදං නාම අකරොන්තොයෙව බුද්ධො භවිස්සසී”ති සත්තමං සච්චපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසී. තෙන වුත්තං –

“න හෙනෙ ඵත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිනන්තො තදාදක්ඛිං, සත්තමං සච්චපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං සත්තමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ අද්වෙජ්ඣවචනො, සම්බොධිං පාපුණ්ණිස්සසී.

“යථාපි ඔසධි නාම, තුලාභූතා සදෙවකෙ;
සමයෙ උතුචස්සෙ වා, න වොක්කමති වීරීතො.

“තථෙව ත්වම්පි සච්චෙසු, මා වොක්කමසි වීරීතො;
සච්චපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණිස්සසී”ති.

අථස්ස “න ඵත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතඛි”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය අධිට්ඨානපාරමිම්පි පුරෙය්‍යාසී. යං අධිට්ඨාසී, තස්මිං අධිට්ඨානෙ නිච්චලො භවෙය්‍යාසී. යථා හි පබ්බතො නාම සබ්බදිසාසු වාතෙහි පහටොපි න කම්පති න චලති, අත්තනො යානෙයෙව තිට්ඨති, එවමෙව ත්වම්පි අත්තනො අධිට්ඨානෙ නිච්චලො භොන්තොව බුද්ධො භවිස්සසී”ති අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසී. තෙන වුත්තං –

“න හෙනෙ ඵත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිනන්තො තදාදක්ඛිං, අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං අට්ඨමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ ත්වං අචලො භුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණිස්සසී.

“යථාපි පබ්බතො සෙලො, අචලො සුප්පතිට්ඨිතො;
න කම්පති භූසවාතෙහි, සකට්ඨානෙව තිට්ඨති.

“තථෙව ත්වම්පි අධිට්ඨානෙ, සබ්බදා අචලො භව;
අධිට්ඨානපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණිස්සසී”ති.

අටස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො නවමං මෙත්තාපාරම්. දිස්වා එතදභොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය නවමං මෙත්තාපාරම්මිපි පුරෙය්‍යාසි. අහිතෙසුපි හිතෙසුපි එකච්ඡිතො භවෙය්‍යාසි. යථා හි උදකං නාම පාපජනස්සාපි කල්‍යාණජනස්සාපි සිතිභාවං එකසදිසං කත්වා ඵරති, එවමෙව ත්වම්මිපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තච්ඡිතෙන එකච්ඡිතොව භොන්තො බුද්ධො භවිස්සසි”ති නවමං මෙත්තාපාරම්. දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“න භෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිනන්තො තදාදක්ඛිං, නවමං මෙත්තාපාරම්;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං නවමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
මෙත්තාය අසමො භොහි, යදි බොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.

“යථාපි උදකං නාම, කල්‍යාණෙ පාපකෙ ජනෙ;
සමං ඵරති සීතෙන, පවාහෙති රජොමලං.

“තථෙව ත්වම්මිපි අහිතහිතෙ, සමං මෙත්තාය භාවය;
මෙත්තාපාරම්තං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසි”ති.

අටස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො දසමං උපෙක්ඛාපාරම්. දිස්වා එතදභොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය උපෙක්ඛාපාරම්මිපි පුරෙය්‍යාසි. සුබ්බෙපි දුක්ඛෙපි මජ්ඣන්තොව භවෙය්‍යාසි. යථා හි පථවි නාම සුවිම්මිපි අසුවිම්මිපි පක්ඛිප්පමානා මජ්ඣන්තාව භොහි, එවමෙව ත්වම්මිපි සුබ්බදුක්ඛෙසු මජ්ඣන්තොව භොන්තො බුද්ධො භවිස්සසි”ති දසමං උපෙක්ඛාපාරම්. දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“න භෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිනන්තො තදාදක්ඛිං, දසමං උපෙක්ඛාපාරම්;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං දසමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තුලාභුතො දළ්භො හුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසි.

“යථාපි පථවි නාම, නික්ඛිත්තං අසුවිං සුවිං;

උපෙක්ඛති උභොපෙනෙ, කොපානුනයවජ්ජිතා.

“තථෙව ත්වම්පි සුබදුක්ඛෙ, තුලාභූතො සදා භව;
උපෙක්ඛාපාරමිතං ගන්තවා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

තතො චිත්තෙසි - “ඉමස්මිං ලොකෙ බොධිසත්තෙහි පුරෙතඛිබා බොධිපරිපාවනා බුද්ධකාරකධම්මා එත්තකායෙව, දස පාරමියො යපෙත්වා අඤ්ඤා නත්ථි, ඉමාපි දස පාරමියො උද්ධං ආකාසෙපි නත්ථි, හෙට්ඨා පථවියම්පි, පුරත්ථිමාදීසු දිසාසුපි නත්ථි, මය්හමෙව පන හදයමංසඛින්නරෙ පතිට්ඨිතා”ති. එවං තාසං හදයෙ පතිට්ඨිතභාවං දිස්වා සඛිබාපි තා දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාය පුනස්පුනං සම්මසන්නො අනුලොමපට්ලොමං සම්මසති, පරියන්තෙ ගහෙත්වා ආදිං පාපෙති, ආදිමිහි ගහෙත්වා පරියන්තෙ යපෙති, මජ්ඣෙ ගහෙත්වා උභතො ඔසාපෙති, උභතො කොට්ඨු හෙත්වා මජ්ඣෙ ඔසාපෙති. බාහිරකහණ්ඩපරිච්චාගො දානපාරමී නාම, අභිගපරිච්චාගො දානඋපපාරමී නාම, ජීවිතපරිච්චාගො දානපරමත්ථපාරමී නාමාති දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියො යන්තතෙලං විනිවට්ටෙන්තො විය මහාමෙරුං මත්ථං කත්වා චක්කවාළමහාසමුද්දං ආලුලෙන්තො විය ව සම්මසී. තස්සෙවං දස පාරමියො සම්මසන්නස්ස ධම්මතෙජෙන චතුනහුතාධිකද්වියොජනසහස්සඛහලා අයං මහාපථවී හත්ථිනා අක්කන්නනළකලාපො විය, පිළියමානං උච්ඡුයන්තං විය ව මහාවිරවං විරවමානා සඬකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, කුලාලචක්කං විය තෙලයන්තචක්කං විය ව පරිබ්භම්. තෙන චුත්තං -

“එත්තකායෙව තෙ ලොකෙ, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා;
තතුද්ධං නත්ථි අඤ්ඤත්‍ර, දළ්භං තත්ථ පතිට්ඨහ.

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසතො, සභාවසරසලක්ඛණො;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සී පකම්පථ.

“වලතී රවතී පථවී, උච්ඡුයන්තංව පිළිතං;
තෙලයන්තෙ යථා චක්කං, එවං කම්පති මෙදනී”ති.

මහාපථවියා කම්පමානාය රම්මනගරවාසිනො සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා යුගන්තවාතඛිභාහතා මහාසාලා විය මුවිජිතමුවිජිතාව පපතිංසු, සටාදීනි කුලාලභාජනාති පවට්ටන්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරන්තාති චුණ්ණවිචුණ්ණාති අහෙසුං. මහාජනො භීතතසිනො සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා “කිං නු බො හගවා නාගාවට්ටො අයං භූතයක්ඛදෙවතාසු අඤ්ඤතරාවට්ටොති න හි මයං එතං ජානාම, අපිව බො සඛිබොපි අයං මහාජනො උපද්දතො, කිං නු බො ඉමස්ස ලොකස්ස පාපකං භවිස්සති, උදාහු කල්‍යාණං, කථෙථ නො එතං කාරණ”න්ති ආහ. අථ සත්ථා තෙසං

කථං සුත්වා “තුම්හෙ මා භායථ මා චිත්තයිත්ථ, නත්ථි වො ඉතොනිදානං භයං. යො සො මයා අජ්ජ සුමෙධපණ්ඩිතො ‘අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති’ති ඛ්‍යාකතො, සො දස පාරමි යො සම්මසති, තස්ස දස පාරමි යො සම්මසන්නස්ස විලොළෙන්තස්ස ධම්මතෙජෙන සකලදසසහස්සිලොකධාතු එකජ්ජභාරෙන කම්පති, වෙව, රචති වා”ති ආහ. තෙන වුත්තං –

“යාවතා පරිසා ආසි, බුද්ධස්ස පරිවෙසනෙ;
පවෙධමානා සා තත්ථ, මුච්ඡිතා සෙසි භූමියං.

“සටානෙකසහස්සානි, කුම්භීනඤ්ච සතා බහු;
සඤ්චුණ්ණමථිතා තත්ථ, අඤ්ඤමඤ්ඤං පසට්ඨිතා.

“උබ්බිග්ගා තසිතා භීතා, හන්තා ඛ්‍යාධිතමානසා;
මහාජනා සමාගම්ම, දීපඬ්ඤ්ජප්‍රපාගමුං.

‘කිං භවිස්සති ලොකස්ස, කල්‍යාණමථ පාපකං;
සබ්බො උපද්දතො ලොකො, තං විනොදෙහි චක්ඛුම’.

“තෙසං තදා සඤ්ඤාපෙසි, දීපඬ්ඤ්ජරො මහාමුනි;
විස්සත්ථා හොථ මා භාථ, ඉමස්මිං පථවිකම්පනෙ.

“යමහං අජ්ජ ඛ්‍යාකාසිං, බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති;
එසො සම්මසති ධම්මං, පුබ්බකං ජිනසෙවිතං.

“තස්ස සම්මසතො ධම්මං, බුද්ධභූමිං අසෙසතො;
තෙනායං කම්පිතා පථවී, දසසහස්සි සදෙවකෙ”ති.

මහාජනො තථාගතස්ස වචනං සුත්වා හට්ඨතුට්ඨො මාලාගන්ධවිලෙපනං ආදාය රම්මනගරා නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තං උපසඬ්ඤමිත්වා මාලාදීහි පූජෙත්වා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා රම්මනගරමෙව පාවිසි. බොධිසත්තොපි දස පාරමි යො සම්මසිත්වා වීරියං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාය නිසින්නාසනා වුට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“බුද්ධස්ස වචනං සුත්වා, මනො නිබ්බාසි තාවදෙ;
සබ්බෙ මං උපසඬ්ඤමිම, පුනාපි අභිවන්දිසුං.

“සමාදිසිත්වා බුද්ධගුණං, දළ්භං කත්වාන මානසං;
දීපඬ්ඤ්ජරං නමස්සිත්වා, ආසනා වුට්ඨහිං තදා”ති.

අථ බොධිසත්තං ආසනා වුට්ඨහන්තං සකලදසසහස්සචක්කවාළදෙවතා සන්නිපතිත්වා දිබ්බෙහි මාලාගන්ධෙහි පූජෙත්වා වන්දිත්වා “අය්‍ය

සුමේධතාපස, තයා අජ්ජ දීපඬුකරදසබලස්ස පාදමුලෙ මහතී පත්ථනා පත්ථිතා, සා තෙ අනන්තරායෙන සමිජ්ඣකු, මා තෙ භයං වා ඡමහිතත්තං වා අහොසි, සරීරෙ අජ්ජමත්තකොපි රොගො මා උජ්ජජ්ජී, බිජ්ජං පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පටිවිජ්ඣා. යථා පුජ්ජුපගඵලුපගා රුක්ඛා සමයෙ පුජ්ජන්ති වෙව ඵලන්ති ච, තථෙව ත්වම්පි සමයං අනතික්කමිත්වා බිජ්ජං සම්බොධිමුත්තමං චුසස්සු”තිආදීනි ථුතිමඬිගලානි පයිරුදාහංසු, එවං පයිරුදාහිත්වා අත්තනො අත්තනො දෙවට්ඨානමෙව අගමංසු. බොධිසත්තොපි දෙවතාහි අහිත්ථුනො “අහං දස පාරමියො පුරෙත්වා කජ්ජසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොය්‍යානං මත්ථකෙ බුද්ධො භවිස්සාමි”ති වීරියං දළ්භං කත්වා අට්ටියාය නහං අබ්භුග්ගන්ත්වා හිමවත්තමෙව අගමාසි. තෙන චුත්තං -

“දිබ්බං මානුසකං පුජ්ජං, දෙවා මානුසකා උහො;
සමොකිරන්ති පුජ්ජෙහි, චුට්ඨහන්තස්ස ආසනා.

“වෙදයන්ති ච තෙ සොත්ථිං, දෙවා මානුසකා උහො;
මහන්තං පත්ථිතං තුය්හං, තං ලහස්සු යථිච්ඡිතං.

“සබ්බිතියො විචජ්ජන්තු, සොකො රොගො විනස්සතු;
මා තෙ භවත්ත්වත්තරායා, චුස බිජ්ජං බොධිමුත්තමං.

“යථාපි සමයෙ පත්තෙ, පුජ්ජන්ති පුජ්ජිතො දුමා;
තථෙව ත්වං මහාවීර, බුද්ධඤ්ඤානෙ පුජ්ජස්සු.

“යථා යෙ කෙච්චි සම්බුද්ධා, පුරයුං දස පාරමී;
තථෙව ත්වං මහාවීර, පුරය දස පාරමී.

“යථා යෙ කෙච්චි සම්බුද්ධා, බොධිමණ්ඩමහි බුජ්ඣරෙ;
තථෙව ත්වං මහාවීර, බුජ්ඣස්සු ජිනබොධියං.

“යථා යෙ කෙච්චි සම්බුද්ධා, ධම්මචක්කං පවත්තයුං;
තථෙව ත්වං මහාවීර, ධම්මචක්කං පවත්තය.

“පුණ්ණමායෙ යථා චන්දො, පරිසුද්ධො විරොචති;
තථෙව ත්වං පුණ්ණමනො, විරොච දසසහස්සියං.

“රාහුමුත්තො යථා සුරියො, තාපෙන අතිරොචති;
තථෙව ලොකා මුච්චිත්වා, විරොච සිරියා තුවං.

“යථා යා කාවි නදියො, ඔසරන්ති මහොදධිං;
එවං සදෙවකා ලොකා, ඔසරන්තු තවන්තිකෙ.

“තෙහි ථූතජ්ජසත්ථො සො, දස ධම්මෙ සමාදිය;
තෙ ධම්මෙ පරිපූරෙන්නො, පවනං පාවිසී තදා”ති.

සුමේධකථා නිට්ඨිතා.

රම්මනගරවාසීනොපි බො නගරං පවිසිත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස
භික්ඛුසඤ්ඤා මහාදානං අදංසු. සත්ථා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං
සරණාදීසු පතිට්ඨාපෙත්වා රම්මනගරමිහා නික්ඛමිත්වා තතො උද්ධමපි
යාවතායුකං තිට්ඨන්තො සබ්බං බුද්ධකිවචං කත්වා අනුක්කමෙන
අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං
බුද්ධවංසෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ –

“තදා තෙ භොජයිත්වාන, සසඤ්ඤං ලොකනායකං;
උපගච්ඡං සරණං තස්ස, දීපඤ්ඤාසංසං සත්ථුනො.

“සරණාගමනෙ කඤ්චි, නිවෙසෙති තථාගතො;
කඤ්චි පඤ්චසු සීලෙසු, සීලෙ දසවිධෙ පරං.

“කස්සචි දෙති සාමඤ්ඤං, චතුරො ඵලමුත්තමෙ;
කස්සචි අසමෙ ධම්මෙ, දෙති සො පටිසම්භිදා.

“කස්සචි වරසමාපත්තියො, අට්ඨ දෙති නරාසභො;
තිස්සො කස්සචි විජ්ජායො, ඡලභිඤ්ඤා පච්චෙඡති.

“තෙන යොගෙන ජනකායං, ඔවදති මහාමුනි;
තෙන විත්ථාරිකං ආසී, ලොකනාථස්ස සාසනං.

“මහාහනුසහක්ඛන්ධො, දීපඤ්ඤාසංසාමකො;
බහු ජනෙ තාරයති, පරිමොචෙති දුග්ගතිං.

“බොධනෙයාං ජනං දිස්වා, සතසහස්සෙපි යොජනෙ;
බණ්ණන උපගන්ත්වාන, බොධෙති තං මහාමුනි.

“පඨමාභිසමයෙ බුද්ධො, කොට්ඨසතමබ්බොධයි;
දුතියාභිසමයෙ නාථො, නචුතිකොට්ඨමබ්බොධයි.

“යදා ච දෙවහවනම්භි, බුද්ධො ධම්මමදෙසයි;
නචුතිකොට්ඨසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු.

“සන්තිපාතා තයො ආසුං, දීපඤ්ඤාසංසං සත්ථුනො;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමො ආසී සමාගමො.

“පුත නාරදකුටම්භි, පව්වෙකගතෙ ජිනෙ;
බිණ්ණාසවා වීතමලා, සමිංසු සතකොට්ඨො.

“යම්භි කාලෙ මහාවීරො, සුදස්සනසිලුවචයෙ;
නචුතිකොට්ඨසහස්සෙහි, පචාරෙසි මහාමුනි.

“අහං තෙන සමයෙන, ජට්ඨො උග්ගතාපනො;
අන්තලික්ඛම්භි වරණො, පඤ්චාභිඤ්ඤාසු පාරගු.

“දසවිසසහස්සානං, ධම්මාභිසමයො අහු;
එකද්විත්තං අභිසමයා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා.

“විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං, ඉද්ධං ඒතං අහු තදා;
දීපඬ්ඤාසං භගවතො, සාසනං සුවසොධිතං.

“වත්තාරි සතසහස්සානි, ඡළභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා;
දීපඬ්ඤාසං ලොකවිදුං, පරිවාරෙත්ති සබ්බදා.

“යෙ කෙවි තෙන සමයෙන, ජහන්ති මානුසං භවං;
අපත්තමානසා සෙක්ඛා, ගරහිතා භවන්ති තෙ.

“සුපුප්ඵිතං පාවචනං, අරහන්තෙහි තාදිහි;
බිණ්ණාසවෙහි විමලෙහි, උපසොහති සදෙවකෙ.

“නගරං රම්මවතී නාම, සුදෙවො නාම ඛත්තියො;
සුමෙධා නාම ජනිකා, දීපඬ්ඤාසං සත්ථුනො.

“සුමඬ්ඨගලො ච තිස්සො ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සාගතො නාමුපට්ඨාකො, දීපඬ්ඤාසං සත්ථුනො.

“නන්දා වෙච සුනන්දා ච, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස භගවතො, පිප්ඵලිති පචුච්චති.

“අසීතිහත්ථමුඛබ්බෙධො, දීපඬ්ඤාසො මහාමුනි;
සොහති දීපරුක්ඛොව, සාලරාජාව ඵුල්ලිතො.

“සතසහස්සවස්සානි, ආයු තස්ස මහෙසිනො;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනතං බහුං.

“ජොතයිත්වාන සද්ධම්මං, සන්තාරෙත්වා මහාජනං;
ජලිත්වා අග්ගිඛන්ධොව, නිබ්බුතො සො සසාවකො.

“සා ව ඉද්ධි සො ව යසො, තානි ව පාදෙසු වක්කරතනානි;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසම්බාරා”ති.

දීපච්ඡාකරස්ස පන භගවතො අපරභාගෙ එකං අසම්බෝධායං
අතික්කම්මිත්වා කොණ්ඩඤ්ඤො නාම සත්ථා උද්පාදි. තස්සාපි තයො
සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්ඨසන්නිපාතෙ කොට්ඨකසහස්සං, දුතියෙ
කොට්ඨකසහස්සං, තතියෙ නවුතිකොට්ඨකයො. තදා බොධිසත්තො විජිතාවි නාම
වක්කවත්ති හුත්වා කොට්ඨකසහස්සසම්බස්ස බුද්ධජ්ජමුඛස්ස
භික්ඛුසම්බස්ස මහාදානං අදාසි. සත්ථා බොධිසත්තං “බුද්ධො භවිස්සසි”ති
බ්‍යාකරිත්වා ධම්මං දෙසෙසි. සො සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා රජ්ජං
නියායාදෙන්වා පබ්බජි. සො තිණි පිටකානි උග්ගහෙන්වා අට්ඨ සමාපත්තියො
පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව උප්පාදෙන්වා අපරිහීනජ්ඣානො භුමමලොකෙ
නිබ්බත්ති. කොණ්ඩඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස පන රම්මවතී නාම නගරං, සුනන්දො
නාම බත්තියො පිතා, සුජාතා නාම දෙවී මාතා, හද්දො ව සුහද්දො ව ද්වෙ
අග්ගසාවකා, අනුරුද්ධො නාමුපට්ඨාකො, තිස්සා ව උපතිස්සා ව ද්වෙ
අග්ගසාවකා, සාලකල්‍යාණී බොධි, අට්ඨාසීතිහත්ථුබ්බෙධං සරීරං,
වස්සසතසහස්සං ආයුජ්ජමාණං අහොසි.

“දීපච්ඡාකරස්ස අපරෙන, කොණ්ඩඤ්ඤො නාම නායකො;
අනන්තතෙජො අමිතයසො, අජ්ජමෙය්‍යො දුරාසදො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ එකං අසම්බෝධායං අතික්කම්මිත්වා එකස්මිංයෙව
කජ්ජෙ වතුරො බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු මඬගලො, සුමනො, රෙවනො,
සොභිතොති. මඬගලස්ස භගවතො තයො සන්නිපාතා අහෙසුං. තෙසු
පට්ඨසන්නිපාතෙ කොට්ඨකසහස්සං භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ කොට්ඨකසහස්සං,
තතියෙ නවුතිකොට්ඨකයො. වෙමාතිකභාතා කිරස්ස ආනන්දකුමාරො නාම
නවුතිකොට්ඨකච්ඡාය පරිසාය සද්ධිං ධම්මස්සවනත්ථාය සත්ථු සන්නිකං
අගමාසි. සත්ථා තස්ස අනුපුබ්බිං කථං කට්ඨෙසි, සො සද්ධිං පරිසාය සහ
පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. සත්ථා තෙසං කුලපුත්තානං පුබ්බවර්තං
ඔලොකෙන්තො ඉද්ධිමයපත්තවීරස්ස උපතිස්සයං දිස්වා දක්ඛිණහත්ථං
පසාරෙන්වා “එථ, භික්ඛවො”ති ආහ. සබ්බෙ තඬ්ඬණඤ්ඤෙව
ඉද්ධිමයපත්තවීරධරා සට්ඨිවස්සමහාට්ඨො විය ආකජ්ජසම්පන්නා හුත්වා
සත්ථාරං වන්දිත්වා පරිවාරයිංසු. අයමස්ස තතියො සාවකසන්නිපාතො
අහොසි.

යථා පන අඤ්ඤෙසං බුද්ධානං සමන්තා අසීතිහත්ථජ්ජමාණායෙව
සරීරජ්ජහා අහොසි, න එවං තස්ස තස්ස පන භගවතො සරීරජ්ජහා
නිව්වකාලං දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි.
රුක්ඛපට්ඨපබ්බතසමුද්දාදයො අන්තමසො උක්ඛලිකාදීනි උපාදාය
සුවණ්ණපට්ඨපරියොනද්ධා විය අහෙසුං. ආයුජ්ජමාණං පනස්ස

නවුතිවස්සසහස්සානි අහොසි. එත්තකං කාලං චන්දිමසුරියාදයො අත්තනො පහාය විරොචිතුං නාසක්ඛිංසු, රත්තින්දිවපරිච්ඡේදො න පඤ්ඤායිත්ථ. දිවා සුරියාලොකෙන විය සත්තා නිච්චං බුද්ධාලොකෙනෙව විවරිංසු, සායං පුප්ඵිතකුසුමානං, පාතො රවනකසකුණාදීනඤ්ච වසෙන ලොකො රත්තින්දිවපරිච්ඡේදං සල්ලක්ඛෙසි.

කිං පන අඤ්ඤෙසං බුද්ධානං අයමානුභාවො නත්ථීති? නො නත්ථී. තෙපි හි ආකඬ්ඛමානා දසසහස්සිං වා ලොකධාතුං තතො වා හියොයා ආභාය ඵරෙය්හං. මඬිගලස්ස පන හගවතො පුබ්බපත්ථනාවසෙන අඤ්ඤෙසං බ්‍යාමප්පහා විය සරීරප්පහා නිච්චකාලමෙව දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. සො කිර බොධිසත්තවරියකාලෙ වෙස්සන්තරසදියෙ අත්තභාවෙ යීතො සපුත්තදාරො වඬිකපබ්බතසදියෙ පබ්බතෙ වසි. අපේකො බරදායීකො නාම යක්ඛො මහාපුරිසස්ස දානජ්ඣාසයනං සුත්වා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන උපසඬිකමිත්වා මහාසත්තං ද්වෙ දාරකෙ යාචි. මහාසත්තො “දදාමි බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තකෙ”ති හට්ඨපහට්ඨො උදකපරියන්තං පථවිං කම්පෙන්තො ද්වෙපි දාරකෙ අදාසි. යක්ඛො වඬිකමනකොටියං ආලම්බනඵලකං නිස්සාය යත්වා පස්සන්තස්සෙව මහාසත්තස්ස මූලකලාපෙ විය ද්වෙ දාරකෙ බාදි. මහාපුරිසස්ස යක්ඛං ඔලොකෙත්වා මුඛෙ විවට්ඨත්තෙ අග්ගිජාලං විය ලොහිතධාරං උග්ගිරමානං තස්ස මුඛං දිස්වාපි කෙසග්ගමත්තම්පි දොමනස්සං න උප්පජ්ජි. “සුදින්නං වත මෙ දාන”න්ති චිත්තයතො පනස්ස සරීරෙ මහන්තං පිතිසොමනස්ස උදපාදි. සො “ඉමස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අනාගතෙ ඉමිනාව නිහරෙන රස්මියො නික්ඛමන්තු”ති පත්ථනං අකාසි. තස්ස තං පත්ථනං නිස්සාය බුද්ධභූතස්ස සරීරතො රස්මියො නික්ඛමිත්වා එත්තකං යානං ඵරිංසු.

අපරම්පිස්ස පුබ්බවරිතං අත්ථී. සො කිර බොධිසත්තකාලෙ එකස්ස බුද්ධස්ස චෙතියං දිස්වා “ඉමස්ස බුද්ධස්ස මයා ජීවිතං පරිච්චජිතුං වට්ඨති”ති දණ්ඩදීපිකාවෙධනනියාමෙන සකලසරීරං වෙදාපෙත්වා රතනමත්තමකුලං සතසහස්සග්ගනිකං සුවණ්ණපාතිං සප්පිස්ස පුරාපෙත්වා තත්ථ සහස්සවට්ඨියො ජාලාපෙත්වා තං සීසෙනාදාය සකලසරීරං ජාලාපෙත්වා චෙතියං පදක්ඛිණං කරොන්තො සකලරත්තිං වීතිනාමෙසි. එවං යාව අරුණුග්ගමනා වායමන්තස්සාපිස්ස ලොමකුපමත්තම්පි උසුමං න ගණ්ඨි. පදුමගබ්භං පට්ඨකාලො විය අහොසි. ධම්මො හි නාමෙස අත්තානං රක්ඛන්තං රක්ඛති. තෙනාහ හගවා -

“ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිං, ධම්මො සුචිණ්ණො සුබ්බාවහාති;

එසානිසංසො ධම්මෙ සුචිණ්ණෙ, න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරි”ති. (ථෙරගා. 303; ඡා. 1.10.102; 1.15.385);

ඉමස්සාපි කම්මස්ස නිස්සන්දෙන තස්ස භගවතො සරිරොභාසො දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො සුරුචි නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා “සත්ථාරං නිමන්තෙස්සාමී”ති උපසඬ්ඛිකමිත්වා මධුරධම්මකථං සුත්වා “ස්වෙ මය්හං භික්ඛං ගණ්හථ, භන්තෙ”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණ, කිත්තකෙනි තෙ භික්ඛුහි අත්ථොති? “කිත්තකා පන වො, භන්තෙ, පරිවාරභික්ඛු”ති ආහ. තදා පන සත්ථු පයමසන්තිපාතොයෙව හොති, තස්මා “කොට්ඨසතසහස්ස”න්ති ආහ. භන්තෙ, සබ්බෙහිපි සද්ධිං මය්හං ගෙහෙ භික්ඛං ගණ්හථාති. සත්ථා අධිවාසෙසි. බ්‍රාහ්මණො ස්වාතන්‍යාය නිමන්තෙත්වා ගෙහං ගච්ඡන්තො චිත්තෙසි – “අහං ඵත්තකානං භික්ඛුනං යාගුභත්තවත්ථාදීනි දාතුං සක්කොමි, නිසීදනට්ඨානං පන කථං භවිස්සතී”ති.

තස්ස සා චිත්තා චතුරාසීතියොජනසහස්සමත්ථකෙ යීතස්ස දෙවරඤ්ඤො පණ්ඩුකම්බලසිලාසනස්ස උණ්හභාවං ජනෙසි. සක්කො “කො නු බො මං ඉමම්භා යානා වාවෙනුකාමො”ති දිබ්බචක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො මහාපුරිසං දිස්වා “සුරුචි නාම බ්‍රාහ්මණො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඛිකං නිමන්තෙත්වා නිසීදනට්ඨානත්ථාය චිත්තෙසි, මයාපි තත්ථ ගන්ත්වා පුඤ්ඤකොට්ඨාසං ගෙහතුං වට්ටති”ති වඩ්ඪකිවණ්ණං නිමිතිනිත්වා වාසිඵරසුභත්ථො මහාපුරිසස්ස පුරතො පාතුරහොසි. සො “අත්ථි නු බො කස්සචි භතියා කත්තබ්බ”න්ති ආහ. මහාපුරිසො තං දිස්වා “කිං කම්මං කරිස්සසී”ති ආහ. “මම අජානනසිජ්ජං නාම නත්ථි, ගෙහං වා මණ්ඩපං වා යො යං කාරෙති, තස්ස තං කාතුං ජානාමී”ති. “තෙන හි මය්හං කම්මං අත්ථි”ති. “කිං අය්‍යා”ති? “ස්වාතන්‍යාය මෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු නිමන්තිතා, තෙසං නිසීදනමණ්ඩපං කරිස්සසී”ති. “අහං නාම කරෙය්‍යං, සවෙ මම භතිං දාතුං සක්ඛිස්සථා”ති. “සක්ඛිස්සාමි තාතා”ති. “සාධු කරිස්සාමී”ති ගන්ත්වා එකං පදෙසං ඔලොකෙසි, ද්වාදසතෙරසයොජනජපමාණො පදෙසො කසිණමණ්ඩලං විය සමතලො අහොසි. සො “ඵත්තකෙ යානෙ සත්තරතනමයො මණ්ඩපො උට්ඨහතු”ති චිත්තෙත්වා ඔලොකෙසි. තාවදෙව පථවිං භින්දිත්වා මණ්ඩපො උට්ඨහි. තස්ස සොවණ්ණමයෙසු ථම්මෙහෙසු රජතමයා සටකා අහෙසුං, රජතමයෙසු සොවණ්ණමයා, මණිත්ථම්මෙහෙසු පවාළමයා, පවාළත්ථම්මෙහෙසු මණිමයා, සත්තරතනමයෙසු සත්තරතනමයාව සටකා අහෙසුං. තතො “මණ්ඩපස්ස අන්තරන්තරෙන කිඬ්ඛිකිකජාලං ඔලම්බතු”ති ඔලොකෙසි, සහ ඔලොකනෙනෙව කිඬ්ඛිකිකජාලං ඔලම්බි, යස්ස මන්දවාතෙරිතස්ස පඤ්චඩ්ඛිකස්සෙව තූරියස්ස මධුරසද්දො නිග්ගච්ඡති, දිබ්බසඬ්ඛිතිවත්තනකාලො විය හොති. “අන්තරන්තරා ගන්ධදාමමාලාදාමානි ඔලම්බන්තු”ති චිත්තෙසි, දාමානි ඔලම්බිංසු. “කොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛානං භික්ඛුනං ආසනානි ච ආධාරකානි ච පථවිං භින්දිත්වා උට්ඨහන්තු”ති චිත්තෙසි, තාවදෙව උට්ඨහිංසු. “කොණ

කොණෙ එකෙකා උදකවාටියෝ උට්ඨහන්තු”ති වින්තෙසි, උදකවාටියෝ උට්ඨහිංසු.

එත්තකං මාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “එහි අයා, තව මණ්ඩපං ඔලොකෙත්වා මය්හං හතිං දෙහී”ති ආහ. මහාපුරිසො ගන්ත්වා මණ්ඩපං ඔලොකෙසී, ඔලොකෙන්තස්සෙවස්ස සකලසරීරං පඤ්චවණ්ණාය භිතියා නිරන්තරං පුටං අහොසි. අපස්ස මණ්ඩපං ඔලොකයතො එතදහොසි – “නායං මණ්ඩපො මනුස්සභූතෙන කතො, මය්හං පන අප්ඤ්ඤායං මය්හං ගුණං ආගම්ම අද්ධා සක්කභවනං උණ්හං අහොසි, තතො සක්කෙන දෙවරඤ්ඤා අයං මණ්ඩපො කාරිතො හවිස්සති”ති. “න ඛො පන මෙ යුත්තං එවරූපෙ මණ්ඩපෙ එකදිවසංයෙව දානං දාතුං, සත්තාහං දස්සාමි”ති වින්තෙසි. බාහිරකදානඤ්ඤි කිත්තකම්පි සමානං බොධිසත්තානං තුට්ඨිං කාතුං න සක්කොති, අලඬිකතසිසං පන ඡින්දිත්වා අඤ්ජිතඅක්ඛිති උප්පාටෙත්වා හදයමංසං වා උබ්බට්ටෙත්වා දින්නකාලෙ බොධිසත්තානං වාගං නිස්සාය තුට්ඨි නාම හොති. අම්භාකම්පි හි බොධිසත්තස්ස සිව්ජාතකෙ දෙවසිකං පඤ්ච කභාපණසතසහස්සානි විස්සප්පෙත්වා චතුසු ද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙව දානං දෙන්තස්ස තං දානං වාගතුට්ඨිං උප්පාදෙතුං නාසක්ඛි. යදා පනස්ස බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන ආගන්ත්වා සක්කො දෙවරාජා අක්ඛිති යාචි, තදා තානි උප්පාටෙත්වා දදමානස්සෙව භාසො උප්පජ්ජි, කෙසග්ගමත්තම්පි විත්තස්ස අඤ්ඤථත්තං නාහොසි. එවං දානං නිස්සාය බොධිසත්තානං තිත්ති නාම නත්ථි. තස්මා සොපි මහාපුරිසො “සත්තාහං මයා කොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛානං භික්ඛූනං දානං දාතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා තස්මිං මණ්ඩපෙ බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛූසඬ්ඛං නිසීදාපෙත්වා සත්තාහං ගවපානං නාම දානං අදාසි. ගවපානන්ති මහන්තෙ මහන්තෙ කොලම්බෙ බීරස්ස පූරෙත්වා උද්ධනෙසු ආරොපෙත්වා සනපාකපක්කෙ බීරෙ ථොකෙ තණ්ඩුලෙ පක්ඛිපිත්වා පක්කමධුසක්කරාචුණ්ණසජ්ජිහි අභිසඬ්ඛනං හොජනං වුව්චති. මනුස්සායෙව පන පරිවිසිතුං නාසක්ඛිංසු, දෙවාපි එකන්තරිකා හුත්වා පරිවිසිංසු. ද්වාදසතෙරසයොජනප්පමාණං යානම්පි භික්ඛූ ගණ්හිතුං නප්පහොසියෙව. තෙ පන භික්ඛූ අත්තතො අත්තතො ආනුභාවෙන නිසීදිංසු. පරියොසානදිවසෙ සබ්බභික්ඛූනං පත්තානි ධොවාපෙත්වා හෙසජ්ජත්ථාය සජ්ජිනවනිතමධුචාණිතාදීනි පූරෙත්වා තිව්වරෙහි සද්ධිං අදාසි, සඬ්ඝනවකභික්ඛූනා ලද්ධවීරසාටකා සතසහස්සග්ගනකා අහෙසු.

සත්ථා අනුමොදනං කරොන්තො “අයං පුරිසො එවරූපං මහාදානං අදාසි, කො නු ඛො හවිස්සති”ති උපධාරෙත්තො “අනාගතෙ කප්පසතසහස්සාධිකානං ද්විත්තං අසඬ්ඛොයානං මත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො හවිස්සති”ති දිස්වා මහාපුරිසං ආමන්තෙත්වා “ත්ථං එත්තකං නාම කාලං අතික්කම්ත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො හවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. මහාපුරිසො බ්‍යාකරණං සුත්වා “අහං කිර බුද්ධො හවිස්සාමි, කො මෙ

සරාවාසෙන අත්ථො, පබ්බජිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා තථාරූපං සම්පත්තිං බෙළුපිණ්ඩං විය පභාය සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා බුද්ධච්චනං උග්ගණ්හිත්වා අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙන්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති.

මඬගලස්ස පන භගවතො නගරං උත්තරං නාම අහොසි, පිතාපි උත්තරො නාම බත්තියො, මාතාපි උත්තරා නාම දෙවී, සුදෙවො ච ධම්මසෙනො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, පාලිතො නාමුපට්ඨාකො, සිවලී ච අසොකා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, නාගරුක්ඛො බොධි, අට්ඨාසිතිහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අහොසි. නවුතිවස්සසහස්සානි යත්වා පරිනිබ්බුතෙ පන තස්මිං භගවති එකස්පභාරෙනෙව දස චක්කවාලසහස්සානි එකන්ධකාරානි අහෙසුං. සබ්බචක්කවාලෙසු මනුස්සානං මහන්තං ආරොදනපරිදෙවනං අහොසි.

“කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අපරෙන, මඬගලො නාම නායකො;
තමං ලොකෙ නිහන්ත්වාන, ධම්මොක්කමහිධාරයි”ති.

එවං දසසහස්සිලොකධාතුං අන්ධකාරං කත්වා පරිනිබ්බුතස්ස තස්ස භගවතො අපරභාගෙ සුමනො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමසන්නිපාතෙ කොට්ඨතසහස්සහික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ කඤ්චනපබ්බතමිහි නවුතිකොට්ඨසහස්සානි, තතියෙ අසිතිකොට්ඨසහස්සානි. තදා මහාසත්තො අතුලො නාම නාගරාජා අහොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො. සො “බුද්ධො උප්පන්නො”ති සුත්වා ඤාතිසඬ්ඨපරිවුතො නාගභවතා නික්ඛමිත්වා කොට්ඨතසහස්සහික්ඛුපරිවාරස්ස තස්ස භගවතො දිබ්බතුරියෙහි උපහාරං කාරෙත්වා මහාදානං පවත්තෙන්වා පච්චෙකං දුස්සයුගානි දත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාසි. සොපි නං සත්ථා “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො නගරං බෙමං නාම අහොසි, සුදත්තො නාම රාජා පිතා, සිරිමා නාම මාතා, සරණො ච භාවිතත්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, උදෙනො නාමුපට්ඨාකො, සොණා ච උපසොණා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, නාගරුක්ඛො බොධි, නවුතිහත්ථුබ්බෙධං සරීරං, නවුතියෙව වස්සසහස්සානි ආයුස්පමාණං අහොසි.

“මඬගලස්ස අපරෙන, සුමනො නාම නායකො;
සබ්බධම්මෙහි අසමො, සබ්බසත්තානමුත්තමො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ රෙවතො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමසන්නිපාතෙ ගණනා නත්ථී, දුතියෙ කොට්ඨතසහස්සහික්ඛු අහෙසුං, තථා තතියෙ. තදා බොධිසත්තො අතිදෙවො නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය සිරස්මිං අඤ්ජලිං යපෙන්වා තස්ස සත්ථුතො කිලෙසස්පභානෙ වණ්ණං වත්වා උත්තරාසඬ්ඨගෙන පූජං අකාසි. සොපි නං “බුද්ධො භවිස්සසී”ති

බ්‍යාකාසි. තස්ස පන භගවතො නගරං ධක්ඛ්ඤවතී නාම අභොසි, පිතා විපුලො නාම ඛත්තියො, මාතාපි විපුලා නාම දෙවී, වරුණො ච බ්‍රහ්මදෙවො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සම්භවො නාමුපට්ඨාකො, හද්දා ච සුහද්දා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛොව බොධි, සරීරං අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අභොසි, ආයු සට්ඨි වස්සසහස්සානීති.

“සුමනස්ස අපරෙන, රෙවතො නාම නායකො;
අනුපමො අසදිසො, අතුලො උත්තමො ජිනො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ සොභිතො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අභෙසුං. පට්ඨසන්නිපාතෙ කොට්ඨසනහික්ඛු අභෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨයො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨයො. තදා බොධිසත්තො අජිනො නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය බුද්ධජ්ජමුඛස්ස හික්ඛුසඨ්ඨස්ස මහාදානං අදාසි. සොපි නං “බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස පන භගවතො සුධම්මං නාම නගරං අභොසි, පිතාපි සුධම්මො නාම රාජා, මාතාපි සුධම්මා නාම දෙවී, අසමො ච සුනෙන්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අනොමො නාමුපට්ඨාකො, නකුලා ච සුජාතා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛොව බොධි, අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අභොසි, නවුති වස්සසහස්සානි ආයුජ්ජමාණන්ති.

“රෙවතස්ස අපරෙන, සොභිතො නාම නායකො;
සමාභිතො සන්නවිත්තො, අසමො අජ්ජට්ඨග්ගලො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ එකං අසඨ්ඨබ්‍යාසං අතික්කමිත්වා එකස්මිංයෙව කජ්ජෙ තයො බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු අනොමදස්සි පදුමො නාරදොති. අනොමදස්සිස්ස භගවතො තයො සාවකසන්නිපාතා අභෙසුං. පට්ඨසන්නිපාතෙ හික්ඛු අට්ඨසනසහස්සානි අභෙසුං, දුතියෙ සත්ත, තතියෙ ඡ. තදා බොධිසත්තො එකො යක්ඛසෙනාපති අභොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො අනෙකකොට්ඨසනසහස්සානං යක්ඛානං අධිපති. සො “බුද්ධො උජ්ජන්තො”ති සුත්වා ආගන්ත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස හික්ඛුසඨ්ඨස්ස මහාදානං අදාසි. සත්ථාපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. අනොමදස්සිස්ස පන භගවතො වන්දවතී නාම නගරං අභොසි, යසවා නාම රාජා පිතා, යසොධරා නාම මාතා, නිසහො ච අනොමො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වරුණො නාමුපට්ඨාකො, සුන්දරී ච සුමනා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අජ්ජනරුක්ඛො බොධි, අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අභොසි, වස්සසනසහස්සං ආයුති.

“සොභිතස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
අනොමදස්සි අමිතයසො, තෙජස්සි දුරතික්කමො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ පදුමො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො භාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමසන්නිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ තිණි සතසහස්සානි, තතියෙ අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ මහාවනසණ්ඩවාසිනං භික්ඛුනං ද්වෙ සතසහස්සානි. තදා තථාගතෙ තස්මිං වනසණ්ඩෙ වසන්නෙ බොධිසත්තො සීහො හුත්වා සත්ථාරං නිරොධසමාපත්තිං සමාපන්නං දිස්වා පසන්නචිත්තො වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පිතිසොමනස්සජාතො තික්ඛත්තුං සිහනාදං නදිත්වා සත්තාහං බුද්ධාරම්මණපිතිං අවිජ්ඣිත්වා පිතිසුබ්බෙනෙව ගොවරාය අපක්කමිත්වා ජීවිතපරිච්චාගං කත්වා පයිරුපාසමානො අට්ඨාසි. සත්ථා සත්තාහච්චයෙන නිරොධා වුට්ඨිතො සිහං ඔලොකෙත්වා “භික්ඛුසඬ්ඨෙසෙපි චිත්තං පසාදෙත්වා සඬ්ඨං වන්දිස්සතීති භික්ඛුසඬ්ඨෙසො ආගච්ඡතු”ති චිත්තෙසි. භික්ඛු තාවදෙව ආගමිංසු. සීහො සඬ්ඨෙස චිත්තං පසාදෙසි. සත්ථා තස්ස මනං ඔලොකෙත්වා “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. පදුමස්ස පන භගවතො චම්පකං නාම නගරං අහොසි, අසමො නාම රාජා පිතා, අසමා නාම දෙවී මාතා, සාලො ච උපසාලො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වරුණො නාමුපට්ඨාකො, රාමා ච සුරාමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සොණරුක්ඛො නාම බොධි, අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අහොසි, ආයු වස්සසතසහස්සන්ති.

“අනොමදස්සිස්ස අපරෙත, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
පදුමො නාම නාමෙත, අසමො අජ්ජට්ඨග්ගලො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ නාරදො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමසන්නිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨසහස්සානි, තතියෙ අසීතිකොට්ඨසහස්සානි. තදා බොධිසත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චසු අභිඤ්ඤාසු අට්ඨසු ච සමාපත්තීසු විණ්ණවසී හුත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ මහාදානං දත්වා ලොහිතවන්දනෙන සුජං අකාසි. සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො ධඤ්ඤවතී නාම නගරං අහොසි, සුදෙවො නාම ඛත්තියො පිතා, අනොමා නාම මාතා, සද්දසාලො ච ජිතමිත්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වාසෙට්ඨො නාමුපට්ඨාකො, උත්තරා ච එග්ගනී ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහාසොණරුක්ඛො නාම බොධි, සරීරං අට්ඨාසිතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, නවුතිවස්සසහස්සානි ආයුති.

“පදුමස්ස අපරෙත, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
නාරදො නාම නාමෙත, අසමො අජ්ජට්ඨග්ගලො”ති.

නාරදබුද්ධස්ස අපරභාගෙ එකං අසඬ්ඨෙය්‍යං අතික්කමිත්වා ඉතො සතසහස්සකජ්ජමත්ථකෙ එකස්මිං කජ්ජෙ එකොව පදුමුත්තරබුද්ධො නාම උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ වෙහාරපබ්බතෙ

නවුතිකොට්ඨසහස්සානි, තතියෙ අසීතිකොට්ඨසහස්සානි. තදා බොධිසත්තො ජට්ඨො නාම මහාරට්ඨියො භුත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස සච්චරං දානං අදාසි. සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. පදුමුත්තරස්ස පන භගවතො කාලෙ තිත්ථියා නාම නාහෙසුං. සබ්බෙ දෙවමනුස්සා බුද්ධමෙව සරණං අගමංසු. තස්ස නගරං භංසවතී නාම අහොසි, පිතා ආනන්දො නාම ඛත්තියො, මාතා සුජාතා නාම දෙවී, දෙවලො ච සුජාතො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සුමනො නාමුපට්ඨාකො, අමීතා ච අසමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සලලරුක්ඛො බොධි, සරීරං අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, සරීරජපහා සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි ගණ්හි, වස්සසතසහස්සං ආයුති.

“නාරදස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
පදුමුත්තරො නාම ජිනො, අක්ඛොහො සාගරුපමො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ සත්තති කජ්ජසහස්සානි අතික්කමිත්වා සුමෙධො සුජාතො වාති ඵකස්මිං කජ්ජෙ ද්වෙ බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු. සුමෙධස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං, පට්ඨසන්නිපාතෙ සුදස්සනනගරෙ කොට්ඨසතඤ්ඤාසවා අහෙසුං, දුතියෙ පන නවුතිකොට්ඨියො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨියො. තදා බොධිසත්තො උත්තරො නාම මාණවො භුත්වා නිදහිත්වා යපිතංයෙව අසීතිකොට්ඨිකං විස්සජ්ජෙත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස මහාදානං දත්වා ධම්මං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. සුමෙධස්ස භගවතො සුදස්සනං නාම නගරං අහොසි, සුදත්තො නාම රාජා පිතා, මාතාපි සුදත්තා නාම, සරණො ච සබ්බකාමො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාගරො නාමුපට්ඨාකො, රාමා ච සුරාමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහානිපරුක්ඛො බොධි, සරීරං අට්ඨාසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු නවුති වස්සසහස්සානිති.

“පදුමුත්තරස්ස අපරෙන, සුමෙධො නාම නායකො;
දුරාසදො උග්ගතෙජො, සබ්බලොකුත්තමො මුනී”ති.

තස්ස අපරභාගෙ සුජාතො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්ඨසන්නිපාතෙ සට්ඨි භික්ඛුසතසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ පඤ්ඤාසං, තතියෙ වත්තාලිසං. තදා බොධිසත්තො චක්කවත්තිරාජා භුත්වා “බුද්ධො උජ්ජන්තො”ති සුත්වා උපසඤ්ඤාමිත්වා ධම්මං සුත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස සද්ධිං සත්තහි රතනෙහි චතුමහාදිපරජ්ජං දත්වා සත්ථු සත්තිකෙ පබ්බජී. සකලරට්ඨවාසිනො රට්ඨුජ්ජාදං ගහෙන්වා ආරාමිකකිච්චං සාධෙන්තා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස නිච්චං මහාදානං අදංසු. සොපි නං සත්ථා “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො නගරං සුමඬිගලං නාම

අහොසි, උග්ගතො නාම රාජා පිතා, පභාවතී නාම මාතා, සුදස්සනො ච සුදෙවො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාරදො නාමුපට්ඨාකො, නාගා ච නාගසමාලා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, මහාවෙළුරුක්කො බොධි. සො කිර මන්දවිජ්ජදො සනක්ඛන්ධො උපරි නිග්ගතාහි මහාසාධාහි මොරපිඤ්ජකලාපො විය විරොචිත්ථ. තස්ස භගවතො සරීරං පණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු නවුති වස්සසහස්සානීති.

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, සුජාතො නාම නායකො;
සීහහනුසහක්ඛන්ධො, අප්පමෙය්‍යො දුරාසදො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො අට්ඨාරසකප්පසතමත්ථකෙ ඵකස්මිං කප්පෙ පියදස්සි, අත්ථදස්සි, ධම්මදස්සිති තයො බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු. පියදස්සිස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්ඨමෙ කොට්ඨකසහස්සා භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨො. තදා බොධිසත්තො කස්සපො නාම මාණවො තිණ්ණං වෙදානං පාරං ගතො හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා කොට්ඨකසහස්සධනපරිච්චාගෙන සඤ්ඤාමං කාරෙත්වා සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා “අට්ඨාරසකප්පසතව්වයෙන බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො අනොමං නාම නගරං අහොසි, පිතා සුදින්තො නාම රාජා, මාතා චන්දා නාම දෙවී, පාලිතො ච සබ්බදස්සි ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සොහිතො නාමුපට්ඨාකො, සුජාතා ච ධම්මදින්තා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, කකුධරුක්කො බොධි, සරීරං අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, නවුති වස්සසහස්සානි ආයුති.

“සුජාතස්ස අපරෙන, සයම්භු ලොකනායකො;
දුරාසදො අසමසමො, පියදස්සි මහායසො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ අත්ථදස්සි නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්ඨමෙ අට්ඨනවුති භික්ඛුසතසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ අට්ඨාසීතිසතසහස්සානි, තථා තතියෙ. තදා බොධිසත්තො සුසීමො නාම මහිද්ධිකො තාපසො හුත්වා දෙවලොකතො මන්දාරවපුප්ඵව්ජත්තං ආහරිත්වා සත්ථාරං පූජෙසි, සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො සොහිතං නාම නගරං අහොසි, සාගරො නාම රාජා පිතා, සුදස්සනා නාම මාතා, සන්තො ච උපසන්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අහයො නාමුපට්ඨාකො, ධම්මා ච සුධම්මා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, වම්පකරුක්කො බොධි, සරීරං අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, සරීරප්පභා සමන්තතො සබ්බකාලං යොජනමත්තං ඵරිත්වා අට්ඨාසි, ආයු වස්සසතසහස්සන්ති.

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, අත්ථදස්සි නරාසහො;
මහාතමං නිහන්ත්වාන, පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති.

තස්ස අපරභාගෙ ධම්මදස්සී නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමෙ කොට්ඨසනං භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ සත්තනිකොට්ඨයො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨයො. තදා බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා හුත්වා දිබ්බගන්ධපුෂ්පෙහි ව දිබ්බතුරියෙහි ව පූජං අකාසී, සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසී. තස්ස භගවතො සරණං නාම නගරං අහොසී, පිතා සරණො නාම රාජා, මාතා සුනන්දා නාම, පදුමො ව ඵ්ඤ්ඤාදෙවො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සුනෙන්තො නාමුපට්ඨාකො, බෙමා ව සබ්බනාමා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, රත්තඬුරුරුක්කො බොධි, “බිම්බිජාලො”තිපි වුවචති, සරීරං පනස්ස අසීතිහත්ථුබ්බබ්බං අහොසී, වස්සසතසහස්සං ආයුති.

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, ධම්මදස්සී මහායසො;
තමන්ධකාරං විධමිත්වා, අතිරොචති සදෙවකෙ”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො චතුනවුතිකප්පමත්ථකෙ එකස්මිං කප්පෙ එකොව සිද්ධත්ථො නාම බුද්ධො උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමසන්නිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සං භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨයො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨයො. තදා බොධිසත්තො උග්ගතෙජො අභිඤ්ඤාබලසම්පන්නො මඬිගලො නාම තාපසො හුත්වා මහාජම්බුඵලං ආහරිත්වා තථාගතස්ස අදාසී. සත්ථා තං ඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා “චතුනවුතිකප්පමත්ථකෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බොධිසත්තං බ්‍යාකාසී. තස්ස භගවතො නගරං වෙහාරං නාම අහොසී, පිතා ජයසෙනො නාම රාජා, මාතා සුඵස්සා නාම, සම්බලො ව සුමිත්තො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, රෙවතො නාමුපට්ඨාකො, සිවලී ව සුරාමා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, කණ්ණකාරුක්කො බොධි, සරීරං සට්ඨිහත්ථුබ්බබ්බං අහොසී, වස්සසතසහස්සං ආයුති.

“ධම්මදස්සිස්ස අපරෙන, සිද්ධත්ථො නාම නායකො;
නිහනිත්වා තමං සබ්බං, සුරියො අබ්භුග්ගතො යථා”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො ද්වානවුතිකප්පමත්ථකෙ තිස්සො ඵ්ඤ්ඤාති එකස්මිං කප්පෙ ද්වෙ බුද්ධා නිබ්බන්තිංසු. තිස්සස්ස භගවතො තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමසන්නිපාතෙ භික්ඛුනං කොට්ඨසනං අහොසී, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨයො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨයො. තදා බොධිසත්තො මහාභාගො මහායසො සුජාතො නාම ඛත්තියො හුත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා මහිද්ධිකභාවං පත්වා “බුද්ධො උප්පන්නො”ති සුත්වා දිබ්බමන්දාරවපදුමපාරිච්ඡත්තකපුෂ්පානි ආදාය චතුපරිසමජ්ඣෙ ගච්ඡන්තං තථාගතං පූජෙසී, ආකාසෙ පුෂ්පවිතානං අකාසී. සොපි නං සත්ථා “ඉතො ද්වානවුතිකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසී. තස්ස භගවතො බෙමං නාම නගරං අහොසී, පිතා ජනසන්ධො නාම ඛත්තියො, මාතා පදුමා නාම, බ්‍රහ්මදෙවො ව උදයො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සමඬිගො නාමුපට්ඨාකො,

ඵස්සා ච සුදත්තා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, අසනරුක්ඛො ඛොධි, සරීරං සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, වස්සසහස්සානි ආයුති.

“සිද්ධත්ථස්ස අපරෙන, අසමො අප්පට්ඨග්ගලො;
අනන්තසීලො අමිත්තයසො, තිස්සො ලොකග්ගනායකො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඵස්සො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්ඨසන්නිපාතෙ සට්ඨි භික්ඛුසත්තසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ පණ්ණාස, තතියෙ ද්වත්තිංස. තදා ඛොධිසත්තො විජ්ජාථි නාම ඛත්තියො හුත්වා මහාරජ්ජං පහාය සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා තීණි පිටකානි උග්ගහෙත්වා මහාජනස්ස ධම්මකථං කථෙසි, සීලපාරමිඤ්ච පුරෙසි. සොපි නං “බුද්ධො භවිස්සසී”ති තථෙව බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො කාසී නාම නගරං අහොසි, ජයසෙනො නාම රාජා පිතා, සිරිමා නාම මාතා, සුරක්ඛිතො ච ධම්මසෙනො ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, සහියො නාමුපට්ඨාකො, වාලා ච උපවාලා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, ආමලකරුක්ඛො ඛොධි, සරීරං අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, නවුති වස්සසහස්සානි ආයුති.

“තත්ථෙව මණ්ඩකජ්ජමිහි, අහු සත්ථා අනුත්තරො;
අනුපමො අසමසමො, ඵස්සො ලොකග්ගනායකො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො එකනවුතිකජ්ජෙ විපස්සී නාම භගවා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්ඨසන්නිපාතෙ අට්ඨසට්ඨි භික්ඛුසත්තසහස්සං අහොසි, දුතියෙ එකසත්තසහස්සං, තතියෙ අසීතිසහස්සානි. තදා ඛොධිසත්තො මහිද්ධිකො මහානුභාවො අතුලො නාම නාගරාජා හුත්වා සත්තරතනබ්බිතං සොවණ්ණමයං මහාපීඨං භගවතො අදාසි. සොපි නං “ඉතො එකනවුතිකජ්ජෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො ඛන්ධුමතී නාම නගරං අහොසි, ඛන්ධුමා නාම රාජා පිතා, ඛන්ධුමතී නාම මාතා, ඛණ්ඩො ච තිස්සො ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, අසොකො නාමුපට්ඨාකො, චන්දා ච චන්දමිත්තා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, පාටලිරුක්ඛො ඛොධි, සරීරං අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, සරීරජ්ජහා සදා සත්ත යොජනානි ඵරිත්වා අට්ඨාසි, අසීති වස්සසහස්සානි ආයුති.

“ඵස්සස්ස ච අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
විපස්සී නාම නාමෙත, ලොකෙ උප්පජ්ජි චක්ඛුමා”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො එකතිංසකජ්ජෙ සිඛී ච වෙස්සභු වානි ද්වෙ බුද්ධා අහෙසුං. සිඛීස්සාපි භගවතො තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්ඨසන්නිපාතෙ භික්ඛුසත්තසහස්සං අහොසි, දුතියෙ අසීතිසහස්සානි, තතියෙ සත්තත්තිසහස්සානි. තදා ඛොධිසත්තො අරින්දමො නාම රාජා හුත්වා බුද්ධජ්ජමස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස සචීවරං මහාදානං පවත්තෙත්වා

සත්තරතනපටිමණ්ඩිතං හත්ථිරතනං දත්වා හත්ථිප්පමාණං කත්වා කප්පියහණ්ඩං අදාසි. සොපි නං “ඉතො කතිංසකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො අරුණවතී නාම නගරං අහොසි, අරුණො නාම ඛත්තියො පිතා, පභාවතී නාම මාතා, අභිභූ ව සම්භවො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, බෙමඬකරො නාමුපට්ඨාකො, සබ්බො ව පදුමා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, පුණ්ඩරිකරුක්ඛො බොධි, සරීරං සත්තතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, සරීරප්පහා යොජනත්තයං ඵරිත්වා අට්ඨාසි, සත්තති වස්සසහස්සානි ආයුති.

“විපස්සිස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
සිබ්බිහයො නාම ජිනො, අසමො අප්පට්ඨග්ගලො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ වෙස්සභූ නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්තිපාතා අහෙසුං. පට්ඨසන්තිපාතෙ අසීති භික්ඛුසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ සත්තති, තතියෙ සට්ඨි. තදා බොධිසත්තො සුදස්සනො නාම රාජා හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සච්චරං මහාදානං දත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා ආචාරගුණසම්පන්නො බුද්ධරතනෙ චිත්තිකාරපිතිබ්බලො අහොසි. සොපි නං භගවා “ඉතො ඵකතිංසකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස පන භගවතො අනොමං නාම නගරං අහොසි, සුප්පතීතො නාම රාජා පිතා, යසවතී නාම මාතා, සොණො ව උත්තරො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, උපසන්නො නාමුපට්ඨාකො, දාමා ව සමාලා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාලරුක්ඛො බොධි, සරීරං සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, සට්ඨි වස්සසහස්සානි ආයුති.

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, අසමො අප්පට්ඨග්ගලො;
වෙස්සභූ නාම නාමෙන, ලොකෙ උප්පජ්ජි සො ජිනො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉමස්මිං කප්පෙ චත්තාරො බුද්ධා නිබ්බත්තා කකුසන්ධො, කොණාගමනො, කස්සපො, අම්භාකං භගවාති. කකුසන්ධස්ස භගවතො ඵකොව සාවකසන්තිපාතො, තත්ථ චත්තාලීස භික්ඛුසහස්සානි අහෙසුං. තදා බොධිසත්තො බෙමො නාම රාජා හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සපත්තච්චරං මහාදානඤ්චෙව අඤ්ජනාදිහෙසජ්ජානි ව දත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජි. සොපි නං සත්ථා බ්‍යාකාසි. කකුසන්ධස්ස පන භගවතො බෙමං නාම නගරං අහොසි, අග්ගිදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, විසාබා නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, විඬුරො ව සඤ්ජීවො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, බුද්ධිජො නාමුපට්ඨාකො, සාමා ව වම්පකා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහාසිරිසරුක්ඛො බොධි, සරීරං චත්තාලීසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, චත්තාලීස වස්සසහස්සානි ආයුති.

“වෙස්සභූස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කකුසන්ධො නාම නාමෙන, අප්පමෙය්‍යො දුරාසදො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ කොණාගමනො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි එකො සාවකසන්නිපාතො, තත්ථ තිංස භික්ඛුසහස්සානි අහෙසුං. තදා බොධිසත්තො පබ්බතො නාම රාජා හුත්වා අමච්චගණපරිවුතො සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤං නිමන්තෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා පට්ටුණ්ණචීනපට්ටකොසෙයාකම්බලදුකුලානි වෙච සුවණ්ණපාදුකඤ්ච දත්වා සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජි. සොපි නං බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො සොභවතී නාම නගරං අහොසි, යඤ්ඤදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, උත්තරා නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, භියාසො ච උත්තරො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සොත්ථිජො නාමුපට්ඨාකො, සමුද්දා ච උත්තරා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, උදුම්බරරුක්ඛො බොධි, සරීරං තිංසහත්ථුබ්බබ්බං අහොසි, තිංස වස්සසහස්සානි ආයුති.

“කකුසන්ධස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කොණාගමනො නාම ජීනො, ලොකජෙට්ඨො නරාසහො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ කස්සපො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි එකො සාවකසන්නිපාතො, තත්ථ වීසති භික්ඛුසහස්සානි අහෙසුං. තදා බොධිසත්තො ජොතිපාලො නාම මාණුවො හුත්වා තිණ්ණං වෙදානං පාරගු භූමියඤ්ච අන්තලික්ඛෙ ච පාකටො සට්ඨකාරස්ස කුම්භකාරස්ස මිත්තො අහොසි. සො තෙන සද්ධිං සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා ධම්මකථං සුත්වා පබ්බජිත්වා ආරද්ධවීරියො තිණ් පිටකානි උග්ගහෙත්වා චත්තාවත්තසම්පත්තියා බුද්ධස්ස සාසනං සොහෙසි. සොපි නං බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො ජාතනගරං බාරාණසී නාම අහොසි, බ්‍රහ්මදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, ධනවතී නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, තිස්සො ච භාරද්වාජො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සබ්බමිත්තො නාමුපට්ඨාකො, අනුළා ච උරුවෙළා ච ද්වෙ අග්ගසාවිකා, නිග්‍රොධරුක්ඛො බොධි, සරීරං වීසතිහත්ථුබ්බබ්බං අහොසි, වීසති වස්සසහස්සානි ආයුති.

“කොණාගමනස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කස්සපො නාම ගොත්තෙන, ධම්මරාජා පහඬිකරො”ති.

යස්මිං පන කජ්ජෙ දීපඬිකරො දසබලො උදපාදි, තස්මිං අඤ්ඤෙපි තයො බුද්ධා අහෙසුං. තෙසං සන්නිකා බොධිසත්තස්ස බ්‍යාකරණං නත්ථි, තස්මා තෙ ඉධ න දස්සිතා. අට්ඨකථායං පන තම්භා කජ්ජා පට්ඨාය සබ්බෙපි බුද්ධො දස්සෙතුං ඉදං වුත්තං —

“තණ්හඬිකරො මෙධඬිකරො, අථොපි සරණඬිකරො;
දීපඬිකරො ච සම්බුද්ධො, කොණ්ඩඤ්ඤො ද්විපදුත්තමො.

“මඬිගලො ච සුමනො ච, රෙවතො සොභිතො මුනි;

අනොමදස්සි පදුමො, නාරදො පදුමුත්තරො.

“සුමෙධො ච සුජාතො ච, පියදස්සි මහායසො;
අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි, සිද්ධත්ථො ලොකනායකො.

“තිස්සො ඵ්ඨස්සො ච සම්බුද්ධො, විපස්සි සිඛි වෙස්සහු;
කකුසන්ධො කොණාගමනො, කස්සපො වාති නායකො.

“එතෙ අහෙසුං සම්බුද්ධා, චිත්තරාගා සමාහිතා;
සතරංසිව උප්පන්නා, මහාතමවිනොදනා;
ජලිත්වා අග්ගිඛන්ධාව, නිබ්බුතා තෙ සසාවකා”ති.

තත්ථ අම්බාකං බොධිසත්තො දීපච්ඡරාදීනං චතුච්ඡතියා බුද්ධානං
සන්තිකෙ අධිකාරං කරොන්තො කප්පසතසහස්සාධිකාති චත්තාරි
අසඬ්ඛොයානාති ආගතො. කස්සපස්ස පන භගවතො ඔරභාගෙ යපෙත්වා
ඉමං සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො බුද්ධො නාම නත්ථි. ඉති දීපච්ඡරාදීනං
චතුච්ඡතියා බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණො පන බොධිසත්තො
යෙනෙන –

“මනුස්සත්තං ලිඬ්ගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සමිජ්ඣති”ති. (බු. වං. 2.59) –

ඉමෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා දීපච්ඡරපාදමුලෙ කතාහිනිභාරෙන
“හන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො විතො”ති උස්සාහං කත්වා
“විචින්නො තදාදක්ඛිං, පයමං දානපාරමි”න්ති දානපාරමිතාදයො
බුද්ධකාරකධම්මා දිට්ඨා, තෙ පුරෙන්නොයෙව යාව වෙස්සන්තරත්තභාවා
ආගමි. ආගච්ඡන්තො ච යෙ තෙ කතාහිනිභාරානං බොධිසත්තානං
ආනිසංසා සංවණ්ණිකා –

“එවං සබ්බඬ්ගසම්පන්නා, බොධියා නියතා නරා;
සංසරං දීඝමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි.

“අවිචිම්භි තුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකන්තරෙසු ව;
නිජ්ඣාමතණ්හා බුප්පිපාසා, න භොන්ති කාලකඤ්ජකා.

“න භොන්ති බුද්දකා පාණා, උප්පජ්ජන්තාපි දුග්ගතිං;
ජායමානා මනුස්සෙසු, ජච්චන්ධා න භවන්ති තෙ.

“සොතවෙකල්ලතා නත්ථි, න භවන්ති මුග්ගස්සකා;
ඉත්ථිභාවං න ගච්ඡන්ති, උභතොබ්‍යඤ්ජනපණ්ඩකා.

“න භවන්ති පරියාපන්නා, බොධියා නියතා නරා;
මුත්තා ආනන්තරිකෙහි, සබ්බත්ථ සුද්ධගොචරා.

“මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවන්ති, කම්මකිරියදස්සනා;
වසමානාපි සග්ගෙසු, අසඤ්ඤං නුපපජ්ජරෙ.

“සුද්ධාවාසෙසු දෙවෙසු, හෙතු නාම න විජ්ජති;
නෙක්ඛම්මනින්නා සප්පුරිසා, විසංයුත්තා භවාහවෙ;
වරන්ති ලොකත්ථවරියායො, පුරෙන්නි සබ්බපාරමි”ති.

තෙ ආනිසංසෙ අධිගන්ත්වාච ආගතො. පාරමියො පුරෙන්නස්ස වස්ස අකිත්තිබ්‍රාහ්මණකාලෙ සඬබ්බාහ්මණකාලෙ ධනඤ්චයරාජකාලෙ මහාසුදස්සනකාලෙ මහාගොවින්දකාලෙ නිම්මහාරාජකාලෙ චන්දකුමාරකාලෙ විසය්හසෙට්ඨිකාලෙ සිවිරාජකාලෙ වෙස්සන්තරකාලෙති දානපාරමිතාය පුරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සසපණ්ඩිතජාතකෙ –

“හික්ඛාය උපගතං දිස්වා, සකත්තානං පරිච්චජිං;
දානෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ දානපාරමි”ති. (වරියා. 1.තස්සදානං) –

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්නස්ස දානපාරමිතා පරමත්ථපාරමි නාම ජාතා. තථා සීලවරාජකාලෙ වම්පෙය්‍යනාගරාජකාලෙ භූරිදත්තනාගරාජකාලෙ ඡද්දත්තනාගරාජකාලෙ ජයද්දිසරාජපුත්තකාලෙ අලීනසත්තුකුමාරකාලෙති සීලපාරමිතාය පුරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සඬබ්බපාලජාතකෙ –

“සුලෙහි විජ්ඣියන්තොපි, කොට්ටියන්තොපි සත්තිහි;
භොජපුත්තෙ න කුජ්ජාමි, එසා මෙ සීලපාරමි”ති. (වරියා. 2.91) –

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්නස්ස සීලපාරමිතා පරමත්ථපාරමි නාම ජාතා. තථා සොමනස්සකුමාරකාලෙ, හත්ථිපාලකුමාරකාලෙ, අයොසරපණ්ඩිතකාලෙති මහාරජ්ජං පහාය නෙක්ඛම්මපාරමිතාය පුරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස බුලසුතසොමජාතකෙ –

“මහාරජ්ජං හත්ථගතං, බෙලපිණ්ඩංව ඡඩ්ඩයිං;
වජතො න හොති ලග්ගං, එසා මෙ නෙක්ඛම්මපාරමි”ති. –

එවං නිස්සඬිගතාය රජ්ජං ඡඩ්ඩෙත්වා නික්ඛමන්නස්ස නෙක්ඛම්මපාරමිතා පරමත්ථපාරමි නාම ජාතා. තථා විඬුරපණ්ඩිතකාලෙ,

මහාගොවින්දපණ්ඩිතකාලෙ, කුද්දාලපණ්ඩිතකාලෙ, අරකපණ්ඩිතකාලෙ, බොධිපරිබ්බාජකකාලෙ, මහොසධපණ්ඩිතකාලෙති, පඤ්ඤාපාරමිතාය පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සත්තුභස්තජාතකෙ සෙනකපණ්ඩිතකාලෙ -

“පඤ්ඤාය විචිනන්තොහං, බ්‍රාහ්මණං මොවයිං දුබ්‍රා;
පඤ්ඤාය මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ පඤ්ඤාපාරමී”ති. -

අන්තොහස්තගතං සජ්ජං දස්සෙන්තස්ස පඤ්ඤාපාරමිතා පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා. තථා වීරියපාරමිතාදීනම්පි පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස මහාජනකජාතකෙ -

“අතීරදස්සි ජලමජ්ඣෙ, හතා සබ්බෙව මානුසා;
චිත්තස්ස අඤ්ඤා නත්ථි, එසා මෙ වීරියපාරමී”ති. -

එවං මහාසමුද්දං තරන්තස්ස පවත්තා වීරියපාරමිතා පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා. බන්තිවාදිජාතකෙ -

“අවෙනනංව කොට්ටෙන්තෙ, තිණ්හෙන ඵරසුනා මමං;
කාසිරාජෙ න කුජ්ජාමි, එසා මෙ බන්තිපාරමී”ති. -

එවං අවෙනනභාවෙන විය මහාදුක්ඛං අධිවාසෙන්තස්ස බන්තිපාරමිතා පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා. මහාසුතසොමජාතකෙ -

“සච්චවාචං අනුරක්ඛන්තො, වජීත්වා මම ජීවිතං;
මොවෙසිං එකසතං බන්තියෙ, එසා මෙ සච්චපාරමී”ති. -

එවං ජීවිතං වජීත්වා සච්චමනුරක්ඛන්තස්ස සච්චපාරමිතා පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා. මූගපක්ඛජාතකෙ -

“මාතා පිතා න මෙ දෙස්සා, නපි මෙ දෙස්සං මහායසං;
සබ්බඤ්ඤාතං පියං මය්හං, තස්මා වතමධිට්ඨති”න්ති. (වරියා. 3.6
ථොකං විසදිසං) -

එවං ජීවිතම්පි වජීත්වා වතං අධිට්ඨහන්තස්ස අධිට්ඨානපාරමිතා පරමත්ථපාරමී නාම ජාතා. එකරාජජාතකෙ -

“න මං කොච් උත්තසති, නපිහං භායාමි කස්සචි;
මෙත්තාබලෙනුපත්ථද්ධො, රමාමි පවනෙ තදා”ති. (වරියා. 3.113)

-

එවං ජීවිතමිති අනොලොකෙත්වා මෙත්තායන්තස්ස මෙත්තාපාරමිතා පරමත්ථපාරමි නාම ජාතා. ලොමහංසජාතකෙ –

“සුසානෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි, ඡවට්ඨිකං උපධායහං;
ගාමණ්ඩලා උපාගන්ත්වා, රූපං දස්සෙන්තිනප්පක”න්ති. (වරියා. 3.119) –

එවං ගාමදාරකෙසු නිට්ඨුහනාදීහි වෙව මාලාගන්ධුපහාරාදීහි ච සුඛදුක්ඛං උප්පාදෙන්තෙසුපි උපෙක්ඛං අනතිවත්තන්තස්ස උපෙක්ඛාපාරමිතා පරමත්ථපාරමි නාම ජාතා. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරතො පනෙස අත්ථො වරියාපිටකතො ගහෙනබ්බො. එවං පාරමියො පුරෙත්වා වෙස්සන්තරත්තභාවෙ යීතො –

“අවෙනනායං පථවී, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
සාපි දානබලා මය්හං, සත්තක්ඛත්තුං පකම්පමා”න්ති. (වරියා. 1.124)

එවං මහාපථවිකම්පනාදීනි මහාපුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ තතො චුතො තුසිතභවතො නිබ්බත්ති. ඉති දීපඬුකරපාදමූලතො පට්ඨාය යාව අයං තුසිතපුරෙ නිබ්බත්ති, එත්තකං යානං දුරෙතිදානං නාමාති වෙදිතබ්බං.

දුරෙතිදානකථා නිට්ඨිතා.

2. අවිදුරෙතිදානකථා

තුසිතපුරෙ වසන්තෙයෙව පන බොධිසත්තෙ බුද්ධකොලාහලං නාම උද්පාදි. ලොකස්මිඤ්ඤි තිණි කොලාහලානි උප්පජ්ජන්ති – කප්පකොලාහලං, බුද්ධකොලාහලං, චක්කවත්තිකොලාහලන්ති. තත්ථ “වස්සසතසහස්සස්ස අව්චයෙන කප්පට්ඨානං හවිස්සති”ති ලොකබ්‍රහ්මා නාම කාමාවචරදෙවා මුත්තසිරා විකිණ්ණකෙසා රුද්මුඛා අස්සුනි හත්ථෙහි පුඤ්ජමානා රත්තවත්ථනිවත්ථා අතිවිය විරූපවෙසධාරිතො හුත්වා මනුස්සපථෙ විවරන්තා එවං ආරොචෙන්ති “මාරිසා ඉතො වස්සසතසහස්සස්ස අව්චයෙන කප්පට්ඨානං හවිස්සති, අයං ලොකො විනස්සිස්සති, මහාසමුද්දොපි සුස්සිස්සති, අයඤ්ච මහාපථවී සිනෙරු ච පබ්බතරාජා උඬ්ඨය්හිස්සන්ති විනස්සිස්සන්ති, යාව බ්‍රහ්මලොකා ලොකවිනායො හවිස්සති, මෙත්තං මාරිසා භාවෙථ, කරුණං, මුදිතං, උපෙක්ඛං මාරිසා භාවෙථ, මාතරං උපට්ඨහථ, පිතරං උපට්ඨහථ, කුලෙ ඡෙට්ඨාපවායිතො හොමා”ති. ඉදං කප්පකොලාහලං නාම. වස්සසතසහස්සස්ස අව්චයෙන පන සබ්බඤ්ඤබුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සතිති ලොකපාලදෙවතා “ඉතො මාරිසා වස්සසතසහස්සස්ස අව්චයෙන බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති උග්ගොසෙන්තා ආභිණ්ඩන්ති. ඉදං බුද්ධකොලාහලං නාම. වස්සසතසහස්ස අව්චයෙන චක්කවත්ති රාජා

උප්පජ්ජිස්සතිති දෙවතා “ඉතො මාරිසා වස්සසතස්ස අව්චයෙන චක්කවත්ති රාජා ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති උග්ගොසෙන්තියො ආභිණ්ඩන්ති. ඉදං චක්කවත්තිකොලාහලං නාම. ඉමානි තිණි කොලාහලානි මහන්තානි භොන්ති.

තෙසු බුද්ධකොලාහලසද්දං සුත්වා සකලදසසහස්සචක්කවාලදෙවතා එකතො සන්නිපතිත්වා “අසුකො නාම සත්තො බුද්ධො හවිස්සති”ති ඤාත්වා තං උපසඬ්ඛිකමිත්වා ආයාචන්ති. ආයාචමානා ච පුබ්බනිමිත්තෙසු උප්පන්නෙසු ආයාචන්ති. තදා පන සබ්බාපි දෙවතා එකෙකචක්කවාලෙ චතුමහාරාජසක්කසුයාමසන්තුසිතසුනිමිතිවසවත්තිමහාබ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං එකචක්කවාලෙ සන්නිපතිත්වා තුසිතහවතො බොධිසත්තස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා “මාරිසා තුම්හෙහි දස පාරමියො පුරෙන්නෙහි න සක්කසම්පත්තිං, න මාරසම්පත්තිං, න බ්‍රහ්මසම්පත්තිං, න චක්කවත්තිසම්පත්තිං පත්තේන්නෙහි පූරිතා, ලොකනිත්ථරණත්ථාය පන සබ්බඤ්ඤාතං පත්තේන්නෙහි පූරිතා, සො වො ඉදානි කාලො මාරිසා බුද්ධත්තාය සමයො, මාරිසා බුද්ධත්තාය සමයො”ති යාචිංසු.

අථ මහාසත්තො දෙවතානං පටිඤ්ඤං අදත්වාච කාලදීපදෙසකුලජනෙන්තිආයුපරිච්ඡෙදවසෙන පඤ්චමහාවිලෝකනං නාම විලෝකෙසි. තත්ථ “කාලො නු බො, අකාලො නු බො”ති පඨමං කාලං විලෝකෙසි. තත්ථ වස්සසතසහස්සතො උද්ධං වඩ්ඪිතආයුකාලො කාලො නාම න භොති. කස්මා? තදා හි සත්තානං ජාතිජරාමරණානි න පඤ්ඤායන්ති. බුද්ධානඤ්ච ධම්මදෙසනා තිලක්ඛණමුත්තා නාම නත්ථී. තෙසං “අනිච්චං, දුක්ඛං, අනත්තා”ති කථෙන්නානං “කිං නාමෙතං කථෙන්නී”ති නෙව සොතබ්බං න සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤන්ති, තතො අභිසමයො න භොති, තස්මිං අසති අනියානිකං සාසනං භොති. තස්මා සො අකාලො. වස්සසතතො උභතආයුකාලොපි කාලො න භොති. කස්මා? තදා සත්තා උස්සන්නකිලෙසා භොන්ති, උස්සන්නකිලෙසානඤ්ච දින්නො ඔවාදො ඔවාදට්ඨානො න තිට්ඨති, උදකෙ දණ්ඩරාජී විය බ්‍රිජ්ජං විගච්ඡති. තස්මා සොපි අකාලො. වස්සසතසහස්සතො පන පට්ඨාය හෙට්ඨා, වස්සසතතො පට්ඨාය උද්ධං ආයුකාලො කාලො නාම. තදා ච වස්සසතකාලො. අථ මහාසත්තො “නිබ්බත්තිතබ්බකාලො”ති කාලං පස්සි.

තතො දීපං විලෝකෙන්තො සපරිවාරෙ චත්තාරො දීපෙ ඔලෝකෙන්වා “තිසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බත්තන්ති, ජම්බුදීපෙයෙව නිබ්බත්තන්ති”ති දීපං පස්සි.

තතො “ජම්බුදීපො නාම මහා දසයොජනසහස්සපරිමාණො, කතරස්මිං නු බො පදෙසෙ බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති”ති ඔකාසං විලෝකෙන්තො මජ්ඣිමදෙසං පස්සි. මජ්ඣිමදෙසො නාම – “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඬ්ගලං

නාම නිගමො, තස්ස අපරෙන මහාසාලො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පුබ්බදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්ඡිමාය දිසාය ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පබ්බතො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ”ති එවං විනයෙ (මහාව. 259) චුත්තො පදෙසො. සො ආයාමතො තිණි යොජනසතානි, විත්ථාරතො අඬ්ඨතෙය්‍යානි, පරික්ඛෙපතො නව යොජනසතානීති එතස්මිං පදෙසෙ බුද්ධා, පච්චෙකබුද්ධා, අග්ගසාවකා, අසීති මහාසාවකා, චක්කවත්තිරාජා අඤ්ඤෙ ච මහෙසක්ඛා ඛත්තියබ්‍රාහ්මණගහපතිමහාසාලා උප්පජ්ජන්ති. ඉදඤ්චෙත්ථ කපිලවත්ථු නාම නගරං, තත්ථ මයා නිබ්බත්තිතබ්බන්ති නිට්ඨං අගමාසි.

තතො කුලං විලොකෙන්තො “බුද්ධා නාම වෙස්සකුලෙ වා සුද්දකුලෙ වා න නිබ්බත්තන්ති, ලොකසම්මතෙ පන ඛත්තියකුලෙ වා බ්‍රාහ්මණකුලෙවාති ද්වීසුයෙව කුලෙසු නිබ්බත්තන්ති. ඉදානි ච ඛත්තියකුලං ලොකසම්මතං, තත්ථ නිබ්බත්තිස්සාමි. සුද්ධොදනො නාම රාජා මෙ පිතා භවිස්සති”ති කුලං පස්සි.

තතො මාතරං විලොකෙන්තො “බුද්ධමාතා නාම ලොලා සුරාධුත්තා න භොති, කප්පසතසහස්සං පන පුරිතපාරමී ජාතිතො පට්ඨාය අඛණ්ඩපඤ්චසීලායෙව භොති. අයඤ්ච මහාමායා නාම දෙවී එදිසී, අයං මෙ මාතා භවිස්සති, කිත්තකං පනස්සා ආයුති දසන්තං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානී”ති පස්සි.

ඉති ඉමං පඤ්චමහාවිලොකනං විලොකෙන්වා “කාලො මෙ මාරිසා බුද්ධභාවායා”ති දෙවතානං සඬ්භං කරොන්තො පටිඤ්ඤං දත්වා “ගච්ඡථ, තුම්හෙ”ති තා දෙවතා උයොපාපේත්වා තුසිතදෙවතාහි පරිවුතො තුසිතපුරෙ නන්දනවනං පාවිසි. සබ්බදෙවලොකෙසු හි නන්දනවනං අත්ථියෙව. තත්ථ නං දෙවතා “ඉතො චුතො සුගතිං ගච්ඡ, ඉතො චුතො සුගතිං ගච්ඡා”ති පුබ්බෙ කතකුසලකම්මොකාසං සාරයමානා විවරන්ති. සො එවං දෙවතාහි කුසලං සාරයමානාහි පරිවුතො තත්ථ විවරන්තො චචිත්වා මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි.

තස්ස ආවිභාවත්ථං අයමනුපුබ්බිකථා – තදා කිර කපිලවත්ථුනගරෙ ආසාල්හිනක්ඛත්තං සඬ්ඝට්ඨං අභොසි, මහාජනො නක්ඛත්තං කීළති. මහාමායාපි දෙවී පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පට්ඨාය විගතසුරාපානං මාලාගන්ධවිභූතිසම්පන්නං නක්ඛත්තකීළං අනුභවමානා සත්තමෙ දිවසෙ පාතොව උට්ඨාය ගන්ධොදකෙන න්හායිත්වා චත්තාරි සතසහස්සානි

විස්සජ්ජේත්වා මහාදානං දත්වා සබ්බාලඤ්ඤාචරිතසිතා වරහොජනං
 භුක්ඤ්ජේත්වා උපොසථඤ්ඤානි අධිට්ඨාය අලඤ්ඤාපටියත්තං සිරිගබ්භං
 පවිසිත්වා සිරිසයනෙ නිපන්නා නිද්දං ඔක්කමමානා ඉමං සුපිනං අද්දස -
 ‘චත්තාරො කිර නං මහාරාජානො සයනෙනෙව සද්ධිං උක්ඛිපිත්වා
 හිමවත්තං නෙත්වා සට්ඨියොජනිකෙ මනොසිලාතලෙ සත්තයොජනිකස්ස
 මහාසාලරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා යපෙත්වා එකමත්තං අට්ඨංසු. අථ නෙසං
 දෙවියො ආගන්ත්වා දෙවිං අනොතත්තදහං නෙත්වා මනුස්සමලහරණත්ථං
 න්හාපෙත්වා දිබ්බවත්ථං නිවාසාපෙත්වා ගන්ධෙහි විලිම්පාපෙත්වා
 දිබ්බපුප්ඵානි පිළන්ධාපෙත්වා තතො අවිදුරෙ එකො රජතපබ්බතො අත්ථී,
 තස්ස අත්තො කනකවිමානං අත්ථී, තත්ථ පාවිනසීසකං දිබ්බසයනං
 පඤ්ඤාපෙත්වා නිපජ්ජාපෙසුං. අථ බොධිසත්තො සෙනවරවාරණො හුත්වා
 තතො අවිදුරෙ එකො සුවණ්ණපබ්බතො අත්ථී, තත්ථ විවරිත්වා තතො
 ඔරුය්භ රජතපබ්බතං අහිරුහිත්වා උත්තරදිසතො ආගම්ම
 රජතදාමවණ්ණාය සොණ්ඩාය සෙනපදුමං ගහෙත්වා කොඤ්චනාදං නදිත්වා
 කනකවිමානං පවිසිත්වා මාතුසයනං තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා
 දක්ඛිණපස්සං ඵාලෙත්වා කුච්ඡිං පට්ටියසදියො අහොසී’ති. එවං
 උත්තරාසාළ්භනක්ඛත්තෙන පටිසන්ධිං ගණ්හි.

පුනදිවසෙ පබුද්ධා දෙවී තං සුපිනං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා
 චතුසට්ඨිමත්තෙ බ්‍රාහ්මණපාමොක්ඛෙ පක්කොසාපෙත්වා
 ගොමයහරිතුපලිත්තාය ලාජාදීහි කතමඤ්ඤාසක්කාරාය භූමියා මහාරහානි
 ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ නිසින්නානං බ්‍රාහ්මණානං
 සජ්ජිමධුසක්ඛරාහිසඤ්ඤාස්ස වරපායාසස්ස සුවණ්ණරජතපාතියො
 පුරෙත්වා සුවණ්ණරජතපාතීහියෙව පටිකුජ්ජිත්වා අදාසි, අඤ්ඤෙහි ච
 අහතවත්ථකපිලගාවිදානාදීහි තෙ සන්තප්පෙසි. අථ නෙසං සබ්බකාමෙහි
 සන්තප්පිතානං සුපිනං ආරොවාපෙත්වා ‘‘කිං භවිස්සති’’ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා
 ආහංසු ‘‘මා චිත්තයි, මහාරාජ, දෙවියා තෙ කුච්ඡිමිහි ගබ්භො පතිට්ඨිතො,
 සො ච බො පුරිසගබ්භො, න ඉත්ථිගබ්භො, පුත්තො තෙ භවිස්සති. සො
 සචෙ අගාරං අජ්ඣාචස්සති, රාජා භවිස්සති චක්කවත්ති; සචෙ අගාරා
 නික්ඛම්ම පබ්බජිස්සති, බුද්ධො භවිස්සති ලොකෙ විචට්ටච්ඡදො’’ති.

බොධිසත්තස්ස පන මාතුකුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිග්ගහණක්ඛණෙ
 එකජ්ජහාරෙනෙව සකලදසසහස්සි ලොකධාතු සඤ්ඤාමපි සම්පකම්පි
 සම්පවෙධි. බාත්තිංසපුබ්බනිමිත්තානි පාතුරහෙසුං - දසසු
 චක්කවාලසහස්සෙසු අජ්ජමාණො ඔහාසො ඵරි. තස්ස තං සිරිං දට්ඨකාමා
 විය අන්ධා චක්ඛුනි පටිලහිංසු, බධිරා සද්දං සුණිංසු, මුගා සමාලපිංසු, චූජ්ජා
 උජුගත්තා අහෙසුං, පඤ්ඤා පදසා ගමනං පටිලහිංසු, බන්ධනගතා
 සබ්බසත්තා අන්ද්‍රබන්ධනාදීහි මුච්චිංසු, සබ්බනරකෙසු අග්ගි නිබ්බාසි,
 පෙත්තිවිසයෙ බුජ්ජිපාසා වූපසම්, තිරච්ඡානානං භයං නාහොසි,
 සබ්බසත්තානං රොගො වූපසම්, සබ්බසත්තා පියංවදා අහෙසුං,

මධුරොනාකාරොන අස්සා හසිංසු, වාරණා ගජ්ජිංසු, සබ්බතුරියානි සකසකනින්නාදං මුඤ්චිංසු, අසට්ටිතානියෙව මනුස්සානං හත්ථුපගාදීනි ආහරණානි විරචිංසු, සබ්බදිසා විජ්ජසන්නා අහෙසුං, සත්තානං සුඛං උප්පාදයමානො මුදුසිතලවානො වාසි, අකාලමෙසො වස්සි, පථවිතොසි උදකං උබ්භිජ්ජිත්වා විස්සන්දි, පක්ඛිනො ආකාසගමනං විජහිංසු, නදියො අසන්දමානා අට්ඨංසු, මහාසමුද්දෙ මධුරං උදකං අහොසි, සබ්බත්ථකමෙව පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්නතලො අහොසි, ථලජලජාදීනි සබ්බපුප්ඵානි පුප්ඵිංසු, රුක්ඛානං ඛන්ධෙසු ඛන්ධපදුමානි, සාඛාසු සාඛාපදුමානි, ලතාසු ලතාපදුමානි පුප්ඵිංසු, ථලෙ සිලාතලානි හින්දිත්වා උපරුපරි සත්ත සත්ත හුත්වා දණ්ඩපදුමානි නාම නික්ඛමිංසු, ආකාසෙ ඔලම්බකපදුමානි නාම නිබ්බත්තිංසු, සමන්තතො පුප්ඵවස්සා වස්සිංසු, ආකාසෙ දිබ්බතුරියානි වජ්ජිංසු, සකලදසසහස්සිලොකධාතු වට්ටෙන්වා විස්සට්ඨමාලාගුලො විය, උප්පිලෙන්වා බද්ධමාලාකලාපො විය, අලඬිකතපටියත්තං මාලාසනං විය ව එකමාලාමාලිනී විජ්ජුරන්තවාලබ්ඡතී පුප්ඵධුමගන්ධපරිවාසිතා පරමසොහග්ගජ්ජත්තා අහොසි.

එවං ගහිතපටිසන්ධිකස්ස බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිතො පට්ඨාය බොධිසත්තස්ස වෙව බොධිසත්තමාතුයා ව උපද්දවනිවාරණත්ථං බග්ගහත්ථා වත්තාරො දෙවපුත්තා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. බොධිසත්තමාතු පන පුරිසෙසු රාගචිත්තං නුජ්ජජ්ජි, ලාභග්ගයසග්ගජ්ජත්තා ව අහොසි සුඛිනී අකිලන්තකායා. බොධිසත්තඤ්ච අන්තොකුච්ඡිගතං විජ්ජසන්නෙ මණ්ණරතනෙ ආවුතපණ්ඩුසුත්තං විය පස්සති. යස්මා ව බොධිසත්තෙන වසිතකුච්ඡි නාම චෙතියගබ්භසදිසා හොති, න සක්කා අඤ්ඤෙන සත්තෙන ආවසිතුං වා පරිභුඤ්ජිතුං වා, තස්මා බොධිසත්තමාතා සත්තාහජාතෙ බොධිසත්තෙ කාලං කත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්ති. යථා ව අඤ්ඤා ඉත්ථියො දස මාසෙ අපත්වාපි අතික්කමිත්වාපි නිසින්නාපි නිපන්නාපි විජායන්ති, න එවං බොධිසත්තමාතා. සා පන බොධිසත්තං දස මාසෙ කුච්ඡිනා පරිහරිත්වා යිතාව විජායති. අයං බොධිසත්තමාතුධම්මතා.

මහාමායාපි දෙවි පත්තෙන තෙලං විය දස මාසෙ කුච්ඡිනා බොධිසත්තං පරිහරිත්වා පරිපුණ්ණගබ්භා ඤාතිසරං ගත්තුකාමා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොචෙසි – “ඉච්ඡාමහං, දෙව, කුලසන්නකං දෙවදහනගරං ගන්තු”න්ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා කපිලවත්ථුතො යාව දෙවදහනගරා මග්ගං සමං කාරෙන්වා කදලිපුණ්ණසංඨප්පටාකාදීහි අලඬිකාරාපෙන්වා දෙවි සුවණ්ණසිවිකාය නිසිදාපෙන්වා අමච්චසහස්සෙන උක්ඛිපාපෙන්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන පෙසෙසි. ද්වින්නං පන නගරානං අන්තරෙ උභයනගරවාසීනම්පි ලුම්බිනීවනං නාම මඩ්ගලසාලවනං අත්ථි, තස්මිං සමයෙ මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගසාඛා සබ්බං එකපාලිච්ඡල්ලං අහොසි, සාඛන්තරෙහි වෙව පුප්ඵන්තරෙහි ව පඤ්චවණ්ණා හමරගණා නානජ්ජකාරා ව සකුණසඬිසා මධුරස්සරෙන විකුජන්තා විවරන්ති. සකලං ලුම්බිනීවනං

චිත්තලතාවනසදිසං, මහානුභාවස්ස රඤ්ඤො සුසජ්ජිතං ආපානමණ්ඩලං විය අහොසි. දෙවියා තං දිස්වා සාලවනකීළං කීළිතුකාමතාවිත්තං උදපාදි. අමච්චා දෙවිං ගහෙත්වා සාලවනං පවිසිංසු. සා මඬිගලසාලමූලං ගන්ත්වා සාලසාබං ගණ්හිතුකාමා අහොසි, සාලසාබා සුසෙදිනවෙත්තග්ගං විය ඔනමිත්වා දෙවියා හත්ථපථං උපගඤ්ජි. සා හත්ථං පසාරෙත්වා සාබං අග්ගහෙසි. තාවදෙව වස්සා කම්මජවාතා වලිංසු. අථස්සා සාණිං පරික්ඛිපිත්වා මහාජනො පටික්කමි. සාලසාබං ගහෙත්වා තිට්ඨමානාය එවස්සා ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. තඬ්ඛණංයෙව චත්තාරො විසුද්ධචිත්තා මහාබ්‍රහ්මානො සුවණ්ණජාලං ආදාය සම්පත්තා තෙන සුවණ්ණජාලෙන බොධිසත්තං සම්පට්චිජිත්වා මාතු පුරතො යිපෙත්වා “අත්තමනා, දෙවි, හොහි, මහෙසක්ඛො තෙ පුත්තො උප්පත්තො”ති ආභංසු.

යථා පන අඤ්ඤෙ සත්තා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමන්තා පටිකුලෙන අසුචිනා මක්ඛිතා නික්ඛමන්ති, න එවං බොධිසත්තො. සො පන ධම්මාසනතො ඔතරන්තො ධම්මකථිකො විය, නිස්සෙණිතො ඔතරන්තො පුරිසො විය, ව ද්වෙව ච හත්ථෙව ද්වෙව ච පාදෙ පසාරෙත්වා ධීතකොව මාතුකුච්ඡිසම්භවෙන කෙනවි අසුචිනා අමක්ඛිතො සුද්ධො විසදො කාසිකවත්ථෙව නික්ඛිත්තමණිරතනං විය ජොතයන්තො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. එවං සන්තෙපි බොධිසත්තස්ස ව බොධිසත්තමාතුයා ව සක්කාරත්ථං ආකාසතො ද්වෙව උදකධාරා නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තස්ස ව මාතුයා ව සරීරෙ උතුං ගාභාපෙසුං.

අථ නං සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගහෙත්වා ධීතානං බ්‍රහ්මානං හත්ථතො චත්තාරො මහාරාජානො මඬිගලසම්මතාය සුබසම්ඵස්සාය අජිනජ්ජවේණියා ගණ්හිංසු, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලචුම්ඛටකෙන. මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පථවියං පතිට්ඨාය පුරත්ථිමදිසං ඔලොකෙසි, අනෙකානි වක්කවාළසහස්සානි එකඬිගණානි අහෙසුං. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදිහි පූජයමානා “මහාපුරිස, ඉධ තුම්හෙහි සදිසො අඤ්ඤො නත්ථි, කුතෙත්ථ උත්තරිතරො”ති ආභංසු. එවං චතස්සො දිසා, චතස්සො අනුදිසා, හෙට්ඨා, උපරිති දස දිසා අනුච්චලොකෙත්වා අත්තනා සදිසං කඤ්චි අදිස්වා “අයං උත්තරාදිසා”ති සත්තපදචිතිහාරෙන අගමාසි, මහාබ්‍රහ්මිනා සෙතච්ඡත්තං ධාරියමානො, සුයාමෙන වාළඛීජනිං, අඤ්ඤාහි ව දෙවතාහි සෙසරාජකකුඬභණ්ඩහත්ථාහි අනුගම්මමානො. තතො සත්තමපදෙ ධීතො “අග්ගොහමස්මිං ලොකස්සා”තිආදිකං ආසහිං වාවං නිච්ඡාරෙත්තො සීහනාදං නදි.

බොධිසත්තො හි තීසු අත්තභාවෙසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තොව වාවං නිච්ඡාරෙසි මහොසධත්තභාවෙ, වෙස්සන්තරත්තභාවෙ, ඉමස්මිං අත්තභාවෙහි. මහොසධත්තභාවෙ කිරස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තස්සෙව සක්කො දෙවරාජා ආගන්ත්වා චන්දනසාරං හත්ථෙ

යපෙත්වා ගතො, සො තං මුට්ඨියං කත්වාව නික්ඛන්තො. අථ නං මාතා “තාත, කිං ගහෙත්වා ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “ඔසධං, අම්මා”ති. ඉති ඔසධං ගහෙත්වා ආගතත්තා “ඔසධදාරකො”ත්වෙවස්ස නාමං අකංසු. තං ඔසධං ගහෙත්වා වාටියං පක්ඛිපිංසු, ආගතාගතානං අන්ධබ්බිරාදීනං තදෙව සබ්බරොගවූපසමාය හෙසජ්ජං අහොසි. තතො “මහන්තං ඉදං ඔසධං, මහන්තං ඉදං ඔසධ”න්ති උප්පන්නවචනං උපාදාය “මහොසධො”ත්වෙවස්ස නාමං ජාතං. වෙස්සන්තරත්තභාවෙ පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තො දක්ඛිණභත්ථං පසාරෙත්වා “අත්ථි නු ඛො, අම්ම, කිඤ්චි ගෙහස්මිං, දානං දස්සාමි”ති වදන්තො නික්ඛමි. අථස්ස මාතා “සධනෙ කුලෙ නිබ්බන්තොසි, තාතා”ති පුත්තස්ස භත්ථං අත්තනො භත්ථතලෙ කත්වා සහස්සත්ථවිකං යපෙසි. ඉමස්මිං පන අත්තභාවෙ ඉමං සීහනාදං නදිති එවං බොධිසත්තො තීසු අත්තභාවෙසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තොව වාවං නිච්ඡාරෙසි. යථා ව පටිසන්ධිග්ගහණක්ඛණේ, ජාතක්ඛණෙපිස්ස ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි පාතූරහෙසුං. යස්මිං පන සමයෙ අම්භාකං බොධිසත්තො ලුම්ඛිනීවනෙ ජාතො, තස්මිංයෙව සමයෙ රාහුලමාතා දෙවී, ආනන්දත්ථෙරො, ඡන්තො අමච්චො, කාළදායී අමච්චො, කණ්ඩකො අස්සරාජා, මහාබොධිරුක්ඛො, චතස්සො නිධිකුම්භියො ව ජාතා. තත්ථ එකා ගාවුතජ්ජමාණා, එකා අධිඨයොජනජ්ජමාණා, එකා තිගාවුතජ්ජමාණා, එකා යොජනජ්ජමාණා අහොසිති. ඉමෙ සත්ත සහජාතා නාම.

උභයනගරවාසීනො බොධිසත්තං ගහෙත්වා කපිලවත්ථුනගරමෙව අගමංසු. තං දිවසංයෙව ව “කපිලවත්ථුනගරෙ සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තො ජාතො, අයං කුමාරො බොධිතලෙ නිසීදිත්වා බුද්ධො භවිස්සති”ති තාවතිංසභවනෙ භට්ඨතුට්ඨා දෙවසඬ්ඨා වෙලුක්ඛෙපාදීනි පවත්තෙන්තා කීළිංසු. තස්මිං සමයෙ සුද්ධොදනමහාරාජස්ස කුලූපකො අට්ඨසමාපත්තිලාභී කාළදෙවීලො නාම තාපසො භත්තකිච්චං කත්වා දිවාචිහාරත්ථාය තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තත්ථ දිවාචිහාරං නිසින්තො තා දෙවතා කීළමානා දිස්වා “කිංකාරණා තුම්භෙ එවං තුට්ඨමානසා කීළථ, මය්භම්පෙනං කාරණං කථෙථා”ති පුච්ඡි. දෙවතා ආහංසු “මාරිස, සුද්ධොදනරඤ්ඤො පුත්තො ජාතො, සො බොධිතලෙ නිසීදිත්වා බුද්ධො භුත්වා ධම්මවක්කං පවත්තෙස්සති, තස්ස අනන්තං බුද්ධලීලං දට්ඨුං ධම්මඤ්ච සොතුං ලච්ඡාමාති ඉමිනා කාරණෙන තුට්ඨාමිහා”ති. තාපසො තාසං වචනං සුත්වා බිජ්ජං දෙවලොකතො ඔරුය්භ රාජනිවෙසනං පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො “පුත්තො කිර තෙ, මහාරාජ, ජාතො, පස්සිස්සාමි න”න්ති ආහ. රාජා අලඬ්ඨකතපටියත්තං කුමාරං ආහරාපෙත්වා තාපසං වන්දාපෙතුං අභිහරී, බොධිසත්තස්ස පාදා පරිවත්තිත්වා තාපසස්ස ජටාසු පතිට්ඨහිංසු. බොධිසත්තස්ස හි තෙනත්තභාවෙන වන්දිතබ්බයුත්තකො නාම අඤ්ඤො නත්ථි. සචෙ හි අජානන්තා බොධිසත්තස්ස සීසං තාපසස්ස පාදමුලෙ යපෙය්‍යුං, සත්තධා තස්ස මුද්ධා

එලෙසය. තාපසො “න මෙ අත්තානං නාසෙතුං යුත්ත”න්ති උට්ඨායාසනා බොධිසත්තස්ස අඤ්ජලිං පග්ගහෙයි. රාජා තං අච්ඡරියං දිස්වා අත්තනො පුත්තං වන්දි.

තාපසො අතීතෙ වත්තාලීස කප්පෙ, අනාගතෙ වත්තාලීසාති අසීති කප්පෙ අනුස්සරති. බොධිසත්තස්ස ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “භවිස්සති නු බො බුද්ධො, උදාහු නො”ති ආවජ්ජෙත්වා උපධාරෙන්නො “නිස්සංසයං බුද්ධො භවිස්සති”ති ඤෙත්වා “අච්ඡරියපුරිසො අය”න්ති සිතං අකාසී. තතො “අහං ඉමං බුද්ධභූතං දට්ඨුං ලභිස්සාමි නු බො, නො”ති උපධාරෙන්නො “න ලභිස්සාමි, අන්තරායෙව කාලං කත්වා බුද්ධසතෙතපි බුද්ධසහස්සෙනපි ගන්ත්වා බොධෙතුං අසක්කුණෙයො අරූපභවෙ නිබ්බත්තිස්සාමි”ති දිස්වා “එවරූපං නාම අච්ඡරියපුරිසං බුද්ධභූතං දට්ඨුං න ලභිස්සාමි, මහති වත මෙ ජාති භවිස්සති”ති පරොදි.

මනුස්සා දිස්වා “අම්භාකං අයොයා ඉදානෙව හසින්වා පුත පරොදි. කිං නු බො, හන්තෙ, අම්භාකං අයාපුත්තස්ස කොචි අන්තරායො භවිස්සති”ති පුච්ඡිංසු. “නත්ථෙතස්ස අන්තරායො, නිස්සංසයෙන බුද්ධො භවිස්සති”ති. අථ “කස්මා පරොදිත්වා”ති? “එවරූපං පුරිසං බුද්ධභූතං දට්ඨුං න ලභිස්සාමි, ‘මහති වත මෙ ජාති භවිස්සති’ති අත්තානං අනුසොචන්නො රොදාමි”ති ආහ. තතො සො “කිං නු බො මෙ ඤාතකෙසු කොචි එතං බුද්ධභූතං දට්ඨුං ලභිස්සති, න ලභිස්සති”ති උපධාරෙන්නො අත්තනො භාගිනෙයාං නාළකදාරකං අද්දස. සො භගිනියා ගෙහං ගන්ත්වා “කහං තෙ පුත්තො නාළකො”ති? “අත්ථි ගෙහෙ, අයායා”ති. “පක්කොසාහි න”න්ති පක්කොසාපෙත්වා අත්තනො සන්තිකං ආගතං කුමාරං ආහ — “තාත, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස කුලෙ පුත්තො ජාතො, බුද්ධච්ඡකුරො එස, පඤ්චතිංස වස්සානි අතික්කමිත්වා බුද්ධො භවිස්සති, ත්වං එතං දට්ඨුං ලභිස්සසී, අජ්ජෙව පබ්බජාහි”ති. සත්තාසිතිකොට්ඨනෙ කුලෙ නිබ්බත්තදාරකොපි “න මං මාතුලො අනත්ථෙ නියොජෙස්සති”ති වින්තෙත්වා තාවදෙව අන්තරාපණතො කාසායානි වෙව මත්තිකාපත්තඤ්ච ආහරාපෙත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වා “යො ලොකෙ උත්තමපුග්ගලො, තං උද්දිස්ස මය්හං පබ්බජ්ජා”ති බොධිසත්තාහිමුඛං අඤ්ජලිං පග්ගය්හ පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා අංසකුටෙ ලග්ගෙත්වා හිමවන්තං පවිසිත්වා සමණධම්මං අකාසී. සො පරමාහිසම්බොධිං පත්තං තථාගතං උපසඬකමිත්වා නාළකපටිපදං කථාපෙත්වා පුත හිමවන්තං පවිසිත්වා අරහත්තං පත්වා උක්කට්ඨපටිපදං පටිපන්නො සත්තෙව මාසෙ ආයුං පාලෙත්වා එකං සුවණ්ණපබ්බතං නිස්සාය ධීතකොච අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසී.

බොධිසත්තම්පි බො පඤ්චමෙ දිවසෙ සීසං න්භාපෙත්වා “නාමග්ගහණං ගණ්හිස්සාමා”ති රාජහවනං චතුජ්ජාතිකගන්ධෙහි විලිම්පිත්වා ලාජාපඤ්චමකානි පූජ්ථානි විකිරිත්වා අසම්භින්නපායාසං පවාපෙත්වා තිණ්ණං වෙදානං පාරඬගතෙ අට්ඨසතබ්බාභ්මණෙ නිමන්තෙත්වා රාජහවනෙ නිසීදාපෙත්වා සුභොජනං භොජෙත්වා මහාසක්කාරං කත්වා “කිං නු බො භවිස්සති”ති ලක්ඛණානි පරිග්ගහාපෙසුං. තෙසු -

“රාමො ධජො ලක්ඛණො වාපි මන්තී, කොණ්ඩඤ්ඤො ච භොජො සුයාමො සුදත්තො;
එතෙ තදා අට්ඨ අහෙසුං බ්‍රාහ්මණා, ඡළඬගවා මන්තං වියාකරිංසු”ති. -

ඉමෙ අට්ඨෙව බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණපරිග්ගාහකා අහෙසුං. පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ සුපිනොපි එතෙහෙව පරිග්ගහිතො. තෙසු සත්ත ජනා ද්වෙ අඬගුලියො උක්ඛිපිත්වා ද්වෙධා බ්‍යාකරිංසු - “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො අගාරං අජ්ඣාචසමානො රාජා භොති චක්කවත්තී, පබ්බජමානො බුද්ධො”ති, සබ්බං චක්කවත්තිරඤ්ඤො සිරිච්චං ආචික්ඛිංසු. තෙසං පන සබ්බදහරො ගොත්තතො කොණ්ඩඤ්ඤො නාම මාණවො බොධිසත්තස්ස වරලක්ඛණනිජ්ජත්තිං ඔලොකෙත්වා - “ඉමස්ස අගාරමජ්ඣෙධා යානකාරණං නත්ථී, එකන්තෙනෙස විචට්ටච්ඡදො බුද්ධො භවිස්සති”ති එකමෙව අඬගුලිං උක්ඛිපිත්වා එකංසබ්‍යාකරණං බ්‍යාකාසී. අයඤ්ඤි කතාධිකාරො පච්ඡිමභවිකසත්තො පඤ්ඤාය ඉතරෙ සත්ත ජනෙ අභිභවිත්වා “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතස්ස අගාරමජ්ඣෙධා යානං නාම නත්ථී, අසංසයං බුද්ධො භවිස්සති”ති එකමෙව ගතිං අද්දස, තස්මා එකං අඬගුලිං උක්ඛිපිත්වා එවං බ්‍යාකාසී. අථස්ස නාමං ගණ්හන්තා සබ්බලොකස්ස අත්ථසිද්ධිකරත්තා “සිද්ධත්ථො”ති නාමමකංසු.

අථ තෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තනො සරානි ගන්ත්වා පුත්තෙ ආමන්තයිංසු - “තාතා, අම්භෙ මහල්ලකා, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තං සබ්බඤ්ඤානං පත්තං මයං සම්භවෙය්‍යාම වා නො වා, තුම්භෙ තස්මිං කුමාරෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්තෙ තස්ස සාසනෙ පබ්බජෙය්‍යාථා”ති. තෙ සත්තපි ජනා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතා, කොණ්ඩඤ්ඤමාණවොව අරොගො අහොසී. සො මහාසත්තෙ වුඩ්ඪිමන්වාය මහාභිනික්ඛමනං අභිනික්ඛමිත්වා අනුක්කමෙන උරුවෙලං ගන්ත්වා “රමණියො, වත අයං භූමිභාගො, අලං වතිදං කුලපුත්තස්ස පධානත්ථිකස්ස පධානායා”ති විත්තං උජ්ජාදෙත්වා තත්ථ වාසං උපගතෙ “මහාපුරිසො පබ්බජිතො”ති සුත්වා තෙසං බ්‍රාහ්මණානං පුත්තෙ උපසඬකමිත්වා එවමාහ “සිද්ධත්ථකුමාරො කිර පබ්බජිතො, සො නිස්සංසයං බුද්ධො භවිස්සති. සචෙ තුම්භාකං පිතරො අරොගා අස්සු, අජ්ජ නික්ඛමිත්වා පබ්බජෙය්‍යාං. සචෙ තුම්භෙපි ඉච්ඡෙය්‍යාථ,

එට්, අහං තං පුරිසං අනුපබ්බජිස්සාමි” ති. තෙ සබ්බෙ එකච්ඡන්දා භවිතුං නාසක්ඛිංසු, තයො ජනා න පබ්බජිංසු. කොණ්ඩඤ්ඤබ්‍රාහ්මණං ජෙට්ඨකං කත්වා ඉතරෙ චත්තාරො පබ්බජිංසු. තෙ පඤ්චපි ජනා පඤ්චවග්ගියත්ථෙරා නාම ජාතා.

තදා පන රාජා “කිං දිස්වා මය්හං පුත්තො පබ්බජිස්සති” ති ප්‍රච්ඡි. “චත්තාරි පුබ්බනිමිත්තානි” ති. “කතරඤ්ච කතරඤ්චා” ති? “ජරාජිණ්ණං, බ්‍යාධිතං, කාලකතං, පබ්බජිත” ති. රාජා “ඉතො පට්ඨාය එවරුපානං මම පුත්තස්ස සන්තිකං උපසඬකමිතුං මා අදත්ථ, මය්හං පුත්තස්ස බුද්ධභාවෙන කම්මං නත්ථි, අහං මම පුත්තං ද්විසහස්සදීපපරිවාරානං චතුත්තං මහාදීපානං ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙත්තං ඡත්තිංසයොජනපරිමණ්ඩලාය පරිසාය පරිවුතං ගගනතලෙ විවරමානං පස්සිතුකාමො” ති. එවඤ්ච පන චත්වා ඉමෙසං චතුප්පකාරානං නිමිත්තානං කුමාරස්ස චක්ඛුපථෙ ආගමනනිවාරණත්ථං චතුසු දිසාසු ගාවුතෙ ගාවුතෙ ආරක්ඛං යපෙසි. තං දිවසං පන මඬගලට්ඨානෙ සන්තිපතිතෙසු අසිනියා ඤාතිකුලසහස්සෙසු එකෙකො එකමෙකං පුත්තං පටිජානි – “අයං බුද්ධො වා හොතු රාජා වා, මයං එකමෙකං පුත්තං දස්සාම. සචෙපි බුද්ධො භවිස්සති, ඛත්තියසමණෙනෙව පුරක්ඛතපරිවාරිතො විවරිස්සති. සචෙපි රාජා භවිස්සති, ඛත්තියකුමාරෙතෙව පුරක්ඛතපරිවාරිතො විවරිස්සති” ති. රාජාපි බොධිසත්තස්ස උත්තමරූපසම්පන්නා විගතසබ්බදොසා ධාතියො පච්චුපට්ඨාපෙසි. බොධිසත්තො අනන්තෙන පරිවාරෙන මහන්තෙන සිරිසොභග්ගෙන චඩ්ඨති.

අථෙකදිවසං රඤ්ඤො වජ්ජමඬගලං නාම අහොසි. තං දිවසං සකලනගරං දෙවවිමානං විය අලඬකරොත්ති. සබ්බෙ දාසකම්මකරාදයො අහතචත්ථනිචත්ථා ගන්ධමාලාදිපටිමණ්ඩිතා රාජකුලෙ සන්තිපතන්ති. රඤ්ඤො කම්මන්තෙ නඬගලසහස්සං යොජියති. තස්මිං පන දිවසෙ එකෙනුනඅට්ඨසතනඬගලානි සද්ධිං බලිබද්දරස්මියොත්තෙහි රජතපරික්ඛතානි හොත්ති, රඤ්ඤො ආලම්බනනඬගලං පන රත්තසුවණ්ණපරික්ඛතං හොති. බලිබද්දානං සිඬගරස්මිපතොදාපි සුවණ්ණපරික්ඛතාව හොත්ති. රාජා මහතා පරිවාරෙන නික්ඛන්තො පුත්තං ගහෙත්වා අගමාසි. කම්මන්තට්ඨානෙ එකො ජම්බුරුක්ඛො බහලපලාසො සන්දච්ඡායො අහොසි. තස්ස හෙට්ඨා කුමාරස්ස සයනං පඤ්ඤපාපෙත්වා උපරි සුවණ්ණතාරකඛවිතං විතානං බන්ධාපෙත්වා සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා ආරක්ඛං යපාපෙත්වා රාජා සබ්බාලඬකාරං අලඬකරිත්වා අමච්චගණපරිවුතො නඬගලකරණට්ඨානං අගමාසි. තත්ථ රාජා සුවණ්ණනඬගලං ගණ්හාති, අමච්චා එකෙනුනට්ඨසතරජනනඬගලානි, කස්සකා සෙසනඬගලානි. තෙ තානි ගහෙත්වා ඉතො වීතො ච කසන්ති. රාජා පන ඔරතො වා පාරං ගච්ඡති, පාරතො වා ඔරං ආගච්ඡති. එතස්මිං යානෙ මහාසම්පත්ති අහොසි. බොධිසත්තං පරිවාරෙත්වා නිසින්නා ධාතියො

“රඤ්ඤො සම්පත්තිං පස්සිස්සාමා”ති අන්තොසාණිතො බහි නික්ඛන්තා. බොධිසත්තො ඉතො චිතො ච ඔලොකෙන්තො කඤ්චි අදිස්වා වෙගෙන උට්ඨාය පල්ලඬ්ඛං ආභුජිත්වා ආනාපානෙ පරිග්ගහෙන්වා පට්මජ්ඣානං නිබ්බන්තෙසි. ධාතියො ඛජ්ජභොජ්ජන්තරෙ විවරමානා ථොකං විරායිංසු. සෙසරුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, තස්ස පන රුක්ඛස්ස පරිමණ්ඩලා හුත්වා අට්ඨාසි. ධාතියො “අයාපුත්තො එකතො”ති වෙගෙන සාණිං උක්ඛිපිත්වා අන්තො පටිසමානා බොධිසත්තං සයනෙ පල්ලඬ්ඛකෙන නිසින්තං තඤ්ච පාටිභාරියං දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං – “දෙව, කුමාරො එවං නිසින්තො, අඤ්ඤෙසං රුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, ජම්බුරුක්ඛස්ස පන පරිමණ්ඩලා යීතා”ති. රාජා වෙගෙනාගන්ත්වා පාටිභාරියං දිස්වා – “ඉදං තෙ, තාත, දුතියං වන්දන”න්ති පුත්තං වන්දි.

අථ අනුක්කමෙන බොධිසත්තො සොළසවස්සුද්දෙසිකො ඡාතො. රාජා බොධිසත්තස්ස තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකෙ තයො පාසාදෙ කාරෙසි – එකං නවභූමකං, එකං සත්තභූමකං, එකං පඤ්චභූමකං, චත්තාලීසසහස්සා ච නාටකිත්ථියො උපට්ඨාපෙසි. බොධිසත්තො දෙවො විය අච්ඡරාසඬ්ඝපරිවුතො, අලඬ්ඛකතනාටකපරිවුතො, නිජ්ජුරිසෙහි තූරියෙහි පරිවාරියමානො මහාසම්පත්තිං අනුභවන්තො උතුචාරෙන තෙසු පාසාදෙසු විහරති. රාහුලමානා පනස්ස දෙවි අග්ගමහෙසි අහොසි.

තස්සෙවං මහාසම්පත්තිං අනුභවන්තස්ස එකදිවසං ඤාතිසඬ්ඝස්ස අඛිහන්තරෙ අයං කථා උදපාදි – “සිද්ධත්ථො කීළාපසුතොච විවරති, කිඤ්චි සිජ්ජං න සික්ඛති, සඬ්භාමෙ පච්චුපට්ඨිතෙ කිං කරිස්සති”ති. රාජා බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා – “තාත, තච ඤාතකා ‘සිද්ධත්ථො කිඤ්චි සිජ්ජං අසික්ඛිත්වා කීළාපසුතොච විවරති’ති වදන්ති, එත්ථ කිං පත්තකාලෙ මඤ්ඤෙසි”ති. දෙව, මම සිජ්ජං සික්ඛනාකිච්චං නත්ථි, නගරෙ මම සිජ්ජදස්සනත්ථං හෙරිං වරාපෙථ “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ඤාතකානං සිජ්ජං දස්සෙස්සාමි”ති. රාජා තථා අකාසි. බොධිසත්තො අක්ඛණවෙධිවාලවෙධිධනුග්ගහෙ සන්තිපාතාපෙත්වා මහාජනස්ස මජ්ඣෙ අඤ්ඤෙහි ධනුග්ගහෙහි අසාධාරණං ඤාතකානං ද්වාදසවිධං සිජ්ජං දස්සෙසි. තං සරභඬ්ගජාතකෙ ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තදාස්ස ඤාතිසඬ්ඝො නික්කඬ්ඛො අහොසි.

අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තො උය්‍යානභූමිං ගන්තුකාමො සාරථීං ආමන්තෙත්වා “රථං යොජෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා මහාරහං උත්තමරථං සබ්බාලඬ්ඛකාරෙන අලඬ්ඛකරිත්වා කුමුදපත්තවණ්ණෙ චත්තාරො මඬ්ගලසින්ධුවෙ යොජෙත්වා බොධිසත්තස්ස පටිවෙදෙසි. බොධිසත්තො දෙවචිමානසදිසං රථං අභිරුහිත්වා උය්‍යානාහිමුබ්බො අගමාසි. දෙවතා “සිද්ධත්ථකුමාරස්ස අභිසම්බුජ්ඣනකාලො ආසන්තො, පුබ්බනිමිත්තං දස්සෙස්සාමා”ති එකං දෙවපුත්තං ජරාජජ්ජරං බණ්ඩදන්තං

පලිතකෙසං වඩ්ඤාං ඔහග්ගසරීරං දණ්ඩහත්ථං පවෙධමානං කත්වා දස්සෙසුං. තං බොධිසත්තො වෙව සාරථී ච පස්සන්ති. තතො බොධිසත්තො සාරථී. — “සම්ම, කො නාමෙස පුරිසො, කෙසාපිස්ස න යථා අඤ්ඤෙස”න්ති මහාපදානෙ ආගතනයෙන පුච්ඡන්වා තස්ස වචනං සුත්වා “ධීරත්ථු චත භො ජාති, යත්‍ර හි නාම ජාතස්ස ජරා පඤ්ඤායිස්සති”ති සංවිග්ගහදයො තතොව පටිනිවත්තිත්වා පාසාදමෙව අභිරුහි. රාජා “කිං කාරණා මම පුත්තො බිජ්ජං පටිනිවත්ති”ති පුච්ඡි. “ජිණ්ණකං පුරිසං දිස්වා දෙවා”ති. “ජිණ්ණකං දිස්වා පබ්බජිස්සතිති ආභංසු, කස්මා මං නාසෙථ, සීසං පුත්තස්ස නාටකානි සජ්ජෙථ, සම්පත්තිං අනුභවන්තො පබ්බජ්ජාය සතිං න කරිස්සති”ති වත්වා ආරක්ඛං වඩ්ඤන්වා සබ්බදිසාසු අඩ්ඨයොජනෙ අඩ්ඨයොජනෙ යිපෙසි.

පුනෙකදිවසං බොධිසත්තො තට්ඨ උය්‍යානං ගච්ඡන්තො දෙවතාහි නිම්මිතං බ්‍යාධිතං පුරිසං දිස්වා පුරිමනයෙනෙව පුච්ඡන්වා සංවිග්ගහදයො නිවත්තිත්වා පාසාදං අභිරුහි. රාජාපි පුච්ඡන්වා හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සංවිදහිත්වා පුන වඩ්ඤන්වා සමන්තා තිගාචුතජ්ජමාණෙ පදෙසෙ ආරක්ඛං යිපෙසි. අපරං එකදිවසං බොධිසත්තො තට්ඨ උය්‍යානං ගච්ඡන්තො දෙවතාහි නිම්මිතං කාලකතං දිස්වා පුරිමනයෙනෙව පුච්ඡන්වා සංවිග්ගහදයො පුන නිවත්තිත්වා පාසාදං අභිරුහි. රාජාපි පුච්ඡන්වා හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සංවිදහිත්වා පුන වඩ්ඤන්වා සමන්තා යොජනජ්ජමාණෙ පදෙසෙ ආරක්ඛං යිපෙසි. අපරං පන එකදිවසං උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තට්ඨ දෙවතාහි නිම්මිතං සුනිවත්ථං සුපාරුතං පබ්බජිතං දිස්වා “කො නාමෙසො සම්මා”ති සාරථී. පුච්ඡි. සාරථී කිඤ්චාපි බුද්ධජ්ජාදස්ස අභාවා පබ්බජිතං වා පබ්බජිතගුණෙ වා න ජානාති, දෙවතානුභාවෙන පන “පබ්බජිතො නාමායං දෙවා”ති වත්වා පබ්බජ්ජාය ගුණෙ වණ්ණෙසි. බොධිසත්තො පබ්බජ්ජාය රුචිං උජ්ජාදෙන්වා තං දිවසං උය්‍යානං අගමාසි. දීඝභාණකා පනාහු “චත්තාරි නිම්මිතානි එකදිවසෙනෙව දිස්වා අගමාසි”ති.

සො තත්ථ දිවසභාගං කිලිත්වා මඬිගලපොක්ඛරණියං න්භායිත්වා අත්ථඬිගතෙ සූරියෙ මඬිගලසිලාපට්ටෙ නිසීදි අත්තානං අලඬිකාරාපෙතුකාමො. අපස්ස පරිවාරකපුරිසා නානාවණ්ණානි දුස්සානි නානජ්ජකාරා ආභරණවිකතියො මාලාගන්ධවිලෙපනානි ච ආදාය සමන්තා පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. තස්මිං බණ්ණෙ සක්කස්ස නිසින්තාසනං උණ්භං අහොසි. සො “කො නු බො මං ඉමම්භා යානා වාවෙතුකාමො”ති උපධාරෙන්තො බොධිසත්තස්ස අලඬිකාරෙතුකාමතං ඤත්වා විස්සකම්මං ආමන්තෙසි “සම්ම විස්සකම්ම, සිද්ධත්ථකුමාරො අජ්ජ අඩ්ඨරත්තසමයෙ මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිස්සති, අයමස්ස පච්ඡිමො අලඬිකාරො, උය්‍යානං ගන්ත්වා මහාපුරිසං දිබ්බාලඬිකාරෙහි අලඬිකරොහි”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා දෙවතානුභාවෙන තඬ්ඨණංයෙව උපසඬිකම්ත්වා තස්සෙව කජ්ජකසදිසො හුත්වා කජ්ජකස්ස හත්ථතො වෙය්‍යදුස්සං ගහෙන්වා

බොධිසත්තස්ස සීසං වෙයෙසි. බොධිසත්තො හත්ථසම්ඵස්සෙනෙව “නායං මනුස්සො, දෙවපුත්තො එසො”ති අඤ්ඤාසි. වෙයනෙන වෙයීතමත්තෙ සීසෙ මොළියං මණ්ණරතනාකාරෙන දුස්සසහස්සං අබ්භුග්ගඤ්ඡි. පුන වෙයෙන්තස්ස දුස්සසහස්සන්ති දසක්ඛන්තුං වෙයෙන්තස්ස දස දුස්සසහස්සානි අබ්භුග්ගච්ඡි. “සීසං බුද්දකං, දුස්සානි බහුනි, කථං අබ්භුග්ගතානි”ති න වින්තෙතඛිං. තෙසු හි සබ්බමහන්තං ආමලකපුප්ඵප්පමාණං, අවසෙසානි කුසුම්බකපුප්ඵප්පමාණානි අහෙසුං. බොධිසත්තස්ස සීසං කිඤ්ජක්ඛගච්ඡිතං විය කුයාකපුප්ඵං අහොසි.

අථස්ස සබ්බාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතස්ස සබ්බතාලාවචරෙසු සකානි සකානි පටිභානානි දස්සයන්තෙසු, බ්‍රාහ්මණෙසු “ජයනන්දා”ති ආදිවචනෙහි, සුතමාගධාදීසු නානජපකාරෙහි මඬිගලවචනත්ථුතිසොසෙහි සම්භාවෙන්තෙසු සබ්බාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතං රථවරං අභිරුහි. තස්මිං සමයෙ “රාහුලමානා පුත්තං විජානා”ති සුත්වා සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තස්ස මෙ තුට්ඨිං නිවෙදෙථා”ති සාසනං පහිණි. බොධිසත්තො තං සුත්වා “රාහු ජාතො, ඛන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. රාජා “කිං මෙ පුත්තො අවචා”ති ප්‍රච්ඡිත්වා තං වචනං සුත්වා “ඉතො පට්ඨාය මෙ නත්තා රාහුලකුමාරොයෙව නාම හොතු”ති ආහ.

බොධිසත්තොපි බො රථවරං ආරුය්හ මහන්තෙන යසෙන අතිමනොරමෙන සිරිසොහග්ගෙන නගරං පාවිසි. තස්මිං සමයෙ කිසාගොතමී නාම ඛත්තියකඤ්ඤා උපරිපාසාදවරතලගතා නගරං පදක්ඛිණං කුරුමානස්ස බොධිසත්තස්ස රූපසිරිං දිස්වා පීතිසොමනස්සජාතා ඉදං උදානං උදානෙසි -

“නිබ්බුතා නුන සා මාතා, නිබ්බුතො නුන සො පිතා;
නිබ්බුතා නුන සා නාරී, යස්සායං ඊදිසො පතී”ති.

බොධිසත්තො තං සුත්වා වින්තෙසි “අයං එවමාහ ‘එවරූපං අත්තභාවං පස්සන්තියා මාතු හදයං නිබ්බායති, පිතු හදයං නිබ්බායති, පජාපතියා හදයං නිබ්බායති’ති! කිස්මිං නු බො නිබ්බුතෙ හදයං නිබ්බුතං නාම හොති”ති? අථස්ස කිලෙසෙසු විරත්තමානසස්ස එතදහොසි - “රාගග්ගිමිහි නිබ්බුතෙ නිබ්බුතං නාම හොති, දොසග්ගිමිහි නිබ්බුතෙ නිබ්බුතං නාම හොති, මොහග්ගිමිහි නිබ්බුතෙ නිබ්බුතං නාම හොති, මානදිට්ඨිආදීසු සබ්බකිලෙසදරථෙසු නිබ්බුතෙසු නිබ්බුතං නාම හොති. අයං මෙ සුස්සවනං සාවෙසි, අහඤ්ඤි නිබ්බානං ගවෙසන්තො වරාමී, අජ්ජෙව මයා සරාවාසං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා නිබ්බානං ගවෙසිතුං වට්ටති, අයං ඉමිස්සා ආවරියභාගො හොතු”ති කණ්ඨතො ඔමුඤ්චිත්වා කිසාගොතමියා සතසහස්සග්ගිනකං මුත්තාභාරං පෙසෙසි. සා “සිද්ධත්ථකුමාරො මගි

පට්ඨද්ධිවිත්තො හුත්වා පණ්ණාකාරං පෙසෙසි”ති සොමනස්සජාතා අහොසි.

බොධිසත්තොපි මහත්තෙන සිරිසොහග්ගෙන අත්තනො පාසාදං අභිරුහිත්වා සිරිසයනෙ නිපජ්ජී. තාවදෙව ච නං සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතා නච්චගිතාදිසු සුසික්ඛිතා දෙවකඤ්ඤා විය රූපසොහග්ගජ්ජත්තා ඉත්ථියො නානාතුරියානි ගහෙත්වා සම්පරිවාරයිත්වා අභිරමාපෙන්තියො නච්චගිතවාදිතානි පයොජයිංසු. බොධිසත්තො කිලෙසෙසු විරත්තවිත්තතාය නච්චාදිසු අනභිරතො මුහුත්තං නිද්දං ඔක්කමි. තාපි ඉත්ථියො “යස්සත්ථාය මයං නච්චාදිනි පයොජෙම, සො නිද්දං උපගතො, ඉදානි කිමත්ථං කිලමාමා”ති ගහිතග්ගිතානි තුරියානි අජ්ඣොත්ථරිත්වා නිපජ්ජිංසු, ගන්ධතෙලපදීපා ඤායන්ති. බොධිසත්තො පබ්බජ්ඣත්වා සයනපිට්ඨෙ පල්ලඤ්ඤා නිසිත්තො අද්දස තා ඉත්ථියො තුරියභණ්ඩානි අවත්ථරිත්වා නිද්දායන්තියො – එකච්චා පග්ගරිතබ්බො, ලාලාකිලිත්තගත්තා, එකච්චා දන්තෙ බාදන්තියො, එකච්චා කාකච්ඡන්තියො, එකච්චා විජ්ජලපන්තියො, එකච්චා විචට්ඨො, එකච්චා අපගතවත්ථා, පාකට්ඨිභව්ජසම්බාධට්ඨානා. සො තාසං තං විජ්ජකාරං දිස්වා භියොයාසොමත්තාය කාමෙසු විරත්තවිත්තො අහොසි. තස්ස අලඤ්ඤාපටියත්තං සක්කභවනසදිසම්පි තං මහාතලං අපවිද්ධනානාකුණපහරිතං ආමකසුසානං විය උපට්ඨාසි, තයො භවා ආදිත්තගෙහසදිසා බායිංසු – “උපද්දුතං වත හො, උපස්සට්ඨං වත හො”ති උදානං පවත්තෙසි, අතිවිය පබ්බජ්ජාය විත්තං නමි.

සො “අජ්ජෙව මයා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිතුං වට්ඨති”ති සයනා උට්ඨාය ද්වාරසමීපං ගන්ත්වා “කො එත්ථා”ති ආහ. උම්මාරෙ සීසං කත්වා නිපන්තො ඡන්තො “අහං අයාපුත්ත ඡන්තො”ති ආහ. “අහං අජ්ජ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිතුකාමො, එකං මෙ අස්සං කජ්ජෙහී”ති ආහ. සො “සාධු දෙවා”ති අස්සභණ්ඩිකං ගහෙත්වා අස්සසාලං ගන්ත්වා ගන්ධතෙලපදීපෙසු ජලන්තෙසු සුමනපට්ටචිතානස්ස හෙට්ඨා රමණීයෙ භූමිභාගෙ යිතං කණ්ඩකං අස්සරාජානං දිස්වා “අජ්ජ මයා ඉමමෙව කජ්ජෙතුං වට්ඨති”ති කණ්ඩකං කජ්ජෙසි. සො කජ්ජියමානොව අඤ්ඤාසි “අයං කජ්ජනා අතිගාල්භා, අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු උයානකීලාදිගමනෙ කජ්ජනා විය න හොති, මය්හං අයාපුත්තො අජ්ජ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිතුකාමො භවිස්සති”ති. තතො තුට්ඨමානසො මහාභසිතං හසි. සො සද්දො සකලනගරං පත්ථරිත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, දෙවතා පන තං සද්දං නිරුමිහිත්වා න කස්සපි සොතුං අදංසු.

බොධිසත්තොපි බො ඡන්තං පෙසෙත්වාච “පුත්තං තාව පස්සිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා නිසිත්තපල්ලඤ්ඤානො උට්ඨාය රාහුලමානාය වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ගබ්භද්වාරං විවරි. තස්මිං බණ්ණ අත්තොගබ්භෙ ගන්ධතෙලපදීපො ඤායති, රාහුලමානා සුමනමල්ලිකාදීනං පුජ්ජානං අම්බණමත්තෙන

අභිජ්ජකිණ්ණසයනෙ පුත්තස්ස මත්ථකෙ හත්ථං යපෙත්වා නිද්දායති. බොධිසත්තො උම්මාරෙ පාදං යපෙත්වා ධීතකොව ඔලොකෙත්වා “සවාහං දෙවියා හත්ථං අපනෙත්වා මම පුත්තං ගණ්හිස්සාමි, දෙවි පබුජ්ඣස්සති, එවං මෙ ගමනන්තරායො හවිස්සති, බුද්ධො භුත්වාච ආගන්ත්වා පුත්තං පස්සිස්සාමි”ති පාසාදතලතො ඔතරි. යං පන ජාතකට්ඨකථායං “තදා සත්තාහජාතො රාහුලකුමාරො හොති”ති වුත්තං, තං සෙසට්ඨකථාසු නත්ථි, තස්මා ඉදමෙව ගහෙනබ්බං.

එවං බොධිසත්තො පාසාදතලා ඔතරිත්වා අස්සසමීපං ගන්ත්වා එවමාහ – “තාත කණ්ඩක, ත්වං අජ්ජ එකරත්තිං මං තාරය, අහං තං නිස්සාය බුද්ධො භුත්වා සදෙවකං ලොකං තාරෙස්සාමි”ති. තතො උල්ලඬිසිත්වා කණ්ඩකස්ස පිට්ඨිං අභිරුහි. කණ්ඩකො ගීවතො පටියාය ආයාමෙන අට්ඨාරසහත්ථො හොති තදනුච්ඡවිකෙන උබ්බෙධෙන සමන්තාගතො ථාමජවසම්පන්නො සබ්බසෙනො ධොතසඬ්ඛසදිසො. සො සචෙ හසෙය්‍යා වා පදසද්දං වා කරෙය්‍ය, සද්දො සකලනගරං අවත්ථරෙය්‍ය. තස්මා දෙවතා අත්තතො ආනුභාවෙන තස්ස යථා න කොචි සුඤ්ඤාති, එවං හසිතසද්දං සන්තිරුමහිත්වා අක්කමනඅක්කමනපදවාරෙ හත්ථතලානි උපනාමෙසු. බොධිසත්තො අස්සවරස්ස පිට්ඨිවෙමජ්ඣගතො ඡන්තං අස්සස්ස වාලධිං ගාහාපෙත්වා අඬ්ඨරත්තසමයෙ මහාද්වාරසමීපං පත්තො. තදා පන රාජා “එවං බොධිසත්තො යාය කායචි වෙලාය නගරද්වාරං විවරිත්වා නික්ඛමිතුං න සක්ඛිස්සති”ති ද්විසු ද්වාරකවාටෙසු එකෙකං පුරිසසහස්සෙන විවරිතබ්බං කාරාපෙසි. බොධිසත්තො ථාමබලසම්පන්නො, හත්ථිගණනාය කොට්ඨසහස්සහත්ථිතං බලං ධාරෙති, පුරිසගණනාය දසකොට්ඨසහස්සපුරිසානං. සො චිත්තෙසි “සචෙ ද්වාරං න විවරියති, අජ්ජ කණ්ඩකස්ස පිට්ඨෙ නිසින්නොව වාලධිං ගහෙත්වා ධීතෙන ඡන්නෙන සද්ධිංයෙව කණ්ඩකං උරුහි නිජ්ජිලෙත්වා අට්ඨාරසහත්ථුබ්බෙධං පාකාරං උජ්ජතිත්වා අතික්කමිස්සාමි”ති. ඡන්නොපි චිත්තෙසි “සචෙ ද්වාරං න විවරියති, අහං අය්‍යපුත්තං බන්ධෙ නිසිදාපෙත්වා කණ්ඩකං දක්ඛිණෙන හත්ථෙන කුච්ඡියං පරික්ඛිපන්නො උපකච්ඡන්තරෙ කත්වා පාකාරං උජ්ජතිත්වා අතික්කමිස්සාමි”ති. කණ්ඩකොපි චිත්තෙසි “සචෙ ද්වාරං න විවරියති, අහං අත්තතො සාමිකං පිට්ඨියං යථානිසින්තමෙව ඡන්නෙන වාලධිං ගහෙත්වා ධීතෙන සද්ධිංයෙව උක්ඛිපිත්වා පාකාරං උජ්ජතිත්වා අතික්කමිස්සාමි”ති. සචෙ ද්වාරං න අවාපුරිසිත්ථ, යථාචිත්තිතමෙව තෙසු තිසු ජනෙසු අඤ්ඤතරො සම්පාදෙය්‍ය. ද්වාරෙ අධිවත්ථා දෙවතා පන ද්වාරං විවරි.

තස්මිංයෙව බණ මාරො “බොධිසත්තං නිවත්තෙස්සාමි”ති ආගන්ත්වා ආකාසෙ ධීතො ආහ – “මාරිස, මා නික්ඛම, ඉතො තෙ සත්තමෙ දිවසෙ චක්කරතනං පාතුහවිස්සති, ද්විසහස්සපරිත්තදීපපරිවාරානං චතුත්තං මහාදීපානං රජ්ජං කාරෙස්සසි, නිවත්ත මාරිසා”ති. “කොසි ත්ව”න්ති?

“අහං වසවත්ති”ති. “මාර, ජානාමහං මය්හං චක්කරතනස්ස පාතුභාවං, අනත්ථිකොහං රජ්ජෙන, දසසහස්සිලොකධාතුං උන්නාදෙන්වා බුද්ධො භවිස්සාමි”ති ආහ. මාරො “ඉතො දානි තෙ පට්ඨාය කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා වින්තිතකාලෙ ජානිස්සාමි”ති ඔතාරාපෙක්ඛො ඡායා විය අනපගච්ඡන්තො අනුබන්ධි.

බොධිසත්තොපි හත්ථගතං චක්කවත්තිරජ්ජං බෙළුපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛෙන්වා මහන්තෙන සක්කාරෙන නගරා නික්ඛමි ආසාළ්හිපුණ්ණමාය උත්තරාසාළ්හනක්ඛන්තෙ චත්තමානෙ. නික්ඛමිත්වා ච පුත නගරං ඔලොකෙතුකාමො ජාතො. එවඤ්ච පනස්ස චිත්තෙ උප්පන්නමත්තෙයෙව “මහාපුරිස, න තයා නිවත්තිත්වා ඔලොකනකම්මං කත”න්ති වදමානා විය මහාපථවී කුලාලචක්කං විය හිජ්ජිත්වා පරිචත්ති. බොධිසත්තො නගරාහිමුඛො යත්වා නගරං ඔලොකෙන්වා තස්මිං පථවිජ්ජදෙසෙ කණ්ඩකනිවත්තනචෙතියට්ඨානං දස්සෙන්වා ගන්තබ්බමග්ගාහිමුඛං කණ්ඩකං කත්වා පායාසි මහන්තෙන සක්කාරෙන උළාරෙන සිරිසොහග්ගෙන. තදා කිරස්ස දෙවතා පුරතො සට්ඨි උක්කාසහස්සානි ධාරයිංසු, පච්ඡතො සට්ඨි, දක්ඛිණපස්සතො සට්ඨි, වාමපස්සතො සට්ඨි, අපරා දෙවතා චක්කවාළමුඛවට්ටියං අපරිමාණා උක්කා ධාරයිංසු, අපරා දෙවතා ච නාගසුපණ්ණාදයො ච දිබ්බෙහි ගන්ධෙහි මාලාහි චුණ්ණෙහි ධුමෙහි පූජයමානා ගච්ඡන්ති. පාරිච්ඡත්තකපුජ්චෙහි චෙව මන්දාරවපුජ්චෙහි ච සනමෙසවුට්ඨිකාලෙ ධාරාහි විය නහං නිරන්තරං අහොසි, දිබ්බානි සංගීතානි පවත්තිංසු, සමන්තතො අට්ඨසට්ඨි තූරියසතසහස්සානි පච්ජිංසු, සමුද්දකුච්ඡියං මෙසත්ථනිතකාලො විය යුගන්ධරකුච්ඡියං සාගරනිග්ගෙසකාලො විය චත්තති.

ඉමිනා සිරිසොහග්ගෙන ගච්ඡන්තො බොධිසත්තො එකරත්තෙනෙව තිණි රජ්ජානි අතික්කම්ම තිංසයොජනමත්ථකෙ අනොමානදීතිරං පාපුණි. “කිං පන අස්සො තතො පරං ගන්තුං න සක්කොති”ති? “නො, න සක්කො”ති. සො හි එකං චක්කවාළගබ්භං නාහියා යීතචක්කස්ස නෙමිවට්ටිං මද්දන්තො විය අන්තන්තෙන චරිත්වා පුරෙපාතරාසමෙව ආගන්ත්වා අත්තතො සම්පාදිතං හත්තං භුඤ්ජිතුං සමත්ථො. තදා පන දෙවනාගසුපණ්ණාදීහි ආකාසෙ යත්වා ඔස්සට්ඨෙහි ගන්ධමාලාදීහි යාව උරුප්පදෙසා සඤ්ජන්තං සරීරං ආකඩ්ඪිත්වා ගන්ධමාලාජටං ඡන්දන්තස්ස අතිජ්ජපඤ්ඤො අහොසි, තස්මා තිංසයොජනමත්තමෙව අගමාසි. අථ බොධිසත්තො නදීතිරෙ යත්වා ඡන්තං පුච්ඡි – “කින්නාමා අයං නදී”ති? “අනොමා නාම, දෙවා”ති. “අම්භාකම්පි පබ්බජ්ජා අනොමා භවිස්සති”ති පණ්ණියා සට්ටෙන්තො අස්සස්ස සඤ්ඤං අදාසි. අස්සො උප්පතිත්වා අට්ඨසභවිත්ථාරාය නදියා පාරිමතීරෙ අට්ඨාසි.

බොධිසත්තො අස්සපිට්ඨිතො ඔරුය්භ රජතපට්ටසදිසෙ වාලුකාපුලිනෙ
 යත්වා ඡන්තං ආමන්තෙසි - “සම්ම, ඡන්ත, ත්වං මය්භං ආහරණානි වෙව
 කණ්ඩකඤ්ච ආදාය ගච්ඡ, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති. “අහම්පි, දෙව,
 පබ්බජිස්සාමි”ති. බොධිසත්තො “න ලබ්භා තයා පබ්බජිතුං, ගච්ඡ ත්ව”න්ති
 තික්ඛන්තුං පටිබාහිත්වා ආහරණානි වෙව කණ්ඩකඤ්ච පටිච්ඡාපෙත්වා
 වින්තෙසි “ඉමෙ මය්භං කෙසා සමණසාරුප්පා න භොන්ති”ති. අඤ්ඤො
 බොධිසත්තස්ස කෙසෙ ඡින්දිතුං යුත්තරුපො නත්ථි, තතො “සයමෙව
 බග්ගෙන ඡින්දිස්සාමි”ති දක්ඛිණෙන හත්ථොන අසිං ගණ්හිත්වා
 වාමහත්ථොන මොළියා සද්ධිං චූළං ගහෙත්වා ඡින්දි, කෙසා ද්වඬිගුලමත්තා
 හුත්වා දක්ඛිණෙනො ආවත්තමානා සීසං අල්ලියිංසු. තෙසං යාවජීවං තදෙව
 පමාණං අහොසි, මස්සු ච තදනුරූපං, පුන කෙසමස්සුඕහාරණකිච්චං නාම
 නාහොසි. බොධිසත්තො සහ මොළියා චූළං ගහෙත්වා “සවාහං බුද්ධො
 භවිස්සාමි, ආකාසෙ තිට්ඨතු, නො වෙ, භූමියං පතතු”ති අන්තලික්ඛෙ බිපි.
 තං චූළාමණිවෙය්නං යොජනප්පමාණං යානං ගන්ත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි.
 සක්කො දෙවරාජා දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙත්වා
 යොජනියරතනවඬිකොටකෙන සම්පට්චිඡිත්වා තාවතිංසභවනෙ
 චූළාමණිවෙතියං නාම පතිට්ඨාපෙසි.

“ඡෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිතං, වෙහායසං උක්ඛිපි
 අග්ගපුග්ගලො;
 සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගහි, සුවණ්ණවඬිකොටවරෙන
 වාසවො”ති.

පුන බොධිසත්තො වින්තෙසි “ඉමානි කාසිකවත්ථානි මය්භං න
 සමණසාරුප්පානි”ති. අට්ඨස්ස කස්සපබුද්ධකාලෙ පුරාණසභායකො
 සට්ඨාකාරමහාබ්‍රහ්මා එකං බුද්ධන්තරං ජරං අපත්තෙන මිත්තභාවෙන
 වින්තෙසි - “අජ්ජ මෙ සභායකො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො,
 සමණපරික්ඛාරමස්ස ගහෙත්වා ගච්ඡිස්සාමි”ති.

“තිච්චරඤ්ච පත්තො ව, වාසී සුචි ව ඛන්ධනං;
 පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස හික්ඛුනො”ති. -

ඉමෙ අට්ඨ සමණපරික්ඛාරෙ ආහරිත්වා අදාසි. බොධිසත්තො අරහද්ධපං
 නිවාසෙත්වා උත්තමපබ්බජ්ජාවෙසං ගණ්හිත්වා “ඡන්ත, මම වචනෙන
 මාතාපිතුනං ආරොග්‍යං වදෙහි”ති වත්වා උයොයාපෙසි. ඡන්තො
 බොධිසත්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. කණ්ඩකො පන
 ඡන්තෙන සද්ධිං මන්තයමානස්ස බොධිසත්තස්ස වචනං සුණන්තො යත්වා
 “නත්ථි දානි මය්භං පුන සාමිනො දස්සන්”න්ති වක්ඛුපථං විජහන්තො
 සොකං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො හදයෙන ඵලිතෙන කාලං කත්වා
 තාවතිංසභවනෙ කණ්ඩකො නාම දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. ඡන්තස්ස

පයමං එකොව සොකො අහොසි, කණ්ඩකස්ස පන කාලකිරියාය දුතියෙන සොකෙන පිළිතො රොදන්තො පරිදෙවන්තො නගරං අගමාසි.

බොධිසත්තොපි පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව පදෙසෙ අනුපියං නාම අම්බවනං අත්ථි, තත්ථ සත්තාහං පබ්බජ්ජාසුබ්බෙන චිතිනාමෙන්වා එකදිවසෙනෙව තිංසයොජනමග්ගං පදසා ගන්ත්වා රාජගහං පාවිසි. පවිසිත්වා සපදානං පිණ්ඩාය වරි. සකලනගරං බොධිසත්තස්ස රූපදස්සනෙන ධනපාලකෙන පවිට්ඨරාජගහං විය අසුරින්දෙන පවිට්ඨදෙවනගරං විය ව සඬ්ඛොහං අගමාසි. රාජපුරිසා ගන්ත්වා “දෙව, එවරූපො නාම සත්තො නගරෙ පිණ්ඩාය වරති, ‘දෙවො වා මනුස්සො වා නාගො වා සුපණ්ණො වා කො නාමෙසො’ති න ජානාමා”ති ආරොචෙසුං. රාජා පාසාදතලෙ යත්වා මහාපුරිසං දිස්වා අච්ඡරියබ්භතජාතො පුරිසෙ ආණාපෙසි – “ගච්ඡථ හණ්ණ, වීමංසථ, සචෙ අමනුස්සො හවිස්සති, නගරා නික්ඛමිත්වා අන්තරධායිස්සති, සචෙ දෙවතා හවිස්සති, ආකාසෙන ගච්ඡිස්සති, සචෙ නාගො හවිස්සති, පථවියං නිමුජ්ජිත්වා ගමිස්සති, සචෙ මනුස්සො හවිස්සති, යථාලද්ධං හික්ඛං පරිභුඤ්ජිස්සති”ති.

මහාපුරිසොපි බො මිස්සකහත්තං සංහරිත්වා “අලං මෙ එත්තකං යාපනායා”ති ඤාත්වා පවිට්ඨද්වාරෙනෙව නගරා නික්ඛමිත්වා පණ්ඩවපබ්බතච්ඡායාය පුරත්ථාහිමුබ්බො නිසිදිත්වා ආහාරං පරිභුඤ්ජිතුං ආරද්ධො. අථස්ස අන්තානි පරිවත්තිත්වා මුබ්බෙන නික්ඛමනාකාරජපත්තානි විය අහෙසුං. තතො තෙන අත්තහාවෙන එවරූපස්ස ආහාරස්ස චක්ඛුනාපි අදිට්ඨපුබ්බතාය තෙන පටිකුලාහාරෙන අට්ටියමානො එවං අත්තනාව අත්තානං ඔවදි “සිද්ධත්ථ, ත්වං සුලහන්තපානෙ කුලෙ තිවස්සිකගන්ධසාලිහොජනං නානග්ගරසෙහි භුඤ්ජනට්ඨානෙ නිබ්බත්තිත්වාපි එකං පංසුකුලිකං දිස්වා ‘කදා නු බො අහමිපි එවරූපො හුත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා භුඤ්ජිස්සාමි, හවිස්සති නු බො මෙ සො කාලො’ති වින්තෙත්වා නික්ඛන්තො, ඉදානි කිං නාමෙතං කරොසි”ති. එවං අත්තනාව අත්තානං ඔවදිත්වා නිබ්බිකාරො හුත්වා ආහාරං පරිභුඤ්ජි.

රාජපුරිසා තං පවත්තිං දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා දුතවචනං සුත්වා වෙගෙන නගරා නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඉරියාපථස්මිංයෙව පසිදිත්වා බොධිසත්තස්ස සබ්බං ඉස්සරියං නියායාදෙසි. බොධිසත්තො “මය්හං, මහාරාජ, චත්ථුකාමෙහි වා කිලෙසකාමෙහි වා අත්ථො නත්ථි, අහං පරමාහිසම්බොධිං පත්ථයන්තො නික්ඛන්තො”ති ආහ. රාජා අනෙකජ්ජකාරං යාවන්තොපි තස්ස චිත්තං අලහිත්වා “අද්ධා ත්වං බුද්ධො හවිස්සසි, බුද්ධභූතෙන පන තෙ පයමං මම විජිතං ආගන්තබ්බ”න්ති පටිඤ්ඤං ගණ්හි. අයමෙන්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන “පබ්බජ්ජං කිත්තයිස්සාමි, යථා පබ්බජී චක්ඛුමා”ති ඉමං.

පබ්බජ්ජාසුත්තං (සු. නි. 407 ආදයො) සද්ධිං අට්ඨකථාය ඔලොකෙන්වා වෙදිතබ්බො.

බොධිසත්තොපි රඤ්ඤො පටිඤ්ඤං දත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො ආලාරඤ්ච කාලාමං උදකඤ්ච රාමපුත්තං උපසඬ්ඨිකමිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා “නායං මග්ගො බොධායා”ති තම්පි සමාපත්තිභාවනං අනලඬ්ඨිකරිත්වා සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්තනො ථාමවීරියසන්දස්සනත්ථං මහාපධානං පදහිතුකාමො උරුවෙලං ගන්ත්වා “රමණීයො වතායං භූමිභාගො”ති තත්ථෙව වාසං උපගන්ත්වා මහාපධානං පදහි. තෙපි බො කොණ්ඩඤ්ඤප්පමුඛා පඤ්ච පබ්බජිතා ගාමනිගමරාජධානීසු භික්ඛාය වරන්තා තත්ථ බොධිසත්තං සම්පාපුණිංසු. අථ නං ඡබ්බස්සානි මහාපධානං පදහන්තං “ඉදානි බුද්ධො භවිස්සති, ඉදානි බුද්ධො භවිස්සති”ති පරිවෙණසම්මජ්ජනාදිකාය වත්තපටිපත්තියා උපට්ඨගමානා සන්තිකාවචරාවස්ස අහෙසුං. බොධිසත්තොපි බො “කොට්ඨපත්තං දුක්කරකාරියං කරිස්සාමි”ති එකතිලතණ්ඩුලාදිහිපි විතිනාමෙසි, සබ්බසොපි ආභාරූපවිෂේදං අකාසි, දෙවතාපි ලොමකූපෙහි ඔජං උපසංහරමානා පටික්ඛිපි.

අථස්ස තාය නිරාභාරතාය පරමකසිමානප්පත්තකායස්ස සුවණ්ණවණ්ණො කායො කාලවණ්ණො අහොසි. බාත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි පටිච්ඡන්තානි අහෙසුං. අප්පෙකදා අප්පාණකං ඤානං ඤායන්තො මහාවෙදනාහි අහිතුන්තො විසඤ්ඤීභූතො වඩ්ඨකමනකොටියං පතති. අථ නං එකච්චා දෙවතා “කාලකතො සමණො ගොතමො”ති වදන්ති, එකච්චා “විහාරොවෙසො අරහත”න්ති ආහංසු. තත්ථ යාසං “කාලකතො”ති අහොසි, තා ගන්ත්වා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවෙසුං “තුම්භාකං පුත්තො කාලකතො”ති. මම පුත්තො බුද්ධො භුත්වා කාලකතො, අභුත්වාති? බුද්ධො භවිතුං නාසක්ඛි, පධානභූමියංයෙව පතිත්වා කාලකතොති. ඉදං සුත්වා රාජා “නාහං සද්දහාමි, මම පුත්තස්ස බොධිං අප්පත්වා කාලකිරියා නාම නත්ථි”ති පටික්ඛිපි. කස්මා පත රාජා න සද්දහතිති? කාලදෙවීලතාපසස්ස වන්දාපනදිවසෙ ඡම්බුරුක්ඛමුලෙ ව පාටිභාරියානං දිට්ඨත්තා.

පුත බොධිසත්තෙ සඤ්ඤං පටිලභිත්වා උට්ඨිතෙ තා දෙවතා ගන්ත්වා “අරොගො තෙ මහාරාජ පුත්තො”ති ආරොවෙන්ති. රාජා “ජානාමහං පුත්තස්ස අමරණභාව”න්ති වදති. මහාසත්තස්ස ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරියං කරොන්තස්ස ආකාසෙ ගණ්ඨිකරණකාලො විය අහොසි. සො “අයං දුක්කරකාරිකා නාම බොධාය මග්ගො න භොති”ති ඔලාරිකං ආහාරං ආහාරෙතුං ගාමනිගමෙසු පිණ්ඩාය වරිත්වා ආහාරං ආහරි, අථස්ස බාත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි පාකතිකානි අහෙසුං, කායො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි. පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු “අයං ඡබ්බස්සානි

දුක්කරකාරිකං කරොන්තොපි සබ්බඤ්ඤතං පටිච්ඡේදිතං නාසක්ඛි, ඉදානි ගාමාදීසු පිණ්ඩාය වරින්වා ඔළාරිකං ආහාරං ආහරියමානො කිං සක්ඛිස්සති, බාහුලිකො එස පධානවිබ්භන්තො, සීසං න්භායිතුකාමස්ස උස්සාවබ්න්දුතක්කනං විය අම්භාකං එතස්ස සන්තිකා විසෙසතක්කනං, කිං නො ඉමිනා'ති මහාපුරිසං පභාය අත්තනො අත්තනො පත්තචීවරං ගහෙන්වා අට්ඨාරසයොජනමග්ගං ගන්ත්වා ඉසිපතනං පටිසිංසු.

තෙන ඛො පන සමයෙන උරුවෙලායං සෙනානිගමෙ සෙනානිකුටුම්භිකස්ස ගෙහෙ නිබ්බත්තා සුජාතා නාම දාරිකා වයඡ්පත්තා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ පත්ථනං අකාසි “සචෙ සමජාතිකං කුලසරං ගන්ත්වා පයමගබ්භෙ පුත්තං ලභිස්සාමි, අනුසංචචිතරං තෙ සතසහස්සපරිච්චාගෙන බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති. තස්සා සා පත්ථනා සම්ප්ප්ඤ්ඤා. සා මහාසත්තස්ස දුක්කරකාරිකං කරොන්තස්ස ඡට්ඨෙ වස්සෙ පරිපුණ්ණෙ විසාබ්පුණ්ණමායං බලිකම්මං කාතුකාමා හුත්වා පුරෙතරං ධෙනුසහස්සං ලට්ඨිමධුකවනෙ වරාපෙත්වා තාසං බීරං පඤ්ච ධෙනුසතානි පායෙත්වා තාසං බීරං අභිසතියානීති එවං යාව සොළසන්තං ධෙනුනං බීරං අට්ඨ ධෙනුයො පිවන්ති, තාව බීරස්ස බහලතඤ්ච මධුරතඤ්ච ඔජවන්තතඤ්ච පත්ථයමානා බීරපරිවත්තනං නාම අකාසි. සා විසාබ්පුණ්ණමදිවසෙ “පාතොව බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති රත්තියා පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය තා අට්ඨ ධෙනුයො දුභාපෙසි. වච්ඡකා ධෙනුනං ථනමුලං නාගමීංසු, ථනමුලෙ පන නවභාජනෙ උපතීතමත්තෙ අත්තනො ධම්මතාය බීරධාරා පවත්තිංසු. තං අච්ඡරියං දිස්වා සුජාතා සහත්ථෙතෙව බීරං ගහෙන්වා නවභාජනෙ පක්ඛිපිත්වා සහත්ථෙතෙව අග්ගිං කත්වා පචිතුං ආරභී.

තස්මිං පායාසෙ පච්චමානෙ මහත්තමහත්තා බුබ්බුළා උට්ඨන්ත්වා දක්ඛිණාවත්තා හුත්වා සඤ්චරන්ති, එකච්ඡිසිතම්පි බහි න පතති, උද්ධනතො අප්පමත්තකොපි ධුමො න උට්ඨහති. තස්මිං සමයෙ වත්තාරො ලොකපාලා ආගන්ත්වා උද්ධනෙ ආරක්ඛං ගණ්හිංසු, මහාබ්‍රහ්මා ඡත්තං ධාරෙසි, සක්කො අලාතානි සමානෙන්තො අග්ගිං ජාලෙසි. දෙවතා ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු දෙවානඤ්ච මනුස්සානඤ්ච උපකප්පනඔජං අත්තනො දෙවානුභාවෙන දණ්ඩකබද්ධං මධුපටලං පිළෙත්වා මධුං ගණ්හමානා විය සංහරින්වා තත්ථ පක්ඛිපිංසු. අඤ්ඤෙසු හි කාලෙසු දෙවතා කබලෙ කබලෙ ඔජං පක්ඛිපන්ති, සම්බොධිදිවසෙ ච පන පරිනිබ්බානදිවසෙ ච උක්ඛලියංයෙව පක්ඛිපන්ති. සුජාතා එකදිවසෙයෙව තත්ථ අත්තනො පාකටානි අනෙකානි අච්ඡරියානි දිස්වා පුණ්ණං දාසිං ආමන්තෙසි “අම්ම පුණ්ණෙ, අප්ප අම්භාකං දෙවතා අතිවිය පසන්නා, මයා එත්තකෙ කාලෙ එවරූපං අච්ඡරියං නාම න දිට්ඨපුබ්බං, වෙගෙන ගන්ත්වා දෙවට්ඨානං පටිජග්ගාහී”ති. සා “සාධු, අයො”ති තස්සා වචනං සම්පට්චින්නවා තුරිතතුරිතා රුක්ඛමුලං අගමාසි.

බොධිසත්තොපි බො තස්මිං රත්තිභාගෙ පඤ්ච මහාසුපිනෙ දිස්වා පරිග්ගණ්හන්තො “නිස්සංසයෙනාහං අජ්ජ බුද්ධො භවිස්සාමි”ති කතසන්නිට්ඨානො තස්සා රත්තියා අවචයෙන කතසර්වපටිජග්ගනො භික්ඛාචාරකාලං ආගමයමානො පාතොව ආගන්ත්වා තස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදි අත්තනො පභාය සකලරුක්ඛං ඔභාසයමානො. අථ බො සා පුණ්ණා ආගන්ත්වා අද්දස බොධිසත්තං රුක්ඛමූලෙ පාචිනලොකධාතුං ඔලොකයමානං නිසින්තං, සරිරතො වස්ස නික්ඛන්තාහි පභාහි සකලරුක්ඛං සුවණ්ණවණ්ණං. දිස්වා තස්සා එතදභොසි - “අජ්ජ අම්භාකං දෙවතා රුක්ඛතො ඔරුය්හ සහත්ථෙතෙව බලිකම්මං සම්පට්ඨිත්තුං නිසින්තා මඤ්ඤෙ”ති උඛ්ඛෙගජ්ජත්තා හුත්වා වෙගෙනාගන්ත්වා සුජාතාය එතමත්ථං ආරොචෙසි.

සුජාතා තස්සා වචනං සුත්වා තුට්ඨමානසා හුත්වා “අජ්ජ දානි පට්ඨාය මම ජෙට්ඨධිතුට්ඨානෙ තිට්ඨාහි”ති ධිතු අනුවච්ඡිකං සබ්බාලඤ්ඤාකාරං අදාසි. යස්මා පන බුද්ධභාවං පාපුණ්ණදිවසෙ සතසහස්සග්ගසනිකං සුවණ්ණපාතිං ලද්ධුං වට්ටති, තස්මා සා “සුවණ්ණපාතියං පායාසං පක්ඛිපිස්සාමි”ති විත්තං උජ්ජාදෙන්වා සතසහස්සග්ගසනිකං සුවණ්ණපාතිං නිහරාපෙන්වා තත්ථ පායාසං පක්ඛිපිතුකාමා පක්කභාජනං ආවජ්ජෙසි. ‘සබ්බො පායාසො පදුමපත්තා උදකං විය විනිවත්තිත්වා පාතියං පතිට්ඨාසි, එකපාතිපුරමත්තොව අභොසි’. සා තං පාතිං අඤ්ඤාය සුවණ්ණපාතියා පටිකුජ්ජිත්වා ඔදාතවත්ථෙත වෙයෙත්වා සබ්බාලඤ්ඤාකාරෙහි අත්තභාවං අලඤ්ඤාකරිත්වා තං පාතිං අත්තනො සීසෙ යපෙන්වා මහන්තෙන ආනුභාවෙන නිග්‍රොධරුක්ඛමූලං ගන්ත්වා බොධිසත්තං ඔලොකෙන්වා බලවසොමනස්සජාතා “රුක්ඛදෙවතා”ති සඤ්ඤාය දිට්ඨට්ඨානතො පට්ඨාය ඔනතොනතා ගන්ත්වා සීසතො පාතිං ඔතාරෙන්වා විවරිත්වා සුවණ්ණභිඤ්ඤාකාරෙන ගන්ධපුජ්චවාසිතං උදකං ගහෙන්වා බොධිසත්තං උපගන්ත්වා අට්ඨාසි. සට්ඨකාරමහාබ්‍රහ්මනා දින්නො මත්තිකාපත්තො එත්තකං අද්ධානං බොධිසත්තං අවිජ්ඣිත්වා තස්මිං බණ්ණෙ අදස්සනං ගතො, බොධිසත්තො පත්තං අපස්සන්තො දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙන්වා උදකං සම්පට්ඨි. සුජාතා සහෙව පාතියා පායාසං මහාපුරිසස්ස හත්ථෙ යපෙසි, මහාපුරිසො සුජාතං ඔලොකෙසි. සා ආකාරං සල්ලක්ඛෙන්වා “අය්‍ය, මයා තුම්භාකං පරිච්චත්තං, ගණ්හිත්වා යථාරූචිං ගච්ඡා”ති වන්දිත්වා “යථා මය්හං මනාරථො නිජ්චන්තො, එවං තුම්භාකම්පි නිජ්චජ්ජතු”ති වත්වා සතසහස්සග්ගසනිකාය සුවණ්ණපාතියා පුරාණපණ්ණෙ විය අනපෙක්ඛා හුත්වා පක්කාමි.

බොධිසත්තොපි බො නිසින්නට්ඨානා උට්ඨාය රුක්ඛං පදක්ඛිණං කත්වා පාතිං ආදාය නෙරඤ්ජරාය තීරං ගන්ත්වා අනෙකෙසං බොධිසත්තසහස්සානං අභිසම්බුජ්ඣනදිවසෙ ඔතරිත්වා ත්භානට්ඨානං සුජ්ජතිට්ඨිතතිත්ථං නාම අත්ථි, තස්ස තීරෙ පාතිං යපෙන්වා ඔතරිත්වා

න්හත්වා අනෙකබුද්ධසත්‍යසහස්සානං නිවාසනං අරහද්ධජං නිවාසෙත්වා පුරත්ථාහිමුබ්බො නිසීදිත්වා එකට්ඨිතාලපක්කප්පමාණෙ එකුනපඤ්ඤාස පිණ්ඩෙ කත්වා සබ්බං අප්පොදකං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජි. සො එව නිස්ස බුද්ධභූතස්ස සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ඩෙ වසන්තස්ස එකුනපඤ්ඤාස දිවසානි ආභාරො අහොසි. එත්තකං කාලං නෙව අඤ්ඤො ආභාරො අත්ථි, න න්හානං, න මුබ්බොවනං, න සරිරවළඤ්ජො, කුමානසුබ්බෙන මග්ගසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන ව විනිනාමෙසි. තං පන පායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සුවණ්ණපාතිං ගහෙත්වා “සවාහං, අජ්ජ බුද්ධො භවිතුං සක්ඛිස්සාමි, අයං පාති පටිසොතං ගච්ඡතු, නො වෙ සක්ඛිස්සාමි, අනුසොතං ගච්ඡතු”ති වත්වා නදිසොතෙ පක්ඛිපි. සා සොතං ඡිත්තදාමානා නදිමජ්ඣං ගන්ත්වා මජ්ඣමජ්ඣට්ඨානෙනෙව ජවසම්පන්නො අස්සො විය අසීතිහත්ථමත්තට්ඨානං පටිසොතං ගන්ත්වා එකස්මිං ආවට්ටෙ නිමුජ්ජිත්වා කාළනාගරාජභවනං ගන්ත්වා තිණ්ණං බුද්ධානං පරිභොගපාතියො “කිලි කිලි”ති රවං කාරයමානා පහරිත්වා ව තාසං සබ්බහෙට්ඨිමා හුත්වා අට්ඨාසි. කාළො නාගරාජා තං සද්දං සුත්වා “හියො ඵකො බුද්ධො නිබ්බත්තො, පුත අජ්ජ ඵකො නිබ්බත්තො”ති වත්වා අනෙකෙහි පදසතෙහි ථුතියො වදමානො උට්ඨාසි. තස්ස කිර මහාපථවියා එකයොජනතිගාවුතප්පමාණං නහං පූරෙත්වා ආරොහනකාලො “අජ්ජ වා හියො වා”ති සදිසො අහොසි.

බොධිසත්තොපි නදීතිරමිහි සුපුප්ඵිතසාලවනෙ දිවා විහාරං කත්වා සායන්හසමයෙ පුප්ඵානං වණ්ටතො මුච්චනකාලෙ දෙවතාහි අලඬකතෙන අට්ඨසභවිත්ථාරෙන මග්ගෙන සිහො විය විජම්භමානො බොධිරුක්ඛාහිමුබ්බො පායාසි. නාගයක්ඛසුපණ්ණාදයො දිබ්බෙහි ගන්ධපුප්ඵාදීහි පුප්ඵිංසු, දිබ්බසඬගීතාදීහි පවත්තඬිංසු, දසසහස්සි ලොකධාතු එකගන්ධා එකමාලා එකසාධුකාරා අහොසි. තස්මිං සමයෙ සොත්ථියො නාම තිණ්හාරකො තිණං ආදාය පටිපටෙ ආගච්ඡත්තො මහාපුරිසස්ස ආකාරං ඤත්වා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො අදාසි. බොධිසත්තො තිණං ගහෙත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ දක්ඛිණදිසාභාගෙ උත්තරාහිමුබ්බො අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ දක්ඛිණවක්කවාළං ඔසීදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විය අහොසි, උත්තරවක්කවාළං උල්ලඬසිත්වා උපරි භවග්ගප්පත්තං විය අහොසි. බොධිසත්තො “ඉදං සම්බොධිං පාපුණනට්ඨානං න භවිස්සති මඤ්ඤ”ති පදක්ඛිණං කරොන්තො පච්ඡිමදිසාභාගං ගන්ත්වා පුරත්ථාහිමුබ්බො අට්ඨාසි, තතො පච්ඡිමවක්කවාළං ඔසීදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විය අහොසි, පුරත්ථිමවක්කවාළං උල්ලඬසිත්වා උපරි භවග්ගප්පත්තං විය අහොසි. ධීතට්ඨිතට්ඨානෙ කිරස්ස නෙමිවට්ටිපරියන්තෙ අක්කන්තෙ නාහියා පතිට්ඨිතමහාසකට්ඨකං විය මහාපථවී ඔනතුන්නතා අහොසි. බොධිසත්තො “ඉදම්පි සම්බොධිං පාපුණනට්ඨානං න භවිස්සති මඤ්ඤ”ති පදක්ඛිණං කරොන්තො උත්තරදිසාභාගං ගන්ත්වා දක්ඛිණාහිමුබ්බො අට්ඨාසි, තතො උත්තරවක්කවාළං ඔසීදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විය අහොසි, දක්ඛිණවක්කවාළං උල්ලඬසිත්වා උපරි

භවග්ගජපත්තං විය අහොසි. බොධිසත්තො “ඉදම්පි සම්බොධිං පාපුණනට්ඨානං න භවිස්සති මඤ්ඤ”ති පදක්ඛිණං කරොන්තො පුරත්ථිමදිසාභාගං ගන්ත්වා පච්ඡිමාහිමුබ්බො අට්ඨාසි. පුරත්ථිමදිසාභාගෙ පන සබ්බබුද්ධානං පල්ලඤ්ඤාට්ඨානං, තං නෙව ඡම්හති, න කම්පති. මහාසත්තො “ඉදං සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ජිතං අවලට්ඨානං කිලෙසපඤ්ජරවිද්ධංසනට්ඨාන”න්ති ඤත්වා තාති තිණාති අග්ගෙ ගහෙත්වා වාලෙසි, තාවදෙව චුද්දසහත්ථො පල්ලඤ්ඤා අහොසි. තාතිපි බො තිණාති තථාරූපෙන සණ්ඨානෙන සණ්ඨංගිංසු, යථාරූපං සුකුසලොපි විත්තකාරො වා පොත්ථකාරො වා ආලිඛිතුම්පි සමත්ථො නත්ථි. බොධිසත්තො බොධික්ඛන්ධං පිට්ඨිතො කත්වා පුරත්ථාහිමුබ්බො දළ්භමානසො හුත්වා -

“කාමං තවො ච න්භාරු ච, අට්ඨි ච අවසිස්සතු;
උපසුස්සතු නිස්සෙසං, සරීරෙ මංසලොහිතං”.

න ත්වෙවාහං සම්මාසම්බොධිං අප්පත්වා ඉමං පල්ලඤ්ඤං භින්දිස්සාමිති අසනිසතසන්නිපාතෙනපි අහෙජ්ජරූපං අපරාජිතපල්ලඤ්ඤං ආභූජිත්වා නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ මාරො දෙවපුත්තො “සිද්ධත්ථකුමාරො මය්හං වසං අතික්කම්තුකාමො, න දානිස්ස අතික්කම්තුං දස්සාමි”ති මාරබලස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා එතමත්ථං ආරොචෙත්වා මාරසොසනං නාම සොසාපෙත්වා මාරබලං ආදාය නික්ඛමි. සා මාරසෙනා මාරස්ස පුරතො ද්වාදසයොජනා හොති, දක්ඛිණතො ච වාමතො ච ද්වාදසයොජනා, පච්ඡතො යාව චක්කවාළපරියන්තං කත්වා ඨිතා, උද්ධං නවයොජනුබ්බෙධා, යස්සා උන්නදන්තියා උන්නාදසද්දො යොජනසහස්සතො පට්ඨාය පට්ඨිඋන්නද්වියනසද්දො විය සුයාති. අථ මාරො දෙවපුත්තො දියඨ්ඨයොජනසතිකං ගිරිමෙබලං නාම හත්ථිං අහිරුහිත්වා බාහුසහස්සං මාපෙත්වා නානාවුධානි අග්ගහෙසි. අවසෙසායපි මාරපරිසාය ද්වෙ ජනා එකසදිසං ආවුධං න ගණ්හිංසු, නානප්පකාරවණ්ණා නානප්පකාරමුඛා හුත්වා මහාසත්තං අජ්ඣොත්ථරමානා ආගමිංසු.

දසසහස්සචක්කවාළදෙවතා පන මහාසත්තස්ස ථුතියො වදමානා අට්ඨංසු. සක්කො දෙවරාජා විජයුත්තරසඨ්ඨං ධම්මානො අට්ඨාසි. සො කිර සඨ්ඨො විසහත්ථසතිකො හොති. සකිං වාතං ගාහාපෙත්වා ධමන්තො චත්තාරො මාසෙ සද්දං කරිත්වා නිස්සද්දො හොති. මහාකාළනාගරාජා අතිරෙකපදසතෙන වණ්ණං වදන්තො අට්ඨාසි, මහාබ්‍රහ්මා සෙනවිජත්තං ධාරයමානො අට්ඨාසි. මාරබලෙ පන බොධිමණ්ඩං උපසඨ්ඨකමන්තෙ තෙසං එකොපි යාතුං නාසක්ඛි, සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙනෙව පලාගිංසු. කාලො නාගරාජා පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා පඤ්චයොජනසතිකං මඤ්ජෙරිකනාගභවනං ගන්ත්වා උහොහි හත්ථෙහි මුඛං පිදහිත්වා නිපන්තො. සක්කො

විජයුත්තරසඬ්ඛං පිට්ඨියං කත්වා චක්කවාළමුඛවට්ටියං අට්ඨාසි. මහාබ්‍රහ්මා සෙනච්ඡත්තං චක්කවාළකොටියං යපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව අගමාසි. එකා දෙවතාපි යාතුං සමත්ථා නාහොසි, මහාපුරිසො එකකොච නිසිදි.

මාරොපි අත්තනො පරිසං ආහ “තාතා සුද්ධොදනපුත්තෙන සිද්ධත්ථෙන සදිසො අඤ්ඤො පුරිසො නාම නත්ථි, මයං සම්මුඛා යුද්ධං දාතුං න සක්ඛිස්සාම, පච්ඡාභාගෙන දස්සාමා”ති. මහාපුරිසොපි තිණි පස්සානි ඔලොකෙත්වා සබ්බදෙවතානං පලාතත්තා සුඤ්ඤානි අද්දස. පුත උත්තරපස්සෙන මාරබලං අජ්ඣොත්ථරමානං දිස්වා “අයං එත්තකො ජනො මං එකකං සන්ධාය මහත්තං වායාමං පරක්කමං කරොති, ඉමස්මිං යානෙ මය්හං මාතා වා පිතා වා භාතා වා අඤ්ඤො වා කොචි ඤාතකො නත්ථි, ඉමා පත දස පාරමියොව මය්හං දීඝරත්තං පුට්ඨපරිජනසදිසා, තස්මා පාරමියොව ඵලකං කත්වා පාරමිසත්ථෙතෙව පහරිත්වා අයං බලකායො මයා විද්ධංසෙතුං වට්ටති”ති දස පාරමියො ආවජ්ජමානො නිසිදි.

අථ බො මාරො දෙවපුත්තො “එතෙනෙව සිද්ධත්ථං පලාපෙස්සාමි”ති වාතමණ්ඩලං සමුට්ඨාපෙසි. තඬ්ඛණංයෙව පුරත්ථිමාදිහෙදා වාතා සමුට්ඨනිත්වා අඬ්ඬියොජනඑකයොජනද්වියොජනතියොජනජපමාණානි පබ්බතකූටානි පදාලෙත්වා වනගච්ඡරුක්ඛාදීනි උම්මුලෙත්වා සමත්තා ගාමනිගමෙ වුණ්ණවිචුණ්ණං කාතුං සමත්ථාපි මහාපුරිසස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන විහතානුභවා බොධිසත්තං පත්වා වීචරකණ්ණමත්තමපි වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො “උදකෙන න අජ්ඣොත්ථරිත්වා මාරෙස්සාමි”ති මහාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. තස්සානුභාවෙන උපරුපරි සතපටලසහස්සපටලාදිහෙදා වලාහකා උට්ඨනිත්වා වස්සිංසු. වුට්ඨිධාරාවෙගෙන පථවී ඡිද්දා අහොසි. වනරුක්ඛාදීනං උපරිභාගෙන මහාමෙසො ආගන්ත්වා මහාසත්තස්ස වීචරෙ උස්සාවඬින්දුට්ඨානමත්තමපි තෙමෙතුං නාසක්ඛි. තතො පාසාණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. මහත්තානි මහත්තානි පබ්බතකූටානි ධුමායන්තානි පජ්ජලන්තානි ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තං පත්වා දිඬ්ඛමාලාගුලභාවං ආපජ්ජිංසු. තතො පහරණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. එකතොධාරාඋභතොධාරාඅසිසත්තිබුරජ්ජාදයො ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තං පත්වා දිඬ්ඛපුප්ඵානි අහෙසුං. තතො අඬ්ඬාරවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. කිංසුකවණ්ණා අඬ්ඬාරා ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ දිඬ්ඛපුප්ඵානි හුත්වා විකිරිංසු. තතො කුක්කුලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. අවිචුණ්හො අග්ගිවණ්ණො කුක්කුලො ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ දිඬ්ඛවන්දනවුණ්ණං හුත්වා නිපති. තතො වාලුකාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. අතිසුබ්බමවාලුකා ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ දිඬ්ඛපුප්ඵානි හුත්වා නිපතිංසු. තතො කලලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. තං කලලං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ දිඬ්ඛවිලෙපනං හුත්වා නිපති. තතො “ඉමිනා හිංසෙත්වා සිද්ධත්ථං පලාපෙස්සාමි”ති

අන්ධකාරං සමුට්ඨාපෙසි. තං චතුරඤ්චගසමන්තාගතං විය මහාතමං හුත්වා බොධිසත්තං පත්වා සූරියජ්ජභාවිහතං විය අන්ධකාරං අන්තරධායි.

එවං මාරො ඉමාහි නවහි වාතවස්සපාසාණපහරණඅභිගාරකුක්කුළවාලුකාකලලඅන්ධකාරවුට්ඨිහි බොධිසත්තං පලාපෙතුං අසක්කොන්තො “කිං හණෙ, තිට්ඨථ, ඉමං සිද්ධත්ථකුමාරං ගණ්හථ හනථ පලාපෙථා”ති පරිසං ආණාපෙත්වා සයම්පි ගිරිමෙඛලස්ස හත්ථිනො ඛන්ධෙ නිසින්තො චක්කාවුධං ආදාය බොධිසත්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා “සිද්ධත්ථ උට්ඨාහි එතස්මා පල්ලඬ්ඨකා, නායං තුය්හං පාපුණාති, මය්හං එව පාපුණාති”ති ආහ. මහාසත්තො තස්ස වචනං සුත්වා අවොච – “මාර, නෙව තයා දස පාරමියො පූරිතා, න උපපාරමියො, න පරමත්ථපාරමියො, නාපි පඤ්ච මහාපරිච්චාගා පරිච්චත්තා, න ඤාතත්ථවරියා, න ලොකත්ථවරියා, න බුද්ධිවරියා පූරිතා, සබ්බා තා මයායෙව පූරිතා, තස්මා නායං පල්ලඬ්ඨකො තුය්හං පාපුණාති, මය්හෙවෙසො පාපුණාති”ති.

මාරො කුද්ධො කොධවෙගං අසහන්තො මහාපුරිසස්ස චක්කාවුධං විස්සජ්ජෙසි. තං තස්ස දස පාරමියො ආවජ්ජෙත්තස්ස උපරිභාගෙ මාලාවිතානං හුත්වා අට්ඨාසි. තං කිර බුරධාරචක්කාවුධං අඤ්ඤදා තෙන කුද්ධෙන විස්සට්ඨං එකඝනපාසාණත්ථමිහෙ වංසකළීරෙ විය ඡින්දන්තං ගච්ඡති, ඉදානි පන තස්මිං මාලාවිතානං හුත්වා යිතෙ අවසෙසා මාරපරිසා “ඉදානි පල්ලඬ්ඨකතො වුට්ඨාය පලායිස්සති”ති මහන්තමහන්තානි සෙලකුටානි විස්සජ්ජෙසුං. තානිපි මහාපුරිසස්ස දස පාරමියො ආවජ්ජෙත්තස්ස මාලාගුලභාවං ආපජ්ජිත්වා භූමියං පතිංසු. දෙවතා චක්කවාලමුඛවට්ටියං යිතා ගීවං පසාරෙත්වා සිසං උක්ඛිපිත්වා “නට්ඨො වත සො සිද්ධත්ථකුමාරස්ස රූපග්ගජ්ජත්තො අත්තභාවො, කිං නු බො කරිස්සති”ති ඔලොකෙන්ති.

තතො මහාපුරිසො “පූරිතපාරමීනං බොධිසත්තානං අභිසම්බුජ්ඣනදිවසෙ පත්තපල්ලඬ්ඨකො මය්හංව පාපුණාති”ති වත්වා යිතං මාරං ආහ – “මාර තුය්හං දානස්ස දින්නභාවෙ කො සක්ඛි”ති. මාරො “ඉමෙ එත්තකා ජනා සක්ඛිනො”ති මාරබලාහිමුඛං හත්ථං පසාරෙසි. තස්මිං බණෙ මාරපරිසාය “අහං සක්ඛි, අහං සක්ඛි”ති පවත්තසද්දො පට්ඨිඋන්ද්‍රියනසද්දසදිසො අහොසි. අථ මාරො මහාපුරිසං ආහ “සිද්ධත්ථ, තුය්හං දානස්ස දින්නභාවෙ කො සක්ඛි”ති. මහාපුරිසො “තුය්හං තාව දානස්ස දින්නභාවෙ සවෙනනා සක්ඛිනො, මය්හං පන ඉමස්මිං යානෙ සවෙනනො කොපි සක්ඛි නාම නත්ථි, තිට්ඨතු තාව මෙ අවසෙසත්තභාවෙසු දින්නදානං, වෙස්සන්තරත්තභාවෙ පන යත්වා මය්හං සත්තසතකමහාදානස්ස දින්නභාවෙ අයං අවෙනනාපි ඝනමහාපට්ඨි සක්ඛි”ති විවරගඛිහන්තරතො දක්ඛිණහත්ථං අභිනීහරිත්වා

“වෙස්සන්තරත්තභාවෙ යත්වා මය්භං සත්තසතකමභාදානස්ස දින්නභාවෙ ත්ථං සක්ඛී න සක්ඛී”ති මහාපථවිඅභිමුඛං හත්ථං පසාරෙසි. මහාපථවී “අභං තෙ තදා සක්ඛී”ති විරවසතෙන විරවසහස්සෙන විරවසතසහස්සෙන මාරඛලං අවත්ථරමානා විය උන්නදි.

තතො මහාපුරිසෙ “දින්නං තෙ සිද්ධත්ථ මහාදානං උත්තමදාන”න්ති වෙස්සන්තරදානං සම්මසන්තෙ දියඬිඨයොජනසතිකො ගිරිමෙඛලහත්ථී ජණ්ණකෙනි පථවියං පතිට්ඨාසි, මාරපරිසා දිසාවිදිසා පලායි, ද්වෙ එකමග්ගෙන ගතා නාම නත්ථී, සීසාහරණානි වෙච නිවත්ථවත්ථානි ච පභාය සම්මුඛසම්මුඛදිසානියෙව පලායිංසු. තතො දෙවසඬිසා පලායමානං මාරඛලං දිස්වා “මාරස්ස පරාජයො ජාතො, සිද්ධත්ථකුමාරස්ස ජයො, ජයපූජං කර්ස්සාමා”ති නාගා නාගානං, සුපණ්ණා සුපණ්ණානං, දෙවතා දෙවතානං, බ්‍රහ්මාතො බ්‍රහ්මානං, උග්ගොසෙත්වා ගන්ධමාලාදිහත්ථා මහාපුරිසස්ස සන්තිකං බොධිපල්ලඬිකං අගමංසු.

එවං ගතෙසු ච පන තෙසු –

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ච පාපිමතො පරාජයො; උග්ගොසය්‍යං බොධිමණ්ඩෙ පමොදිතා, ජයං තදා නාගගණා මහෙසිනො.

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ච පාපිමතො පරාජයො; උග්ගොසය්‍යං බොධිමණ්ඩෙ පමොදිතා, සුපණ්ණසඬිසාපි ජයං මහෙසිනො.

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ච පාපිමතො පරාජයො; උග්ගොසය්‍යං බොධිමණ්ඩෙ පමොදිතා, ජයං තදා දෙවගණා මහෙසිනො.

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ච පාපිමතො පරාජයො; උග්ගොසය්‍යං බොධිමණ්ඩෙ පමොදිතා, ජයං තදා බ්‍රහ්මගණාපි තාදිනො”ති.

අවසෙසා දසසු චක්කවාළසහස්සෙසු දෙවතා මාලාගන්ධවිලෙපනෙහි ච පූජයමානා නානප්පකාරා ථුතියො ච වදමානා අට්ඨංසු. එවං අනත්ථඬිගතෙයෙව සුරියෙ මහාපුරිසො මාරඛලං විධමෙත්වා වීචරුපරි පතමානෙහි බොධිරුක්ඛඬිකුරෙහි රත්තපවාළපල්ලවෙහි විය පූජියමානො පය්මයාමෙ පුබ්බෙනිවාසඤාණං අනුස්සරිත්වා, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බචක්ඛුං විසොධෙත්වා, පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔතාරෙසි. අථස්ස ද්වාදසපදිකං පච්චයාකාරං වට්ටවිවට්ටවසෙන අනුලොමපටිලොමතො

සම්මසන්තස්ස දසසහස්සි ලොකධාතු උදකපරියන්තං කත්වා ද්වාදසක්ඛත්තුං සම්පකම්පි.

මහාපුරිසෙ පන දසසහස්සිලොකධාතුං උන්නාදෙන්වා අරුණුග්ගමනවෙලාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකිත්තෙ සකලදසසහස්සි ලොකධාතු අලඬිකතපරියන්තා අහොසි. පාචීනවක්කවාළමුඛවට්ටියං උස්සාපිතානං ධජානං පටාකානං රංසියො පච්ඡිමවක්කවාළමුඛවට්ටියං පහරන්ති, තථා පච්ඡිමවක්කවාළමුඛවට්ටියං උස්සාපිතානං පාචීනවක්කවාළමුඛවට්ටියං, දක්ඛිණවක්කවාළමුඛවට්ටියං උස්සාපිතානං උත්තරවක්කවාළමුඛවට්ටියං, උත්තරවක්කවාළමුඛවට්ටියං උස්සාපිතානං දක්ඛිණවක්කවාළමුඛවට්ටියං පහරන්ති, පථවිතලෙ උස්සාපිතානං පන ධජානං පටාකානං බ්‍රහ්මලොකං ආභවිව අට්ඨංසු, බ්‍රහ්මලොකෙ බද්ධානං පථවිතලෙ පතිට්ඨහිංසු, දසසහස්සවක්කවාළෙසු පුප්පුපගරුක්ඛා පුප්ඵං ගණ්හිංසු, ඵලපගරුක්ඛා ඵලපිණ්ඩිභාරහරිතා අහෙසුං. ඛන්ධෙසු ඛන්ධපද්මානි පුප්ඵිංසු, සාඛාසු සාඛාපද්මානි, ලතාසු ලතාපද්මානි, ආකාසෙ ඔලම්බකපද්මානි, සිලාතලානි හින්දිත්වා උපරුපරි සත්ත සත්ත හුත්වා දණ්ඩකපද්මානි උට්ඨහිංසු. දසසහස්සි ලොකධාතු වට්ටෙන්වා විස්සට්ඨමාලාගුලා විය සුසන්ථපුප්ඵසන්ථාරො විය ව අහොසි. වක්කවාළන්තරෙසු අට්ඨයොජනසහස්සලොකන්තරිකා සත්තසූරියජ්ජභායපි අනොභාසිතපුබ්බා ඵකොභාසා අහෙසුං, චතුරාසිතියොජනසහස්සගම්හීරො මහාසමුද්දො මධුරොදකො අහොසි, නදියො නජ්ජවත්තිංසු, ජව්චන්ධා රූපානි පස්සිංසු, ජාතිබධිරා සද්දං සුණංසු, ජාතිපීඨසජ්ජිනො පදසා ගච්ඡිංසු, අන්ද්‍රඛන්ධනාදීනි ඡ්ඡ්ඡිත්වා පතිංසු.

ඵවං අපරිමාණෙන සිරිවිභවෙන පුජියමානො මහාපුරිසො අනෙකජ්ජකාරෙසු අච්ඡරියධම්මෙසු පාතුභූතෙසු සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකිත්වා සබ්බබුද්ධානං අච්ඡහිතං උදානං උදානෙසි -

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනජ්ජනං.

“ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගා, ගහකුටං විසඬිතං;
විසඬිබාරගතං චිත්තං, තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153-154);

ඉති තුසිතපුරතො පට්ඨාය යාව අයං බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤානජ්ජත්ති, ඵත්තකං යානං අවිදුරෙනිදානං නාමාති වෙදිතබ්බං.

අවිදුරෙනිදානකථා නිට්ඨිතා.

3. සන්තිකෙනිදානකථා

“සන්තිකෙනිදානං පන ‘භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලාය’න්ති එවං තෙසු තෙසු යානෙසු විහරතො තස්මිං තස්මිං යානෙයෙව ලබ්භති”ති වුත්තං. කිඤ්චාපි එවං වුත්තං, අථ බො පන තම්පි ආදිතො පටියාය එවං වෙදිතබ්බං – උදානං උදානෙන්වා ජයපල්ලඬකෙ නිසින්තස්ස හි භගවතො එතදහොසි “අහං කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයායානි ඉමස්ස පල්ලඬකස්ස කාරණා සන්ධාවිං, එත්තකං මෙ කාලං ඉමස්සෙව පල්ලඬකස්ස කාරණා අලඬකතස්සං ගිවාය ඡින්දිත්වා දින්නං, සුඅඤ්ජිතානි අක්ඛිති හදයමංසඤ්ච උබ්බට්ඨෙන්වා දින්නං, ජාලිකුමාරසදිසා පුත්තා කණ්භාජිනකුමාරිසදිසා ධීතරො මද්දීදෙවිසදිසා හරියායො ච පරෙසං දාසත්ථාය දින්නා, අයං මෙ පල්ලඬකො ජයපල්ලඬකො වරපල්ලඬකො ච. එත්ථ මෙ නිසින්තස්ස සඬකප්පා පරිපුණ්ණා, න තාව ඉතො උට්ඨහිස්සාමි”ති අනෙකකොට්ඨසතසහස්සා සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තො සත්තාහං තත්ථෙව නිසීදි. යං සන්ධාය වුත්තං “අථ බො භගවා සත්තාහං එකපල්ලඬකෙන නිසීදි විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදි”ති (උදා. 1; මහාව. 1).

අථ එකච්චානං දෙවතානං “අජ්ජාපි නුන සිද්ධත්ථස්ස කත්තබ්බකිච්චං අත්ථි, පල්ලඬකස්මිඤ්චි ආලයං න විජහති”ති පරිවිතක්කො උදපාදි. සත්ථා දෙවතානං පරිවිතක්කං ඤාත්වා තාසං විතක්කවූපසමනත්ථං වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා යමකපාටිභාරියං දස්සෙසි. මහාබොධිමණ්ඩස්මිඤ්චි කතපාටිභාරියඤ්ච, ඤාතිසමාගමෙ කතපාටිභාරියඤ්ච, පාලිකපුත්තසමාගමෙ කතපාටිභාරියඤ්ච, සබ්බං කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිභාරියසදිසං අහොසි.

එවං සත්ථා ඉමිනා පාටිභාරියෙන දෙවතානං විතක්කං වූපසමෙන්වා පල්ලඬකතො ර්සකං පාවිනනිස්සිතෙ උත්තරදිසාභාගෙ යත්වා “ඉමස්මිං චත මෙ පල්ලඬකෙ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිද්ධ”න්ති චත්තාරි අසඬ්ඛොයායානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පුරිතානං පාරමිතං එලාධිගමට්ඨානං පල්ලඬකං බොධිරුක්ඛඤ්ච අනිමිසෙහි අක්ඛිති ඔලොකයමානො සත්තාහං විතිනාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙතියං නාම ජාතං. අථ පල්ලඬකස්ස ච ධීතට්ඨානස්ස ච අත්තරා වඬිකමං මාපෙත්වා පුරත්ථිමපච්ඡිමතො ආයතෙ රතනවඬිකමෙ වඬිකමන්තො සත්තාහං විතිනාමෙසි, තං යානං රතනවඬිකමවෙතියං නාම ජාතං.

චතුත්ථෙ පන සත්තාහෙ බොධිතො පච්ඡිමුත්තරදිසාභාගෙ දෙවතා රතනසරං මාපයිංසු, තත්ථ පල්ලඬකෙන නිසීදිත්වා අභිධම්මපිටකං විසෙසතො චෙත්ථ අනන්තනයං සමන්තපට්ඨානං විචින්නතො සත්තාහං විතිනාමෙසි. ආභිධම්මිකා පනාහු “රතනසරං නාම න සත්තරතනමයං

ගෙහං, සත්තන්තං පන පකරණානං සම්මසිතට්ඨානං ‘රතනසර’න්ති
 වුවවති”ති. යස්මා පනෙත්ථ උභොපෙතෙ පරියායා යුජ්ජන්ති, තස්මා
 උභයම්පෙතං ගහෙනබ්බමෙව. තතො පට්ඨාය පන තං යානං
 රතනසරවෙතියං නාම ජාතං. එවං බොධිසම්පෙයෙව චත්තාරි සත්තාහානි
 විතිනාමෙත්වා පඤ්චමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛමූලා යෙන
 අජපාලනිග්‍රාධො තෙනුපසඬිකම්, තත්‍රාපි ධම්මං විචිනන්තොයෙව
 විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙත්තො නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ මාරො දෙවපුත්තො “එත්තකං කාලං අනුබන්ධන්තො
 ඔතාරාපෙක්ඛොපි ඉමස්ස න කිඤ්චි බලිතං අද්දසං, අතික්කන්තොදානි එස
 මම වස”න්ති දොමනස්සජ්ජන්තො මහාමග්ගෙ නිසීදිත්වා සොළස
 කාරණානි චිත්තෙන්තො භූමියං සොළස ලෙඛා කඬ්ඪි – “අහං එසො විය
 දානපාරම් න පූරෙසිං, තෙනම්හි ඉමිනා සදිසො න ජාතො”ති එකං ලෙඛං
 කඬ්ඪි. තථා “අහං එසො විය සිලපාරම්, තෙක්ඛම්මපාරම්, පඤ්ඤාපාරම්,
 වීරියපාරම්, ඛන්තිපාරම්, සච්චපාරම්, අධිට්ඨානපාරම්, මෙත්තාපාරම්,
 උපෙක්ඛාපාරම් න පූරෙසිං, තෙනම්හි ඉමිනා සදිසො න ජාතො”ති දසමං
 ලෙඛං කඬ්ඪි. තථා “අහං එසො විය අසාධාරණස්ස
 ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණස්ස පටිවෙධාය උපනිස්සයභූතා දස පාරම්යො න
 පූරෙසිං, තෙනම්හි ඉමිනා සදිසො න ජාතො”ති එකාදසමං ලෙඛං කඬ්ඪි.
 තථා “අහං එසො විය අසාධාරණස්ස ආසයානුසයඤ්ඤාණස්ස,
 මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණස්ස, යමකපාටිහීරඤ්ඤාණස්ස,
 අනාවරණඤ්ඤාණස්ස, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පටිවෙධාය උපනිස්සයභූතා
 දස පාරම්යො න පූරෙසිං, තෙනම්හි ඉමිනා සදිසො න ජාතො”ති සොළසමං
 ලෙඛං කඬ්ඪි. එවං ඉමෙහි කාරණෙහි මහාමග්ගෙ සොළස ලෙඛා
 කඬ්ඪිමානො නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ තණ්හා, අරති, රගාති තිස්සො මාරධීතරො “පිතා නො න
 පඤ්ඤායති, කහං නු බො එතරහී”ති ඔලොකයමානා තං
 දොමනස්සජ්ජන්තං භූමිං විලෙඛමානං නිසීන්තං දිස්වා පිතු සන්තිකං
 ගන්ත්වා “කස්මා, තාත, දුක්ඛී දුම්මනො”ති පුච්ඡිංසු. අම්මා, අයං
 මහාසමණො මය්හං වසං අතික්කන්තො, එත්තකං කාලං ඔලොකෙන්තො
 ඔතාරමස්ස දට්ඨුං නාසක්ඛිං, තෙනාහං දුක්ඛී දුම්මනොති. යදි එවං මා
 චින්තයිත්ථ, මයමෙතං අත්තනො වසෙ කත්වා ආදාය ආගමිස්සාමාති. න
 සක්කා, අම්මා, එසො කෙනචි වසෙ කාතුං, අවලාය සද්ධාය පතිට්ඨිතො
 එසො පුරිසොති. “තාත මයං ඉත්ථියො නාම ඉදානෙව නං රාගපාසාදීහි
 බන්ධිත්වා ආනෙස්සාම, තුම්හෙ මා චින්තයිත්ථා”ති භගවන්තං
 උපසඬිකම්ත්වා “පාදෙ තෙ සමණ පරිවාරෙමා”ති ආහංසු. භගවා ව තාසං
 වචනං මනසි අකාසි, න අක්ඛීති උම්ථිලෙත්වා ඔලොකෙසි, අනුත්තරෙ
 උපධිසඬ්ඛයෙ විමුත්තමානසො විවෙකසුඛඤ්ඤෙව අනුභවන්තො නිසීදි.

පුත මාරධීතරො “උච්චාවචා බො පුරිසානං අධිජ්ජායා, කෙසඤ්චි කුමාරිකාසු පෙමං හොති, කෙසඤ්චි පයමවයෙ ධීතාසු, කෙසඤ්චි මජ්ඣිමවයෙ ධීතාසු, යංනුන මයං නානජ්ජකාරෙහි රූපෙහි පලොභෙය්‍යාමා”ති එකමෙකා කුමාරිවණ්ණාදිවසෙන සතං සතං අත්තභාවෙ අහිනිමිමිනිත්වා කුමාරියො, අවිජාතා, සකිංචිජාතා, දූවිජාතා, මජ්ඣිමිත්ථියො, මහිත්ථියො ච හුත්වා ඡක්ඛත්තුං භගවත්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා “පාදෙ තෙ සමණ පරිචාරෙමා”ති ආහංසු. තම්පි භගවා න මනසාකාසි, යථා තං අනුත්තරෙ උපසඬ්ඤායෙව විමුත්තො. කෙච්චි පනාවරියා වදන්ති “තා මහිත්ථිභාවෙන උපගතා දිස්වා භගවා ‘එවමෙවං එතා ඛණ්ඩදන්තා පලිතකෙසා හොත්තු’ති අධිට්ඨාසී”ති, තං න ගහෙතඛිබ්බං. න හි සත්ථා එවරූපං අධිට්ඨානං කරොති. භගවා පන “අපෙඨ තුම්භෙ, කිං දිස්වා එවං වායමථ, එවරූපං නාම අවිතරාගාදීනං පුරතො කාතුං යුත්තං, තථාගතස්ස පන රාගො පහිනො, දොසො පහිනො, මොහො පහිනො”ති අත්තනො කිලෙසජ්ජහානං ආරබ්භ –

“යස්ස ජිතං නාවජීයති, ජිතමස්ස නොයාති කොචි ලොකෙ;
තං බුද්ධමනන්තගොචරං, අපදං කෙන පදෙන නෙස්සථ.

“යස්ස ජාලිනී විසත්තිකා, තණ්හා නත්ථි කුහිඤ්චි නෙතවෙ;
තං බුද්ධමනන්තගොචරං, අපදං කෙන පදෙන නෙස්සථා”ති. (ධ. ප. 179-180) –

ඉමා ධම්මපදෙ බුද්ධවග්ගෙ ද්වෙ ගාථා වදන්තො ධම්මං කථෙසී. තා “සච්චං කිර නො පිතා අවොච, අරහං සුගතො ලොකෙ න රාගෙන සුචානයො”ති ආදීනි වත්වා පිතු සන්තිකං අගමංසු.

භගවාපි තත්ථ සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා මුචලින්දමුලං අගමාසි. තත්ථ සත්තාහවද්දලිකාය උජ්ජන්තාය සීතාදිපට්ඨාහනත්ථං මුචලින්දෙන නාගරාජෙන සත්තක්ඛත්තුං හොගෙහි පරික්ඛිත්තො අසම්බාධාය ගන්ධකුටියං විහරන්තො විය විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා රාජායතනං උපසඬ්ඤාමි, තත්ථාපි විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානොයෙව නිසීදි. එත්තාවතා සත්ත සත්තාහානි පරිපුණ්ණානි. එත්ථන්තරෙ නෙව මුඛධොවනං, න සරීරපටිජග්ගනං, න ආහාරකිච්චං අහොසි, ඤානසුඛඵලසුඛෙනෙව චිතිනාමෙසි.

අථස්ස තස්මිං සත්තසත්තාහමත්ථකෙ එකුනපඤ්ඤාසතිමෙ දිවසෙ තත්ථ නිසින්තස්ස “මුඛං ධොවිස්සාමි”ති චිත්තං උදපාදි. සක්කො දෙවනම්ත්ථො අගදහරීටකං ආහරිත්වා අදාසි, සත්ථා තං පරිභුඤ්ජී, තෙනස්ස සරීරවළඤ්ජං අහොසි. අථස්ස සක්කොයෙව නාගලතාදන්තකට්ඨඤ්චෙව මුඛධොවනඋදකඤ්ච අදාසි. සත්ථා තං

දන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තදහොදකෙන මුඛං ධොවිත්වා තත්ථෙව රාජායතනමුලෙ නිසිදි.

තස්මිං සමයෙ තපුස්සහල්ලිකා නාම ද්වෙ වාණිජා පඤ්චභි සකට්ඨතෙහි උක්කලාජනපදා මජ්ඣිමදෙසං ගච්ඡන්තා අත්තනො ඤාතිසාලොභිතාය දෙවතාය සකටාති සන්නිරුමිහිත්වා සත්ථු ආහාරසම්පාදනෙ උස්සාහිතා මන්ථඤ්ච මධුපිණ්ඩිකඤ්ච ආදාය “පටිග්ගණ්හාතු නො, හන්තෙ, හගවා ඉමං ආහාරං අනුකම්පං උපාදායා”ති සත්ථාරං උපසඩ්ධකමිත්වා අට්ඨංසු. හගවා පායාසපටිග්ගහණදිවසෙයෙව පත්තස්ස අන්තරහිතත්තා “න ඛො තථාගතා හත්ථෙසු පටිග්ගණ්හන්ති, කිමිහි නු ඛො අහං පටිග්ගණ්හෙයා”න්ති චින්තෙසි. අථස්ස චිත්තං ඤත්වා චතුභි දිසාහි චත්තාරො මහාරාජානො ඉන්දනීලමණිමයෙ පත්තෙ උපනාමෙසුං, හගවා තෙ පටික්ඛිපි. පුන මුග්ගවණ්ණසෙලමයෙ චත්තාරො පත්තෙ උපනාමෙසුං. හගවා චතුත්තම්පි දෙවපුත්තානං අනුකම්පාය චත්තාරොපි පත්තෙ පටිග්ගහෙත්වා උපරුපරි යපෙත්වා “එකො හොතු”ති අධිට්ඨාසි, චත්තාරොපි මුඛවට්ටියං පඤ්ඤායමානලෙඛා හුත්වා මජ්ඣිමෙන පමාණෙන එකත්තං උපගමිංසු. හගවා තස්මිං පච්චග්ගෙසෙ සෙලමයෙ පත්තෙ ආහාරං පටිග්ගණ්හිත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං අකාසි. ද්වෙ භාතරො වාණිජා බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච සරණං ගන්ත්වා ද්වෙවාචිකා උපාසකා අහෙසුං. අථ නෙසං “එකං නො, හන්තෙ, පරිවර්තඛිබ්බට්ඨානං දෙථා”ති වදන්තානං දක්ඛිණහත්ථෙන අත්තනො සීසං පරාමසිත්වා කෙසධාතුයො අදාසි. තෙ අත්තනො නගරෙ තා ධාතුයො සුචණ්ණසමුග්ගස්ස අත්තො පක්ඛිපිත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙසුං.

සම්මාසම්බුද්ධොපි ඛො තතො උට්ඨාය පුන අජපාලනිග්‍රොධමෙව ගන්ත්වා නිග්‍රොධමුලෙ නිසිදි. අථස්ස තත්ථ නිසිත්තමත්තස්සෙව අත්තනා අධිගතස්ස ධම්මස්ස ගම්භීරතං පච්චචෙක්ඛන්තස්ස සඛිබ්බුද්ධානං ආචිණ්ණො “අධිගතො ඛො මායං ධම්මො”ති පරෙසං ධම්මං අදෙසෙතුකමාසකාරපවත්තො විතක්කො උදපාදි. අථ බ්‍රහ්මා සහම්පති “නස්සති වත හො ලොකො, විනස්සති වත හො ලොකො”ති දසහි චක්කවාළසහස්සෙහි සක්කසුයාමසන්තුසිතසුනිම්මිතවසවත්තිමහාබ්‍රහ්මානො ආදාය සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා “දෙසෙතු, හන්තෙ, හගවා ධම්ම”න්තිආදිනා නයෙන ධම්මදෙසනං ආයාචි.

සත්ථා තස්ස පටිඤ්ඤං දත්වා “කස්ස නු ඛො අහං පයිමං ධම්මං දෙසෙයා”න්ති චින්තෙත්තො “ආළාරො පණ්ඩිතො, සො ඉමං ධම්මං ඛිජ්ජං ආජානිස්සති”ති චිත්තං උජ්ජාදෙත්වා පුන ඔලොකෙත්තො තස්ස සත්තාහකාලකතභාවං ඤත්වා උදකං ආවජ්ජෙසි. තස්සාපි අභිදොසකාලකතභාවං ඤත්වා “ඛහුපකාරා ඛො මෙ පඤ්චවග්ගියා

හික්බු”ති පඤ්චවග්ගියෙ ආරබ්භ මනසිකාරං කත්වා “කභං නු බො තෙ එතරහි විහරන්ති”ති ආවජ්ජෙත්තො “බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ”ති ඤත්වා “තත්ථ ගන්ත්වා ධම්මවක්කං පවත්තෙස්සාමි”ති කතිපාහං බොධිමණ්ඩසාමන්තායෙව පිණ්ඩාය වරන්තො විහරිත්වා ආසාළ්හිපුණ්ණමාසියං “බාරාණසිං ගමිස්සාමි”ති වාතුද්දසියං පච්චුසසමයෙ විහාතාය රත්තියා කාලස්සෙව පත්තවීවරමාදාය අට්ඨාරසයොජනමග්ගං පටිපන්නො අන්තරාමග්ගෙ උපකං නාම ආජීවකං දිස්වා තස්ස අත්තනො බුද්ධභාවං ආවික්ඛිත්වා තං දිවසංයෙව සායන්හසමයෙ ඉසිපතනං අගමාසි.

පඤ්චවග්ගියා ථෙරා තථාගතං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං ආවුසො සමණො ගොතමො පච්චයබාහුල්ලාය ආවත්තිත්වා පරිපුණ්ණකායො පිණ්ණද්දියො සුවණ්ණවණ්ණො හුත්වා ආගච්ඡති, ඉමස්ස අභිවාදනාදීනි න කරිස්සාම, මහාකුලපසුතො බො පනෙස ආසනාහිහාරං අරහති, තෙනස්ස ආසනමත්තං පඤ්ඤාපෙස්සාමා”ති කතිකං අකංසු. භගවා සදෙවකස්ස ලොකස්ස චිත්තාවාරං ජානනසමත්ථෙන ඤාණෙන “කිං නු බො ඉමෙ චිත්තයිංසු”ති ආවජ්ජෙත්වා චිත්තං අඤ්ඤාසි. අථ නෙ සබ්බදෙවමනුස්සෙසු අනොදිස්සකවසෙන ඵරණසමත්ථං මෙත්තචිත්තං සඬ්ඛිපිත්වා ඔදිස්සකවසෙන මෙත්තචිත්තෙන ඵරි. තෙ භගවතා මෙත්තචිත්තෙන පුට්ඨා තථාගතෙ උපසඬ්ඛිකමත්තෙ සකාය කතිකාය සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා අභිවාදනපච්චුට්ඨානාදීනි සබ්බකිච්චානි අකංසු, සම්මාසම්බුද්ධභාවං පනස්ස අජානමානා කෙවලං නාමෙන ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදාවරන්ති.

අථ නෙ භගවා “මා වො, හික්ඛවෙ, තථාගතං නාමෙන ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදාවරථ, අරහං, හික්ඛවෙ, තථාගතො සම්මාසම්බුද්ධො”ති අත්තනො බුද්ධභාවං සඤ්ඤාපෙත්වා පඤ්ඤත්තෙ වරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො උත්තරාසාළ්හනක්ඛත්තයොගෙ චත්තමානෙ අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි පරිවුතො පඤ්චවග්ගියෙ ථෙරෙ ආමන්තෙත්වා ධම්මවක්කජ්ජපවත්තනසුත්තන්තං දෙසෙසි. තෙසු අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙන්නො සුත්තපරියොසානෙ අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා තත්ථෙව වස්සං උපගන්ත්වා පුනදිවසෙ වජ්ජත්ථෙරං ඔවදන්තො විහාරෙයෙව නිසිදි, සෙසා චත්තාරො පිණ්ඩාය වරිංසු. වජ්ජත්ථෙරො පුබ්බණ්ණෙයෙව සොනාපත්තිඵලං පාපුණි. එතෙනෙව උපායෙන පුනදිවසෙ හද්දියත්ථෙරං, පුනදිවසෙ මහානාමත්ථෙරං, පුනදිවසෙ අස්සජිත්ථෙරන්ති සබ්බෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පඤ්චමියං පක්ඛස්ස පඤ්චපි ජනෙ සන්තිපාතෙත්වා අනත්තලක්ඛණසුත්තන්තං (සං. නි. 3.59; මහාව. 20 ආදයො) දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චපි ථෙරා අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. අථ සත්ථා යසකුලපුත්තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා තං රත්තිහාගෙ නිබ්බිජ්ජිත්වා ගෙහං

පහාය නික්බන්තං “එහි යසා”ති පක්කොසිත්වා තස්මිංයෙව රත්තිභාගෙ සොනාපත්තිඵලෙ, පුනදිවසෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා, අපරෙපි තස්ස සහායකෙ චතුපණ්ණාස ජනෙ එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙත්වා අරහත්තං පාපෙසි.

එවං ලොකෙ එකසට්ඨියා අරහන්තෙසු ජාතෙසු සත්ථා චුත්ථවස්සො පචාරෙත්වා “වරථ, හික්බවෙ, වාරික”න්ති සට්ඨි හික්ඛු දිසාසු පෙසෙත්වා සයං උරුවෙලං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ කප්පාසිකව්‍යාසණ්ඩෙ තිංස ජනෙ හද්දවග්ගියකුමාරෙ විනෙසි. තෙසු සබ්බපච්ඡිමකො සොනාපන්තො, සබ්බුත්තමො අනාගාමී අහොසි. තෙපි සබ්බෙ එහිහික්ඛුභාවෙනෙව පබ්බාපෙත්වා දිසාසු පෙසෙත්වා උරුවෙලං ගන්ත්වා අඬුඬුඬුසානි පාටිභාරියසහස්සානි දස්සෙත්වා උරුවෙලකස්සපාදයො සහස්සජට්ඨපරිවාරෙ තෙහානිකජට්ඨෙ විනෙත්වා එහිහික්ඛුභාවෙනෙව පබ්බාපෙත්වා ගයාසිසෙ නිසිදාපෙත්වා ආදිත්තපරියායදෙසනාය (මහාව. 54) අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා තෙන අරහන්තසහස්සෙන පරිවුතො “බිම්බිසාරරඤ්ඤො දින්නං පට්ඨඤ්ඤං මොවෙස්සාමී”ති රාජගහං ගන්ත්වා නගරුපචාරෙ ලට්ඨිවනුයානං අගමාසි. රාජා උයානපාලස්ස සන්තිකා “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා ද්වාදසනහුතෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි පරිවුතො සත්ථාරං උපසඬුකමිත්වා චක්කවිචිත්තතලෙසු සුවණ්ණපට්ටචිතානං විය පහාසමුදයං විස්සජ්ජන්තෙසු තථාගතස්ස පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා එකමන්තං නිසිදි සද්ධිං පරිසාය.

අථ ඛො තෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං එතදහොසි “කිං නු ඛො මහාසමණො උරුවෙලකස්සපෙ බ්‍රහ්මචරියං වරති, උදාහු උරුවෙලකස්සපො මහාසමණො”ති. හගවා තෙසං චෙතසා චෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය ථෙරං ගාථාය අජ්ඣාමාසි –

“කිමෙව දිස්වා උරුවෙලවාසි, පහාසි අග්ගිං කිසකො වදානො;
පුච්ඡාමි තං කස්සප එතමත්ථං, කථං පහීනං තව අග්ගිහුත්ත”න්ති.
(මහාව. 55);

ථෙරොපි හගවතො අධිජ්ජායං විදිත්වා –

“රූපෙ ව සද්දෙ ව අථො රසෙ ව, කාමිත්ථියො වාහිවදන්ති
යඤ්ඤා;
එතං මලන්ති උපධිසු ඤත්වා, තස්මා න ශිට්ඨෙ න හුතෙ
අරඤ්ඡි”න්ති. (මහාව. 55) –

ඉමං ගාථං වත්වා අත්තනො සාවකභාවපකාසනත්ථං තථාගතස්ස පාදපිට්ඨෙ සීසං යපෙත්වා “සත්ථා මෙ, හන්තෙ, හගවා, සාවකොහමස්මී”ති වත්වා එකතාලං ද්විතාලං තිතාලන්ති යාව සත්තතාලජ්ජමාණං සත්තක්ඛන්තුං

වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා ඔරුය්භ තථාගතං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තං පාටිභාරියං දිස්වා මහාජනො “අහො මහානුභාවා බුද්ධා, එවං ථාමගතදිට්ඨිකො නාම ‘අරහා’ති මඤ්ඤමානො උරුවෙලකස්සපොඨි දිට්ඨිජාලං හින්දිත්වා තථාගතෙන දමිතො”ති සත්ථු ගුණකථංයෙව කථෙසි. භගවා “නාහං ඉදානියෙව උරුවෙලකස්සපං දමෙමි, අතීතෙහි එස මයා දමිතොයෙවා”ති වත්වා ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා මහානාරදකස්සපජාතකං (ජා. 2.22.545 ආදයො) කථෙත්වා වත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි. මගධරාජා එකාදසහි නහුතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, එකං නහුතං උපාසකත්තං පටිවෙදෙසි. රාජා සත්ථු සන්තිකෙ නිසින්නොයෙව පඤ්ච අස්සාසකෙ පවෙදෙත්වා සරණං ගන්ත්වා ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා ආසනා වුට්ඨාය භගවත්තං පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

පුනදිවසෙ යෙනි ච භගවා දිට්ඨො, යෙනි ච අදිට්ඨො, සබ්බෙහි රාජගහවාසිනො අට්ඨාරසකොට්ඨිකා මනුස්සා තථාගතං දට්ඨකාමා පාතොව රාජගහතො ලට්ඨිවනුය්‍යානං අගමංසු. තිගාවුතො මග්ගො නප්පහොසි, සකලලට්ඨිවනුය්‍යානං නිරන්තරං ඵුටං අහොසි. මහාජනො දසබලස්ස රූපසොභග්ගප්පත්තං අත්තභාවං පස්සන්තො තිත්තිං කාතුං නාසක්ඛි. වණ්ණභූමි නාමෙසා. එවරූපෙසු හි යානෙසු තථාගතස්ස ලක්ඛණානුබ්‍යඤ්ජනාදිප්පහෙදා සබ්බාහි රූපකායසිරි වණ්ණෙතබ්බා. එවං රූපසොභග්ගප්පත්තං දසබලස්ස සරීරං පස්සමානෙන මහාජනෙන නිරන්තරං ඵුටෙ උය්‍යානෙ ච මග්ගෙ ච එකහික්ඛුස්සපි නික්ඛමනොකාසො නාහොසි. තං දිවසං කිර භගවා ඡින්නහත්තො භවෙය්‍ය, තං මා අහොසිති සක්කස්ස නිසින්නාසනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජමානො තං කාරණං ඤාත්වා මාණවකවණ්ණං අහිනිමිතිත්වා බුද්ධධම්මසඤ්ඤාපටිසංයුත්තා ථුතියො වදමානො දසබලස්ස පුරතො ඔතරිත්වා දෙවතානුභාවෙන ඕකාසං කත්වා –

“දන්තො දන්තෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිනික්ඛසවණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා.

“මුත්තො මුත්තෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිනික්ඛසවණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා.

“තිණ්ණො තිණ්ණෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිනික්ඛසවණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා.

“දසවාසො දසබලො, දසධම්මවිදු දසහි වුපෙතො;
සො දසසතපරිවාරො, රාජගහං පාවිසි භගවා”ති. (මහාව. 58) –

ඉමාහි ගාථාහි සත්ථු වණ්ණං වදමානො පුරතො පායාසි. තදා මහාජනො මාණවකස්ස රූපසිරිං දිස්වා “අතිවිය අහිරූපො අයං මාණවකො, න බො පන අම්බෙහි දිට්ඨපුබ්බො”ති චිත්තෙන්වා “කුතො අයං මාණවකො, කස්ස වාය”න්ති ආහ. තං සුත්වා මාණවො –

“යො ධීරො සබ්බධි දන්තො, සුද්ධො අප්පට්ඨග්ගලො;
අරහං සුගතො ලොකෙ, තස්සාහං පරිවාරකො”ති. (මහාව. 58) –
ගාථමාහ;

සත්ථා සක්කෙන කතොකාසං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා හික්ඛුසහස්සපරිවුතො රාජගහං පාවිසි. රාජා බුද්ධස්පමුබස්ස සඬ්ඝස්ස මහාදානං දන්වා “අහං, හන්තෙ, තීණි රතනානි චිනා වත්තිතුං න සක්ඛිස්සාමි, වෙලාය වා අවෙලාය වා භගවතො සන්තිකං ආගමිස්සාමි, ලට්ඨිවනුය්‍යානං නාම අතිදුරෙ, ඉදං පන අම්බාකං වෙළවනං නාම උය්‍යානං නාතිදුරෙ නාව්වාසන්තෙ ගමනාගමනසම්පන්නං බුද්ධාරහං සෙනාසනං. ඉදං මෙ භගවා පටිග්ගණ්හාතු”ති සුවණ්ණහිඬිකාරෙන පුජ්ඵගන්ධවාසිකං මණිවණ්ණං උදකං ආදාය වෙළවනුය්‍යානං පරිච්චජන්තො දසබලස්ස හත්ථෙ උදකං පාතෙසි. තස්මිං ආරාමපටිග්ගහණෙ “බුද්ධසාසනස්ස මූලානි ඔතිණ්ණානි”ති මහාපථවි කම්පි. ජම්බුදීපස්මිඤ්ඤි යපෙන්වා වෙළවනං අඤ්ඤං මහාපථවිං කම්පෙන්වා ගහිතසෙනාසනං නාම නත්ථී. තම්බපණ්ණිදීපෙපි යපෙන්වා මහාවිහාරං අඤ්ඤං පථවිං කම්පෙන්වා ගහිතසෙනාසනං නාම නත්ථී. සත්ථා වෙළවනාරාමං පටිග්ගහෙන්වා රඤ්ඤො අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා හික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො වෙළවනං අගමාසි.

තස්මිං බො පන සමයෙ සාරිපුත්තො ච මොග්ගල්ලානො වාති ද්වෙ පරිබ්බාජකා රාජගහං උපනිස්සාය විහරන්ති අමතං පරියෙසමානා. තෙසු සාරිපුත්තො අස්සජිත්ථෙරං පිණ්ඩාය පට්ඨං දිස්වා පසන්නචිත්තො පයිරූපාසිත්වා “යෙ ධම්මා හෙතුජ්ජහවා”ති ගාථං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අත්තනො සහායකස්ස මොග්ගල්ලානපරිබ්බාජකස්සපි තමෙව ගාථං අභාසි. සොපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. තෙ උභොපි ජනා සඤ්චයං ඔලොකෙන්වා අත්තනො පරිසාය සද්ධිං භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. තෙසු මහාමොග්ගල්ලානො සත්තාහෙන අරහත්තං පාපුණි, සාරිපුත්තත්ථෙරො අඬ්ඬමාසෙන. උභොපි ච නෙ සත්ථා අග්ගසාවකට්ඨානෙ යපෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරෙන අරහත්තජ්ජන්තදිවසෙයෙව සාවකසන්නිපාතං අකාසි.

තථාගතෙ පන තස්මිංයෙව වෙළවනුය්‍යානෙ විහරන්තෙ සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තො කිර මෙ ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං වරිත්වා පරමාහිසම්බොධිං පත්වා පවත්තවරධම්මවක්කො රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරති”ති සුත්වා අඤ්ඤතරං අමච්චං ආමන්තෙසි “ඵහි, භණ්ණ,

පුරිසසහස්සපරිවාරො රාජගහං ගන්ත්වා මම වචනෙන ‘පිතා වො සුද්ධොදනමහාරාජා දට්ඨකාමො’ති වත්වා පුත්තං මෙ ගණ්හිත්වා එහි”ති ආහ. සො “එවං, දෙවා”ති රඤ්ඤො වචනං සිරසා සමපට්ඨිත්වා පුරිසසහස්සපරිවාරො ඛිජ්ජමෙව සට්ඨියොජනමග්ගං ගන්ත්වා දසබ්බස්ස චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා ධම්මදෙසනාවෙලාය විහාරං පාවිසි. සො “තිට්ඨතු තාව රඤ්ඤො පහිතසාසන”න්ති පරියන්තෙ යීතො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා යථායීතොව සද්ධිං පුරිසසහස්සෙන අරහත්තං පත්වා පබ්බජ්ජං යාවි. භගවා “එථ හික්ඛවො”ති හත්ථං පසාරෙසි, සබ්බෙ තඨ්ඛණංයෙව ඉද්ධිමයපත්තචීවරධරා සට්ඨිවස්සත්ථෙරා විය අහෙසුං. අරහත්තං පත්තකාලතො පට්ඨාය පන අරියා නාම මජ්ඣක්තාව භොන්තිති සො රඤ්ඤො පහිතසාසනං දසබ්බස්ස න කථෙසි. රාජා “නෙව ගතො ආගච්ඡති, න සාසනං සුයායති”ති “එහි, භණ්ණ, ත්වං ගච්ඡාහි”ති තෙනෙව නියාමෙන අඤ්ඤං අමච්චං පෙසෙසි. සොපි ගන්ත්වා පුරිමනායෙනෙව සද්ධිං පරිසාය අරහත්තං පත්වා තුණ්හි අහොසි. රාජා එතෙනෙව නියාමෙන පුරිසසහස්සපරිවාරෙ නව අමච්චෙව පෙසෙසි, සබ්බෙ අත්තනො කිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා තුණ්හිභූතා තත්ථෙව විහරිංසු.

රාජා සාසනමත්තම්පි ආහරිත්වා ආචික්ඛන්තං අලහිත්වා වින්තෙසි “එත්තකා ජනා මයි සිනෙහාහාවෙන සාසනමත්තම්පි න පච්චාහරිංසු, කො නු බො මම වචනං කරිස්සති”ති සබ්බං රාජබ්බං ඔලොකෙන්තො කාචදායිං අද්දස. සො කිර රඤ්ඤො සබ්බත්ථසාධකො අමච්චො අබ්භන්තරිකො අතිවිස්සාසිකො බොධිසත්තෙන සද්ධිං එකදිවසෙ ජාතො සහපංසුකීළකො සහායො. අථ නං රාජා ආමන්තෙසි “තාත, කාචදායි අහං මම පුත්තං පස්සිතුකාමො නව පුරිසසහස්සානි පෙසෙසිං, එකපුරිසොපි ආගන්ත්වා සාසනමත්තං ආරොචෙන්තොපි නත්ථි, දුජ්ජානො බො පන ජීවිතන්තරායො, අහං ජීවමානොව පුත්තං දට්ඨං ඉච්ඡාමි, සක්ඛිස්සසි නු බො මෙ පුත්තං දස්සෙතු”න්ති. සක්ඛිස්සාමි, දෙව, සචෙ පබ්බජිතුං ලහිස්සාමිති. තාත, ත්වං පබ්බජිත්වා වා අපබ්බජිත්වා වා මය්හං පුත්තං දස්සෙහිති. සො “සාධු, දෙවා”ති රඤ්ඤො සාසනං ආදාය රාජගහං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනාවෙලාය පරිසපරියන්තෙ යීතො ධම්මං සුත්වා සපරිවාරො අරහත්තඵලං පත්වා එහිහික්ඛුහාවෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථා බුද්ධො භුත්වා පයමං අත්තොවස්සං ඉසිපතනෙ වසිත්වා චුත්ථවස්සො පවාරෙත්වා උරුවෙලං ගන්ත්වා තත්ථ තයො මාසෙ වසන්තො තෙහාතිකජට්ඨෙ විනෙන්වා හික්ඛුසහස්සපරිවාරො චුස්සමාසපුණ්ණමායං රාජගහං ගන්ත්වා ද්වෙ මාසෙ වසි. එත්තාවතා බාරාණසිතො නික්ඛන්තස්ස පඤ්ච මාසා ජාතා, සකලො හෙමන්තො අතික්කන්තො. කාචදායිත්ථෙරස්ස ආගතදිවසතො සත්තට්ඨ දිවසා විතිවත්තා, සො ඵග්ගුණීපුණ්ණමාසියං වින්තෙසි “අතික්කන්තො හෙමන්තො, වසන්තසමයො අනුජ්ජන්තො, මනුස්සෙහි සස්සාදිති

උද්ධරිත්වා සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙනි මග්ගා දිත්තා, හරිතතිණසඤ්ජන්තා පථවී, සුපුප්ඵතා වනයන්ධා, පටිපජ්ජනක්ඛමා මග්ගා, කාලො දසබලස්ස ඤාතිසඬගහං කාතු’න්ති. අථ භගවත්තං උපසඬකමිත්වා -

“අඬගාරිතො දානි දුමා හදන්තෙ, එලෙසිතො ඡදනං විජ්ජහාය;
තෙ අවිචිමන්තොව පහාසයන්ති, සමයො මහාවීර
අඬගීරසානං...පෙ.....

“නාතිසිතං නාතිඋණ්භං, නාතිදුබ්භික්ඛජාතකං;
සද්දලා හරිතා භූමි, එස කාලො මහාමුනී’ති. -

සට්ඨිමත්තාහි ගාථාහි දසබලස්ස කුලනගරං ගමනත්ථාය ගමනවණ්ණං වණ්ණෙසි. අථ නං සත්ථා “කිං නු ඛො උදායි මධුරස්සරෙන ගමනවණ්ණං වණ්ණෙසි”ති ආහ. හන්තෙ, තුම්භාකං පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා පස්සිතුකාමො, කරොථ ඤාතකානං සඬගහන්ති. සාධු උදායි, කරස්සාමි ඤාතකානං සඬගහං, හික්ඛුසඬසස්ස ආරොචෙහි, ගමිකවත්තං පුරෙස්සන්තිති. “සාධු, හන්තෙ”ති ථෙරො තෙසං ආරොචෙසි.

භගවා අඬගමගධවාසීනං කුලපුත්තානං දසහි සහස්සෙහි, කපිලවත්ථුවාසීනං දසහි සහස්සෙහිති සබ්බෙහෙව විසතිසහස්සෙහි බිණ්ණසවහික්ඛුහි පරිවුතො රාජගහා නික්ඛමිත්වා දිවසෙ දිවසෙ යොජනං ගච්ඡති. “රාජගහතො සට්ඨියොජනං කපිලවත්ථුං ද්විහි මාසෙහි පාපුණ්ණස්සාමි”ති අතුරිතවාරිකං පක්කාමි. ථෙරොපි “භගවතො නික්ඛන්තභාවං රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාමි”ති වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙ පාතුරහොසි. රාජා ථෙරං දිස්වා තුට්ඨවිත්තො මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසීදාපෙත්වා අත්තනො පටියාදිතස්ස නානග්ගරසභොජනස්ස පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. ථෙරො උට්ඨාය ගමනාකාරං දස්සෙසි. නිසීදිත්වා භුඤ්ජථ, තාතාති. සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා භුඤ්ජීස්සාමි, මහාරාජාති. කහං පන, තාත, සත්ථාති? විසතිසහස්සහික්ඛුපරිවාරො තුම්භාකං දස්සනත්ථාය වාරිකං නික්ඛන්තො, මහාරාජාති. රාජා තුට්ඨමානසො ආහ “තුම්භෙ ඉමං පරිභුඤ්ජීත්වා යාව මම පුත්තො ඉමං නගරං පාපුණාති, තාවස්ස ඉතොව පිණ්ඩපාතං හරථා”ති. ථෙරො අධිවාසෙසි. රාජා ථෙරං පරිවිසිත්වා පත්තං ගන්ධවුණ්ණෙන උබ්බට්ටෙත්වා උත්තමභොජනස්ස පුරෙත්වා “තථාගතස්ස දෙථා”ති ථෙරස්ස හත්ථෙ පතිට්ඨාපෙසි. ථෙරො සබ්බෙසං පස්සන්තානංයෙව පත්තං ආකාසෙ බිපිත්වා සයම්පි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා සත්ථු හත්ථෙ යපෙසි. සත්ථා තං පරිභුඤ්ජී. එතෙනුපායෙන ථෙරො දිවසෙ දිවසෙ ආහරි, සත්ථාපි අත්තරාමග්ගෙ රඤ්ඤොයෙව පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජී. ථෙරොපි හත්තකිච්චාවසානෙ දිවසෙ දිවසෙ “අජ්ජ එත්තකං භගවා ආගතො, අජ්ජ එත්තක”න්ති බුද්ධගුණපටිසංයුත්තාය කථාය සකලං

රාජකුලං සත්ථු දස්සනං විනායෙව සත්ථරි සඤ්ජාතජපසාදං අකාසි. තෙනෙව නං භගවා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං කුලජපසාදකානං යදිදං කාච්ඡාසි”ති (අ. නි. 1.219, 225) එතදග්ගෙ යිපෙසි.

සාකියාපි බො “අනුජපත්තෙ භගවති අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨං පස්සිස්සාමා”ති සන්නිපතිත්වා භගවතො වසනට්ඨානං වීමංසමානා “නිග්‍රොධසක්කස්ස ආරාමො රමණීයො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා තත්ථ සබ්බං පටිජග්ගනවිධිං කාරෙත්වා ගන්ධපුජඵභත්ථා පවිචුග්ගමනං කරොන්තා සබ්බාලඬ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතෙ දහරදහරෙ නාගරදාරකෙ ච නාගරදාරිකායො ච පයමං පභිණිංසු, තතො රාජකුමාරෙ ච රාජකුමාරිකායො ච, තෙසං අනන්තරං සාමං ගන්ධපුජඵචුණ්ණාදීහි පූජයමානා භගවන්තං ගහෙත්වා නිග්‍රොධාරාමමෙව අගමංසු. තත්‍ර භගවා විසතිසහස්සබ්ණිකාසවපරිචුතො පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. සාකියා නාම මානජාතිකා මානත්ථද්ධා, තෙ “සිද්ධත්ථකුමාරො අම්භෙහි දහරතරො, අම්භාකං කනිට්ඨො, භාගිනෙයො, පුත්තො, නත්තා”ති චිත්තෙත්වා දහරදහරෙ රාජකුමාරෙ ආහංසු “තුම්භෙ වන්දථ, මයං තුම්භාකං පිට්ඨිතො නිසිදිස්සාමා”ති.

තෙසු එවං අවන්දිත්වා නිසින්තෙසු භගවා තෙසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්වා “න මං ඤාතයො වන්දන්ති, භන්ද දානි නෙ වන්දාපෙස්සාමි”ති අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා තතො චුට්ඨාය ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා තෙසං සීසෙ පාදපංසුං ඔකිරමානො විය කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිභාරියසදිසං පාටිභාරියං අකාසි. රාජා තං අච්ඡරියං දිස්වා ආහ – “භගවා තුම්භාකං ජාතදිවසෙ කාළදෙවලස්ස වන්දනත්ථං උපනිතානං පාදෙ වො පරිවත්තිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස මත්ථකෙ පතිට්ඨිතෙ දිස්වාපි අහං තුම්භෙ වන්දිං, අයං මෙ පයමවන්දනා. වජ්‍යපමඬ්ගලදිවසෙ ජම්බුවිජායාය සිරිසයනෙ නිසින්තානං වො ජම්බුවිජායාය අපරිවත්තනං දිස්වාපි පාදෙ වන්දිං, අයං මෙ දුතියවන්දනා. ඉදානි ඉමං අදිට්ඨපුබ්බං පාටිභාරියං දිස්වාපි අහං තුම්භාකං පාදෙ වන්දාමි, අයං මෙ තතියවන්දනා”ති. රඤ්ඤා පන වන්දිතෙ භගවන්තං අවන්දිත්වා යාතුං සමත්ථො නාම එකසාකියොපි නාහොසි, සබ්බෙ වන්දිංසුයෙව.

ඉති භගවා ඤාතයො වන්දාපෙත්වා ආකාසතො ඔතරිත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. නිසින්තෙ භගවති සිබ්බාපත්තො ඤාතිසමාගමො අහොසි, සබ්බෙ එකග්ගචිත්තා හුත්වා නිසිදිංසු. තතො මහාමෙසො පොක්ඛරවස්සං වස්සි. තම්බවණ්ණං උදකං හෙට්ඨා විරවන්තං ගච්ඡති, තෙමිතුකාමොව තෙමෙති, අතෙමිතුකාමස්ස සරීරෙ එකඛිත්ථුමත්තමිපි න පතති. තං දිස්වා සබ්බෙ අච්ඡරියබ්භුතචිත්තජාතා “අහො අච්ඡරියං, අහො අබ්භුත”න්ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා “න ඉදානෙව මය්හං ඤාතිසමාගමෙ පොක්ඛරවස්සං වස්සති, අතීතෙපි වස්සි”ති ඉමිස්සා අට්ඨුජපත්තියා වෙස්සන්තරජාතකං කථෙසි. ධම්මදෙසනං සුත්වා සබ්බෙ

උට්ඨාය වන්දිත්වා පක්කමිංසු. එකොපි රාජා වා රාජමහාමත්තො වා “ස්වෙ අමහාකං හික්ඛං ගණ්හවා”ති වත්වා ගතො නාම නත්ථි.

සත්ථා පුනදිවසෙ වීසතිසහස්සහික්ඛුපරිවුතො කපිලවත්ථුං පිණ්ඩාය පාවිසි. තං න කොචි ගන්ත්වා නිමන්තෙසි, පත්තං වා අග්ගහොසි. භගවා ඉන්දබ්බිලෙ ධීතොව ආවජ්ජෙසි “කථං නු ඛො පුබ්බබුද්ධා කුලනගරෙ පිණ්ඩාය වරිංසු, කිං උප්පට්ඨායා ඉස්සරජනානං සරානි අගමංසු, උදාහු සපදානවාරිකං වරිංසු”ති. තතො එකබුද්ධස්සපි උප්පට්ඨායා ගමනං අදිස්වා “මයාපි ඉදානි අයමෙව වංසො, අයං පවෙණි පග්ගහෙතබ්බො, ආයතිඤ්ච මෙ සාවකාපි මමඤ්ඤෙව අනුසික්ඛන්තා පිණ්ඩවාරිකවත්තං පරිපුරෙස්සන්ති”ති කොටියං නිවිට්ඨගෙහතො පට්ඨාය සපදානං පිණ්ඩාය වරි. “අයොසා කිර සිද්ධත්ථකුමාරො පිණ්ඩාය වරති”ති ද්විභූමකතිභූමකාදීසු පාසාදෙසු සිහපඤ්ජරෙ විවරිත්වා මහාජනො දස්සනඛ්‍යාවටො අහොසි.

රාහුලමාතාපි දෙවී “අයාපුත්තො කිර ඉමස්මිංයෙව නගරෙ මහන්තෙන රාජානුභාවෙන සුචණ්ණසිවිකාදිහි විවරිත්වා ඉදානි කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායවත්ථවසනො කපාලහත්ථො පිණ්ඩාය වරති, සොහති නු ඛො”ති සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකයමානා භගවත්තං නානාවිරාගසමුප්පලාය සරීරජපහාය නගරවීථියො ඔහාසෙත්වා ඛ්‍යාමජ්ජහාපරික්ඛෙපසමඛිග්ගුතාය අසිතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනාවහාසිතාය ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතාය අනොපමාය බුද්ධසිරියා විරොචමානං දිස්වා උණ්භීසතො පට්ඨාය යාව පාදතලා -

“සිනිද්ධනීලමුදුකුඤ්චිතකෙසො, සූරියනිම්මලතලාහිනලාටො;
යුත්තතුඬගමුදුකායතනාසො, රංසිජාලවිතතො නරසිහො.

“චක්කවරඬකිතරත්තසුපාදො, ලක්ඛණමණ්ඩිතආයතපණ්හි;
වාමරිහත්ථවිභූසිතපණ්හො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“සකායකුමාරො වරදො සුබුමාලො, ලක්ඛණවිචිත්තපසන්තසරීරො;
ලොකහිතාය ආගතො නරවීරො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“ආයතයුත්තසුසණ්ඨිතසොතො, ගොපබුමො අහිනීලනෙත්තො;
ඉන්දබ්බඅහිනීලහමුකො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“පුණ්ණවන්දනිහො මුඛවණ්ණො, දෙවනරානං පියො නරනාගො;
මත්තගජින්දවලාසිතගාමී, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“සිනිද්ධසුගම්හීරමඤ්ජුසසොසො, හිඬගුලවණ්ණරත්තසුජිවිහො;
වීසතිවීසතිසෙතසුදන්තො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“ඛත්තියසම්භවඅග්ගකුලින්දො, දෙවමනුස්සනමස්සිතපාදො;
සීලසමාධිපතිට්ඨිතචිත්තො, එස හි තුය්හං පිතා නරසීහො.

“වට්ඨසුවට්ඨසුවසංඝඨිතගීවො, සීහහනුමිගරාජසරීරො;
කඤ්චනසුවච්ඡිත්තමවණ්ණො, එස හි තුය්හං පිතා නරසීහො.

“අඤ්ජනසමවණ්ණසුනීලකෙසො, කඤ්චනපට්ඨසුද්ධනලාටො;
ඔසධිපණ්ඩරසුද්ධසුලණ්ණො, එස හි තුය්හං පිතා නරසීහො.

“ගච්ඡන්තොනිලපථෙ විය චන්දො, තාරාගණපරිවඨිසීතරූපො;
සාවකමජ්ඣගතො සමණින්දො, එස හි තුය්හං පිතා නරසීහො”ති. —

එවම්මාහි දසහි නරසීහගාථාහි නාම අභිත්ථවිත්වා “තුම්භාකං පුත්තො කිර
ඉදාහි පිණ්ඩාය වරති”ති රඤ්ඤො ආරොපෙසි. රාජා සංවිග්ගහදයො
හත්ථෙන සාටකං සණ්ඨපෙන්නො තුරිතතුරිතං නික්ඛමිත්වා වෙගෙන
ගන්ත්වා හගවතො පුරතො යත්වා ආහ — “කිං, හත්තෙ, අම්භෙ ලජ්ජාපෙථ,
කිමත්ථං පිණ්ඩාය වරථ, කිං ‘එත්තකානං භික්ඛූනං න සක්කා හත්තං
ලද්ධු’න්ති සඤ්ඤං කරිත්වා”ති. වංසවාරිත්තමෙතං, මහාරාජ, අම්භාකන්ති.
නනු, හත්තෙ, අම්භාකං මහාසම්මතඛත්තියවංසො නාම වංසො, තත්ථ ව
එකඛත්තියොපි භික්ඛාවරො නාම නත්ථීති. “අයං, මහාරාජ, රාජවංසො
නාම තව වංසො, අම්භාකං පන දීපඬිකරො කොණ්ඩඤ්ඤො...පෙ....
කස්සපොති අයං බුද්ධවංසො නාම. එතෙ ව අඤ්ඤො ව
අනෙකසහස්සසඬ්ඛා බුද්ධා භික්ඛාවරා, භික්ඛාවාරෙතෙව ජීවිකං
කප්පෙසු”න්ති අන්තරවිථියං ඨිතොව —

“උත්තිට්ඨෙ නප්පමජ්ජෙය්‍ය, ධම්මං සුවරිතං වරෙ;
ධම්මවාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි වා”ති. (ධ. ප. 168) —

ඉමං ගාථමාහ. ගාථාපරියොසානෙ රාජා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

“ධම්මං වරෙ සුවරිතං, න නං දුච්චරිතං වරෙ;
ධම්මවාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි වා”ති. (ධ. ප. 169) —

ඉමං පන ගාථං සුත්වා සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි. මහාධම්මපාලජාතකං (ජා.
1.10.92 ආදයො) සුත්වා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි, මරණසමයෙ
සෙතච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා සිරිසයනෙ නිපන්නොයෙව අරහත්තං පාපුණි.
අරඤ්ඤවාසෙන පන පධානානුයොගකිච්චං රඤ්ඤො නාහොසි.
සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකත්වායෙව පන හගවතො පත්තං ගහෙත්වා සපරිසං
හගවත්තං මහාපාසාදං ආරොපෙත්වා පණිතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන
පරිච්ඡි. හත්තකිච්චපරියොසානෙ සබ්බං ඉත්ථාගාරං ආගන්ත්වා හගවත්තං
වන්දි යපෙත්වා රාහුලමාතරං. සා පන “ගච්ඡ, අය්‍යපුත්තං චන්දාහි”ති

පරිජනෙන වුවුවමානාපි “සචෙ මය්හං ගුණො අත්ථි, සයමෙව මම සන්තිකං අය්‍යපුත්තො ආගමිස්සති, ආගතමෙව නං වන්දිස්සාමි”ති වත්ථා න අගමාසි.

භගවා රාජානං පත්තං ගාභාපෙත්වා ද්විති අග්ගසාවකෙහි සද්ධිං රාජධිතාය සිරිගබ්භං ගන්ත්වා “රාජධිතා යථාරූචි වන්දමානා න කිඤ්චි වත්තබ්බා”ති වත්ථා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. සා වෙගෙනාගන්ත්වා ගොජඵකෙසු ගහෙත්වා පාදපිට්ඨියං සීසං පරිවත්තෙත්වා යථාඅජ්ඣාසයං වන්දි. රාජා රාජධිතාය භගවති සිනෙහබ්බුමානාදිගුණසම්පත්තියො කථෙසි “භන්තෙ, මම ධිතා ‘තුම්හෙහි කාසායානි වත්ථානි නිවාසිතානි’ති සුත්වා තතො පට්ඨාය කාසායවත්ථනිවත්ථා ජාතා, තුම්හාකං එකභත්තිකභාවං සුත්වා එකභත්තිකාව ජාතා, තුම්හෙහි මහාසයනස්ස ඡඩ්ඪිතභාවං සුත්වා පට්ටිකාමඤ්චකෙයෙව නිපන්නා, තුම්හාකං මාලාගන්ධාදීහි විරතභාවං ඤත්වා විරතමාලාගන්ධාව ජාතා, අත්තනො ඤාතකෙහි ‘මයං පටිජග්ගිස්සාමා’ති සාසනෙ පෙසිතෙපි එකඤාතකම්පි න ඔලොකෙසි, එවං ගුණසම්පන්නා මෙ ධිතා භගවා”ති. “අනච්ඡරියං, මහාරාජ, යං ඉදානි තයා රක්ඛියමානා රාජධිතා පරිපක්කෙ ඤාණෙ අත්තානං රක්ඛෙය්‍ය, එසා පුබ්බෙ අනාරක්ඛා පබ්බතපාදෙ විවරමානා අපරිපක්කෙ ඤාණෙ අත්තානං රක්ඛි”ති වත්ථා වන්දකින්තරිජාතකං (ජා. 1.14.18 ආදයො) කථෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි.

දුතියදිවසෙ	පන	නන්දස්ස	රාජකුමාරස්ස
------------	----	---------	-------------

අභිසෙකගෙහජ්ජවෙසනවිවාහමඬිගලෙසු වත්තමානෙසු තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා කුමාරං පත්තං ගාභාපෙත්වා පබ්බාපෙතුකාමො මඬිගලං වත්ථා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. ජනපදකල්‍යාණි කුමාරං ගච්ඡන්තං දිස්වා “තුච්චං බො, අය්‍යපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති වත්ථා ගීවං පසාරෙත්වා ඔලොකෙසි. සොපි භගවන්තං “පත්තං ගණ්හථා”ති වත්තුං අවිසභමානො විහාරංයෙව අගමාසි, තං අනිච්ඡමානංයෙව භගවා පබ්බාපෙසි. ඉති භගවා කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා තතියදිවසෙ නන්දං පබ්බාපෙසි.

සත්තමෙ දිවසෙ රාහුලමාතා කුමාරං අලඬිකරිත්වා භගවතො සන්තිකං පෙසෙසි “පස්ස, තාත, එතං වීසතිසහස්සසමණපරිවුතං සුවණ්ණවණ්ණං බ්‍රහ්මරූපවණ්ණං සමණං, අයං තෙ පිතා, එතස්ස මහත්තා නිධයො අගෙසුං, ත්‍යාස්ස නික්ඛමනකාලතො පට්ඨාය න පස්සාම, ගච්ඡ, නං දායජ්ජං යාවාහි – ‘අහං තාත කුමාරො අභිසෙකං පත්වා වක්කවත්ති භවිස්සාමි, ධනෙන මෙ අත්ථො, ධනං මෙ දෙහි. සාමිකො හි පුත්තො පිතු සන්තකස්සා’ති”. කුමාරො ච භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා පිතු සිනෙහං පටිලහිත්වා හට්ඨතුට්ඨො “සුඛා තෙ, සමණ, ඡායා”ති වත්ථා අඤ්ඤඤච බහුං අත්තනො අනුරූපං වදන්තො අට්ඨාසි. භගවා කතභත්තිකච්චො අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. කුමාරොපි “දායජ්ජං මෙ, සමණ, දෙහි, දායජ්ජං මෙ, සමණ, දෙහි”ති භගවන්තං අනුබන්ධි. භගවා

කුමාරං න නිවත්තාපෙසි, පරිජනොපි භගවතා සද්ධිං ගච්ඡන්තං නිවත්තෙතං නාසක්ඛි. ඉති සො භගවතා සද්ධිං ආරාමමෙව අගමාසි.

තතො භගවා චිත්තෙසි “යං අයං පිතු සන්තකං ධනං ඉච්ඡති, තං වට්ටානුගතං සවිසාතං, හන්දස්ස බොධිමණ්ඩෙව පටිලද්ධං සත්තවිධං අරියධනං දෙමි, ලොකුත්තරදායජ්ජස්ස නං සාමිකං කරොමි”ති ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ආමන්තෙසි “තෙන හි, ත්වං සාරිපුත්ත, රාහුලකුමාරං පබ්බාපෙහි”ති. ථෙරො තං පබ්බාපෙසි. පබ්බජිතෙ පන කුමාරෙ රඤ්ඤො අධිමත්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජි. තං අධිවාසෙතං අසක්කොන්තො භගවතො නිවෙදෙත්වා “සාධු, හන්තෙ, අය්‍යා මාතාපිතූහි අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං න පබ්බාපෙය්‍ය”න්ති වරං යාචි. භගවා තස්ස තං වරං දත්වා පුනදිවසෙ රාජනිවෙසනෙ කතපාතරාසො ඵකමත්තං නිසින්තෙන රඤ්ඤො “හන්තෙ, තුම්භාකං දුක්කරකාරිකකාලෙ ඵකා දෙවතා මං උපසඬකම්ත්වා ‘පුත්තො තෙ කාලකතො’ති ආහ, තස්සා වචනං අසද්දහන්තො ‘න මය්‍හං පුත්තො බොධිං අප්පත්වා කාලං කරොති’ති තං පටික්ඛිපි”න්ති චුත්තෙ “ඉදානි කිං සද්දහිස්සථ, යෙ තුම්භෙ පුබ්බෙපි අට්ඨිකානි දස්සෙත්වා ‘පුත්තො තෙ මතො’ති චුත්තෙ න සද්දහිත්ථා”ති ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා මහාධම්මපාලජාතකං කථෙසි. කථාපරියොසානෙ රාජා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

ඉති භගවා පිතරං තීසු ඵලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා හික්ඛුසඬසපරිවුතො පුනදෙව රාජගහං ගන්ත්වා වෙළවනෙ විහාසි. තස්මිං සමයෙ අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි හණ්ඩං ආදාය රාජගහෙ අත්තතො පියසභායකස්ස සෙට්ඨිනො ගෙහං ගන්ත්වා තත්ථ බුද්ධස්ස භගවතො උප්පන්නභාවං සුත්වා බලවපච්චුසසමයෙ දෙවතානුභාවෙන විවටෙන ද්වාරෙන සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා ධම්මං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය දුතියදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬසස්ස මහාදානං දත්වා සාවත්ථිං ආගමනත්ථාය සත්ථු පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා අත්තරාමග්ගෙ පඤ්චවත්තාලීසයොජනට්ඨානෙ සතසහස්සං සතසහස්සං දත්වා යොජනිකෙ යොජනිකෙ විහාරෙ කාරෙත්වා ජෙතවනං කොට්ඨස්සත්ථාරෙන අට්ඨාරසහිරඤ්ඤකොට්ඨි කිණිත්වා නවකම්මං පට්ඨපෙසි. සො මජ්ඣිකෙ දසබලස්ස ගන්ධකුට්ඨං කාරෙසි, තං පරිවාරෙත්වා අසීතිමහාථෙරානං පාටියෙක්කසන්නිවෙසනෙ ආවාසෙ ඵකකුට්ඨාගාරද්විකුට්ඨාගාරහංසවට්ටකදීපසාලාමණ්ඩපාදිවසෙන සෙසසෙනාසනානි පොක්ඛරණිවඬිකමනරත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි වානි අට්ඨාරසකොට්ඨවිවාගෙන රමණීයෙ භූමිභාගෙ මනොරමං විහාරං කාරාපෙත්වා දසබලස්ස ආගමනත්ථාය දූතං පෙසෙසි. සත්ථා දූතස්ස වචනං සුත්වා මහාහික්ඛුසඬසපරිවුතො රාජගහා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිනගරං පාපුණි.

මහාසෙට්ඨිපි බො විහාරමහං සජ්ජේත්වා තථාගතස්ස ජෙනවනජ්ජවිසන්ධිවසෙ පුත්තං සබ්බාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතං කත්වා අලඬකතපටියත්තෙහෙව පඤ්චහි කුමාරසතෙහි සද්ධිං පෙසෙසි. සො සපරිවාරො පඤ්චවණ්ණවත්ථසමුප්ප්ලානි පඤ්ච ධජසතානි ගහෙත්වා දසබලස්ස පුරතො අහොසි. තෙසං පච්ඡතො මහාසුභද්දා වූළසුභද්දානි ද්වෙ සෙට්ඨිධිතරො පඤ්චහි කුමාරිකාසතෙහි සද්ධිං පුණ්ණසංථෙ ගහෙත්වා නික්ඛමිංසු. තාසං පච්ඡතො සෙට්ඨිහරියා සබ්බාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතා පඤ්චහි මාතුගාමසතෙහි සද්ධිං පුණ්ණපානියො ගහෙත්වා නික්ඛමි. සබ්බෙසං පච්ඡතො සයං මහාසෙට්ඨි අහනවත්ථනිවත්ථො අහනවත්ථනිවත්ථෙහෙව පඤ්චහි සෙට්ඨිසතෙහි සද්ධිං හගවත්තං අබ්භුග්ගඤ්ජි. හගවා ඉමං උපාසකපරිසං පුරතො කත්වා මහාහික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො අත්තතො සරීරජ්ජහාය සුවණ්ණරසසෙකපිඤ්ජරානි විය වනත්තරානි කුරුමාතො අනන්තාය බුද්ධලීලාය අපටිසමාය බුද්ධසිරියා ජෙනවනවිහාරං පාවිසි.

අථ නං අනාථපිණ්ඩිකො පුච්ඡි — “කථාහං, හන්තෙ, ඉමස්මිං විහාරෙ පටිපජ්ජාමි”ති. තෙන හි ගහපති ඉමං විහාරං ආගතානාගතස්ස වාතුද්දිසස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස දෙහිති. “සාධු, හන්තෙ”ති මහාසෙට්ඨි සුවණ්ණහිඬ්ඤාකාරං ආදාය දසබලස්ස හත්ථෙ උදකං පාතෙත්වා “ඉමං ජෙනවනවිහාරං ආගතානාගතස්ස වාතුද්දිසස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස දමමි”ති අදාසි. සත්ථා විහාරං පටිග්ගහෙත්වා අනුමොදනං කරොත්තො —

“සීතං උණ්හං පටිහන්ති, තතො වාළමිගානි ව;
සරීසපෙ ව මකසෙ, සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.

“තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජාතො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, කුමාරිකාඤ්ච විපස්සිතුං.

“විහාරදානං සඬ්ඝස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තතො.

“විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙ;
තෙසං අත්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව.

“දදෙය්‍ය උජ්ඣුතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා;
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙත්ති, සබ්බදුක්ඛාපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. (වුළුව. 295)

විහාරානිසංසං කථෙසි. අනාථපිණ්ඩිකො දුතියදිවසතො පට්ඨාය විහාරමහං ආරහි. විසාඛාය පාසාදමහො චතුහි මාසෙහි නිට්ඨිතො, අනාථපිණ්ඩිකස්ස

පන විහාරමහෝ නවහි මාසෙහි නිට්ඨාසි. විහාරමහෙපි අට්ඨාරසෙව කොටියො පරිච්චාගං අගමංසු. ඉති එකස්මිංයෙව විහාරෙ චතුපණ්ණාසකොට්ඨසඤ්ඤාං ධනං පරිච්චජි.

අතීතෙ පන විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ පුනබ්බසුමිත්තො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණට්ඨකාසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ යොජනප්පමාණං සඤ්ඤාමං කාරෙසි. සිඛිස්ස භගවතො කාලෙ සිරිවඩ්ඪො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණඵාලසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ තිගාචුතප්පමාණං සඤ්ඤාමං කාරෙසි. වෙස්සභුස්ස භගවතො කාලෙ සොත්ථිජො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණහත්ථිපදසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ අභිඨයොජනප්පමාණං සඤ්ඤාමං කාරෙසි. කකුසන්ධස්ස භගවතො කාලෙ අච්චුතො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණට්ඨකාසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ ගාචුතප්පමාණං සඤ්ඤාමං කාරෙසි. කොණාගමනස්ස භගවතො කාලෙ උග්ගො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණකච්ඡපසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ අභිඨගාචුතප්පමාණං සඤ්ඤාමං කාරෙසි. කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ සුමඤ්ඤො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණකට්ටිසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ සොළසකරීසප්පමාණං සඤ්ඤාමං කාරෙසි. අම්භාකං පන භගවතො කාලෙ අනාථපිණ්ඩිකො නාම සෙට්ඨි කභාපණකොට්ඨසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ අට්ඨකරීසප්පමාණං සඤ්ඤාමං කාරෙසි. ඉදං කිර යානං සබ්බබුද්ධානං අවිජහිතට්ඨානමෙව.

ඉති මහාබොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤාතප්පත්තිතො යාව මහාපරිනිබ්බානමඤ්ඤා යස්මිං යස්මිං යානෙ භගවා විහාසි, ඉදං සන්තිකෙනිදානං නාම, තස්ස වසෙන සබ්බජාතකානි වණ්ණයිස්සාම.

නිදානකථා නිට්ඨිතා.

1. එකකනිපාතො

1. අපණ්ණකවග්ගො

1. අපණ්ණකජාතකවග්ගො

ඉමං තාව අපණ්ණකධම්මදෙසනං භගවා සාවත්ථීං උපනිස්සාය ජෙනවනමහාවිහාරෙ විහරන්තො කට්ඨෙසි. කං පන ආරබ්භ අයං කථා සමුට්ඨිතාති? සෙට්ඨිස්ස සභායකෙ පඤ්චසතෙ තිත්ථියසාවකෙ. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ අනාථපිණ්ඩිකො සෙට්ඨි අත්තනො සභායකෙ පඤ්චසතෙ අඤ්ඤතිත්ථියසාවකෙ ආදාය බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනඤ්චෙව සජ්ජිතෙලමධුචාණිතවත්ථච්ඡාදනාති ච ගාභාපෙත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදිහි පුජෙත්වා හෙසජ්ජාති චෙව වත්ථාති ච භික්ඛුසඩ්ධස්ස විස්සජ්ජෙත්වා ඡ නිසජ්ජාදොසෙ වජ්ජෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. තෙපි අඤ්ඤතිත්ථියසාවකා තථාගතං වන්දිත්වා සත්ථු පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං, ලක්ඛණානුබාඤ්ජනපටිමණ්ඩිතං බ්‍යාමජ්ජභාපරික්ඛිත්තං බ්‍රහ්මකායං, ආවෙළාවෙළා යමකයමකා හුත්වා නිව්ඡරන්තියො සනබුද්ධරස්මියො ච ඔලොකයමානා අනාථපිණ්ඩිකස්ස සම්පෙයෙව නිසීදිංසු.

අථ නෙසං සත්ථා මනොසිලාතලෙ සිහනාදං නදන්තො තරුණසීහො විය ගජ්ජන්තො පාවුස්සකමෙසො විය ච ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්තො විය ච රතනදාමං ගන්ථෙන්නො විය ච අට්ඨඬගසමන්තාගතෙන සවතීයෙන කමතීයෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන නානානයවිචිත්තං මධුරධම්මකථං කට්ඨෙසි. තෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නචිත්තා උට්ඨාය දසබලං වන්දිත්වා අඤ්ඤතිත්ථියසරණං භින්දිත්වා බුද්ධං සරණං අගමංසු. තෙ තතො පට්ඨාය නිව්චකාලං අනාථපිණ්ඩිකෙන සද්ධිං ගන්ධමාලාදිහත්ථා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්ති, දානං දෙන්ති, සීලං රක්ඛන්ති, උපොසථකම්මං කරොන්ති.

අථ භගවා සාවත්ථීතො පුනදෙව රාජගහං අගමාසි. තෙ තථාගතස්ස ගතකාලෙ තං සරණං භින්දිත්වා පුන අඤ්ඤතිත්ථියසරණං ගන්ත්වා අත්තනො මූලට්ඨානෙයෙව පතිට්ඨිතා. භගවාපි සත්තට්ඨ මාසෙ විතිනාමෙත්වා පුන ජෙනවනමෙව අගමාසි. අනාථපිණ්ඩිකො පුනපි තෙ ආදාය සත්ථු සත්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං ගන්ධමාලාදිහි පුජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තෙපි භගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අථ නෙසං තථාගතෙ වාරිකං පක්කන්තෙ ගහිතසරණං භින්දිත්වා පුන අඤ්ඤතිත්ථියසරණමෙව ගහෙත්වා මූලෙ පතිට්ඨිතභාවං භගවතො ආරොවෙසි.

භගවා අපරිමිතකජ්ජකොට්ඨො නිරන්තරං පවත්තිතවට්ඨිසුවරිතානුභාවෙන දිබ්බගන්ධගන්ධිතං නානාගන්ධපූරිතං රතනකරණ්ඩකං විවරන්තො විය මුඛපදුමං විවරිත්වා මධුරස්සරං නිව්ඡාරෙන්තො “සච්චං කිර තුම්හෙ උපාසකා තීණි සරණාති භින්දිත්වා

අඤ්ඤතිත්ථියසරණං ගතා”ති පුච්ඡි. අථ තෙහි පටිච්ඡාදෙනුං අසක්කොන්තෙහි “සච්චං භගවා”ති චුත්තෙ සත්ථා “උපාසකා භෙට්ඨා අවිචිං උපරි භවග්ගං පරිච්ඡෙදං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සීලාදීහි ගුණෙහි බුද්ධෙන සදිසො නාම නත්ථි, කුතො අධිකතරො”ති. “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා චතුප්පදා වා ඛණ්ණප්පදා වා, තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති (සං. නි. 5.139; අ. නි. 4.34), යං කිඤ්චි විත්තං ඉධ වා හුරං වා...පෙ.... (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) අග්ගතො වෙ පසන්තාන”න්තිආදීහි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සුත්තෙහි පකාසිතෙ රතනත්තයගුණෙ පකාසෙත්වා “එවං උත්තමගුණෙහි සමන්තාගතං රතනත්තයං සරණං ගතා උපාසකා වා උපාසිකා වා නිරයාදීසු නිබ්බත්තකා නාම නත්ථි, අපායනිබ්බත්තිතො පන මුච්චිත්වා දෙවලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා මහාසම්පත්තිං අනුභොන්ති, තස්මා තුම්හෙහි එවරූපං සරණං භින්නිත්වා අඤ්ඤතිත්ථියසරණං ගච්ඡන්තෙහි අයුත්තං කත”න්ති ආහ.

එත්ථ ච තීණි රතනානි මොක්ඛවසෙන උත්තමවසෙන සරණගතානං අපායෙසු නිබ්බත්තියා අභාවදීපනත්ථං ඉමානි සුත්තානි දස්සෙතබ්බානි -

“යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං; පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“යෙ කෙච්චි ධම්මං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං; පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති.

“යෙ කෙච්චි සඬ්ඝං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං; පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති.

“බ්‍රහ්මං වෙ සරණං යන්ති, පබ්බතානි වනානි ච; ආරාමරුක්ඛවෙත්ඨානි, මනුස්සා භයතජ්ජිතා.

“නෙතං බො සරණං බෙමං, නෙතං සරණමුත්තමං; නෙතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති.

“යො ච බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො; චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති.

“දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ච අතික්කමං; අරියඤ්චට්ඨඨිගිකං මග්ගං, දුක්ඛපසමගාමිනං.

“එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං; එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති. (ධ. ප. 188-192);

න කෙවලඤ්ච නෙසං සත්ථා එත්තකංයෙව ධම්මං දෙසෙසි, අපිව බො “උපාසකා බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං නාම, ධම්මානුස්සතිකම්මට්ඨානං නාම, සඤ්ඤානුස්සතිකම්මට්ඨානං නාම සොනාපත්තිමග්ගං දෙති, සොනාපත්තිඵලං දෙති, සකදාගාමිමග්ගං දෙති, සකදාගාමිඵලං දෙති, අනාගාමිමග්ගං දෙති, අනාගාමිඵලං දෙති, අරහත්තමග්ගං දෙති, අරහත්තඵලං දෙති” තිඵවමාදීහිපි නයෙහි ධම්මං දෙසෙත්වා “එවරූපං නාම සරණං භිත්තන්තෙහි අයුත්තං තුම්හෙහි කත”න්ති ආහ. එත්ථ ච බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානාදීනං සොනාපත්තිමග්ගාදිප්පදානං “එකධම්මො, භික්ඛවෙ, භාවිතො ඛහුලිකතො එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. කතමො එකධම්මො? බුද්ධානුස්සති” තිඵවමාදීහි (අ. නි. 1.296) සුත්තෙහි දීපෙනබ්බං.

එවං භගවා නානප්පකාරෙහි උපාසකෙ ඔවදිත්වා “උපාසකා පුබ්බෙපි මනුස්සා අසරණං ‘සරණ’න්ති තක්කග්ගාහෙන විරද්ධග්ගාහෙන ගහෙත්වා අමනුස්සපරිග්ගහිතෙ කන්තාරෙ යක්ඛහක්ඛා භුත්වා මහාවිනාසං පත්තා, අපණ්ණකග්ගාහං පන එකංසිකග්ගාහං අවිරද්ධග්ගාහං ගහිතමනුස්සා තස්මිංයෙව කන්තාරෙ සොත්ථිභාවං පත්තා” ති වත්වා තුණ්හි අහොසි. අථ බො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති උට්ඨායාසනා භගවත්තං වන්දිත්වා අභිත්ථවිත්වා සිරස්මිං අඤ්ජලිං පතිට්ඨාපෙත්වා එවමාහ “භත්තෙ, ඉදානි තාව ඉමෙසං උපාසකානං උත්තමසරණං භිත්තන්තො තක්කග්ගාහණං අමහාකං පාකට්ඨං, පුබ්බෙ පන අමනුස්සපරිග්ගහිතෙ කන්තාරෙ තක්කිකානං විනාසො, අපණ්ණකග්ගාහං ගහිතමනුස්සානඤ්ච සොත්ථිභාවො අමහාකං පටිච්ඡන්තො, තුම්හාකමෙව පාකට්ඨො, සාධු වත නො භගවා ආකාසෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙත්තො විය ඉමං කාරණං පාකට්ඨං කරොතු” ති. අථ භගවා “මයා බො, ගහපති, අපරිමිතකාලං දස පාරමියො පුරෙත්වා ලොකස්ස කඩ්ඛවිජේදනත්ථමෙව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිද්ධං, සීහවසාය සුවණ්ණනාලිං පුරෙත්තො විය සක්කච්චං සොතං ඔදහිත්වා සුණොහි” ති සෙට්ඨිතො සතුප්පාදං ජනෙත්වා හිමගබ්භං පදාලෙත්වා පුණ්ණවන්දං නිහරන්තො විය භවත්තරෙන පටිච්ඡන්තකාරණං පාකට්ඨං අකාසි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසීනගරෙ බ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අහොසි. තදා බොධිසත්තො සත්ථවාහකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසමාසච්චයෙන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන වයප්පත්තො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි වණ්ජ්ජං කරොන්තො විවරති. සො කදාවි පුබ්බන්තො අපරන්තං ගච්ඡති, කදාවි අපරන්තො පුබ්බන්තං. බාරාණසීයංයෙව අඤ්ඤොපි සත්ථවාහපුත්තො අත්ථි බාලො අබ්‍යත්තො අනුපායකුසලො. තදා බොධිසත්තො බාරාණසීතො මහග්ගං හණ්ඩං ගහෙත්වා පඤ්ච සකට්ඨතානි පුරෙත්වා ගමනසප්පානි කත්වා යිපෙසි. සොපි

බාලසත්ථවාහපුත්තො තථෙව පඤ්ච සකට්ඨතානි පුරෙත්වා ගමනසජ්ජානි කත්වා යපෙසි.

තදා බොධිසත්තො චින්තෙසි “සථෙ අයං බාලසත්ථවාහපුත්තො මයා සද්ධිංයෙව ගමිස්සති, සකට්ඨහස්සෙ එකතො මග්ගං ගච්ඡන්තෙ මග්ගොපි නප්පභොස්සති, මනුස්සානං දාරුදකාදීනිපි, බලිබද්දානං තිණානිපි දුල්ලභානි භවිස්සන්ති, එතෙන වා මයා වා පුරතො ගන්තුං වට්ටති”ති. සො තං පක්කොසාපෙත්වා එතමත්ථං ආරොචෙත්වා “ද්විතීයි අමිහෙහි එකතො ගන්තුං න සක්කා, කිං ත්වං පුරතො ගමිස්සසි, උදාහු පච්ඡතො”ති ආහ. සො චින්තෙසි “මයි පුරතො ගච්ඡන්තෙ බහු ආනිසංසා, මග්ගෙන අභින්නෙනෙව ගමිස්සාමි, ගොණා අනාමට්ඨනිණං බාදිස්සන්ති, මනුස්සානං අනාමට්ඨං සුපෙය්‍යපණ්ණං භවිස්සති, පසන්නං උදකං භවිස්සති, යථාරුචිං අග්ඝං යපෙත්වා භණ්ඩං වික්කිණිස්සාමි”ති. සො “අහං, සම්ම, පුරතො ගමිස්සාමි”ති ආහ. බොධිසත්තොපි පච්ඡතො ගමනෙ බහු ආනිසංසෙ අද්දස. එවං හිස්ස අහොසි – “පුරතො ගච්ඡන්තා මග්ගෙ විසමට්ඨානං සමං කරිස්සන්ති, අහං තෙහි ගතමග්ගෙන ගමිස්සාමි, පුරතො ගතෙහි බලිබද්දෙහි පරිණතථද්ධතිණෙ බාදිතෙ මම ගොණා පුන උට්ඨිතානි මධුරතිණානි බාදිස්සන්ති, ගහිතපණ්ණට්ඨානතො උට්ඨිතං මනුස්සානං සුපෙය්‍යපණ්ණං මධුරං භවිස්සති, අනුදකෙ යානෙ ආවාටං බනිත්වා එතෙ උදකං උප්පාදෙස්සන්ති, තෙහි කතෙසු ආවාටෙසු මයං උදකං පිච්ඡිස්සාම, අග්ඝට්ඨපනං නාම මනුස්සානං ජීවිතා වොරොපනසදිසං, අහං පච්ඡතො ගන්ත්වා එතෙහි යපිතග්ගෙන භණ්ඩං වික්කිණිස්සාමි”ති. අථ සො එත්තකෙ ආනිසංසෙ දිස්වා “සම්ම, ත්වං පුරතො ගච්ඡාහි”ති ආහ. “සාධු, සම්මා”ති බාලසත්ථවාහො සකට්ඨානි යොජෙත්වා නික්ඛන්තො අනුපුබ්බෙන මනුස්සාවාසං අතික්කමිත්වා කන්තාරමුඛං පාපුණි.

කන්තාරං නාම – වොරකන්තාරං, වාළකන්තාරං, නිරුදකකන්තාරං, අමනුස්සකන්තාරං, අප්පහක්ඛකන්තාරන්ති පඤ්චවිධං. තත්ථ වොරෙහි අධිට්ඨිතමග්ගො වොරකන්තාරං නාම. සීහාදීහි අධිට්ඨිතමග්ගො වාළකන්තාරං නාම. යත්ථ න්හායිතුං වා පාතුං වා උදකං නත්ථි, ඉදං නිරුදකකන්තාරං නාම. අමනුස්සාධිට්ඨිතං අමනුස්සකන්තාරං නාම. මූලබාදනීයාදිවරහිතං අප්පහක්ඛකන්තාරං නාම. ඉමස්මිං පඤ්චවිධෙ කන්තාරෙ තං කන්තාරං නිරුදකකන්තාරඤ්චෙව අමනුස්සකන්තාරඤ්ච. තස්මා සො බාලසත්ථවාහපුත්තො සකට්ඨ මහන්තමහන්තා වාටියො යපෙත්වා උදකස්ස පුරාපෙත්වා සට්ඨියොජනිකං කන්තාරං පටිපජ්ජී.

අථස්ස කන්තාරමජ්ඣං ගතකාලෙ කන්තාරෙ අධිවත්ථයක්ඛො “ඉමෙහි මනුස්සෙහි ගහිතං උදකං ඡඩ්ඛාපෙත්වා දුබ්බලෙ කත්වා සබ්බෙව නෙ බාදිස්සාමි”ති සබ්බසෙතතරුණබලිබද්දයුත්තං මනොරමං යානකං මාපෙත්වා ධනුකලාපඵලකාවුධහත්ථෙහි දසහි ද්වාදසහි අමනුස්සෙහි

පරිවුතො උප්පලකුමුදානි පිළන්ධිත්වා අල්ලකොසො අල්ලවත්ථො ඉස්සරපුරිසො විය තස්මිං යානකෙ නිසිදිත්වා කද්දමමක්ඛිතෙහි චක්කෙහි පටිපථං අගමාසි. පරිවාරඅමනුස්සාපිස්ස පුරතො ච පච්ඡතො ච ගච්ඡන්තා අල්ලකෙසා අල්ලවත්ථා උප්පලකුමුදමාලා පිළන්ධිත්වා පදුමපුණ්ඩරිකකලාපෙ ගහෙත්වා භිසමුළාලානි බාදන්තා උදකඛිත්දුහි වෙච කලලෙහි ච පග්ගරන්තෙහි අගමංසු. සත්ථවාහා ච නාම යදා ධුරවාතො වායති, තදා යානකෙ නිසිදිත්වා උපට්ඨාකපරිවුතා රජං පරිහරන්තා පුරතො ගච්ඡන්ති. යදා පච්ඡතො වාතො වායති, තදා තෙනෙව නයෙන පච්ඡතො ගච්ඡන්ති. තදා පන ධුරවාතො අහොසි, තස්මා සො සත්ථවාහපුත්තො පුරතො අගමාසි.

යක්ඛො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා අත්තනො යානකං මග්ගා ඔක්කමාපෙත්වා “කහං ගච්ඡං”ති තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං අකාසි. සත්ථවාහොපි අත්තනො යානකං මග්ගා ඔක්කමාපෙත්වා සකටානං ගමනොකාසං දත්වා එකමන්තෙ ධීතො තං යක්ඛං අවොච “හො, අම්භෙ තාව බාරාණ්හිතො ආගච්ඡාම. තුම්භෙ පන උප්පලකුමුදානි පිළන්ධිත්වා පදුමපුණ්ඩරිකහත්ථා භිසමුළාලානි බාදන්තා කද්දමමක්ඛිතා උදකඛිත්දුහි පග්ගරන්තෙහි ආගච්ඡං. කිං නු ඛො තුම්භෙහි ආගතමග්ගෙ දෙවො වස්සති, උප්පලාදිසඤ්ජන්තානි වා සරානි අත්ථී”ති පුච්ඡී. යක්ඛො තස්ස කථං සුත්වා “සම්ම, කිං නාමෙතං කටෙසි. එසා නීලවනරාජී පඤ්ඤායති. තතො පට්ඨාය සකලං අරඤ්ඤං එකොදකං, නිබද්ධං දෙවො වස්සති, කන්දරා පුරා, තස්මිං තස්මිං යානෙ පදුමාදිසඤ්ජන්තානි සරානි අත්ථී”ති වත්වා පටිපාටියා ගච්ඡන්තෙසු සකටෙසු “ඉමානි සකටානි ආදාය කහං ගච්ඡං”ති පුච්ඡී. “අසුකජනපදං නාමා”ති. “ඉමස්මිං විමස්මිඤ්ච සකටෙ කිං නාම භණ්ඩ”න්ති? “අසුකඤ්ච අසුකඤ්චා”ති. “පච්ඡතො ආගච්ඡන්තං සකටං අතිවිය ගරුකං හුත්වා ආගච්ඡති, එතස්මිං කිං භණ්ඩ”න්ති? “උදකං එත්ථා”ති. “පරතො තාව උදකං ආනෙන්තෙහි වො මනාපං කතං, ඉතො පට්ඨාය පන උදකෙන කිච්චං නත්ථී, පුරතො බහු උදකං, වාටියො භින්දිත්වා උදකං ඡඩ්ඛෙත්වා සුබෙන ගච්ඡං”ති ආහ. එවඤ්ච පන වත්වා “තුම්භෙ ගච්ඡං, අම්භාකං පපඤ්චො හොතී”ති ථොකං ගන්ත්වා තෙසං අදස්සනං පත්වා අත්තනො යක්ඛනගරමෙව අගමාසි.

සොපි බාලසත්ථවාහො අත්තනො බාලතාය යක්ඛස්ස වචනං ගහෙත්වා වාටියො භින්දාපෙත්වා පසතමත්තමිපි උදකං අනවසෙසෙත්වා සබ්බං ඡඩ්ඛාපෙත්වා සකටානි පාජාපෙසි, පුරතො අප්පමත්තකමිපි උදකං නාහොසි, මනුස්සා පානීයං අලහන්තා කිලමිංසු. තෙ යාව සූරියත්ථගමනා ගන්ත්වා සකටානි මොචෙත්වා පරිවට්ටකෙන යපෙත්වා ගොණෙ චක්කෙසු බන්ධිංසු. නෙව ගොණානං උදකං අහොසි, න මනුස්සානං යාගුහන්තං වා. දුබ්බලමනුස්සා තත්ථ තත්ථ නිපජ්ජිත්වා සගිංසු. රත්තිභාගසමනන්තරෙ යක්ඛා යක්ඛනගරතො ආගන්ත්වා සබ්බෙපි ගොණෙ ච මනුස්සෙ ච

ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා මංසං බාදිත්වා අට්ඨිති අවසෙසෙත්වා අගමංසු. එවමෙකං බාලසත්ථවාහපුත්තං නිස්සාය සබ්බෙපි තෙ විනාසං පාපුණ්ණං, හත්ථට්ඨිකාදීනි දිසාවිදිසාසු විජ්ජකිණ්ණානි අහෙසුං. පඤ්ච සකට්ඨනානි යථාපුරිතානෙව අට්ඨංසු.

බොධිසත්තොපි බො බාලසත්ථවාහපුත්තස්ස නික්ඛන්තදිවසතො මාසඨ්ඨමාසං විතිනාමෙත්වා පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි නගරා නික්ඛම්ම අනුපුබ්බෙන කන්තාරමුඛං පාපුණ්ණං. සො තත්ථ උදකවාටියො පුරෙත්වා බහුං උදකං ආදාය බන්ධාවාරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා මනුස්සෙ සන්නිපාතෙත්වා එවමාහ “තුම්හෙ මං අනාපුච්ඡිත්වා පසතමත්තම්පි උදකං මා වළඤ්ජයිත්ථ, කන්තාරෙ විසරුක්ඛා නාම භොන්ති, පත්තං වා පුජ්ඨං වා ඵලං වා තුම්හෙහි පුරෙ අබාදිතපුබ්බං මං අනාපුච්ඡිත්වා මා බාදිත්වා”ති. එවං මනුස්සානං ඔවාදං දත්වා පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි කන්තාරං පටිපජ්ජි. තස්මිං කන්තාරමජ්ඣං සම්පත්තෙ සො යක්ඛො පුරිමනයෙනෙව බොධිසත්තස්ස පටිපටෙ අත්තානං දස්සෙසි. බොධිසත්තො තං දිස්වා ව අඤ්ඤාසි “ඉමස්මිං කන්තාරෙ උදකං නත්ථි, නිරුද්ධකන්තාරො නාමෙස, අයඤ්ච නිබ්භයො රත්තතෙත්තො, ඡායාපිස්ස න පඤ්ඤායති, නිස්සංසයං ඉමිනා පුරතො ගතො බාලසත්ථවාහපුත්තො සබ්බං උදකං ඡඩ්ඛාපෙත්වා කිලමෙත්වා සපරිසො බාදිතො හවිස්සති, මය්හං පන පණ්ඩිතභාවං උපායකොසල්ලං න ජානාති මඤ්ඤෙ”ති. තතො නං ආහ “ගච්ඡථ තුම්හෙ, මයං වාණිජා නාම අඤ්ඤං උදකං අදිස්වා ගහිතඋදකං න ඡඩ්ඛෙම, දිට්ඨට්ඨානෙ පන ඡඩ්ඛෙත්වා සකට්ඨානි සල්ලහුකානි කත්වා ගමිස්සාමා”ති යක්ඛො ථොකං ගන්ත්වා අදස්සනං උපගම්ම අත්තතො යක්ඛනගරමෙව ගතො.

යක්ඛෙ පන ගතෙ මනුස්සා බොධිසත්තං ආහංසු “අයා, එතෙ මනුස්සා ‘එසා නීලවනරාජී පඤ්ඤායති, තතො පට්ඨාය නිබද්ධං දෙවො වස්සති’ති වත්වා උජ්ජලකුමුදමාලාධාරිතො පදුමපුණ්ඩරිකකලාපෙ ආදාය හිසමුළාලානි බාදන්තා අල්ලවත්ථා අල්ලකෙසා උදකබිත්දුහි පග්ගරත්තෙහි ආගතා, උදකං ඡඩ්ඛෙත්වා සල්ලහුකෙහි සකට්ඨෙහි බිජ්ජං ගච්ඡාමා”ති. බොධිසත්තො තෙසං කථං සුත්වා සකට්ඨානි යථාපෙත්වා සබ්බෙ මනුස්සෙ සන්නිපාතාපෙත්වා “තුම්හෙහි ‘ඉමස්මිං කන්තාරෙ සරො වා පොක්ඛරණී වා අත්ථි’ති කස්සපි සුතපුබ්බං”න්ති පුච්ඡි. “න, අයා, සුතපුබ්බං”න්ති. නිරුද්ධකන්තාරො නාම එසො, ඉදානි එකච්චෙ මනුස්සා “එතාය නීලවනරාජියා පුරතො දෙවො වස්සති”ති වදන්ති, “වුට්ඨිවාතො නාම කිත්තකං යානං වායති”ති? “යොජනමත්තං, අයා”ති. “කච්චි පන වො එකස්සාපි සරිරං වුට්ඨිවාතො පහරති”ති? “නත්ථි අයා”ති. “මෙසසිසං නාම කිත්තකෙ යානෙ පඤ්ඤායති”ති? “තියොජනමත්තෙ අයා”ති. “අත්ථි පන වො කෙනචි එකම්පි මෙසසිසං දිට්ඨං”න්ති? “නත්ථි, අයා”ති. “විජ්ජුලතා නාම කිත්තකෙ යානෙ පඤ්ඤායති”ති? “වතුජ්ජපඤ්චයොජනමත්තෙ, අයා”ති. “අත්ථි පන වො කෙනචි

විජ්ජුලනොභාසො දිට්ඨො”ති? “නත්ථි, අය්‍යා”ති. “මෙසසද්දො නාම කිත්තකෙ යානෙ සුය්‍යති”ති? “එකද්වියොජනමත්තෙ, අය්‍යා”ති. “අත්ථි පන වො කෙනවි මෙසසද්දො සුතො”ති? “නත්ථි, අය්‍යා”ති. “න එතෙ මනුස්සා, යක්ඛා එතෙ, අමිහෙ උදකං ඡඩ්ඛාපෙත්වා දුබ්බලෙ කත්වා බාදිතුකාමා ආගතා භවිස්සන්ති. පුරතො ගතො බාලසත්ථවාහපුත්තො න උපායකුසලො. අද්ධා සො එතෙහි උදකං ඡඩ්ඛාපෙත්වා කිලමෙත්වා බාදිතො භවිස්සති, පඤ්ච සකට්ඨකානි යථාපුරිතානෙව යිතානි භවිස්සන්ති. අජ්ජ මයං තානි පස්සිස්සාම, පසතමත්තම්පි උදකං අඡඩ්ඛෙත්වා සීඝස්සිං පාපෙථා”ති පාජාපෙසි.

සො ගච්ඡන්තො යථාපුරිතානෙව පඤ්ච සකට්ඨකානි ගොණමනුස්සානඤ්ච හත්ථට්ඨිකාදීනි දිසාවිදිසාසු විජ්ජකිණ්ණානි දිස්වා සකට්ඨානි මොවාපෙත්වා සකට්ඨවිට්ඨකෙන බන්ධාවාරං බන්ධාපෙත්වා කාලස්සෙව මනුස්සෙ ව ගොණෙ ව සායමාසහත්තං භොජාපෙත්වා මනුස්සානං මජ්ඣෙ ගොණෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සයං බලනායකො හුත්වා බග්ගහත්ථො තියාමරත්ති. ආරක්ඛං ගහෙත්වා යීතකොව අරුණං උට්ඨාපෙසි. පුනදිවසෙ පන පාතොව සබ්බකිව්වානි නිට්ඨාපෙත්වා ගොණෙ භොජෙත්වා දුබ්බලසකට්ඨානි ඡඩ්ඛාපෙත්වා ථීරානි ගාභාපෙත්වා අජ්ජග්ගං හණ්ඩං ඡඩ්ඛාපෙත්වා මහග්ගං හණ්ඩං ආරොපාපෙත්වා යථාධිජ්ජෙතං යානං ගන්ත්වා දිගුණනිගුණෙන මූලෙන හණ්ඩං වික්කිණිත්වා සබ්බං පරිසං ආදාය පුන අත්තතො නගරමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මකථං කථෙත්වා “එවං, ගහපති, පුබ්බෙ තක්කග්ගාහගාහිනො මහාවිනාසං පත්තා, අපණ්ණකග්ගාහගාහිනො පන අමනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා සොත්ථිනා ඉච්ඡිතට්ඨානං ගන්ත්වා පුන සකට්ඨානමෙව පච්චාගමිංසු”ති වත්වා ද්වෙපි වත්ථුනි සටෙත්වා ඉමිස්සා අපණ්ණකධම්මදෙසනාය අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

1.

“අපණ්ණකං යානමෙකෙ, දුතියං ආහු තක්කිකා;
එතදඤ්ඤාය මෙධාවී, තං ගණ්හෙ යදපණ්ණක”න්ති.

තත්ථ අපණ්ණකන්ති එකංසිකං අවිරද්ධං නිය්‍යානිකං. යානන්ති කාරණං. කාරණඤ්ඤි යස්මා තදායත්තවුත්තිතාය ඵලං තිට්ඨති නාම, තස්මා “යාන”න්ති වුච්චති, “යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො”තිආදීසු (විහ. 809) වස්ස පයොගො වෙදිතබ්බො. ඉති “අපණ්ණකං යාන”න්ති පදද්වයෙනාපි “යං එකත්තහිතසුඛාවහත්තා පණ්ඩිතෙහි පටිපන්නං එකංසිකකාරණං අවිරද්ධකාරණං නිය්‍යානිකකාරණං, තං ඉද්”න්ති දීපෙති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, පහෙදතො පන තිණි සරණගමනානි, පඤ්ච සීලානි, දස සීලානි, පාතිමොක්ඛසංවරො,

ඉන්ද්‍රියසංවරො, ආජීවපාරිසුද්ධි, පච්චයපටිසෙවනං, සබ්බමපි
චතුපාරිසුද්ධිසීලං; ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා,
ජාගරියානුයොගො, ඤානං, විපස්සනා, අභිඤ්ඤා, සමාපත්ති, අරියමග්ගො,
අරියඵලං, සබ්බමිපෙතං අපණ්ණකට්ඨානං අපණ්ණකපටිපදා,
නියායානිකපටිපදාති අත්ථො.

යස්මා ච පන නියායානිකපටිපදාය එතං නාමං, තස්මායෙව භගවා
අපණ්ණකපටිපදං දස්සෙන්නො ඉමං සුත්තමාහ -

“තීහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු
අපණ්ණකපටිපදං පටිපන්නො භොති, යොනි චස්ස ආරද්ධා භොති
ආසවානං බයාය. කතමෙහි තීහි? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු
ගුත්තද්වාරො භොති, භොජනෙ මත්තඤ්ඤ භොති, ජාගරියං
අනුයුත්තො භොති. කථඤ්ඤ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු
ගුත්තද්වාරො භොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා න
නිමිත්තග්ගාහී භොති...පෙ.... එවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු
ගුත්තද්වාරො භොති.

“කථඤ්ඤ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු භොජනෙ මත්තඤ්ඤ භොති? ඉධ,
භික්ඛවෙ, භික්ඛු පටිසඬ්ඛා යොනියො ආහාරං ආහාරෙති නෙව දවාය
න මදාය...පෙ.... එවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු භොජනෙ මත්තඤ්ඤ
භොති.

“කථඤ්ඤ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජාගරියං අනුයුත්තො භොති. ඉධ,
භික්ඛවෙ, භික්ඛු දිවසං චඬ්ඛමෙන නිසජ්ජාය...පෙ.... එවං බො,
භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජාගරියං අනුයුත්තො භොති”ති (අ. නි. 3.16).

ඉමස්මිඤ්ඤාපි සුත්තෙ තයොව ධම්මා චුත්තා. අයං පන
අපණ්ණකපටිපදා යාව අරහත්තඵලං ලබ්භතෙව. තත්ථ අරහත්තඵලමිපි,
ඵලසමාපත්තිවිහාරස්ස වෙව, අනුපාදාපරිනිබ්බානස්ස ච, පටිපදායෙව නාම
භොති.

එකෙති එකච්චෙ පණ්ඩිතමනුස්සා. තත්ථ කිඤ්ඤාපි “අසුකා නාමා”ති
නියමො නත්ථී, ඉදං පන සපරිසං බොධිසත්තංයෙව සන්ධාය චුත්තන්ති
වෙදිතබ්බං. දුතියං ආහු තක්කිකාති දුතියන්ති පයමතො
අපණ්ණකට්ඨානතො නියායානිකකාරණතො දුතියං තක්කග්ගාහකාරණං
අනියායානිකකාරණං. ආහු තක්කිකාති එත්ථ පන සද්ධිං පුරිමපදෙන අයං
යොජනා - අපණ්ණකට්ඨානං එකංසිකකාරණං අවිරද්ධකාරණං
නියායානිකකාරණං එකෙ බොධිසත්තජ්ජමුඛා පණ්ඩිතමනුස්සා ගණ්භිංසු.
යෙ පන බාලසත්ථවාහපුත්තජ්ජමුඛා තක්කිකා ආහු, තෙ දුතියං සාපරාධං

අනෙකංසිකට්ඨානං විරද්ධකාරණං අනියායානිකකාරණං අග්ගහෙසුං. තෙසු යෙ අපණ්ණකට්ඨානං අග්ගහෙසුං, තෙ සුක්කපට්ඨපදං පටිපන්නා. යෙ දුතියං “පුරතො භවිතබ්බං උදකෙනා”ති තක්කග්ගාහසඬ්ඛානං අනියායානිකකාරණං අග්ගහෙසුං. තෙ කණ්හපට්ඨපදං පටිපන්නා.

තත්ථ සුක්කපට්ඨපදා අපරිහානිපට්ඨපදා, කණ්හපට්ඨපදා පරිහානිපට්ඨපදා. තස්මා යෙ සුක්කපට්ඨපදං පටිපන්නා, තෙ අපරිහිනා සොත්ථිභාවං පත්තා. යෙ පන කණ්හපට්ඨපදං පටිපන්නා, තෙ පරිහිනා අනායබ්බසනං ආපන්නාති ඉමමත්ථං භගවා අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතීනො වත්වා උත්තරි ඉදමාහ “එතදඤ්ඤාය මෙධාවී, තං ගණ්හෙ යදපණ්ණක”න්ති.

තත්ථ එතදඤ්ඤාය මෙධාවීති “මෙධා”ති ලද්ධනාමාය විපුලාය විසුද්ධාය උත්තමාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො කුලපුත්තො එතං අපණ්ණකෙ වෙව සපණ්ණකෙ වාති ද්විසු අතක්කග්ගාහතක්කග්ගාහසඬ්ඛාතෙසු යානෙසු ගුණදොසං වුද්ධිහානිං අත්ථානත්ථං ඤාත්වාති අත්ථො. තං ගණ්හෙ යදපණ්ණකන්ති යං අපණ්ණකං එකංසිකං සුක්කපට්ඨපදාඅපරිහානියපට්ඨපදාසඬ්ඛානං නියායානිකකාරණං, තදෙව ගණ්හෙයා. කස්මා? එකංසිකාදිභාවතොයෙව. ඉතරං පන න ගණ්හෙයා. කස්මා? අනෙකංසිකාදිභාවතොයෙව. අයඤ්ඤි අපණ්ණකපට්ඨපදා නාම සබ්බෙසං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධපුත්තානං පටිපදා. සබ්බබුද්ධා හි අපණ්ණකපට්ඨපදායමෙව යත්වා දළ්භෙන වීරියෙන පාරමියො පුරත්වා බොධිමූලෙ බුද්ධා නාම භොන්ති, පච්චෙකබුද්ධා පච්චෙකබොධිං උප්පාදෙන්ති, බුද්ධපුත්තා සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣන්ති.

ඉති භගවා තෙසං උපාසකානං තිස්සො කුලසම්පත්තියො ච ඡ කාමසග්ගෙ බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තියො ච දත්වාපි පරියොසානෙ අරහත්තමග්ගඵලදායිකා අපණ්ණකපට්ඨපදා නාම, චතුසු අපායෙසු පඤ්චසු ච නීවකුලෙසු නිබ්බත්තිදායිකා සපණ්ණකපට්ඨපදා නාමාති ඉමං අපණ්ණකධම්මදෙසනං දස්සෙත්වා උත්තරි වත්තාරි සච්චානි සොළසහි ආකාරෙහි පකාසෙසි. චතුසච්චපරියොසානෙ සබ්බෙපි තෙ පඤ්චසතා උපාසකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා ද්වෙ වත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ජාතකං සමොධානෙත්වා දස්සෙසි – “තස්මිං සමයෙ බාලසත්ථවාහපුත්තො දෙවදත්තො අහොසි, තස්ස පරිසා දෙවදත්තපරිසාව, පණ්ඩිතසත්ථවාහපුත්තපරිසා බුද්ධපරිසා, පණ්ඩිතසත්ථවාහපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අපණ්ණකජාතකවණ්ණනා පඨමා.

2. වණ්ණපට්ඨජාතකවණ්ණනා

අකිලාසුනොති ඉමං ධම්මදෙසනං හගවා සාවත්ථියං විහරන්තො කපෙසි. කං පන ආරබ්භාති? එකං ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං. තථාගතෙ කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ එකො සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නචිත්තො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා පබ්බජිත්වා උපසම්පදාය පඤ්චවස්සිකො හුත්වා ද්වෙ මාතිකා උග්ගණ්හිත්වා විපස්සනාවාරං සික්ඛිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ අත්තනො චිත්තරූපියං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා එකං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා වස්සං උපගන්ත්වා තෙමාසං වායමන්තොපි ඔභාසමත්තං වා නිමිත්තමත්තං වා උප්පාදෙතුං නාසක්ඛි.

අට්ඨස්ස එතදහොසි “සත්ථාරා චත්තාරො පුග්ගලා කථිතා, තෙසු මයා පදපරමෙන භවිතබ්බං, නත්ථි මඤ්ඤෙ මය්හං ඉමස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගො වා එලං වා, කිං කරිස්සාමි අරඤ්ඤවාසෙන, සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා රූපසාහග්ගප්පත්තං බුද්ධසරීරං ඔලොකෙන්තො මධුරං ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤාන්තො විහරිස්සාමි”ති පුන ජෙනවනමෙව පච්චාගමාසි. අට්ඨ නං සන්දිට්ඨසම්භත්තා ආහංසු – “ආචුසො, ත්වං සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ‘සමණධම්මං කරිස්සාමි’ති ගතො, ඉදානි පන ආගන්ත්වා සඬගණිකාය අභිරමමානො වරසි, කිං නු ඛො තෙ පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පත්තං, අප්පට්ඨසන්ධිකො ජාතොසි”ති? ආචුසො, අහං මග්ගං වා එලං වා අලභිත්වා “අභබ්බපුග්ගලෙන මයා භවිතබ්බ”න්ති වීරියං ඔස්සජිත්වා ආගතොමහීති. “අකාරණං තෙ, ආචුසො, කතං දළ්භවීරියස්ස සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්වා වීරියං ඔස්සජන්තෙන, අයුත්තං තෙ කතං, එහි තථාගතස්ස දස්සෙමා”ති තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං අගමංසු.

සත්ථා තං දිස්වා එවමාහ “භික්ඛවෙ, තුම්හෙ එතං භික්ඛුං අනිච්ඡමානං ආදාය ආගතා, කිං කතං ඉමිනා”ති? “හන්තෙ, අයං භික්ඛු එවරූපෙ නියානානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො වීරියං ඔස්සජිත්වා ආගතො”ති ආහංසු. අට්ඨ නං සත්ථා ආහ “සච්චං කිර තයා භික්ඛු වීරියං ඔස්සට්ඨ”න්ති? “සච්චං, හගවා”ති. “කිං පන ත්වං භික්ඛු එවරූපෙ මම සාසනෙ පබ්බජිත්වා ‘අප්පිච්ඡො’ති වා ‘සන්තුට්ඨො’ති වා ‘පවිචිත්තො’ති වා ‘ආරද්ධවීරියො’ති වා එවං අත්තානං අජානාපෙත්වා ‘ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු’ති ජානාපෙසි. නනු ත්වං පුබ්බෙ වීරියවා අහොසි, තයා එකෙන කතං වීරියං නිස්සාය මරුකන්තාරෙ පඤ්චසු සකට්ඨතෙසු මනුස්සා ව ගොණා ව පානීයං ලභිත්වා සුඛිතා ජාතා, ඉදානි කස්මා වීරියං ඔස්සජ්ජි”ති. සො භික්ඛු එත්තකෙන වචනෙන උපත්ථමිහිතො අහොසි.

තං පන කථං සුත්වා භික්ඛු හගවත්තං යාචිංසු – “හන්තෙ, ඉදානි ඉමිනා භික්ඛුනා වීරියස්ස ඔස්සට්ඨභාවො අම්භාකං පාකටො, පුබ්බෙ පනස්ස එකස්ස වීරියං නිස්සාය මරුකන්තාරෙ ගොණමනුස්සානං පානීයං ලභිත්වා

සුඛිතභාවො පටිච්ඡන්තො, තුම්භාකං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සෙව පාකටො, අම්භාකම්පෙනං කාරණං කට්ඨං”ති. “තෙන හි, හික්ඛවෙ, සුභාථා”ති හගවා තෙසං හික්ඛුනං සතුප්පාදං ජනෙත්වා හවත්තරෙන පටිච්ඡන්තකාරණං පාකටමකාසි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සත්ථවාහකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වයප්පත්තො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි වණිජ්ජං කරොත්තො විවරති. සො එකදා සට්ඨියොජනිකං මරුකන්තාරං පටිපජ්ජී. තස්මිං කන්තාරෙ සුබ්‍රමවාලුකා මුට්ඨිනා ගහිතා හත්ථෙ න තිට්ඨති, සූරියුග්ගමනතො පට්ඨාය අඬගාරරාසි විය උණ්භා හොති, න සක්කා අක්කමිතුං. තස්මා තං පටිපජ්ජන්තා දාරුදකතිලතණ්ඩුලාදීනි සකට්ඨි ආදාය රත්තිමෙව ගත්ත්වා අරුණුග්ගමනෙ සකට්ඨානි පරිවට්ටං කත්වා මත්ථකෙ මණ්ඩපං කාරෙත්වා කාලස්සෙව ආහාරකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා ඡායාය නිසින්තා දිවසං බෙපෙත්වා අත්ථඬගතෙ සූරියෙ සායමාසං භුඤ්ජිත්වා භූමියා සීතලාය ඡාතාය සකට්ඨානි යොජෙත්වා ගච්ඡන්ති, සමුද්දගමනසදිසමෙව ගමනං හොති. ථලනියාමකො නාම ලද්ධුං වට්ටති, සො තාරකසඤ්ඤා සත්ථං තාරෙති.

සොපි සත්ථවාහො තස්මිං කාලෙ ඉමිනාව නියාමෙන තං කන්තාරං ගච්ඡන්තො එකුනසට්ඨි යොජනානි ගත්ත්වා “ඉදානි එකරත්තෙනෙව මරුකන්තාරා නික්ඛමනං හවිස්සති”ති සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සබ්බං දාරුදකං බෙපෙත්වා සකට්ඨානි යොජෙත්වා පායාසි. නියාමකො පන පුරිමසකට්ඨෙ ආසනං පත්ථරාපෙත්වා ආකාසෙ තාරකං ඔලොකෙත්තො “ඉතො පාජෙථ, ඉතො පාජෙථා”ති වදමානො නිපජ්ජී. සො දීසමද්ධානං අනිද්දායනභාවෙන කිලන්තො නිද්දං ඔක්කමි, ගොණෙ නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගමෙව ගණ්හන්තෙ න අඤ්ඤාසි. ගොණා සබ්බරත්තිං අගමංසු. නියාමකො අරුණුග්ගමනවෙලාය පබුද්ධො නක්ඛත්තං ඔලොකෙත්වා “සකට්ඨානි නිවත්තෙථ නිවත්තෙථා”ති ආහ. සකට්ඨානි නිවත්තෙත්වා පටිපාටිං කරොත්තානඤ්ඤෙව අරුණො උග්ගතො. මනුස්සා “හිය්යො අම්භාකං නිවිට්ඨබන්ධාවාරට්ඨානමෙවෙනං, දාරුදකමපි නො ඛිණං, ඉදානි නට්ඨමිහා”ති සකට්ඨානි මොවෙත්වා පරිවට්ටකෙන යපෙත්වා මත්ථකෙ මණ්ඩපං කත්වා අත්තනො අත්තනො සකට්ඨස හෙට්ඨා අනුසොචන්තා නිපජ්ජිංසු.

බොධිසත්තො “මයි වීරියං ඔස්සජන්තෙ සබ්බෙ විනස්සිස්සන්ති”ති පාතො සීතලවෙලායමෙව ආහිණ්ඩන්තො එකං දබ්බතිණගච්ඡං දිස්වා “ඉමානි තිණානි හෙට්ඨා උදකසිනෙහෙන උට්ඨිතානි හවිස්සන්ති”ති විත්තෙත්වා කුද්දාලං ගාහාපෙත්වා තං පදෙසං බණාපෙසි, තෙ සට්ඨිහත්ථට්ඨානං බණිංසු. එත්තකං යානං බණිත්වා පහරන්තානං කුද්දාලො හෙට්ඨාපාසාණෙ පටිහඤ්ඤි, පහට්ඨත්තෙ සබ්බෙ වීරියං

ඔස්සපිංසු. බොධිසත්තො පන “ඉමස්ස පාසාණස්ස හෙට්ඨා උදකෙන භවිතබ්බ”න්ති ඔතරිත්වා පාසාණෙ යිතො ඔණමිත්වා සොතං ඔදහිත්වා සද්දං ආවජ්ජෙත්තො හෙට්ඨා උදකස්ස පවත්තනසද්දං සුත්වා උත්තරිත්වා වුළුපට්ඨාකං ආහ – “තාත, තයා වීරියෙ ඔස්සට්ඨෙ සබ්බෙ විනස්සිස්සාම, ත්වං වීරියං අනොස්සජත්තො ඉමං අයකුටං ගහෙත්වා ආවාටං ඔතරිත්වා එතස්මිං පාසාණෙ පහාරං දෙහී”ති. සො තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා සබ්බෙසු වීරියං ඔස්සජිත්වා යිතෙසුපි වීරියං අනොස්සජත්තො ඔතරිත්වා පාසාණෙ පහාරං අදාසි. පාසාණො මජ්ඣෙ භිජ්ජිත්වා හෙට්ඨා පතිත්වා සොතං සන්තිරුමිහිත්වා අට්ඨාසි, තාලක්ඛන්ධජපමාණා උදකවට්ඨි උග්ගඤ්ජි. සබ්බෙ පාතියං පිචිත්වා න්හායිංසු, අතිරෙකානි අක්ඛයුගාදීනි එාලෙත්වා යාගුහත්තං පචිත්වා භුඤ්ජිත්වා ගොණෙ ව භොජෙත්වා සූරියෙ අත්ථඨිගතෙ උදකාවාටසමීපෙ ධජං බන්ධිත්වා ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමංසු. තෙ තත්ථ භණ්ඩං වික්කිණිත්වා දිගුණං තිගුණං චතුගුණං ලාභං ලහිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමංසු. තෙ තත්ථ යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතා, බොධිසත්තොපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මමෙව ගතො.

සම්මාසම්බුද්ධො ඉමං ධම්මදෙසනං කට්ඨත්වා අභිසම්බුද්ධොව ඉමං ගාථං කට්ඨෙසි –

2.

“අකිලාසුනො වණ්ණුපට්ඨෙ බණන්තා, උදඬගණෙ තත්ථ පපං අචින්දුං;

එවං මුනි වීරියබලපපත්තො, අකිලාසු වින්දෙ හදයස්ස සන්ති”න්ති.

තත්ථ අකිලාසුනොති නික්කොසජ්ජා ආරද්ධවීරියා. වණ්ණුපට්ඨෙති වණ්ණු වුව්චති වාලුකා, වාලුකාමග්ගෙති අත්ථො. බණන්තාති භූමිං බණමානා. උදඬගණෙති එත්ථ උදාති නිපාතො, අඬගණෙති මනුස්සානං සඤ්චරණට්ඨානො, අනාවාටෙ භූමිභාගෙති අත්ථො. තත්ථාති තස්මිං වණ්ණුපට්ඨෙ. පපං අචින්දුන්ති උදකං පටිලහිංසු. උදකඤ්චි පජියනභාවෙන “පපා”ති වුව්චති. පවද්ධං වා ආපං පපං, මහොදකන්ති අත්ථො.

එවන්ති ඔපම්මපටිපාදනං. මුනීති මොනං වුව්චති ඤාණං, කායමොනෙය්‍යාදීසු වා අඤ්ඤතරං, තෙන සමන්තාගතත්තා පුග්ගලො “මුනි”ති වුව්චති. සො පනෙස අගාරියමුනි, අනගාරියමුනි, සෙක්ඛමුනි, අසෙක්ඛමුනි, පච්චෙකබුද්ධමුනි, මුනිමුනීති අනෙකවිධො. තත්ථ අගාරියමුනීති ගිහී ආගතථලො විඤ්ඤාතසාසනො. අනගාරියමුනීති තථාරූපොව පබ්බජිතො. සෙක්ඛමුනීති සත්ත සෙක්ඛා. අසෙක්ඛමුනීති ඛිණ්ණසවො. පච්චෙකබුද්ධමුනීති පච්චෙකසම්බුද්ධො. මුනිමුනීති සම්මාසම්බුද්ධො. ඉමස්මිං පනත්ථෙ සබ්බසඬ්ඛාගකවසෙන

මොනෙයාසඬ්ඛානාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො “මුතී”ති වෙදිතබ්බො. වීරියබලපපන්නොති වීරියෙන වෙව කායබලඤ්ඤාණබලෙන ව සමන්තාගතො. අකිලාසුති නික්කොසජ්ජො –

“කාමං තථො ව න්භාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු;
උපසුස්සතු නිස්සෙසං, සරීරෙ මංසලොහිත”න්ති. –

එවං චුත්තෙන චතුරඬ්ඛසමන්තාගතෙන වීරියෙන සමන්තාගතත්තා අනලසො. වින්දෙ හදයස්ස සන්තින්ති විත්තස්සපි හදයරූපස්සපි සීතලභාවකරණෙන “සන්ති”න්ති සඬ්ඛං ගතං ඤානවිපස්සනාහිඤ්ඤාඅරහත්තමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතං අරියධම්මං වින්දති පටිලහතීති අත්ථො. භගවතා හි –

“දුක්ඛං, භික්ඛවෙ, කුසිතො විහරති වොකිණ්ණො පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි, මහන්තඤ්ච සදත්ථං පරිභාපෙති. ආරද්ධවීරියො ව ඛො, භික්ඛවෙ, සුඛං විහරති පවිචිත්තො පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි, මහන්තඤ්ච සදත්ථං පරිපුරෙති, න, භික්ඛවෙ, භීතෙන අග්ගස්ස පත්ති හොතී”ති (සං. නි. 2.22) –

එවං අනෙකෙහි සුත්තෙහි කුසිතස්ස දුක්ඛවිභාරො, ආරද්ධවීරියස්ස ව සුඛවිභාරො සංවණ්ණිතො. ඉධාපි ආරද්ධවීරියස්ස අකතාහිනිවෙසස්ස විපස්සකස්ස වීරියබලෙන අධිගන්තබ්බං තමෙව සුඛවිභාරං දස්සෙන්නො “එවං මුතී වීරියබලපපන්නො, අකිලාසු වින්දෙ හදයස්ස සන්ති”න්ති ආහ. ඉදං චුත්තං හොති – යථා තෙ වාණිජා අකිලාසුනො වණ්ණුපථෙ බණන්තා උදකං ලහිංසු, එවං ඉමස්මිම්පි සාසනෙ අකිලාසු හුත්වා වායමමානො පණ්ඨිතො භික්ඛු ඉමං ඤානාදිහෙදං හදයස්ස සන්තිං ලහති. සො ත්වං භික්ඛු පුබ්බෙ උදකමත්තස්ස අත්ථාය වීරියං කත්වා ඉදානි එවරූපෙ මග්ගඵලදායකෙ නියානිකසාසනෙ කස්මා වීරියං ඔස්සප්පිති එවං ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙත්වා චත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථාපි ද්වෙ චත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙත්වා දස්සෙසි “තස්මිං සමයෙ වීරියං අනොස්සජිත්වා පාසාණං හින්දිත්වා මහාජනස්ස උදකදායකො වූඵපට්ඨාකො අයං ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අහොසි, අවසෙසපරිසා ඉදානි බුද්ධපරිසා ජාතා, සත්ථවාහපෙට්ඨාකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

වණ්ණුපථජාතකවණ්ණනා දුතියා.

3. සෙරිවවාණිජජාතකවණ්ණනා

ඉධ වෙ නං වීරාධෙසීති ඉමමිපි ධම්මදෙසනං භගවා සාවත්ථියං විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවීරියමෙව භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්ඤි පුරිමනායෙනෙව භික්ඛුහි ආනීතං දිස්වා සත්ථා ආහ - “ත්වං භික්ඛු, එවරුපෙ මග්ගඵලදායකෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා වීරියං ඔස්සජන්තො සතසහස්සග්ගනිකාය කඤ්ඤනපාතියා පරිභින්නො සෙරිවවාණිජො විය වීරං සොච්ඡස්සසී”ති. භික්ඛු තස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං භගවන්තං යාචිංසු, භගවා භවත්තරෙන පටිච්ඡන්තකාරණං පාකට්ඨකාසි.

අතීතෙ ඉතො පඤ්චමෙ කජ්ජෙ බොධිසත්තො සෙරිවරට්ඨෙය කච්ඡපුට්ඨාණිජො අහොසි. සො සෙරිවනාමකෙන එකෙන ලොලකච්ඡපුට්ඨාණිජෙන සද්ධිං වොහාරත්ථාය ගච්ඡන්තො නීලවාහං නාම නදිං උත්තරිත්වා අරිට්ඨපුරං නාම නගරං පවිසන්තො නගරවීථියො භාජෙත්වා අත්තනො පත්තවීථියා හණ්ඩං වික්කිණන්තො විවරි. ඉතරොපි අත්තනො පත්තවීථිං ගණ්හි. තස්මිඤ්ච නගරෙ එකං සෙට්ඨිකුලං පරිජිණ්ණං අහොසි, සබ්බෙ පුත්තභාතිකා ව ධනඤ්ච පරික්ඛයං අගමංසු, එකා දාරිකා අයයිකාය සද්ධිං අවසෙසා අහොසි, තා ද්වෙපි පරෙසං හතිං කත්වා ජීවන්ති. ගෙහෙ පන තාසං මහාසෙට්ඨිනා පරිභුත්තපුබ්බා සුවණ්ණපාති භාජනන්තරෙ නික්ඛිත්තා දීසරත්තං අවලඤ්ජියමානා මලග්ගහිතා අහොසි, තා තස්සා සුවණ්ණපාතිභාවමිපි න ජානන්ති. සො ලොලවාණිජො තස්මිං සමයෙ “මණිකෙ ගණ්හථ, මණිකෙ ගණ්හථා”ති විවරන්තො තං සරද්ධාරං පාපුණි. සා කුමාරිකා තං දිස්වා අයයිකං ආහ “අම්ම මය්හං එකං පිළුන්ධනං ගණ්හා”ති. අම්ම මයං දුග්ගතා, කිං දත්වා ගණ්හිස්සාමාති. අයං නො පාති අත්ථි, නො ච අම්භාකං උපකාරා, ඉමං දත්වා ගණ්හාති. සා වාණිජං පක්කොසාපෙත්වා ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා තං පාතිං දත්වා “අයා, ඉමං ගහෙත්වා තව හගිනියා කිඤ්චිදෙව දෙහී”ති ආහ. වාණිජො පාතිං හත්ථෙන ගහෙත්වාච “සුවණ්ණපාති හවිස්සති”ති පරිවත්තෙත්වා පාතිපිට්ඨියං සුවියා ලෙඛං කඩ්ඪිත්වා සුවණ්ණභාවං ඤාත්වා “ඉමාසං කිඤ්චි අදත්වාච ඉමං පාතිං හරිස්සාමී”ති “අයං කිං අග්ගති, අඩ්ඨමාසකොපිස්සා මූලං න හොතී”ති භූමියං බිපිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. එකෙන පවිසිත්වා නික්ඛන්තවීථිං ඉතරො පවිසිතුං ලහතීති බොධිසත්තො තං වීථිං පවිසිත්වා “මණිකෙ ගණ්හථ, මණිකෙ ගණ්හථා”ති විවරන්තො තමෙව සරද්ධාරං පාපුණි.

පුන සා කුමාරිකා තට්ථෙව අයයිකං ආහ. අථ නං අයයිකා “අම්ම, පය්මං ආගතවාණිජො පාතිං භූමියං බිපිත්වා ගතො, ඉදානි කිං දත්වා ගණ්හිස්සාමා”ති ආහ. අම්ම, සො වාණිජො ඵරුසවාටො, අයං පන පියදස්සනො මුදුසල්ලාපො, අජ්ජෙව නාම නං ගණ්හෙය්‍යාති. අම්ම, තෙන හි පක්කොසාහීති. සා තං පක්කොසි. අථස්ස ගෙහං පවිසිත්වා නිසීන්තස්ස තං පාතිං අදංසු. සො තස්සා සුවණ්ණපාතිභාවං ඤාත්වා “අම්ම, අයං පාති

සතසහස්සං අග්ගති, සතසහස්සග්ගසනකහණ්ඩං මය්හං හත්ථෙ නත්ථි”ති ආහ. අයා, පයමං ආගතවාණිජො “අයං අඛිඨමාසකම්පි න අග්ගති”ති චත්වා භූමියං බිපිත්වා ගතො, අයං පන තව පුඤ්ඤෙන සුවණ්ණපාති ජාතා භවිස්සති, මයං ඉමං තුය්හං දෙම, කිඤ්චිදෙව නො දත්වා ඉමං ගහෙත්වා යාහිති. බොධිසත්තො තස්මිං බණ්ණ හත්ථගතාති පඤ්ච කභාපණ්ණසතාති පඤ්චසතග්ගසනකඤ්ච හණ්ඩං සබ්බං දත්වා “මය්හං ඉමං තුලඤ්ච පසිබ්බකඤ්ච අට්ඨ ව කභාපණ්ණ දෙථා”ති එත්තකං යාවිත්වා ආදාය පක්කාමි. සො සීසමෙව නදීතීරං ගන්ත්වා නාවිකස්ස අට්ඨ කභාපණ්ණ දත්වා නාවං අභිරුහි.

තතො ලොලවාණිජොපි පුන තං ගෙහං ගන්ත්වා “ආහරථ තං පාතිං, තුම්භාකං කිඤ්චිදෙව දස්සාමි”ති ආහ. සා තං පරිභාසිත්වා “ත්වං අම්භාකං සතසහස්සග්ගසනිකං සුවණ්ණපාතිං අඛිඨමාසග්ගසනිකම්පි න අකාසි, තුය්හං පන සාමිකසදිසො එකො ධම්මිකො වාණිජො අම්භාකං සහස්සං දත්වා තං ආදාය ගතො”ති ආහ. තං සුත්වාච “සතසහස්සග්ගසනිකාය සුවණ්ණපාතියා පරිභින්නාමිහි, මහාජාතිකරො චත මෙ අය”න්ති සඤ්ජාතබලවසොකො සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තො විසඤ්ඤී හුත්වා අත්තනො හත්ථගතෙ කභාපණ්ණ වෙච හණ්ඩිකඤ්ච සරද්වාරෙයෙව විකිරිත්වා නිවාසනපාරුපනං පභාය තුලාදණ්ඩං මුග්ගරං කත්වා ආදාය බොධිසත්තස්ස අනුපදං පක්කන්තො නදීතීරං ගන්ත්වා බොධිසත්තං ගච්ඡන්තං දිස්වා “අම්භො, නාවික, නාවං නිවත්තෙහි”ති ආහ. බොධිසත්තො පන “තාත, මා නිවත්තයි”ති පටිසෙධෙසි. ඉතරස්සපි බොධිසත්තං ගච්ඡන්තං පස්සන්තස්සෙව බලවසොකො උදපාදි, හදයං උණ්හං අහොසි, මුඛතො ලොහිතං උග්ගඤ්ඡි, වාපිකද්දමො විය හදයං එලි. සො බොධිසත්තෙ ආසාතං බන්ධිත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. ඉදං පයමං දෙවදත්තස්ස බොධිසත්තෙ ආසාතබන්ධනං. බොධිසත්තො දානාදීනි පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සම්මාසම්බුද්ධො ඉමං ධම්මදෙසනං කථෙත්වා අභිසම්බුද්ධොව ඉමං ගාථං කථෙසි -

3.

“ඉධ වෙ නං විරාධෙසි, සද්ධම්මස්ස නියාමනං;
විරං ත්වං අනුතප්පෙසි, සෙරිවායංව වාණිජො”ති.

තත්ථ ඉධ වෙ නං විරාධෙසි, සද්ධම්මස්ස නියාමනන්ති ඉමස්මිං සාසනෙ එතං සද්ධම්මස්ස නියාමනාසඬ්ඛාතං සොතාපත්තිමග්ගං විරාධෙසි. යදි විරාධෙසි, විරියං ඔස්සජන්තො නාධිගච්ඡසි න පටිලහසිති අත්ථො. විරං ත්වං අනුතප්පෙසිති එවං සන්තෙ ත්වං දීඝමද්ධානං සොචන්තො පරිදෙවන්තො අනුතප්පෙසසි, අථ වා ඔස්සට්ඨවීරියතාය අරියමග්ගස්ස

විරාධිතත්තා දීඝරත්තං නිරයාදීසු උප්පත්තො නානප්පකාරානි දුක්ඛානි අනුභවත්තො අනුතප්පිස්සසි කිලමිස්සසිති අයමෙත්ථ අත්ථො. කථං? සෙරිවායංව වාණිජොති “සෙරිවා”ති එවංනාමකො අයං වාණිජො යථා. ඉදං වුත්තං හොති – යථා පුබ්බෙ සෙරිවනාමකො වාණිජො සතසහස්සග්ගසනිකං සුවණ්ණපාතිං ලභිත්වා තස්සා ගහණත්ථාය වීරියං අකත්වා තතො පරිභිනො අනුතප්පි, එවමෙව ත්වමිපි ඉමස්මි. සාසනෙ පටියත්තසුවණ්ණපාතිසදිසං අරියමග්ගං ඔස්සට්ඨවීරියතාය අනධිගච්ඡත්තො තතො පරිභිනො දීඝරත්තං අනුතප්පිස්සසි. සථෙ පන වීරියං න ඔස්සප්පිස්සසි, පණ්ඩිතවාණිජො සුවණ්ණපාතිං විය මම සාසනෙ නවවිධමිපි ලොකුත්තරධම්මං පටිලභිස්සසිති.

එවමස්ස සත්ථා අරහත්තෙන කුටං ගණ්හත්තො ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙත්වා චත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථාපි ද්වෙ චත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙත්වා දස්සෙසි – “තදා බාලවාණිජො දෙවදත්තො අහොසි, පණ්ඩිතවාණිජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

සෙරිවවාණිජජාතකවණ්ණනා තතියා.

4. වුළුසෙට්ඨිජාතකවණ්ණනා

අප්පකෙනපි මෙධාවීති ඉමං ධම්මදෙසනං භගවා රාජගහං උපනිස්සාය ජීවකම්බවනෙ විහරත්තො වුළුපන්ථකත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි.

තත්ථ වුළුපන්ථකස්ස තාව නිබ්බත්ති කථෙතබ්බා. රාජගහෙ කිර ධනසෙට්ඨිකුලස්ස ධිතා අත්තනො දාසෙනෙව සද්ධිං සන්ථවං කත්වා “අඤ්ඤෙපි මෙ ඉමං කම්මං ජානෙය්‍යු”න්ති භීතා එවමාහ “අම්හෙහි ඉමස්මි. යානෙ වසිතුං න සක්කා, සථෙ මෙ මාතාපිතරො ඉමං දොසං ජානිස්සන්ති, ඛණ්ඩාඛණ්ඩං කරිස්සන්ති, විදෙසං ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති භත්ථසාරං ගහෙත්වා අග්ගද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා “යත්ථ වා තත්ථ වා අඤ්ඤෙහි අජානනට්ඨානං ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති උභොපි අගමංසු.

තෙසං එකස්මි. යානෙ වසන්තානං සංවාසමන්ථාය තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා ගබ්භපරිපාකං ආගම්ම සාමිකෙන සද්ධිං මන්තෙසි “ගබ්භො මෙ පරිපාකං ගතො, ඤාතිබන්ධුවිරහිතෙ යානෙ ගබ්භවුට්ඨානං නාම උභින්නමිපි අම්භාකං දුක්ඛමෙව, කුලගෙහමෙව ගච්ඡාමා”ති. සො “සවාහං ගමිස්සාමි, ජීවිතං මෙ නත්ථී”ති වින්තෙත්වා “අප්ප ගච්ඡාම, ස්ථෙ ගච්ඡාමා”ති දිවසෙ අතික්කාමෙසි. සා වින්තෙසි “අයං බාලො අත්තනො දොසමහන්තතාය ගන්තුං න උස්සහති, මාතාපිතරො නාම එකන්තහිතා, අයං ගච්ඡතු වා මා වා, මයා ගන්තුං වට්ටතී”ති. සා තස්මි. ගෙහා

නික්කන්තෙ ගෙහපරික්ඛාරං පටිසාමෙත්වා අත්තනො කුලසරං ගතභාවං
අනන්තරගෙහවාසිනං ආරොචෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී.

අථ සො පුරිසො සරං ආගතො තං අදිස්වා පටිච්ඡේදකෙ පුච්ඡිත්වා
“කුලසරං ගතා”ති සුත්වා වෙගෙන අනුබන්ධිත්වා අන්තරාමග්ගෙ
සම්පාපුණි. තස්සාපි තත්ථෙව ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. සො “කිං ඉදං
භද්දෙ”ති පුච්ඡී. “සාමි, එකො පුත්තො ජාතො”ති. “ඉදානි කිං
කරිස්සාමා”ති? “යස්සත්ථාය මයං කුලසරං ගච්ඡෙය්‍යාම, තං කම්මං
අන්තරාව නිජ්ජන්තං, තත්ථ ගන්ත්වා කිං කරිස්සාම, නිවත්තාමා”ති ද්වෙපි
එකච්ඡන්තා හුත්වා නිවත්තිංසු. තස්ස ච දාරකස්ස පන්ථෙ ජාතත්තා
“පන්ථකො”ති නාමං අකංසු. තස්සා න විරස්සෙව අපරොපි ගබ්භො
පතිට්ඨති. සබ්බං පුරිමනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. තස්සාපි දාරකස්ස
පන්ථෙ ජාතත්තා පට්ඨජාතස්ස “මහාපන්ථකො”ති නාමං කත්වා ඉතරස්ස
“චූළපන්ථකො”ති නාමං අකංසු. තෙ ද්වෙපි දාරකෙ ගහෙත්වා අත්තනො
වසන්තථානමෙව ආගතා.

තෙසං තත්ථ වසන්තානං අයං මහාපන්ථකදාරකො අඤ්ඤෙ දාරකෙ
“චූළපිතා මහාපිතා”ති, “අය්‍යකො අය්‍යිකා”ති ච වදන්තෙ සුත්වා මාතරං
පුච්ඡී “අම්ම, අඤ්ඤෙ දාරකා ‘චූළපිතා මහාපිතා’තිපි වදන්ති, ‘අය්‍යකො
අය්‍යිකා’තිපි වදන්ති, අම්මාකං ඤාතකා නත්ථී”ති. “ආම, තාත, තුම්මාකං
එත්ථ ඤාතකා නත්ථී, රාජගහනගරෙ පන වො ධනසෙට්ඨි නාම අය්‍යකො,
තත්ථ තුම්මාකං බහු ඤාතකා”ති. “කස්මා තත්ථ න ගච්ඡථ, අම්මා”ති? සා
අත්තනො අගමනකාරණං පුත්තස්ස අකථෙත්වා පුත්තෙසු පුනස්පුනං
කථෙත්තෙසු සාමිකං ආහ – “ඉමෙ දාරකා මං අතිවිය කිලමෙත්ති, කිං නො
මාතාපිතරො දිස්වා මංසං බාදිස්සන්ති, එහි දාරකානං අය්‍යකකුලං
දස්සෙස්සාමා”ති. “අහං සම්මුඛා භවිතුං න සක්ඛිස්සාමි, තං පන තත්ථ
නයිස්සාමි”ති. “සාධු, අය්‍ය, යෙන කෙනචි උපායෙන දාරකානං
අය්‍යකකුලමෙව දට්ඨුං වට්ටති”ති ද්වෙපි ජනා දාරකෙ ආදාය අනුපුබ්බෙන
රාජගහං පත්වා නගරද්වාරෙ එකිස්සා සාලාය නිවාසං කත්වා දාරකමාතා
ද්වෙ දාරකෙ ගහෙත්වා ආගතභාවං මාතාපිතුනං ආරොවාපෙසි.

තෙ තං සාසනං සුත්වා “සංසාරෙ විවරන්තානං න පුත්තො න ධිතා නාම
නත්ථී, තෙ අම්මාකං මහාපරාධිකා, න සක්කා තෙහි අම්මාකං චක්ඛුපථෙ
යාතුං, එත්තකං පන ධනං ගහෙත්වා ද්වෙපි ජනා ඵාසුකට්ඨානං ගන්ත්වා
ජීවන්තු, දාරකෙ පන ඉධ පෙසෙන්නු”ති. සෙට්ඨිධිතා මාතාපිතුහි පෙසිතං
ධනං ගහෙත්වා දාරකෙ ආගතදුතානංයෙව භත්ථෙ දත්වා පෙසෙසි, දාරකා
අය්‍යකකුලෙ වඩ්ඞන්ති. තෙසු චූළපන්ථකො අතිදහරො, මහාපන්ථකො පන
අය්‍යකෙන සද්ධිං දසබ්බස්ස ධම්මකථං සොතුං ගච්ඡති. තස්ස නිව්චං සත්ථු
සම්මුඛා ධම්මං සුණන්තස්ස පබ්බජ්ජාය විත්තං නම්. සො අය්‍යකං ආහ
“සවෙ තුම්මහෙ සම්පට්ඨිඡථ, අහං පබ්බජෙය්‍ය”න්ති. “කිං වදෙසි, තාත,

මය්හං සකලලොකස්සපි පබ්බජ්ජාතො තවෙව පබ්බජ්ජා හද්දිකා, සවෙ සක්කොසි, පබ්බජ තාතා”ති සම්පට්ඨජිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගතො. සත්ථා “කිං මහාසෙට්ඨී දාරකො තෙ ලද්ධො”ති. “ආම, හන්තෙ අයං දාරකො මය්හං නත්තා, තුම්හාකං සන්තිකෙ පබ්බජාමීති වදති”ති ආහ. සත්ථා අඤ්ඤතරං පිණ්ඩවාරිකං භික්ඛුං “ඉමං දාරකං පබ්බාපෙහී”ති ආණාපෙසි. ථෙරො තස්ස තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා පබ්බාපෙසි. සො බහුං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පදං ලභී. උපසම්පන්නො භුත්වා යොනියො මනසිකාරෙ කම්මං කරොන්නො අරහත්තං පාපුණි.

සො කුමාරසුබ්බෙ, මග්ගසුබ්බෙ, ඵලසුබ්බෙ චිතිනාමෙන්නො චිත්තෙසි “සක්කා නු බො ඉමං සුඛං චූළපන්ථකස්ස දාතු”න්ති. තතො අයාකසෙට්ඨීස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාසෙට්ඨී සවෙ තුම්හෙ සම්පට්ඨජ්ජ, අහං චූළපන්ථකං පබ්බාපෙයා”න්ති ආහ. “පබ්බාපෙථ, හන්තෙ”ති. ථෙරො චූළපන්ථකදාරකං පබ්බාපෙත්වා දසසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. චූළපන්ථකසාමණෙරො පබ්බජිත්වා ව දන්ධො අහොසි.

“පදුමං යථා කොකනදං සුගන්ධං, පාතො සියා ඵුල්ලමච්ඡිගන්ධං;
අඬගිරසං පස්ස විරොචමානං, තපන්තමාදිච්චමිචන්තලික්ඛෙ”ති.
(සං. නි. 1.123; අ. නි. 5.195) –

ඉමං ඵකගාථං වතුහි මාසෙහි ගණ්හිතුං නාසක්ඛි. සො කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පබ්බජිත්වා පඤ්ඤවා භුත්වා අඤ්ඤතරස්ස දන්ධනික්ඛුනො උද්දෙසග්ගහණකාලෙ පරිභාසකෙළිං අකාසි. සො භික්ඛු තෙන පරිභාසෙන ලජ්ජිතො නෙව උද්දෙසං ගණ්හි, න සජ්ඣායමකාසි. තෙන කම්මෙන අයං පබ්බජිත්වා ව දන්ධො ජාතො, ගහිතගහිතං පදං උපරුපරි පදං ගණ්හන්තස්ස නස්සති. තස්ස ඉමමෙව ගාථං ගහෙතුං වායමන්තස්ස චත්තාරො මාසා අතික්කන්තා.

අථ නං මහාපන්ථකො ආහ “චූළපන්ථක, ත්වං ඉමස්මිං සාසනෙ අහබ්බො, වතුහි මාසෙහි ඵකම්පි ගාථං ගහෙතුං න සක්කොසි, පබ්බජිතකිච්චං පන ත්වං කථං මත්ථකං පාපෙස්සසි, නික්ඛම ඉතො”ති විහාරා නික්කඩ්ඪී. චූළපන්ථකො බුද්ධසාසනෙ සිනෙහෙන ගිහිභාවං න පත්ථෙති. තස්මිඤ්ච කාලෙ මහාපන්ථකො හත්තුද්දෙසකො හොති. ජීවකො කොමාරභව්වො බහුං ගන්ධමාලං ආදාය අත්තනො අම්බවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා ධම්මං සුත්වා උට්ඨායාසනා දසබලං වන්දිත්වා මහාපන්ථකං උපසඬකමිත්වා “කිත්තකා, හන්තෙ, සත්ථු සන්තිකෙ භික්ඛු”ති පුච්ඡී. “පඤ්චමත්තාති භික්ඛුසතාති”ති. “ස්වෙ, හන්තෙ, බුද්ධජපමුඛාති පඤ්ච භික්ඛුසතාති ආදාය අම්මහාකං නිවෙසනෙ භික්ඛං ගණ්හථා”ති. “උපාසක, චූළපන්ථකො නාම භික්ඛු දන්ධො

අවිරුළුහිමිමො, තං යපෙත්වා සෙසානං නිමන්තනං සම්පට්ඨිමාමි”ති ථෙරො ආහ. තං සුත්වා චූළපන්ථකො වින්තෙසි “ථෙරො එත්තකානං භික්ඛූනං නිමන්තනං සම්පට්ඨිමාමි මං බාහිරං කත්වා සම්පට්ඨිමාමි, නිස්සංසයං මය්හං භාතිකස්ස මයි විත්තං භිත්තං භවිස්සති, කිං ඉදානි මය්හං ඉමිනා සාසනෙන, ගිහී හුත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොත්තො ජීවිස්සාමි”ති.

සො පුනදිවසෙ පාතොව “ගිහී භවිස්සාමි”ති පායාසි. සත්ථා පච්චුසකාලෙයෙව ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමං කාරණං දිස්වා පයමතරං ගන්ත්වා චූළපන්ථකස්ස ගමනමග්ගෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ වඩ්ඤ්මන්තො අට්ඨාසි. චූළපන්ථකො සරං ගච්ඡන්තො සත්ථාරං දිස්වා උපසඬකමිත්වා වන්දි. අථ නං සත්ථා “කහං පන, ත්වං චූළපන්ථක, ඉමාය වෙලාය ගච්ඡසි”ති ආහ. භාතා මං, භන්තෙ, නික්කඩ්ඪති, තෙනාහං විබ්භමිතුං ගච්ඡාමිති. චූළපන්ථක, තව පබ්බජ්ජා නාම මම සත්තකා, භාතරා නික්කඩ්ඪිතො කස්මා මම සන්තිකං නාගඤ්ජි? එහි කිං තෙ ගිහිභාවෙන, මම සන්තිකෙ භවිස්සසි”ති භගවා චූළපන්ථකං ආදාය ගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ නිසීදාපෙත්වා “චූළපන්ථක, ත්වං පුරත්ථාහිමුඛො හුත්වා ඉමං පිලොතිකං ‘රජොහරණං රජොහරණ’න්ති පරිමජ්ජන්තො ඉධෙව භොහී”ති ඉද්ධියා අභිසඬ්ඨතං පරිසුද්ධං පිලොතිකාඛණ්ඩං දත්වා කාලෙ ආරොචිතෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො ජීවකස්ස ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි.

චූළපන්ථකොපි සූරියං ඔලොකෙන්තො තං පිලොතිකාඛණ්ඩං “රජොහරණං රජොහරණ”න්ති පරිමජ්ජන්තො නිසීදි, තස්ස තං පිලොතිකාඛණ්ඩං පරිමජ්ජන්තස්ස පරිමජ්ජන්තස්ස කිලිට්ඨං අභොසි. තතො වින්තෙසි “ඉදං පිලොතිකාඛණ්ඩං අනිවිය පරිසුද්ධං, ඉමං පන අත්තභාවං නිස්සාය පුරිමපකතිං විජහිත්වා එවං කිලිට්ඨං ජාතං, අනිච්චා වත සඬ්ඨාරා”ති ඛයවයං පට්ඨපෙත්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙසි. සත්ථා “චූළපන්ථකස්ස විත්තං විපස්සනං ආරුළුහ”න්ති ඤාත්වා “චූළපන්ථක, ත්වං එතං පිලොතිකාඛණ්ඩමෙව සංකිලිට්ඨං රජොරඤ්ජිතං ජාතන්ති මා සඤ්ඤං කරි, අබ්භන්තරෙ පන තෙ රාගරජාදයො අත්ථි, තෙ භරාහී”ති වත්වා ඔභාසං විස්සජ්ජෙත්වා පුරතො නිසින්තො විය පඤ්ඤායමානරූපො හුත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

“රාගො රජො න ව පන රෙණු වුච්චති, රාගස්සෙතං අධිවචනං රජොති;
එතං රජං විජ්ජහිත්ව භික්ඛවො, විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ.

“දොසො රජො න ච පන රෙණු වුවිති, දොසස්සෙනං අධිවචනං රජොති;

එතං රජං විජ්ජෙතිත්ථ භික්ඛවො, විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනො.

“මොහො රජො න ච පන රෙණු වුවිති, මොහස්සෙනං අධිවචනං රජොති;

එතං රජං විජ්ජෙතිත්ථ භික්ඛවො, විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනො”ති. (මහානි. 209; වුළුති. උදයමාණවජ්ජවිජානිද්දෙස 74);

ගාථාපරියොසානෙ වුළුපන්ථකො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි, පටිසම්භිදාහියෙවස්ස තිණි පිටකානි ආගමංසු. සො කිර පුබ්බෙ රාජා හුත්වා නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො නලාටතො සෙදෙ මුවිචන්තෙ පරිසුද්ධෙන සාටකෙන නලාටන්තං පුඤ්ඡි, සාටකො කිලිට්ඨො අහොසි. සො “ඉමං සරිරං නිස්සාය එවරුපො පරිසුද්ධො සාටකො පකතිං ජහිත්වා කිලිට්ඨො ජාතො, අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා”ති අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභි. තෙන කාරණෙනස්ස රජොහරණමෙව පව්චයො ජාතො.

ජීවකොපි බො කොමාරහව්වො දසබලස්ස දක්ඛිණොදකං උපනාමෙසි. සත්ථා “නනු, ජීවක, විහාරෙ භික්ඛු අත්ථී”ති භත්ථෙත පත්තං පිදහි. මහාපන්ථකො “හත්තෙ, විහාරෙ නත්ථී භික්ඛු”ති ආහ. සත්ථා “අත්ථී ජීවකා”ති ආහ. ජීවකො “තෙන හි, හණෙ, ගච්ඡ, විහාරෙ භික්ඛුනං අත්ථීභාවං වා නත්ථීභාවං වා ජානාහි”ති පුරිසං පෙසෙසි. තස්මිං බණෙ වුළුපන්ථකො “මය්හං භාතිකො ‘විහාරෙ භික්ඛු නත්ථී’ති හණති, විහාරෙ භික්ඛුනං අත්ථීභාවමස්ස පකාසෙස්සාමි”ති සකලං අම්බවනං භික්ඛුනංයෙව පුරෙසි. එකච්චෙ භික්ඛු වීචරකම්මං කරොන්ති, එකච්චෙ රජනකම්මං, එකච්චෙ සජ්ඣායං කරොන්තිති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසං භික්ඛුසහස්සං මාපෙසි. සො පුරිසො විහාරෙ බහු භික්ඛු දිස්වා නිවත්තිත්වා “අයා, සකලං අම්බවනං භික්ඛුහි පරිපුණ්ණ”න්ති ජීවකස්ස ආරොචෙසි. ථෙරොපි බො තත්ථෙව –

“සහස්සක්ඛත්තුමත්තානං, නිම්මිනිත්වාන පන්ථකො;

නිසීදම්බවනෙ රම්මෙ, යාව කාලජ්ජවෙදනා”ති. (ථෙරගා. 563);

අථ සත්ථා තං පුරිසං ආහ – “විහාරං ගන්ත්වා ‘සත්ථා වුළුපන්ථකං නාම පක්කොසති’ති වදෙහි”ති. තෙන ගන්ත්වා තථාචුත්තෙ “අහං වුළුපන්ථකො, අහං වුළුපන්ථකො”ති මුඛසහස්සං උට්ඨහි. පුරිසො ගන්ත්වා “සබ්බෙපි කිර තෙ, හත්තෙ, වුළුපන්ථකායෙව නාමා”ති ආහ. තෙන හි ත්වං ගන්ත්වා යො පයමං “අහං වුළුපන්ථකො”ති වදති, තං භත්ථෙ ගණ්හ, අවසෙසා අන්තරධායිස්සන්තිති. සො තථා අකාසි, තාවදෙව සහස්සමත්තා

භික්ඛු අන්තරධායිංසු. ථෙරො තෙන පුරිසෙන සද්ධිං අගමාසි. සත්ථා භත්තකිච්චපරියොසානෙ ජීවකං ආමන්තෙසි “ජීවක, වුළපන්ථකස්ස පත්තං ගණ්හ, අයං තෙ අනුමොදනං කරිස්සති”ති. ජීවකො තථා අකාසි. ථෙරො සිහනාදං නදන්තො තරුණසිහො විය තීණි පිටකානි සංඛොභන්වා අනුමොදනං අකාසි.

සත්ථා උට්ඨායාසනා භික්ඛුසඤ්චපරිවාරො විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුහි වත්තෙ දස්සිතෙ උට්ඨායාසනා ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ යත්වා භික්ඛුසඤ්චස්ස සුගතොවාදං දත්වා කම්මට්ඨානං කථෙත්වා භික්ඛුසඤ්චං උයොයාපෙත්වා සුරහිගන්ධවාසිතං ගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සිහසෙයාං උපගතො. අථ සායන්හසමයෙ ධම්මසභායං භික්ඛු ඉතො විතො ච සමොසරිත්වා රත්තකම්බලසාණං පරික්ඛිපන්තා විය නිසිදිත්වා සත්ථු ගුණකථං ආරභිංසු “ආවුසො, මහාපන්ථකො වුළපන්ථකස්ස අජ්ඣාසයං අජානන්තො ‘චතුහි මාසෙහි එකගාථං ගණ්හිතුං න සක්කොති, දන්ධො අය’න්ති විහාරා නික්කඩ්ඪි, සම්මාසම්බුද්ධො පන අත්තනො අනුත්තරධම්මරාජනාය එකස්මිංයෙවස්ස අන්තරහත්තෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අදාසි, තීණි පිටකානි පටිසම්භිදාහියෙව ආගතානි, අහො බුද්ධානං බලං නාම මහත්ත”න්ති.

අථ භගවා ධම්මසභායං ඉමං කථාපවත්තිං ඤාත්වා “අජ්ජ මයා ගන්තුං වට්ටති”ති බුද්ධසෙයායා උට්ඨාය සුරත්තදූපට්ටං නිවාසෙත්වා විජ්ජුලනං විය කායබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකම්බලසදිසං සුගතමහාවීචරං පාරුපිත්වා සුරහිගන්ධකුට්ඨො නික්ඛම්ම මත්තවාරණො විය සිහවික්කන්තවිලාසෙන විජම්භමානො සිහො විය අනන්තාය බුද්ධලීලාය ධම්මසභං ගන්ත්වා අලඬිකතමණ්ඩපමජ්ඣෙකෙ සුපඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනං අභිරුය්හ ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්තො අණ්ණචකුච්ඡිං ඔභාසයමානො යුගන්ධරමත්ථකෙ බාලසුරියො විය ආසනමජ්ඣෙකෙ නිසිදි. සම්මාසම්බුද්ධො පන ආගතමත්තෙ භික්ඛුසඤ්චසො කථං පවිජිත්තිත්වා තුණ්හි අහොසි.

සත්ථා මුදුකෙන මෙත්තවිත්තෙන පරිසං ඔලොකෙත්වා “අයං පරිසා අතිවිය සොහති, එකස්සපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා උක්කාසිතසද්දො වා බිපිතසද්දො වා නත්ථී, සබ්බෙපිමෙ බුද්ධගාරවෙන සගාරවා බුද්ධතෙපෙන තජ්ජිතා මගි ආයුකජ්ජමිපි අකථෙත්වා නිසින්තෙ පයමං කථං සමුට්ඨාපෙත්වා න කථෙස්සන්ති, කථාසමුට්ඨාපනවත්තං නාම මයාව ජානිතබ්බං, අහමෙව පයමං කථෙස්සාමි”ති මධුරෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා, කා ච පන වො අන්තරාකථා විජ්ජකතා”ති ආහ. හත්තෙ, න මයං ඉමස්මිං යානෙ නිසින්තා අඤ්ඤං තිරවිජානකථං කථෙම, තුම්භාකංයෙව පන ගුණ චණ්ණයමානා නිසින්තාමහ “ආවුසො මහාපන්ථකො වුළපන්ථකස්ස අජ්ඣාසයං අජානන්තො ‘චතුහි මාසෙහි එකං ගාථං ගණ්හිතුං න

සක්කොති, දන්ධො අයන්ති විහාරා නික්කඛ්ඪි, සම්මාසම්බුද්ධො පන අනුත්තරධම්මරාජනාය එකස්මිංයෙවස්ස අන්තරහත්තෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අදාසි, අහො බුද්ධානං බලං නාම මහත්ත’න්ති. සත්ථා භික්ඛූනං කථං සුත්වා “භික්ඛවෙ, වුළපන්ථකො මං නිස්සාය ඉදානි තාව ධම්මෙසු ධම්මමහත්තනං පත්තො, පුබ්බෙ පන මං නිස්සාය හොගෙසුපි හොගමහත්තනං පාපුණි”ති ආහ. භික්ඛූ තස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං භගවත්තං යාචිංසු. භගවා භවත්තරොන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො සෙට්ඨිට්ඨානං ලභිත්වා වුළසෙට්ඨි නාම අහොසි, සො පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො සබ්බනිමිත්තානි ජානාති. සො එකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡන්තො අන්තරවීරියං මතමුසිකං දිස්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව නක්ඛත්තං සමානෙත්වා ඉදමාහ “සක්කා වක්ඛුමතා කුලපුත්තෙන ඉමං උන්දුරං ගහෙත්වා පුත්තදාරහරණඤ්ඤෙව කාතුං කම්මන්තෙ ව පයොපෙතු’න්ති? අඤ්ඤතරො දුග්ගතකුලපුත්තො තං සෙට්ඨිස්ස වචනං සුත්වා “නායං අජානිත්වා කටෙස්සති”ති තං මුසිකං ගහෙත්වා එකස්මිං ආපණෙ බිළාලස්සත්ථාය වික්කිණිත්වා කාකණිකං ලභිත්වා තාය කාකණිකාය ඵාණිතං ගහෙත්වා එකෙන සටෙන පාතියං ගණ්හි. සො අරඤ්ඤතො ආගච්ඡන්තෙ මාලාකාරෙ දිස්වා ථොකං ථොකං ඵාණිතඛණ්ඩං දත්වා උච්ඪකෙන පාතියං අදාසි, තෙ වස්ස එකෙකං පුප්ඵමුට්ඨිං අදංසු. සො තෙන පුප්ඵමුලෙන පුනදිවසෙපි ඵාණිතඤ්ඤෙව පාතියසටඤ්ඤෙව ගහෙත්වා පුප්ඵාරාමමෙව ගතො. තස්ස තං දිවසං මාලාකාරා අඬ්ඬොචිතකෙ පුප්ඵගච්ඡෙ දත්වා අගමංසු. සො න වීරස්සෙව ඉමිනා උපායෙන අට්ඨ කභාපණෙ ලභි.

පුන එකස්මිං වාතවුට්ඨිදිවසෙ රාජ්‍යයානෙ බහු සුක්ඛදණ්ඩකා ව සාබා ව පලාසඤ්ඤෙව වාතෙන පාතිතං හොති, උය්‍යානපාලො ඡඩ්ඛෙතුං උපායං න පස්සති. සො තත්ථ ගන්ත්වා “සවෙ ඉමානි දාරුපණ්ණානි මය්හං දස්සසි, අහං තෙ ඉමානි සබ්බානි නීහරිස්සාමි”ති උය්‍යානපාලං ආහ, සො “ගණ්හ අය්‍යා”ති සම්පට්චිඡි. වුළන්තෙවාසිකො දාරකානං කීළනමණ්ඩලං ගන්ත්වා ඵාණිතං දත්වා මුහුත්තෙන සබ්බානි දාරුපණ්ණානි නීහරාපෙත්වා උය්‍යානද්වාරෙ රාසිං කාරෙසි. තදා රාජකුම්භකාරො රාජකුලෙ භාජනානං පචනත්ථාය දාරුනි පරියෙසමානො උය්‍යානද්වාරෙ තානි දිස්වා තස්ස භත්ථතො කිණිත්වා ගණ්හි. තං දිවසං වුළන්තෙවාසිකො දාරුවික්කයෙන සොළස කභාපණෙ වාට්ඨාදීනි ව පඤ්ඤෙව භාජනානි ලභි.

සො චතුර්විසතියා කභාපණෙසු ජාතෙසු “අත්ථි අයං උපායො මය්හං”න්ති නගරද්වාරතො අවිදුරෙ යානෙ එකං පාතියවාටිං යටෙත්වා පඤ්ඤෙවසතෙ තිණහාරකෙ පාතියෙන උපට්ඨති. තෙ ආහංසු “සම්ම, ත්වං අම්භාකං බහුපකාරො, කිං තෙ කරොමා”ති? සො “මය්හං කිච්චෙ උප්පන්තෙ

කරිස්සා”ති වත්වා ඉතො විතො ච විවරන්තො ථලපථකම්මිකෙන ච ජලපථකම්මිකෙන ච සද්ධිං මිත්තසන්ථං අකාසි. තස්ස ථලපථකම්මිකො “ස්වෙ ඉමං නගරං අස්සවාණිජකො පඤ්ච අස්සසතානි ගහෙන්වා ආගමිස්සති”ති ආවික්ඛි. සො තස්ස වචනං සුත්වා තිණහාරකෙ ආහ “අජ්ජ මය්හං එකෙකං තිණකලාපං දෙථ, මයා ච තිණෙ අවික්කිණිතෙ අත්තනො තිණං මා වික්කිණා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පඤ්ච තිණකලාපසතානි ආහරිත්වා තස්ස සරෙ පාපයිංසු. අස්සවාණිජො සකලනගරෙ අස්සානං ගොවරං අලභිත්වා තස්ස සහස්සං දත්වා තං තිණං ගණ්හි.

තතො කතිපාහව්වයෙනස්ස ජලපථකම්මිකො සභායකො ආරොචෙසි “පට්ටනම්හි මහානාචා ආගතා”ති. සො “අත්ථි අයං උපායො”ති අට්ඨහි කභාපණෙහි සබ්බපරිවාරසම්පන්නං තාවකාලිකං රථං ගහෙන්වා මහත්තෙන යසෙන නාචාපට්ටනං ගන්ත්වා එකං අඬුලිමුද්දිකං නාවිකස්ස සච්චකාරං දත්වා අවිදුරෙ යානෙ සාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා නිසින්තො පුරිසෙ ආණාපෙසි “බාහිරතො වාණිජෙසු ආගතෙසු තතියෙන පටිභාරෙන මං ආරොචෙථා”ති. “නාචා ආගතා”ති සුත්වා බාරාණසිතො සතමත්තා වාණිජා “හණ්ඩං ගණ්හාමා”ති ආගමිංසු. හණ්ඩං තුම්හෙ න ලභිස්සථ, අසුකට්ඨානෙ නාම මහාවාණිජෙන සච්චකාරො දින්තොති. තෙ තං සුත්වා තස්ස සන්තිකං ආගතා. පාදමුලිකපුරිසා පුරිමසඤ්ඤාවසෙන තතියෙන පටිභාරෙන තෙසං ආගතභාවං ආරොචෙසුං. තෙ සතමත්තා වාණිජා එකෙකං සහස්සං දත්වා තෙන සද්ධිං නාවාය පත්තිකා හුත්වා පුන එකෙකං සහස්සං දත්වා පත්තිං විස්සජ්ජාපෙත්වා හණ්ඩං අත්තනො සන්තකමකංසු.

චූළන්තෙවාසිකො ද්වෙ සතසහස්සානි ගණ්හිත්වා බාරාණසිං ආගන්ත්වා “කතඤ්ඤානා මෙ හවිතුං වට්ටති”ති එකං සතසහස්සං ගාභාපෙත්වා චූළසෙට්ඨිස්ස සම්පං ගතො. අථ නං සෙට්ඨි “කිං තෙ, තාත, කත්වා ඉදං ධනං ලද්ධ”න්ති පුච්ඡි. සො “තුම්හෙහි කථිතඋපායෙ යත්වා චතුමාසමහන්තරෙයෙව ලද්ධ”න්ති මතමුසිකං ආදිං කත්වා සබ්බං වත්ථුං කටෙසි. චූළසෙට්ඨි තස්ස වචනං සුත්වා “ඉදානි එවරුපං දාරකං මම සන්තකං කාතුං වට්ටති”ති වයජ්ජත්තං අත්තනො ධීතරං දත්වා සකලකුටුම්භස්ස සාමිකං අකාසි. සො සෙට්ඨිතො අච්චයෙන තස්මිං නගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානං ලභි. බොධිසත්තොපි යථාකම්මං අගමාසි.

සම්මාසම්බුද්ධොපි ඉමං ධම්මදෙසනං කටෙත්වා අභිසම්බුද්ධොව ඉමං ගාථං කටෙසි -

4.

“අජ්ජකෙනපි මෙධාවි, පාහතෙන විචක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙනි අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති.

තත්ථ අප්පකෙනපිති ථොකෙනපි පරිත්තකෙනපි. මෙධාවීති පඤ්ඤවා. පාහතෙනාති හණ්ඩමුලෙන. විවක්ඛණොති වොහාරකුසලො. සමුට්ඨාපෙති අත්තානන්ති මහන්තං ධනඤ්ච යසඤ්ච උප්පාදෙන්වා තත්ථ අත්තානං සණ්ඨාපෙති පතිට්ඨාපෙති. යථා කිං? අණුං අග්ගිංව සන්ධමං, යථා පණ්ඩිතපුරිසො පරිත්තං අග්ගිං අනුක්කමෙන ගොමයවුණ්ණාදීති පක්ඛිපිත්වා මුඛවාතෙන ධමන්තො සමුට්ඨාපෙති වඩ්ඪෙති මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං කරොති, එවමෙව පණ්ඩිතො ථොකමිපි පාහතං ලහිත්වා නානාඋපායෙහි පයොජෙන්වා ධනඤ්ච යසඤ්ච වඩ්ඪෙති, වඩ්ඪෙත්වා ච පන තත්ථ අත්තානං පතිට්ඨාපෙති, තාය එව චා පන ධනයසමහන්තතාය අත්තානං සමුට්ඨාපෙති, අභිඤ්ඤාතං පාකටං කරොතිති අත්ථො.

ඉති හගවා “භික්ඛවෙ, වුළපන්ථකො මං නිස්සාය ඉදානි ධම්මෙසු ධම්මමහන්තතං පත්තො, පුබ්බෙ පන භොගෙසුපි භොගමහන්තතං පාපුණ්”ති එවං ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙන්වා ද්වෙ වත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා වුළන්තෙවාසිකො වුළපන්ථකො අහොසි, වුළකසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

වුළසෙට්ඨිජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

5. තණ්ඩුලනාළිජාතකවණ්ණනා

කිමග්ගති තණ්ඩුලනාළිකාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලාලුදායිත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. තස්මිං සමයෙ ආයස්මා දඬ්බො මල්ලපුත්තො සඬ්ඝස්ස හත්තුද්දෙසකො හොති. තස්මිං පාතොව සලාකහත්තාති උද්දිසමානෙ ලාලුදායිත්ථෙරස්ස කදාචි වරහත්තං පාපුණාති, කදාචි ලාමකහත්තං. සො ලාමකහත්තස්ස පත්තදිවසෙ සලාකග්ගං ආකුලං කරොති, “කිං දඬ්බොව සලාකං දාතුං ජානාති, අමිහෙ න ජානාමා”ති වදති. තස්මිං සලාකග්ගං ආකුලං කරොන්තෙ “හන්ද දානි ත්වමෙව සලාකං දෙහී”ති සලාකපච්ඡිං අදංසු. තතො පට්ඨාය සො සඬ්ඝස්ස සලාකං අදාසි. දෙන්තො ච පන “ඉදං වරහත්ත”න්ති වා “ලාමකහත්ත”න්ති වා “අසුකවස්සග්ගෙ වරහත්ත”න්ති වා “අසුකවස්සග්ගෙ ලාමකහත්ත”න්ති වා න ජානාති, යිතිකං කරොන්තොපි “අසුකවස්සග්ගෙ යිතිකා”ති න සල්ලක්ඛෙති. භික්ඛුනං යිතවෙලාය “ඉමස්මිං යානෙ අයං යිතිකා යිතා, ඉමස්මිං යානෙ අය”න්ති භූමියං වා භිත්තියං වා ලෙඛං කඬ්ඨති. පුනදිවසෙ සලාකග්ගෙ භික්ඛු මන්දතරා වා හොන්ති ඛහුතරා වා, තෙසු මන්දතරෙසු ලෙඛා හෙට්ඨා හොති, ඛහුතරෙසු උපරි. සො යිතිකං අජානන්තො ලෙඛාසඤ්ඤාය සලාකං දෙති.

අථ නං භික්ඛු “ආවුසො, උදායි, ලෙඛා නාම හෙට්ඨා වා හොති උපරි වා, වරහත්තං පන අසුකවස්සග්ගෙ යිතං, ලාමකහත්තං අසුකවස්සග්ගෙ”ති

ආහංසු. සො භික්ඛු පටිප්ඵරන්තො “යදි එවං අයං ලොබා කස්මා එවං යිතා, කිං අහං තුම්භාකං සද්දහාමි, ඉමිස්සා ලොබාය සද්දහාමි”ති වදති. අථ නං දහරා ව සාමණෙරා ව “ආවුසො ලාලුදායි තයි සලාකං දෙන්තෙ භික්ඛු ලාභෙන පරිභායන්ති, න ත්වං දාතුං අනුච්ඡවිකො, ගච්ඡ ඉතො”ති සලාකග්ගතො නික්කඩ්ඪිංසු. තස්මිං ඛණෙ සලාකග්ගෙ මහන්තං කොලාහලං අහොසි. තං සුත්වා සත්ථා ආනන්දත්ථෙරං පුච්ඡි “ආනන්ද, සලාකග්ගෙ මහන්තං කොලාහලං, කිං සද්දො නාමෙසො”ති. ථෙරො තථාගතස්ස තමත්ථං ආරොචෙසි. “ආනන්ද, න ඉදානෙව ලාලුදායි අත්තනො බාලතාය පරෙසං ලාභහානිං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති ආහ. ථෙරො තස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං භගවන්තං යාචි. භගවා භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රාජා අහොසි. තදා අම්භාකං බොධිසත්තො තස්ස අග්ඝාපනිකො අහොසි. හත්ථිඅස්සාදීනි වෙව මණිසුචණ්ණාදීනි ව අග්ඝාපෙසි, අග්ඝාපෙත්වා හණ්ඩසාමිකානං හණ්ඩානුරූපමෙව මූලං දාපෙසි. රාජා පන ලුද්ධො හොති, සො ලොභපකතිතාය එවං චිත්තෙසි “අයං අග්ඝාපනිකො එවං අග්ඝාපෙත්තො න චිරස්සෙව මම ගෙහෙ ධනං පරික්ඛයං ගමෙස්සති, අඤ්ඤං අග්ඝාපනිකං කරිස්සාමි”ති. සො සිහපඤ්ජරං උග්ඝාටෙත්වා රාජඪගණං ඔලොකෙන්තො එකං ගාමිකමනුස්සං ලොලබාලං රාජඪගණෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා “එස මය්හං අග්ඝාපනිකකම්මං කාතුං සක්ඛිස්සති”ති තං පක්කොසාපෙත්වා “සක්ඛිස්සසි, භණෙ, අම්භාකං අග්ඝාපනිකකම්මං කාතු”න්ති ආහ. සක්ඛිස්සාමි, දෙවාති. රාජා අත්තනො ධනරක්ඛණත්ථාය තං බාලං අග්ඝාපනිකකම්මෙ යපෙසි. තතො පට්ඨාය සො බාලො හත්ථිඅස්සාදීනි අග්ඝාපෙත්තො අග්ඝං භාපෙත්වා යථාරූචියා කථෙති. තස්ස ධානන්තරෙ යිතත්තා යං සො කථෙති, තමෙව මූලං හොති.

තස්මිං කාලෙ උත්තරාපට්ඨො එකො අස්සවාණිජො පඤ්ච අස්සසතානි ආනෙසි. රාජා තං පුරිසං පක්කොසාපෙත්වා අස්සෙ අග්ඝාපෙසි. සො පඤ්චන්තං අස්සසතානං එකං තණ්ඩුලනාලිකං අග්ඝමකාසි. කත්වා ව පන “අස්සවාණිජස්ස එකං තණ්ඩුලනාලිකං දෙවා”ති වත්වා අස්සෙ අස්සසාලායං සණ්ඨාපෙසි. අස්සවාණිජො පොරාණඅග්ඝාපනිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං පවත්ති. ආරොචෙත්වා “ඉදානි කිං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡි. සො ආහ “තස්ස පුරිසස්ස ලඤ්ජං දත්වා එවං පුච්ඡථ ‘අම්භාකං තාව අස්සා එකං තණ්ඩුලනාලිකං අග්ඝන්තිති ඤාතමෙන, තුම්භෙ පන නිස්සාය තණ්ඩුලනාලියා අග්ඝං ජානිතුකාමම්භා, සක්ඛිස්සථ තො රඤ්ඤො සන්තිකෙ යත්වා සා තණ්ඩුලනාලිකා ඉදං නාම අග්ඝන්තිති වත්තු’න්ති, සථෙ සක්කොමිති වදති, තං ගෙහත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගච්ඡථ, අහමිපි තත්ථ ආගමිස්සාමි”ති.

අස්සවාණිජො “සාධු”ති බොධිසත්තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා අග්ඝාපනිකස්ස ලඤ්ජං දන්වා තමත්ථං ආරොචෙයි. සො ලඤ්ජං ලහිත්වා “සක්ඛිස්සාමි තණ්ඩුලනාළිං අග්ඝාපෙතු”න්ති. “තෙන හි ගච්ඡාම රාජකුල”න්ති තං ආදාය රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. බොධිසත්තොපි අඤ්ඤෙපි බහු අමච්චා අගමිංසු. අස්සවාණිජො රාජානං වන්දිත්වා ආහ – “දෙව, පඤ්චන්තං අස්සසත්තං එකං තණ්ඩුලනාළිං අග්ඝනකභාවං ජානාම, සා පන තණ්ඩුලනාළි කිං අග්ඝතිති අග්ඝාපනිකං පුච්ඡට්ඨ දෙවා”ති. රාජා තං පවත්තිං අජානන්තො “අම්හො අග්ඝාපනික, පඤ්ච අස්සසත්තාති කිං අග්ඝන්ති”ති පුච්ඡි. තණ්ඩුලනාළිං, දෙවති. “හොතු, භණ්ණ, අස්සා තාව තණ්ඩුලනාළිං අග්ඝන්තු. සා පන කිං අග්ඝති තණ්ඩුලනාළිකා”ති පුච්ඡි. සො බාලපුරිසො “බාරාණසිං සන්තරබාහිරං අග්ඝති තණ්ඩුලනාළිකා”ති ආහ. සො කිර පුබ්බෙ රාජානං අනුවත්තන්තො එකං තණ්ඩුලනාළිං අස්සානං අග්ඝමකාසි. පුන වාණිජස්ස භත්ථතො ලඤ්ජං ලහිත්වා තස්සා තණ්ඩුලනාළිකාය බාරාණසිං සන්තරබාහිරං අග්ඝමකාසි. තදා පන බාරාණසියා පාකාරපරික්ඛෙපො ද්වාදසයොජනිකො භොති. ඉදමස්ස අන්තරං, බාහිරං පන තියොජනසතිකං රට්ඨං. ඉති සො බාලො එවං මහන්තං බාරාණසිං සන්තරබාහිරං තණ්ඩුලනාළිකාය අග්ඝමකාසි.

තං සුත්වා අමච්චා පාණිං පහරිත්වා හසමානා “මයං පුබ්බෙ පට්ඨිඤ්ච රජ්ජඤ්ච අනග්ඝන්ති සඤ්ඤිතො අහුම්හ, එවං මහන්තං කිර සරාජකං බාරාණසිරජ්ජං තණ්ඩුලනාළිමත්තං අග්ඝති, අහො අග්ඝාපනිකස්ස ඤාණසම්පදා. කහං එත්තකං කාලං අයං අග්ඝාපනිකො විහාසි, අම්හාකං රඤ්ඤො එව අනුච්ඡවිකො”ති පරිභාසං අකංසු –

5.

“කිමග්ඝති තණ්ඩුලනාළිකායං, අස්සාන මූලාය වදෙහි රාජ;
බාරාණසිං සන්තරබාහිරං, අයමග්ඝති තණ්ඩුලනාළිකා”ති.

තස්මිං කාලෙ රාජා ලජ්ජිතො තං බාලං නික්කඨ්ඨාපෙත්වා බොධිසත්තස්සෙව අග්ඝාපනිකට්ඨානං අදාසි. බොධිසත්තොපි යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙයි “තදා ගාමිකබාලඅග්ඝාපනිකො ලාලුදායී අහොසි, පණ්ඩිතඅග්ඝාපනිකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙයි.

තණ්ඩුලනාළිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

6. දෙවධම්මජාතකවණ්ණනා

හිරිමත්තජපසම්පන්නාති ඉදං භගවා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බහුභණ්ඩිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථිවාසී කිරෙකො කුටුම්භිකො භරියාය කාලකතාය පබ්බජී. සො පබ්බජන්තො අත්තනො පරිවෙණඤ්ච අග්ගිසාලඤ්ච භණ්ඩගබ්භඤ්ච කාරෙත්වා භණ්ඩගබ්භං සජ්ජිතණ්ඩුලාදිහි පුරෙත්වා පබ්බජී. පබ්බජිත්වා ච පන අත්තනො දාසෙ පක්කොසාපෙත්වා යථාරූපිතං ආහාරං පවාපෙත්වා භුඤ්ජති, බහුපරික්ඛාරො ච අභොසි, රත්තිං අඤ්ඤං නිවාසනපාරුපනං භොති, දිවා අඤ්ඤං. විහාරපච්චන්තෙ වසති. තස්සෙකදිවසං විවරපච්චන්තරණාදීනි නීහරිත්වා පරිවෙණෙ පත්ථරිත්වා සුක්ඛාපෙත්තස්ස සම්බහුලා ජානපදා භික්ඛු සෙනාසනවාරිකං ආභිණ්ඩන්තා පරිවෙණං ගන්ත්වා විවරාදීනි දිස්වා “කස්සිමානී”ති ප්‍රවිණිංසු. සො “මය්හං, ආවුසො”ති ආහ. “ආවුසො, ඉදම්පි විවරං, ඉදම්පි නිවාසනං, ඉදම්පි පච්චන්තරණං, සබ්බං තුය්හමෙවා”ති? “ආම මය්හමෙවා”ති. “ආවුසො භගවතා තීණි විවරානි අනුඤ්ඤාතානි, ත්වං එවං අජ්ජිච්ඡස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා එවං බහුපරික්ඛාරො ජාතො, එහි තං දසබලස්ස සන්තිකං නෙස්සාමා”ති තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං අගමංසු.

සත්ථා දිස්වා ච “කිං නු ඛො, භික්ඛවෙ, අනිච්ඡමානකංයෙව භික්ඛුං ගණ්හිත්වා ආගතත්ථා”ති ආහ. “භන්තෙ, අයං භික්ඛු බහුභණ්ඩො බහුපරික්ඛාරො”ති. “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු බහුභණ්ඩො”ති? “සච්චං, භගවා”ති. “කස්මා පන ත්වං භික්ඛු බහුභණ්ඩො ජාතො”? “නනු අහං අජ්ජිච්ඡතාය සන්තුට්ඨිතාය පව්චෙකස්ස විරියාරම්භස්ස වණ්ණං වදාමි”ති. සො සත්ථු වචනං සුත්වා කුපිතො “ඉමිනා දානි නීභාරෙන වරිස්සාමි”ති පාරුපනං ඡඩ්ඛෙත්වා පරිසමජ්ඣෙ එකච්චරො අට්ඨාසි.

අථ නං සත්ථා උපත්ථම්භයමානො “නනු ත්වං භික්ඛු පුබ්බෙ හිරොත්තජපගවෙසකො දකරක්ඛසකාලෙපි හිරොත්තජපං ගවෙසමානො ද්වාදස සංවච්ඡරානි විභාසී, අථ කස්මා ඉදානි එවං ගරුකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ පාරුපනං ඡඩ්ඛෙත්වා හිරොත්තජපං පභාය ධීතොසී”ති? සො සත්ථු වචනං සුත්වා හිරොත්තජපං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා තං විවරං පාරුපිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. භික්ඛු තස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං භගවන්තං යාචිංසු, භගවා භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අභොසි. තදා බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස නාමග්ගභණ්ඩදිවසෙ “මහිසාසකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ රඤ්ඤො අඤ්ඤොපි පුත්තො ජාතො, තස්ස “චන්දකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තස්ස පන ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ බොධිසත්තස්ස මාතා කාලමකාසි, රාජා අඤ්ඤං

අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා රඤ්ඤො පියා අහොසි මනාපා, සාපි සංවාසමන්වාය එකං පුත්තං විජායි, “සූරියකුමාරො” තිස්ස නාමං අකංසු. රාජා පුත්තං දිස්වා තුට්ඨවිත්තො “හද්දෙ, පුත්තස්ස තෙ වරං දමිමි” ති ආහ. දෙවි, වරං ඉච්ඡිතකාලෙ ගහෙතඛිං කත්වා යපෙසි. සා පුත්තෙ වයජ්ජත්තෙ රාජානං ආහ – “දෙවෙන මය්හං පුත්තස්ස ජාතකාලෙ වරො දිත්තො, පුත්තස්ස මෙ රජ්ජං දෙහි” ති. රාජා “මය්හං ද්වෙ පුත්තා අග්ගික්ඛන්ධා විය ජලමානා විවරන්ති, න සක්කා තව පුත්තස්ස රජ්ජං දාතු”න්ති පටික්ඛිපිත්වාපි තං පුනස්පුනං යාවමානමෙව දිස්වා “අයං මය්හං පුත්තානං පාපකම්පි විත්තෙය්සා” ති පුත්තෙ පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “තාතා, අහං සූරියකුමාරස්ස ජාතකාලෙ වරං අදාසිං. ඉදානිස්ස මාතා රජ්ජං යාවති, අහං තස්ස න දාතුකාමො, මාතුගාමො නාම පාපො, තුම්හාකං පාපකම්පි විත්තෙය්සා, තුම්හෙ අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මම අවිචයෙන කුලසන්නකෙ නගරෙ රජ්ජං කරෙය්සාමා” ති රොදිත්වා කන්දිත්වා සීසෙ චුම්ඛිත්වා උයෙයාපෙසි. තෙ පිතරං වන්දිත්වා පාසාදා ඔතරන්තෙ රාජඛිගණෙ කීළමානො සූරියකුමාරො දිස්වා තං කාරණං ඤත්වා “අහම්පි භාතිකෙහි සද්ධිං ගම්ප්පාමි” ති තෙහි සද්ධිංයෙව නික්ඛමි. තෙ හිමවන්තං පවිසිංසු.

බොධිසත්තො මග්ගා ඔක්කම්ම රුක්ඛමුලෙ නිසීදිත්වා සූරියකුමාරං ආමන්තෙසි “තාත සූරියකුමාර, එතං සරං ගන්ත්වා න්හත්වා ව පිවිත්වා ව පදුමිනිපණ්ණෙහි අම්භාකම්පි පාතීයං ආනෙහි” ති. තං පන සරං වෙස්සවණස්ස සන්තිකා එකෙන දකරක්ඛසෙන ලද්ධං හොති, වෙස්සවණො ව තං ආහ – “යපෙත්වා දෙවධම්මජානනකෙ යෙ අඤ්ඤෙ ඉමං සරං ඔතරන්ති, තෙ බාදිතුං ලහසි. අනොතිණ්ණෙ න ලහසි” ති. තතො පට්ඨාය සො රක්ඛසො යෙ තං සරං ඔතරන්ති, තෙ දෙවධම්මෙ පුච්ඡිත්වා යෙ න ජානන්ති, තෙ බාදති. අථ බො සූරියකුමාරො තං සරං ගන්ත්වා අවිමංසිත්වා ව ඔතරි. අථ නං සො රක්ඛසො ගහෙත්වා “දෙවධම්මෙ ජානාසි” ති පුච්ඡි. සො “දෙවධම්මා නාම වන්දිමසූරියා” ති ආහ. අථ නං “ත්වං දෙවධම්මෙ න ජානාසි” ති වත්වා උදකං පවෙසෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානෙ යපෙසි. බොධිසත්තොපි තං අතිවිරායන්තං දිස්වා වන්දකුමාරං පෙසෙසි. රක්ඛසො තම්පි ගහෙත්වා “දෙවධම්මෙ ජානාසි” ති පුච්ඡි. “ආම ජානාමි, දෙවධම්මා නාම වතස්සො දිසා” ති. රක්ඛසො “න ත්වං දෙවධම්මෙ ජානාසි” ති තම්පි ගහෙත්වා තත්ථෙව යපෙසි.

බොධිසත්තො තස්මිම්පි විරායන්තෙ “එකෙන අත්තරායෙන භවිතඛිං”න්ති සයං තත්ථ ගන්ත්වා ද්විත්තම්පි ඔතරණපදවළඤ්ජං දිස්වා “රක්ඛසපරිග්ගහිතෙන ඉමිනා සරෙන භවිතඛිං”න්ති ඛග්ගං සන්නය්හිත්වා ධනුං ගහෙත්වා අට්ඨාසි. දකරක්ඛසො බොධිසත්තං උදකං අනොතරන්තං දිස්වා වනකම්මිකපුරිසො විය හුත්වා බොධිසත්තං ආහ – “හො, පුරිස, ත්වං මග්ගකීලන්තො කස්මා ඉමං සරං ඔතරිත්වා න්හත්වා පිවිත්වා හිසමුළාලං බාදිත්වා පුජ්ජානි පිළන්ධිත්වා යථාසුඛං න ගච්ඡසි” ති? බොධිසත්තො තං

දිස්වා “එසො යක්ඛො භවිස්සති” ති ඤත්වා “තයා මෙ භාතිකා ගහිතා” ති ආහ. “ආම, ගහිතා” ති. “කිං කාරණා” ති? “අහං ඉමං සරං ඔතිණ්ණකෙ ලභාමි” ති. “කිං පන සබ්බෙව ලභසි” ති? “යෙ දෙවධම්මෙ ජානන්ති, තෙ යපෙත්වා අවසෙසෙ ලභාමි” ති. “අත්ථි පන තෙ දෙවධම්මෙහි අත්ථො” ති? “ආම, අත්ථි” ති. “යදි එවං අහං තෙ දෙවධම්මෙ කට්ඨස්සාමි” ති. “තෙන හි කට්ඨෙහි, අහං දෙවධම්මෙ සුණ්ණස්සාමි” ති. බොධිසත්තො ආහ “අහං දෙවධම්මෙ කට්ඨස්සාමි, කිලිට්ඨගත්තො පනම්හි” ති. යක්ඛො බොධිසත්තං න්භාපෙත්වා භොජනං භොජෙත්වා පානීයං පායෙත්වා පුප්ඵානි පිළුන්ධාපෙත්වා ගන්ධෙහි විලිම්පාපෙත්වා අලඬිකතමණ්ඩපමජ්ඣෙ පල්ලඬිකං අත්ථරිත්වා අදාසි.

බොධිසත්තො ආසනෙ නිසිදිත්වා යක්ඛං පාදමූලෙ නිසිදාපෙත්වා “තෙන හි ඔහිතසොතො සක්කච්චං දෙවධම්මෙ සුණාහි” ති ඉමං ගාථමාහ –

6.

“හිරිඔත්තජ්ජසම්පන්නා, සුක්කධම්මසමාහිතා;
සන්තො සජ්ජුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මානි වුව්චරෙ” ති.

තත්ථ හිරිඔත්තජ්ජසම්පන්නානි හිරියා ව ඔත්තජ්ජෙන ව සමන්නාගතා. තෙසු කායදූව්චරිතාදිහි හිරියතීති හිරි, ලජ්ජායෙන අධිවචනං. තෙහියෙව ඔත්තජ්ජතීති ඔත්තජ්ජං, පාපතො උබ්බෙගස්සෙන අධිවචනං. තත්ථ අජ්ඣත්තසමුට්ඨානා හිරි, බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තජ්ජං. අත්තාධිපතෙය්සා හිරි, ලොකාධිපතෙය්සා ඔත්තජ්ජං. ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තජ්ජං. සජ්ජනිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවලක්ඛණං ඔත්තජ්ජං.

තත්ථ අජ්ඣත්තසමුට්ඨානං හිරිං වතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි – ජාතිං පච්චචෙක්ඛිත්වා වයං පච්චචෙක්ඛිත්වා සුරභාවං පච්චචෙක්ඛිත්වා බාහුසච්චං පච්චචෙක්ඛිත්වා. කථං? “පාපකරණං නාමෙතං න ජාතිසම්පන්නානං කම්මං, හීනජච්චානං කෙට්ටාදීනං කම්මං, මාදිසස්ස ජාතිසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” ති එවං තාව ජාතිං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකරණං නාමෙතං දහරෙහි කත්තබ්බං කම්මං, මාදිසස්ස වයෙ යිතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” ති එවං වයං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකම්මං නාමෙතං දුබ්බලජාතිකානං කම්මං, මාදිසස්ස සුරභාවසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” ති එවං සුරභාවං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොත්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකම්මං නාමෙතං අන්ධබාලානං කම්මං, න පණ්ඩිතානං, මාදිසස්ස පණ්ඩිතස්ස බහුස්සුතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” ති එවං බාහුසච්චං

පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. එවං අජ්ඣත්තසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි. සමුට්ඨාපෙත්වා ච පන අත්තනො චිත්තෙ හිරිං පවෙසෙත්වා පාපකම්මං න කරොති. එවං හිරි අජ්ඣත්තසමුට්ඨානා නාම භොති.

කථං ඔත්තජ්ජං බහිද්ධාසමුට්ඨානං නාම? “සවෙ ත්වං පාපකම්මං කර්ස්සසි, චතුසු පරිසාසු ගරහජ්ජන්තො භවිස්සසි.

“ගරහිස්සන්ති තං විඤ්ඤා, අසුචිං නාගරිකො යථා;
චජ්ජිතො සිලවන්තෙහි, කථං හික්ඛු කර්ස්සසි”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1 බලරාසිවණ්ණනා) –

එවං පච්චවෙක්ඛන්තො හි බහිද්ධාසමුට්ඨිතෙන ඔත්තජ්ජෙන පාපකම්මං න කරොති. එවං ඔත්තජ්ජං බහිද්ධාසමුට්ඨානං නාම භොති.

කථං හිරි අත්තාධිපතෙය්‍යා නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො අත්තානං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා “මාදිසස්ස සද්ධාපබ්බජිතස්ස බහුස්සුතස්ස ධුතඬිගධරස්ස න යුත්තං පාපකම්මං කාතු”න්ති පාපං න කරොති. එවං හිරි අත්තාධිපතෙය්‍යා නාම භොති. තෙනාහ භගවා –

“සො අත්තානංයෙව අධිපතිං කත්වා අකුසලං පජ්භති, කුසලං භාවෙති. සාවජ්ජං පජ්භති, අනවජ්ජං භාවෙති. සුද්ධමත්තානං පරිහරති”ති (අ. නි. 3.40).

කථං ඔත්තජ්ජං ලොකාධිපතෙය්‍යං නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො ලොකං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා පාපකම්මං න කරොති. යථාහ –

“මහා බො පනායං ලොකසන්තිවාසො. මහන්තස්මිං බො පන ලොකසන්තිවාසෙ සන්ති සමණබ්‍රාහ්මණා ඉද්ධිමන්තො දිබ්බවක්ඛුකා පරචිත්තවිදුතො, තෙ දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, වෙනසාපි චිත්තං ජානන්ති, තෙපි මං එවං ජානිස්සන්ති ‘පස්සථ හො, ඉමං කුලපුත්තං, සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති.

“සන්ති දෙවතා ඉද්ධිමන්තියො දිබ්බවක්ඛුකා පරචිත්තවිදුතියො, තා දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, වෙනසාපි චිත්තං ජානන්ති, තාපි මං එවං ජානිස්සන්ති ‘පස්සථ හො, ඉමං කුලපුත්තං, සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති. සො ලොකංයෙව අධිපතිං

ජෙට්ඨකං කරිත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති. සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති. සුද්ධමත්තානං පරිහරති”ති (අ. නි. 3.40).

එවං ඔත්තජ්ජං ලොකාධිපතෙය්‍යං නාම භොති.

“ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තජ්ජ”න්ති එත්ථ පන ලජ්ජාති ලජ්ජනාකාරො, තෙන සභාවෙන සණ්ඨිතා හිරි. භයන්ති අපායභයං, තෙන සභාවෙන සණ්ඨිතං ඔත්තජ්ජං. තද්දුභයමිපි පාපපරිවජ්ජනෙ පාකටං භොති. එකච්චො හි යථා නාමෙකො කුලපුත්තො උච්චාරපස්සාවාදීති කරොත්තො ලජ්ජිතබ්බයුත්තකං එකං දිස්වා ලජ්ජනාකාරජ්ජත්තො භවෙය්‍ය හිළිතො, එවමෙවං අජ්ඣත්තං ලජ්ජිධම්මං ඔක්කමිත්වා පාපකම්මං න කරොති. එකච්චො අපායභයහිතො හුත්වා පාපකම්මං න කරොති. තත්‍රිදං ඔපම්මං – යථා හි ද්විසු අයොගුලෙසු එකො සීතලො භවෙය්‍ය ගුප්තමක්ඛිතො, එකො උණ්භො ආදිත්තො. තත්ථ පණ්ඨිතො සීතලං ගුප්තමක්ඛිතත්තා ජිගුච්ඡත්තො න ගණ්භාති, ඉතරං ඩාහභයෙන. තත්ථ සීතලස්ස ගුප්තමක්ඛිතස්ස ජිගුච්ඡාය අගණ්භනං විය අජ්ඣත්තං ලජ්ජිධම්මං ඔක්කමිත්වා පාපස්ස අකරණං, උණ්භස්ස ඩාහභයෙන අගණ්භනං විය අපායභයෙන පාපස්ස අකරණං වෙදිතබ්බං.

“සජ්ජතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තජ්ජ”න්ති ඉදමිපි ද්වයං පාපපරිවජ්ජනෙයෙව පාකටං භොති. එකච්චො හි ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සබ්බමචාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති චතුහි කාරණෙහි සජ්ජතිස්සවලක්ඛණං හිරිං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. එකච්චො අත්තානුවාදභයං, පරානුවාදභයං, දණ්ඩභයං, දුග්ගතිභයන්ති චතුහි කාරණෙහි වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තජ්ජං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. තත්ථ ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාදීති වෙව අත්තානුවාදභයාදීති ච විත්ථාරොත්වා කටෙතබ්බාති. තෙසං විත්ථාරො අඛිගුත්තරනිකායට්ඨකථායං වුත්තො.

සුක්කධම්මසමාහිතාති ඉදමෙව හිරොත්තජ්ජං ආදිං කත්වා කත්තබ්බා කුසලා ධම්මා සුක්කධම්මා නාම, තෙ සබ්බසඬ්ඛාහකනායෙන චතුභුමකලොකියලොකුත්තරධම්මා. තෙහි සමාහිතා සමන්තාගතාති අත්ථො. සත්තො සජ්ජුරිසා ලොකෙති කායකම්මාදීනං සත්තතාය සත්තො, කතඤ්ඤකතවෙදිතාය සොහනා පුරිසාති සජ්ජුරිසා. ලොකො පන සඬ්ඛාරලොකො, සත්තලොකො, ඕකාසලොකො, බන්ධලොකො, ආයතනලොකො, ධාතුලොකොති අනෙකවිධො. තත්ථ “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා...පෙ.... අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස ධාතූයො”ති (පටි. ම. 1.112) එත්ථ සඬ්ඛාරලොකො වුත්තො. බන්ධලොකාදයො තදන්තොගධායෙව. “අයං ලොකො පරලොකො,

දෙවලොකො මනුස්සලොකො”ති ආදීසු (මහානි. 3; වුළුනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2) පන සත්තලොකො වුත්තො.

“යාවතා චන්දිමසුරියා, පරිහරන්ති දිසා භන්ති විරොවමානා;
තාච සහස්සධා ලොකො, එත්ථ තෙ චත්තතෙ වසො”ති. (ම. නි. 1.503) –

එත්ථ ඔකාසලොකො වුත්තො. තෙසු ඉධ සත්තලොකො අධිජ්ජෙනො. සත්තලොකස්මිඤ්ඤි යෙ එවරුපා සප්පුරිසා, තෙ දෙවධම්මානි වුවචන්ති.

තත්ථ දෙවානි සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවානි තිවිධා. තෙසු මහාසම්මතකාලතො පටියාය ලොකෙන “දෙවා”ති සම්මතත්තා රාජරාජකුමාරාදයො සම්මුතිදෙවා නාම. දෙවලොකෙ උජ්ජන්තා උපපත්තිදෙවා නාම. බිණාසවා පන විසුද්ධිදෙවා නාම. වුත්තම්පි වෙනං –

“සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො දෙවියො රාජකුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම භූමිමදෙවෙ උපාදාය තදුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම බුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා බිණාසවා”ති (වුළුනි. ධොතකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 32; පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 119).

ඉමෙසං දෙවානං ධම්මානි දෙවධම්මා. වුවචරෙති වුවචන්ති. හිරොත්තජ්ජමුලකා හි කුසලා ධම්මා කුලසම්පදාය වෙච දෙවලොකෙ නිබ්බත්තියා ච විසුද්ධිභාවස්ස ච කාරණත්තා කාරණට්ඨෙන තිවිධානම්පි තෙසං දෙවානං ධම්මානි දෙවධම්මා, තෙහි දෙවධම්මෙහි සමන්තාගතා පුග්ගලාපි දෙවධම්මා. තස්මා පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනාය තෙ ධම්මෙ දස්සෙන්නො “සන්නො සප්පුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මානි වුවචරෙ”ති ආහ.

යක්ඛො ඉමං ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නචිත්තො බොධිසත්තං ආහ – “පණ්ඩිත, අහං තුම්හාකං පසන්නො, එකං භාතරං දෙමි, කතරං ආනෙමි”ති? “කනිට්ඨං ආනෙහි”ති. “පණ්ඩිත, ත්වං කෙවලං දෙවධම්මෙ ජානාසියෙව, න පන තෙසු චත්තසි”ති. “කිං කාරණා”ති? “යංකාරණා ජෙට්ඨකං ය්‍යෙත්වා කනිට්ඨං ආණාපෙන්නො ජෙට්ඨාපවායිකකම්මං න කරොසි”ති. දෙවධම්මෙ වාහං, යක්ඛ, ජානාමි, තෙසු ච චත්තාමි. මයඤ්ඤි ඉමං අරඤ්ඤං එතං නිස්සාය පටිට්ඨා. එතස්ස හි අත්ථාය අම්භාකං පිතරං එතස්ස මාතා රජ්ජං යාචි, අම්භාකං පන පිතා තං වරං අදත්වා අම්භාකං අනුරක්ඛණත්ථාය අරඤ්ඤවාසං අනුජානි. සො කුමාරො අනුවත්තිත්වා අම්භෙහි සද්ධිං ආගතො. “තං අරඤ්ඤෙ එකො යක්ඛො බාදි”ති වුත්තෙපි න කොචි සද්දහිස්සති, තෙනාහං ගරභභයහිතො තමෙව ආණාපෙමිති. “සාධු සාධු පණ්ඩිත, ත්වං දෙවධම්මෙ ච ජානාසි, තෙසු ච චත්තසි”ති පසන්නො යක්ඛො බොධිසත්තස්ස සාධුකාරං දත්වා ද්වෙපි භාතරො ආනෙත්වා අදාසි.

අථ නං බොධිසත්තො ආහ - “සම්ම, ත්වං පුබ්බෙ අත්තනා කතෙන පාපකම්මෙන පරෙසං මංසලොභිතබාදකො යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්තො, ඉදානිපි පාපමෙව කරොසි, ඉදං තෙ පාපකම්මං නිරයාදීහි මුච්චිතුං ඔකාසං න දස්සති, තස්මා ඉතො පට්ඨාය පාපං පභාය කුසලං කරොහි”ති. අසක්ඛි ච පන තං දමෙතුං. සො තං යක්ඛං දමෙත්වා තෙන සංවිහිතාරක්ඛො තත්ථෙව වසත්තො ඵකදිවසං නක්ඛත්තං ඔලොකෙත්වා පිතු කාලකතභාවං ඤාත්වා යක්ඛං ආදාය බාරාණසිං ගන්ත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා චන්දකුමාරස්ස ඔපරජ්ජං, සූරියකුමාරස්ස සෙනාපතිට්ඨානං, දත්වා යක්ඛස්ස රමණීයෙ යානෙ ආයතනං කාරෙත්වා, යථා සො අග්ගමාලං අග්ගපුෂ්පං අග්ගහත්තඤ්ච ලහති, තථා අකාසි. සො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. සම්මාසම්බුද්ධොපි ද්වෙ වත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා දකරක්ඛසො බහුභණ්ඩිකහික්ඛු අහොසි, සූරියකුමාරො ආනන්දො, චන්දකුමාරො සාරිපුත්තො, ජෙට්ඨකභාතා මහිසාසකුමාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දෙවධම්මජාතකවණ්ණනා ජට්ඨා.

7. කට්ඨභාරිජාතකවණ්ණනා

පුත්තො ත්‍යාහං මහාරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරත්තො වාසභබත්තියං ආරබ්භ කථෙසි. වාසභබත්තියාය වත්ථු ද්වාදසකනිපාතෙ හද්දසාලජාතකෙ ආවිභවිස්සති. සා කිර මහානාමස්ස සක්කස්ස ධිතා නාගමුණ්ඩාය නාම දාසියා කුච්ඡිස්මිං ජාතා කොසලරාජස්ස අග්ගමහෙසි අහොසි. සා රඤ්ඤො පුත්තං විජාසි. රාජා පනස්සා පච්ඡා දාසිභාවං ඤාත්වා යානං පරිභාපෙසි, පුත්තස්ස විට්ඨභස්සාපි යානං පරිභාපෙසියෙව. තෙ උභොපි අත්තොනිවෙසනෙයෙව වසන්ති. සත්ථා තං කාරණං ඤාත්වා පුබ්බණ්ඩසමයෙ පඤ්චසතහික්ඛුපරිවුතො රඤ්ඤො නිවෙසනං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “මහාරාජ, කහං වාසභබත්තියා”ති ආහ. “රාජා තං කාරණං ආරොචෙසි. මහාරාජ වාසභබත්තියා කස්ස ධිතා”ති? “මහානාමස්ස හත්තෙ”ති. “ආගච්ඡමානා කස්ස ආගතා”ති? “මය්හං හත්තෙ”ති. මහාරාජ සා රඤ්ඤො ධිතා, රඤ්ඤොව ආගතා, රාජානංයෙව පටිච්ච පුත්තං ලභි, සො පුත්තො කිංකාරණා පිතු සන්තකස්ස රජ්ජස්ස සාමිකො න භොති, පුබ්බෙ රාජානො මුහුත්තිකාය කට්ඨභාරිකාය කුච්ඡිස්මිම්පි පුත්තං ලභිත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං අදංසුති. රාජා තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථාය භගවත්තං යාචි, භගවා භවත්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රාජා මහත්තෙන යසෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථ පුජ්ඵලලොභෙන විවරත්තො උය්‍යානවනසංඝේධි ගායිත්වා දාරුනි උද්ධරමානං එකං ඉත්ථිං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො සංවාසං කප්පෙසි. තඬ්ඛණඤ්ඤෙව බොධිසත්තො තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි, තාවදෙව තස්සා වජිරපූරිතා විය ගරුකා කුච්ඡි අහොසි. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා “ගබ්භො මෙ, දෙව, පතිට්ඨිතො”ති ආහ. රාජා අඬුලිමුද්දිකං දත්වා “සවෙ ධිතා හොති, ඉමං විස්සජ්ජෙත්වා පොසෙය්‍යාසි, සවෙ පුත්තො හොති, අඬුලිමුද්දිකාය සද්ධිං මම සන්තිකං ආනෙය්‍යාසි”ති වත්වා පක්කාමි.

සාපි පරිපක්කගබ්භා බොධිසත්තං විජායි. තස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ කීළාමණ්ඩලෙ කීළන්තස්ස එවං වත්තාරො හොන්ති “නිජ්ජිතිකෙනම්භා පහටා”ති. තං සුත්වා බොධිසත්තො මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා “අම්ම, කො මය්හං පිතා”ති පුච්ඡි. “තාත, ත්වං බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො”ති. “අම්ම, අත්ථි පන කොචි සක්ඛි”ති? තාත රාජා ඉමං මුද්දිකං දත්වා “සවෙ ධිතා හොති, ඉමං විස්සජ්ජෙත්වා පොසෙය්‍යාසි, සවෙ පුත්තො හොති, ඉමාය අඬුලිමුද්දිකාය සද්ධිං ආනෙය්‍යාසි”ති වත්වා ගතොති. “අම්ම, එවං සන්තෙ කස්මා මං පිතු සන්තිකං න නෙසි”ති. සා පුත්තස්ස අජ්ඣාසයං ඤත්වා රාජද්වාරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රඤ්ඤො ච පක්කොසාපිතා පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “අයං තෙ, දෙව, පුත්තො”ති ආහ. රාජා ජානන්තොපි පරිසමජ්ඣෙ ලජ්ජාය “න මය්හං පුත්තො”ති ආහ. “අයං තෙ, දෙව, මුද්දිකා, ඉමං සඤ්ජානාසි”ති. “අයම්පි මය්හං මුද්දිකා න හොති”ති. “දෙව, ඉදානි යපෙත්වා සච්චකිරියං අඤ්ඤො මම සක්ඛි නත්ථි, සවායං දාරකො තුම්භෙ පටිච්ච ජාතො, ආකාසෙ තිට්ඨතු, නො වෙ, භූමියං පතිත්වා මරතු”ති බොධිසත්තස්ස පාදෙ ගහෙත්වා ආකාසෙ බිපි. බොධිසත්තො ආකාසෙ පල්ලඬකමාභුජිත්වා නිසිත්තො මධුරස්සරෙන පිතු ධම්මං කථෙත්තො ඉමං ගාථමාහ -

7.

“පුත්තො ත්‍යාහං මහාරාජ, ත්වං මං පොස ජනාධිප;
අඤ්ඤෙපි දෙවො පොසෙති, කිඤ්ච දෙවො සකං පජ”න්ති.

තත්ථ පුත්තො ත්‍යාහන්ති පුත්තො තෙ අහං. පුත්තො ච නාමෙස අත්‍රජො, බෙත්තජො, අන්තෙවාසිකො, දින්නකොති චතුබ්බිධො. තත්ථ අත්තානං පටිච්ච ජාතො අත්‍රජො නාම. සයනපිට්ඨෙ පල්ලඬකෙ උරෙතිඵ්චමාදිසු නිබ්බත්තො බෙත්තජො නාම. සන්තිකෙ සිජ්ජුග්ගණ්හනකො අන්තෙවාසිකො නාම. පොසාවනත්ථාය දින්නො දින්නකො නාම. ඉධ පන අත්‍රජං සන්ධාය “පුත්තො”ති වුත්තං. චතුහි සඬග්ගවත්ථුහි ජනං රඤ්ජෙතිති රාජා, මහත්තො රාජා මහාරාජා.

තමාලපන්නො ආහ “මහාරාජා”ති. ත්වං මං පොස ජනාධිපාති ජනාධිප මහාජනපේට්ඨක ත්වං මං පොස හරස්සු වඩ්ඤ්භි. අඤ්ඤෙපි දෙවො පොසෙතීති අඤ්ඤෙපි හත්ථිබන්ධාදයො මනුස්සෙ, හත්ථිඅස්සාදයො තිරච්ඡානගතෙ ව බහුජනෙ දෙවො පොසෙති. කිඤ්ච දෙවො සකං පජන්ති එත්ථ පන කිඤ්චාති ගරහන්තො ව අනුග්ගහණන්තො ව නිපාතො. “සකං පජං අත්තනො පුත්තං මං දෙවො න පොසෙතී”ති වදන්තො ගරහති නාම, “අඤ්ඤෙ බහුජනෙ පොසෙතී”ති වදන්තො අනුග්ගහණති නාම. ඉති බොධිසත්තො ගරහන්තොපි අනුග්ගහණන්තොපි “කිඤ්ච දෙවො සකං පජ”න්ති ආහ.

රාජා බොධිසත්තස්ස ආකාසෙ නිසිදිත්වා එවං ධම්මං දෙසෙන්තස්ස සුත්වා “එහි, තාතා”ති හත්ථං පසාරෙසි, “අහමෙව පොසෙස්සාමි, අහමෙව පොසෙස්සාමි”ති හත්ථසහස්සං පසාරියිත්ථ. බොධිසත්තො අඤ්ඤස්ස හත්තො අනොතරිත්වා රඤ්ඤොව හත්තො ඔතරිත්වා අභිකෙ නිසිදි. රාජා තස්ස ඔපරජ්ජං දත්වා මාතරං අග්ගමහෙසිං අකාසි. සො පිතු අවිචයෙන කට්ඨවාහනරාජා නාම හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා කොසලරඤ්ඤො ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ද්වෙ වත්ථුනි දස්සෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතා මහාමායා අහොසි, පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා, කට්ඨවාහනරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කට්ඨහාරිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

8. ගාමණිජාතකවණ්ණනා

අපි අතරමානානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨවීරියං හික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. ඉමස්මිං පන ජාතකෙ පච්චුප්පන්නවත්ථු ව අතීතවත්ථු ව එකාදසකනිපාතෙ සංවරජාතකෙ ආවිභවිස්සති. වත්ථු හි තස්මිඤ්ච ඉමස්මිඤ්ච එකසදිසමෙව, ගාථා පන නානා. ගාමණිකුමාරො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා භාතිකසතස්ස කනිට්ඨොපි හුත්වා භාතිකසතපරිවාරිතො සෙතච්ඡත්තස්සහෙට්ඨා වරපල්ලඬිකෙ නිසින්තො අත්තනො යසසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා “අයං මය්හං යසසම්පත්ති අම්භාකං ආවරියස්ස සන්තකා”ති තුට්ඨො ඉමං උදානං උදානෙසි –

8.

“අපි අතරමානානං, එලාසාව සමිජ්ඣකි;
විපක්කබ්බන්තොවරියොස්මි, එවං ජානාහි ගාමණි”ති.

තත්ථ අපීති නිපාතමත්තං. අතරමානානන්ති පණ්ඩිතානං ඔවාදෙ යත්වා අතරිත්වා අවෙගායිත්වා උපායෙන කම්මං කරොන්තානං. එලාසාව සමිජ්ඣකීති යථාපත්ථිකෙ එලෙ ආසා තස්ස එලස්ස නිජ්ජත්තියා

සමිජ්ඣකයෙව. අථ චා එලාසාති ආසාඵලං, යථාපත්ථිතං ඵලං සමිජ්ඣකයෙවාති අත්ථො. විපක්කබ්බුමවරියොස්මිති එත්ථ චත්තාරි සඬග්ගචත්ථුනි සෙට්ඨවරියත්තා බ්බුමවරියං නාම, තඤ්ච තම්මුලිකාය යසසම්පත්තියා පටිලද්ධත්තා විපක්කං නාම. යො වාස්ස යසො නිජ්ඣන්තො, සොපි සෙට්ඨට්ඨෙන බ්බුමවරියං නාම. තෙනාහ “විපක්කබ්බුමවරියොස්මි”ති. එවං ජානාහි ගාමණීති කත්ථවි ගාමිකපුරිසොපි ගාමපෙට්ඨකොපි ගාමණී. ඉධ පන සබ්බජනපෙට්ඨකං අත්තානං සන්ධායාහ. අම්හො ගාමණී, ත්වං එතං කාරණං එවං ජානාහි, ආචරියං නිස්සාය භාතිකසතං අතික්කමිත්වා ඉදං මහාරජ්ජං පත්තොස්මිති උදානං උදානෙසි.

තස්මිං පන රජ්ජං පත්තෙ සත්තට්ඨදිවසච්චයෙන සබ්බෙපි භාතරො අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානං ගතා. ගාමණීරාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා යථාකම්මං ගතො, බොධිසත්තොපි පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො. සත්ථා ද්වෙ චත්ථුනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ගාමණීකුමාරො ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අහොසි, ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගාමණීජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

9. මසදෙවජාතකවණ්ණනා

උත්තමඬගරුහා මය්හන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මහාභිනික්ඛමනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං හෙට්ඨා නිදානකථායං කථිතමෙව. තස්මිං පන කාලෙ භික්ඛු දසබලස්ස නෙක්ඛම්මං වණ්ණයන්තා නිසීදිංසු. අථ සත්ථා ධම්මසහං ආගන්ත්වා බුද්ධාසනෙ නිසින්තො භික්ඛු ආමන්තෙසි “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති. “හන්තෙ, න අඤ්ඤාය කථාය, තුම්භාකංයෙව පන නෙක්ඛම්මං වණ්ණයමානා නිසින්තාමහා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො එතරහියෙව නෙක්ඛම්මං නික්ඛන්තො, පුබ්බෙපි නික්ඛන්තොයෙවා”ති ආහ. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථං භගවන්තං යාචිංසු, භගවා භවත්තරෙන පටිච්ජන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලායං මසදෙවො නාම රාජා අහොසි ධම්මිකො ධම්මරාජා. සො චතුරාසිති වස්සසහස්සානි කුමාරකීළං කීළි, තථා ඔපරජ්ජං, තථා මහාරජ්ජං කත්වා දීසමද්ධානං බෙපෙත්වා එකදිවසං කප්පකං ආමන්තෙසි “යදා මෙ, සම්ම කප්පක, සිරස්මිං පලිතානි පස්සෙය්‍යාසි, අථ

මෙ ආරොවෙය්‍යාසී”ති. කප්පකොපි දිසමද්ධානං බෙපෙත්වා එකදිවසං රඤ්ඤො අඤ්ජනවණ්ණානං කෙසානං අන්තරෙ එකමෙව පලිතං දිස්වා “දෙව, එකං තෙ පලිතං දිස්සති”ති ආරොවෙසි. “තෙන හි මෙ, සම්ම, තං පලිතං උද්ධරිත්වා පාණිමහි යපෙහි”ති ච චුත්තෙ සුවණ්ණසණ්ඩාසෙන උද්ධරිත්වා රඤ්ඤො පාණිමහි පතිට්ඨාපෙසි. තදා රඤ්ඤො චතුරාසිති වස්සසහස්සාති ආයු අවසිට්ඨං හොති. එවං සත්තෙපි පලිතං දිස්වා මච්චුරාජානං ආගන්ත්වා සමීපෙ යීතං විය අත්තානං ආදිත්තපණ්ණසාලං පටිට්ඨං විය ච මඤ්ඤමානො සංවෙගං ආපජ්ජිත්වා “බාල මසදෙව, යාව පලිතස්සුප්පාදාව ඉමෙ කිලෙසෙ ජහිතුං නාසක්ඛි”ති වින්තෙසි.

තස්සෙවං පලිතපාතුභාවං ආවජ්ජෙත්තස්ස අත්තොධාහො උප්පජ්ජි, සරීරා සෙදා මුච්චිංසු, සාටකා පිළෙත්වා අපනෙතබ්බාකාරප්පත්තා අගෙසුං. සො “අජ්ජෙව මයා නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති කප්පකස්ස සතසහස්සුට්ඨානකං ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, මම සීසෙ පලිතං පාතුභුතං, මහල්ලකොමහි ජාතො, භුත්තා බො පන මෙ මානුසකා කාමා, ඉදානි දිබ්බෙ කාමෙ පරියෙසිස්සාමි, නෙක්ඛම්මකාලො මය්හං, ත්වං ඉමං රජ්ජං පටිපජ්ජ, අහං පන පබ්බජිත්වා මසදෙවඅම්බවනුය්‍යානෙ වසන්තො සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති ආහ. තං එවං පබ්බජිතුකාමං අමච්චා උපසඬ්ඛමිත්වා “දෙව, කිං තුම්භාකං පබ්බජ්ජාකාරණ”න්ති පුච්ඡිංසු. රාජා පලිතං හත්ථෙන ගහෙත්වා අමච්චානං ඉමං ගාථමාහ —

9.

“උත්තමඬ්ඛගරුහා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාතුභුතා දෙවද්දතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති.

තත්ථ උත්තමඬ්ඛගරුහාති කෙසා. කෙසා හි සබ්බෙසං හත්ථපාදාදීනං අඬ්ඛානං උත්තමෙ සිරස්මි රුහත්තා “උත්තමඬ්ඛගරුහා”ති වුච්චන්ති. ඉමෙ ජාතා වයොහරාති පස්සථ, තාතා, පලිතපාතුභාවෙන තිණ්ණං වයානං හරණතො ඉමෙ ජාතා වයොහරා. පාතුභුතාති නිබ්බත්තා. දෙවද්දතාති දෙවො වුච්චති මච්චු, තස්ස ද්දතාති දෙවද්දතා. සිරස්මිඤ්ඤි පලිතෙසු පාතුභුතෙසු මච්චුරාජස්ස සන්තිකෙ යීතො විය හොති, තස්මා පලිතානි “මච්චුදෙවස්ස ද්දතා”ති වුච්චන්ති. දෙවා විය ද්දතාතිපි දෙවද්දතා. යථා හි අලඬ්ඛකතපටියත්තාය දෙවතාය ආකාසෙ යත්වා “අසුකදිවසෙ ත්වං මරිස්සසී”ති චුත්තෙ තං තථෙව හොති, එවං සිරස්මි පලිතෙසු පාතුභුතෙසු දෙවතාය බ්‍යාකරණසදිසමෙව හොති, තස්මා පලිතානි “දෙවසදිසා ද්දතා”ති වුච්චන්ති. විසුද්ධිදෙවානං ද්දතාතිපි දෙවද්දතා. සබ්බබොධිසත්තා හි ජිණ්ණබ්‍යාධිමතපබ්බජිතෙ දිස්වා සංවෙගමාපජ්ජිත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජන්ති. යථාහ —

“ජිණ්ණඤ්ච දිස්වා දුබ්බඤ්ච බ්‍යාධිතං, මතඤ්ච දිස්වා ගතමායුසඬ්ඛයං;
කාසායවත්ථං පබ්බජිතඤ්ච දිස්වා, තස්මා අහං පබ්බජිතොමිහි රාජා”ති. (ථෙරගා. 73 ථොකං විසදිසං);

ඉමිනා පරියායෙන පලිතානි විසුද්ධිදෙවානං දුතත්තා “දෙවදුතා”ති වුවුවන්ති. පබ්බජ්ජාසමයො මමාති ගිහිභාවතො නික්ඛන්තට්ඨෙන “පබ්බජ්ජා”ති ලද්ධනාමස්ස සමණලිඬගගහණස්ස කාලො මය්හන්ති දස්සෙති.

සො ඵලං වත්වා තං දිවසමෙව රජ්ජං පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ විහරන්තො චතුරාසිති වස්සසහස්සානි වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා අපරිභිනජ්ඣානෙ ධීතො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා පුත තතො වුතො මිටීලායංයෙව නිමි නාම රාජා හුත්වා ඔසක්කමානං අත්තනො වංසං සට්ඨත්වා තත්ථෙව අම්බවනෙ පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා පුත බ්‍රහ්මලොකුපගොව අහොසි.

සත්ථාපි “න, හික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, පුබ්බෙපි නික්ඛන්තොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා වත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො. ඉති භගවා ඉමානි ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා කප්පකො ආනන්දො අහොසි, පුත්තො රාහුලො, මසදෙවරාජා පත අහමෙව අහොසි”න්ති.

මසදෙවජාතකවණ්ණනා නවමා.

10. සුබ්බිහාරිජාතකවණ්ණනා

යඤ්ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්තිති ඉදං සත්ථා අනුපියනගරං නිස්සාය අනුපියඅම්බවනෙ විහරන්තො සුබ්බිහාරිං හද්දියත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සුබ්බිහාරි හද්දියත්ථෙරො ඡබ්බත්තියසමාගමෙ උපාලිසත්තමො පබ්බජිතො. තෙසු හද්දියත්ථෙරො ච, කිම්බලත්ථෙරො ච, හගුත්ථෙරො ච, උපාලිත්ථෙරො ච අරහත්තං පත්තා, ආනන්දත්ථෙරො සොතාපන්නො ජාතො, අනුරුද්ධත්ථෙරො දිබ්බවක්ඛුකො, දෙවදත්තො ඥානලාභී ජාතො. ඡන්තං පත ඛත්තියානං වත්ථු යාව අනුපියනගරා ඛණ්ඩභාලජාතකෙ ආවිහවිස්සති. ආයස්මා පත හද්දියො රාජකාලෙ අත්තනො රක්ඛසංවිධානඤ්චෙව තාව බහුහි රක්ඛාහි රක්ඛියමානස්ස උපරිපාසාදවරතලෙ මහාසයනෙ සම්පරිවත්තමානස්සාපි අත්තනො හයුප්පත්තිඤ්ච ඉදානි අරහත්තං පත්වා අරඤ්ඤාදිසු යත්ථ කත්ථවි විහරන්තොපි අත්තනො විගතභයතඤ්ච සමනුස්සරන්තො “අහො සුබ්බං, අහො සුබ්බ”න්ති උදානං උදානෙසි. තං සුත්වා හික්ඛු “ආයස්මා හද්දියො

අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා “න, භික්ඛවෙ, හද්දියො ඉදානෙව සුඛවිහාරී, පුබ්බෙපි සුඛවිහාරියෙවා”ති ආහ. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථාය භගවන්තං යාචිංසු. භගවා භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරයමානෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණමහාසාලො හුත්වා කාමෙසු ආදීනවං, නෙක්ඛම්මෙ වානිසංසං දිස්වා කාමෙ පහාය භිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසි, පරිවාරොපිස්ස මහා අහොසි පඤ්ච තාපසසතානි. සො වස්සකාලෙ භිමවන්තතො නික්ඛමිත්වා තාපසගණපරිවුතො ගාමනිගමාදීසු වාරිකං වරන්තො බාරාණසිං පත්වා රාජානං නිස්සාය රාජ්‍යයානෙ වාසං කප්පෙසි. තත්ථ වස්සිකෙ චත්තාරො මාසෙ වසිත්වා රාජානං ආපුච්ඡි. අථ නං රාජා “තුම්හෙ, භන්තෙ, මහල්ලකා, කිං වො භිමවන්තෙන, අන්තෙවාසිකෙ භිමවන්තං පෙසෙත්වා ඉධෙව වසථා”ති යාචි. බොධිසත්තො ජෙට්ඨන්තෙවාසිකං පඤ්ච තාපසසතානි පටිච්ඡාපෙත්වා “ගච්ඡ, ත්වං ඉමෙහි සද්ධිං භිමවන්තෙ වස, අහං පන ඉධෙව වසිස්සාමි”ති තෙ උය්‍යාපෙත්වා සයං තත්ථෙව වාසං කප්පෙසි.

සො පනස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො රාජපබ්බජිතො මහන්තං රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨසමාපත්තිලාභී අහොසි. සො තාපසෙහි සද්ධිං භිමවන්තෙ වසමානො එකදිවසං ආවරියං දට්ඨුකාමො හුත්වා තෙ තාපසෙ ආමන්තෙත්වා “තුම්හෙ අනුක්කණ්ඨමානා ඉධෙව වසථ, අහං ආවරියං වන්දිත්වා ආගමිස්සාමි”ති ආවරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකං කට්ඨත්ථරිකං අත්ථරිත්වා ආවරියස්ස සන්තිකෙයෙව නිපජ්ජි. තස්මිඤ්ච සමයෙ රාජා “තාපසං පස්සිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අන්තෙවාසිකතාපසො රාජානං දිස්වා නෙව වුට්ඨාසි, නිපන්තොයෙව පන “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති උදානං උදානෙසි. රාජා “අයං තාපසො මං දිස්වාපි න උට්ඨීතො”ති අනත්තමනො බොධිසත්තං ආහ – “භන්තෙ, අයං තාපසො යදිච්ඡකං භුත්තො භවිස්සති, උදානං උදානෙන්තො සුඛසෙය්‍යමෙව කප්පෙති”ති. මහාරාජ, අයං තාපසො පුබ්බෙ තුම්හාදිසො එකො රාජා අහොසි, ස්වායං “අහං පුබ්බෙ ගිහිකාලෙ රජ්ජසිරිං අනුභවන්තො ආවුධහත්ථෙහි බහුහි රක්ඛියමානොපි එවරූපං සුඛං නාම නාලත්ථ”න්ති අත්තනො පබ්බජ්ජාසුඛං ඤානසුඛඤ්ච ආරබ්භ ඉමං උදානං උදානෙතීති. එවඤ්ච පන වත්වා බොධිසත්තො රඤ්ඤො ධම්මකථං කථෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

10.

“යඤ්ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්ති, යො ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛති;
ස වෙ රාජ සුඛං සෙති, කාමෙසු අනපෙක්ඛවා”ති.

තත්ථ යඤ්ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්තීති යං පුග්ගලං අඤ්ඤෙ බහු පුග්ගලා න රක්ඛන්ති. යො ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්ති යො ච “එකකො අහං රජ්ජං කාරෙමී”ති අඤ්ඤෙ බහු ජනෙ න රක්ඛති. ස වෙ රාජ සුඛං සෙතීති මහාරාජ සො පුග්ගලො එකො අදුතියො පවිට්තො කායිකචෙතසිකසුඛසමඬ්ඨී හුත්වා සුඛං සෙති. ඉදඤ්ච දෙසනාසිසමෙව. න කෙවලං පන සෙතියෙව, එවරුපො පන පුග්ගලො සුඛං ගච්ඡති තිට්ඨති නිසීදති සයතීති සබ්බිරියාපථෙසු සුඛජ්ජත්තොව හොති. කාමෙසු අනපෙක්ඛවාති වත්ථු කාමකිලෙසකාමෙසු අපෙක්ඛාරහිතො විගතච්ඡන්දරාගො නිත්තණ්හො එවරුපො පුග්ගලො සබ්බිරියාපථෙසු සුඛං විහරති මහාරාජාති.

රාජා ධම්මදෙසනං සුත්වා තුට්ඨමානසො වන්දිත්වා නිවෙසනමෙව ගතො, අන්තෙවාසිකොපි ආවරියං වන්දිත්වා හිමවන්තමෙව ගතො. බොධිසත්තො පන තත්ථෙව විහරන්තො අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා භුමමලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා ද්වෙ වත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අන්තෙවාසිකො හද්දියත්ථෙරො අහොසි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුඛවිහාරිජාතකවණ්ණනා දසමා.

අපණ්ණකවග්ගො පඨමො.

තස්සුද්දානං –

අපණ්ණකං වණ්ණපථං, සෙරිවං වුළුසෙට්ඨී ව;
තණ්ඩුලං දෙවධම්මඤ්ච, කට්ඨවාහනගාමණි;
මසදෙවං විහාරීති, පිණ්ඩිතා දස ජාතකාති.

2. සීලවග්ගො

[11] 1. ලක්ඛණමිගජාතකවණ්ණනා

හොති සීලවං අත්ථොති ඉදං සත්ථා රාජගහං උපනිස්සාය වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. දෙවදත්තස්ස වත්ථු යාව අභිමාරජපයොජනා ඛණ්ඩහාලජාතකෙ ආවිභවිස්සති, යාව ධනපාලකවිස්සජ්ජනා පන චූළහංසජාතකෙ ආවිභවිස්සති, යාව පට්ඨිප්පවෙසනා ද්වාදසනිපාතෙ සමුද්දවාණිජජාතකෙ ආවිභවිස්සති.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ දෙවදත්තො පඤ්ච වත්ථුනි යාවත්වා අලහන්තො සඬ්ඝං භිත්තීන්වා පඤ්ච භික්ඛුසත්තානි ආදාය ගයාසීසෙ විහරති. අථ තෙසං භික්ඛුනං ඤාණං පරිපාකං අගමාසි. තං ඤත්වා සත්ථා ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ආමන්තෙසි “සාරිපුත්තා, තුම්භාකං නිස්සිතකා පඤ්චසතා භික්ඛු දෙවදත්තස්ස ලද්ධිං රොචෙත්වා තෙන සද්ධිං ගතා, ඉදානි පන තෙසං ඤාණං පරිපාකං ගතං, තුම්භෙ බහුභි භික්ඛුහි සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා තෙ භික්ඛු මග්ගඵලෙහි පබ්බාදෙත්වා ගහෙත්වා ආගච්ඡා”ති. තෙ තටෙව ගන්ත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා මග්ගඵලෙහි පබ්බාදෙත්වා පුනර්වසෙ අරුණුග්ගමනවෙලාය තෙ භික්ඛු ආදාය වෙළුවනමෙව ආගමංසු. ආගන්ත්වා ච පන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස භගවන්තං වන්දිත්වා ධීතකාලෙ භික්ඛු ථෙරං පසංසිත්වා භගවන්තං ආහංසු – “භන්තෙ, අම්භාකං ජෙට්ඨභාතිකො ධම්මසෙනාපති පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි පරිවුතො ආගච්ඡන්තො අතිවිය සොහති, දෙවදත්තො පන පරිභීතපරිවාරො ජාතො”ති. න, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො ඉදානෙව ඤාතිසඬ්ඝපරිවුතො ආගච්ඡන්තො සොහති, පුබ්බෙපි සොභියෙව. දෙවදත්තොපි න ඉදානෙව ගණතො පරිභීතො, පුබ්බෙපි පරිභීතොයෙවාති. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථාය භගවන්තං යාවිංසු, භගවා භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහනගරෙ එකො මගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො මිගයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වුද්ධිජ්ජන්තො මිගසහස්සපරිවාරො අරඤ්ඤෙ වසති. තස්ස ලක්ඛණො ච කාලො වාති ද්වෙ පුත්තා අහෙසුං. සො අත්තන්තො මහල්ලකකාලෙ “තාතා, අහං ඉදානි මහල්ලකො, තුම්භෙ ඉමං ගණං පරිහරවා”ති පඤ්ච පඤ්ච මිගසතානි එකෙකං පුත්තං පටිච්ඡාපෙසි. තතො පට්ඨාය තෙ ද්වෙ ජනා මිගගණං පරිහරන්ති. මගධරට්ඨස්මිඤ්ඤි සස්සපාකසමයෙ කිට්ඨසම්බාධෙ අරඤ්ඤෙ මිගානං පරිපන්ථො හොති. මනුස්සා සස්සබ්බාදකානං මිගානං මාරණත්ථාය තත්ථ තත්ථ ඔපාතං බණන්ති, සුලානි රොපෙන්ති, පාසාණයන්තානි සජ්ජෙන්ති, කුටපාසාදයො පාසෙ ඔඩ්ඬෙන්ති, බහු මිගා විනාසං ආපජ්ජන්ති. බොධිසත්තො කිට්ඨසම්බාධසමයං ඤත්වා ද්වෙ පුත්තෙ පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තාතා, අයං කිට්ඨසම්බාධසමයො, බහු මිගා විනාසං පාපුණන්ති, මයං මහල්ලකා යෙන කෙනවි උපායෙන එකස්මිං යානෙ වීතිනාමෙස්සාම,

තුම්හෙ තුම්හාකං මිගගණෙ ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ පබ්බතපාදං පවිසිත්වා සස්සානං උද්ධට්ඨකාලෙ ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති පිතු වචනං සුත්වා සපරිවාරා නික්ඛමිංසු. තෙසං පන ගමනමග්ගං මනුස්සා ජානන්ති “ඉමස්මිං කාලෙ මිගා පබ්බතමාරොහන්ති, ඉමස්මිං කාලෙ ඔරොහන්ති”ති. තෙ තත්ථ තත්ථ පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ නිලීනා බහු මිගෙ විජ්ඣිත්වා මාරෙත්ති.

කාලමිගො අත්තනො දන්ධතාය “ඉමාය නාම වෙලාය ගන්තබ්බං, ඉමාය වෙලාය න ගන්තබ්බං”න්ති අජානන්තො මිගගණං ආදාය පුබ්බණ්හෙපි සායන්හෙපි පදොසෙපි පච්චුසෙපි ගාමද්වාරෙන ගච්ඡති. මනුස්සා තත්ථ තත්ථ පකතියා යිතා ව නිලීනා ව බහු මිගෙ විනාසං පාපෙත්ති. එවං සො අත්තනො දන්ධතාය බහු මිගෙ විනාසං පාපෙත්වා අප්පකෙහෙව මිගෙහි අරඤ්ඤං පාවිසි. ලක්ඛණමිගො පන පණ්ඩිතො ඛ්‍යාත්තො උපායකුසලො “ඉමාය වෙලාය ගන්තබ්බං, ඉමාය වෙලාය න ගන්තබ්බං”න්ති ජානාති. සො ගාමද්වාරෙනපි න ගච්ඡති, දිවාපි න ගච්ඡති, පදොසෙපි න ගච්ඡති, පච්චුසෙපි න ගච්ඡති, මිගගණං ආදාය අධිසරත්තසමයෙයෙව ගච්ඡති. තස්මා එකමපි මිගං අවිනාසෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තෙ තත්ථ වත්තාරො මාසෙ වසිත්වා සස්සෙසු උද්ධට්ඨෙසු පබ්බතා ඔතරිංසු.

කාලො පච්චාගච්ඡන්තොපි පුරිමනයෙනෙව අවසෙසමිගෙ විනාසං පාපෙත්තො එකකොව ආගමී. ලක්ඛණො පන එකමිගමිපි අවිනාසෙත්වා පඤ්චහි මිගසතෙහි පරිවුතො මාතාපිතුනං සන්තිකං ආගමී. බොධිසත්තො ද්වෙපි පුත්තෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා මිගගණෙන සද්ධිං මන්තෙත්තො ඉමං ගාථං සමුට්ඨාපෙසි -

11.

“හොති සීලවතං අත්ථො, පටිසන්ථාරවුත්තිනං;
ලක්ඛණං පස්ස ආයන්තං, ඤාතිසඬ්ඨපුරක්ඛතං;
අථ පස්සසිමං කාලං, සුවිහිනංව ඤාතිහි”ති.

තත්ථ සීලවතන්ති සුඛසීලතාය සීලවත්තානං ආචාරසම්පන්නානං. අත්ථොති වුඩ්ඪි. පටිසන්ථාරවුත්තිනන්ති ධම්මපටිසන්ථාරො ව ආමිසපටිසන්ථාරො ව එතෙසං වුත්තිති පටිසන්ථාරවුත්තිනො, තෙසං පටිසන්ථාරවුත්තිනං. එත්ථ ව පාපනිවාරණඔවාදානුසාසනිවසෙන ධම්මපටිසන්ථාරො ව, ගොවරලාභාපනගිලානුපට්ඨානධම්මිකරක්ඛාවසෙන ආමිසපටිසන්ථාරො ව වෙදිතබ්බො. ඉදං වුත්තං හොති - ඉමෙසු ද්විසු පටිසන්ථාරෙසු යිතානං ආචාරසම්පන්නානං පණ්ඩිතානං වුඩ්ඪි නාම හොතීති. ඉදානි තං වුඩ්ඪිං දස්සෙතුං පුත්තමාතරං ආලපන්තො විය “ලක්ඛණං පස්සා”තිආදිමාහ. තත්‍රායං සඬ්ඨෙපත්ථො -

ආචාරපටිසන්ථාරසම්පන්නං අත්තනො පුත්තං එකමිගම්පි අවිනාසෙත්වා ඤාතිසඩ්ධිසෙන පුරක්ඛතං පරිවාරිතං ආගච්ඡන්තං පස්ස. තාය පන ආචාරපටිසන්ථාරසම්පදාය විහිනං දන්ධපඤ්ඤං අථ පස්සසිමං කාළං එකමිපි ඤාතිං අනවසෙසෙත්වා සුවිහිනමෙව ඤාතීහි එකකං ආගච්ඡන්තන්ති. එවං පුත්තං අභිනන්දිත්වා පන බොධිසත්තො යාවතායුකං යත්වා යථාකමමං ගතො.

සත්ථාපි “න, හික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො ඉදානෙව ඤාතිසඩ්ධිපරිවාරිතො සොහති, පුබ්බෙපි සොහතියෙව. න ච දෙවදත්තො එතරහියෙව ගණම්භා පරිහිනො, පුබ්බෙපි පරිහිනොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙත්වා ද්වෙ වත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාළො දෙවදත්තො අහොසි, පරිසාපිස්ස දෙවදත්තපරිසාව, ලක්ඛණො සාරිපුත්තො, පරිසා පනස්ස බුද්ධපරිසා, මාතා රාහුලමාතා, පිතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ලක්ඛණමිගජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[12] 2. නිග්‍රොධමිගජාතකවණ්ණනා

නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කුමාරකස්සපත්ථෙරස්ස මාතරං ආරබ්භ කථෙසි. සා කිර රාජගහනගරෙ මහාවිහවස්ස සෙට්ඨිනො ධිතා අහොසි උස්සන්තකුසලමූලා පරිමද්දිතසඩ්ධාරා පච්ඡිමභවිකා, අත්තොසට්ඨෙ පදීපො විය තස්සා හදයෙ අරහත්තුපනිස්සයො ජලති. සා අත්තානං ජානනකාලතො පට්ඨාය ගෙහෙ අනභිරතා පබ්බජිතුකාමා හුත්වා මාතාපිතරො ආහ – “අම්මතාතා, මය්හං සරාවාසෙ විත්තං නාහිරමති, අහං නිය්‍යානිකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතුකාමා, පබ්බාජෙථ ම”න්ති. අම්ම, කිං වදෙසි, ඉදං කුලං බහුවිභවං, ත්වඤ්ච අම්භාකං එකධිතා, න ලබ්භා තයා පබ්බජිතුන්ති. සා පුනප්පුනං යාවිත්වාපි මාතාපිතුනං සන්තිකා පබ්බජ්ජං අලභමානා විත්තෙසි “හොතු, පතිකුලං ගතා සාමිකං ආරාධෙත්වා පබ්බජ්ජසාමී”ති. සා වයප්පත්තා පතිකුලං ගන්ත්වා පතිදෙවතා හුත්වා සීලවතී කල්‍යාණධම්මා අගාරං අප්ඤ්ඤාමසි.

අථස්සා සංවාසමන්ත්වාය කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨහි. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං න අඤ්ඤාසි. අථ තස්මිං නගරෙ නක්ඛත්තං සොසයිංසු, සකලනගරවාසීනො නක්ඛත්තං කීළිංසු, නගරං දෙවනගරං විය අලභිකතපටියත්තං අහොසි. සා පන තාව උළාරායපි නක්ඛත්තකීළාය වත්තමානාය අත්තනො සරීරං න විලිම්පති නාලභිකරොති, පකතිවෙසෙනෙව විවරති.

අථ නං සාමිකො ආහ – “හද්දෙ, සකලනගරං නක්ඛත්තනිස්සිතං, ත්වං පන සරීරං නප්පට්ඨෙග්ගසී”ති. අය්‍යපුත්ත, ද්වත්තිංසාය මෙ කුණපෙහි පුරිතං

සරිරං, කිං ඉමිනා අලඬිකතෙන, අයඤ්චි කායො නෙව දෙවනිමිමිතො, න
බ්‍රහ්මනිමිමිතො, න සුවණ්ණමයො, න මණිමයො, න හරිවන්දනමයො, න
පුණ්ඩරිකකුමුදුප්පලගබ්භසම්භූතො, න අමනොසධපුරිතො, අථ බො
කුණපෙ ජාතො, මාතාපෙත්තිකසම්භවො,
අනිච්චවිජාදනපරිමද්දනහෙදනවිද්ධංසනධම්මො, කට්ඨිවඩ්ඪිතො,
තණ්හපාදිත්තො, සොකානං නිදානං, පරිදෙවානං වත්ථු, සබ්බරොගානං
ආලයො, කම්මකරණානං පටිග්ගහො, අන්තොප්පති, බහි නිච්චපග්ගසරණො,
කිම්කුලානං ආවාසො, සිව්ථිකපයාතො, මරණපරියොසාතො,
සබ්බලොකස්ස චක්ඛුපපෙ චත්තමානොපි -

“අට්ඨිනහාරුසංයුත්තො, තවමංසාවලෙපතො;
ඡවියා කායො පටිච්ඡන්තො, යථාභූතං න දිස්සති.

“අන්තපුරො උදරපුරො, යකනපෙළස්ස වත්ථිතො;
හදයස්ස පජ්ඣාසස්ස, චක්කස්ස පිහකස්ස ව.

“සිඬ්ඝාණිකාය බෙළස්ස, සෙදස්ස ච මෙදස්ස ව;
ලොහිතස්ස ලසිකාය, පිත්තස්ස ච වසාය ව.

“අථස්ස නවහි සොතෙහි, අසුචි සවති සබ්බදා;
අක්ඛම්භා අක්ඛිගුථකො, කණ්ණම්භා කණ්ණගුථකො.

“සිඬ්ඝාණිකා ච නාසතො, මුඛෙන වමතෙකදා;
පිත්තං සෙම්භඤ්ච වමති, කායම්භා සෙදජල්ලිකා.

“අථස්ස සුසිරං සීසං, මත්ථලුඬ්භිගස්ස පුරිතං;
සුහතො නං මඤ්ඤති බාලො, අවිජ්ජාය පුරක්ඛතො. (සු. නි. 196-
201);

“අනන්තාදීනවො කායො, විසරුක්ඛසමුපමො;
ආවාසො සබ්බරොගානං, පුඤ්ඤො දුක්ඛස්ස කෙවලො. (අප. ථෙර
2.54.55);

“සවෙ ඉමස්ස කායස්ස, අන්තො බාහිරකො සීයා;
දණ්ඩං නූන ගහෙත්වාන, කාකෙ සොණෙ ච වාරයෙ.

“දුග්ගන්ධො අසුචි කායො, කුණපො උක්කරුපමො;
නින්දිතො චක්ඛුභූතෙහි, කායො බාලාහිනන්දිතො.

“අල්ලවම්මපට්ච්ඡන්තො, නවද්වාරො මහාවණො;
සමන්තතො පග්ගසරති, අසුචි පුතිගන්ධියො”ති. (විසුද්ධි. 1.122);

අයාපුත්ත, ඉමං කායං අලඬකරිත්වා කිං කරිස්සාමි? නනු ඉමස්ස අලඬකතකරණං ගුප්පණ්ණසංස්ස ඛහි විත්තකම්මකරණං විය හොතිති? සෙට්ඨිපුත්තො තස්සා වචනං සුත්වා ආහ “හද්දෙ, ත්වං ඉමස්ස සරිරස්ස ඉමෙ දොසෙ පස්සමානා කස්මා න පබ්බජසී”ති? “අයාපුත්ත, අහං පබ්බජ්ජං ලභමානා අජ්ජෙව පබ්බජෙය්‍යා”න්ති. සෙට්ඨිපුත්තො “සාධු, අහං තං පබ්බාජෙස්සාමි”ති වත්වා මහාදානං පවත්තෙන්වා මහාසක්කාරං කත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන භික්ඛුනුපස්සයං නෙත්වා තං පබ්බාජෙත්තො දෙවදත්තපක්ඛියානං භික්ඛුනීනං සන්තිකෙ පබ්බාජෙසි. සා පබ්බජ්ජං ලභිත්වා පරිපුණ්ණසංකප්පා අත්තමනා අහොසි.

අට්ඨසා ගබ්භෙ පරිපාකං ගච්ඡන්තෙ ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤාථත්තං හත්ථපාදපිට්ඨිනං ඛහලත්තං උදරපටලස්ස ච මහත්තතං දිස්වා භික්ඛුනියො තං පුච්ඡිංසු “අයො, ත්වං ගබ්හිනී විය පඤ්ඤායසි, කිං එත”න්ති? අයො, “ඉදං නාම කාරණ”න්ති න ජානාමි, සීලං පන මෙ පරිපුණ්ණන්ති. අථ නං තා භික්ඛුනියො දෙවදත්තස්ස සන්තිකං නෙත්වා දෙවදත්තං පුච්ඡිංසු “අයා, අයං කුලධීතා කිච්ඡෙන සාමිකං ආරාධෙත්වා පබ්බජ්ජං ලභි, ඉදානි පනස්සා ගබ්භො පඤ්ඤායති, මයං ඉමස්ස ගබ්හස්ස ගිහිකාලෙ චා පබ්බජ්ජකාලෙ චා ලද්ධභාවං න ජානාම, කිංදානි කරොමා”ති? දෙවදත්තො අත්තනො අබුද්ධභාවෙන ච ඛන්තිමෙත්තානුද්දයානඤ්ච නත්ථිතාය එවං වින්තෙසි “දෙවදත්තපක්ඛිකා භික්ඛුනී කුච්ඡිනා ගබ්භං පරිහරති, දෙවදත්තො ච තං අජ්ඣුපෙක්ඛතියෙවාති මය්හං ගරහා උප්පජ්ජිස්සති, මයා ඉමං උප්පබ්බාජෙතුං වට්ටති”ති. සො අවිමංසිත්වාච සෙලගුලං පවට්ටයමානො විය පක්ඛන්දිත්වා “ගච්ඡථ, ඉමං උප්පබ්බාජෙථා”ති ආහ. තා තස්ස වචනං සුත්වා උට්ඨාය වන්දිත්වා උපස්සයං ගතා.

අථ සා දහරා තා භික්ඛුනියො ආහ – “අයො, න දෙවදත්තත්ථෙරො බුද්ධො, නාපි මය්හං තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජා, ලොකෙ පන අග්ගපුග්ගලස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකෙ මය්හං පබ්බජ්ජා, සා ච පන මෙ දුක්ඛෙන ලද්ධා, මා නං අත්තරධාපෙථ, එථ මං ගහෙන්වා සත්ථු සන්තිකං ජෙතවනං ගච්ඡථා”ති. තා තං ආදාය රාජගහා පඤ්චවත්තාලීසයොජනිකං මග්ගං අතික්කම්ම අනුපුබ්බෙන ජෙතවනං පත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා වින්තෙසි – “කිඤ්චාපි ගිහිකාලෙ එතිස්සා ගබ්භො පතිට්ඨිතො, එවං සන්තෙසි ‘සමණො ගොතමො දෙවදත්තෙන ජහිතං ආදාය වරතී’ති තිත්ථියානං ඔකාසො භවිස්සති. තස්මා ඉමං කථං පච්ඡන්දිතුං සරාජිකාය පරිසාය මජ්ඣෙ ඉමං අධිකරණං විනිවිජිතුං වට්ටති”ති. පුනදිවසෙ රාජානං පසෙනදිකොසලං මහාඅනාථපිණ්ඩිකං චූළඅනාථපිණ්ඩිකං විසාඛං මහාඋපාසිකං අඤ්ඤානි ච අභිඤ්ඤානානි මහාකුලානි පක්කොසාපෙත්වා සායන්හසමයෙ චතුසු පරිසාසු සන්තිපතිතාසු උපාලිත්ථෙරං ආමන්තෙසි “ගච්ඡ, ත්වං චතුපරිසමජ්ඣෙ ඉමස්සා දහරභික්ඛුනියා කම්මං සොධෙහි”ති.

“සාධු, හන්තෙ”ති ථෙරො පරිසමජ්ඣං ගන්ත්වා අත්තනො පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා රඤ්ඤො පුරතො විසාබං උපාසිකං පක්කොසාපෙත්වා ඉමං අධිකරණං පටිච්ඡාපෙසි “ගච්ඡ විසාබෙ, ‘අයං දහරා අසුකමාසෙ අසුකදිවසෙ පබ්බජිතා’ති තථතො ඤත්වා ඉමස්ස ගබ්භස්ස පුරෙ වා පච්ඡා වා ලද්ධභාවං ජානාහී”ති. උපාසිකා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සාණං පරික්ඛිපාපෙත්වා අන්තොසාණියං දහරහික්ඛුනියා හත්ථපාදනාහිඋදරපරියොසානාදීනි ඔලොකෙත්වා මාසදිවසෙ සමානෙත්වා ගිහිභාවෙ ගබ්භස්ස ලද්ධභාවං තථතො ඤත්වා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙසි. ථෙරො චතුපරිසමජ්ඣෙ තං හික්ඛුනිං සුද්ධං අකාසි. සා සුද්ධා හුත්වා හික්ඛුසඬ්ඤාඤ්ච සත්ථාරඤ්ච චන්දිත්වා හික්ඛුනීහි සද්ධිං උපස්සයමෙව ගතා. සා ගබ්භපරිපාකමත්වාය පදුමුත්තරපාදමුලෙ පත්ථිතපත්ථනං මහානුභාවං පුත්තං විජායි.

අටෙකදිවසං රාජා හික්ඛුනුපස්සයසම්පෙන ගච්ඡන්තො දාරකසද්දං සුත්වා අමච්චෙ පුච්ඡි. අමච්චා තං කාරණං ඤත්වා “දෙව, දහරහික්ඛුනී පුත්තං විජාතා, තස්සෙසො සද්දො”ති ආහංසු. “හික්ඛුනීනං, භණ්ණ, දාරකපට්ඨගනං නාම පලිබොධො, මයං නං පටිජග්ගිස්සාමා”ති රාජා තං දාරකං නාටකිත්ථිතං දාපෙත්වා කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪාපෙසි. නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “කස්සපො”ති නාමං අකංසු. අථ නං කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪිතත්තා “කුමාරකස්සපො”ති සඤ්ජානිංසු. සො සත්තවස්සිකකාලෙ සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පදං ලහිත්වා ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ධම්මකථිකෙසු චිත්‍රකථි අහොසි. අථ නං සත්ථා “ඵතදග්ගං, හික්ඛෙවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං චිත්තකථිකානං යදිදං කුමාරකස්සපො”ති (අ. නි. 1.209, 217) ඵතදග්ගෙ යපෙසි. සො පච්ඡා වම්ඨිකසුත්තෙ (ම. නි. 1.249 ආදයො) අරහත්තං පාපුණි. මාතෘපිස්ස හික්ඛුනී විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අග්ගඵලං පත්තා. කුමාරකස්සපත්ථෙරො බුද්ධසාසනෙ ගගනමජ්ඣෙ පුණ්ණචන්දො විය පාකටො ජාතො.

අටෙකදිවසං තථාගතො පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො හික්ඛුනං ඔවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි. හික්ඛු ඔවාදං ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු දිවසභාගං බෙපෙත්වා සායන්හසමයෙ ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, දෙවදත්තෙන අත්තනො අබුද්ධභාවෙන වෙව ඛන්තිමෙත්තාදීනඤ්ච අභාවෙන කුමාරකස්සපත්ථෙරො ච ථෙරී ච උභො නාසිතා, සම්මාසම්බුද්ධො පන අත්තනො ධම්මරාජතාය වෙව ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පත්තියා ච උභින්නම්පි තෙසං පච්චයො ජාතො”ති බුද්ධගුණෙ වණ්ණයමානා නිසීදිංසු. සත්ථා බුද්ධලීලාය ධම්මසභං ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, ඵතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡි. “හන්තෙ, තුම්භාකමෙව ගුණකථායා”ති සබ්බං ආරොචයිංසු. න, හික්ඛෙවෙ, තථාගතො

ඉදානෙව ඉමෙසං උභින්නං පච්චයො ව පතිට්ඨා ව ජාතො, පුබ්බෙපි අහොසියෙවාති. හික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථාය භගවත්තං යාවිංසු. භගවා භවත්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරයමානෙ බොධිසත්තො මිගයොනියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. සො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි, අක්ඛිති පනස්ස මණ්දුළසදිසානි අහෙසුං, සිඬිගානි රජතවණ්ණානි, මුඛං රත්තකම්බලපුඤ්ජවණ්ණං, හත්ථපාදපරියන්තා ලාබාරසපරිකම්මකතා විය, වාලධි වමරස්ස විය අහොසි, සරීරං පනස්ස මහන්තං අස්සපොතකජ්ජමාණං අහොසි. සො පඤ්චසතමිගපරිවාරො අරඤ්ඤො වාසං කජ්ජෙසි නාමෙන නිග්‍රොධමිගරාජා නාම. අවිදුරෙ පනස්ස අඤ්ඤොපි පඤ්චසතමිගපරිවාරො සාබ්බිගො නාම වසති, සොපි සුවණ්ණවණ්ණොව අහොසි.

තෙන සමයෙන බාරාණසිරාජා මිගවධජ්ජසුතො හොති, විනා මංසෙන න භුඤ්ජති, මනුස්සානං කම්මච්ඡෙදං කත්වා සබ්බෙ නෙගමජානපදෙ සන්නිපාතෙත්වා දෙවසිකං මිගවං ගච්ඡති. මනුස්සා වින්තෙසුං - “අයං රාජා අම්භාකං කම්මච්ඡෙදං කරොති, යංනුන මයං උය්‍යානෙ මිගානං නිවාපං වපිත්වා පාතීයං සම්පාදෙත්වා බහු මිගෙ උය්‍යානං පවෙසෙත්වා ද්වාරං බන්ධිත්වා රඤ්ඤො නිය්‍යාදෙය්‍යාමා”ති. තෙ සබ්බෙ උය්‍යානෙ මිගානං නිවාපනිණානි රොපෙත්වා උදකං සම්පාදෙත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා වාගුරානි ආදාය මුග්ගරාදිනානාවුධහත්ථා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මිගෙ පරියෙසමානා “මජ්ඣෙ යිතෙ මිගෙ ගණ්හිස්සාමා”ති යොජනමත්තං යානං පරික්ඛිපිත්වා සඬ්ඛිපමානා නිග්‍රොධමිගසාබ්බිගානං වසනට්ඨානං මජ්ඣෙ කත්වා පරික්ඛිපිංසු. අථ නං මිගගණං දිස්වා රුක්ඛගුම්බාදයො ව භූමිඤ්ච මුග්ගරෙහි පහරන්තා මිගගණං ගහනට්ඨානතො නිහරිත්වා අසිසත්තිධනුආදීනි ආවුධානි උග්ගිරිත්වා මහානාදං නදන්තා තං මිගගණං උය්‍යානං පවෙසෙත්වා ද්වාරං පිධාය රාජානං උපසඬ්ඛිකම්ත්වා “දෙව, නිබද්ධං මිගවං ගච්ඡන්තා අම්භාකං කම්මං නාසෙථ, අම්භෙහි අරඤ්ඤො මිගෙ ආනෙත්වා තුම්භාකං උය්‍යානං පූරිතං, ඉතො පට්ඨාය තෙසං මංසානි බාදථා”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා පක්කමිංසු.

රාජා තෙසං වචනං සුත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා මිගෙ ඔලොකෙන්තො ද්වෙ සුවණ්ණමිගෙ දිස්වා තෙසං අභයං අදාසි. තතො පට්ඨාය පන කදාවි සයං ගන්ත්වා එකං මිගං විජ්ඣිත්වා ආනෙති, කදාවිස්ස හත්තකාරකො ගන්ත්වා විජ්ඣිත්වා ආහරති. මිගා ධනුං දිස්වා ව මරණභයෙන තජ්ජිතා පලායන්ති, ද්වෙ තයො පහාරෙ ලහිත්වා කිලමන්තිපි, ගිලානාපි හොන්ති, මරණමපි පාපුණන්ති. මිගගණො තං පවත්ති. බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. සො සාබ්බං පක්කොසාපෙත්වා ආහ - “සම්ම, බහු මිගා නස්සන්ති, එකංසෙන මරිතබ්බෙ සති ඉතො පට්ඨාය මා කණ්ඨෙන මිගෙ විජ්ඣන්තු,

ධම්මගණ්ඨිකට්ඨානෙ මිගානං වාරො හොතු. එකදිවසං මම පරිසාය වාරො පාපුණාතු, එකදිවසං තව පරිසාය, වාරජපත්තො මිගො ගන්ත්වා ධම්මගණ්ඨිකාය ගීවං යපෙත්වා නිපජ්ජතු, එවං සත්තෙ මිගා කිලන්තා න භවිස්සන්ති”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨි. තතො පට්ඨාය වාරජපත්තොව මිගො ගන්ත්වා ධම්මගණ්ඨිකාය ගීවං යපෙත්වා නිපජ්ජති, භත්තකාරකො ආගන්ත්වා තත්ථ නිපන්තකමෙව ගහෙත්වා ගච්ඡති.

අටෙකදිවසං සාධම්මගස්ස පරිසාය එකිස්සා ගබ්භිනිමිගියා වාරො පාපුණි. සා සාධං උපසඬකමිත්වා “සාමි, අහං ගබ්භිනී, පුත්තං විජායිත්වා ද්වෙ ජනා වාරං ගමිස්සාම, මය්හං වාරං අතික්කාමෙහී”ති ආහ. සො “න සක්කා තව වාරං අඤ්ඤෙසං පාපෙතුං, ත්වමෙව තුය්හං වාරං ජානිස්සසි, ගච්ඡාහී”ති ආහ. සා තස්ස සන්තිකා අනුග්ගහං අලහමානා බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා තමත්ථං ආරොචෙසි. සො තස්සා වචනං සුත්වා “හොතු ගච්ඡ ත්වං, අහං තෙ වාරං අතික්කාමෙස්සාමි”ති සයං ගන්ත්වා ධම්මගණ්ඨිකාය සීසං කත්වා නිපජ්ජි. භත්තකාරකො තං දිස්වා “ලද්ධාහයො මිගරාජා ධම්මගණ්ඨිකාය නිපන්තො, කිං නු බො කාරණ”න්ති වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි.

රාජා තාවදෙව රථං ආරුය්හ මහන්තෙන පරිවාරෙන ආගන්ත්වා බොධිසත්තං දිස්වා ආහ “සම්ම මිගරාජ, නනු මයා තුය්හං අහයං දින්තං, කස්මා ත්වං ඉධ නිපන්තො”ති. මහාරාජ, ගබ්භිනී මිගී ආගන්ත්වා “මම වාරං අඤ්ඤස්ස පාපෙහී”ති ආහ, න සක්කා බො පන මයා එකස්ස මරණදුක්ඛං අඤ්ඤස්ස උපරි නික්ඛිපිතුං, ස්වාහං අත්තනො ජීවිතං තස්සා දත්වා තස්සා සන්තකං මරණං ගහෙත්වා ඉධ නිපන්තො, මා අඤ්ඤං කිඤ්ච ආසඬකිත්ථ, මහාරාජාති. රාජා ආහ – “සාමි, සුවණ්ණවණ්ණමිගරාජ, මයා න තාදිසො ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්තො මනුස්සෙසුපි දිට්ඨපුබ්බො, තෙන තෙ පසන්තොස්මි, උට්ඨෙහි, තුය්හඤ්ච තස්සා ච අහයං දම්මි”ති. “ද්විහි අහයෙ ලද්ධෙ අවසෙසා කිං කරිස්සන්ති, නරින්දා”ති? “අවසෙසානම්පි අහයං දම්මි, සාමි”ති. “මහාරාජ, එවම්පි උය්‍යානෙයෙව මිගා අහයං ලභිස්සන්ති, සෙසා කිං කරිස්සන්ති”ති? “එතෙසම්පි අහයං දම්මි, සාමි”ති. “මහාරාජ, මිගා තාව අහයං ලභන්තු, සෙසා චතුප්පදා කිං කරිස්සන්ති”ති? “එතෙසම්පි අහයං දම්මි, සාමි”ති. “මහාරාජ, චතුප්පදා තාව අහයං ලභන්තු, දිජගණා කිං කරිස්සන්ති”ති? “එතෙසම්පි අහයං දම්මි, සාමි”ති. “මහාරාජ, දිජගණා තාව අහයං ලභන්තු, උදකෙ වසන්තා මච්ඡා කිං කරිස්සන්ති”ති? “එතෙසම්පි අහයං දම්මි, සාමි”ති. එවං මහාසත්තො රාජානං සබ්බසත්තානං අහයං යාවිත්වා උට්ඨාය රාජානං පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “ධම්මං වර, මහාරාජ, මාතාපිතුසු පුත්තධිතාසු බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු නෙගමජානපදෙසු ධම්මං වරන්තො සමං වරන්තො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං ගමිස්සසි”ති රඤ්ඤො බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙත්වා කතිපාහං උය්‍යානෙ වසිත්වා රඤ්ඤො ඔවාදං

දත්වා මිගගණපරිවුතො අරඤ්ඤං පාවිසි. සාපි බො මිගධෙත්තු පුප්ඵකණ්ණිකසදිසං පුත්තං විජායි. සො කීළමානො සාධමිගස්ස සන්තිකං ගව්ඡති. අථ නං මාතා තස්ස සන්තිකං ගව්ඡන්තං දිස්වා “පුත්ත, ඉතො පට්ඨාය මා එතස්ස සන්තිකං ගව්ඡ, නිග්‍රොධස්සෙව සන්තිකං ගව්ඡෙය්‍යාසි”ති ඔවදන්ති ඉමං ගාථමාහ –

12.

“නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය, න සාධමුපසංවසෙ;
නිග්‍රොධස්මිං මතං සෙය්‍යො, යඤ්චෙ සාධස්මි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍යාති තාත ත්වං වා අඤ්ඤො වා අත්තනො හිතකාමො නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය භජෙය්‍ය උපසඬ්ඛිකමෙය්‍ය, න සාධමුපසංවසෙති සාධමිගං පන න උපසංවසෙ උපගම්ම න සංවසෙය්‍ය, එතං නිස්සාය ජීවිකං න කප්පෙය්‍ය. නිග්‍රොධස්මිං මතං සෙය්‍යාති නිග්‍රොධරඤ්ඤො පාදමුලෙ මරණමිපි සෙය්‍යො වරං උත්තමං. යඤ්චෙ සාධස්මි ජීවිතන්ති යං පන සාධස්ස සන්තිකෙ ජීවිතං, තං නෙව සෙය්‍යො න වරං න උත්තමන්ති අත්ථො.

තතො පට්ඨාය ව පන අභයලද්ධකා මිගා මනුස්සානං සස්සානි බාදන්ති, මනුස්සා “ලද්ධාහයා ඉමෙ මිගා”ති මිගෙ පහරිතුං වා පලාපෙතුං වා න විසහන්ති, තෙ රාජඬ්ඛිගණ සන්තිපතිත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොචෙසුං. රාජා “මයා පසන්නෙන නිග්‍රොධමිගරාජස්ස වරො දින්නො, අහං රජ්ජං ජහෙය්‍යං, න ව තං පට්ඤ්ඤං හින්දාමි, ගව්ඡථ න කොචි මම විජිතෙ මිගෙ පහරිතුං ලහති”ති ආහ. නිග්‍රොධමිගො තං පවත්ති. සුත්වා මිගගණං සන්තිපාතාපෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය පරෙසං සස්සං බාදිතුං න ලහිස්සථා”ති මිගෙ ඔවදිත්වා මනුස්සානං ආරොචාපෙසි “ඉතො පට්ඨාය සස්සකාරකා මනුස්සා සස්සරක්ඛණත්ථං වතිං මා කරොන්තු, බෙත්තං පන ආවිජ්ඣිත්වා පණ්ණසඤ්ඤං බන්ධන්තු”ති. තතො පට්ඨාය කිර බෙත්තෙසු පණ්ණබන්ධනසඤ්ඤා උද්පාදි. තතො පට්ඨාය පණ්ණසඤ්ඤං අතික්කමනමිගො නාම නත්ථි. අයං කිර නෙසං බොධිසත්තතො ලද්ධඔවාදො. එවං මිගගණං ඔවදිත්වා බොධිසත්තතො යාවතායුකං යත්වා සද්ධිං මිගෙහි යථාකම්මං ගතො, රාජාපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙවාහං ථෙරියා ව කුමාරකස්සපස්ස ව අවස්සයො, පුබ්බෙපි අවස්සයො එවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා චතුසච්චධම්මදෙසනං විනිවට්ටෙත්වා ද්වෙ වත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සාධමිගො දෙවදත්තො අහොසි, පරිසාපිස්ස දෙවදත්තපරිසාව, මිගධෙත්තු ථෙරී අහොසි, පුත්තො

කුමාරකස්සපො, රාජා ආනන්දො, නිග්‍රොධමිගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

නිග්‍රොධමිගජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[13] 3. කණ්ඩිජාතකවණ්ණනා

ධිරත්ථු කණ්ඩිනං සල්ලන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතිසිකාපලොහනං ආරබ්භ කටෙසි. තං අට්ඨකනිපාතෙ ඉන්ද්‍රියජාතකෙ ආවිභවිස්සති. භගවා පන තං භික්ඛුං එතදවොච “භික්ඛු, පුබ්බෙපි ත්වං එතං මාතුගාමං නිස්සාය ජීවිතක්ඛයං පත්වා විතච්චිතෙසු අභිගාරෙසු පක්කො”ති. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථාය භගවන්තං යාචිංසු, භගවා භවන්තරෙත පටිච්ඡන්තකාරණං පාකටං අකාසි. ඉතො පරං පන භික්ඛුනං යාවනං භවන්තරපටිච්ඡන්තකාරණං අවත්වා “අතීතං ආහරී”ති එත්තකමෙව චක්ඛාම, එත්තකෙ චුත්තෙපි යාවනාඤ්ච වලාභකගබ්භතො චන්දනීභරණුපමාය භවන්තරපටිච්ඡන්තකාරණභාවො වාති සබ්බමෙතං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහෙ මගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. මගධවාසිකානං සස්සසමයෙ මිගානං මහාපරිපන්ථො හොති. තෙ අරඤ්ඤෙ පබ්බතපාදං පවිසන්ති. තත්ථ එකො අරඤ්ඤවාසී පබ්බතෙයාමිගො එකාය ගාමන්තවාසිනියා මිගපොතිකාය සද්ධිං සන්ථවං කත්වා තෙසං මිගානං පබ්බතපාදතො ඔරුය්භ පුත ගාමන්තං ඔතරණකාලෙ මිගපොතිකාය පටිබද්ධචිත්තත්තා තෙහි සද්ධිංයෙව ඔතරි. අථ නං සා ආහ – “ත්වං බොසි, අය්‍ය, පබ්බතෙයොසා බාලමිගො, ගාමන්තො ච නාම සාසඬිකො සජ්ජපිභයො, මා අම්හෙහි සද්ධිං ඔතරී”ති. සො තස්සා පටිබද්ධචිත්තත්තා අනිවත්තිත්වා සද්ධිංයෙව අගමාසි. මගධවාසිනො “ඉදානි මිගානං පබ්බතපාදා ඔතරණකාලො”ති ඤත්වා මග්ගෙ පටිච්ඡන්තකොට්ඨකෙසු තිට්ඨන්ති. තෙසමිපි ද්විත්තං ආගමනමග්ගෙ එකො ලුද්දකො පටිච්ඡන්තකොට්ඨකෙ ධීතො හොති. මිගපොතිකා මනුස්සගන්ධං ඝායිත්වා “එකො ලුද්දකො ධීතො භවිස්සතී”ති තං බාලමිගං පුරතො කත්වා සයං පවිජතො අහොසි. ලුද්දකො එකෙනෙව සරජ්ජහාරෙත මිගං තත්ථෙව පාතෙති. මිගපොතිකා තස්ස විද්ධිභාවං ඤත්වා උජ්ජනිත්වා වාතගතියාව පලාසි. ලුද්දකො කොට්ඨකතො නික්ඛමිත්වා මිගං ඔක්කන්තිත්වා අග්ගිං කත්වා විතච්චිතෙසු අභිගාරෙසු මධුරමංසං පචිත්වා බාදිත්වා පානීයං පිචිත්වා අවසෙසං ලොහිතබින්දුහි පග්ගරන්තෙහි කාජෙනාදාය දාරකෙ තොසෙන්තො සරං අගමාසි.

තදා බොධිසත්තො තස්මිං වනසණ්ඨෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්තො හොති. සො තං කාරණං දිස්වා “ඉමස්ස බාලමිගස්ස මරණං නෙව මාතරං නිස්සාය, න පිතරං නිස්සාය, අථ බො කාමං නිස්සාය. කාමනිමිත්තඤ්ඤි සත්තා සුගතියං හත්ථච්ඡෙදාදිකං, දුග්ගතියඤ්ච

පඤ්චවිධබන්ධනාදිනානප්පකාරකං දුක්ඛං පාපුණන්ති, පරෙසං මරණදුක්ඛප්පාදනම්පි නාම ඉමස්මිං ලොකෙ ගරහිතමෙව. යං ජනපදං මාතුගාමො විචාරෙති අනුසාසති, සො ඉත්ථිපරිණායකො ජනපදොපි ගරහිතොයෙව. යෙ සත්තා මාතුගාමස්ස වසං ගච්ඡන්ති, තෙපි ගරහිතායෙවා”ති එකාය ගාථාය තිණි ගරහවත්ථුනි දස්සෙත්වා වනදෙවතාසු සාධුකාරං දත්වා ගන්ධපුප්ඵාදිහි පුප්පයමානාසු මධුරෙන සරෙන තං වනසංඤ්ඛං උත්තාදෙන්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි -

13.

“ධිරත්ථු කණ්ඩිනං සල්ලං, පුරිසං ගාල්භවෙධිනං;
ධිරත්ථු තං ජනපදං, යත්ථිත්ථි පරිණායිකා;
තෙ වාපි ධික්කිතා සත්තා, යෙ ඉත්ථිනං වසං ගතා”ති.

තත්ථ ධිරත්ථුනි ගරහණත්ථෙ නිපාතො, ස්වායම්භ උත්තාසුඛිබ්බෙගවසෙන ගරහණෙ දට්ඨබ්බො. උත්තසිතුඛිබ්බිග්ගො හි හොත්තො බොධිසත්තො එවමාහ. කණ්ඩමස්ස අත්ථිති කණ්ඩී, තං කණ්ඩිනං. තං පන කණ්ඩං අනුපවිසනට්ඨෙන “සල්ල”න්ති වුව්චති, තස්මා කණ්ඩිනං සල්ලන්ති එත්ථ සල්ලකණ්ඩිනන්ති අත්ථො. සල්ලං වා අස්සත්ථිතිපි සල්ලො, තං සල්ලං. මහන්තං වණ්ණුඛං කත්වා බලවස්පහාරං දෙන්තො ගාල්භං විජ්ඣතිති ගාල්භවෙධී, තං ගාල්භවෙධිනං. නානප්පකාරෙන කණ්ඩෙන, කුමුදපත්තසංඤ්ඨානථලෙන උජුකගමනෙනෙව සල්ලෙන ව සමන්තාගතං ගාල්භවෙධිනං පුරිසං ධිරත්ථුනි අයමෙත්ථ අත්ථො. පරිණායිකාති ඉස්සරා සංවිධායිකා. ධික්කිතාති ගරහිතා. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව. ඉතො පරං පන එත්තකම්පි අවත්වා යං යං අනුත්තානං, තං තදෙව වණ්ණුසිස්සාම. එවං එකාය ගාථාය තිණි ගරහවත්ථුනි දස්සෙත්වා බොධිසත්තො වනං උත්තාදෙන්වා බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨහි. සත්ථා ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. ඉතො පරං පන “ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨත්වා”ති ඉදං අවත්වා “අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා”ති එත්තකමෙව වක්ඛාම, අවුත්තම්පි පන හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව යොජෙත්වා ගහෙතබ්බං.

තදා පබ්බතෙයාමිගො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු අහොසි, මිගපොතිකා පුරාණදුතියිකා, කාමෙසු දොසං දස්සෙත්වා ධම්මදෙසකදෙවතා පන අහමෙව අහොසිත්ති.

කණ්ඩිජාතකවණ්ණනා තතියා.

[14] 4. වාතමිගජාතකවණ්ණනා

න කිරත්ථී රසෙහි පාපියොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො
 වුළුපිණ්ඩපාතිකතිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සත්ථරි කිර රාජගහං
 උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරන්තෙ තිස්සකුමාරො නාම මහාවිභවස්ස
 සෙට්ඨිකුලස්ස පුත්තො එකදිවසං වෙළවනං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං
 සුත්වා පබ්බජිතුකාමො පබ්බජ්ජං යාවිත්වා මාතෘපිතූහි අනනුඤ්ඤාතත්තා
 පටික්ඛිත්තො සත්තාහං භත්තච්ඡෙදං කත්වා රට්ඨපාලත්ථෙරො විය
 මාතෘපිතරො අනුජානාපෙත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජී. සත්ථා තං
 පබ්බාපෙත්වා අභිඨමාසමත්තං වෙළවනෙ විහරිත්වා ජෙනවනං අගමාසි.
 තත්‍රායං කුලපුත්තො තෙරස ධුතඬිගානි සමාදාය සාවත්ථීයං සපදානං
 පිණ්ඩාය වරමානො කාලං චිතිනාමෙති, “වුළුපිණ්ඩපාතිකතිස්සත්ථෙරො
 නාමා”ති වුත්තෙ ගගනතලෙ පුණ්ණුවන්දො විය බුද්ධසාසනෙ පාකටො
 පඤ්ඤාතො අහොසි.

තස්මිං කාලෙ රාජගහෙ නක්ඛත්තකීළාය වත්තමානාය ථෙරස්ස
 මාතෘපිතරො යං තස්ස ගිහිකාලෙ අහොසි ආහරණභණ්ඩකං, තං
 රතනවඬිකොටකෙ නික්ඛිපිත්වා උරෙ යපෙත්වා “අඤ්ඤාසු
 නක්ඛත්තකීළාසු අම්භාකං පුත්තො ඉමිනා අලඬිකාරෙන අලඬිකතො
 නක්ඛත්තං කීළති, තං නො එකපුත්තං ගහෙත්වා සමණො ගොතමො
 සාවත්ථීනගරං ගතො, කහං නු බො සො එතරහි නිසින්තො, කහං ධීතො”ති
 වත්වා රොදන්ති.

අට්ඨකා වණ්ණදාසී තං කුලං ගන්ත්වා සෙට්ඨිහරියං රොදන්තිං දිස්වා
 පුච්ඡී “කිං පන, අයො, රොදසී”ති? “සා තමත්ථං ආරොචෙසී”. “කිං පන,
 අයො, අයාපුත්තො පියායති”ති? “අසුකඤ්ච අසුකඤ්චා”ති. “සවෙ
 තුම්භෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බං ඉස්සරියං මය්හං දෙථ, අහං වො පුත්තං
 ආනෙස්සාමී”ති. සෙට්ඨිහරියා “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා පරිබ්බයං දත්වා
 මහන්තෙන පරිවාරෙන තං උයොපෙසි “ගච්ඡ, අත්තනො බලෙන මම
 පුත්තං ආනෙහී”ති. සා පට්ච්ඡන්තයානෙ නිසින්තා සාවත්ථීං ගන්ත්වා
 ථෙරස්ස භික්ඛාචාරවීථියං නිවාසං ගහෙත්වා සෙට්ඨිකුලා ආගතෙ මනුස්සෙ
 ථෙරස්ස අදස්සෙත්වා අත්තනො පරිවාරෙනෙව පරිවුතා ථෙරස්ස පිණ්ඩාය
 පට්ටිඨස්ස ආදිතොව උඵඬිකයාගුඤ්ච රසකභික්ඛඤ්ච දත්වා රසතණ්භාය
 බන්ධිත්වා අනුක්කමෙන ගෙහෙ නිසීදාපෙත්වා භික්ඛං දදමානා ව අත්තනො
 වසං උපගතභාවං ඤත්වා ගිලානාලයං දස්සෙත්වා අත්තොගබ්භෙ නිපජ්ජී.
 ථෙරොපි භික්ඛාචාරවෙලාය සපදානං වරන්තො ගෙහද්වාරං අගමාසි.
 පරිජනො ථෙරස්ස පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං සරෙ නිසීදාපෙසි. ථෙරො
 නිසීදිත්වා “කහං උපාසිකා”ති පුච්ඡී. “ගිලානා, හන්තෙ, තුම්භාකං
 දස්සනං ඉච්ඡති”ති. සො රසතණ්භාය බද්ධො අත්තනො වතසමාදානං
 භින්දිත්වා තස්සා නිපන්තට්ඨානං පාවිසී. සා අත්තනො ආගතකාරණං
 කට්ඨෙත්වා තං පලොභෙත්වා රසතණ්භාය බන්ධිත්වා උප්පබ්බාපෙත්වා

අත්තනො වසෙ යපෙත්වා යානෙ නිසීදාපෙත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන රාජගහමෙව අගමාසි. සා පවත්ති පාකටා ජාතා.

භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා “චූළපිණ්ඩපාතිකනිස්සත්ථෙරං කිර එකා වණ්ණදාසී රසතණ්භාය බන්ධිත්වා ආදාය ගතා”ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ධම්මසභං උපගන්ත්වා අලඬකතධම්මාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති ආහ. තෙ තං පවත්තිං කථයිංසු. “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව එසො භික්ඛු රසතණ්භාය බජ්ඣිත්වා තස්සා වසං ගතො, පුබ්බෙපි තස්සා වසං ගතොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං රඤ්ඤො බ්‍රහ්මදත්තස්ස සඤ්ජයො නාම උය්‍යානපාලො අහොසි. අථෙකො වාතමීගො තං උය්‍යානං ආගන්ත්වා සඤ්ජයං දිස්වා පලායති, සඤ්ජයොපි න තං තජ්ජෙත්වා නීභරති. සො පුනස්පුනං ආගන්ත්වා උය්‍යානෙයෙව වරති. උය්‍යානපාලො උය්‍යානෙ නානප්පකාරානි පුජ්ඵලානි ගහෙත්වා දිවසෙ දිවසෙ රඤ්ඤො අභිභරති. අථ නං එකදිවසං රාජා පුච්ඡී “සම්ම උය්‍යානපාල, උය්‍යානෙ කිඤ්චි අච්ඡරියං පස්සසී”ති? “දෙව, අඤ්ඤං න පස්සාමි, එකො පන වාතමීගො ආගන්ත්වා උය්‍යානෙ වරති, එතං පස්සාමි”ති. “සක්ඛිස්සති පන තං ගහෙතු”න්ති. “ථොකං මධුං ලහන්තො අන්තො රාජනිවෙසනමිපි නං ආනෙතුං සක්ඛිස්සාමි, දෙවා”ති. රාජා තස්ස මධුං දාපෙසි. සො තං ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා වාතමිගස්ස වරණට්ඨානෙ තිණානි මධුනා මක්ඛෙත්වා නිලිසි. මීගො ආගන්ත්වා මධුමක්ඛිතානි තිණානි බාදිත්වා රසතණ්භාය බද්ධො අඤ්ඤානු අගන්ත්වා උය්‍යානමෙව ආගච්ඡති. උය්‍යානපාලො තස්ස මධුමක්ඛිතතිණෙසු පලුද්ධභාවං ඤත්වා අනුක්කමෙන අත්තානං දස්සෙසි. සො තං දිස්වා කතිපාහං පලායිත්වා පුනස්පුනං පස්සන්තො විස්සාසං ආපජ්ජිත්වා අනුක්කමෙන උය්‍යානපාලස්ස හත්ථෙ ධීතතිණානි බාදිතුං ආරභි.

සො තස්ස විස්සාසං ආපන්නභාවං ඤත්වා යාව රාජනිවෙසනා වීරී. කිලඤ්ජෙහි පරික්ඛිපිත්වා තහිං තහිං සාබාහඬිගං පාතෙත්වා මධුලාබුකං අංසෙ ලග්ගෙත්වා තිණකලාපං උපකච්ඡකෙ යපෙත්වා මධුමක්ඛිතානි තිණානි මිගස්ස පුරතො පුරතො විකිරන්තො අන්තොරාජනිවෙසනංයෙව අගමාසි. මීගෙ අන්තො පට්ටියෙ ද්වාරං පිදහිංසු. මීගො මනුස්සෙ දිස්වා කම්පමානො මරණභයතජ්ජිතො අන්තොනිවෙසනඬිගණෙ ආධාවති පරිධාවති. රාජා පාසාදා ඔරුය්හ තං කම්පමානං දිස්වා “වාතමීගො නාම මනුස්සානං දිට්ඨට්ඨානං සත්තාහං න ගච්ඡති, තජ්ජිතට්ඨානං යාවජීවං න ගච්ඡති, සො එවරුපො ගහනනිස්සිතො වාතමීගො රසතණ්භාය බද්ධො ඉදානි එවරුපං යානං ආගතො, නත්ථි වත හො ලොකෙ රසතණ්භාය පාපතරං නාමා”ති ඉමාය ගාථාය ධම්මදෙසනං පට්ඨපෙසි -

14.

“න කිරත්ථී රසෙහි පාපියො, ආවාසෙහිව සන්ථවෙහි වා;
වාතමිගං ගහනනිස්සිතං, වසමානෙසි රසෙහි සඤ්ජයො”ති.

තත්ථ කිරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. රසෙහිති ජීවිහාවිඤ්ඤෙයොහි මධුරමිඛ්ලාදීහි. පාපියොති පාපතරො. ආවාසෙහිව සන්ථවෙහි වාති නිබද්ධවසනට්ඨානසංඛ්ඛාතෙසු හි ආවාසෙසුපි මිත්තසන්ථවෙසුපි ඡන්දරාගො පාපකොව, තෙහි පන සච්ඡන්දරාගපරිභොගෙහි ආවාසෙහි වා මිත්තසන්ථවෙහි වා සතගුණෙන ව සහස්සගුණෙන ව සතසහස්සගුණෙන ව ධූවපටිසෙවනට්ඨෙත ආහාරං විනා ජීවිතින්ද්‍රියපාලනය අභාවෙන ව සච්ඡන්දරාගපරිභොගරසාව පාපතරාති. බොධිසත්තො පන අනුස්සවාගතං විය ඉමමත්ථං කත්වා “න කිරත්ථී රසෙහි පාපියො, ආවාසෙහිව සන්ථවෙහි වා”ති ආහ. ඉදානි තෙසං පාපියභාවං දස්සෙත්තො “වාතමිග”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ගහනනිස්සිතන්ති ගහනට්ඨානනිස්සිතං. ඉදං චුත්තං හොති – පස්සථ රසානං පාපියභාවං, ඉදං නාම අරඤ්ඤායතනෙ ගහනනිස්සිතං වාතමිගං සඤ්ජයො උය්‍යානපාලො මධුරසෙහි අත්තනො වසං ආනෙසි, සබ්බථාපි සච්ඡන්දරාගපරිභොගෙහි රසෙහි නාම අඤ්ඤං පාපතරං ලාමකතරං නත්ථීති රසතණ්භාය ආදීනවං කට්ඨෙසි. කට්ඨත්ථා ව පන තං මිගං අරඤ්ඤමෙව පෙසෙසි.

සත්ථාපි “න, හික්ඛවෙ, සා වණ්ණදාසී ඉදානෙව එතං රසතණ්භාය බන්ධිත්වා අත්තනො වසෙ කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. “තදා සඤ්ජයො අයං වණ්ණදාසී අහොසි, වාතමිගො චූළපිණ්ඩපාතිකො, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වාතමිගජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[15] 5. බරාදියජාතකවණ්ණනා

අට්ඨක්ඛුරං බරාදියෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර හික්ඛු දුබ්බවො ඔවාදං න ගණ්භාති. අථ නං සත්ථා පුච්ඡී “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු දුබ්බවො ඔවාදං න ගණ්භාසී”ති? “සච්චං හගවා”ති. සත්ථා “පුබ්බෙපි ත්වං දුබ්බවතාය පණ්ඩිතානං ඔවාදං අග්ගහෙත්වා පාසෙන බද්ධො ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො මිගො හුත්වා මිගගණපරිවුතො අරඤ්ඤෙ වසති. අථස්ස හගිනිමිගී පුත්තකං දස්සෙත්වා “භාතික, අයං තෙ භාගිනෙය්‍යා, එතං මිගමායං උග්ගණ්භාපෙහී”ති පටිච්ඡාපෙසි. සො තං භාගිනෙය්‍යං “අසුකටෙලාය නාම

ආගන්ත්වා උග්ගණ්හානී”ති ආහ. සො චුත්තවෙලාය නාගච්ඡති. යථා ච එකදිවසං, එවං සත්ත දිවසෙ සත්තොවාදෙ අතික්කන්තො සො මිගමායං අනුග්ගණ්හිත්වා චිවරන්තො පාසෙ ඛජ්ඣි. මාතෘපිස්ස භාතරං උපසඬකමිත්වා “කිං තෙ, භාතික, භාගිනෙය්‍යො මිගමායං උග්ගණ්හානිතො”ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො ච “තස්ස අනොවාදකස්ස මා චිත්තයි, න තෙ පුත්තෙන මිගමායා උග්ගහිතා”ති චත්වා ඉදානිපි තං අනොවදිතුකාමො ච හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

15.

“අට්ඨක්ඛුරං බරාදියෙ, මිගං වඩ්ඤාතිවඩ්ඤිනං;
සත්තහි කාලාතික්කන්තං, න නං ඔවදිතුස්සහෙ”ති.

තත්ථ අට්ඨක්ඛුරන්ති එකෙකස්මිං පාදෙ ද්විත්තං ද්විත්තං වසෙන අට්ඨක්ඛුරං. බරාදියෙති තං නාමෙන ආලපති. මිගන්ති සබ්බසඬගාහිකවචනං. වඩ්ඤාතිවඩ්ඤිනන්ති මූලෙ වඩ්ඤාති, අග්ගෙ අතිවඩ්ඤාතිති වඩ්ඤාතිවඩ්ඤාති, තාදිසානි සිඬගානි අස්ස අත්ථිති වඩ්ඤාතිවඩ්ඤි, තං වඩ්ඤාතිවඩ්ඤිනං. සත්තහි කාලාතික්කන්තන්ති සත්තහි ඔවාදකාලෙහි ඔවාදං අතික්කන්තං. න නං ඔවදිතුස්සහෙති එතං දුබ්බවමිගං අහං ඔවදිතුං න උස්සහාමි, එතස්ස මෙ ඔවාදත්ථාය චිත්තමිපි න උප්පජ්ජතිති දස්සෙති. අථ නං දුබ්බවමිගං පාසෙ ඛද්ධං ලුද්දො මාරෙත්වා මංසං ආදාය පක්කාමි.

සත්ථාපි “න ත්වං හික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. “තදා භාගිනෙය්‍යො මිගො දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, හගිනී උප්පලවණ්ණා, ඔවාදමිගො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බරාදියජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[16] 6. තිපල්ලත්ථමිගජාතකවණ්ණනා

මිගං තිපල්ලත්ථන්ති ඉදං සත්ථා කොසම්බියං බද්ධිකාරාමෙ විහරන්තො සික්ඛාකාමං රාහුලත්ථෙරං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිඤ්ඤි කාලෙ සත්ථරි ආලවිනගරං උපනිස්සාය අග්ගාලවෙ වෙතියෙ විහරන්තෙ බහු උපාසකා උපාසිකා හික්ඛු හික්ඛුනියො ච විහාරං ධම්මස්සවනත්ථාය ගච්ඡන්ති, දිවා ධම්මස්සවනං හොති. ගච්ඡන්තෙ පන කාලෙ උපාසිකායො හික්ඛුනියො ච න ගච්ඡිංසු, හික්ඛු වෙව උපාසකා ච අහෙසුං. තතො පට්ඨාය රත්තිං ධම්මස්සවනං ජාතං. ධම්මස්සවනපරියොසානෙ ථෙරා හික්ඛු අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානානි ගච්ඡන්ති. දහරා සාමණෙරා ච උපාසකෙහි සද්ධිං උපට්ඨානසාලායං සයන්ති. තෙසු නිද්දං උපගතෙසු එකච්චෙ සුරුසුරුපස්සාසා කාකච්ඡමානා දන්තෙ බාදන්තා නිපජ්ජිංසු, එකච්චෙ

මුහුත්තං නිද්දායිත්වා උට්ඨහිංසු. තෙ තං විජ්ජකාරං දිස්වා හගවතො ආරොවෙසුං. හගවා “යො පන භික්ඛු අනුපසම්පන්නො සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය පාවිත්තිය”න්ති (පාවි. 49) සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්වා කොසම්බිං අගමාසි.

තත්ථ භික්ඛු ආයස්මත්තං රාහුලං ආහංසු - “ආවුසො රාහුල, හගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, ඉදානි ත්වං අත්තනො වසනට්ඨානං ජානාහි”ති. පුබ්බෙ පන තෙ භික්ඛු හගවති ව ගාරවං තස්ස වායස්මතො සික්ඛාකාමතං පටිච්ච තං අත්තනො වසනට්ඨානං ආගතං අතිවිය සඬගණ්හන්ති, බුද්දකමඤ්චකං පඤ්ඤපෙත්වා උස්සිසකකරණත්ථාය විවරං දෙන්ති. තං දිවසං පන සික්ඛාපදහයෙන වසනට්ඨානම්පි න අදංසු. රාහුලහද්දොපි “පිතා මෙ”ති දසබලස්ස වා, “උපජ්ඣායො මෙ”ති ධම්මසෙනාපතිනො වා, “ආචරියො මෙ”ති මහාමොග්ගල්ලානස්ස වා, “චූළපිතා මෙ”ති ආනන්දත්ථෙරස්ස වා සන්තිකං අගන්ත්වා දසබලස්ස වළඤ්ජනවච්චකුටිං බ්‍රහ්මචිමානං පවිසන්තො විය පවිසිත්වා වාසං කප්පෙසි. බුද්ධානඤ්චි වළඤ්ජනකුටියං ද්වාරං සුපිහිතං හොති, ගන්ධපරිභණ්ඩකතා භූමි, ගන්ධදාමමාලාදාමානි ඔසාරිතානෙව හොන්ති, සබ්බරත්තිං දීපො ඤායති. රාහුලහද්දො පන න තස්සා කුටියා ඉමං සම්පත්තිං පටිච්ච තත්ථ වාසං උපගතො, භික්ඛුහි පන “වසනට්ඨානං ජානාහි”ති චුත්තත්තා ඔවාදගාරවෙන සික්ඛාකාමතාය තත්ථ වාසං උපගතො. අත්තරත්තරා හි භික්ඛු තං ආයස්මත්තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා තස්ස වීමංසනත්ථාය මුට්ඨිසම්මජ්ජති. වා කච්චරජඩ්ඩනකං වා බහි බිපිත්වා තස්මිං ආගතෙ “ආවුසො, ඉමං කෙන ඡඩ්ඩිත”න්ති වදන්ති. තත්ථ කෙහිවි “රාහුලො ඉමිනා මග්ගෙන ගතො”ති චුත්තෙ සො ආයස්මා “නාහං, හන්තෙ, එතං ජානාමි”ති අවත්වා ව තං පටිසාමෙත්වා “බමථ මෙ, හන්තෙ”ති බමාපෙත්වා ගච්ඡති. එවමෙස සික්ඛාකාමො.

සො තං සික්ඛාකාමතංයෙව පටිච්ච තත්ථ වාසං උපගතො. අථ සත්ථා පුරෙඅරුණංයෙව වච්චකුට්ඨවාරෙ යත්වා උක්කාසි, සොපායස්මා උක්කාසි. “කො එසො”ති? “අහං රාහුලො”ති නික්ඛමිත්වා වන්දි. “කස්මා ත්වං රාහුල ඉධ නිපන්නොසි”ති? “වසනට්ඨානස්ස අභාවතො”. “පුබ්බෙ හි, හන්තෙ, භික්ඛු මම සඬගහං කරොන්ති, ඉදානි අත්තනො ආපත්තිහයෙන වසනට්ඨානං න දෙන්ති, ස්වාහං ‘ඉදං අඤ්ඤෙසං අසඬසට්ඨනට්ඨාන’න්ති ඉමිනා කාරණෙන ඉධ නිපන්නොස්මිති. අථ හගවතො “රාහුලං තාව භික්ඛු එවං පරිච්චජන්ති, අඤ්ඤෙ කුලදාරකෙ පබ්බාපෙත්වා කිං කරිස්සන්ති”ති ධම්මසංවෙගො උදපාදි.

අථ හගවා පාතොව භික්ඛු සන්තිපාතාපෙත්වා ධම්මසෙනාපතිං පුච්ඡි “ජානාසි පන ත්වං, සාරිපුත්ත, අජ්ජ කත්ථවි රාහුලස්ස චුත්ථභාව”න්ති? “න ජානාමි, හන්තෙ”ති. “සාරිපුත්ත, අජ්ජ රාහුලො වච්චකුටියං වසි,

සාරිපුත්ත, තුම්හෙ රාහුලං එවං පරිච්චජන්තා අඤ්ඤෙ කුලදාරකෙ පබ්බාපේත්වා කිං කරිස්සප්? එවඤ්ඤි සන්තෙ ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතා න පතිට්ඨා භවිස්සන්ති, ඉතො දානි පට්ඨාය අනුපසම්පන්නෙන එකං ද්වෙ දිවසෙ අත්තනො සන්තිකෙ වසාපේත්වා තතියදිවසෙ තෙසං වසනට්ඨානං ඤත්වා බහි වාසෙථා”ති ඉමං අනුපඤ්ඤත්තිං කත්වා පුන සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි.

තස්මිං සමයෙ ධම්මසභායං සන්තිසින්නා භික්ඛු රාහුලස්ස ගුණකථං කථෙන්නි “පස්සථාචුසො, යාව සික්ඛාකාමො වතායං රාහුලො, ‘තව වසනට්ඨානං ජානාහි’ති චුත්තො නාම ‘අභං දසබලස්ස පුත්තො, තුම්භාකං සෙනාසනස්මා තුම්හෙයෙව නික්ඛමථා’ති එකං භික්ඛුමපි අප්පට්ඨපරිත්ථා වච්චකුටියං වාසං කප්පෙසි”ති. එවං තෙසු කථයමානෙසු සත්ථා ධම්මසභං ගන්ත්වා අලඬකතාසනෙ නිසිදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති ආභ. “භන්තෙ, රාහුලස්ස සික්ඛාකාමකථාය, න අඤ්ඤාය කථායා”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, රාහුලො ඉදානෙව සික්ඛාකාමො, පුබ්බෙ තිරච්ඡානගොනියං නිබ්බත්තොපි සික්ඛාකාමොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහෙ එකො මගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො මිගගොනියං නිබ්බත්තිත්වා මිගගණපරිවුතො අරඤ්ඤෙ වසති. අට්ඨස්ස භගීනී අත්තනො පුත්තකං උපනෙත්වා “භාතික, ඉමං තෙ භාගිනෙයාං මිගමායං සික්ඛාපෙහි”ති ආභ. බොධිසත්තො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා “ගච්ඡ, තාත, අසුකවෙලාය නාම ආගන්ත්වා සික්ඛෙයාසි”ති ආභ. සො මාතුලෙන චුත්තවෙලං අනතික්කමිත්වා තං උපසඬකමිත්වා මිගමායං සික්ඛි. සො එකදිවසං වනෙ විවරන්තො පාසෙන බද්ධො බද්ධරවං රවි, මිගගණො පලායිත්වා “පුත්තො තෙ පාසෙන බද්ධො”ති තස්ස මාතුයා ආරොවෙසි. සා භාතු සන්තිකං ගන්ත්වා “භාතික, භාගිනෙයො තෙ මිගමායං සික්ඛාපිතො”ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “මා ත්වං පුත්තස්ස කිඤ්චි පාපකං ආසඬකි, සුග්ගහිතා තෙන මිගමායා, ඉදානි තං භාසයමානො ආගච්ඡිස්සති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාභ –

16.

“මිගං තිපල්ලත්ථමනෙකමායං, අට්ඨක්ඛුරං අඬ්ඬරත්තාපපායිං;
එකෙන සොතෙන ඡමාස්සසන්තො, ඡහි කලාහිතිභොති
භාගිනෙයො”ති.

තත්ථ මිගන්ති භාගිනෙයාමිගං. තිපල්ලත්ථන්ති පල්ලත්ථං වුව්චති සයනං, උභොහි පස්සෙහි උජුකමෙව ව නිපන්නකවසෙනාති තීභාකාරෙහි පල්ලත්ථං අස්ස, තිණි වා පල්ලත්ථානි අස්සාති තිපල්ලත්ථො, තං තිපල්ලත්ථං. අනෙකමායන්ති බහුමායං බහුවඤ්චනං. අට්ඨක්ඛුරන්ති

එකෙකස්මිං පාදෙ ද්විත්තං ද්විත්තං වසෙන අට්ඨති බුරෙහි සමන්තාගතං.
අඛිඨරත්තාපපායිත්ති පුරිමයාමං අතික්කමිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ අරඤ්ඤතො
ආගම්ම පාතියස්ස පිවනතො අඛිඨරත්තෙ ආපං පිවතීති අඛිඨරත්තාපපායී.
තං අඛිඨරත්තෙ අපායිත්ති අත්ථො. මම භාගිනෙය්‍යං මිගං අහං සාධුකං
මිගමායං උග්ගණ්භාපෙසිං. කථං? යථා එකෙන සොතෙන ඡමාස්සසන්තො,
ඡහි කලාහිතිහොති භාගිනෙය්‍යාති. ඉදං චුත්තං හොති – අහඤ්ඤි තච
පුත්තං තථා උග්ගණ්භාපෙසිං, යථා එකස්මිං උපරිමනාසිකාසොතෙන වාතං
සන්තිරුමිහිත්වා පථවියා අල්ලිනෙන එකෙන හෙට්ඨිමසොතෙන තත්ථෙච
ඡමායං අස්සසන්තො ඡහි කලාහි ලුද්දකං අතිහොති, ඡහි කොට්ඨාසෙහි
අජ්ඣොත්ථරති වඤ්ඤෙතිති අත්ථො. කතමාහි ඡහි? චත්තාරො පාදෙ
පසාරෙත්වා එකෙන පස්සෙන සෙය්‍යාය, බුරෙහි තිණපංසුඛණෙන,
ජිව්හානිත්තාමනෙන උදරස්ස උද්ධුමාතභාවකරණෙන,
උච්චාරපස්සාවච්ඡස්සජ්ජනෙන, වාතසන්තිරුමිහනෙනාති.

අපරො නයො – පාදෙන පංසුං ගහෙත්වා අභිමුඛකඛ්ඨිතෙන,
පටිපණාමනෙන, උභොසු පස්සෙසු සඤ්චරණෙන, උදරං උද්ධං
පක්ඛිපනෙන, අධො අචක්ඛිපනෙනාති ඉමාහි ඡහි කලාහි යථා අතිහොති,
“මතො අය”න්ති සඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා වඤ්ඤෙති, එවං තං මිගමායං
උග්ගණ්භාපෙසිත්ති දීපෙති.

අපරො නයො – තථා නං උග්ගණ්භාපෙසිං, යථා එකෙන සොතෙන
ඡමාස්සසන්තො ඡහි කලාහිති ද්විසුපි නයෙසු දස්සිතෙහි ඡහි කාරණෙහි
කලාහිති කලායිස්සති, ලුද්දං වඤ්ඤෙස්සතිති අත්ථො. හොතීති හගිති.
ආලපති. භාගිනෙය්‍යාති එවං ඡහි කාරණෙහි වඤ්චනකං භාගිනෙය්‍යං
නිද්දිසති. එවං බොධිසත්තො භාගිනෙය්‍යස්ස මිගමායාය සාධුකං
උග්ගහිතභාවං දස්සෙත්තො හගිතිං සමස්සාසෙති.

සොපි මිගපොතකො පාසෙ බද්ධො අවිජ්ජන්දිත්වායෙව භූමියං
මහාචාසුකපස්සෙන පාදෙ පසාරෙත්වා නිපන්තො පාදානං ආසන්නට්ඨානෙ
බුරෙහෙව පහරිත්වා පංසුඤ්ච තිණානි ච උප්පාටෙත්වා උච්චාරපස්සාවං
ච්ඡස්සජ්ජෙත්වා සීසං පාතෙත්වා ජිව්හං නින්තාමෙත්වා සරීරං බෙළුකිලිත්තං
කත්වා වාතග්ගහණෙන උදරං උද්ධුමාතකං කත්වා අක්ඛිති පරිවත්තෙත්වා
හෙට්ඨා නාසිකාසොතෙන වාතං සඤ්චරාපෙත්තො
උපරිමනාසිකාසොතෙන වාතං සන්තිරුමිහිත්වා සකලසරීරං ථද්ධභාවං
ගාභාපෙත්වා මතාකාරං දස්සෙසි. නිලමක්ඛිකාපි නං සම්පරිවාරෙසු, තස්මිං
තස්මිං යානෙ කාකා නිලිසිංසු. ලුද්දො ආගන්ත්වා උදරං හත්ථෙන පහරිත්වා
“අතිපාතොව බද්ධො හවිස්සති, පුතීකො ජාතො”ති තස්ස බන්ධනරජ්ජුකං
මොචෙත්වා “එත්ථෙචදානි නං උක්කන්තිත්වා මංසං ආදාය ගමිස්සාමි”ති
නිරාසඬිකො හුත්වා සාබ්‍යපලාසං ගහෙතුං ආරද්ධො. මිගපොතකොපි

උට්ඨාය චතුභි පාදෙහි යත්වා කායං විධුනිත්වා ගීවං පසාරෙත්වා මහාවාතෙන ඡින්නවලාභකො විය වෙගෙන මාතු සන්තිකං අගමාසි.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, රාහුලො ඉදානෙව සික්ඛාකාමො, පුබ්බෙපි සික්ඛාකාමොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා භාගිනෙයාමිගපොතකො රාහුලො අහොසි, මාතා උප්පලවණ්ණා, මාතුලමිගො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

තිපල්ලත්ථමිගජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[17] 7. මාලුනජාතකවණ්ණනා

කාලෙ වා යදි වා ජුණ්හෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ද්වෙ වුඩ්ඪපබ්බජිතෙ ආරබ්භ කටෙසි. තෙ කිර කොසලජනපදෙ එකස්මිං අරඤ්ඤාවාසෙ වසන්ති. එකො කාලත්ථෙරො නාම, එකො ජුණ්හත්ථෙරො නාම. අට්ඨකදිවසං ජුණ්හො කාලං පුච්ඡි “හන්තෙ කාල, සීතං නාම කස්මිං කාලෙ හොති”ති. සො “කාලෙ හොති”ති ආහ. අට්ඨකදිවසං කාලො ජුණ්හං පුච්ඡි – “හන්තෙ ජුණ්හ, සීතං නාම කස්මිං කාලෙ හොති”ති. සො “ජුණ්හෙ හොති”ති ආහ. තෙ උභොපි අත්තනො කඬ්ඨං ඡින්නිතුං අසක්කොන්තා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “හන්තෙ, සීතං නාම කස්මිං කාලෙ හොති”ති පුච්ඡිංසු. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “පුබ්බෙපි අහං, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං ඉමං පඤ්ඤං කටෙසි, භවසඬ්ඨෙපගතත්තා පන න සල්ලක්ඛයිත්ථා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ එකස්මිං පබ්බතපාදෙ සිහො ව ඛ්‍යාග්ගො ව ද්වෙ සභායා එකිස්සායෙව ගුහාය වසන්ති. තදා බොධිසත්තොපි ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව පබ්බතපාදෙ වසති. අට්ඨකදිවසං තෙසං සභායකානං සීතං නිස්සාය විවාදො උද්පාදි. ඛ්‍යාග්ගො “කාලෙයෙව සීතං හොති”ති ආහ. සිහො “ජුණ්හෙයෙව සීතං හොති”ති ආහ. තෙ උභොපි අත්තනො කඬ්ඨං ඡින්නිතුං අසක්කොන්තා බොධිසත්තං පුච්ඡිංසු. බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාහ

17.

“කාලෙ වා යදි වා ජුණ්හෙ, යදා වායති මාලුතො;
වාතජාති හි සීතාති, උභොත්ථමපරාජිතා”ති.

තත්ථ කාලෙ වා යදි වා ජුණ්හෙති කාලපක්ඛෙ වා ජුණ්හපක්ඛෙ වා. යදා වායති මාලුතොති යස්මිං සමයෙ පුරත්ථිමාදිහෙදො වාතො වායති, තස්මිං සමයෙ සීතං හොති. කිංකාරණා? වාතජාති හි සීතාති, යස්මා වාතෙ විජ්ජන්තෙයෙව සීතාති හොන්ති, කාලපක්ඛො වා ජුණ්හපක්ඛො වා එත්ථ අපමාණන්ති වුත්තං හොති. උභොත්ථමපරාජිතාති උභොපි තුම්භෙ ඉමස්මිං පඤ්ඤෙ අපරාජිතාති. එවං බොධිසත්තො තෙ සභායකෙ සඤ්ඤාපෙසි.

සත්ථාපි “හික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි මයා තුම්භාකං අයං පඤ්ඤා කට්ඨො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ද්වෙපි ථෙරා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. සත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා බ්‍යග්ගො කාලො අහොසි, සීහො ජුණ්හො, පඤ්ඤාච්ඡස්සජ්ජනකතාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මාලුතජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[18] 8. මතකහත්තජාතකවණ්ණනා

එවං වෙ සත්තා ජානෙය්‍යුන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මතකහත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ මනුස්සා බහු අපෙළකාදයො මාරෙත්වා කාලකතෙ ඤාතකෙ උද්දිස්ස මතකහත්තං නාම දෙන්ති. හික්ඛු තෙ මනුස්සෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා සත්ථාරං පුච්ඡිංසු “එතරහි, හන්තෙ, මනුස්සා බහු පාණෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා මතකහත්තං නාම දෙන්ති. අත්ථි නු බො, හන්තෙ, එත්ථ වුඬ්ඨි”ති? සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ‘මතකහත්තං දස්සාමා’ති කතෙපි පාණාතිපාතෙ කාචි වුඬ්ඨි නාම අත්ථි, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා ආකාසෙ නිසජ්ජ ධම්මං දෙසෙත්වා එත්ථ ආදීනවං කට්ඨන්වා සකලජම්බුදීපවාසිකෙ එතං කම්මං ජහාපෙසුං. ඉදානි පන හවසඬ්ඛෙපගතත්තා පුන පාතුහුත”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු දිසාපාමොක්ඛො ආචරියබ්‍රාහ්මණො “මතකහත්තං දස්සාමි”ති එකං එළකං ගාහාපෙත්වා අන්තෙවාසිකෙ ආහ – “තාතා, ඉමං එළකං නදිං නෙත්වා න්හාපෙත්වා කණ්ඨෙ මාලං පරික්ඛිපිත්වා පඤ්චඩ්ගුලිකං දත්වා මණ්ඩෙත්වා ආනෙථා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තං ආදාය නදිං ගන්ත්වා න්හාපෙත්වා මණ්ඩෙත්වා නදීතීරෙ යපෙසුං. සො එළකො අත්තනො පුබ්බකම්මං දිස්වා “එවරූපා නාම දුක්ඛා අජ්ජ මුච්චිස්සාමි”ති සොමනස්සජාතො මත්තිකාසටං හින්දන්තො විය මහාහසිතං හසිත්වා පුන “අයං බ්‍රාහ්මණො මං ඝාතෙත්වා මයා ලද්ධදුක්ඛං ලහිස්සති”ති බ්‍රාහ්මණො කාරුඤ්ඤං උජ්ජාදෙන්වා මහන්තෙන සද්දෙන පරොදි.

අථ නං තෙ මාණවා පුච්ඡිංසු “සම්ම එළක, ත්වං මහාසද්දෙන හසි වෙව රොදි ව, කෙන නු බො කාරණෙන හසි, කෙන කාරණෙන පරොදි”ති? “තුම්භෙ මං ඉමං කාරණං අත්තනො ආචරියස්ස සන්තිකෙ පුච්ඡෙය්‍යාථා”ති. තෙ තං ආදාය ගන්ත්වා ඉදං කාරණං ආචරියස්ස ආරොවෙසුං. ආචරියො තෙසං වචනං සුත්වා එළකං පුච්ඡි “කස්මා ත්වං එළක, හසි, කස්මා රොදි”ති? එළකො අත්තනා කතකම්මං ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන අනුස්සරිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස කට්ඨෙසි “අහං, බ්‍රාහ්මණ, පුබ්බෙ තාදිසොව මත්තජ්ඣායකබ්‍රාහ්මණො හුත්වා ‘මතකහත්තං

දස්සාමි’ති එකං එළකං මාරෙත්වා මතකහත්තං අදාසිං, ස්වාහං එකස්ස එළකස්ස සාතිතත්තා එකෙනුනෙසු පඤ්චසු අත්තභාවසතෙසු සීසව්ශේදං පාපුණිං, අයං මෙ කොට්ඨං යිතො පඤ්චසතිමො අත්තභාවො, ස්වාහං ‘අජ්ජ එවරූපා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි’ති සොමනස්සජාතො ඉමිනා කාරණෙන හසිං. රොදන්තො පන ‘අහං තාව එකං එළකං මාරෙත්වා පඤ්ච ජාතිසතාති සීසව්ශේදදුක්ඛං පත්වා අජ්ජ තම්භා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි, අයං පන බ්‍රාහ්මණො මං මාරෙත්වා අහං විය පඤ්ච ජාතිසතාති සීසව්ශේදදුක්ඛං ලභිස්සති’ති තයි කාරුඤ්ඤෙන රොදි’න්ති. “එළක, මා හායි, නාහං තං මාරෙස්සාමි”ති. “බ්‍රාහ්මණ, කිං වදෙසි, තයි මාරෙත්තෙපි අමාරෙත්තෙපි න සක්කා අජ්ජ මයා මරණා මුච්චිතු”න්ති. “එළක, මා හායි, අහං තෙ ආරක්ඛං ගහෙත්වා තයා සද්ධිංයෙව විවරිස්සාමි”ති. “බ්‍රාහ්මණ, අජ්ජමත්තකො තව ආරක්ඛො, මයා කතපාපං පන මහත්තං බලව”න්ති.

බ්‍රාහ්මණො එළකං මුඤ්චිත්වා “ඉමං එළකං කස්සවිපි මාරෙතුං න දස්සාමි”ති අත්තෙවාසිකෙ ආදාය එළකෙනෙව සද්ධිං විවරි. එළකො විස්සට්ඨමත්තොව එකං පාසාණපිට්ඨිං නිස්සාය ජාතගුම්ඛෙ ගිවං උක්ඛිපිත්වා පණ්ණානි බාදිතුං ආරද්ධො. තඬ්ඛණඤ්ඤෙව තස්මිං පාසාණපිට්ඨෙ අසති පති, තතො එකා පාසාණසකලිකා ඡීජ්ජිත්වා එළකස්ස පසාරිතගිවාය පතිත්වා සීසං ඡීන්දි, මහාජනො සන්තිපති. තදා බොධිසත්තො තස්මිං යානෙ රුක්ඛදෙවතා භුත්වා නිබ්බත්තො. සො පස්සන්තස්සෙව තස්ස මහාජනස්ස දෙවතානුභාවෙන ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසීදිත්වා “ඉමෙ සත්තා එවං පාපස්ස එලං ජානමානා අජ්ජෙවනාම පාණාතිපාතං න කරෙය්‍යු”න්ති මධුරස්සරෙන ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

18.

“එවං වෙ සත්තා ජානෙය්‍යුං, දුක්ඛායං ජාතිසම්භවො;
න පාණො පාණිනං හඤ්ඤෙ, පාණසාතී හි සොචති”ති.

තත්ථ එවං වෙ සත්තා ජානෙය්‍යුන්ති ඉමෙ සත්තා එවං වෙ ජානෙය්‍යුං. කථං? දුක්ඛායං ජාතිසම්භවොති අයං තත්ථ තත්ථ ජාති ව ජාතස්ස අනුක්කමෙන වඩ්ඪිසඬ්ඛාතො සම්භවො ව ජරාඛ්‍යාධිමරණඅජ්ජියසම්පයොගපියවිජ්ජයොගහත්ථපාදව්ශේදාදීනං. දුක්ඛානං වත්ථුභුතත්තා “දුක්ඛො”ති යදි ජානෙය්‍යුං. න පාණො පාණිනං හඤ්ඤෙති “පරං වධන්තො ජාතිසම්භවෙ වධං ලහති, පිළෙන්නො පිළං ලහති”ති ජාතිසම්භවස්ස දුක්ඛවත්ථුතාය දුක්ඛභාවං ජානන්තො කොචි පාණො අඤ්ඤං පාණිනං න හඤ්ඤෙ, සත්තො සත්තං න හනෙය්‍යාති අත්ථො. කිංකාරණා? පාණසාතී හි සොචතිති, යස්මා සාහත්ථිකාදීසු ඡසු පයොගෙසු යෙන කෙනචි පයොගෙන පරස්ස ජීවිතින්ද්‍රියුපව්ශේදනෙන පාණසාතී පුග්ගලො අට්ඨසු මහාතිරයෙසු සොළසසු උස්සදතිරයෙසු නානජ්ජකාරාය තිරවිජානයොනියා පෙත්තිවිසයෙ අසුරකායෙති ඉමෙසු

චතුසු අපායෙසු මහාදුක්ඛං අනුභවමානො දීඝරත්තං අන්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණෙන සොකෙන සොචති. යථා වායං එළකො මරණභයෙන සොචති, එවං දීඝරත්තං සොචතීතිපි ඤාත්වා න පාණො පාණිනං හඤ්ඤෙ, කොචි පාණාතිපාතකම්මං නාම න කරෙය්‍ය. මොහෙන පන මුළුභා අවිජ්ජාය අන්ධිකතා ඉමං ආදීනවං අපස්සන්තා පාණාතිපාතං කරොන්තීති.

එවං මහාසත්තො නිරයභයෙන තජ්ජෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. මනුස්සා තං ධම්මදෙසනං සුත්වා නිරයභයහීනා පාණාතිපාතා විරමිංසු. බොධිසත්තොපි ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං සීලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා යථාකම්මං ගතො, මහාජනොපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවනගරං පුරෙසි. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “අහං තෙන සමයෙන රුක්ඛදෙවතා අහොසි”න්ති.

මතකහත්තජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[19] 9. ආයාචිතහත්තජාතකවණ්ණනා

සචෙ මුච්චෙ පෙච්ච මුච්චෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දෙවතානං ආයාචනබලිකම්මං ආරබ්භ කටෙසි. තදා කිර මනුස්සා චණ්ඨජාය ගච්ඡන්තා පාණෙ වධිත්වා දෙවතානං බලිකම්මං කත්වා “මයං අනන්තරායෙන අත්ථසිද්ධිං පත්වා ආගන්ත්වා පුන තුම්භාකං බලිකම්මං කරිස්සාමා”ති ආයාචිත්වා ගච්ඡන්ති. තත්ථානන්තරායෙන අත්ථසිද්ධිං පත්වා ආගතා “දෙවතානුභාවෙන ඉදං ජාත”න්ති මඤ්ඤමානා බහු පාණෙ වධිත්වා ආයාචනතො මුච්චිතුං බලිකම්මං කරොන්ති, තං දිස්වා හික්ඛු “අත්ථි නු බො, හන්තෙ, එත්ථ අත්ථො”ති භගවන්තං පුච්ඡිංසු. භගවා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං ගාමකෙ කුටුම්භිකො ගාමද්වාරෙ ධීතනිග්‍රොධරුක්ඛෙ දෙවතාය බලිකම්මං පටිජානිත්වා අනන්තරායෙන ආගන්ත්වා බහු පාණෙ වධිත්වා “ආයාචනතො මුච්චිස්සාමි”ති රුක්ඛමූලං ගතො. රුක්ඛදෙවතා ඛන්ධවිටපෙ යත්වා ඉමං ගාථමාහ —

19.

“සචෙ මුච්චෙ පෙච්ච මුච්චෙ, මුච්චමානො හි බජ්ඣති;
න හෙවං ධීරා මුච්චන්ති, මුත්ති බාලස්ස ඛන්ධන”න්ති.

තත්ථ සචෙ මුච්චෙ පෙච්ච මුච්චෙති හො පුරිස, ත්වං සචෙ මුච්චෙ යදි මුච්චිතුකාමොසි. පෙච්ච මුච්චෙති යථා පරලොකෙ න බජ්ඣසි, එවං මුච්චාහි. මුච්චමානො හි බජ්ඣතීති යථා පන ත්වං පාණං වධිත්වා මුච්චිතුං ඉච්ඡසි, එවං මුච්චමානො හි පාපකම්මෙන බජ්ඣති. තස්මා න හෙවං ධීරා

මුව්වන්තීති යෙ පණ්ඩිතපුරිසා, තෙ එවං පටිස්සවතො න මුව්වන්ති. කිංකාරණා? එවරූපා හි මුත්ති බාලස්ස බන්ධනං, එසා පාණාතිපාතං කත්වා මුත්ති නාම බාලස්ස බන්ධනමෙව හොතීති ධම්මං දෙසෙසි. තතො පට්ඨාය මනුස්සා එවරූපා පාණාතිපාතකම්මා විරතා ධම්මං චරිත්වා දෙවනගරං පුරයිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “අහං තෙන සමයෙන රුක්ඛදෙවතා අහොසි”න්ති.

ආයාචිතහත්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

[20] 10. නළපානජාතකවණ්ණනා

දිස්වා පදමනුත්තිණ්ණන්ති ඉදං සත්ථා කොසලෙසු වාරිකං චරමානො නළකපානගාමං පත්වා නළකපානපොක්ඛරණියං කෙතකවනෙ විහරන්තො නළදණ්ඩකෙ ආරබ්භ කටෙසි. තදා කිර භික්ඛූ නළකපානපොක්ඛරණියං ත්භත්වා සුවිසරත්ථාය සාමණෙරෙහි නළදණ්ඩකෙ ගාභාපෙත්වා තෙ සබ්බත්ථකමෙව ඡිද්දෙ දිස්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා “භන්තෙ, මයං සුවිසරත්ථාය නළදණ්ඩකෙ ගණ්භාපෙම, තෙ මූලතො යාව අග්ගා සබ්බත්ථකමෙව ඡිද්දා, කිං නු බො එත”න්ති පුවඡිංසු. සත්ථා “ඉදං, භික්ඛවෙ, මය්හං පොරාණකඅධිට්ඨාන”න්ති චත්වා අතීතං ආහරි.

පුබ්බෙ කිර සො ව්‍යාසණ්ඩො අරඤ්ඤො අහොසි. තස්සාපි පොක්ඛරණියා එකො දකරක්ඛසො ඔතිණ්ණොතිණ්ණෙ බාදති. තදා බොධිසත්තො රොහිතමිගපොතකජ්ජමාණො කපිරාජා හුත්වා අසීතිසහස්සමත්තවානරපරිවුතො යුථං පරිහරන්තො තස්මිං අරඤ්ඤෙ වසති. සො වානරගණස්ස ඔවාදං අදාසි “තාතා, ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ විසරුක්ඛාපි අමනුස්සපරිග්ගහිතපොක්ඛරණියොපි හොන්ති, තුම්හෙ අබාදිතපුබ්බං එලාඵලං බාදන්තා වා අපිතපුබ්බං පානියං පිචන්තා වා මං පටිපුච්ඡෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා එකදිවසං අගතපුබ්බට්ඨානං ගතා තත්ථ බහුදෙව දිවසං චරිත්වා පානියං ගවෙසමානා එකං පොක්ඛරණිං දිස්වා පානියං අපිචිත්වාච බොධිසත්තස්සාගමනං ඔලොකයමානා නිසිදිංසු. බොධිසත්තො ආගන්ත්වා “කිං තාතා, පානියං න පිචථා”ති ආහ. “තුම්හාකං ආගමනං ඔලොකෙමා”ති. “සුට්ඨු, තාතා”ති බොධිසත්තො පොක්ඛරණිං ආවිජ්ඣිත්වා පදං පරිච්ඡින්නන්තො ඔතිණ්ණමෙව පස්සි, න උත්තිණ්ණං. සො “නිස්සංසයං එසා අමනුස්සපරිග්ගහිතා”ති ඤත්වා “සුට්ඨු වො කතං, තාතා, පානියං අපිචන්තෙහි, අමනුස්සපරිග්ගහිතා අය”න්ති ආහ.

දකරක්ඛසොපි තෙසං අනොතරණභාවං ඤත්වා නීලොදරො පණ්ඩරමුබ්බො සුරත්තහත්ථපාදො බීභව්ඡදස්සනො හුත්වා උදකං ද්විධා කත්වා නික්ඛම්ත්වා “කස්මා නිසින්නාත්ථ, ඔතරිත්වා පානියං පිචථා”ති

ආහ. අථ නං බොධිසත්තො පුච්ඡි “ත්වං ඉධ නිබ්බත්තදකරක්ඛයොසී”ති? “ආම, අහ”න්ති. “ත්වං පොක්ඛරණිං ඔතිණ්ණකෙ ලහසී”ති? “ආම, ලහාමි, අහං ඉධොතිණ්ණං අන්තමයො සකුණිකං උපාදාය න කිඤ්චි මුඤ්චාමි, තුම්හෙපි සබ්බෙ බාදිස්සාමි”ති. “න මයං අත්තානං තුය්හං බාදිතුං දස්සාමා”ති. “පාතීයං පන පිච්ඡස්සාමා”ති. “ආම, පාතීයං පිච්ඡස්සාම, න ච තෙ වසං ගමිස්සාමා”ති. “අථ කථං පාතීයං පිච්ඡස්සාමා”ති? කිං පන ත්වං මඤ්ඤසි “ඔතරිත්වා පිච්ඡස්සන්ති”ති. “මයඤ්ඤි අනොතරිත්වා අසීතිසහස්සානිපි එකමෙකං නළදණ්ඩකං ගහෙත්වා උප්පලනාලෙන උදකං පිචන්තා විය තව පොක්ඛරණියා පාතීයං පිච්ඡස්සාම, එවං නො ත්වං බාදිතුං න සක්ඛිස්සසී”ති. එතමත්ථං විදිත්වා සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමිස්සා ගාථාය පුරිමපදද්වයං අභාසි -

20.

“දිස්වා පදමනුත්තිණ්ණං, දිස්වානොතරිතං පද”න්ති.

තස්සත්ථො - භික්ඛවෙ, යො කපිරාජා තස්සා පොක්ඛරණියා එකමිපි උත්තිණ්ණපදං නාද්දස, ඔතරිතං පන ඔතිණ්ණපදමෙව අද්දස. එවං දිස්වා පදං අනුත්තිණ්ණං දිස්වාන ඔතරිතං පදං “අද්ධායං පොක්ඛරණි අමනුස්සපරිග්ගහිතා”ති ඤාත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො සපරියො ආහ -

“නලෙන වාරිං පිස්සාමා”ති;

තස්සත්ථො - මයං තව පොක්ඛරණියං නලෙන පාතීයං පිච්ඡස්සාමාති. පුන මහාසත්තො ආහ -

“නෙව මං ත්වං වධිස්සසී”ති;

එවං නලෙන පාතීයං පිචන්තං සපරිසමිපි මං ත්වං නෙව වධිස්සසීති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා බොධිසත්තො එකං නළදණ්ඩකං ආහරාපෙත්වා පාරමියො ආවජ්ජෙත්වා සච්චකිරියං කත්වා මුඛෙන ධම්, නලො අත්තො කිඤ්චි ගණ්ඨිං අසෙසෙත්වා සබ්බත්ථකමෙව සුසිරො අභොසි. ඉමිනා නියාමෙන අපරමිපි අපරමිපි ආහරාපෙත්වා මුඛෙන ධම්ත්වා අදාසි. එවං සන්තෙපි න සක්කා නිට්ඨාපෙතුං, තස්මා එවං න ගහෙතබ්බං. බොධිසත්තො පන “ඉමං පොක්ඛරණිං පරිවාරෙත්වා ජාතා සබ්බෙපි නලා එකච්ඡිද්දා භොන්තු”ති අධිට්ඨාසි. බොධිසත්තානඤ්ඤි භිතුපචාරස්ස මහත්තතාය අධිට්ඨානං සමිජ්ඣති. තතො පට්ඨාය සබ්බෙපි තං පොක්ඛරණිං පරිවාරෙත්වා උට්ඨිතනලා එකච්ඡිද්දා ජාතා. ඉමස්මිඤ්ඤි කප්පෙ වත්තාරි කප්පට්ඨියපාටිභාරියානි නාම. කතමානි වත්තාරි? වන්දෙ සසලක්ඛණං සකලමිපි ඉමං කප්පං යස්සති, වට්ටකජාතකෙ අග්ගිනො නිබ්බුතට්ඨානං සකලමිපි ඉමං කප්පං අග්ගි න ඤායස්සති, සට්ඨකාරනිවෙසනට්ඨානං

සකලමිපි ඉමං කප්පං අනොවස්සකං යස්සති, ඉමං පොක්ඛරණං පරිවාරෙත්වා උට්ඨිතනළා සකලමිපි ඉමං කප්පං එකච්ඡිද්දා භවිස්සන්තිති ඉමානි චත්තාරි කප්පට්ඨියපාටිභාරියානි නාම.

බොධිසත්තො එවං අධිට්ඨන්තිවා එකං නළං ආදාය නිසීදි. තෙපි අසීතිසහස්සවානරා එකෙකං ආදාය පොක්ඛරණං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. තෙපි බොධිසත්තස්ස නළෙන ආකඩ්ඪිත්වා පාතීයං පිචනකාලෙ සබ්බෙ තීරෙ නිසින්තාව පිටිංසු. එවං තෙහි පාතීයෙ පිටිතෙ දකරක්ඛසො කිඤ්චි අලහිත්වා අනත්තමනො සකනිවෙසනමෙව ගතො. බොධිසත්තොපි සපරිවාරො අරඤ්ඤමෙව පාවිසි.

සත්ථා පන “ඉමෙසං, හික්ඛවෙ, නළානං එකච්ඡිද්දහාවො නාම මය්හමෙවෙතං පොරාණකඅධිට්ඨාන”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දකරක්ඛසො දෙවදත්තො අහොසි, අසීතිසහස්සවානරා බුද්ධපරිසා, උපායකුසලො පන කපිරාජා අහමෙව අහොසි”න්ති.

නළපානජාතකචණ්ණනා දසමා.

සීලවග්ගො දුතියො.

තස්සුද්දානං –

නිග්‍රොධං ලක්ඛණං කණ්ඨි, වාතමිගං බරාදියං;
තිපල්ලත්ථං මාලුතඤ්ච, මතහත්ත අයාවිතං;
නළපානන්ති තෙ දසාති.

3. කුරුඬගවග්ගො

[21] 1. කුරුඬගමීගජාතකවණ්ණනා

ඤාතමෙතං කුරුඬගස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ ධම්මසභායං සන්නිපත්තා භික්ඛු “ආවුසො දෙවදත්තො තථාගතස්ස සාතනත්ථාය ධනුග්ගහෙ පයොජෙසි, සිලං පවිජ්ඣ, ධනපාලං විස්සජ්ජෙසි, සබ්බථාපි දසබලස්ස වධාය පරිසක්කති”ති දෙවදත්තස්ස අවණ්ණං කටෙන්නා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසින්තො “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්නිසින්තා”ති පුච්ඡි. භන්තෙ, දෙවදත්තො තුම්භාකං වධාය පරිසක්කතීති තස්ස අගුණකථාය සන්නිසින්තාමිහාති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි මම වධාය පරිසක්කියෙව, න ච පන මං වධිතුං අසක්ඛී”ති වත්ථා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කුරුඬගමීගො හුත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ ඵලානි බාදන්තො වසති. සො එකස්මිං කාලෙ ඵලසම්පන්නෙ සෙපණ්ණිරුක්ඛෙ සෙපණ්ණිඵලානි බාදති. අටෙකො ගාමවාසී අට්ඨකලුද්දකො ඵලරුක්ඛමුලෙසු මිගානං පදානි උපධාරෙත්වා උපරි රුක්ඛෙ අට්ඨකං බන්ධිත්වා තත්ථ නිසිදිත්වා ඵලානි බාදිතුං ආගතාගතෙ මිගෙ සත්තියා විජ්ඣිත්වා තෙසං මංසං වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙති. සො එකදිවසං තස්මිං රුක්ඛමුලෙ බොධිසත්තස්ස පදවළඤ්ජං දිස්වා තස්මිං සෙපණ්ණිරුක්ඛෙ අට්ඨකං බන්ධිත්වා පාතොව භුඤ්ජිත්වා සත්තිං ආදාය වනං පවිසිත්වා තං රුක්ඛං ආරුහිත්වා අට්ඨකෙ නිසිදි. බොධිසත්තොපි පාතොව වසනට්ඨානා නික්ඛමිත්වා “සෙපණ්ණිඵලානි බාදිස්සාමි”ති ආගම්ම තං රුක්ඛමුලං සහසාව අපවිසිත්වා “කදාපි අට්ඨකලුද්දකා රුක්ඛෙසු අට්ඨකං බන්ධන්ති, අත්ථි නු බො ඵවරුපො උපද්දවො”ති පරිග්ගණන්තො බාහිරතොව අට්ඨාසි.

ලුද්දකොපි බොධිසත්තස්ස අනාගමනභාවං ඤාත්වා අට්ඨකෙ නිසින්තොව සෙපණ්ණිඵලානි බිපිත්වා බිපිත්වා තස්ස පුරතො පාතෙසි. බොධිසත්තො “ඉමානි ඵලානි ආගන්ත්වා මය්හං පුරතො පතන්ති, අත්ථි නු බො උපරි ලුද්දකො”ති පුනස්පුනං උල්ලොකෙන්තො ලුද්දකං දිස්වා අපස්සන්තො විය හුත්වා “අම්භො, රුක්ඛ-පුබ්බෙ ත්වං ඔලම්භකං වාරෙන්නො විය උජුකමෙව ඵලානි පාතෙසි, අජ්ජ පන තෙ රුක්ඛධම්මො පරිච්චන්තො, ඵවං තයා රුක්ඛධම්මෙ පරිච්චන්තෙ අහම්පි අඤ්ඤං රුක්ඛමුලං උපසඬකමිත්වා මය්හං ආහාරං පරියෙසිස්සාමි”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ -

21.

“ඤාතමෙතං කුරුඬගස්ස, යං ත්වං සෙපණ්ණි සෙයාසි;
අඤ්ඤං සෙපණ්ණි ගච්ඡාමි, න මෙ තෙ රුච්චනෙ ඵල”න්ති.

තත්ථ ඤාතන්ති පාකටං ජාතං. එතන්ති ඉදං. කුරුඬගමිගස්සාති කුරුඬගමිගස්ස. යං ත්වං සෙපණ්ණි සෙය්‍යසීති යං ත්වං අම්භො සෙපණ්ණිරුක්ඛ පුරතො ඵලානි පාතයමානො සෙය්‍යසී විසෙය්‍යසී විසිණ්ණඵලො භොසී, තං සබ්බං කුරුඬගමිගස්ස පාකටං ජාතං. න මෙ තෙ රුච්චතෙ ඵලන්ති ඵවං ඵලං දදමානාය න මෙ තව ඵලං රුච්චති, තිට්ඨ ත්වං, අහං අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡිස්සාමිති අගමාසී.

අට්ඨස්ස ලුද්දකො අට්ටකෙ නිසින්තොව සත්තිං බිපිත්වා “ගච්ඡ, විරද්ධො දානිමහි ත”න්ති ආහ. බොධිසත්තො නිවත්තිත්වා යීතො ආහ “අම්භො පුරිස, ඉදානිසි කිඤ්චාපි මං විරද්ධො, අට්ඨ පන මහානිරයෙ සොළසඋස්සදනිරයෙ පඤ්චවිධබන්ධනාදීනි ච කම්මකාරණානි අවිරද්ධොයෙවාසී”ති. ඵවඤ්ච පන චත්වා පලායිත්වා යථාරුචිං ගතො, ලුද්දොපි ඔතරිත්වා යථාරුචිං ගතො.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව, න ච පන මං වධිතුං අසක්ඛී”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අට්ටකලුද්දකො දෙවදත්තො අභොසී, කුරුඬගමිගො පන අහමෙව අභොසී”න්ති.

කුරුඬගමිගජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[22] 2. කුක්කුරජාතකවණ්ණනා

යෙ කුක්කුරාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඤාතත්ථවරියං ආරබ්භ කටෙසි. සා ද්වාදසකනිපාතෙ හද්දසාලජාතකෙ ආවිභවිස්සති. ඉදං පන චත්ථුං පතිට්ඨපෙත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තථාරූපං කම්මං පටිච්ච කුක්කුරයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අනෙකසතකුක්කුරපරිවුතො මහාසුසානෙ වසති. අටෙකදිවසං රාජා සෙතසින්ධවයුත්තං සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතං රථං ආරුය්හ උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථ දිවසභාගං කිළිත්වා අත්ථඬිගතෙ සූරියෙ නගරං පාවිසී. තස්ස තං රථවරත්තං යථානද්ධමෙව රාජඬිගණෙ යපයිංසු, සො රත්තිභාගෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ තින්තො. උපරිපාසාදතො කොලෙය්‍යකසුනබා ඔතරිත්වා තස්ස වම්මඤ්ච නද්ධිඤ්ච බාදිංසු. පුනදිවසෙ රඤ්ඤො ආරොවෙසුං “දෙව, නිද්ධමනමුඛෙන සුනබා පවිසිත්වා රථස්ස වම්මඤ්ච නද්ධිඤ්ච බාදිංසු”ති. රාජා සුනබානං කුජ්ඣිත්වා “දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ සුනබෙ ඝාතෙථා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය සුනබානං මහාබ්‍යසනං උදපාදි. තෙ දිට්ඨිදිට්ඨට්ඨානෙ ඝාතියමානා පලායිත්වා සුසානං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමංසු.

බොධිසත්තො ‘තුම්හෙ බහු සන්නිපතිතා, කිං නු බො කාරණ’න්ති පුච්ඡි. තෙ “අන්තෙපුරෙ කිර රථස්ස වම්මඤ්ච නද්ධි ව සුනබ්බෙහි බාදිතා”ති කුද්ධො රාජා සුනබ්බං ආණාපෙසි, බහු සුනබ්බා විනස්සන්ති, මහාභයං උජ්ජන්ත”න්ති ආභංසු. බොධිසත්තො වින්තෙසි “ආරක්ඛට්ඨානෙ බහි සුනබ්බානං ඔකාසො නත්ථි, අන්තොරාජනිවෙසනෙ කොලෙය්‍යකසුනබ්බානමෙව තං කම්මං භවිස්සති. ඉදානි පන වොරානං කිඤ්චි භයං නත්ථි, අවොරා මරණං ලභන්ති, යංනුනාහං වොරෙ රඤ්ඤො දස්සෙත්වා ඤාතිසඬ්ඨස්ස ජීවිතදානං දදෙය්‍ය”න්ති. සො ඤාතකෙ සමස්සාසෙත්වා “තුම්හෙ මා භාගිත්ථ, අහං වො අභයං ආහරිස්සාමි, යාව රාජානං පස්සාමි, තාව ඉධෙව භොථා”ති පාරමියො ආවජ්ජෙත්වා මෙත්තාභාවනං පුරෙචාරිකං කත්වා “මය්හං උපරි ලෙඩ්ඬිං වා මුග්ගරං වා මා කොචි බිහිතුං උස්සහි”ති අධිට්ඨාය එකකොච අන්තොනගරං පාවිසි. අථ නං දිස්වා එකසත්තොපි කුජ්ඣිත්වා ඔලොකෙන්තො නාම නාභොසි. රාජාපි සුනබ්බං ආණාපෙත්වා සයං විනිවිජයෙ නිසින්තො භොති. බොධිසත්තො තත්ථෙව ගන්ත්වා පක්ඛන්දිත්වා රඤ්ඤො ආසනස්ස භෙට්ඨා පාවිසි. අථ නං රාජපුරිසා නිහරිතුං ආරද්ධා, රාජා පන වාරෙසි.

සො ථොකං විස්සමිත්වා භෙට්ඨාසනා නික්ඛමිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “දෙව, තුම්හෙ කුක්කුරෙ මාරාපෙථා”ති පුච්ඡි. “ආම, මාරාපෙමහ”න්ති. “කො නෙසං අපරාධො නරින්දා”ති? “රථස්ස මෙ පරිවාරවම්මඤ්ච නද්ධිඤ්ච බාදිංසු”ති. “යෙ බාදිංසු, තෙ ජානාමා”ති? “න ජානාමා”ති. “ඉමෙ නාම වම්මබාදකවොරා”ති තථතො අජානිත්වා දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙයෙව මාරාපනං න යුත්තං, දෙවා”ති. “රථවම්මස්ස කුක්කුරෙහි බාදිතත්තා ‘දිට්ඨදිට්ඨෙ සබ්බෙව මාරෙථා’ති සුනබ්බං ආණාපෙසි”න්ති. “කිං පන වො මනුස්සා සබ්බෙව කුක්කුරෙ මාරෙන්ති, උදාහු මරණං අලභන්තාපි අත්ථි”ති? “අත්ථි, අම්භාකං සරෙ කොලෙය්‍යකා මරණං න ලභන්ති”ති. මහාරාජ ඉදානෙව තුම්හෙ “රථවම්මස්ස කුක්කුරෙහි බාදිතත්තා ‘දිට්ඨදිට්ඨෙ සබ්බෙව මාරෙථා’ති සුනබ්බං ආණාපෙසි”න්ති අවොචුත්ථ, ඉදානි පන “අම්භාකං සරෙ කොලෙය්‍යකා මරණං න ලභන්ති”ති වදෙථ. “නනු එවං සන්නෙ තුම්හෙ ඡන්දාදිවසෙන අගතිගමනං ගච්ඡථ, අගතිගමනඤ්ච නාම න යුත්තං, න ච රාජධම්මො, රඤ්ඤො නාම කාරණගවෙසකෙන තුලාසදිසෙන භවිතුං වට්ඨති, ඉදානි ච කොලෙය්‍යකා මරණං න ලභන්ති, දුබ්බලසුනබ්බා ලභන්ති, එවං සන්නෙ නායං සබ්බසුතබ්බවා, දුබ්බලසාතිකා නාමෙසා”ති. එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තො මධුරස්සරං නිවිජාරෙත්වා “මහාරාජ, යං තුම්හෙ කරොථ, නායං ධම්මො”ති රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

22.

“යෙ කුක්කුරා රාජකුලමිහි වද්ධා, කොලෙය්‍යකා
වණ්ණබලුපපන්නා;

තෙමෙ න වජ්ඣා මයමස්ම වජ්ඣා, නායං සසච්චා දුබ්බලසාතිකාය”න්ති.

තත්ථ යෙ කුක්කුරාති යෙ සුනතො. යථා හි ධාරුණ්හොපි පස්සාවො “පුතිමුත්ත”න්ති, තද්වුජාතොපි සිඬිගාලො “ජරසිඬිගාලො”ති, කොමලාපි ගලොච්චිලො “පුතිලො”ති, සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො “පුතිකායො”ති වුවචති, එවමෙවං වස්සසතිකොපි සුනතො “කුක්කුරො”ති වුවචති. තස්මා මහල්ලකා කායබලපපත්තාපි තෙ “කුක්කුරා”ත්වෙව වුත්තා. වද්ධාති වඩ්ඪිතා. කොලෙයාකාති රාජකුලෙ ජාතා සම්භූතා සංවඩ්ඪා. වණ්ණබලපපත්තාති සරීරවණ්ණෙන වෙව කායබලෙන ච සම්පත්තා. තෙමෙ න වජ්ඣාති තෙ ඉමෙ සස්සාමිකා සාරක්ඛා න වජ්ඣා. මයමස්ම වජ්ඣාති අස්සාමිකා අනාරක්ඛා මයං වජ්ඣා නාම ජාතා. නායං සසච්චාති එවං සන්තෙ අයං අවිසෙසෙන සසච්චා නාම න හොති. දුබ්බලසාතිකායන්ති අයං පන දුබ්බලානංයෙව ඝාතනතො දුබ්බලසාතිකා නාම හොති. රාජුහි නාම වොරා නිග්ගණ්හිතබ්බා, නො අවොරා. ඉධ පන වොරානං කිඤ්චි භයං නත්ථි, අවොරා මරණං ලහන්ති. අහො ඉමස්මිං ලොකෙ අයුත්තං වත්තති, අහො අධම්මො වත්තති.

රාජා බොධිසත්තස්ස වචරං සුත්වා ආහ - “ජානාසි ත්වං, පණ්ඩිත, අසුකෙහි නාම රථවම්මං බාදිත”න්ති? “ආම, ජානාමි”ති. “කෙහි බාදිත”න්ති? “තුම්භාකං ගෙහෙ වසනකෙහි කොලෙයාකසුනබ්භි”ති. “කථං තෙහි බාදිතභාවො ජානිතබ්බො”ති? “අහං තෙහි බාදිතභාවං දස්සෙසාමි”ති. “දස්සෙහි පණ්ඩිතා”ති. “තුම්භාකං සරෙ කොලෙයාකසුනබ්බෙ ආහරාපෙත්වා ථොකං තක්කඤ්ච දබ්බතිණානි ච ආහරාපෙථා”ති. රාජා තථා අකාසි. අථ නං මහාසත්තො “ඉමානි තිණානි තක්කෙන මද්දාපෙත්වා එතෙ සුනබ්බෙ පායෙථා”ති ආහ. රාජා තථා කත්වා පායාපෙසි, පිතා පිතා සුනතො සද්ධිං වම්මෙහි වම්සු. රාජා “සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස බ්‍යාකරණං වියා”ති තුට්ඨො බොධිසත්තස්ස සෙනච්ඡත්තෙන පූජං අකාසි. බොධිසත්තො “ධම්මං වර, මහාරාජ, මාතාපිතුසු බත්තියා”තිආදීහි (ජා. 2.17.39) තෙසකුණජාතකෙ ආගතාහි දසහි ධම්මවරියගාථාහි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “මහාරාජ, ඉතො පට්ඨාය අප්පමත්තො හොති”ති රාජානං පඤ්චස්ස සීලෙස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා සෙනච්ඡත්තං රඤ්ඤොව පටිඅදාසි.

රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා සබ්බසත්තානං අභයං දත්වා බොධිසත්තං ආදිං කත්වා සබ්බසුනතානං අත්තතො හොජනසදිසමෙව නිවචහත්තං පට්ඨාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ ධීතො යාවතායුකං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා කාලං කත්වා දෙවලොකෙ උප්පජ්ජි. කුක්කුරොවාදො දස වස්සසහස්සානි පවත්ති. බොධිසත්තොපි යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව ඤාතකානං අත්ථං වරති, පුබ්බෙපි වරියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, අවසෙසා පරිසා බුද්ධපරිසා, කුක්කුරපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුක්කුරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[23] 3. භොජාජාතියජාතකවණ්ණනා

අපි පස්සෙන සෙමානොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්භි සමයෙ සත්ථා තං භික්ඛුං ආමන්තෙත්වා “භික්ඛු, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනායතනෙපි වීරියං අකංසු, පහාරං ලද්ධාපි නෙව ඔස්සජිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො භොජාජාතියසින්ධවකුලෙ නිබ්බත්තො සබ්බාලඬිකාරසම්පන්නො බාරාණසිරඤ්ඤො මඬිගලස්සො අහොසි. සො සතසහස්සග්ගස්සනිකාය සුවණ්ණපාතියංයෙව නානග්ගරසසම්පන්නං තිවස්සිකගන්ධසාලිභොජනං භුඤ්ජති, වාතූජ්ජාතිකගන්ධුපලිත්තායමෙව භූමියං තිට්ඨති, තං යානං රත්තකම්බලසාණිපරික්ඛිත්තං උපරි සුවණ්ණතාරකබව්තවෙලවිතානං සමොසරිතගන්ධදාමමාලාදාමං අවිජහිතගන්ධතෙලපදීපං හොති. බාරාණසිරජ්ජං පන අපත්ථෙත්තා රාජානො නාම නත්ථී. එකං සමයං සත්ත රාජානො බාරාණසිං පරික්ඛිපිත්වා “අම්භාකං රජ්ජං වා දෙනු, යුද්ධං වා”ති බාරාණසිරඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසුං. රාජා අමච්චෙව සන්නිපාතෙත්වා තං පවත්තිං ආවික්ඛිත්වා “ඉදානි කිං කරොම, තාතා”ති පුච්ඡී. “දෙව, තුම්හෙහි තාව ආදිතොව යුද්ධාය න ගන්තබ්බං, අසුකං නාම අස්සාරොහං පෙසෙත්වා යුද්ධං කාරොට්, තස්මිං අසක්කොන්තෙ පච්ඡා ජානිස්සාමා”ති. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා “සක්ඛිස්සසි, තාත, සත්තහි රාජුහි සද්ධිං යුද්ධං කාතු”න්ති ආහ. “දෙව, සවෙ භොජාජාතියසින්ධවං ලභාමි, තිට්ඨන්තු සත්ත රාජානො, සකලජම්බුදීපෙ රාජුහිපි සද්ධිං යුජ්ඣිතුං සක්ඛිස්සාමි”ති. “තාත, භොජාජාතියසින්ධවො වා හොතු අඤ්ඤො වා, යං ඉච්ඡසි, තං ගහෙත්වා යුද්ධං කරොහි”ති.

සො “සාධු, දෙවා”ති රාජානං වන්දිත්වා පාසාදා ඔරුය්භ භොජාජාතියසින්ධවං ආහරාපෙත්වා සුවම්මිතං කත්වා අත්තනාපි සබ්බසන්නාහසන්නද්ධො ඛග්ගං බන්ධිත්වා සින්ධවපිට්ඨිවරගතො නගරා නික්ඛම්ම විජ්ජුලතා විය වරමානො පයමං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා එකං රාජානං ජීවග්ගාහමෙව ගහෙත්වා ආගන්ත්වා නගරෙ බලස්ස නිය්‍යාදෙත්වා පුන ගන්ත්වා දුතියං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා තථා තතියන්ති එවං පඤ්ච රාජානො ජීවග්ගාහං ගහෙත්වා ඡට්ඨං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා ඡට්ඨස්ස රඤ්ඤො ගහිතකාලෙ භොජාජාතියො පහාරං ලභති, ලොහිතං පග්ගරති,

වෙදනා බලවතියො වත්තන්ති. අස්සාරොහො තස්ස පහටභාවං ඤාත්වා හොජාජාතියසින්ධවං රාජද්වාරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සන්නාහං සිලීලං කත්වා අඤ්ඤං අස්සං සන්නය්හිතුං ආරද්ධො. බොධිසත්තො මහාචාසුකපස්සෙන නිපන්නොව අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා අස්සාරොහං දිස්වා “අයං අඤ්ඤං අස්සං සන්නය්හති, අයඤ්ච අස්සො සත්තමං බලකොට්ඨකං හින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ගණ්හිතුං න සක්ඛිස්සති, මයා කතකම්මඤ්ච නස්සිස්සති, අප්පට්ඨමො අස්සාරොහොපි නස්සිස්සති, රාජාපි පරහත්ථං ගම්ස්සති, යපෙත්වා මං අඤ්ඤො අස්සො සත්තමං බලකොට්ඨකං හින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ගහෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී”ති නිපන්නකොව අස්සාරොහං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම අස්සාරොහ, සත්තමං බලකොට්ඨකං හින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ගහෙතුං සමත්ථො යපෙත්වා මං අඤ්ඤො අස්සො නාම නත්ථී, නාහං මයා කතකම්මං නාපෙස්සාමි, මමඤ්ඤෙව උට්ඨාපෙත්වා සන්නය්හාහි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

23.

“අපි පස්සෙන සෙමානො, සල්ලෙහි සල්ලලීකතො;
සෙය්‍යොව වළවා හොජ්ඤො, යුඤ්ජ මඤ්ඤෙව සාරථී”ති.

තත්ථ අපි පස්සෙන සෙමානොති එකෙන පස්සෙන සයමානකොපි. සල්ලෙහි සල්ලලීකතොති සල්ලෙහි විද්ධොපි සමානො. සෙය්‍යොව වළවා හොජ්ඤොති වළවාති සින්ධවකුලෙසු අජාතො බලුඬිකස්සො. හොජ්ඤොති හොජාජාතියසින්ධවො. ඉති එතස්මා වළවා සල්ලෙහි විද්ධොපි හොජාජාතියසින්ධවොව සෙය්‍යො වරො උත්තමො. යුඤ්ජ මඤ්ඤෙව සාරථීති යස්මා එව ගතොපි අහමෙව සෙය්‍යො, තස්මා මමඤ්ඤෙව යොජෙහි, මං වම්මෙහිති වදති.

අස්සාරොහො බොධිසත්තං උට්ඨාපෙත්වා වණං බන්ධිත්වා සුසන්නද්ධං සන්නය්හිත්වා තස්ස පිට්ඨියං නිසිදිත්වා සත්තමං බලකොට්ඨකං හින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ජීවග්ගාහං ගහෙත්වා රාජබලස්ස නිය්‍යාදෙසි, බොධිසත්තම්පි රාජද්වාරං ආනයිංසු. රාජා තස්ස දස්සනත්ථාය නික්ඛමි. මහාසත්තො රාජානං ආහ — “මහාරාජ, සත්ත රාජානො මා සාතයිත්ථ, සපථං කාරෙත්වා විස්සජ්ජෙථ, මය්හඤ්ච අස්සාරොහස්ස ව දාතඛිං යසං අස්සාරොහස්සෙව දෙථ, සත්ත රාජානො ගහෙත්වා දින්නයොධං නාම නාපෙතුං න වට්ටති. තුම්හෙපි දානං දෙථ, සීලං රක්ඛථ, ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙථා”ති. එවං බොධිසත්තෙන රඤ්ඤො ඔවාදෙ දින්නෙ බොධිසත්තස්ස සන්නාහං මොවයිංසු, සො සන්නාහෙ මුත්තමත්තෙයෙව නිරුජ්ඣි. රාජා තස්ස සරිරකිච්චං කාරෙත්වා අස්සාරොහස්ස මහන්තං යසං දත්වා සත්ත රාජානො පුන අත්තන්තො අදුබ්භාය සපථං කාරෙත්වා සකසකට්ඨානාති පෙසෙත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “එවං භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනායතනෙපි වීරියං අකංසු, එවරුපං පහාරං ලද්ධාපි න ඔස්සජිංසු, ත්වං පන එවරුපෙ නියායානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා කස්මා වීරියං ඔස්සජ්සි”ති වත්වා වත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, අස්සාරොහො සාරිපුත්තො, හොජාජානියසින්ධවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

හොජාජානියජාතකවණ්ණනා තතියා.

[24] 4. ආජඤ්ඤජාතකවණ්ණනා

යදා යදාති ඉදම්පි සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨවීරියමෙව භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තං පන භික්ඛුං සත්ථා ආමන්තෙත්වා “භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනායතනෙපි ලද්ධජ්ජහාරාපි හුත්වා වීරියං අකංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ පුරිමනයෙනෙව සත්ත රාජානො නගරං පරිවාරයිංසු. අට්ඨකො රජීකයොධො ද්වෙ භාතිකසින්ධවෙ රටෙ යොජෙත්වා නගරා නික්ඛම්ම ඡ බලකොට්ඨකෙ භින්දිත්වා ඡ රාජානො අග්ගහෙසි. තස්මිං බණ්ණ ජෙට්ඨකඅස්සො පහාරං ලභි. රජීකො රථං පෙසෙන්තො රාජද්වාරං ආගන්ත්වා ජෙට්ඨභාතිකං රථා මොචෙත්වා සන්නාහං සිලීලං කත්වා එකෙනෙව පස්සෙන නිපජ්ජාපෙත්වා අඤ්ඤං අස්සං සන්නය්හිතුං ආරද්ධො. බොධිසත්තො තං දිස්වා පුරිමනයෙනෙව වින්තෙත්වා රජීකං පක්කොසාපෙත්වා නිපන්නකොව ඉමං ගාථමාහ –

24.

“යදා යදා යත්ථ යදා, යත්ථ යත්ථ යදා යදා;
ආජඤ්ඤො කුරුතෙ වෙගං, භායන්ති තත්ථ වාළවා”ති.

තත්ථ යදා යදාති පුබ්බණ්ණාදීසු යස්මිං යස්මිං කාලෙ. යත්ථාති යස්මිං යානෙ මග්ගෙ වා සඬිගාමසීසෙ වා. යදාති යස්මිං බණ්ණ. යත්ථ යත්ථාති සත්තන්තං බලකොට්ඨකානං වසෙන බහුසු යුද්ධමණ්ඩලෙසු. යදා යදාති යස්මිං යස්මිං කාලෙ පහාරං ලද්ධකාලෙ වා අලද්ධකාලෙ වා. ආජඤ්ඤො කුරුතෙ වෙගන්ති සාරථීස්ස චිත්තරූපිතං කාරණං ආජානනසභාවො ආජඤ්ඤො වරසින්ධවො වෙගං කරොති වායමති වීරියං ආරහති. භායන්ති තත්ථ වාළවාති තස්මිං වෙගෙ කරියමානෙ ඉතරෙ වළවසඬිබාතා බළවකස්සා භායන්ති පරිභායන්ති, තස්මා ඉමස්මිං රටෙ මංයෙව යොජෙහිති ආහ.

සාරථී බොධිසත්තං උට්ඨාපෙත්වා රථෙ යොජෙත්වා සත්තමං බලකොට්ඨකං භිත්දිත්වා සත්තමං රාජානං ආදාය රථං පෙසෙන්නො රාජද්වාරං ආගන්ත්වා සිත්ධවං මොවෙසි. බොධිසත්තො එකෙන පස්සෙන නිපන්නො පුරිමනයෙනෙව රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා නිරුජ්ඣි. රාජා තස්ස සරිරකිච්චං කාරෙත්වා සාරථීස්ස සම්මානං කත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සවිචානී පකාසෙසි, සවිචපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා රාජා ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, අස්සො සම්මාසම්බුද්ධො”ති.

ආජඤ්ඤජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[25] 5. තිත්ථජාතකවණ්ණනා

අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි තිත්ථෙහීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්නො ධම්මසෙනාපතිස්ස සද්ධිවිහාරිකං එකං සුවණ්ණකාරපුබ්බකං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. ආසයානුසයඤාණඤ්ඤා බුද්ධානංයෙව හොති, න අඤ්ඤෙසං. තස්මා ධම්මසෙනාපති අත්තනො ආසයානුසයඤාණස්ස නත්ථිතාය සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයානුසයං අජානන්නො අසුභකම්මට්ඨානමෙව කටෙසි, තස්ස තං න සජ්ජායමහොසි. කස්මා? සො කිර පටිපාටියා පඤ්ච ජාතිසතානි සුවණ්ණකාරගෙහෙයෙව පටිසන්ධිං ගණ්හි, අට්ඨස්ස දීඝරත්තං පරිසුද්ධසුවණ්ණදස්සනවසෙන පරිවිතත්තා අසුභං න සජ්ජායමහොසි. සො තත්ථ නිමිත්තමත්තම්පි උජ්ජාදෙතුං අසක්කොන්නො චත්තාරො මාසෙ බෙපෙසි.

ධම්මසෙනාපති අත්තනො සද්ධිවිහාරිකස්ස අරහත්තං දාතුං අසක්කොන්නො “අද්ධා අයං බුද්ධවෙනෙයො හවිස්සති, තථාගතස්ස සන්තිකං නෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා පාතොව තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. සත්ථා “කිං නු බො, සාරිපුත්ත, එකං භික්ඛුං ආදාය ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “අහං, හන්තෙ, ඉමස්ස කම්මට්ඨානං අදාසිං, අයං පන වතුහි මාසෙහි නිමිත්තමත්තම්පි න උජ්ජාදෙසි, ස්වාහං ‘බුද්ධවෙනෙයො එසො හවිස්සති’ති වින්තෙත්වා තුම්භාකං සන්තිකං ආදාය ආගතො”ති. “සාරිපුත්ත, කතරං පන තෙ කම්මට්ඨානං සද්ධිවිහාරිකස්ස දින්න”න්ති? “අසුභකම්මට්ඨානං හගවා”ති. “සාරිපුත්ත, නත්ථී තච සන්තානෙ ආසයානුසයඤාණං, ගච්ඡ, ත්වං සායන්හසමයෙ ආගන්ත්වා තච සද්ධිවිහාරිකං ආදාය ගච්ඡෙයාසි”ති. එවං සත්ථා ථෙරං උයොජෙත්වා තස්ස භික්ඛුස්ස මනාපං වීචරඤ්ච නිවාසනඤ්ච දාපෙත්වා තං ආදාය ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා පණිතං බාදනීයහොජනීයං දාපෙත්වා මහාභික්ඛුසඤ්ජපරිවාරො පුන විහාරං ආගන්ත්වා ගන්ධකුටියං දිවසභාගං

බෙපෙත්වා සායන්හසමයෙ තං භික්ඛුං ගහෙත්වා විහාරවාරිකං වරමානො අමබවනෙ එකං පොක්ඛරණිං මාපෙත්වා තත්ථ මහන්තං පදුමිනිගච්ඡං, තත්තාපි ච මහන්තං එකං පදුමපුප්ඵං මාපෙත්වා “භික්ඛු ඉමං පුප්ඵං ඔලොකෙන්තො නිසීදා”ති නිසීදාපෙත්වා ගන්ධකුට්ඨං පාවිසී.

සො භික්ඛු තං පුප්ඵං පුනස්පුනං ඔලොකෙති. හගවා තං පුප්ඵං ජරං පාපෙසී, තං තස්ස පස්සන්තස්සෙව ජරං පත්වා විවණ්ණං අහොසී. අථස්ස පරියන්තතො පට්ඨාය පත්තානි පතන්තානි මුහුත්තෙන සබ්බානි පතිංසු. තතො කිඤ්ඤ්ඤං පති, කණ්ණිකාව අවසිස්සී. සො භික්ඛු තං පස්සන්තො චිත්තෙසි “ඉදං පදුමපුප්ඵං ඉදානෙව අභිරූපං අහොසී දස්සනීයං, අථස්ස වණ්ණො පරිණතො, පත්තානි ච කිඤ්ඤ්ඤං පතිතං, කණ්ණිකාමත්තමෙව අවසිට්ඨං, එවරූපස්ස නාම පදුමස්ස ජරා පත්තා, මය්හං සරිරස්ස කිං න පාපුණ්ණස්සති, සබ්බෙ සබ්බාරා අනිච්චා”ති විපස්සනං පට්ඨපෙසී. සත්ථා “තස්ස චිත්තං විපස්සනං ආරුළුහ”න්ති ඤාත්වා ගන්ධකුට්ඨං නිසින්තොව ඔහාසං ඵරිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“උච්ඡින්නද සිනෙහමත්තතො, කුමුදං සාරදිකංව පාණිනා;
සන්තිමග්ගමෙව බුහය, නිබ්බානං සුගතෙන දෙසිත”න්ති. (ධ. ප. 285);

සො භික්ඛු ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්වා “මුත්තො වතම්භි සබ්බභවෙහි”ති චිත්තෙත්වා –

“සො චුත්ථවාසො පරිපුණ්ණමානසො, ඛිණ්ණාසවො
අන්තිමදෙහධාරී;
විසුද්ධසිලො සුසමාහිනින්ද්‍රියො, වන්දො යථා රාහුමුඛා පමුත්තො.

“සමොතතං මොහමහන්ධකාරං, විනොදයිං සබ්බමලං අසෙසං;
ආලොකපජ්ජොතකරො පහඬිකරො, සහස්සරංසි විය භාණුමා
නහෙ”ති. –

ආදීහි ගාථාහි උදානං උදානෙසී. උදානෙත්වා ච පන ගන්ත්වා හගවන්තං වන්දි. ථෙරොපි ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා අත්තතො සද්ධිවිහාරිකං ගහෙත්වා අගමාසී. අයං පවත්ති භික්ඛුනං අත්තරෙ පාකටා ජාතා. භික්ඛු ධම්මසභායං දසබලස්ස ගුණෙ වණ්ණයමානා නිසීදිංසු – “ආවුසො, සාරිපුත්තත්ථෙරො ආසයානුසයඤ්ඤාණස්ස අභාවෙන අත්තතො සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයං න ජානාති, සත්ථා පන ඤාත්වා එකදිවසෙනෙව තස්ස සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අදාසී, අහො බුද්ධා නාම මහානුභාවා”ති.

සත්ථා ආගන්ත්වා පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡී. “න හගවා අඤ්ඤාය කථාය,

තුම්භාකඤ්ඤෙව පන ධම්මසෙනාපතීනො සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයානුසයඤ්ඤාණකථායා”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, එතං අවිජරියං, ස්වාහං එතරහි බුද්ධො හුත්වා තස්ස ආසයං ජානාමි, පුබ්බෙපාහං තස්ස ආසයං ජානාමියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො තං රාජානං අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව අනුසාසති. තදා රඤ්ඤො මඬිගලඅස්සන්භානතිත්ථෙ අඤ්ඤතරං වළවං බථඬිකස්සං න්භාපෙසුං. මඬිගලස්සො වළවෙන න්භානතිත්ථං ඔතාරියමානො ජිග්චිජිත්වා ඔතරිතුං න ඉච්ඡි. අස්සගොපකො ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි “දෙව, මඬිගලස්සො තිත්ථං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති”ති. රාජා බොධිසත්තං පෙසෙසි – “ගච්ඡ, පණ්ඩිත, ජානාහි කෙන කාරණෙන අස්සො තිත්ථං ඔතාරියමානො න ඔතරති”ති. බොධිසත්තො “සාධු, දෙවා”ති නදීතීරං ගන්ත්වා අස්සං ඔලොකෙත්වා නිරොගභාවමස්ස ඤත්වා “කෙන නු බො කාරණෙන අයං ඉමං තිත්ථං න ඔතරති”ති උපධාරෙත්තො “පයමතරං එත්ථ අඤ්ඤො න්භාපිතො භවිස්සති, තෙනෙස ජිග්චිජමානො තිත්ථං න ඔතරති මඤ්ඤ”ති වින්තෙත්වා අස්සගොපකෙ පුච්ඡි “අම්හො, ඉමස්මිං තිත්ථෙ කං පයමං න්භාපයිත්ථා”ති? “අඤ්ඤතරං වළවස්සං, සාමී”ති.

බොධිසත්තො “එස අත්තනො සිත්ඨවතාය ජිග්චිජන්තො එත්ථ න්භාපිතුං න ඉච්ඡති, ඉමං අඤ්ඤතිත්ථෙ න්භාපෙතුං වට්ඨති”ති තස්ස ආසයං ඤත්වා “හො අස්සගොපක, සජ්ජිමධුචාණිකාදිහිසඬ්ඛතපායාසම්පි තාව පුනප්පුනං භුඤ්ජන්තස්ස තිත්ති හොති. අයං අස්සො බහු වාරෙ ඉධ තිත්ථෙ න්භානො, අඤ්ඤම්පි තාව නං තිත්ථං ඔතාරෙත්වා න්භාපෙථ ව පායෙථ වා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

25.

“අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි තිත්ථෙහි, අස්සං පායෙහි සාරථී;
අච්චාසනස්ස පුරිසො, පායාසස්සපි තජ්ජති”ති.

තත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤෙහිති අඤ්ඤෙහි අඤ්ඤෙහි. පායෙහිති දෙසනාසීසමෙතං, න්භාපෙහි ව පායෙහි වාති අත්ථො. අච්චාසනස්සාති කරණත්ථෙ සාම්ච්චනං, අතිඅසනෙන අතිභුත්තෙනාති අත්ථො. පායාසස්සපි තජ්ජතීති සජ්ජිආදීහි අහිසඬ්ඛතෙන මධුරපායාසෙන තජ්ජති තිත්තො හොති, ධාතො සුභිතො න පුන භුඤ්ජිතුකාමතං ආපජ්ජති. තස්මා අයම්පි අස්සො ඉමස්මිං තිත්ථෙ නිබද්ධං න්භානෙන පරියත්ති. ආපන්තො භවිස්සති, අඤ්ඤත්ථ නං න්භාපෙථාති.

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා අස්සං අඤ්ඤතිත්ථං ඔතාරෙත්වා පායිංසු වෙච න්භාපයිංසු ව. බොධිසත්තො අස්සස්ස පාතීයං පිචිත්වා න්භානකාලෙ

රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. රාජා “කිං, තාත, අස්සො න්හාතො ච පිතො වා”ති පුච්ඡී. “ආම, දෙවා”ති. “පයමං කිං කාරණා න ඉච්ඡති”ති? “ඉමිනා නාම කාරණෙනා”ති සබ්බං ආචික්ඛි. රාජා “ඵවරුපස්ස තිරච්ඡානස්සාපි නාම ආසයං ජානාති, අහො පණ්ඩිතො”ති බොධිසත්තස්ස මහත්තං යසං දත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො. බොධිසත්තොපි යථාකම්මමෙව ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, අහං එතස්ස ඉදානෙව ආසයං ජානාමි, පුබ්බෙපි ජානාමියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මඬගලඅස්සො අයං භික්ඛු අහොසි, රාජා ආනන්දො, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

තිත්ථජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[26] 6. මහිළාමුඛජාතකවණ්ණනා

පුරාණවොරාත වචො නිසම්මාති ඉදං සත්ථා වෙඵ්චනෙ විහරත්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. දෙවදත්තො අජාතසත්තුකුමාරං පසාදෙත්වා ලාභසක්කාරං නිජ්ඣාදෙසි. අජාතසත්තුකුමාරො දෙවදත්තස්ස ගයාසීසෙ විහාරං කාරෙත්වා නානග්ගරසෙහි තිවස්සිකගන්ධසාලිභොජනස්ස දිවසෙ දිවසෙ පඤ්ච ථාලිපාකසතානි අභිහරි. ලාභසක්කාරං නිස්සාය දෙවදත්තස්ස පරිවාරො මහත්තො ජාතො, දෙවදත්තො පරිවාරෙන සද්ධිං විහාරෙයෙව හොති. තෙන සමයෙන රාජගහවාසිකා ද්වෙ සභායා. තෙසු එකො සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිතො, එකො දෙවදත්තස්ස. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං තස්මිං තස්මිං යානෙපි පස්සන්ති, විහාරං ගන්ත්වාපි පස්සන්තියෙව.

අට්ඨකදිවසං දෙවදත්තස්ස නිස්සිතකො ඉතරං ආහ – “ආවුසො, කිං ත්වං දෙවසිකං සෙදෙහි මුච්චමානෙහි පිණ්ඩාය වරසි, දෙවදත්තො ගයාසීසවිහාරෙ නිසීදිත්වාච නානග්ගරසෙහි සුභොජනං භුඤ්ජති, ඵවරුපො උපායො නත්ථී, කිං ත්වං දුක්ඛං අනුභොසි, කිං තෙ පාතොච ගයාසීසං ආගන්ත්වා සඋත්තරිහඬිගං යාගුං පිටිත්වා අට්ඨාරසවිධං බජ්ජකං බාදිත්වා නානග්ගරසෙහි සුභොජනං භුඤ්ජිතුං න වට්ටති”ති? සො පුනස්පුනං වුච්චමානො ගන්තුකාමො හුත්වා තතො පට්ඨාය ගයාසීසං ගන්ත්වා භුඤ්ජිත්වා කාලස්සෙව වෙඵ්චනං ආගච්ඡති. සො සබ්බකාලං පටිච්ඡාදෙතුං නාසක්ඛි, “ගයාසීසං ගන්ත්වා දෙවදත්තස්ස පට්ඨපිතං හත්තං භුඤ්ජති”ති න චිරස්සෙව පාකටො ජාතො. අථ නං සභායා පුච්ඡිංසු “සච්චං කිර, ත්වං ආවුසො, දෙවදත්තස්ස පට්ඨපිතං හත්තං භුඤ්ජසි”ති. “කො ඵ්චමාහා”ති? “අසුකො ච අසුකො වා”ති. “සච්චං අහං ආවුසො ගයාසීසං ගන්ත්වා භුඤ්ජාමි, න පන මෙ දෙවදත්තො හත්තං දෙති, අඤ්ඤ මනුස්සා දෙන්ති”ති. “ආවුසො, දෙවදත්තො බුද්ධානං පටිකණ්ටකො දුස්සීලො අජාතසත්තුං පසාදෙත්වා අධම්මෙන අත්තනො ලාභසක්කාරං උජ්ජාදෙසි,

ත්වං එවරුපෙ නියයානිකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා දෙවදත්තස්ස අධම්මෙන උප්පන්නං භොජනං භුක්ඤ්ජි, එහි තං සත්ථු සන්තිකං නෙස්සාමා”ති තං භික්ඛුං ආදාය ධම්මසභං ආගමිංසු.

සත්ථා දිස්වා ව “කිං, භික්ඛවෙ, එතං භික්ඛුං අනිච්ඡන්තඤ්ඤෙව ආදාය ආගතත්ථා”ති? “ආම භන්තෙ, අයං භික්ඛු තුම්භාකං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා දෙවදත්තස්ස අධම්මෙන උප්පන්නං භොජනං භුක්ඤ්ජති”ති. “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු දෙවදත්තස්ස අධම්මෙන උප්පන්නං භොජනං භුක්ඤ්ජසී”ති? “න භන්තෙ, දෙවදත්තො මය්හං දෙති, අඤ්ඤෙ මනුස්සා දෙන්ති, තමහං භුක්ඤ්ජාමි”ති. සත්ථා “මා භික්ඛු එත්ථ පරිහාරං කරි, දෙවදත්තො අනාචාරො දුස්සීලො, කථඤ්ඤි නාම ත්වං ඉධ පබ්බජිත්වා මම සාසනං භජන්තොයෙව දෙවදත්තස්ස භත්තං භුක්ඤ්ජසී, නිච්චකාලම්පි භජනසීලකොච ත්වං දිට්ඨදිට්ඨෙයෙව භජසී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො අභොසී. තදා රඤ්ඤො මහිළාමුඛො නාම මඬගලහත්ථී අභොසී සීලවා ආචාරසම්පන්නො, න කඤ්චි විභෙදෙති. අට්ඨකදිවසං තස්ස සාලාය සම්පෙ රත්තිභාගසමන්තරෙ වොරා ආගන්ත්වා තස්ස අවිදුරෙ නිසින්නා වොරමන්තං මන්තයිංසු “එවං උම්මඬගො භින්දිතබ්බො, එවං සන්ධිච්ඡෙදකම්මං කත්තබ්බං, උම්මඬගඤ්ච සන්ධිච්ඡෙදඤ්ච මග්ගසදිසං තිත්ථසදිසං නිජ්ජටං නිග්ගමිං. කත්වා හණ්ඩං හරිතුං වට්ටති, හරන්තෙන මාරෙන්වා වරිතබ්බං, එවං උට්ඨාතුං සමත්ථො නාම න භවිස්සති, වොරෙන ව නාම සීලාචාරයුත්තෙන න භවිතබ්බං, කක්ඛලෙන ඵරුසෙන සාහසිකෙන භවිතබ්බ”න්ති. එවං මන්තෙන්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං උග්ගණ්භාපෙන්වා අගමංසු. එතෙනෙව උපායෙන පුනදිවසෙපි පුනදිවසෙපිති බහු දිවසෙ තත්ථ ආගන්ත්වා මන්තයිංසු. සො තෙසං වචනං සුත්වා “තෙ මං සික්ඛාපෙන්ති”ති සඤ්ඤාය “ඉදානි මයා කක්ඛලෙන ඵරුසෙන සාහසිකෙන භවිතබ්බ”න්ති තථාරූපොව අභොසී. පාතොව ආගතං භත්ථීගොපකං සොණ්ඩාය ගහෙන්වා භූමියං පොට්ඨත්වා මාරෙසී. අපරම්පි තථා අපරම්පි තථාති ආගතාගතං මාරෙතියෙව.

“මහිළාමුඛො උම්මත්තකො ජාතො දිට්ඨදිට්ඨෙ මාරෙතී”ති රඤ්ඤො ආරොචයිංසු. රාජා බොධිසත්තං පහිණි “ගච්ඡ පණ්ඩිත, ජානාහි කෙන කාරණෙන සො දුට්ඨො ජාතො”ති. බොධිසත්තො ගන්ත්වා තස්ස සරීරෙ අරොගභාවං ඤත්වා “කෙන නු බො කාරණෙන එස දුට්ඨො ජාතො”ති උපධාරෙන්තො “අද්ධා අවිදුරෙ කෙසඤ්චි වචනං සුත්වා ‘මං එතෙ සික්ඛාපෙන්ති’ති සඤ්ඤාය දුට්ඨො ජාතො”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා භත්ථීගොපකෙ පුච්ඡි “අත්ථී නු බො භත්ථීසාලාය සම්පෙ රත්තිභාගෙ කෙහිවි කිඤ්චි කථිතපුබ්බ”න්ති? “ආම, සාමි, වොරා ආගන්ත්වා කථයිංසු”ති. බොධිසත්තො ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි “දෙව,

අඤ්ඤා හත්ථිස්ස සරීරෙ විකාරො නත්ථි, වොරානං කථං සුත්වා දුට්ඨො ජාතො”ති. “ඉදානි කිං කාතුං වට්ටති”ති? “සීලවත්තෙ සමණඛාන්මණෙ හත්ථිසාලායං නිසීදාපෙත්වා සීලාචාරකථං කථාපෙතුං වට්ටති”ති. “එවං කාරෙහි, තාතා”ති.

බොධිසත්තො ගන්ත්වා සීලවත්තෙ සමණඛාන්මණෙ හත්ථිසාලායං නිසීදාපෙත්වා “සීලකථං කථෙථ, හත්තෙ”ති ආහ. තෙ හත්ථිස්ස අවිදුරෙ නිසින්තා “න කොච්ඡි පරාමසිතබ්බො න මාරෙතබ්බො, සීලාචාරසම්පන්නෙන ඛන්තිමෙත්තානුද්දයයුත්තෙන භවිතුං වට්ටති”ති සීලකථං කථයිංසු. සො තං සුත්වා “මං ඉමෙ සික්ඛාපෙත්ති, ඉතො දානි පට්ඨාය සීලවත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති සීලවා අහොසි. රාජා බොධිසත්තං පුච්ඡි “කිං, තාත, සීලවා ජාතො”ති? බොධිසත්තො “ආම, දෙවා”ති. “එවරුපො දුට්ඨහත්ථි පණ්ඩිතෙ නිස්සාය පොරාණකධම්මෙයෙව පතිට්ඨිතො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

26.

“පුරාණවොරාන වචො නිසම්ම, මහිළාමුඛො පොථයමන්වචාරී;
සුසඤ්ඤතානඤ්ඤි වචො නිසම්ම, ගජුත්තමො සබ්බගුණෙසු
අට්ඨා”ති.

තත්ථ පුරාණවොරානන්ති පොරාණවොරානං. නිසම්මාති සුත්වා, පඨමං වොරානං වචනං සුත්වාති අත්ථො. මහිළාමුඛොති හත්ථිනිමුඛෙන සදිසමුඛො. යථා මහිළා පුරතො ඔලොකියමානා සොහති, න පච්ඡතො, තථා සොපි පුරතො ඔලොකියමානො සොහති. තස්මා “මහිළාමුඛො”තිස්ස නාමං අකංසු. පොථයමන්වචාරීති පොථයන්තො මාරෙත්තො අනුචාරී. අයමෙව වා පාඨො. සුසඤ්ඤතානන්ති සුට්ඨ සඤ්ඤතානං සීලවත්තානං. ගජුත්තමොති උත්තමගජො මඬිගලහත්ථි. සබ්බගුණෙසු අට්ඨාති සබ්බෙසු පොරාණගුණෙසු පතිට්ඨිතො. රාජා “තිරච්ඡානගතස්සාපි ආසයං ජානාති”ති බොධිසත්තස්ස මහන්තං යසං අදාසි. සො යාවතායුකං යත්වා සද්ධිං බොධිසත්තෙන යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “පුබ්බෙපි ත්වං භික්ඛු දිට්ඨදිට්ඨෙයෙව භජී, වොරානං වචනං සුත්වා වොරෙ භජී, ධම්මිකානං වචනං සුත්වා ධම්මිකෙ භජී”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මහිළාමුඛො විපක්ඛසෙවකභික්ඛු අහොසි, රාජා ආනන්දො, අමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහිළාමුඛජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[27] 7. අභිණ්භජාතකවණ්ණනා

නාලං කබලං පදාතවෙනි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උපාසකඤ්ච මහල්ලකත්ථෙරඤ්ච ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියං කිර ද්වෙ සභායකා. තෙසු එකො පබ්බජිත්වා දෙවසිකං ඉතරස්ස සරං ගච්ඡති. සො තස්ස භික්ඛං දත්වා සයම්පි භුඤ්ජිත්වා තෙනෙව සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා යාව සුරියත්ථඬගමනා ආලාපසල්ලාපෙන නිසිදිත්වා නගරං පවිසති, ඉතරොපි නං යාව නගරද්වාරා අනුගන්ත්වා නිවත්තති. සො තෙසං විස්සාසො භික්ඛුනං අන්තරෙ පාකටො ජාතො. අටෙකදිවසං භික්ඛු තෙසං විස්සාසකථං කටෙන්නා ධම්මසභායං නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡි, තෙ “ඉමාය නාම, හන්තෙ”ති කථයිංසු. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව ඉමෙ විස්සාසිකා, පුබ්බෙපි විස්සාසිකායෙව අගෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො අහොසි. තදා එකො කුක්කුරො මඬගලහත්ථියාලං ගන්ත්වා මඬගලහත්ථියස්ස භුඤ්ජනට්ඨානෙ පතිතානි හත්තසිත්ථානි බාදති. සො තෙනෙව භොජනෙන සංවද්ධමානො මඬගලහත්ථියස්ස විස්සාසිකො ජාතො හත්ථියස්සෙව සන්තිකෙ භුඤ්ජති, උභොපි විනා වත්තිතුං න සක්කොන්ති. සො හත්ථි නං සොණ්ඩාය ගහෙත්වා අපරාපරං කරොන්තො කීළති, උක්ඛිපිත්වා කුම්භෙ පතිට්ඨාපෙති. අටෙකදිවසං එකො ගාමිකමනුස්සො හත්ථිගොපකස්ස මූලං දත්වා තං කුක්කුරං ආදාය අත්තනො ගාමං අගමාසි. තතො පට්ඨාය සො හත්ථි කුක්කුරං අපස්සන්තො නෙව බාදති න පිවති න න්භායති. තමත්ථං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා බොධිසත්තං පභිණි “ගච්ඡ පණ්ඩිත, ජානාහි කිංකාරණා හත්ථි එවං කරොති”ති.

බොධිසත්තො හත්ථියාලං ගන්ත්වා හත්ථියස්ස දුම්මනභාවං ඤාත්වා “ඉමස්ස සරීරෙ රොගො න පඤ්ඤායති, කෙනචි පනස්ස සද්ධිං මිත්තසන්ථවෙන හවිතබ්බං, තං අපස්සන්තො එස මඤ්ඤෙ සොකාහිභූතො”ති හත්ථිගොපකෙ පුච්ඡි “අත්ථි නු බො ඉමස්ස කෙනචි සද්ධිං විස්සාසො”ති? “ආම, අත්ථි සාමි එකෙන සුනබෙන සද්ධිං බලවා මෙත්ති”ති. “කහං සො එතරහි”ති? “එකෙන මනුස්සෙන නීතො”ති. “ජානාථ පනස්ස නිවාසනට්ඨාන”න්ති? “න ජානාම, සාමි”ති. බොධිසත්තො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “නත්ථි, දෙව, හත්ථියස්ස කොචි ආබාධො, එකෙන පනස්ස සුනබෙන සද්ධිං බලවිස්සාසො, තං අපස්සන්තො න භුඤ්ජති මඤ්ඤෙ”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

27.

“නාලං කබලං පදාතවෙ, න ච පිණ්ඩං න කුසෙ න සංසිතුං;
මඤ්ඤාමි අභිණ්භදස්සනා, නාගො ස්නෙහමකාසි කුක්කුරෙ”ති.

තත්ථ නාලන්ති න සමත්ථො. කබලන්ති භොජනකාලෙ පයමමෙව දින්නං කට්ඨකකබලං. පදාතවෙති පආදාතවෙ, සන්ධිවසෙන ආකාරලොපො වෙදිතබ්බො, ගහෙතුන්ති අත්ථො. න ච පිණ්ඩන්ති වඩ්ඪෙත්වා දියමානං හත්තපිණ්ඩම්පි නාලං ගහෙතුං. න කුසෙති බාදනත්ථාය දින්නානි තිණානිපි නාලං ගහෙතුං. න සංසිතුන්ති න්හාපියමානො සරීරම්පි සංසිතුං නාලං. එවං යං යං සො හත්ථී කාතුං න සමත්ථො, තං තං සබ්බං රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා තස්ස අසමත්ථභාවෙ අත්තනා සල්ලක්ඛිතකාරණං ආරොචෙත්තො “මඤ්ඤාමී”ති ආදිමාහ.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “ඉදානි කිං කාතබ්බං පණ්ඩිතා”ති ප්‍රච්ඡි. “අම්භාකං කිර මඬිගලහත්ථීස්ස සභායං සුනඛං එකො මනුස්සො ගහෙත්වා ගතො, යස්ස සරෙ තං සුනඛං පස්සන්ති, තස්ස අයං නාම දණ්ඩො”ති හෙරිං වරාපෙථ දෙවා”ති. රාජා තථා කාරෙසි. තං පවත්තිං සුත්වා සො පුරිසො සුනඛං විස්සජ්ජෙසි, සුනඛො වෙගෙනාගන්ත්වා හත්ථීස්ස සන්තිකමෙව අගමාසි. හත්ථී තං සොණ්ඩාය ගහෙත්වා කුම්භෙ යපෙත්වා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා කුම්භා ඔතාරෙත්වා තෙන භුත්තෙ පච්ඡා අත්තනාපි භුඤ්ජී. “තිරච්ඡානගතස්ස ආසයං ජානාතී”ති රාජා බොධිසත්තස්ස මහත්තං යසං අදාසි.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉමෙ ඉදානෙව විස්සාසිකා, පුබ්බෙපි විස්සාසිකායෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා චතුසච්චකථාය විනිවට්ටෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. ඉදං චතුසච්චකථාය විනිවට්ටනං නාම සබ්බජාතකෙසුපි අත්ථීයෙව. මයං පන යත්ථස්ස ආනිසංසො පඤ්ඤායති, තත්ථෙව දස්සයිස්සාම.

තදා සුනඛො උපාසකො අහොසි, හත්ථී මහල්ලකත්ථෙරො, රාජා ආනන්දො, අමච්චපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසින්ති.

අභිණ්හජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[28] 8. නන්දිවිසාලජාතකවණ්ණනා

මනුඤ්ඤමෙව භාසෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියානං භික්ඛූනං ඔමසවාදං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්භි සමයෙ ඡබ්බග්ගියා කලහං කරොන්තා පෙසලෙ භික්ඛූ බුංසෙන්ති වම්භෙන්ති ඔවිජ්ඣන්ති, දසභි අක්කොසවත්ථුභි අක්කොසන්ති. භික්ඛූ හගවතො ආරොචෙසුං. හගවා ඡබ්බග්ගියෙ පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර භික්ඛවො”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ විගරහිත්වා “භික්ඛවෙ, එරුසවාවා නාම තිරච්ඡානගතානම්පි අමනාපා, පුබ්බෙපි එකො තිරච්ඡානගතො අත්තනං එරුසෙන සමුදාවරන්තං සහස්සං පරාජෙසී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං ගන්ධාරරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො ගොයොනියං නිබ්බත්ති. අථ නං තරුණවච්ඡකකාලෙයෙව එකො බ්‍රාහ්මණො ගොදක්ඛිණාදායකානං සන්තිකා ලහිත්වා “නන්දිවිසාලො”ති නාමං කත්වා පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා සම්පියායමානො යාගුහත්තාදීනි දත්වා පොසෙසි. බොධිසත්තො වයජ්ජත්තො චිත්තෙසි “අහං ඉමිනා බ්‍රාහ්මණෙන කිවිෂෙන පටිජග්ගිතො, මයා ව සද්ධිං සකලජම්බුදීපෙ අඤ්ඤො සමධුරො ගොණො නාම නත්ථි, යංනුනාහං අත්තනො බලං දස්සෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පොසාවනියං දදෙය්‍ය”න්ති සො එකදිවසං බ්‍රාහ්මණං ආහ “ගච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, එකං ගොචිත්තකසෙට්ඨිං උපසඬකම්ත්වා ‘මය්‍හං බලිබද්දො අතිබද්ධං සකට්ඨනං පවට්ටෙති’ති වත්වා සහස්සෙන අබ්භූතං කරොහි”ති. සො බ්‍රාහ්මණො සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසි “ඉමස්මිං නගරෙ කස්ස ගොණො ථාමසම්පත්තො”ති. අථ නං සෙට්ඨි “අසුකස්ස ව අසුකස්ස වා”ති වත්වා “සකලනගරෙ පන අම්භාකං ගොණෙහි සදිසො නාම නත්ථි”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො “මය්‍හං එකො ගොණො අතිබද්ධං සකට්ඨනං පවට්ටෙතුං සමත්ථො අත්ථි”ති ආහ. සෙට්ඨි ගහපති “කුතො එවරුපො ගොණො”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො “මය්‍හං ගෙහෙ අත්ථි”ති. “තෙන හි අබ්භූතං කරොහි”ති. “සාධු කරොමි”ති සහස්සෙන අබ්භූතං අකාසි.

සො සකට්ඨනං වාලුකාසක්ඛරපාසාණානංයෙව පුරෙත්වා පටිපාටියා යපෙත්වා සබ්බානි අක්ඛන්ධනයොත්තෙන එකතො බන්ධිත්වා නන්දිවිසාලං න්හාපෙත්වා ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං කත්වා කණ්ඨෙ මාලං පිළන්ධිත්වා පුරිමසකට්ඨරෙ එකකමෙව යොජෙත්වා සයං ධුරෙ නිසිදිත්වා පතොදං උක්ඛිපිත්වා “ගච්ඡ කුට, වහස්සු කුටා”ති ආහ. බොධිසත්තො “අයං මං අකුටං කුටවාදෙන සමුදාවරති”ති වත්තාරො පාදෙ ථම්හෙ විය නිව්වලෙ කත්වා අට්ඨාසි. සෙට්ඨි තඬ්ඛණඤ්ඤෙව බ්‍රාහ්මණං සහස්සං ආහරාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො සහස්සපරාජිතො ගොණං මුඤ්චිත්වා සරං ගන්ත්වා සොකාහිභූතො නිපජ්ජි. නන්දිවිසාලො වරිත්වා ආගතො බ්‍රාහ්මණං සොකාහිභූතං දිස්වා උපසඬකම්ත්වා “කිං, බ්‍රාහ්මණ, නිද්දායසි”ති ආහ. “කුතො මෙ, නිද්දා, සහස්සපරාජිතස්සාති, බ්‍රාහ්මණ, මයා එත්තකං කාලං තව ගෙහෙ වසන්තෙන අත්ථි කිඤ්චි භාජනං වා හින්දිතපුබ්බං, කොචි වා මද්දිතපුබ්බො, අට්ඨානෙ වා පන උච්චාරපස්සාවො කතපුබ්බො”ති? “නත්ථි තාතා”ති. අථ ත්වං මං කස්මා කුටවාදෙන සමුදාවරසි, තවෙවෙසො දොසො, මය්‍හං දොසො නත්ථි, ගච්ඡ, තෙන සද්ධිං ද්විහි සහස්සෙහි අබ්භූතං කරොහි, කෙවලං මං අකුටං කුටවාදෙන මා සමුදාවරසිති.

බ්‍රාහ්මණො තස්ස වචනං සුත්වා ගන්ත්වා ද්විහි සහස්සෙහි අබ්භූතං කත්වා පුරිමනෙයෙනෙව සකට්ඨනං අතිබන්ධිත්වා නන්දිවිසාලං මණ්ඩෙත්වා පුරිමසකට්ඨරෙ යොජෙසි. කථං යොජෙසිති? යුගං ධුරෙ නිව්වලං බන්ධිත්වා එකාය කොටියා නන්දිවිසාලං යොජෙත්වා එකං කොටිං ධුරයොත්තෙන

පලිවෙයෙත්වා යුගකොට්ඨ්ථ අක්ඛපාදස්ථ නිස්සාය මුණ්ඩරුක්ඛදණ්ඩකං දත්වා තෙන යොත්තෙන නිව්වලං බන්ධිත්වා යපෙසි. එවස්ථි කතෙ යුගං එත්තො වා ඉතො වා න ගච්ඡති, සක්කා හොති එකෙනෙව ගොණෙන ආකඬ්ඪිතුං. අපස්ස බ්‍රාහ්මණො ධුරෙ නිසිදිත්වා නන්දිවිසාලස්ස පිට්ඨිං පරිමජ්ජිත්වා “ගච්ඡ හදු, වහස්සු, හන්ද්‍රා”ති ආහ. බොධිසත්තො අතිබද්ධං සකට්ඨකං එකවෙගෙනෙව ආකඬ්ඪිත්වා පච්ඡා යීතං සකටං පුරතො යීතස්ස සකටස්ස යානෙ යපෙසි. ගොවිත්තකසෙට්ඨි පරාජිතො බ්‍රාහ්මණස්ස ද්වෙ සහස්සානි අදාසි. අස්ඤ්ඤපි මනුස්සා බොධිසත්තස්ස බහුං ධනං අදංසු, සබ්බං බ්‍රාහ්මණස්සෙව අහොසි. එවං සො බොධිසත්තං නිස්සාය බහුං ධනං ලභී.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඵරුසවචනං නාම කස්සචි මනාප”න්ති ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු ගරහිත්වා සික්ඛාපදං පස්ඤ්ඤපෙත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

28.

“මනුස්සස්මෙව භාසෙය්‍යා, නාමනුස්සස්ස කුදාවනං;
මනුස්සස්ස භාසමානස්ස, ගරුං භාරං උද්දධරි;
ධනස්ථ නං අලාභෙසි, තෙන චත්තමනො අහු”ති.

තත්ථ මනුස්සස්මෙව භාසෙය්‍යානි පරෙන සද්ධිං භාසමානො චතුදොසවිරහිතං මධුරං මනාපං සණ්ඨං මුදුකං පියවචනමෙව භාසෙය්‍යා. ගරුං භාරං උද්දධරිති නන්දිවිසාලො බලිබද්දො අමනාපං භාසමානස්ස භාරං අනුද්ධරිත්වා පච්ඡා මනාපං පියවචනං භාසමානස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගරුං භාරං උද්ධරි, උද්ධරිත්වා කඬ්ඪිත්වා පවට්ටෙසිති අත්ථො, ද-කාරො පනෙත්ථ ඛාස්සනසන්ධිවසෙන පදසන්ධිකරො.

ඉති සත්ථා “මනුස්සස්මෙව භාසෙය්‍යා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, නන්දිවිසාලො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

නන්දිවිසාලජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[29] 9. කණ්ඨජාතකවණ්ණනා

යතො යතො ගරු ධුරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො යමකපාටිභාරියං ආරබ්භ කටෙසි. තං සද්ධිං දෙවොරොහණෙන තෙරසකනිපාතෙ සරභමීගජාතකෙ (ජා. 1.13.134 ආදයො) ආවි භවිස්සති. සම්මාසම්බුද්ධෙ පන යමකපාටිභාරියං කත්වා දෙවලොකෙ තෙමාසං වසිත්වා මහාපචාරණාය සඬ්ඝස්සනගරද්වාරෙ ඔරුය්හ මහන්තෙන පරිවාරෙන ජෙතවනං පටිට්ඨෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, තථාගතො නාම අසම්බුරො, තථාගතෙන වුළ්භධුරං අස්ඤ්ඤො

වහිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, ඡ සත්ථාරො ‘මයමෙව පාටිභාරියං කරිස්සාම, මයමෙව පාටිභාරියං කරිස්සාමා’ති වත්වා එකමිපි පාටිභාරියං න අකංසු, අහො සත්ථා අසමධුරො’ති සත්ථු ගුණකථං කථෙන්නා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡි. “මයං, භන්තෙ, න අඤ්ඤාය කථාය, එවරුපාය නාම තුම්භාකමෙව ගුණකථායා”ති. සත්ථා “භික්ඛවෙ, ඉදානි මයා වුළ්භධුරං කො වහිස්සති, පුබ්බෙ තීරච්ඡානායොනියං නිබ්බත්තොපි අහං අත්තනා සමධුරං කඤ්චි නාලත්ථ”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගොයොනියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. අථ නං සාමිකා තරුණවච්ඡකකාලෙයෙව එකිස්සා මහල්ලිකාය සරෙ වසිත්වා තස්සා නිවාසවෙනනතො පරිච්ඡින්නදිත්වා අදංසු. සා තං යාගුහත්තාදිහි පටිජග්ගමානා පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා වඩ්ඪෙසි. සො “අයයිකාකාලකො” ත්වෙව නාමං පඤ්ඤායිත්ථ. වයජපත්තො ව අඤ්ජනවණ්ණො හුත්වා ගාමගොණෙහි සද්ධිං වරති, සීලාචාරසම්පන්නො අහොසි. ගාමදාරකා සිඬිගෙසුපි කණ්ණෙසුපි ගලෙපි ගහෙත්වා ඔලම්බන්ති, නඬිගුට්ඨෙපි ගහෙත්වා කීළන්ති, පිට්ඨියමිපි නිසිදන්ති. සො එකදිවසං වින්තෙසි “මය්හං මාතා දුග්ගතා, මං පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා දුක්ඛෙන පොසෙසි, යංනුනාහං හතිං කත්වා ඉමං දුග්ගතභාවතො මොවෙය්”න්ති. සො තතො පට්ඨාය හතිං උපධාරෙන්නො වරති.

අපේකදිවසං එකො සත්ථවාහපුත්තො පඤ්චහි සකට්ඨකෙහි විසමතිත්ථං සම්පත්තො, තස්ස ගොණා සකට්ඨානි උත්තාරෙතුං න සක්කොන්ති, පඤ්චසු සකට්ඨකෙසු ගොණා යුගපරම්පරාය යොජිතා එකමිපි සකට්ඨං උත්තාරෙතුං නාසක්ඛිංසු. බොධිසත්තොපි ගාමගොණෙහි සද්ධිං තත්ථ සම්පෙ වරති. සත්ථවාහපුත්තොපි ගොසුත්තවිත්තකො, සො “අත්ථි නු බො එතෙසං ගුත්තං අත්තරෙ ඉමානි සකට්ඨානි උත්තාරෙතුං සමත්ථො උසභාජානියො”ති උපධාරයමානො බොධිසත්තං දිස්වා “අයං ආජානියො සක්ඛිස්සති මය්හං සකට්ඨානි උත්තාරෙතුං, කො නු බො අස්ස සාමිකො”ති ගොපාලකෙ පුච්ඡි “කො නු බො හො ඉමස්ස සාමිකො, අහං ඉමං සකට්ඨෙ යොජෙත්වා සකට්ඨෙසු උත්තාරිතෙසු වෙනනං දස්සාමි”ති. තෙ ආහංසු “ගහෙත්වා නං යොජෙථ, නත්ථි ඉමස්ස ඉමස්මිං යානෙ සාමිකො”ති. සො නං නාසාය රජ්ජකෙන බන්ධිත්වා ආකඩ්ඪෙන්නො වාලෙතුමිපි නාසක්ඛි. බොධිසත්තො කීර “හනියා කථිතාය ගම්ස්සාමි”ති න අගමාසි. සත්ථවාහපුත්තො තස්සාධිජ්ජායං ඤත්වා “සාමි, තයා පඤ්චසු සකට්ඨකෙසු උත්තාරිතෙසු එකෙකස්ස සකට්ඨස්ස ද්වෙ ද්වෙ කභාපණෙ හතිං කත්වා සහස්සං දස්සාමි”ති ආහ. තදා බොධිසත්තො සයමෙව අගමාසි. අථ නං පුරිසා පුරිමසකට්ඨෙසු යොජෙසු. අථ නං එකවෙගෙනෙව උක්ඛිපිත්වා ඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි. එතෙනුපායෙන සබ්බසකට්ඨානි උත්තාරෙසි.

සත්ථවාහපුත්තො එකෙකස්ස සකටස්ස එකෙකං කත්වා පඤ්චසතානි හණ්ඩිකං කත්වා තස්ස ගලෙ බන්ධි. සො “අයං මය්හං යථාපරිච්ඡින්නං හතිං න දෙති, න දානිස්ස ගන්තුං දස්සාමි”ති ගන්ත්වා සබ්බපුරිමසකටස්ස පුරතො මග්ගං නිවාරෙත්වා අට්ඨාසි. අපනෙතුං වායමන්තාපි නං අපනෙතුං නාසක්ඛිංසු. සත්ථවාහපුත්තො “ජානාති මඤ්ඤෙ එස අත්තනො හතියා උනහාව”න්ති එකෙකස්මිං සකටෙ ද්වෙ ද්වෙ කත්වා සහස්සහණ්ඩිකං බන්ධිත්වා “අයං තෙ සකටුත්තරණහතී”ති ගීවායං ලග්ගෙසි. සො සහස්සහණ්ඩිකං ආදාය මාතු සන්තිකං අගමාසි. ගාමදාරකා “කිං නාමෙතං අයයිකාකාළකස්ස ගලෙ”ති බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්ති. සො තෙ අනුබන්ධිත්වා දුරතොව පලාපෙත්තො මාතු සන්තිකං ගතො. පඤ්චන්තං පන සකටසතානං උත්තාරිතත්තා රත්තෙහි අක්ඛිති කිලන්තරූපො පඤ්ඤායිත්ථ. අයයිකා තස්ස ගීවාය සහස්සත්ථවිකං දිස්වා “තාත, අයං තෙ කහං ලද්ධා”ති ගොපාලකදාරකෙ පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “තාත, කිං අහං තයා ලද්ධහතියා ජීවිතුකාමා, කිංකාරණා ඵ්වරූපං දුක්ඛං අනුභොසී”ති වත්වා බොධිසත්තං උණ්හොදකෙන න්හාපෙත්වා සකලසරීරං තෙලෙන මක්ඛෙත්වා පාතීයං පායෙත්වා සප්පායං භොජනං භොජෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සද්ධිං බොධිසත්තෙන යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව අසමධුරො, පුබ්බෙපි අසමධුරොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථාමාහ –

29.

“යතො යතො ගරු ධුරං, යතො ගම්භීරවත්තනී;
තදාස්සු කණ්භං යුඤ්ජන්ති, ස්වාස්සු තං වහතෙ ධුර”න්ති.

තත්ථ යතො යතො ගරු ධුරන්ති යස්මිං යස්මිං යානෙ ධුරං ගරු භාරියං හොති, අඤ්ඤෙ බලිබද්දා උක්ඛිපිතුං න සක්කොන්ති. යතො ගම්භීරවත්තනීති වත්තන්ති එත්ථාති වත්තනී, මග්ගස්සෙතං නාමං, යස්මිං යානෙ උදකච්ඡික්ඛල්ලමහන්තතාය වා විසමච්ඡින්නතටභාවෙන වා මග්ගො ගම්භීරො හොතීති අත්ථො. තදාස්සු කණ්භං යුඤ්ජන්තිති එත්ථ අස්සුති නිපාතමත්තං, තදා කණ්භං යුඤ්ජන්තිති අත්ථො. යදා ධුරඤ්ච ගරු හොති මග්ගො ව ගම්භීරො, තදා අඤ්ඤෙ බලිබද්දෙ අපනෙත්වා කණ්භමෙව යොජෙන්නීති වුත්තං හොති. ස්වාස්සු තං වහතෙ ධුරන්ති එත්ථාපි අස්සුති නිපාතමත්තමෙව, සො තං ධුරං වහතීති අත්ථො.

ඵචං හගවා “තදා, භික්ඛවෙ, කණ්භොව තං ධුරං වහතී”ති දස්සෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මහල්ලිකා උජ්ජලවණ්ණා අභොසි, අයයිකාකාළකො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

කණ්භජාතකවණ්ණනා නවමා.

[30] 10. මුනිකජාතකවණ්ණනා

මා මුනිකස්ස පිහයිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුල්ලකුමාරිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං තෙරසකනිපාතෙ වුළුනාරදකස්සපජාතකෙ (ජා. 1.13.40 ආදයො) ආවි භවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසී”ති පුච්ඡී. “ආම, භන්තෙ”ති. “කිං නිස්සායා”ති? “පුල්ලකුමාරිකාපලොභනං භන්තෙ”ති. සත්ථා “භික්ඛු එසා තච අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං ඉමිස්සා විවාහදිවසෙ ජීවිතක්ඛයං පත්ථා මහාජනස්ස උත්තරිහඬිගභාවං පත්තො”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ එකස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙහෙ ගොයොනියං නිබ්බන්ති “මහාලොභිතො”ති නාමෙන, කනිට්ඨභාතාපිස්ස වුළුලොභිතො නාම අහොසි. තෙයෙව ද්වෙ භාතිකෙ නිස්සාය තස්මිං කුලෙ කම්මධුරං වත්තති. තස්මිං පන කුලෙ එකා කුමාරිකා අත්ථී, තං එකො නගරවාසී කුලපුත්තො අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙසි. තස්සා මාතාපිතරො “කුමාරිකාය විවාහකාලෙ ආගතානං පාහුනකානං උත්තරිහඬිගො භවිස්සතී”ති යාගුහත්තං දත්ථා මුනිකං නාම සුකරං පොසෙසුං. තං දිස්ථා වුළුලොභිතො භාතරං පුච්ඡී “ඉමස්මිං කුලෙ කම්මධුරං වත්තමානං අම්භෙ ද්වෙ භාතිකෙ නිස්සාය වත්තති, ඉමෙ පන අම්භාකං තිණපලාලාදීනෙව දෙන්ති, සුකරං යාගුහත්තෙන පොසෙන්ති, කෙන නු බො කාරණෙන එස එතං ලහතී”ති. අට්ඨස්ස භාතා “තාත වුළුලොභිත, මා ත්වං එතස්ස භොජනං පිහයි, අයං සුකරො මරණභත්තං භුඤ්ජති. එතිස්සා හි කුමාරිකාය විවාහකාලෙ ආගතානං පාහුනකානං උත්තරිහඬිගො භවිස්සතීති ඉමෙ එතං සුකරං පොසෙන්ති, ඉතො කතිපාහව්වයෙන තෙ මනුස්සා ආගමිස්සන්ති, අට්ඨ නං සුකරං පාදෙසු ගහෙත්ථා කඩ්ඞෙත්තා හෙට්ඨාමඤ්චතො නිහරිත්ථා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්ථා පාහුනකානං සුපබ්බාඤ්ජනං කරියමානං පස්සිස්සසී”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

30.

“මා මුනිකස්ස පිහයි, ආතුරන්තානි භුඤ්ජති;
අප්පොස්සුක්කො භුසං බාද, එතං දීඝායුලක්ඛණං”න්ති.

තත්ථ මා මුනිකස්ස පිහයිති මුනිකස්ස භොජනෙ පිහං මා උප්පාදයි, “එස මුනිකො සුභොජනං භුඤ්ජතී”ති මා මුනිකස්ස පිහයි, “කදා නු බො අහමිපි එවං සුබ්බිතො භවෙය්‍ය”න්ති මා මුනිකභාවං පත්ථයි. අයඤ්චි ආතුරන්තානි භුඤ්ජති. ආතුරන්තානීති මරණභොජනානි. අප්පොස්සුක්කො භුසං බාදාති තස්ස භොජනෙ නිරුස්සුක්කො හුත්ථා අත්තනා ලද්ධං භුසං බාද. එතං දීඝායුලක්ඛණන්ති එතං දීඝායුභාවස්ස කාරණං. තතො න විරස්සෙව තෙ මනුස්සා ආගමිංසු, මුනිකං සාතෙත්ථා නානප්පකාරෙහි

පවිංසු. බොධිසත්තො චූළලොහිතං ආහ “දිට්ඨො තෙ, තාත, මුනිකො”ති. දිට්ඨං මෙ, භාතික, මුනිකස්ස භොජනඵලං, එතස්ස භොජනතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන අමහාකං තිණපලාලභුසමත්තමෙව උත්තමඤ්ච අනවජ්ජඤ්ච දීඝායුලක්ඛණඤ්චාති.

සත්ථා “එවං බො ත්වං භික්ඛු පුබ්බෙපි ඉමං කුමාරිකං නිස්සාය ජීවිතක්ඛයං පත්වා මහාජනස්ස උත්තරිහඬිගභාවං ගතො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මුනිකසුකරො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, ථුල්ලකුමාරිකා ඵසා එව, චූළලොහිතො ආනන්දො, මහාලොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මුනිකජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුරුඬිගවග්ගො තතියො.

තස්සුද්දානං –

කුරුඬිගං කුක්කුරඤ්චෙව, භොජාජාතීයඤ්ච ආජඤ්ඤං;
තිත්ථං මහිලාමුඛාභිණ්හං, නන්දිකණ්ඨෙව මුනිකන්ති.

4. කුලාවකවග්ගො

[31] 1. කුලාවකජාතකවග්ගො

කුලාවකාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අපරිස්සාවෙන්වා පානීයං පිතං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථිතො කිර ද්වෙ සභායකා දහරහික්ඛු ජනපදං ගන්ත්වා එකස්මිං ඵාසුකට්ඨානෙ යථාජ්ඣාසයං වසින්වා “සම්මාසම්බුද්ධං පස්සිස්සාමා”ති පුන තතො නික්ඛමිත්වා ජෙනවනාහිමුඛා පායිංසු. එකස්ස හත්ථෙ පරිස්සාවනං අත්ථි, එකස්ස නත්ථි. ද්වෙපි එකතො පානීයං පරිස්සාවෙන්වා පිවන්ති. තෙ එකදිවසං විවාදං අකංසු. පරිස්සාවනසාමිකො ඉතරස්ස පරිස්සාවනං අදත්වා සයමෙව පානීයං පරිස්සාවෙන්වා පිවි, ඉතරො පන පරිස්සාවනං අලභින්වා පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො අපරිස්සාවෙන්වා පානීයං පිවි. තෙ උභොපි අනුපුබ්බෙන ජෙනවනං පත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා සම්මොදනීයං කථං කටෙත්වා “කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡි. “හන්තෙ, මයං කොසලජනපදෙ එකස්මිං ගාමකෙ වසින්වා තතො නික්ඛමිත්වා තුම්භාකං දස්සනත්ථාය ආගතා”ති. “කච්චි පන වො සමග්ගා ආගතත්ථා”ති? අපරිස්සාවනකො ආහ “අයං, හන්තෙ, අන්තරාමග්ගෙ මයා සද්ධිං විවාදං කත්වා පරිස්සාවනං නාදාසි”ති. ඉතරොපි ආහ “අයං, හන්තෙ, අපරිස්සාවෙන්වා ජානං සපාණකං උදකං පිවි”ති. “සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු ජානං සපාණකං උදකං පිවි”ති? “ආම, හන්තෙ, අපරිස්සාවිතං උදකං පිවින්ති. සත්ථා “භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා දෙවනගරෙ රජ්ජං කාරෙන්තා යුද්ධපරාජිතා සමුද්දප්පිට්ඨෙන පලායන්තා ‘ඉස්සරියං නිස්සාය පාණවධං න කරිස්සාමා’ති තාව මහන්තං යසං පරිච්චිත්වා සුපණ්ණපොතකානං ජීවිතං දත්වා රථං නිවත්තයිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහෙ එකො මාගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො යථා එතරහි සක්කො පුරිමත්තභාවෙ මගධරට්ඨෙ මචලගාමකෙ නිබ්බත්ති, එවං තස්මිංයෙව මචලගාමකෙ මහාකුලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති. නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “මසකුමාරො”ත්ථෙව නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො “මසමාණවො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. අථස්ස මාතෘපිතරො සමානජාතිකකුලතො දාරිකං ආනයිංසු. සො පුත්තධීතාහි වඩ්ඪමානො දානපති අභොසි, පඤ්ච සීලානි රක්ඛති. තස්මිඤ්ච ගාමෙ තෙත්තිංසෙව කුලානි භොන්ති, තෙපි තෙත්තිංස කුලා මනුස්සා එකදිවසං ගාමමජ්ඣෙ යත්වා ගාමකම්මං කරොන්ති. බොධිසත්තො ධීතට්ඨානෙ පාදෙහි පංසුං වියුහින්වා තං පදෙසං රමණීයං කත්වා අට්ඨාසි, අථඤ්ඤො එකො ආගන්ත්වා තස්මිං යානෙ ධීතො. බොධිසත්තො අපරං යානං රමණීයං කත්වා අට්ඨාසි, තත්ත්වා අඤ්ඤො ධීතො. බොධිසත්තො අපරමිපි අපරමිපිති සබ්බෙසමිපි ධීතට්ඨානං රමණීයං කත්වා අපරෙන සමයෙන තස්මිං යානෙ මණ්ඩපං කාරෙසි, මණ්ඩපමිපි අපනෙන්වා සාලං කාරෙසි, තත්ථ ඵලකාසනානි සන්ථරිත්වා පානීයවාටිං යපෙසි.

අපරෙන සමයෙන තෙපි තෙත්තිංසජනා බොධිසත්තෙන සමානච්ඡන්දා අහෙසුං. තෙ බොධිසත්තො පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා තතො පට්ඨාය තෙහි සද්ධිං පුඤ්ඤානි කරොන්තො විවරති. තෙපි තෙනෙව සද්ධිං පුඤ්ඤානි කරොන්තා කාලස්සෙව වුට්ඨාය වාසිඵරසුමුසලහත්ථා චතුමහාපථාදීසු මුසලෙන පාසාණෙ උබ්බත්තෙත්වා පවට්ටෙන්ති, යානානං අක්ඛපටිසාතරුක්ඛෙ හරන්ති, විසමං සමං කරොන්ති, සෙතං අත්ථරන්ති, පොක්ඛරණියො ඛණන්ති, සාලං කරොන්ති, දානානි දෙන්ති, සීලානි රක්ඛන්ති. එවං යෙහුයොන සකලගාමවාසීනො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සීලානි රක්ඛිංසු.

අථ තෙසං ගාමභොජකො චින්තෙසි “අහං පුබ්බෙ එතෙසු සුරං පිචන්තෙසු පාණාතිපාතාදීනි කරොන්තෙසු වාටිකභාපණාදිවසෙන චෙව දණ්ඩබලිවසෙන ච ධනං ලභාමි, ඉදානි පන මසො මාණුවො සීලං රක්ඛාපෙති, තෙසං පාණාතිපාතාදීනි කාතුං න දෙති, ඉදානි පන තෙ පඤ්ච සීලානි න රක්ඛාපෙස්සාමි”ති කුද්ධො රාජානං උපසඬකමිත්වා “දෙව, ඛහු වොරා ගාමසාතාදීනි කරොන්තා විවරන්ති”ති ආහ. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “ගච්ඡ, තෙ ආනෙහී”ති ආහ. සො ගන්ත්වා සබ්බෙපි තෙ බන්ධිත්වා ආනෙත්වා “ආනීතා, දෙව, වොරා”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තෙසං කම්මං අසොධෙත්වා ච “හත්ථීනා තෙ මද්දාපෙථා”ති ආහ. තතො සබ්බෙපි තෙ රාජඬගණෙ නිපජ්ජාපෙත්වා හත්ථීං ආනයිංසු. බොධිසත්තො තෙසං ඔවාදං අදාසි “තුම්හෙ සීලානි ආවජ්ජෙථ, පෙසුඤ්ඤකාරකෙ ච රඤ්ඤෙ ච හත්ථීම්හි ච අත්තතො සරීරෙ ච එකසදිසමෙව මෙත්තං භාවෙථා”ති. තෙ තථා අකංසු. අථ තෙසං මද්දනත්ථාය හත්ථීං උපනෙසුං. සො උපනියමානොපි න උපගච්ඡති, මහාවිරවං විරචිත්වා පලායති. අඤ්ඤං අඤ්ඤං හත්ථීං ආනයිංසු, තෙපි තට්ඨෙව පලායිංසු.

රාජා “එතෙසං හත්ථෙ කිඤ්චි ඔසධං හවිස්සති”ති චින්තෙත්වා “විචිනථා”ති ආහ. විචිනන්තා අදිස්වා “නත්ථී, දෙවා”ති ආහංසු. තෙන හි කිඤ්චි මන්තං පරිචන්තෙස්සන්ති, පුච්ඡං තෙ “අත්ථී වො පරිචන්තනමන්තො”ති? රාජපුරිසා පුච්ඡිංසු, බොධිසත්තො “අත්ථී”ති ආහ. රාජපුරිසා “අත්ථී කිර, දෙවා”ති ආරොචයිංසු, රාජා සබ්බෙපි තෙ පක්කොසාපෙත්වා “තුම්හාකං ජානනමන්තං කට්ඨං”ති ආහ. බොධිසත්තො අවොච “දෙව, අඤ්ඤො අම්හාකං මන්තො නාම නත්ථී, අම්හෙ පන තෙත්තිංසමත්තා ජනා පාණං න හනාම, අදින්තං නාදියාම, මිච්ඡාචාරං න වරාම, මුසාවාදං න හණාම, මජ්ජං න පිචාම, මෙත්තං භාවෙම, දානං දෙම, මග්ගං සමං කරොම, පොක්ඛරණියො ඛණාම, සාලං කරොම, අයං අම්හාකං මන්තො ච පරිත්තඤ්ච වුඩ්ඪි වා”ති. රාජා තෙසං පසන්තො පෙසුඤ්ඤකාරකස්ස සබ්බං ගෙහවිහවං තඤ්ච තෙසංයෙව දාසං කත්වා අදාසි, තං හත්ථීඤ්ච ගාමඤ්ච තෙසංයෙව අදාසි.

තෙ තතො පට්ඨාය යථාරුචියා පුඤ්ඤානි කරොන්තා “චතුමහාපථෙ මහන්තං සාලං කාරෙස්සාමා”ති වඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙත්වා සාලං පට්ඨපෙසුං. මාතුගාමෙසු පන විගතච්ඡන්දනය තස්සා සාලාය මාතුගාමානං පත්තිං නාදංසු. තෙන ච සමයෙන බොධිසත්තස්ස ගෙහෙ සුධම්මා, චිත්තා, නන්දා, සුජාති වතස්සො ඉත්ථියො හොන්ති. තාසු සුධම්මා වඩ්ඪකිනා සද්ධිං එකතො හුත්වා “භාතික, ඉමිස්සා සාලාය මං පෙට්ඨිකං කරොහි”ති වත්වා ලඤ්ජං අදාසි. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පට්ඨමෙව කණ්ණිකාරුක්ඛං සුක්ඛාපෙත්වා තච්ඡෙත්වා විජ්ඣන්තවා කණ්ණිකං නිට්ඨාපෙත්වා වත්ථෙත පලිවෙදෙත්වා යපෙසි. අථ සාලං නිට්ඨාපෙත්වා කණ්ණිකාරොපනකාලෙ “අහො, අය්‍යා, එකං න සරිම්භා”ති ආහ. “කිං නාම, හො”ති. “කණ්ණිකා ලද්ධං වට්ටති”ති. “හොතු ආහරිස්සාමා”ති? “ඉදානි ඡින්නරුක්ඛෙන කාතුං න සක්කා, පුබ්බෙයෙව ඡින්නිත්වා තච්ඡෙත්වා විජ්ඣන්තවා යපිතකණ්ණිකා ලද්ධං වට්ටති”ති. “ඉදානි කිං කාතබ්බ”න්ති? “සවෙ කස්සචි ගෙහෙ නිට්ඨාපෙත්වා යපිතා වික්කායිකකණ්ණිකා අත්ථි, සා පරියෙසිතබ්බා”ති. තෙ පරියෙසන්තා සුධම්මාය ගෙහෙ දිස්වා මූලෙන න ලහිංසු. “සවෙ මං සාලාය පත්තිකං කරොථ, දස්සාමි”ති චුත්තෙ “න මයං මාතුගාමානං පත්තිං දම්භා”ති ආහංසු.

අථ තෙ වඩ්ඪකි ආහ “අය්‍යා, තුම්හෙ කිං කථෙථ, යපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකං අඤ්ඤං මාතුගාමරහිතට්ඨානං නාම නත්ථි, ගණ්ඨථ කණ්ණිකං, එවං සන්තෙ අම්භාකං කම්මං නිට්ඨං ගම්ස්සති”ති. තෙ “සාධු”ති කණ්ණිකං ගෙහත්වා සාලං නිට්ඨාපෙත්වා ආසනඵලකානි සන්ථරිත්වා පානීයවාටියො යපෙත්වා යාගුහන්තං නිබන්ධිංසු. සාලං පාකාරෙන පරික්ඛිපිත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා අන්තොපාකාරෙ වාලුකං ආකිරිත්වා බහිපාකාරෙ තාලපන්තියො රොපෙසුං. චිත්තාපි තස්මිං යානෙ උය්‍යානං කාරෙසි, “පුප්පුපගඵලපගරුක්ඛො අසුකො නාම තස්මිං නත්ථි”ති නාහොසි. නන්දාපි තස්මිංයෙව යානෙ පොක්ඛරණිං කාරෙසි පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තං රමණීයං. සුජා න කිඤ්චි අකාසි.

බොධිසත්තො මාතු උපට්ඨානං පිතු උපට්ඨානං කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකකම්මං සච්චවාචං අඵරුසවාචං අපිසුණවාචං මච්ඡෙරවිනයන්ති ඉමානි සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා –

“මාතාපෙත්තිහරං ජන්තුං, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනං;
සණ්ඨං සබ්බසම්භාසං, පෙසුණෙය්‍යාප්පහායිනං.

“මච්ඡෙරවිනයෙ යුත්තං, සච්චං කොධාහිභුං නරං;
තං වෙ දෙවා තාවතිංසා, ආහු සප්පුරිසො ඉති”ති. (සං. නි. 1.257) –

එවං පසංසියභාවං ආපජ්ජිත්වා ජීවිතපරියොසානෙ තාවතිංසභවනෙ සක්කො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බන්ති, තෙපිස්ස සභායා තත්ථෙව නිබ්බන්තිංසු. තස්මිං

කාලෙ තාවනිංසභවනෙ අසුරා පටිවසන්ති. සක්කො දෙවරාජා “කිං නො සාධාරණෙන රජ්ජෙනා”ති අසුරෙ දිබ්බපානං පායෙත්වා මත්තෙ සමානෙ පාදෙසු ගාභාපෙත්වා සිනෙරුපබ්බතපාදෙ බිපාපෙසි. තෙ අසුරභවනමෙව සම්පාපුණිංසු.

අසුරභවනං නාම සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ තාවනිංසදෙවලොකස්පමාණමෙව, තත්ථ දෙව්‍යානං පාරිච්ඡත්තකො විය චිත්තපාටලි නාම කස්පට්ඨියරුක්කො හොති. තෙ චිත්තපාටලියා පුප්ඵිතාය ජානන්ති “නායං අම්භාකං දෙවලොකො, දෙවලොකස්මිඤ්ඤි පාරිච්ඡත්තකො පුප්ඵති”ති. අථ තෙ “ජරසක්කො අම්භෙ මත්තෙ කත්වා මහාසමුද්දපිට්ඨෙයෙ බිපිත්වා අම්භාකං දෙවනගරං ගණ්ඨි, තෙ මයං තෙන සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා අම්භාකං දෙවනගරමෙව ගණ්ඨිස්සාමා”ති කිපිල්ලිකා විය ථම්භං සිනෙරුං අනුසඤ්චරමානා උට්ඨන්හිංසු. සක්කො “අසුරා කිර උට්ඨිතා”ති සුත්වා සමුද්දපිට්ඨෙයෙව අබ්භුග්ගන්ත්වා යුජ්ඣමානො තෙහි පරාජිතො දියඬිඬයොජනසතිකෙන වෙජයන්තරංථන දක්ඛිණසමුද්දස්ස මත්ථකෙන පලායිතුං ආරද්ධො. අථස්ස රථො සමුද්දපිට්ඨෙන වෙගෙන ගච්ඡන්තො සිම්බලිවනං පක්ඛන්තො, තස්ස ගමනමග්ගෙ සිම්බලිවනං නළවනං විය ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා සමුද්දපිට්ඨෙයෙ පතති. සුපණ්ණපොතකා සමුද්දපිට්ඨෙයෙ පරිපතන්තා මහාවිරවං රවිංසු. සක්කො මාතලිං පුච්ඡ “සම්ම මාතලි, කිං සද්දො නාමෙස, අතිකාරුඤ්ඤරවො වත්තති”ති? “දෙව, තුම්භාකං රථවෙගෙන විචුණ්ණිතෙ සිම්බලිවනෙ පතන්තෙ සුපණ්ණපොතකා මරණභයතප්පිතා එකවිරවං විරවන්ති”ති.

මහාසත්තො “සම්ම මාතලි, මා අම්භෙ නිස්සාය එතෙ කිලමන්තු, න මයං ඉස්සරියං නිස්සාය පාණවධකම්මං කරොම, එතෙසං පන අත්ථාය මයං ජීවිතං පරිච්චජිත්වා අසුරානං දස්සාම, නිවත්තයෙනං රථ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

31.

“කුලාවකා මාතලි සිම්බලිස්මිං, ඊසාමුබ්බෙන පරිවජ්ජයස්සු;
කාමං චජාම අසුරෙසු පාණං, මාමෙ දිජා විකුලාවා අහෙසු”න්ති.

තත්ථ කුලාවකාති සුපණ්ණපොතකා. මාතලීති සාරථී. ආමන්තෙසි. සිම්බලිස්මිත්ති පස්ස එතෙ සිම්බලිරුක්කො ඔලම්බන්තා ධීතාති දස්සෙති. ඊසාමුබ්බෙන පරිවජ්ජයස්සුති එතෙ එතස්ස රථස්ස ඊසාමුබ්බෙන යථා න භඤ්ඤන්ති, එවං තෙ පරිවජ්ජයස්සු. කාමං චජාම අසුරෙසු පාණන්ති යදි අම්භෙසු අසුරානං පාණං චජන්තෙසු එතෙසං සොත්ථී හොති, කාමං චජාම එකංසෙනෙව මයං අසුරෙසු අම්භාකං පාණං චජාම. මාමෙ දිජා විකුලාවා අහෙසුන්ති ඉමෙ පන දිජා ඉමෙ ගරුළපොතකා විද්ධස්තවිචුණ්ණිතකුලාවකතාය විකුලාවා මා අහෙසුං, මා අම්භාකං දුක්ඛං

එතෙසං උපරි බිප, නිවත්තය නිවත්තය රථන්ති. මාතලිසඬිගාහකො තස්ස වචනං සුත්වා රථං නිවත්තෙන්වා අඤ්ඤෙන මග්ගෙන දෙවලොකාහිමුඛං අකාසි. අසුරා පන තං නිවත්තයමානමෙව දිස්වා “අද්ධා අඤ්ඤෙහිපි චක්කවාලෙහි සක්කා ආගච්ඡන්ති, බලං ලහිත්වා රථො නිවත්තො භවිස්සති”ති මරණභයහීනා පලායිත්වා අසුරභවනමෙව පවිසිංසු.

සක්කොපි දෙවනගරං පවිසිත්වා ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවගණෙන පරිවුතො නගරමජ්ඣෙ අට්ඨාසි. තස්මිං බණ පථවිං හින්දිත්වා යොජනසහස්සබ්බෙධො වෙජයන්තපාසාදො උට්ඨහි. විජයන්තෙ උට්ඨිතත්තා “වෙජයන්තො” ත්වෙව නාමං අකංසු. අථ සක්කො පුන අසුරානං අනාගමනත්ථාය පඤ්චසු යානෙසු ආරක්ඛං යපෙසි. යං සන්ධාය චුත්තං -

“අන්තරා ද්විත්තං අයුජ්ඣපුරානං, පඤ්චවිධා යපිතා අභිරක්ඛා;
උරගකරොටිපයස්ස ච භාරී, මදනසුතා චතුරො ච මහන්තා”ති. (සං.
නි. අට්ඨ. 1.1.247);

ද්වෙ නගරානිපි යුද්ධෙන ගහෙතුං අසක්කුණ්ණයාතාය අයුජ්ඣපුරානි නාම ජාතානි දෙවනගරඤ්ච අසුරනගරඤ්ච. යදා හි අසුරා බලවන්තා භොන්ති, අථ දෙවෙහි පලායිත්වා දෙවනගරං පවිසිත්වා ද්වායෙ පිහිතෙ අසුරානං සතසහස්සමිපි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. යදා දෙවා බලවන්තා භොන්ති, අථ අසුරෙහි පලායිත්වා අසුරනගරං පවිසිත්වා ද්වායෙ පිහිතෙ සක්කානං සතසහස්සමිපි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. ඉති ඉමානි ද්වෙ නගරානි අයුජ්ඣපුරානි නාම. තෙසං අන්තරා එතෙසු උරගාදීසු පඤ්චසු යානෙසු සක්කෙන ආරක්ඛා යපිතා. තත්ථ උරග-සද්දෙන නාගා ගහිතා. තෙ උදකෙ බලවන්තා භොන්ති, තස්මා සිනෙරුස්ස පයමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. කරොටි-සද්දෙන සුපණ්ණා ගහිතා. තෙසං කිර කරොටි නාම පානභොජනං, තෙන තං නාමං ලහිංසු, දුතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. පයස්සභාරි-සද්දෙන කුම්භණ්ඩා ගහිතා. දානවරක්ඛසා කිරෙන, තතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. මදනසුත-සද්දෙන යක්ඛා ගහිතා. විසමචාරිනො කිර තෙ යුද්ධසොණ්ඩා, චතුත්ථාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. චතුරො ච මහන්තාති චත්තාරො මහාරාජානො චුත්තා, පඤ්චමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. තස්මා යදි අසුරා කුපිතා ආවිලවිත්තා දෙවපුරං උපයන්ති, පඤ්චවිධෙසු යං ගිරිතො පයමං පරිභණ්ඩං, තං උරගා පරිබාහිය තිට්ඨන්ති. එවං සෙසෙසු සෙසා.

ඉමෙසු පන පඤ්චසු යානෙසු ආරක්ඛං යපෙත්වා සක්කෙ දෙවානමින්දෙ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානෙ සුධම්මා චවිත්වා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, කණ්ණිකාය දින්තනිස්සන්දෙන වස්සා පඤ්චයොජනසතිකා සුධම්මා නාම දෙවසභා උදපාදි, යත්ථ

දිබ්බසෙනවිජත්තස්ස හෙට්ඨා යොජනප්පමාණෙ කඤ්චනපල්ලඬකෙ නිසින්තො සක්කො දෙවනමින්දො දෙවමනුස්සානං කත්තබ්බකිච්චානි කරොති. චිත්තාපි චචිත්වා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති, උය්‍යානස්ස කරණනිස්සන්දෙන වස්සා චිත්තලතාවනං නාම උය්‍යානං උදපාදි. නන්දාපි චචිත්වා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති, පොක්ඛරණියා නිස්සන්දෙන වස්සා නන්දා නාම පොක්ඛරණී උදපාදි.

සුජා පන කුසලකම්මස්ස අකතත්තා එකස්මිං අරඤ්ඤෙ කන්දරාය බකසකුණිකා හුත්වා නිබ්බත්තා. සක්කො “සුජා න පඤ්ඤායති, කත්ථ නු ඛො නිබ්බත්තා”ති ආවජ්ජෙන්තො තං දිස්වා තත්ථ ගන්ත්වා තං ආදාය දෙවලොකං ආගන්ත්වා තස්සා රමණීයං දෙවනගරං සුධම්මං දෙවසභං චිත්තලතාවනං නන්දාපොක්ඛරණිඤ්ච දස්සෙන්වා “එතා කුසලං කත්වා මය්හං පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තා, ත්වං පන කුසලං අකත්වා තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බත්තා, ඉතො පට්ඨාය සීලං රක්ඛාහී”ති තං ඔවදිත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා තත්ථෙව නෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. සාපි තතො පට්ඨාය සීලං රක්ඛති. සක්කො කතිපාහව්වයෙන “සක්කා නු ඛො සීලං රක්ඛිතු”න්ති ගන්ත්වා මච්ඡරූපෙන උත්තානො හුත්වා පුරතො නිපජ්ජි, සා “මතමච්ඡකො”ති සඤ්ඤාය සීසෙ අග්ගහෙසි, මච්ඡො නඬගුට්ඨං වාලෙසි, අථ නං “ජීවති මඤ්ඤෙ”ති විස්සජ්ජෙසි. සක්කො “සාධු සාධු, සක්ඛිස්සසි සීලං රක්ඛිතු”න්ති අගමාසි. සා තතො චුතා බාරාණසියං කුම්භකාරගෙහෙ නිබ්බත්ති.

සක්කො “කහං නු ඛො නිබ්බත්තා”ති තත්ථ නිබ්බත්තභාවං ඤත්වා සුවණ්ණඵළාලුකානං යානකං පුරෙත්වා මජ්ඣෙ ගාමස්ස මහල්ලකවෙසෙන නිසිදිත්වා “ඵළාලුකානි ගණ්හථ, ඵළාලුකානි ගණ්හථා”ති උග්ගෙසාසෙසි. මනුස්සා ආගන්ත්වා “දෙහි, තාතා”ති ආහංසු. “අහං සීලරක්ඛකානං දම්මි, තුම්හෙ සීලං රක්ඛථා”ති? “මයං සීලං නාම න ජානාම, මූලෙන දෙහි”ති. “න මය්හං මූලෙන අත්ථො, සීලරක්ඛකානඤ්ඤෙවාහං දම්මි”ති. මනුස්සා “කො වායං ඵළාලුකො”ති පක්කම්සු. සුජා තං පවත්තිං සුත්වා “මය්හං ආනිතං හවිස්සති”ති චිත්තෙන්වා ගන්ත්වා තං “දෙහි, තාතා”ති ආහ. “සීලං රක්ඛසි, අම්මා”ති? “ආම, රක්ඛාමි”ති. “ඉදං මයා තුය්හමෙව අත්ථාය ආහත”න්ති සද්ධිං යානකෙන ගෙහද්වාරෙ යපෙන්වා පක්කාමි.

සාපි යාවජීවං සීලං රක්ඛිත්වා තතො චුතා වෙපචිත්තිස්ස අසුරින්දස්ස ධීතා හුත්වා නිබ්බත්ති, සීලානිසංසෙන අභිරූපා අහොසි. සො තස්සා වයප්පත්තකාලෙ “මය්හං ධීතා අත්තනො චිත්තරූපිතං සාමිකං ගණ්හතු”ති අසුරෙ සන්තිපාතෙසි. සක්කො “කහං නු ඛො සා නිබ්බත්තා”ති ඔලොකෙන්තො තත්ථ නිබ්බත්තභාවං ඤත්වා “සුජා චිත්තරූපිතං සාමිකං ගණ්හන්ති මං ගණ්හිස්සති”ති අසුරවණ්ණං මාපෙන්වා තත්ථ අගමාසි. සුජං

අලඬිකරිත්වා සන්තිපාතට්ඨානං ආනෙත්වා “චිත්තරූපිතං සාමිකං ගණ්භා”ති ආභංසු. සා ඔලොකෙන්ති සක්කං දිස්වා පුබ්බෙපි සිනෙහවසෙන උප්පන්නපෙමෙන මහොසෙන විය අජ්ඣොත්ථට්ඨදයා භුත්වා “අයං මෙ සාමිකො”ති වත්වා තස්ස උපරි පුප්ඵදාමං බිපිත්වා අග්ගහෙසි. අසුරා “අම්භාකං රාජා එත්තකං කාලං ධිතු අනුච්ඡවිකං අලහිත්වා ඉදානි ලහති, අයමෙවස්සා ධිතු පිතාමහතො මහල්ලකො අනුච්ඡවිකො”ති ලජ්ජමානා පක්කමිංසු. සො තං දෙවනගරං ආනෙත්වා අඬ්ඨතෙය්‍යානං නාටිකාකොට්ඨං ජෙට්ඨිකං කත්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා දෙවනගරෙ රජ්ජං කාරයමානා අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජන්තාපි පාණාතිපාතං න කරිංසු, ත්වං නාම එවරූපෙ නිය්‍යානිකෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා අපරිස්සාවිතං සපාණකං උදකං පිට්ඨස්සි”ති තං භික්ඛුං ගරහිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතලිසඬ්ඨගාහකො ආනන්දො අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුලාවකජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[32] 2. නච්චජාතකවණ්ණනා

රුදං මනුඤ්ඤන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං බහුභණ්ඩිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා දෙවධම්මජාතකෙ (ජා. 1.1.6) චුත්තසදිසමෙව. සත්ථා තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු බහුභණ්ඩො”ති පුච්ඡි. “ආම, හන්තෙ”ති. “කිංකාරණා ත්වං භික්ඛු බහුභණ්ඩො ජාතොසි”ති? සො එත්තකං සුත්ථාව කුද්ධො නිවාසනපාරුපනං ඡඩ්ඨෙත්වා “ඉමිනා දානි නිභාරෙන විවරාමී”ති සත්ථු පුරතො නග්ගො අට්ඨාසි. මනුස්සා “ධි ධි”ති ආභංසු. සො තතො පලායිත්වා භීතායාවත්තො. භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා “සත්ථු නාම පුරතො එවරූපං කරිස්සති”ති තස්ස අගුණකථං කට්ඨෙසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති භික්ඛු පුච්ඡි. හන්තෙ, “සො හි නාම භික්ඛු තුම්භාකං පුරතො චතුපරිසමජ්ඣෙ භිරොත්තජ්ජං පහාය ගාමදාරකො විය නග්ගො යත්වා මනුස්සෙහි ජිගුච්ඡියමානො භීතායාවත්තිත්වා සාසනා පරිභිනො”ති තස්ස අගුණකථාය නිසින්නාමිහාති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව සො භික්ඛු භිරොත්තජ්ජපාහාවෙන රතනසාසනා පරිභිනො, පුබ්බෙ ඉත්ථීරතනපට්ඨාහතොපි පරිභිනොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ පට්ඨකජපෙ චතුප්පදා සීභං රාජානං අකංසු, මච්ඡා ආනන්දමච්ඡං, සකුණා සුවණ්ණහංසං. තස්ස පන සුවණ්ණහංසරාජස්ස ධිතා හංසපොතිකා අහිරූපා අහොසි. සො තස්සා වරං අදාසි, සා අත්තනො

චිත්තරූපිතං සාමිකං වාරෙසි. භංසරාජා තස්සා වරං දත්වා හිමවන්තෙ සබ්බෙ සකුණෙ සන්නිපාතාපෙසි, නානාජපකාරා භංසමොරාදයො සකුණගණා සමාගන්ත්වා එකස්මිං මහන්තෙ පාසාණතලෙ සන්නිපතිංසු. භංසරාජා “අත්තනො චිත්තරූපිතං සාමිකං ආගන්ත්වා ගණ්හාතු”ති ධීතරං පක්කොසාපෙසි. සා සකුණසඨසං ඔලොකෙන්ති මණ්ඩණ්ණගිවං චිත්‍රපෙබුණං මොරං දිස්වා “අයං මෙ සාමිකො හොතු”ති ආරොවෙසි. සකුණසඨසා මොරං උපසඨකමිත්වා ආහංසු “සම්ම මොර, අයං රාජධීතා එත්තකානං සකුණානං මජ්ඣෙ සාමිකං රොවෙන්ති තයි රූපිං උජ්ජාදෙසි”ති. මොරො “අජ්ජාපි තාව මෙ බලං න පස්සති”ති අතිතුට්ඨියා හිරොත්තජපං හින්දිත්වා තාව මහතො සකුණසඨසස්ස මජ්ඣෙ පක්ඛෙ පසාරෙත්වා නච්චිතුං ආරහි, නච්චන්තො අප්පට්ඨිජන්තො අහොසි.

සුවණ්ණභංසරාජා ලජ්ජිතො “ඉමස්ස නෙව අජ්ඣත්තසමුට්ඨානා හිරි අත්ථි, න බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තජපං, නාස්ස හින්තහිරොත්තජපස්ස මම ධීතරං දස්සාමි”ති සකුණසඨසමජ්ඣෙ ඉමං ගාථමාහ —

32.

“රුදං මනුඤ්ඤං රූපිරා ව පිට්ඨි, වෙළිරියවණ්ණපනිහා ව ගීවා;
බ්‍යාමමත්තානි ව පෙබුණානි, නච්චෙන තෙ ධීතරං නො දදාමි”ති.

තත්ථ රුදං මනුඤ්ඤන්ති ත-කාරස්ස ද-කාරො කතො, රුතං මනාපං, වස්සිතසද්දො මධුරොති අත්ථො. රූපිරා ව පිට්ඨිති පිට්ඨිපි තෙ චිත්‍රා වෙව සොහනා ව. වෙළිරියවණ්ණපනිහානි වෙළිරියමණ්ඩණ්ණසදිසා. බ්‍යාමමත්තානීති එකබ්‍යාමජපමාණානි. පෙබුණානීති පිඤ්ජානි. නච්චෙන තෙ ධීතරං නො දදාමිති හිරොත්තජපං හින්දිත්වා නච්චිතභාවෙනෙව තෙ එවරූපස්ස නිල්ලජ්ජස්ස ධීතරං නො දදාමිති වත්වා භංසරාජා තස්මිංයෙව පරිසමජ්ඣෙ අත්තනො භාගිනෙයාස්ස භංසපොතකස්ස ධීතරං අදාසි. මොරො භංසපොතිකං අලහිත්වා ලජ්ජිත්වා තතොව උජ්ජතිත්වා පලාසි. භංසරාජාපි අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව එස හිරොත්තජපං හින්දිත්වා රතනසාසනා පරිහිනො, පුබ්බෙපි ඉත්ථීරතනපට්ලාහතො පරිහිනොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මොරො බහුභණ්ඩිකො අහොසි, භංසරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

නච්චජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[33] 3. සම්මොදමානජාතකවණ්ණනා

සම්මොදමානානි ඉදං සත්ථා කපිලවත්ථුං උපනිස්සාය නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තො වුම්බටකකලහං ආරබ්භ කටෙසි. සො කුණාලජාතකෙ (ජා.

2.21.කුණාලජාතක) ආවි භවිස්සති. තදා පන සත්ථා ඤාතකෙ ආමන්තෙත්වා “මහාරාජා ඤාතකානං අඤ්ඤමඤ්ඤං විග්ගහො නාම න යුත්තො, තිරච්ඡානගතාපි හි පුබ්බෙ සමග්ගකාලෙ පච්චාමිත්තෙ අභිභවිත්වා සොත්ථිං පත්තා යදා විවාදමාපන්නා, තදා මහාවිනාසං පත්තා”ති වත්වා ඤාතිරාජකුලෙහි ආයාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො වට්ටකයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අනෙකවට්ටකසහස්සපරිවාරො අරඤ්ඤෙ පටිවසති. තදා එකො වට්ටකලුද්දකො තෙසං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා වට්ටකවස්සිතං කත්වා තෙසං සන්නිපතිතභාවං ඤත්වා තෙසං උපරි ජාලං බිපිත්වා පරියන්තෙසු මද්දන්තො සබ්බෙ එකතො කත්වා පච්ඡිං පුරෙත්වා සරං ගන්ත්වා තෙ වික්කිණිත්වා තෙන මූලෙන ජීවිකං කප්පෙති. අපේකදිවසං බොධිසත්තො තෙ වට්ටකෙ ආහ - “අයං සාකුණිකො අම්මාකං ඤාතකෙ විනාසං පාපෙති, අහං එකං උපායං ජානාමි, එතෙස අම්මෙ ගණ්හිතුං න සක්ඛිස්සති, ඉතො දානි පට්ඨාය එතෙන තුම්මාකං උපරි ජාලෙ බිත්තමත්තෙ එකෙකො එකෙකස්මිං ජාලක්ඛිකෙ සිසං යපෙත්වා ජාලං උක්ඛිපිත්වා ඉච්ඡිතට්ඨානං හරිත්වා එකස්මිං කණ්ටකගුම්බෙ පක්ඛිපථ, එවං සන්නෙ හෙට්ඨා තෙන තෙන යානෙන පලායිස්සාමා”ති. තෙ සබ්බෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිංසු. දුතියදිවසෙ උපරි ජාලෙ බිත්තෙ තෙ බොධිසත්තෙන චුත්තනයෙනෙව ජාලං උක්ඛිපිත්වා එකස්මිං කණ්ටකගුම්බෙ බිපිත්වා සයං හෙට්ඨාභාගෙන තතො තතො පලායිංසු. සාකුණිකස්ස ගුම්බතො ජාලං මොචෙන්තස්සෙව විකාලො ජාතො, සො තුව්ඡහත්ථොව අගමාසි.

පුනදිවසතො පට්ඨායපි වට්ටකා තපෙව කරොන්ති. සොපි යාව සූරියත්ථගමනා ජාලමෙව මොචෙන්තො කිඤ්චි අලහිත්වා තුව්ඡහත්ථොව ගෙහං ගච්ඡති. අපස්ස හරියා කුජ්ඣිත්වා “ත්වං දිවසෙ දිවසෙ තුව්ඡහත්ථො ආගච්ඡසි, අඤ්ඤමපි තෙ බහි පොසිතබ්බට්ඨානං අත්ථි මඤ්ඤෙ”ති ආහ. සාකුණිකො “හද්දෙ, මම අඤ්ඤං පොසිතබ්බට්ඨානං නත්ථි, අපිව බො පන තෙ වට්ටකා සමග්ගා හුත්වා වරන්ති, මයා බිත්තමත්තෙ ජාලං ආදාය කණ්ටකගුම්බෙ බිපිත්වා ගච්ඡන්ති, න බො පනෙතෙ සබ්බකාලමෙව සම්මොදමානා විහරිස්සන්ති, ත්වං මා වින්තයි, යදා තෙ විවාදමාපජ්ජිස්සන්ති, තදා තෙ සබ්බෙව ආදාය තව මුඛං භාසයමානො ආගච්ඡිස්සාමි”ති වත්වා හරියාය ඉමං ගාථමාහ -

33.

“සම්මොදමානා ගච්ඡන්ති, ජාලමාදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහින්ති මෙ වස”න්ති.

තත්ථ යදා තෙ විවදිස්සන්තීති යස්මිං කාලෙ තෙ වට්ටකා නානාලද්ධිකා නානාගාහා හුත්වා විවදිස්සන්ති, කලහං කරිස්සන්තීති අත්ථො. තදා එහින්ති මෙ වසන්ති තස්මිං කාලෙ සබ්බෙපි තෙ මම වසං ආගච්ඡිස්සන්ති. අථාහං තෙ ගහෙත්වා තව මුඛං භාසෙන්නො ආගච්ඡිස්සාමීති හරියං සමස්සාසෙසි.

කතිපාහස්සෙව පන අව්චයෙන එකො වට්ටකො ගොවරභූමිං ඔතරන්නො අසල්ලක්ඛෙත්වා අඤ්ඤස්ස සීසං අක්කමි, ඉතරො “කො මං සීසෙ අක්කමි”ති කුජ්ඣිං. “අහං අසල්ලක්ඛෙත්වා අක්කමි, මා කුජ්ඣි”ති චුත්තෙපි කුජ්ඣියෙව. තෙ පුනප්පුනං කථෙන්නා “ත්වමෙව මඤ්ඤෙ ජාලං උක්ඛිපසි”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදං කරිංසු. තෙසු විවදන්තෙසු බොධිසත්තො චිත්තෙසි “විවාදකෙ සොත්ථිභාවො නාම නත්ථි, ඉදානෙව තෙ ජාලං න උක්ඛිපිස්සන්ති, තතො මහන්තං විනාසං පාපුණිස්සන්ති, සාකුණිකො ඔකාසං ලභිස්සති, මයා ඉමස්මිං යානෙ න සක්කා වසිතු”න්ති. සො අත්තතො පරිසං ආදාය අඤ්ඤත්ථ ගතො. සාකුණිකොපි බො කතිපාහව්චයෙන ආගන්ත්වා වට්ටකවස්සිතං වස්සිත්වා තෙසං සන්තිපතිතානං උපරි ජාලං බිපි. අථෙකො වට්ටකො “තුය්හං කිර ජාලං උක්ඛිපන්තස්සෙව මත්ථකෙ ලොමානි පතිතානි, ඉදානි උක්ඛිපා”ති ආහ. අපරො “තුය්හං කිර ජාලං උක්ඛිපන්තස්සෙව ද්විසු පක්ඛෙසු පතිතානි පතිතානි, ඉදානි උක්ඛිපා”ති ආහ. ඉති තෙසං “ත්වං උක්ඛිප, ත්වං උක්ඛිපා”ති වදන්තානඤ්ඤෙව සාකුණිකො ජාලං උක්ඛිපිත්වා සබ්බෙව තෙ එකතො කත්වා පච්ඡිං පුරෙත්වා හරියං භාසයමානො ගෙහං අගමාසි.

සත්ථා “එවං මහාරාජා ඤාතකානං කලහො නාම න යුත්තො, කලහො විනාසමුලමෙව හොති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අපණ්ඩිතවට්ටකො දෙවදත්තො අහොසි, පණ්ඩිතවට්ටකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සම්මොදමානජාතකවණ්ණනා තතියා.

[34] 4. මච්ඡජාතකවණ්ණනා

න මං සීතං න මං උණ්හන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්නො පුරාණදුතියිකාපලොහනං ආරබ්භ කථෙසි. තදා හි සත්ථා තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡි. “සච්චං, හගවා”ති. “කෙනාසි උක්කණ්ඨාපිතො”ති? “පුරාණදුතියිකා මෙ, හන්තෙ මධුරහත්ථරසා, තං ජහිතුං න සක්කොමි”ති. අථ තං සත්ථා “භික්ඛු එසා ඉත්ථි තව අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය මරණං පාපුණන්නො මං ආගමිම මරණා මුත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතො අහොසි. තදා කෙවට්ඨා නදියං ජාලං බිපිංසු. අථෙකො

මහාමච්ඡො රතීවසෙන අත්තනො මච්ඡයා සද්ධිං කීළමානො ආගච්ඡති. තස්ස සා මච්ඡී පුරතො ගච්ඡමානා ජාලගන්ධං සායිත්වා ජාලං පරිහරමානා ගතා. සො පන කාමගිද්ධො ලොලමච්ඡො ජාලකුච්ඡමෙව පවිට්ඨො. කෙවට්ඨා තස්ස ජාලං පවිට්ඨභාවං ඤත්වා ජාලං උක්ඛිපිත්වා මච්ඡං ගහෙත්වා අමාරෙත්වාච වාලිකාපිට්ඨෙ ඛිපිත්වා “ඉමං අඬගාරෙසු පවිත්වා බාදිස්සාමා”ති අඬගාරෙ කරොන්ති, සුලං තච්ඡෙන්නි. මච්ඡො “එතං අඬගාරතාපනං වා සුලවිජ්ඣානං වා අඤ්ඤං වා පන දුක්ඛං න මං කිලමෙති, යං පනෙසා මච්ඡී ‘අඤ්ඤං සො නුන රතියා ගතො’ති මයි දොමනස්සං ආපජ්ජති, තමෙව මං බාධති”ති පරිදෙවමානො ඉමං ගාථමාහ –

34.

“න මං සීතං න මං උණ්භං, න මං ජාලස්මි බාධනං;
යඤ්ච මං මඤ්ඤතෙ මච්ඡී, අඤ්ඤං සො රතියා ගතො”ති.

තත්ථ න මං සීතං න මං උණ්භන්ති මච්ඡානං උදකා නිභට්ඨකාලෙ සීතං හොති, තස්මිං විගතෙ උණ්භං හොති, තද්දුහයම්පි සන්ධාය “න මං සීතං න මං උණ්භං බාධති”ති පරිදෙවති. යම්පි අඬගාරෙසු පච්චනමුලකං දුක්ඛං භවිස්සති, තම්පි සන්ධාය “න මං උණ්භං”න්ති පරිදෙවතෙව. න මං ජාලස්මි බාධනන්ති යම්පි මෙ ජාලස්මිං බාධනං අහොසි, තම්පි මං න බාධෙතීති පරිදෙවති. “යඤ්ච ම”න්තිආදීසු අයං පිණ්ඩත්ථො – සා මච්ඡී මම ජාලෙ පතිතස්ස ඉමෙහි කෙවට්ටෙහි ගහිතභාවං අජානන්ති මං අපස්සමානා “සො මච්ඡො ඉදානි අඤ්ඤං මච්ඡීං කාමරතියා ගතො භවිස්සති”ති වින්තෙති, තං තස්සා දොමනස්සප්පත්තාය වින්තනං මං බාධතීති වාලිකාපිට්ඨෙ නිපන්තො පරිදෙවති.

තස්මිං සමයෙ පුරොහිතො දාසපරිවුතො න්භානත්ථාය නදීතීරං ආගතො. සො පන සබ්බරුතඤ්ඤා හොති. තෙනස්ස මච්ඡපරිදෙවනං සුත්වා එතදහොසි “අයං මච්ඡො කිලෙසවසෙන පරිදෙවති, එවං ආතුරචිත්තො බො පනෙස මීයමානො නිරයෙයෙව නිබ්බත්තිස්සති, අහමස්ස අවස්සයො භවිස්සාමි”ති කෙවට්ඨානං සන්තිකං ගන්ත්වා “අම්හො තුම්හෙ අම්භාකං එකදිවසම්පි බ්‍යඤ්ජනත්ථාය මච්ඡං න දෙථා”ති ආහ. කෙවට්ඨා “කිං වදෙථ, සාමී, තුම්භාකං රුච්චනකමච්ඡං ගණ්හිත්වා ගච්ඡථා”ති ආහංසු. “අම්භාකං අඤ්ඤෙන කම්මං නත්ථී, ඉමඤ්ඤෙව දෙථා”ති. “ගණ්හථ සාමී”ති. බොධිසත්තො තං උහොහි හත්ථෙහි ගහෙත්වා නදීතීරෙ නිසීදිත්වා “අම්හො මච්ඡ, සචෙ තාහං අජ්ජ න පස්සෙය්‍යං, ජීවිතක්ඛයං පාපුණෙය්‍යාසි, ඉදානි ඉතො පට්ඨාය මා කිලෙසවසිකො අහොසි”ති ඔවදිත්වා උදකෙ විස්සජ්ජෙත්වා න්භත්වා නගරං පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථාපි

අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා මච්ඡී පුරාණදුතියිකා අහොසි, මච්ඡො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මච්ඡජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[35] 5. වට්ටකජාතකවණ්ණනා

සන්ති පක්ඛා අපතනාති ඉදං සත්ථා මගධෙසු වාරිකං වරමානො දාවග්ගිනිබ්බානං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා මගධෙසු වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරස්මි. මගධගාමකෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො හික්ඛුගණපරිවුතො මග්ගං පටිපජ්ජී. තස්මි. සමයෙ මහාධාහො උට්ඨහි, පුරතො ව පච්ඡතො ව බහු හික්ඛු දිස්සන්ති, සොපි බො අග්ගි එකධුමො එකජාලො හුත්වා අවත්ථරමානො ආගච්ඡතෙව. තත්ථෙකෙ පුට්ඨජනහික්ඛු මරණභයහිතා “පටග්ගිං දස්සාම, තෙන දඩ්ඨට්ඨානං ඉතරො අග්ගි න ඔත්ථරිස්සති”ති අරණ්ඝහිතං නීහරිත්වා අග්ගිං කරොන්ති. අපරෙ ආහංසු “ආවුසො, තුම්හෙ කිං නාම කරොථ, ගගනමජ්ඣෙකෙ යීතං වන්දමණ්ඩලං, පාචිතලොකධාතුතො උග්ගච්ඡන්තං සහස්සරංසිපටිමණ්ඩිතං සූරියමණ්ඩලං, වෙලාය තීරෙ යීතා සමුද්දං, සිනෙරුං නිස්සාය යීතා සිනෙරුං අපස්සන්තා විය සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං අත්තනා සද්ධිං ගච්ඡන්තමෙව සම්මාසම්බුද්ධං අනොලොකෙත්වා ‘පටග්ගිං දෙමා’ති වදථ, බුද්ධබලං නාම න ජානාථ, එථ සත්ථු සන්තිකං ගමිස්සාමා”ති. තෙ පුරතො ව පච්ඡතො ව ගච්ඡන්තා සබ්බෙපි එකතො හුත්වා දසබලස්ස සන්තිකං අගමංසු. සත්ථා මහාහික්ඛුසඬ්ඝපරිවාරො අඤ්ඤතරස්මි. පදෙසෙ අට්ඨාසි. දාවග්ගි අහිභවන්තො විය විරවන්තො ආගච්ඡති. ආගන්ත්වා තථාගතස්ස යීතට්ඨානං පත්වා තස්ස පදෙසස්ස සමන්තා සොළසකරීසමන්තට්ඨානං පත්තො උදකෙ ඔපිලාපිතතිණුක්කා විය නිබ්බායි, විනිබ්බෙධතො ද්වන්තිංසකරීසමන්තට්ඨානං අවත්ථරිතුං නාසක්ඛි.

හික්ඛු සත්ථු ගුණකථං ආරහිංසු - “අහො බුද්ධානං ගුණා නාම, අයඤ්ඤි නාම අවෙතනො අග්ගි බුද්ධානං යීතට්ඨානං අවත්ථරිතුං න සක්කොති, උදකෙ තිණුක්කා විය නිබ්බායති, අහො බුද්ධානං ආනුභාවො නාමා”ති. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “න, හික්ඛවෙ, එතං එතරහි මය්භං බලං, යං ඉමං භූමිප්පදෙසං පත්වා එස අග්ගි නිබ්බායති. ඉදං පන මය්භං පොරාණකසච්චබලං. ඉමස්මිඤ්ඤි පදෙසෙ සකලමිපි ඉමං කජ්ජං අග්ගි න ජලිස්සති, කජ්ජට්ඨියපාටිභාරියං නාමෙත”න්ති ආහ. අථායස්මා ආනන්දො සත්ථු නිසීදනත්ථාය වතුග්ගුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙසි, නිසීදි සත්ථා පල්ලඬ්ඝකං ආභුජිත්වා. හික්ඛුසඬ්ඝොපි තථාගතං වන්දිත්වා පරිවාරෙත්වා නිසීදි. අථ සත්ථා “ඉදං තාව, හන්තෙ, අම්භාකං පාකටං, අතීතං පටිච්ඡන්තං, තං නො පාකටං කරොථා”ති හික්ඛුහි ආයාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ තස්මිංයෙව පදෙසෙ බොධිසත්තො වට්ටකයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා මාතුකුච්ඡිතො ජාතො අණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා නික්ඛන්තකාලෙ මහාගෙණ්ඩුකප්පමාණො වට්ටකපොතකො අභොසි. අථ නං මාතෘපිතරො කුලාවකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන ගොවරං ආහරිත්වා පොසෙත්ති. තස්ස පක්ඛෙ පසාරෙත්වා ආකාසෙ ගමනබලං වා පාදෙ උක්ඛිපිත්වා ථලෙ ගමනබලං වා නත්ථි. තඤ්ච පදෙසං සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ දාවග්ගි ගණ්හාති, සො තස්මිම්පි සමයෙ මහාරවං රචන්තො තං පදෙසං ගණ්හි, සකුණසඬ්ඝා අත්තනො අත්තනො කුලාවකෙහි නික්ඛමිත්වා මරණභයහීතා විරවන්තා පලායන්ති, බොධිසත්තස්සපි මාතෘපිතරො මරණභයහීතා බොධිසත්තං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිංසු. බොධිසත්තො කුලාවකෙ නිපන්තකොව ගීවං උක්ඛිපිත්වා අවත්ථරිත්වා ආගච්ඡන්තං අග්ගිං දිස්වා වින්තෙසි “සචෙ මය්හං පක්ඛෙ පසාරෙත්වා ආකාසෙන ගමනබලං භවෙය්‍ය, උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡෙය්‍යං. සචෙ පාදෙ උක්ඛිපිත්වා ගමනබලං භවෙය්‍ය, පදවාරොන අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡෙය්‍යං. මාතෘපිතරොපි බො මෙ මරණභයහීතා මං එකකං පභාය අත්තානං පරිත්තායන්තා පලාතා. ඉදානි මෙ අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථි, අතාණොමිහි අසරණො, කිං නු බො අජ්ජ මයා කාතුං වට්ටති”ති.

අථස්ස එතදභොසි “ඉමස්මිං ලොකෙ සීලගුණො නාම අත්ථි, සච්චගුණො නාම අත්ථි, අතීතෙ පාරමියො පුරෙත්වා බොධිමූලෙ නිසීදිත්වා අභිසම්බුද්ධා සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා සච්චානුද්දයකාරුඤ්ඤබන්තිසමන්තාගතා සබ්බසත්තෙසු සමප්පවත්තමෙත්තාභාවතා සබ්බඤ්ඤබුද්ධා නාම අත්ථි, තෙහි ච පටිවිද්ධා ධම්මගුණො නාම අත්ථි, මයි වාපි එකං සච්චං අත්ථි, සංවිජ්ජමානො එකො සභාවධම්මො පඤ්ඤායති, තස්මා අතීතෙ බුද්ධෙ චෙව තෙහි පටිවිද්ධගුණෙ ච ආවජ්ජෙත්වා මයි විජ්ජමානං සච්චසභාවධම්මං ගහෙත්වා සච්චකිරියං කත්වා අග්ගිං පටික්කමාපෙත්වා අජ්ජ මයා අත්තනො චෙව සෙසසකුණානඤ්ච සොත්ථිභාවං කාතුං වට්ටති”ති. තෙන වුත්තං -

“අත්ථි ලොකෙ සීලගුණො, සච්චං සොචෙය්‍යානුද්දයා;
තෙන සච්චෙන කාභාමි, සච්චකිරියමනුත්තරං.

“ආවජ්ජෙත්වා ධම්මබලං, සරිත්වා පුබ්බකෙ ජිනෙ;
සච්චබලමචස්සාය, සච්චකිරියමකාසහ”න්ති. (වරියා. 3.79-80);

අථ බොධිසත්තො අතීතෙ පරිනිබ්බුතානං බුද්ධානං ගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා අත්තති විජ්ජමානං සච්චසභාවං ආරබ්භ සච්චකිරියං කරොන්තො ඉමං ගාථමාහ -

35.

“සන්ති පක්ඛා අපතනා, සන්ති පාදා අවඤ්චනා;

මාතෘපිතා ච නික්ඛන්තා, ජාතවෙද පටික්කමා”ති.

තත්ථ සන්ති පක්ඛා අපතනාති මය්හං පක්ඛා නාම අත්ථි උපලබ්භන්ති,
නො ච බො සක්කා එතෙහි උප්පතිතුං ආකාසෙන ගන්තුන්ති අපතනා.
සන්ති පාදා අවඤ්චනාති පාදාපි මෙ අත්ථි, තෙහි පන වඤ්චිතුං
පද්වාරගමනෙන ගන්තුං න සක්කාති අවඤ්චනා. මාතෘපිතා ච නික්ඛන්තාති
යෙ ච මං අඤ්ඤත්ථ නෙය්‍යුං, තෙපි මරණභයෙන මාතෘපිතරො නික්ඛන්තා.
ජාතවෙදාති අග්ගිං ආලපති. සො හි ජාතොව වෙදයති පඤ්ඤායති, තස්මා
“ජාතවෙදො”ති වුච්චති. පටික්කමාති පටිගච්ඡ නිවත්තාති ජාතවෙදං
ආණාපෙති.

ඉති මහාසත්තො “සචෙ මය්හං පක්ඛානං අත්ථිභාවො, තෙ ච
පසාරෙත්වා ආකාසෙ අපතනභාවො, පාදානං අත්ථිභාවො, තෙ ච
උක්ඛිපිත්වා අවඤ්චනභාවො, මාතෘපිතුනං මං කුලාවකෙයෙව ඡඩ්ඛෙත්වා
පලාතභාවො ච සච්චො සභාවභූතොයෙව, ජාතවෙද, එතෙන සච්චෙන ත්වං
ඉතො පටික්කමා”ති කුලාවකෙ නිපන්තකොව සච්චකිරියං අකාසි. තස්ස
සහ සච්චකිරියාය සොළසකරිසමත්තෙ යානෙ ජාතවෙදො පටික්කමි.
පටික්කමන්තො ච න ක්‍රියාමානොව අඤ්ඤං ගතො, උදකෙ පන ඔපිලාපිතා
උක්කා විය තත්ථෙව නිබ්බාසි. තෙන වුත්තං –

“සහ සච්චෙ කතෙ මය්හං, මහාපජ්ජලිතො සිඛි;
චජ්ජෙසි සොළස කරිසානි, උදකං පත්වා යථා සිඛි”ති. (චරියා.
3.82);

තං පන යානං සකලෙපි ඉමස්මිං කප්පෙ අග්ගිනා අනභිභවතීයත්තා
කප්පට්ඨියපාටිභාරියං නාම ජාතං. එවං බොධිසත්තො සච්චකිරියං කත්වා
ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉමස්ස ව්‍යාප්ත අග්ගිනා අනජ්ඣොත්ථරණං
එතරහි මය්හං බලං, පොරාණං පනෙතං වට්ටපොතකකාලෙ මය්හමෙව
සච්චබල”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි.
සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්තා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමීනො,
කෙචි අනාගාමීනො, කෙචි අරහත්තං පත්තාති. සත්ථාපි අනුසන්ධිං
සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතෘපිතරො එතරහි
මාතෘපිතරොව අහෙසුං, වට්ටකරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වට්ටකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[36] 6. සකුණජාතකවණ්ණනා

යං නිස්සිතාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දඩ්ඨපණ්ණසාලං
භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං

ගහෙත්වා ජෙනවනතො නික්බම්ම කොසලෙසු එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය එකස්මිං අරඤ්ඤසෙනාසනෙ වසති. අට්ඨස්ස පට්ඨමාසෙයෙව පණ්ණසාලා ඩස්හිත්ථං. සො “පණ්ණසාලා මෙ දඬුසා, දුක්ඛං වසාමි”ති මනුස්සානං ආචික්ඛි. මනුස්සා “ඉදානි නො ඛෙත්තං පරිසුක්ඛං, කෙදාරෙ පායෙත්වා කරස්සාම”, තස්මිං පායිතෙ “බීජං වපිත්වා”, බීජෙ වුත්තෙ “වතිං කත්වා”, වතියා කතාය “නිද්දායිත්වා, ලායිත්වා, මද්දිත්වා”ති එවං තං තං කම්මං අපදිසන්තායෙව තෙමාසං වීතිනාමෙසුං. සො හික්ඛු තෙමාසං අජ්ඣොකාසෙ දුක්ඛං වසන්තො කම්මට්ඨානං වඩ්ඪෙත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි. පචාරෙත්වා පන සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං හික්ඛු සුඛෙන වස්සංවුත්ථොසි, කම්මට්ඨානං තෙ මත්ථකං පත්ත”න්ති පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා “සෙනාසනසප්පායස්ස මෙ අභාවෙන කම්මට්ඨානං මත්ථකං න පත්ත”න්ති ආහ. සත්ථා “පුබ්බෙ හික්ඛු තිරච්ඡානගතාපි අත්තතො සප්පායාසප්පායං ජානිංසු, ත්වං කස්මා න අඤ්ඤාසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සකුණයොනියං නිබ්බත්තිත්වා සකුණසඬ්ඨපරිවුතො අරඤ්ඤායතනෙ සාඛාවිට්ඨපසම්පන්නං මහාරුක්ඛං නිස්සාය වසති. අට්ඨකදිවසං තස්ස රුක්ඛස්ස සාඛාසු අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්තිසු වුණ්ණං පතති, ධුමො උට්ඨාති. තං දිස්වා බොධිසත්තො චින්තෙසි “ඉමා ද්වෙ සාඛා එවං සංසමානා අග්ගිං විස්සජ්ජෙස්සන්ති, සො පතිත්වා පුරාණපණ්ණානි ගණ්හිස්සති, තතො පට්ඨාය ඉමම්පි රුක්ඛං ඤාපෙස්සති, න සක්කා ඉධ අම්භෙහි වසිතුං, ඉතො පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං වට්ටති”ති. සො සකුණසඬ්ඨස්ස ඉමං ගාථමාහ —

36.

“යං නිස්සිකා ජගතිරුහං විහඬගමා, ස්වායං අග්ගිං පමුඤ්චති;
දිසා හජථ වක්කඬගා, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ ජගතිරුහන්ති ජගති වුව්චති පථවී, තත්ථ ජාතත්තා රුක්ඛො “ජගතිරුහො”ති වුව්චති. විහඬගමාති විහං වුව්චති ආකාසං, තත්ථ ගමනතො පක්ඛි “විහඬගමා”ති වුව්චන්ති. දිසා හජථාති ඉමං රුක්ඛං මුඤ්චිත්වා ඉතො පලායන්තා වතස්සො දිසා හජථ. වක්කඬගාති සකුණෙ ආලපති. තෙ හි උත්තමඬ්ඨගං ගලං කදාචි කදාචි වඩ්ඨකං කරොන්ති, තස්මා “වක්කඬගා”ති වුව්චන්ති. වඩ්ඨකා වා තෙසං උභොසු පස්සෙසු පක්ඛා ජාතාති වක්කඬගා. ජාතං සරණතො භයන්ති අම්භාකං අවස්සයරුක්ඛතොයෙව භයං නිබ්බත්තං, එථ අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමාති.

බොධිසත්තස්ස චචනකරා පණ්ඩිතසකුණා තෙන සද්ධිං එකස්පභාරෙනෙව උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතා. යෙ පන අපණ්ඩිතා, තෙ “එවමෙව එස ඛින්දුමත්තෙ උදකෙ කුමහිලෙ පස්සති”ති තස්ස චචනං අග්ගහෙත්වා තත්ථෙව වසිංසු. තතො න විරස්සෙව බොධිසත්තෙන චිත්තිකාකාරෙනෙව අග්ගි නිබ්බත්තිත්වා තං රුක්ඛං අග්ගහෙසි. ධුමෙසු ව ජාලාසු ව උට්ඨිතාසු ධුමන්ධා සකුණා අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං නාසක්ඛිංසු, අග්ගිමිහි පතිත්වා පතිත්වා විනාසං පාපුණිංසු.

සත්ථා “එවං හික්ඛු පුබ්බෙ තිරච්ඡානගතාපි රුක්ඛග්ගෙ වසන්තා අත්තතො සප්පායාසප්පායං ජානන්ති, ත්වං කස්මා න අඤ්ඤාසි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බොධිසත්තස්ස චචනකරා සකුණා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, පණ්ඩිතසකුණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සකුණජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[37] 7. තිත්තිරජාතකවණ්ණනා

යෙ වුඩ්ඪමපවායන්තීති ඉදං සත්ථා සාවත්ථිං ගච්ඡන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සෙනාසනපට්ඨාහනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. අනාථපිණ්ඩිකෙන හි විහාරං කාරෙත්වා දුතෙ පෙසිතෙ සත්ථා රාජගහා නික්ඛම්ම වෙසාලිං පත්වා තත්ථ යථාහිරන්තං විහරිත්වා “සාවත්ථිං ගමිස්සාමි”ති මග්ගං පටිපජ්ජී. තෙන ව සමයෙන ඡබ්බග්ගියානං අන්තෙවාසිකා පුරතො පුරතො ගන්ත්වා ථෙරානං සෙනාසනෙසු අග්ගහිතෙස්වෙව “ඉදං සෙනාසනං අමිහාකං උපජ්ඣායස්ස, ඉදං ආචරියස්ස, ඉදං අමිහාකමෙව භවිස්සති”ති සෙනාසනානි පලිබුන්ධෙත්ති. පච්ඡා ආගතා ථෙරා සෙනාසනානි න ලහන්ති. සාරිපුත්තත්ථෙරස්සාපි අන්තෙවාසිකා ථෙරස්ස සෙනාසනං පරියෙසන්තා න ලහිංසු. ථෙරො සෙනාසනං අලහන්තො සත්ථු සෙනාසනස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසජ්ජාය ව වඩ්ඪකමෙන ව රත්තිං වීතිනාමෙසි. සත්ථා පච්චසසමයෙ නික්ඛමිත්වා උක්කාසි, ථෙරොපි උක්කාසි. “කො එසො”ති? “අහං, හන්තෙ, සාරිපුත්තො”ති. “සාරිපුත්ත, ඉමාය වෙලාය ඉධ කිං කරොසි”ති? “සො තං පවත්තිං ආරොවෙසි”. සත්ථා ථෙරස්ස චචනං සුත්වා “ඉදානි තාව මයි ජීවන්තෙයෙව හික්ඛු අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා අපතිස්සා විහරන්ති, පරිනිබ්බුතෙ කිං නු බො කරිස්සන්ති”ති ආවජ්ජෙන්නස්ස ධම්මසංවෙගො උදපාදි.

සො පභාතාය රත්තියා හික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපාතාපෙත්වා හික්ඛු පුච්ඡී “සච්චං කිර, හික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා හික්ඛු පුරතො පුරතො ගන්ත්වා ථෙරානං හික්ඛුනං සෙනාසනං පට්ඨාහන්ති”ති. “සච්චං, හගවා”ති? තතො

ජබ්බගේගියෙ ගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි “කො නු බො, භික්ඛවෙ, අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං අරහති”ති? එකච්චෙ “ඛත්තියකුලා පබ්බජිතො”ති ආහංසු, එකච්චෙ “බ්‍රාහ්මණකුලා, ගහපතිකුලා පබ්බජිතො”ති, අපරෙ “විනයධරො, ධම්මකථිකො, පයමස්ස ඤානස්ස ලාභී, දුතියස්ස, තතියස්ස, චතුත්ථස්ස ඤානස්ස ලාභී”ති. අපරෙ “සොතාපන්නො, සකදාගාමී, අනාගාමී, අරහා, තෙවිජ්ජො, ඡළභිඤ්ඤො”ති ආහංසු. එවං තෙහි භික්ඛුහි අත්තනො අත්තනො රුච්චසෙන අග්ගාසනාදිරහානං කථිතකාලෙ සත්ථා ආහ – “න, භික්ඛවෙ, මය්හං සාසනෙ අග්ගාසනාදීනි පත්වා ඛත්තියකුලා පබ්බජිතො පමාණං, න බ්‍රාහ්මණකුලා පබ්බජිතො, න ගහපතිකුලා පබ්බජිතො, න විනයධරො, න සුත්තන්තිකො, න ආභිධම්මිකො, න පයමජ්ඣානාදිලාභිනො, න සොතාපන්නාදයො පමාණං, අථ බො, භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ යථාච්ඡිඩ්ඨං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං කාතබ්බං, අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩො ලද්ධබ්බො. ඉදමෙත්ථ පමාණං. තස්මා චුඩ්ඨතරො භික්ඛු එතෙසං අනුච්ඡවිකො. ඉදානි බො පන, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො මය්හං අග්ගසාවකො අනුධම්මවක්කජ්ජවත්තකො මමානන්තරං සෙනාසනං ලද්ධං අරහති, සො ඉමං රත්තිං සෙනාසනං අලහන්තො රුක්ඛමූලෙ විනිනාමෙසි, තුම්හෙ ඉදානෙව එවං අගාරවා අපතිස්සා, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ කිත්ති කත්වා විහරිස්සථා”ති. අථ නෙසං ඔවාදදානත්ථාය “පුබ්බෙ, භික්ඛවෙ, තිරච්ඡානගතාපි ‘න බො පනෙතං අම්භාකං පතිරූපං, යං මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා අපතිස්සා අසභාගචුත්තිනො විහරෙය්‍යාම, අම්භෙසු මහල්ලකතරං ජානිත්වා තස්ස අභිවාදනාදීනි කරිස්සාමා’ති සාධුකං වීමංසිත්වා ‘අයං නො මහල්ලකො’ති ඤත්වා තස්ස අභිවාදනාදීනි කත්වා දෙවපථං පුරයමානා ගතා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ හිමවන්තජ්ජදෙසෙ එකං මහානිග්‍රොධං උපතිස්සාය තයො සභායා විහරිංසු – තිත්තිරො, මක්කටො, හත්ථිති. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා අපතිස්සා අසභාගචුත්තිනො අහෙසුං. අථ නෙසං එතදහොසි “න යුත්තං අම්භාකං එවං විහරිතුං, යංනුන මයං යො නො මහල්ලකතරො, තස්ස අභිවාදනාදීනි කරොන්තා විහරෙය්‍යාමා”ති. “කො පන නො මහල්ලකතරො”ති වින්තෙන්තා එකදිවසං “අත්ථෙසො උපායො”ති තයොපි ජනා නිග්‍රොධමූලෙ නිසිදිත්වා තිත්තිරො ච මක්කටො ච හත්ථි. පුච්ඡිංසු “සම්ම හත්ථි, ත්වං ඉමං නිග්‍රොධරුක්ඛං කීවජ්ජමාණකාලතො පට්ඨාය ජානාසී”ති? සො ආහ “සම්මා, අහං තරුණපොතකකාලෙ ඉමං නිග්‍රොධගච්ඡං අන්තරසත්ථිසු කත්වා ගච්ඡාමි, අවත්ථරිත්වා ධීතකාලෙ ච පන මෙ එතස්ස අග්ගසාධා නාහිං සට්ඨෙති, එවාහං ඉමං ගච්ඡකාලතො පට්ඨාය ජානාමි”ති පුන උහොපි ජනා පුරිමනෙයෙනෙව මක්කටං පුච්ඡිංසු. සො ආහ “අහං සම්මා මක්කටච්ඡාපකො සමානො භූමියං නිසිදිත්වා ගිවං

අනුක්ඛිපිත්වා ඉමස්ස නිග්‍රොධපොතකස්ස අග්ගඤ්ඤායෙ බාදාමි, එවාහං ඉමං බුද්දකකාලතො පට්ඨාය ජානාමි”ති. අථ ඉතරෙ උභොපි පුරිමනයෙනෙව තිත්තිරං පුච්ඡංසු. සො ආහ “සම්මා, පුබ්බෙ අසුකස්මිං නාම යානෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අහොසි, අහං තස්ස එලානි බාදිත්වා ඉමස්මිං යානෙ වච්චං පාතෙසිං, තතො එස රුක්ඛො ජාතො, එවාහං ඉමං අජාතකාලතො පට්ඨාය ජානාමි, තස්මා අහං තුම්හෙහි ජාතියා මහල්ලකතරො”ති.

එවං චුත්තෙ මක්කටො ච හත්ථි ච තිත්තිරපණ්ඩිතං ආහංසු “සම්ම, ත්වං අම්හෙහි මහල්ලකතරො, ඉතො පට්ඨාය මයං තච සක්කාරගරුකාරමානනවන්දනපුප්පනානි වෙච අභිවාදනපච්චුට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්ඡිකම්මානි ච කරිස්සාම, ඔවාදෙ ච තෙ යස්සාම, ත්වං පන ඉතො පට්ඨාය අම්හාකං ඔවාදානුසාසනිං දදෙය්‍යාසි”ති. තතො පට්ඨාය තිත්තිරො තෙසං ඔවාදං අදාසි, සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි, සයම්පි සීලානි සමාදියි. තෙ තයොපි ජනා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාය අඤ්ඤමඤ්ඤං සගාරවා සප්පතිස්සා සභාගචුත්තිනො හුත්වා ජීවිතපරියොසානෙ දෙවලොකපරායණා අහෙසුං. තෙසං තිණ්ණං සමාදානං තිත්තිරියං බ්‍රහ්මචරියං නාම අහොසි.

තෙ හි නාම, භික්ඛවෙ, තිරච්ඡානගතා අඤ්ඤමඤ්ඤං සගාරවා සප්පතිස්සා විහරිංසු, තුම්හෙ එවං ස්වාඛාතෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජිත්වා කස්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා අපතිස්සා විහරථ. අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ඉතො පට්ඨාය තුම්හාකං යථාචුඤ්ඤං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං, යථාචුඤ්ඤං අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං, න ඉතො පට්ඨාය ච නවකතරෙන චුඤ්ඤතරො සෙනාසනෙන පට්ඨානිතබ්බො, යො පට්ඨානෙය්‍ය, ආපත්තිදුක්ඛකටස්සාති එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

37.

“යෙ චුඤ්ඤමපවායන්ති, නරා ධම්මස්ස කොවිදා;
දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා, සම්පරායෙ ච සුග්ගති”ති.

තත්ථ යෙ චුඤ්ඤමපවායන්ති ජාතිචුඤ්ඤා, වයොචුඤ්ඤා, ගුණචුඤ්ඤාති තයො චුඤ්ඤා. තෙසු ජාතිසම්පන්නො ජාතිචුඤ්ඤා නාම, වයෙ ධීතො වයොචුඤ්ඤා නාම, ගුණසම්පන්නො ගුණචුඤ්ඤා නාම. තෙසු ගුණසම්පන්නො වයොචුඤ්ඤා ඉමස්මිං යානෙ “චුඤ්ඤා”ති අධිජ්ජෙතො. අපවායන්ති ජෙට්ඨාපවායිකකම්මෙන පුජෙත්ති. ධම්මස්ස කොවිදාති ජෙට්ඨාපවායනධම්මස්ස කොවිදා කුසලා. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. පාසංසාති පසංසාරහා. සම්පරායෙ ච සුග්ගතිති සම්පරෙතබ්බෙ ඉමං ලොකං භිත්වා ගන්තබ්බෙ පරලොකෙපි තෙසං සුගතියෙව භොතිති.

අයං පනෙත්ථ පිණ්ඩත්ථො – හික්ඛවෙ, ඛත්තියා වා හොන්තු බ්‍රාහ්මණා වා වෙස්සා වා සුද්දා වා ගහට්ඨා වා පබ්බජිතා වා තිරච්ඡානගතා වා, යෙ කෙවි සත්තා ජෙට්ඨාපච්ඡිකම්මෙ ඡෙකා කුසලා ගුණසම්පන්නානං වයොවුඬ්ඨානං අපච්ඡිං කරොන්ති, තෙ ඉමස්මිඤ්ච අත්තභාවෙ ජෙට්ඨාපච්ඡිකාරකාති පසංසං වණ්ණනං ථොමනං ලභන්ති, කායස්ස ච හෙදා සග්ගෙ නිබ්බත්තන්තිති.

එවං සත්ථා ජෙට්ඨාපච්ඡිකම්මස්ස ගුණං කථෙත්වා අනුසන්ධිං සථෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා භත්ථිනාගො මොග්ගල්ලානො අහොසි, මක්කටො සාරිපුත්තො, තිත්තිරපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

තිත්තිරජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[38] 8. බකජාතකවණ්ණනා

නාවචන්තං නිකතිප්පඤ්ඤාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො වීවරවඬ්ඨකං හික්ඛු ආරබ්භ කථෙසි. එකො කිර ජෙතවනවාසිකො හික්ඛු යංකිඤ්චි වීවරෙ කත්තබ්බං ඡෙදනසට්ටනවිචාරණසිබ්බනාදිකං කම්මං, තත්ථ සුකුසලො. සො තාය කුසලතාය වීවරං වඩ්ඪෙති, තස්මා “වීවරවඬ්ඨකො” ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. කිං පනෙස කරොතිති? ජිණ්ණපිලොතිකාසු භත්ථකම්මං දස්සෙත්වා සුඵස්සිකං මනාපං වීවරං කත්වා රජනපරියොසානෙ පිට්ඨොදකෙන රජිත්වා සඬ්ඛෙන සංසිත්වා උජ්ජලං මනුඤ්ඤං කත්වා නික්ඛිපති. වීවරකම්මං කාතුං අජානන්තා හික්ඛු අභතෙ සාටකෙ ගහෙත්වා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා “මයං වීවරං කාතුං න ජානාම, වීවරං නො කත්වා දෙථා”ති වදන්ති. සො “වීවරං ආවුසො කරියමානං විරෙන නිට්ඨාති, මයා කතවීවරමෙව අත්ථි, ඉමෙ සාටකෙ යපෙත්වා තං ගණ්හිත්වා ගච්ඡං”ති නිහරිත්වා දස්සෙති. තෙ තස්ස වණ්ණසම්පත්තිමෙව දිස්වා අත්තරං අජානන්තා “ථීර”න්ති සඤ්ඤාය අභතසාටකෙ වීවරවඬ්ඨකස්ස දත්වා තං ගණ්හිත්වා ගච්ඡන්ති. තං තෙහි ථොකං කිලිට්ඨකාලෙ උණ්හොදකෙන ධොවියමානං අත්තනො පකතිං දස්සෙති, තත්ථ තත්ථ ජිණ්ණට්ඨානං පඤ්ඤායති, තෙ විජ්ජට්ඨාරිනො හොන්ති. එවං ආගතාගතෙ පිලොතිකාහි වඤ්චෙත්තො සො හික්ඛු සබ්බත්ථ පාකටො ජාතො.

යථා වෙස ජෙතවනෙ, තථා අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙපි එකො වීවරවඬ්ඨකො ලොකං වඤ්චෙති. තස්ස සම්භත්තා හික්ඛු “භන්තෙ, ජෙතවනෙ කිර එකො වීවරවඬ්ඨකො එවං ලොකං වඤ්චෙති”ති ආරොචෙසුං. අථස්ස එතදහොසි “භන්දාහං, තං නගරවාසිකං වඤ්චෙමි”ති පිලොතිකවීවරං අතිමනාපං කත්වා සුරත්තං රජිත්වා තං පාරුපිත්වා ජෙතවනං අගමාසි. ඉතරො තං දිස්වා ව ලොහං උජ්ජාදෙත්වා “භන්තෙ, ඉමං

වීචරං තුම්හෙහි කත”න්ති පුච්ඡි. “ආමාවුසො”ති. “හන්තෙ, ඉමං වීචරං මය්හං දෙට්ඨ, තුම්හෙ අඤ්ඤං ලභිස්සමා”ති? “ආවුසො, මයං ගාමවාසිකා දුල්ලභපච්චයා, ඉමාහං තුය්හං දත්වා අත්තනා කිං පාරුපිස්සාමි”ති? “හන්තෙ, මම සන්තිකෙ අහතසාටකා අත්ථි, තෙ ගහෙත්වා තුම්හාකං වීචරං කරොමා”ති. “ආවුසො, මයා එත්ථ හත්ථකම්මං දස්සිතං, තයි පන එවං වදන්තෙ කිං සක්කා කාතුං, ගණ්භාහි න”න්ති තස්ස පිලොතිකවීචරං දත්වා අහතසාටකෙ ආදාය තං වඤ්ඤෙත්වා පක්කාමි. ජෙනවනවාසිකොපි තං වීචරං පාරුපිත්වා කතිපාභච්චයෙන උණ්භොදකෙන ධොවන්තො ජිණ්ණපිලොතිකභාවං දිස්වා ලජ්ජිතො “ගාමවාසිවීචරවච්චකෙන කිර ජෙනවනවාසිකො වඤ්චිතො”ති තස්ස වඤ්චිතභාවො සඬ්ඝමජ්ඣෙකො පාකටො ජාතො.

අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං තං කථං කට්ඨන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡි. තෙ තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ජෙනවනවාසී වීචරවච්චකො ඉදානෙව අඤ්ඤෙ වඤ්ඤෙති, පුබ්බෙපි වඤ්ඤෙසියෙව. න ගාමවාසිකෙනාපි ඉදානෙව එස ජෙනවනවාසී වීචරවච්චකො වඤ්චිතො, පුබ්බෙපි වඤ්චිතොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ එකස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරං පදුමසරං නිස්සාය යීතෙ වරණරුක්ඛෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තදා අඤ්ඤතරස්මිං නාතිමහන්තෙ සරෙ නිදාසසමයෙ උදකං මන්දං අභොසි, බහු චෙත්ථ මච්ඡා භොන්ති. අට්ඨකො බකො තෙ මච්ඡෙ දිස්වා “එකෙන උපායෙන ඉමෙ මච්ඡෙ වඤ්ඤෙත්වා බාදිස්සාමි”ති ගන්ත්වා උදකපරියන්තෙ වින්තෙන්නො නිසිදි. අථ නං මච්ඡා දිස්වා “කිං, අය්‍ය, වින්තෙන්නො නිසින්නොසි”ති පුච්ඡිංසු. “තුම්හාකං වින්තෙන්නො නිසින්නොමිහි”ති. “කිං අම්හාකං වින්තෙසි, අය්‍යා”ති? “ඉමස්මිං සරෙ උදකං පරිත්තං, ගොචරො මන්දො, නිදාසො ච මහන්තො, ඉදානිමෙ මච්ඡා කිං නාම කරිස්සන්ති”ති තුම්හාකං වින්තෙන්නො නිසින්නොමිහි”ති. “අථ කිං කරොම, අය්‍යා”ති? “තුම්හෙ සචෙ මය්හං වචනං කරෙය්‍යාථ, අහං වො එකෙකං මුඛතුණ්ඩකෙන ගහෙත්වා එකං පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තං මහාසරං නෙත්වා විස්සජ්ජෙය්‍ය”න්ති. “අය්‍ය, පඨමකජ්ජිකතො පට්ඨාය මච්ඡානං වින්තනකබකො නාම නත්ථි, ත්වං අම්හෙසු එකෙකං බාදිතුකාමොසි”ති. “නාහං තුම්හෙ මය්හං සද්දහන්තෙ බාදිස්සාමි”. “සචෙ පන සරස්ස අත්ථිභාවං මය්හං න සද්දහථ, එකං මච්ඡං මයා සද්ධිං සරං පස්සිතුං පෙසෙමා”ති. මච්ඡා තස්ස සද්දහිත්වා “අයං ජලෙපි ථලෙපි සමත්ථො”ති එකං කාළමහාමච්ඡං අදංසු “ඉමං ගහෙත්වා ගච්ඡමා”ති. සො තං ගහෙත්වා නෙත්වා සරෙ විස්සජ්ජෙත්වා සබ්බං සරං දස්සෙත්වා පුන ආනෙත්වා තෙසං මච්ඡානං සන්තිකෙ විස්සජ්ජෙසි. සො තෙසං මච්ඡානං

සරස්ස සම්පත්තිං වණ්ණෙසි. තෙ තස්ස කථං සුත්වා ගන්තුකාමා හුත්වා “සාධු, අය්‍ය, අම්බෙ ගණ්හිත්වා ගච්ඡාහි”ති ආහංසු.

බකො පයමං තං කාළමහාමච්ඡමෙව ගහෙත්වා සරතීරං නෙත්වා සරං දස්සෙත්වා සරතීරෙ ජාතෙ වරණරුක්ඛෙ නිලීයිත්වා තං විටපන්තරෙ පක්ඛිපිත්වා තුණ්ඛෙන විජ්ඣන්තො ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා මංසං බාදිත්වා කණ්ටකෙ රුක්ඛමුලෙ පාතෙත්වා පුන ගන්ත්වා “විස්සට්ඨො, මෙ සො මච්ඡො, අඤ්ඤො ආගච්ඡතු”ති එතෙනුපායෙන එකෙකං ගහෙත්වා සබ්බෙ මච්ඡෙ බාදිත්වා පුන ආගතො එකං මච්ඡමිපි නාද්දස. එකො පනෙත්ථ කක්කටකො අවසිට්ඨො. බකො තමිපි බාදිතුකාමො හුත්වා “හො, කක්කටක, මයා සබ්බෙනෙ මච්ඡා නෙත්වා පදුමසඤ්ජන්තෙ මහාසරෙ විස්සජ්ජිතා, එහි තමිපි නෙස්සාමි”ති. “මං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො කථං ගණ්හිස්සසි”ති? “ඛංසිත්වා ගණ්හිස්සාමි”ති. “ත්වං එවං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො මං පාතෙස්සසි, නාහං තයා සද්ධිං ගමිස්සාමි”ති. “මා භායි, අහං තං සුග්ගහිතං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි”ති. කක්කටකො වින්තෙසි “ඉමස්ස මච්ඡෙ නෙත්වා සරෙ විස්සජ්ජනං නාම නත්ථි. සචෙ පන මං සරෙ විස්සජ්ජෙස්සති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ විස්සජ්ජෙස්සති, ගීවමස්ස ඡින්දිත්වා ජීවිතං හරිස්සාමි”ති.

අථ නං එවමාහ “සම්ම බක, න ඛො ත්වං සුග්ගහිතං ගහෙතුං සක්ඛිස්සසි, අම්බාකං පන ගහණං සුග්ගහණං, සවාහං අලෙහි තච ගීවං ගහෙතුං ලභිස්සාමි, තච ගීවං සුග්ගහිතං කත්වා තයා සද්ධිං ගමිස්සාමි”ති. සො තං “වඤ්චෙතුකාමො එස ම”න්ති අජානන්තො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. කක්කටකො අත්තනො අලෙහි කම්මාරසණ්ඩාසෙන විය තස්ස ගීවං සුග්ගහිතං කත්වා “ඉදානි ගච්ඡා”ති ආහ. සො තං නෙත්වා සරං දස්සෙත්වා වරණරුක්ඛාහිමුඛො පායාසි. කක්කටකො ආහ “මාතුල, අයං සරො එත්තො, ත්වං පන ඉතො කිං නෙසි”ති? බකො “න තෙ මාතුලො අහං, න හගිනිපුත්තොසි වත මෙ ත්ව”න්ති වත්වා “ත්වං ‘එස මං උක්ඛිපිත්වා විචරන්තො මය්හං දාසො’ති සඤ්ඤං කරොසි මඤ්ඤො, පස්සෙතං වරණරුක්ඛස්ස මුලෙ කණ්ටකරාසිං, යථා මෙ තෙ සබ්බෙ මච්ඡා බාදිතා, තමිපි තථෙව බාදිස්සාමි”ති ආහ. කක්කටකො “එතෙ මච්ඡා අත්තනො බාලතාය තයා බාදිතා, අහං පන තෙ මං බාදිතුං න දස්සාමි, තඤ්ඤෙව පන විනාසං පාපෙස්සාමි. ත්වඤ්ඤි බාලතාය මයා වඤ්චිතභාවං න ජානාසි, මරන්තා උභොපි මරිස්සාම, අහං තෙ සීසං ඡින්දිත්වා භූමියං බිපිස්සාමි”ති වත්වා කම්මාරසණ්ඩාසෙන විය අලෙහි තස්ස ගීවං නිජ්ජිලෙසි. සො විචටෙන මුඛෙන අක්ඛිහි අස්සුතා පග්ගරන්තෙන මරණභයතජ්ජිතො “සාමි, අහං තං න බාදිස්සාමි, ජීවිතං මෙ දෙහි”ති ආහ. “යදි එවං ඔතරිත්වා මං සරස්මිං විස්සජ්ජෙහි”ති. සො නිවත්තිත්වා සරමෙව ඔතරිත්වා කක්කටකං සරපරියන්තෙ පඬිකපිට්ඨෙ යපෙසි, කක්කටකො කත්තරිකාය කුමුදනාලං කජ්ජෙත්තො විය තස්ස ගීවං කජ්ජෙත්වා උදකං පාවිසි.

තං අවිජරියං දිස්වා වරණරුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා සාධුකාරං දදමානා වනං උන්නාදයමානා මධුරස්සරෙන ඉමං ගාථමාහ —

38.

“නාවචන්තං නිකතිජපඤ්ඤො, නිකත්තා සුඛමෙධති;
ආරාධෙති නිකතිජපඤ්ඤො, බකො කක්කටකාමීවා”ති.

තත්ථ නාවචන්තං නිකතිජපඤ්ඤො, නිකත්තා සුඛමෙධතීති නිකති වුවචති වඤ්චනා, නිකතිජපඤ්ඤො වඤ්චනපඤ්ඤො පුග්ගලො තාය නිකත්තා නිකතියා වඤ්චනාය න අවචන්තං සුඛමෙධති, නිවචකාලෙ සුඛස්මිංයෙව පතිට්ඨාතුං න සක්කොති, එකංසෙන පන විනාසං පාපුණාතියෙවාති අත්ථො. ආරාධෙතීති පටිලහති. නිකතිජපඤ්ඤොති කෙරාටිකභාවං සික්ඛිතපඤ්ඤො පාපපුග්ගලො අත්තනා කතස්ස පාපස්ස එලං ආරාධෙති පටිලහති වින්දතීති අත්ථො. කථං? බකො කක්කටකාමීව, යථා බකො කක්කටකා ගීවච්ඡෙදං පාපුණාති, එවං පාපපුග්ගලො අත්තනා කතපාපතො දිට්ඨධම්මෙ වා සම්පරායෙ වා භයං ආරාධෙති පටිලහතීති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො මහාසත්තො වනං උන්නාදෙන්තො ධම්මං දෙසෙසී.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව ගාමවාසීවීවරවඩ්ඨකෙනෙස වඤ්චිතො, අතීතෙපි වඤ්චිතොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සො බකො ජෙනවනවාසී වීවරවඩ්ඨකො අහොසි, කක්කටකො ගාමවාසී වීවරවඩ්ඨකො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බකජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[39] 9. නන්දජාතකවණ්ණනා

මඤ්ඤෙ සොවණ්ණෙයො රාසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිර භික්ඛු සුඛබ්බො අහොසි වචනක්ඛමො, ථෙරස්ස මහන්තෙත්තස්සාහෙන උපකාරං කරොති. අට්ඨකං සමයං ථෙරො සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා වාරිකං වරන්තො දක්ඛිණාගිරිජනපදං අගමාසි. සො භික්ඛු තත්ථ ගතකාලෙ මානත්ථද්ධො හුත්වා ථෙරස්ස වචනං න කරොති “ආවුසො, ඉදං නාම කරොහී”ති වුත්තෙ පන ථෙරස්ස පටිපක්ඛො හොති. ථෙරො තස්ස ආසයං න ජානාති. සො තත්ථ වාරිකං වරිත්වා පුන ජෙනවනං ආගතො. සො භික්ඛු ථෙරස්ස ජෙනවනවිහාරං ආගතකාලතො පට්ඨාය පුන තාදිසොව ජාතො. ථෙරො තථාගතස්ස ආරොචෙසි “හන්තෙ, මය්හං එකො සද්ධිවිහාරිකො එකස්මිං යානෙ සතෙන කීතදාසො විය හොති, එකස්මිං යානෙ මානත්ථද්ධො හුත්වා ‘ඉදං නාම කරොහී’ති වුත්තෙ පටිපක්ඛො හොති”ති. සත්ථා “නායං,

සාරිපුත්ත, හික්ඛු ඉදානෙව එවංසිලො, පුබ්බෙපෙස එකං යානං ගතො සතෙන කීතදාසො විය හොති. එකං යානං ගතො පටිපක්ඛො පටිසත්තු හොති”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං කුටුම්භියකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්සෙකො සභායකො කුටුම්භිකො සයං මහල්ලකො, හරියා පනස්ස තරුණී. සා තං නිස්සාය පුත්තං පටිලභි. සො චිත්තෙසි “අයං ඉත්ථී තරුණත්තා මමච්චයෙන කඤ්චිදෙව පුරිසං ගහෙත්වා ඉමං ධනං විනාසෙය්‍ය, පුත්තස්ස මෙ න දදෙය්‍ය, යංනුනාහං ඉමං ධනං පට්ඨගතං කරෙය්‍ය”න්ති සරෙ නන්දං නාම දාසං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා එකස්මිං යානෙ තං ධනං නිදහිත්වා තස්ස ආචික්ඛිත්වා “තාත, නන්ද, ඉමං ධනං මමච්චයෙන මය්හං පුත්තස්ස ආචික්ඛෙය්‍යාසි, මා ව නං පරිච්චජ්ජි”ති ඔවදිත්වා කාලමකාසි.

පුත්තොපිස්ස අනුක්කමෙන වයජ්ජත්තො ජාතො. අථ නං මාතා ආහ – “තාත, තව පිතා නන්දං දාසං ගහෙත්වා ධනං නිධෙසි, තං ආහරාපෙත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙහි”ති. සො එකදිවසං නන්දං ආහ – “මාතුල, අත්ථී කිඤ්චි මය්හං පිතරා ධනං නිදහිත”න්ති. “ආම, සාමී”ති. “කුහිං තං නිදහිත”න්ති. “අරඤ්ඤෙ, සාමී”ති. “තෙන හි ගච්ඡාමා”ති කුද්දාලපිටකං ආදාය නිධිට්ඨානං ගන්ත්වා “කහං මාතුල, ධන”න්ති ආහ. නන්දො ආරුය්හ ධනමත්ථකෙ යත්වා ධනං නිස්සාය මානං උජ්ජාදෙත්වා “අරෙ දාසිපුත්ත වෙටක, කුතො තෙ ඉමස්මිං යානෙ ධන”න්ති කුමාරං අක්කොසති. කුමාරො තස්ස ඵරුසවචනං පුත්වා අසුණන්තො විය “තෙන හි ගච්ඡාමා”ති තං ගහෙත්වා පටිනිවත්තිත්වා පුත ද්වෙ තයො දිවසෙ අතික්කමිත්වා අගමාසි, නන්දො තට්ඨ අක්කොසති. කුමාරො තෙන සද්ධිං ඵරුසවචනං අවත්වා නිවත්තිත්වා “අයං දාසො ඉතො පට්ඨාය ‘ධනං ආචික්ඛිස්සාමී’ති ගච්ඡති, ගන්ත්වා පන මං අක්කොසති, තත්ථ කාරණං න ජානාමි, අත්ථී බො පන මෙ පිතු සභායො කුටුම්භිකො, තං පටිපුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමී”ති බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “කිං නු බො, තාත, කාරණං”න්ති පුච්ඡි.

බොධිසත්තො “යස්මිං තෙ, තාත, යානෙ ධීතො නන්දො අක්කොසති, තත්ථෙව තෙ පිතු සන්තකං ධනං, තස්මා යදා තෙ නන්දො අක්කොසති, තදා නං ‘එහි රෙ දාස, කිං අක්කොසසි’ති ආකඨ්ඨිත්වා තං යානං හින්දිත්වා කුලසන්තකං ධනං නීහරිත්වා දාසං උක්ඛිපාපෙත්වා ධනං ආහරා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

39.

“මඤ්ඤෙ සොවණ්ණයො රාසි, සොවණ්ණමාලා ව නන්දකො;
යත්ථ දාසො ආමජාතො, ධීතො ථුල්ලානි ගජ්ජතී”ති.

තත්ථ මඤ්ඤෙති එවං අහං ජානාමි. සොවණ්ණයොති සුන්දරො වණ්ණො එතෙසන්ති සොවණ්ණාති. කානි තානි? රජතමණිකඤ්චනපවාලාදීනි රතනානි. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ සබ්බානෙතානි “සුවණ්ණානි”ති අධිප්පෙතානි, තෙසං රාසි සොවණ්ණයො රාසි. සොවණ්ණමාලා වානි තුය්හං පිතුසන්තකා සුවණ්ණමාලා ව එත්ථෙචානි මඤ්ඤාමි. නන්දකො යත්ථ දාසොති යස්මිං යානෙ ධීතො නන්දකො දාසො. ආමජාතොති “ආම, අහං වො දාසී”ති එවං දාසඛ්‍යං උපගතාය ආමදාසිසඬ්ඛාතාය දාසියා පුත්තො. ධීතො පුල්ලානි ගජ්ජනීති “සො යස්මිං යානෙ ධීතො පුල්ලානි ඵරුසවචනානි වදති, තත්ථෙව තෙ කුලසන්තකං ධනං, එවං අහං තං මඤ්ඤාමි”ති බොධිසත්තො කුමාරස්ස ධනග්ගහණ්‍යායං ආචික්ඛි.

කුමාරො බොධිසත්තං වන්දිත්වා සරං ගන්ත්වා නන්දං ආදාය නිධිට්ඨානං ගන්ත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිත්වා තං ධනං ආහරිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ ධීතො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “පුබ්බෙපෙස එවංසිලොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා නන්දො සාරිපුත්තස්ස සද්ධිවිහාරිකො අහොසි, පණ්ඩිතකුටුම්භිකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

නන්දජාතකවණ්ණනා නවමා.

[40] 10. බදිරඬ්ඛාරජාතකවණ්ණනා

කාමං පතාමි නිරයන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. අනාථපිණ්ඩිකො හි විහාරමෙව ආරබ්භ චතුපඤ්ඤාසකොට්ඨනං බුද්ධසාසනෙ පරිච්චජිත්වා විකිරිත්වා යපෙත්වා තිණි රතනානි අඤ්ඤත්ථ රතනසඤ්ඤමෙව අනුජ්ජාදෙත්වා සත්ථරි ජෙතවනෙ විහරන්තෙ දෙවසිකං තිණි මහාඋපට්ඨානානි ගච්ඡති. පාතොව එකචාරං ගච්ඡති, කතපාතරාසො එකචාරං, සායන්තෙ එකචාරං. අඤ්ඤානිපි අන්තරන්තරුපට්ඨානානි හොන්ති යෙව. ගච්ඡන්තො ව “කිං නු බො ආදාය ආගතොති සාමණෙරා වා දහරා වා හත්ථම්පි මෙ ඔලොකෙය්‍යු”න්ති තුව්ඡහත්ථො නාම න ගතපුබ්බො. පාතොව ගච්ඡන්තො යාගුං ගාහාපෙත්වා ගච්ඡති, කතපාතරාසො සජ්ජිනවතීතමධුථාණිකාදීනිපි, සායන්තසමයෙ ගන්ධමාලාවත්ථාදිහත්ථොති. එවං දිවසෙ දිවසෙ පරිච්චජන්තස්ස පනස්ස පරිච්චාගෙ පමාණං නත්ථි.

බහු වොහාරුපජීවිනොපිස්ස හත්ථතො පණ්ණො ආරොපෙත්වා අට්ඨාරසකොට්ඨසඬ්ඛ්‍යං ධනං ඉණං ගණ්හිංසු, තෙ මහාසෙට්ඨි න ආහරාපෙති. අඤ්ඤා පනස්ස කුලසන්තකා අට්ඨාරස කොට්ඨො නදීතීරෙ

නිදහිත්වා යපිතා අවිරවතොදකෙන නදීකුලෙ හින්තෙ මහාසමුද්දං පට්ටියා, තා යථාපිහිතලඤ්ඡි තාව ලොභවාටියො අණ්ඩවකුච්ඡියං පවට්ටන්තා විවරන්ති. ගෙහෙ පනස්ස පඤ්චන්තං හික්ඛුසතානං නිව්වහන්තං නිබද්ධමෙව හොති. සෙට්ඨිනො හි ගෙහං හික්ඛුසඬ්ඤ්ඤා වතුමහාපථෙ ඛතපොක්ඛරණ්ණසදිසං, සබ්බහික්ඛුනං මාතෘපිතූටියානෙ යීතං. තෙනස්ස සරං සම්මාසම්බුද්ධොපි ගච්ඡති, අසීතිමහාපෙරාපි ගච්ඡන්තියෙව. සෙසහික්ඛුනං පන ගච්ඡන්තානඤ්ච ආගච්ඡන්තානඤ්ච පමාණං නත්ථී. තං පන සරං සත්තභූමකං සත්තද්වාරකොට්ඨකපටිමණ්ඩිතං, තස්ස වතුත්ථෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ එකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා දෙවතා වසති, සා සම්මාසම්බුද්ධෙ ගෙහං පවිසන්තෙ අත්තනො විමානෙ යාතුං න සක්කොති, දාරකෙ ගෙහත්වා ඔතරිත්වා භූමියං තිට්ඨති. අසීතිමහාපෙරෙසුපි අවසෙසත්ථෙරෙසුපි පවිසන්තෙසු ච නික්ඛමන්තෙසු ච තථෙව කරොති. සා වින්තෙසි “සමණො ගොතමෙ ච සාවකෙසු චස්ස ඉමං ගෙහං පවිසන්තෙසු මය්හං සුඛං නාම නත්ථී, නිව්වකාලං ඔතරිත්වා ඔතරිත්වා භූමියං යාතුං න සක්ඛිස්සාමි. යථා ඉමෙ එතං සරං න පවිසන්ති, තථා මයා කාතුං වට්ටති”ති. අපේකදිවසං සයනුපගතස්සෙව මහාකම්මන්තිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. “කො එත්ථා”ති ච චුත්තෙ “අහං වතුත්ථද්වාරකොට්ඨකෙ නිබ්බත්තදෙවතා”ති ආහ. “කස්මා ආගතාසි”ති? “කිං තුම්හෙ සෙට්ඨිස්ස කිරියං න පස්සථ, අත්තනො පවිජ්මකාලං අනොලොකෙත්වා ධනං නීහරිත්වා සමණං ගොතමංයෙව පුජෙති, නෙව චණ්ඨ්ථං පයොජෙති, න කම්මන්තෙ පට්ඨපෙති, තුම්හෙ සෙට්ඨී. තථා ඔවදථ, යථා අත්තනො කම්මන්තං කරොති. යථා ච සමණො ගොතමො සසාවකො ඉමං සරං න පවිසති, තථා කරොථා”ති. අථ නං සො ආහ “බාලදෙවතෙ, සෙට්ඨී ධනං විස්සජ්ජෙත්තො නිය්‍යානිකෙ බුද්ධසාසනෙ විස්සජ්ජෙති, සො සථෙ මං චූළායං ගෙහත්වා වික්කිණ්ණස්සති, නෙවාහං කිඤ්චි කථෙස්සාමි, ගච්ඡ ත්වං”න්ති. සා පුනෙකදිවසං සෙට්ඨිනො ජෙට්ඨපුත්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා තථෙව ඔවදි, සොපි තං පුරිමනායෙනෙව තජ්ජෙසි. සෙට්ඨිනා පන සද්ධිං කථෙතුංයෙව න සක්කොති.

සෙට්ඨිනොපි නිරන්තරං දානං දෙන්තස්ස වොහාරෙ අකරොන්තස්ස ආයෙ මන්දිභූතෙ ධනං පරික්ඛයං අගමාසි. අථස්ස අනුක්කමෙන දාලිද්දියජ්ජත්තස්ස පරිභොගසාටකසයනභොජනානිපි පුරාණසදිසානි න භවිංසු. එවංභූතොපි හික්ඛුසඬ්ඤ්ඤා දානං දෙති, පණීතං පන කත්වා දාතුං න සක්කොති. අථ නං එකදිවසං වන්දිත්වා නිසින්තං සත්ථා “දියති පන තෙ, ගහපති, කුලෙ දාන”න්ති පුච්ඡි. සො “දියති, හන්තෙ, තඤ්ච බො කණාජකං බිලඬ්ඤ්ඤානිය”න්ති ආහ. අථ නං සත්ථා “ගහපති, ‘ලුඛං දානං දෙමි’ති මා විත්තං සඬ්ඤාපයිත්ථ. විත්තස්මිඤ්චි පණීතෙ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං දින්තදානං ලුඛං නාම න හොති. කස්මා?

විපාකමහන්තත්තා”ති ආහ. විත්තඤ්ඤි පණිතං කාතුං සක්කොන්තස්ස දානං ලුඛං නාම නත්ථිති චෙතං එවං වෙදිතබ්බං –

“නත්ථි විත්තෙ පසන්නම්භි, අප්පකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ, අථ වා තස්ස සාවකෙ. (වි. ව. 804);

“න කිරත්ථි අනොමදස්සිසු, පාරිවරියා බුද්ධෙසු අප්පකා;
සුක්ඛාය අලොභිකාය ව, පස්ස ඵලං කුම්මාසපිණ්ඩියා”ති.

අපරම්පි නං ආහ “ගහපති, ත්වං තාව ලුඛං දානං දදමානො අට්ඨන්තං අරියපුග්ගලානං දෙසි, අහං වෙලාමකාලෙ සකලජම්බුදීපං උන්නතිගලං කත්වා සත්ත රතනානි දදමානො පඤ්ච මහානදියො එකොසපුණ්ණං කත්වා විය ව මහාදානං පවත්තයමානො තිසරණගතං වා පඤ්චසීලරක්ඛනකං වා කඤ්චි නාලත්ථං, දක්ඛිණෙයාපුග්ගලා නාම එවං දුල්ලහා. තස්මා ‘ලුඛං මෙ දාන’න්ති මා විත්තං සඬකොවයිත්ථා”ති එවඤ්ඤි පන වත්වා වෙලාමසුත්තං (අ. නි. 9.20) කථෙසි.

අථ බො සා දෙවතා ඉස්සරකාලෙ සෙට්ඨිනා සද්ධිං කථෙතුම්පි අසක්කොන්ති “ඉදානායං දුග්ගතත්තා මම වචනං ගණ්ඨිස්සති”ති මඤ්ඤමානා අඬසරත්තසමයෙ සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. සෙට්ඨි තං දිස්වා “කො එසො”ති ආහ. “අහං මහාසෙට්ඨි චතුත්ථේවාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා, දෙවතා”ති. “කිමත්ථමාගතාසි”ති? “තුය්හං ඔවාදං කථෙතුකාමා හුත්වා ආගච්ඡාමි”ති. “තෙන හි කථෙහි”ති. මහාසෙට්ඨි ත්වං පවිජ්මකාලං න වින්තෙසි, පුත්තධිතරො න ඔලොකෙසි, සමණස්ස තෙ ගොතමස්ස සාසනෙ බහුං ධනං විජ්ජකිණ්ණං, සො ත්වං අතිවෙලං ධනවිස්සජ්ජනෙන වා චණ්ඨජාදිකම්මානං අකරණෙන වා සමණං ගොතමං නිස්සාය දුග්ගතො ජාතො, එවංභූතොපි සමණං ගොතමං න මුඤ්චසි, අජ්ජපි තෙ සමණා සරං පවිසන්තියෙව. යං තාව තෙහි නීතං, තං න සක්කා පච්චාහරාපෙතුං, ගහිතං ගහිතමෙව හොතු, ඉතො පට්ඨාය පන සයඤ්ච සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං මා ගමිත්ථ, සාවකානඤ්චස්ස ඉමං සරං පවිසිතුං මා අදාසි, සමණං ගොතමං නිවත්තිත්වාපි අනොලොකෙන්තො අත්තනො වොහාරෙ ව චණ්ඨජඤ්ච කත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙහි”ති. අථ නං සො එවමාහ “අයං තයා මය්හං දාතබ්බඔවාදො”ති. “ආම, අය්‍යා”ති. තාදිසානං දෙවතානං සතෙනපි සහස්සෙනපි සතසහස්සෙනපි අකම්පනීයො අහං දසබලෙන කතො. මම හි සද්ධා සිනෙරු විය අවලා සුජ්ජතිට්ඨිනා, මයා නිය්‍යානිකෙ රතනසාසනෙ ධනං විස්සජ්ජිතං, අයුත්තං තෙ කථිතං, බුද්ධසාසනෙ පහාරො දින්නො, එවරුපාය අනාවාරාය දුස්සීලාය කාලකණ්ණියා සද්ධිං තයා මම එකගෙහෙ වසනකිච්චං නත්ථි, සීසං මම ගෙහා නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාති.

සා සොතාපන්නස්ස අරියසාවකස්ස වචනං සුත්වා යාතුං අසක්කොන්ති අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා දාරකෙ භත්ථෙන ගහෙත්වා නික්ඛම්. නික්ඛම්ත්වා ච පන අඤ්ඤත්ථ වසනට්ඨානං අලභමානා “සෙට්ඨිං ඛමාපෙත්වා තත්ථෙව වසිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා නගරපරිග්ගාහකදෙවපුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. “කෙනට්ඨෙන ආගතාසි”ති ච වුත්තෙ “අහං සාමි, අත්තනො බාලතාය අනුපධාරෙත්වා අනාථපිණ්ඩිකෙන සෙට්ඨිනා සද්ධිං කථෙසිං, සො මං කුප්ඤ්ඤත්වා වසනට්ඨානා නික්කඩ්ඪි, මං සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං තෙත්වා ඛමාපෙත්වා වසනට්ඨානං මෙ දෙවා”ති. “කිං පන තයා සෙට්ඨි වුත්තො”ති “ඉතො පට්ඨාය බුද්ධුපට්ඨානං සඬුසුපට්ඨානං මා කරි, සමණස්ස ගොතමස්ස සරප්පවෙසනං මා අදාසි”ති “එවං මෙ වුත්තො, සාමි”ති. අයුත්තං තයා වුත්තං, සාසනෙ පහාරො දිත්තො, “අහං තං ආදාය සෙට්ඨිතො සන්තිකං ගන්තුං න උස්සහාමි”ති. සා තස්ස සන්තිකා සඬගහං අලභිත්වා චතුත්තං මහාරාජානං සන්තිකං අගමාසි.

තෙහිපි තථෙව පටික්ඛිත්තා සක්කං දෙවරාජං උපසඬකම්ත්වා තං පවත්ති. ආවික්ඛිත්වා “අහං, දෙව, වසනට්ඨානං අලභමානා දාරකෙ භත්ථෙන ගහෙත්වා අනාථා විවරාමි, තුම්භාකං සිරියා මය්හං වසනට්ඨානං දාපෙවා”ති සුට්ඨුතරං යාචි. සොපි නං ආහ “තයා අයුත්තං කතං, ජීනසාසනෙ පහාරො දිත්තො, අහම්පි තං නිස්සාය සෙට්ඨිනා සද්ධිං කථෙතුං න සක්කොමි, එකං පන තෙ සෙට්ඨිස්ස ඛමනුපායං කථෙස්සාමි”ති. “සාධු, දෙව, කථෙහි”ති. මහාසෙට්ඨිස්ස භත්ථතො මනුස්සෙහි පණ්ණෙ ආරොපෙත්වා අට්ඨාරසකොට්ඨසඬ්ඛං ධනං ගහිතං අත්ථි, ත්වං තස්ස ආයුත්තකවෙසං ගහෙත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා තානි පණ්ණානි ආදාය කතිපයෙහි යක්ඛතරුණෙහි පරිවාරිතා එකෙන භත්ථෙන පණ්ණං, එකෙන ලෙඛනිං ගහෙත්වා තෙසං ගෙහං ගන්ත්වා ගෙහමජ්ඣෙය්වා අත්තනො යක්ඛානුභාවෙන තෙ උත්තාසෙත්වා “ඉදං තුම්භාකං ඉණපණ්ණං, අම්භාකං සෙට්ඨි අත්තනො ඉස්සරකාලෙ තුම්භෙ න කිඤ්චි ආහ, ඉදානි දුග්ගතො ජාතො, තුම්භෙහි ගහිතකභාපණානි දෙවා”ති අත්තනො යක්ඛානුභාවං දස්සෙත්වා සබ්බාපි තා අට්ඨාරස හිරඤ්ඤකොට්ඨෙයො සාධෙත්වා සෙට්ඨිස්ස තුව්ඡකොට්ඨකෙ පුරෙත්වා අඤ්ඤං අවිරචනිනදීතීරෙ නිදහිතං ධනං නදීකුලෙ හින්තෙ සමුද්දං පටිට්ඨං අත්ථි, තම්පි අත්තනො ආනුභාවෙන ආහරිත්වා තුව්ඡකොට්ඨකෙ පුරෙත්වා, අඤ්ඤම්පි අසුකට්ඨානෙ නාම අස්සාමිකං අට්ඨාරසකොට්ඨත්තමෙව ධනං අත්ථි, තම්පි ආහරිත්වා තුව්ඡකොට්ඨකෙ පුරෙහි, ඉමාහි චතුපඤ්ඤාසකොට්ඨි ඉමං තුව්ඡකොට්ඨකපුරකං දණ්ඩකම්මං කත්වා මහාසෙට්ඨිං ඛමාපෙහිති.

සා “සාධු, දෙවා”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා වුත්තනායෙනෙව සබ්බං ධනං ආහරිත්වා කොට්ඨකෙ පුරෙත්වා අඬ්ඨරත්තසමයෙ සෙට්ඨිස්ස

සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. “කො එසො”ති චුත්තෙ “අහං තෙ මහාසෙට්ඨී චතුත්ථද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා අන්ධබාලදෙවතා, මයා මහාමොහමුල්භාය බුද්ධගුණෙ අජානිත්වා පුරිමෙසු දිවසෙසු තුම්හෙහි සද්ධිං කිඤ්චි කථිතං අත්ථී, තං මෙ දොසං ඛමථ. සක්කස්ස හි මෙ දෙවරාජස්ස වචනෙන තුම්හාකං ඉණං සොධෙත්වා අට්ඨාරස කොට්ඨො, සමුද්දං ගතා අට්ඨාරස කොට්ඨො, තස්මිං තස්මිං යානෙ අස්සාමිකධනස්ස අට්ඨාරස කොට්ඨොති චතුපණ්ණාස කොට්ඨො ආහරිත්වා තුව්ඡකොට්ඨකපුරුණෙන දණ්ඩකම්මං කතං, ජෙනවනවිහාරං ආරබ්භ පරික්ඛයං ගතධනං සබ්බං සම්පිණ්ඩිතං, වසනට්ඨානං අලභමානා කිලමාමි, මයා අඤ්ඤාණතාය කථිතං මනසි අකත්වා ඛමථ මහාසෙට්ඨී”ති ආහ.

අනාථපිණ්ඩිකො තස්සා වචනං සුත්වා වින්තෙසි “අයං දෙවතා ‘දණ්ඩකම්මඤ්ච මෙ කත’න්ති වදති, අත්තනො ව දොසං පටිජානාති, සත්ථා ඉමං විනෙත්වා අත්තනො ගුණෙ ජානාපෙස්සති, සම්මාසම්බුද්ධස්ස නං දස්සෙස්සාමි”ති. අථ නං ආහ “අම්ම, දෙවතෙ, සචෙසි මං ඛමාපෙතුකාමා, සත්ථු සන්තිකෙ මං ඛමාපෙහි”ති. සාධු එවං කරිස්සාමි, “සත්ථු පන මං සන්තිකං ගහෙත්වා ගච්ඡාහි”ති. සො “සාධු”ති වත්වා විහාතාය රත්තියා පාතොව තං ගහෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තාය කතකම්මං සබ්බං තථාගතස්ස ආරොචෙසි. සත්ථා තස්ස වචනං සුත්වා “ඉධ, ගහපති, පාපපුග්ගලොපි යාව පාපං න පච්චති, තාව හද්දානි පස්සති. යදා පනස්ස පාපං පච්චති, තදා පාපමෙව පස්සති. හද්දපුග්ගලොපි යාව හද්දං න පච්චති, තාව පාපානි පස්සති. යදා පනස්ස හද්දං පච්චති, තදා හද්දමෙව පස්සති”ති වත්වා ඉමා ධම්මපදෙ ද්වෙ ගාථා අභාසි -

“පාපොපි පස්සති හද්දං, යාව පාපං න පච්චති;
යදා ව පච්චති පාපං, අථ පාපො පාපානි පස්සති.

“හද්දොපි පස්සති පාපං, යාව හද්දං න පච්චති;
යදා ව පච්චති හද්දං, අථ හද්දො හද්දානි පස්සති”ති. (ධ. ප. 119-120);

ඉමාසඤ්ච පන ගාථානං පරියොසානෙ සා දෙවතා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සා චක්කඩ්ඛිතෙසු සත්ථු පාදෙසු නිපතිත්වා “මයා, හන්තෙ, රාගරත්තාය දොසපද්ධියාය මොහමුල්භාය අවිජ්ජන්ධාය තුම්හාකං ගුණෙ අජානන්තියා පාපකං වචනං චුත්තං, තං මෙ ඛමථා”ති සත්ථාරං ඛමාපෙත්වා මහාසෙට්ඨීමපි ඛමාපෙසි.

තස්මිං සමයෙ අනාථපිණ්ඩිකො සත්ථු පුරතො අත්තනො ගුණං කථෙසි “හන්තෙ, අයං දෙවතා ‘බුද්ධපට්ඨානාදීනි මා කරොහි’ති වාරයමානාපි මං වාරෙතුං නාසක්ඛි, ‘දානං න දාතඛි’න්ති ඉමාය වාරියමානොපහං දානං

අදාසිමෙව, නුන එස, හන්තෙ, මය්හං ගුණො”ති. සත්ථා “ත්වං බොසි ගහපති සොතාපන්නො අරියසාවකො අවලසද්ධො විසුද්ධදස්සනො, තුය්හං ඉමාය අප්පෙසක්ඛදෙවතාය වාරෙන්තියා අචාරිතභාවො න අච්ඡරියො. යං පන පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ අපරිපක්කඤ්ඤාණෙ යිතා කාමාවචරිස්සරෙන මාරෙන ආකාසෙ යත්වා ‘සවෙ දානං දස්සසි, ඉමස්මිං නිරයෙ පච්චිස්සසි’ති අසිතිහත්ථගම්හිරං අභිගාරකාසුං දස්සෙත්වා ‘මා දානං අදාසි’ති වාරිතාපි පදුමකණ්ණිකාමජ්ඣෙ යත්වා දානං අදංසු, ඉදං අච්ඡරිය”න්ති වත්වා අනාථපිණ්ඩිකෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසිසෙට්ඨස්ස කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා නානප්පකාරෙහි සුබුද්ධකරණෙහි දෙවකුමාරො විය සංවඩ්ඪියමානො අනුක්කමෙන විඤ්ඤාතං පත්වා සොළසවස්සකාලෙයෙව සබ්බසිප්පෙසු නිප්ඵත්තිං පත්තො. සො පිතු අව්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානෙ යත්වා චතුසු නගරද්වාරෙසු චතස්සො දානසාලායො, මජ්ඣෙ නගරස්ස එකං, අත්තනො නිවෙසනද්වාරෙ එකන්ති ඡ දානසාලායො කාරෙන්වා මහාදානං දෙති, සීලං රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති.

අට්ඨකදිවසං පාතරාසවෙලාය බොධිසත්තස්ස නානග්ගරසෙ මනුඤ්ඤාභොජනෙ උපනීයමානෙ එකො පච්චෙකබුද්ධො සත්තාහච්චයෙන නිරොධා වුට්ඨාය භික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා “අජ්ජ මයා බාරාණසිසෙට්ඨස්ස ගෙහද්වාරං ගන්තුං වට්ටති”ති නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තදගෙ මුඛධොවනං කත්වා මනොසිලාතලෙ යිතො නිවාසෙත්වා විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා චීවරං පාරුපිත්වා ඉද්ධිමයමත්තිකාපත්තං ආදාය ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස හත්තෙ උපනීතමත්තෙ ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. බොධිසත්තො තං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාය නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා පරිකම්මකාරකං ඔලොකෙසි. “කිං කරොමි, සාමි”ති ච චුත්තෙ “අයාස්ස පත්තං ආහරං”ති ආහ. තඨ්ඛණඤ්ඤෙව මාරො පාපිමා විකම්පමානො උට්ඨාය “අයං පච්චෙකබුද්ධො ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ආහාරං ලභි, අජ්ජ අලභමානො විනස්සිස්සති, ඉමඤ්ඤෙව විනාසෙස්සාමි, සෙට්ඨිනො ච දානන්තරායං කරිස්සාමි”ති තඨ්ඛණඤ්ඤෙව ආගන්ත්වා අන්තරවත්ථුම්භි අසිතිහත්ථමත්තං අභිගාරකාසුං නිමිමිති. සා බදිරභිගාරපුණ්ණා සම්පජ්ජලිතා සජොතිභූතා අවිචිමහානිරයො විය බාගිත්ථ. තං පන මාපෙත්වා සයං ආකාසෙ අට්ඨාසි. පත්තාහරණත්ථාය ගච්ඡමානො පුරිසො තං දිස්වා මහාභයජ්ජත්තො නිවත්ති. බොධිසත්තො “කිං, තාත, නිවත්තොසි”ති පුච්ඡි. අයං සාමි අන්තරවත්ථුම්භි මහතී අභිගාරකාසු සම්පජ්ජලිතා සජොතිභූතාති. අට්ඨකඤ්ඤා අට්ඨකඤ්ඤාති එවං ආගතාගතා සබ්බෙපි භයජ්ජත්තා වෙගෙන පලායිංසු.

බොධිසත්තො චින්තෙසි “අජ්ජ මය්හං දානන්තරායං කාතුකාමො වසවත්ති මාරො උය්‍යුත්තො භවිස්සති, න බො පන ජානාති මාරසතෙන මාරසභස්සෙනපි මය්හං අකම්පියභාවං, අජ්ජ දානි මය්හං වා මාරස්ස වා බලමහන්තනං, ආනුභාවමහන්තනං ජානිස්සාමි”ති තං යථාසජ්ජිතමෙව භත්තපාතිං සයං ආදාය ගෙහා නික්ඛම්ම අඬිගාරකාසුතටෙ යත්වා ආකාසං උල්ලොකෙත්වා මාරං දිස්වා “කොසි ත්ව”න්ති ආහ. “අහං, මාරො”ති. “අයං අඬිගාරකාසු තයා නිම්මිතා”ති? “ආම, මයා”ති. “කිමත්ථායා”ති. “තව දානස්ස අන්තරායකරණත්ථාය ව පච්චෙකබුද්ධස්ස ව ජීවිතනාසනත්ථායා”ති. බොධිසත්තො “නෙව තෙ අහං අත්තනො දානස්ස අන්තරායං, න පච්චෙකබුද්ධස්ස ජීවිතන්තරායං කාතුං දස්සාමි, අජ්ජ දානි මය්හං වා තුය්හං වා බලමහන්තනං, ආනුභාවමහන්තනං ජානිස්සාමි”ති අඬිගාරකාසුතටෙ යත්වා “භන්තෙ, පච්චෙකබුද්ධ අහං ඉම්ස්සා අඬිගාරකාසුයා අධොසිසො පතමානොපි න නිවත්තිස්සාමි, කෙවලං තුම්හෙ මයා දින්නං භොජනං පටිග්ගණ්හවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

40.

“කාමං පතාමි නිරයං, උද්ධංපාදො අවංසිරො;
නානාරියං කරිස්සාමි, හන්ද පිණ්ඩං පටිග්ගහා”ති.

තත්ථායං පිණ්ඩත්ථො – භන්තෙ, පච්චෙකවරබුද්ධ සචෙපහං තුම්හාකං පිණ්ඩපාතං දෙන්තො එකංසෙනෙව ඉමං නිරයං උද්ධංපාදො අවංසිරො භුත්වා පතාමි, තථාපි යදිදං අදානඤ්ච අසීලඤ්ච අරියෙහි අකත්තබ්බත්තා අනරියෙහි ව කත්තබ්බත්තා “අනරිය”න්ති වුච්චති, “න තං අනරියං කරිස්සාමි, හන්ද ඉමං මයා දියමානං පිණ්ඩං පටිග්ගහ පටිග්ගණ්හාහි”ති. එත්ථ ව හන්දාති වොස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො.

එවං වත්වා බොධිසත්තො දළ්භසමාදානෙන භත්තපාතිං ගහෙත්වා අඬිගාරකාසුමත්ථකෙන පක්ඛන්තො, තාවදෙව අසීතිහත්ථගම්භීරාය අඬිගාරකාසුයා තලතො උපරුපරිජාතං සතපත්තපුප්ඵිතං එකං මහාපදුමං උග්ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදෙ සම්පට්ඨි. තතො මහාතුම්ඛමත්තා රෙණු උග්ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස මුද්ධනි යත්වා සකලසරීරං සුවණ්ණවුණ්ණසමොකිණ්ණමිව අකාසි. සො පදුමකණ්ණිකාය යත්වා නානග්ගරසභොජනං පච්චෙකබුද්ධස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. සො තං පටිග්ගහෙත්වා අනුමොදනං කත්වා පත්තං ආකාසෙ බිපිත්වා පස්සන්තස්සෙව මහාජනස්ස සයම්පි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා නානප්පකාරං වලාභකපන්තිං මද්දමානො විය හිමවන්තමෙව ගතො. මාරොපි පරාජිතො දොමනස්සං පත්වා අත්තනො වසන්ට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තො පන පදුමකණ්ණිකාය ධීතකොව මහාජනස්ස දානසීලසංවණ්ණනෙන ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනෙන පරිවුතො අත්තනො

නිවෙසනමෙව පවිසිත්වා යාවජීවං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “නයිදං, ගහපති, අච්ඡරියං, යං ත්වං එවං දස්සනසම්පන්නො එතරහි දෙවතාය න කම්පිතො, පුබ්බෙ පණ්ඩිතෙහි කතමෙව අච්ඡරිය”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා පච්චෙකබුද්ධො තත්ථෙව පරිනිබ්බාසි, මාරං පරාජෙත්වා පදුමකණ්ණිකාය යත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස පිණ්ඩපාතදායකො බාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බද්ධිගාරජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුලාවකවග්ගො චතුත්ථො.

තස්සුද්දානං —

කුලාවකඤ්ච නච්චඤ්ච, සම්මොදමච්ඡවට්ටකං;
සකුණං තිත්තිරං බකං, නන්දඤ්ච බද්ධිගාරන්ති.

5. අත්ථකාමවග්ගො

[41] 1. ලොසකජාතකවණ්ණනා

යො අත්ථකාමස්සාති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො ලොසකතිස්සත්ථෙරං නාම ආරබ්භ කථෙසි. කො පනෙස ලොසකතිස්සත්ථෙරො නාමාති? කොසලරට්ඨෙ එකො අත්තනො කුලනාසකො කෙවට්ටපුත්තකො අලාභී භික්ඛු. සො කිර නිබ්බත්තට්ඨානෙනා චචිත්වා කොසලරට්ඨෙ එකස්මිං කුලසහස්සවාසෙ කෙවට්ටගාමෙ එකිස්සා කෙවට්ටියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස පටිසන්ධිග්ගණ්ඤවසෙ තං කුලසහස්සං ජාලහත්ථං නදියඤ්ච තළාකාදීසු ච මච්ඡෙ පරියෙසන්තං එකං බුද්දකමච්ඡමිපි නාලත්ථ. තතො පට්ඨාය ච තෙ කෙවට්ටා පරිභායන්තියෙව. තස්මිඤ්භි කුච්ඡිගතෙයෙව තෙසං ගාමො සත්ත වාරෙ අග්ගිනා දඬිසො, සත්ත වාරෙ රඤ්ඤා දණ්ඩිතො. එවං අනුක්කමෙන දුග්ගතා ජාතා. තෙ චිත්තයිංසු “පුබ්බෙ අම්භාකං එවරූපං නත්ථි, ඉදානි පන පරිභායාම, අම්භාකං අත්තරෙ එකාය කාලකණ්ණියා භවිතබ්බං, ද්වෙ භාගා භොමා”ති පඤ්ච පඤ්ච කුලසතාති එකතො අහෙසුං. තතො යත්ථ තස්ස මාතාපිතරො, සොච කොට්ඨාසො පරිභායති, ඉතරො වඩ්ඪති. තෙ තම්පි කොට්ඨාසං ද්විධා, තම්පි ද්විධාති එවං යාච තමෙව කුලං එකං අභොසි, තාච විහජිත්වා තෙසං කාලකණ්ණිභාවං ඤත්වා පොථෙත්වා නික්කඩ්ඪිංසු.

අථස්ස මාතා කිච්ඡෙන ජීවමානා පරිපක්කෙ ගබ්භෙ එකස්මිං යානෙ විජායි. පච්ඡිමභවිකසත්තං න සක්කා නාසෙතුං, අන්තොසට්ඨෙ පදිපො විය තස්ස හදයෙ අරහත්තස්ස උපනිස්සයො ජලති. සා තං දාරකං පටිජග්ගිත්වා ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ එකමස්ස කපාලකං හත්ථෙ දත්වා “පුත්ත, එතං සරං පවිසා”ති පෙසෙත්වා පලාතා. සො තතො පට්ඨාය එකකොච භුත්වා තත්ථ තත්ථ භික්ඛං පරියෙසිත්වා එකස්මිං යානෙ සයති, න ත්භායති, න සරීරං පටිජග්ගති, පංසුපිසාවකො විය කිච්ඡෙන ජීවිකං කප්පෙති. සො අනුක්කමෙන සත්තවස්සිකො භුත්වා එකස්මිං ගෙහද්වාරෙ උක්ඛලිධොවනස්ස ඡඩ්ඪිතට්ඨානෙ කාකො විය එකෙකං හත්තසිත්ථං උච්චිනිත්වා බාදති.

අථ තං ධම්මසෙනාපති සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරමානො දිස්වා “අයං සත්තො අතිකාරුඤ්ඤප්පත්තො, කතරගාමවාසිකො නු ඛො”ති තස්මිං මෙත්තචිත්තං වඩ්ඪෙත්වා “එහි, රෙ”ති ආභ. සො ආගන්ත්වා ථෙරං චන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ තං ථෙරො “කතරගාමවාසිකොසි, කහං වා තෙ මාතාපිතරො”ති පුච්ඡි. “අහං, හන්තෙ, නිප්පච්චයො, මය්හං මාතාපිතරො මං නිස්සාය ‘කිලන්තම්භා’ති මං ඡඩ්ඪෙත්වා පලාතා”ති. “අපි පන පබ්බජිස්සසි”ති. “හන්තෙ, අහං තාච පබ්බජෙය්‍යාං, මාදිසං පන කපණං කො පබ්බාජෙස්සසි”ති? “අහං පබ්බාජෙස්සාමි”ති. “සාධු, හන්තෙ, පබ්බාජෙථා”ති. ථෙරො තස්ස බාදනීයභොජනීයං දත්වා තං විහාරං නෙත්වා සහත්ථෙතෙව න්භාපෙත්වා පබ්බාජෙත්වා පරිපුණ්ණවස්සං උපසම්පාදෙසි.

සො මහල්ලකකාලෙ “ලොසකතිස්සත්ථෙරො”ති පඤ්ඤායිත්ථ අප්පසුඤ්ඤො අප්පලාභො. තෙන කිර අසදිසදානෙපි කුච්ඡ්ජරො න ලද්ධපුබ්බො, ජීවිතසට්ඨානමත්තමෙව ලහති. තස්ස හි පත්තෙ එකස්මිංයෙව යාගුළුඵඬකෙ දින්නෙ පත්තො සමතිත්තිකො විය හුත්වා පඤ්ඤායති. අථ මනුස්සා “ඉමස්ස පත්තො පුරො”ති හෙට්ඨා යාගුං දෙන්ති. තස්ස පත්තෙ යාගුං දානකාලෙ මනුස්සානං භාජනෙ යාගු අන්තර්ධායනීතිපි වදන්ති. ඛජ්ජකාදිසුපි එසෙව නයො.

සො අපරෙන සමයෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොපි අප්පලාභොව අහොසි. අථස්ස අනුපුබ්බෙන ආයුසඬ්ඛාරෙසු පරිභින්නෙසු පරිනිබ්බානදිවසො සම්පාපුණි. ධම්මසෙනාපති ආවජ්ජෙත්තො තස්ස පරිනිබ්බානභාවං ඤාත්වා “අයං ලොසකතිස්සත්ථෙරො අජ්ජ පරිනිබ්බායිස්සති, අජ්ජ මයා එතස්ස යාවදත්ථං ආහාරං දාතුං වට්ටති”ති තං ආදාය සාවත්ථීං පිණ්ඩාය පාවිසි. ථෙරො තං නිස්සාය තාව බහුමනුස්සාය සාවත්ථීයා හත්ථං පසාරෙත්වා වන්දනමත්තම්පි නාලත්ථ. අථ නං ථෙරො “ගච්ඡාමුසො, ආසනසාලාය නිසීදා”ති උය්‍යාපෙත්වා ගතො. තං ආගතමෙව මනුස්සා “අය්‍යා, ආගතො”ති ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා භොජෙසි. ථෙරොපි “ඉමං ලොසකස්ස දෙථා”ති ලද්ධාහාරං පෙසෙසි. තං ගහෙත්වා ගතා ලොසකතිස්සත්ථෙරං අසරිත්වා සයමෙව භුඤ්ජිංසු. අථ ථෙරස්ස උට්ඨාය විහාරං ගමනකාලෙ ලොසකතිස්සත්ථෙරො ආගන්ත්වා ථෙරං වන්දි, ථෙරො නිවත්තිත්වා ඨිතකොව “ලද්ධං තෙ, ආමුසො, හත්ත”න්ති පුච්ඡි. ලහිස්සාම නො, හත්තෙති. ථෙරො සංවෙගපත්තො කාලං ඔලොකෙසි, කාලො අතික්කන්තො. ථෙරො “භොතාමුසො, ඉධෙව නිසීදා”ති ලොසකත්ථෙරං ආසනසාලායං නිසීදාපෙත්වා කොසලරඤ්ඤො නිවෙසනං අගමාසි. රාජා ථෙරස්ස පත්තං ගාභාපෙත්වා “හත්තස්ස අකාලො”ති පත්තපුරං වතුමධුරං දාපෙසි. ථෙරො තං ආදාය ගන්ත්වා “එහාමුසො, තිස්ස ඉමං වතුමධුරං භුඤ්ජා”ති වත්වා පත්තං ගහෙත්වා අට්ඨාසි. සො ථෙරෙ ගාරවෙන ලජ්ජන්තො න පරිභුඤ්ජති. අථ නං ථෙරො “එහාමුසො තිස්ස, අහං ඉමං පත්තං ගහෙත්වා ධස්සාමි, ත්වං නිසීදිත්වා පරිභුඤ්ජ. සවෙ අහං පත්තං හත්ථො මුඤ්චෙය්‍යං, කිඤ්චි න භවෙය්‍යා”ති ආහ. අථායස්මා ලොසකතිස්සත්ථෙරො අග්ගසාවකෙ ධම්මසෙනාපතිම්හි පත්තං ගහෙත්වා ඨිතෙ වතුමධුරං පරිභුඤ්ජි. තං ථෙරස්ස අරියද්ධිබලෙන පරික්ඛයං න අගමාසි. තදා ලොසකතිස්සත්ථෙරො යාවදත්ථං උදරපුරං කත්වා පරිභුඤ්ජි, තං දිවසංයෙව ව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. සම්මාසම්බුද්ධො සන්තිකෙ යත්වා සරිරනික්ඛෙපං කාරෙසි, ධාතුයො ගහෙත්වා චෙතියං කරිංසු.

තදා භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආමුසො, අහො ලොසකතිස්සත්ථෙරො අප්පසුඤ්ඤො අප්පලාභී, එවරුපෙන නාම අප්පසුඤ්ඤෙන අප්පලාභිනා කථං අරියධම්මො ලද්ධො”ති කථෙත්තා

නිසිදිංසු. සත්ථා ධම්මසභං ගන්ත්වා ‘‘කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා’’ති පුච්ඡි. තෙ ‘‘ඉමාය නාම, භන්තෙ’’ති ආරොවයිංසු. සත්ථා ‘‘භික්ඛවෙ, එසො භික්ඛු අත්තනො අලාභිභාවඤ්ච අරියධම්මලාභිභාවඤ්ච අත්තනාව අකාසි. අයඤ්භි පුබ්බෙ පරෙසං ලාභන්තරායං කත්වා අප්පලාභී ජාතො, ‘‘අනිච්චං, දුක්ඛං, අනත්තා’’ති විපස්සනාය යුත්තභාවස්ස බලෙන අරියධම්මලාභී ජාතො’’ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු එකං කුටුම්භිකං නිස්සාය ගාමකාවාසෙ වසති පකතත්තො සීලවා විපස්සනාය යුත්තප්පයුත්තො. අටෙකො බීණාසවත්ථෙරො සමවත්තවාසං වසමානො අනුපුබ්බෙන තස්ස භික්ඛුනො උපට්ඨාකකුටුම්භිකස්ස වසනගාමං සම්පත්තො. කුටුම්භිකො ථෙරස්ස ඉරියාපටෙයෙව පසිදිත්වා පත්තං ආදාය සරං පවෙසෙත්වා සක්කච්චං භොජෙත්වා ථොකං ධම්මකථං සුත්වා ථෙරං වන්දිත්වා ‘‘භන්තෙ, අම්භාකං ධුරවිහාරමෙව ගච්ඡථ, මයං සායන්හසමයෙ ආගන්ත්වා පස්සිස්සාමා’’ති ආහ. ථෙරො විහාරං ගන්ත්වා නෙවාසිකත්ථෙරං වන්දිත්වා ආපුච්ඡිත්වා එකමන්තං නිසිදි. සොපි තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ‘‘ලද්ධො තෙ, ආවුසො, භික්ඛාභාරො’’ති පුච්ඡි. ‘‘ආම, ලද්ධො’’ති. ‘‘කහං ලද්ධො’’ති? ‘‘තුම්භාකං ධුරගාමෙ කුටුම්භිකසරෙ’’ති. එවඤ්ච පන වත්වා අත්තනො සෙනාසනං පුච්ඡිත්වා පටිපග්ගිත්වා පත්තචීවරං පටිසාමෙත්වා ඤානසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන ච වීතිනාමෙත්තො නිසිදි.

සොපි කුටුම්භිකො සායන්හෙ ගන්ධමාලඤ්චෙව පදීපෙයාඤ්ච ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා නෙවාසිකත්ථෙරං වන්දිත්වා ‘‘භන්තෙ, එකො ආගන්තුකත්ථෙරො අත්ථී, ආගතො නු ඛො’’ති පුච්ඡි. ‘‘ආම, ආගතො’’ති. ‘‘ඉදානි කහ’’න්ති. ‘‘අසුකසෙනාසනෙ නාමා’’ති. සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො ධම්මකථං සුත්වා සීතලවෙලාය වෙතියඤ්ච බොධිඤ්ච පූජෙත්වා දීපෙ ජාලෙත්වා උභොපි ජනෙ නිමන්තෙත්වා ගතො. නෙවාසිකත්ථෙරොපි ඛො ‘‘අයං කුටුම්භිකො පරිහින්තො, සවායං භික්ඛු ඉමස්මිං විහාරෙ වසිස්සති, න මං එස කිස්මිඤ්චි ගණයිස්සති’’ති ථෙරෙ අනත්තමන්තං ආපච්ඡිත්වා ‘‘ඉමස්මිං විහාරෙ එතස්ස අවසනාකාරො මයා කාතුං වට්ටති’’ති තෙන උපට්ඨානවෙලාය ආගතෙන සද්ධිං කිඤ්චි න කටෙසි. බීණාසවත්ථෙරො තස්ස අප්ඤ්ඤායං ජානිත්වා ‘‘අයං ථෙරො මම කුලෙ වා ගණෙ වා අපලිබුද්ධභාවං න ජානාති’’ති අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ඤානසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන වීතිනාමෙසි.

නෙවාසිකොපි පුනදිවසෙ නබ්බිට්ඨෙන ගණ්ඨිං පහරිත්වා නබ්බෙන ද්වාරං ආකොටෙත්වා කුටුම්භිකස්ස ගෙහං අගමාසි. සො තස්ස පත්තං ගහෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා ‘‘ආගන්තුකත්ථෙරො කහං,

හන්තෙ”ති පුච්ඡි. “නාහං තව කුලපකස්ස පවත්තිං ජානාමි, ගණ්ඨිං පහරන්තොපි ද්වාරං ආකොටෙන්තොපි පබ්බොධෙත්තුං නාසක්ඛිං, හියොයා තව ගෙහෙ පණ්ණිකොපනං භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙත්තුං අසක්කොන්තො ඉදානි නිද්දං ඔක්කන්තොයෙව භවිස්සති, ත්වං පසිදමානො එවරුපෙසුයෙව යානෙසු පසිදසි”ති ආහ - “ඛිණ්ණාසවත්ථෙරොපි අත්තනො භික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා සරීරං පටිජග්ගිත්වා පත්තව්වරමාදාය ආකාසෙ උජ්ජනිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමාසි. සො කුටුම්භිකො නෙවාසිකත්ථෙරං සජ්ජිමධුසක්ඛරාහිසඬ්ඛනං පායාසං පායෙත්වා පත්තං ගන්ධවුණ්ණෙහි උබ්බට්ඨෙත්වා පුන පුරෙත්වා “හන්තෙ, සො ථෙරො මග්ගකිලන්තො භවිස්සති, ඉදමස්ස හරථා”ති අදාසි. ඉතරො අපටික්ඛිපිත්වාච ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො “සථෙ සො භික්ඛු ඉමං පායාසං පිට්ඨස්සති, ගීවායං ගහෙත්වා නික්කඬ්ඨියමානොපි න ගමිස්සති. සථෙ පනාහං ඉමං පායාසං මනුස්සානං දස්සාමි, පාකටං මෙ කම්මං භවිස්සති. සථෙ උදකෙ ඔපිලාපෙස්සාමි, උදකපිට්ඨෙ සජ්ජි පඤ්ඤායිස්සති. සථෙ භූමියං ඡඩ්ඨෙස්සාමි, කාකසන්නිපාතෙන පඤ්ඤායිස්සති. කත්ථ නු ඛො ඉමං ඡඩ්ඨෙය්‍ය”න්ති උපධාරෙත්තො එකං කුමාමක්ඛෙත්තං දිස්වා අඬ්ඬාගරෙ විසුහිත්වා තත්ථ පක්ඛිපිත්වා උපරි අඬ්ඬාගරෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා විහාරං ගතො තං භික්ඛුං අදිස්වා වින්තෙසි “අද්ධා සො භික්ඛු ඛිණ්ණාසවො මම අජ්ඣාසයං විදිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො භවිස්සති, අහො මයා උදරහෙතු අයුත්තං කත”න්ති තාවදෙවස්ස මහන්තං දොමනස්සං උදපාදි. තතො පට්ඨායෙව ච මනුස්සපෙනො හුත්වා න විරස්සෙව කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්ති.

සො බහුනි වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පවිච්ඡිත්වා පක්කාවසෙසෙන පටිපාටියා පඤ්චජාතිසතෙසු යක්ඛො හුත්වා එකදිවසම්පි උදරපුරං ආහාරං න ලභී. එකදිවසං පන ගබ්භමලං උදරපුරං ලභී. පුන පඤ්චජාතිසතෙසු සුනඛො අහොසි. තදාපි එකදිවසං හත්තවමනං උදරපුරං ලභී, සෙසකාලෙ පන තෙන උදරපුරො ආහාරො නාම න ලද්ධපුබ්බො. සුනඛයොනිතො පන චචිත්වා කාසිරිට්ඨෙ එකස්මිං ගාමෙ දුග්ගතකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස නිබ්බත්තිතො පට්ඨාය තං කුලං පරමදුග්ගතමෙව ජාතං, ජාතිතො උද්ධං උදකකඤ්ජිකාමත්තම්පි න ලභී. තස්ස පන “මිත්තවින්දකො”ති නාමං අහොසි. මාතෘපිතරො ජාතකදුක්ඛං අධිවාසෙත්තුං අසක්කොන්තා “ගච්ඡ කාලකණ්ණි”ති තං පොථෙත්වා නීහරිංසු. සො අපටිසරණො විවරන්තො බාරාණසිං අගමාසි. තදා ඛොධිසත්තො බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි සිජ්ජං වාචෙති. තදා බාරාණසිවාසිතො දුග්ගතානං පරිබ්බෙයං දත්වා සිජ්ජං සික්ඛාපෙන්නි. අයම්පි මිත්තවින්දකො ඛොධිසත්තස්ස සන්නිකෙ සිජ්ජං සික්ඛති. සො ඵරුසො අනොවාදක්ඛමො තං තං පහරන්තො විවරති, ඛොධිසත්තෙන ඔවදියමානොපි ඔවාදං න ගණ්හාති. තං නිස්සාය ආයොපිස්ස මන්දො ජාතො.

අථ සො මාණවකෙහි සද්ධිං භණ්ඩිත්වා ඔවාදං අග්ගණ්භන්තො තතො පලායිත්වා ආභිණ්ඩන්තො එකං පච්චන්තගාමං පත්වා හතිං කත්වා ජීවති. සො තත්ථ එකාය දුග්ගතිත්ථියා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා තං නිස්සාය ද්වෙ දාරකෙ විජායි. ගාමවාසිනො “අම්භාකං සුසාසනං දුස්සාසනං ආරොචෙය්‍යාසී”ති මිත්තවින්දකස්ස හතිං දත්වා තං ගාමද්වාරෙ කුටිකාය වසාපෙසුං. තං පන මිත්තවින්දකං නිස්සාය තෙ පච්චන්තගාමවාසිනො සත්තක්ඛත්තුං රාජදණ්ඩං අගමංසු, සත්තක්ඛත්තුං නෙසං ගෙහානි කුමාසිංසු, සත්තක්ඛත්තුං තළාකං හිජ්ජී. තෙ වින්තයිංසු “අම්භාකං පුබ්බෙ ඉමස්ස මිත්තවින්දකස්ස අනාගමනකාලෙ ඵවරූපං නත්ථි, ඉදානි පනස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය පරිභායාමා”ති තං පොථෙත්වා නීහරිංසු.

සො අත්තතො දාරකෙ ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තො එකං අමනුස්සපරිග්ගහං අට්ඨං පාවිසි. තත්ථස්ස අමනුස්සා දාරකෙ ච හරියඤ්ච මාරෙත්වා මංසං බාදිංසු. සො තතො පලායිත්වා තතො තතො ආභිණ්ඩන්තො එකං ගම්භීරං නාම පට්ටනගාමං නාවාවිස්සජ්ජනදිවසෙයෙව පත්වා කම්මකාරකො හුත්වා නාවං අහිරුහි. නාවා සමුද්දපිට්ඨෙය සත්තාහං ගන්ත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සමුද්දමජ්ජෙකො ආකොටෙත්වා යපිතා විය අට්ඨාසි. තෙ කාළකණ්ණිකසලාකං වාරෙසුං, සත්තක්ඛත්තුං මිත්තවින්දකස්සෙව පාපුණි. මනුස්සා තස්සෙකං වෙඨකලාපං දත්වා හත්ථෙ ගහෙත්වා සමුද්දපිට්ඨෙය බිපිංසු, තස්මිං බිත්තමත්තෙ නාවා අගමාසි. මිත්තවින්දකො වෙඨකලාපෙ නිපජ්ජිත්වා සමුද්දපිට්ඨෙය ගච්ඡන්තො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ රක්ඛිතසීලස්ස ඵලෙන සමුද්දපිට්ඨෙය එකස්මිං ඵලිකවිමානෙ වතස්සො දෙවධීතරො පටිලහිත්වා තාසං සන්තිකෙ සුඛං අනුභවමානො සත්තාහං වසි. තා පන විමානපෙනියො සත්තාහං සුඛං අනුභවන්ති, සත්තාහං දුක්ඛං. සත්තාහං දුක්ඛං අනුභවිතුං ගච්ඡමානා “යාව මයං ආගච්ඡාම, තාව ඉධෙව හොහී”ති වත්වා අගමංසු.

මිත්තවින්දකො තාසං ගතකාලෙ වෙඨකලාපෙ නිපජ්ජිත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො රජතවිමානෙ අට්ඨ දෙවධීතරො ලහි. තතොපි පරං ගච්ඡන්තො මණ්ඩවිමානෙ සොළස, කනකවිමානෙ ද්වන්තිංස දෙවධීතරො ලහි. තාසම්පි වචනං අකත්වා පරතො ගච්ඡන්තො අන්තරදීපකෙ එකං යක්ඛනගරං අද්දස. තත්ථෙකා යක්ඛිනී අජරූපෙන විවරති. මිත්තවින්දකො තස්සා යක්ඛිනිභාවං අජානන්තො “අජමංසං බාදිස්සාමි”ති තං පාදෙ අග්ගහෙසි, සා යක්ඛානුභාවෙන තං උක්ඛිපිත්වා බිපි. සො තාය බිත්තො සමුද්දමත්ථකෙන ගන්ත්වා බාරාණසියං පරිබාපිට්ඨෙය එකස්මිං කණ්ටකගුම්ඛමත්ථකෙ පතිත්වා පවට්ටමානො භූමියං පතිට්ඨාසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ තස්මිං පරිබාපිට්ඨෙය රඤ්ඤො අජිකා වරමානා වොරා හරන්ති. අජිකගොපකා “වොරෙ ගණ්ඨිස්සාමා”ති එකමන්තං නිලීනා අට්ඨංසු. මිත්තවින්දකො පවට්ටිත්වා භූමියං යීතො තා අජිකා දිස්වා වින්තෙසි “අහං සමුද්දෙ එකස්මිං දීපකෙ අජිකං පාදෙ ගහෙත්වා තාය බිත්තො ඉධ පතිතො. සථෙ ඉදානි එකං

අජිකං පාදෙ ගහෙස්සාමි, සා මං පරතො සමුද්දපිට්ඨෙ විමානදෙවතානං සන්තිකෙ බිපිස්සති”ති. සො එවං අයොනිසො මනසිකරිත්වා අජිකං පාදෙ ගණ්හි, සා ගහිතමත්තා විරවි. අජිකගොපකා ඉතො විතො ච ආගන්ත්වා තං ගහෙත්වා “එත්තකං කාලං රාජකුලෙ අජිකබාදකො එස වොරො”ති තං කොට්ටෙන්වා බන්ධිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං නෙත්ති.

තස්මිං බණ්ණ බොධිසත්තො පඤ්චසතමාණුවකපරිවුතො නගරා නික්ඛම්ම න්හායිතුං ගච්ඡන්තො මිත්තවින්දකං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා තෙ මනුස්සෙ ආහ – “තාතා, අයං අම්භාකං අන්තෙවාසිකො, කස්මා නං ගණ්හං”ති? “අජිකවොරකො, අයා, එකං අජිකං පාදෙ ගණ්හි, තස්මා ගහිතො”ති. “තෙන හෙනං අම්භාකං දාසං කත්වා දෙට්, අම්භෙ නිස්සාය ජීවිස්සති”ති. තෙ, “සාධු අයා”ති තං විස්සජ්ජෙත්වා අගමංසු. අට්ඨං නං බොධිසත්තො “මිත්තවින්දක, ත්වං එත්තකං කාලං කහං වසි”ති පුච්ඡි. සො සබ්බං අත්තනා කතකම්මං ආරොචෙසි. බොධිසත්තො “අත්ථකාමානං වචනං අකරොන්තො එවං දුක්ඛං පාපුණාති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

41.

“යො අත්ථකාමස්ස භිතානුකම්පිනො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං;

අජියා පාදමොලම්බ, මිත්තකො විය සොචති”ති.

තත්ථ අත්ථකාමස්සාති වුඨ්ඨිං ඉච්ඡන්තස්ස. භිතානුකම්පිනොති භිතෙන අනුකම්පමානස්ස. ඔවජ්ජමානොති මුදුකෙන භිතවිත්තෙන ඔවදියමානො. න කරොති සාසනන්ති අනුසිට්ඨං න කරොති, දුබ්බවො අනොවාදකො හොති. මිත්තකො විය සොචතීති යථායං මිත්තවින්දකො අජිකාය පාදං ගහෙත්වා සොචති කිලමති, එවං නිච්චකාලං සොචතීති ඉමාය ගාථාය බොධිසත්තො ධම්මං දෙසෙසි.

එවං තෙන ථෙරෙන එත්තකෙ අද්ධානෙ තීසුයෙව අත්තභාවෙසු කුච්ඡිපුරො ලද්ධපුබ්බො. යක්ඛෙන හුත්වා එකදිවසං ගබ්භමලං ලද්ධං, සුනඛෙන හුත්වා එකදිවසං හත්තවමනං, පරිනිබ්බානදිවසෙ ධම්මසෙනාපතිස්සානුභාවෙන චතුමධුරං ලද්ධං. එවං පරස්ස ලාහන්තරායකරණං නාම මහාදොසන්ති වෙදිතබ්බං. තස්මිං පන කාලෙ සොපි ආවරියො මිත්තවින්දකොපි යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “එවං, භික්ඛවෙ, අත්තනො අප්පලාභිභාවඤ්ච අරියධම්මලාභිභාවඤ්ච සයමෙව එස අකාසි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මිත්තවින්දකො ලොසකතිස්සත්ථෙරො අහොසි, දිසාපාමොක්ඛාවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ලොසකජාතකවග්ගොනා පටිමා.

[42] 2. කපොතජාතකවග්ගොනා

යො අත්ථකාමස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ලොලහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තස්ස ලොලහාවො නවකනිපාතෙ කාකජාතකෙ ආවි භවිස්සති. තදා පන තං හික්ඛු “අයං, භන්තෙ, හික්ඛු ලොලො”ති සත්ථු ආරොචෙසුං. අථ නං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු ලොලොසි”ති පුච්ඡි. “ආම, භන්තෙ”ති. සත්ථා “පුබ්බෙපි ත්වං හික්ඛු ලොලො ලොලකාරණා ජීවිතක්ඛයං පත්තො, පණ්ඩිතාපි තං නිස්සාය අත්තතො වසනට්ඨානා පරිහිනා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො පාරාවතයොනියං නිබ්බත්ති. තදා බාරාණසිවාසිනො පුඤ්ඤකාමනාය තස්මිං තස්මිං යානෙ සකුණානං සුබවසනත්ථාය ථුසපච්ඡියො ඔලම්බෙන්ති. බාරාණසිසෙට්ඨිනොපි භත්තකාරකො අත්තතො මහානසෙ එකං ථුසපච්ඡිං ඔලම්බෙන්වා යපෙසි, බොධිසත්තො තත්ථ වාසං කප්පෙසි. යො පාතොව නික්ඛමිත්වා ගොවරෙ වරිත්වා සායං ආගන්ත්වා තත්ථ වසන්තො කාලං බෙපෙසි. අටෙකදිවසං එකො කාකො මහානසමත්ථකෙන ගච්ඡන්තො අම්බිලානම්බිලමච්ඡමංසානං ධූපනවාසං සායිත්වා ලොහං උප්පාදෙන්වා “කං නු බො නිස්සාය ඉමං මච්ඡමංසං ලහිස්සාමි”ති අවිදුරෙ නිසිදිත්වා පරිග්ගණන්තො සායං බොධිසත්තං ආගන්ත්වා මහානසං පවිසන්තං දිස්වා “ඉමං පාරාවතං නිස්සාය මච්ඡමංසං ලහිස්සාමි”ති පුනදිවසෙ පාතොව ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස නික්ඛමිත්වා ගොවරත්ථාය ගමනකාලෙ පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අගමාසි. අථ නං බොධිසත්තො “කස්මා ත්වං, සම්ම, අම්හෙහි සද්ධිං වරසි”ති ආහ. “සාමි, තුම්හාහං කිරියා මය්හං රුච්චති, ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙ උපට්ඨහිස්සාමි”ති. “සම්ම, තුම්හෙ අඤ්ඤගොචරා, මයං අඤ්ඤගොචරා, තුම්හෙහි අම්හාකං උපට්ඨානං දුක්කර”න්ති. “සාමි, තුම්හාකං ගොචරග්ගහණකාලෙ අහමිපි ගොචරං ගහෙන්වා තුම්හෙහි සද්ධිංයෙව ගමිස්සාමි”ති. “සාධු, කෙවලං තෙ අප්පමත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති එවං බොධිසත්තො කාකං ඔවදිත්වා ගොවරං වරන්තො තිණබ්බිජාදීනි බාදති. බොධිසත්තස්ස පන ගොචරග්ගහණකාලෙ කාකො ගන්ත්වා ගොමයපිණ්ඩං අපනෙන්වා පාණකෙ බාදිත්වා උදරං පුරෙන්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා “සාමි, තුම්හෙ අතිවෙලං වරථ, අතිබ්‍රහ්මකේතෙ නාම භවිතුං න වට්ටති”ති වත්වා බොධිසත්තෙන ගොවරං ගහෙන්වා සායං ආගච්ඡන්තො සද්ධිංයෙව මහානසං පාචිසි. භත්තකාරකො “අම්හාකං කපොතො අඤ්ඤමිපි ගහෙන්වා ආගතො”ති කාකස්සපි පච්ඡිං යපෙසි. තතො පට්ඨාය ද්වෙ ජනා වසන්ති.

අටෙකදිවසං සෙට්ඨිස්ස බහුං මච්ඡමංසං ආහරිංසු. තං ආදාය භත්තකාරකො මහානසෙ තත්ථ තත්ථ ඔලම්බෙසි. කාකො තං දිස්වා ලොහං

උජ්ජාදෙන්වා “ස්වෙ ගොවරභූමිං අගන්ත්වා මයා ඉදමෙව බාදිතබ්බ”න්ති රත්තිං නිත්ථුනන්තො නිපජ්ජි. පුනදිවසෙ බොධිසත්තො ගොවරාය ගච්ඡන්තො “එහි, සම්ම, කාකා”ති ආහ. “සාමි, තුම්හෙ ගච්ඡං, මය්හං කුච්ඡිරොගො අත්ථි”ති. “සම්ම, කාකානං කුච්ඡිරොගො නාම න කදාපි භූතපුබ්බො, රත්තිං තීසු යාමෙසු එකෙකස්මිං යාමෙ මුව්ඡිතා හොන්ති, දීපවට්ඨිං ගිලිතකාලෙ පන නෙසං මුහුත්තං තිත්ති හොති, ත්වං ඉමං මච්ඡමංසං බාදිතුකාමො භවිස්සසි, එහි මනුස්සපරිභොගො නාම තුම්හාකං දූජ්ජරිභුඤ්ජියො, මා එවරූපං අකාසි, මයා සද්ධිංයෙව ගොවරාය ගච්ඡාහි”ති. “න සක්කොමි, සාමි”ති. “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සසි සකෙන කම්මෙන, ලොභවසං අගන්ත්වා අජ්ජමන්තො හොහි”ති තං ඔවදිත්වා බොධිසත්තො ගොවරාය ගතො.

භත්තකාරකො නානජ්ජකාරං මච්ඡමංසවිකතිං සම්පාදෙන්වා උසුමනික්ඛමනත්ථං භාජනානි ථොකං විවරිත්වා රසපරිස්සාවනකරොටිං භාජනමත්ථකෙ යපෙත්වා බහි නික්ඛමිත්වා සෙදං පුඤ්ජමානො අට්ඨාසි. තස්මිං බණ්ණ කාකො පච්ඡිතො සීසං උක්ඛිපිත්වා භත්තගෙහං ඔලොකෙන්තො තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤත්වා “අයංදානි මය්හං මනොරථං පුරෙත්වා මංසං බාදිතුං කාලො, කිං නු බො මහාමංසං බාදාමි, උදාහු වුණ්ණිකමංස”න්ති වින්තෙත්වා “වුණ්ණිකමංසෙන නාම බිජ්ජං කුච්ඡිං පුරෙතුං න සක්කා, මහත්තං මංසබණ්ඩං ආහරිත්වා පච්ඡියං නික්ඛිපිත්වා බාදමානො නිපජ්ජිස්සාමි”ති පච්ඡිතො උජ්ජනිත්වා රසකරොටියං නිලීයි. සා “කිරි”ති සද්දමකාසි. භත්තකාරකො තං සද්දං සුත්වා “කිං නු බො එත”න්ති පවිට්ඨො කාකං දිස්වා “අයං දුට්ඨකාකො මහාසෙට්ඨිනො පක්කමංසං බාදිතුකාමො, අහං බො පන සෙට්ඨිං නිස්සාය ජීවාමි, න ඉමං බාලං, කිං මෙ ඉමිනා”ති ද්වාරං පිධාය කාකං ගහෙත්වා සකලසරීරෙ පත්තානි ලුඤ්චිත්වා අල්ලසිඬ්ඨිවෙරලොණ්ඨීරකාදයො කොට්ටෙන්වා අම්බිලතක්කෙන ආලොලෙන්වා තෙනස්ස සකලසරීරං මක්ඛෙන්වා තං කාකං පච්ඡියං බිපි. සො අධිමත්තවෙදනාහිභූතො නිත්ථුනන්තො නිපජ්ජි.

බොධිසත්තො සායං ආගන්ත්වා තං බ්‍යසනජ්ජත්තං දිස්වා “ලොලකාක, මම වචනං අකත්වා තව ලොභං නිස්සාය මහාදුක්ඛං පත්තොසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

42.

“යො අත්ථකාමස්ස හිතානුකම්පිනො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං;

කපොතකස්ස වචනං අකත්වා, අමිත්තභත්ථත්ථගතොව සෙති”ති.

තත්ථ කපොතකස්ස වචනං අකත්වාහි පාරාවතස්ස හිතානුසාසනවචනං අකත්වා. අමිත්තභත්ථත්ථගතොව සෙතිහි අමිත්තානං අනත්ථකාරකානං

දුක්ඛුප්පාදකපුග්ගලානං හත්ථත්ථං හත්ථපථං ගතො අයං කාකො විය සො පුග්ගලො මහන්තං බ්‍යසනං පත්වා අනුසොචමානො සෙතීති.

බොධිසත්තො ඉමං ගාථං වත්වා “ඉදානි මයා ච ඉමස්මිං යානෙ න සක්කා වසිතු”න්ති අඤ්ඤත්ථ ගතො. කාකොපි තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො. අථ නං හත්තකාරකො සද්ධිං පච්ඡියා ගහෙත්වා සඬකාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඞෙසි.

සත්ථාපි “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව ලොලො, පුබ්බෙපි ලොලොයෙව, තඤ්ච පන තෙ ලොලාං නිස්සාය පණ්ඩිතාපි සකාචාසා පරිභීනා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු අනාගාමිඵලං පත්තො. සත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාකො ලොලභික්ඛු අහොසි, පාරාවතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කපොතජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[43] 3. වෙළකජාතකවණ්ණනා

යො අත්ථකාමස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්භි භගවා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු දුබ්බවොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙව, දුබ්බවත්තායෙව ච පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා සප්පමුබ්බෙ ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බත්තො විඤ්ඤානං පත්වා කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ වානිසංසං දිස්වා කාමෙ පහාය හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො ච උප්පාදෙත්වා ඤානසුබ්බෙ විනිනාමෙන්නො අපරභාගෙ මහාපරිවාරො පඤ්චභි තාපසසතෙහි පරිවුතො ගණස්ස සත්ථා හුත්වා විහාසි. අට්ඨෙකො ආසිවිසපොතකො අත්තනො ධම්මතාය වරන්තො අඤ්ඤතරස්ස තාපසස්ස අස්සමපදං පත්තො. තාපසො තස්මිං පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙත්වා තං එකස්මිං වෙළපබ්බෙ සයාපෙත්වා පටිජග්ගති. තස්ස වෙළපබ්බෙ සයනතො “වෙළකො”ත්ථෙව නාමං අකංසු. තං පුත්තසිනෙහෙන පටිජග්ගනතො තාපසස්ස “වෙළකපිතා”ත්ථෙව නාමං අකංසු.

තදා බොධිසත්තො “එකො කිර තාපසො ආසිවිසං පටිජග්ගති”ති සුත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං ආසිවිසං පටිජග්ගසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “ආසිවිසෙන සද්ධිං විස්සාසො නාම නත්ථි, මා එවං ජග්ගාහී”ති ආහ. “සො මෙ ආචරිය පුත්තො, නාහං තෙන විතා වත්තිතුං සක්ඛිස්සාමි”ති. “තෙන හි එතස්සෙව සන්තිකා ජීවිතක්ඛයං

පාපුණිස්සසි”ති. තාපසො බොධිසත්තස්ස චචනං න ගණ්හි, ආසිවිසමපි ජහිතුං නාසක්ඛි. තතො කතිපාහච්චයෙනෙව සබ්බෙ තාපසා ඵලාඵලත්ථාය ගන්ත්වා ගතට්ඨානෙ ඵලාඵලස්ස සුලභභාවං දිස්වා ද්වෙ තයො දිවසෙ තත්ථෙව වසිංසු, වෙඨකපිතාපි තෙහි සද්ධිං ගච්ඡන්තො ආසිවිසං වෙඨපබ්බෙයෙව සයාපෙත්වා පිදහිත්වා ගතො. සො පුන තාපසෙහි සද්ධිං ද්විහනීභව්චයෙන ආගන්ත්වා “වෙඨකස්ස ගොවරං දස්සාමි”ති වෙඨපබ්බං උග්ගාටෙත්වා “එහි, පුත්තක, ජාතකොසි”ති හත්ථං පසාරෙසි. ආසිවිසො ද්විහනීභං නිරාභාරතාය කුප්පිත්වා පසාරිතහත්ථං ඩංසිත්වා තාපසං තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තාපසා තං දිස්වා බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසුං. බොධිසත්තො තස්ස සරීරකිච්චං කාරෙත්වා ඉසිගණස්ස මජ්ඣෙ නිසීදිත්වා ඉසීනං ඔවාදවසෙන ඉමං ගාථමාහ –

43.

“යො අත්ථකාමස්ස හිතානුකම්පිනො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං;

ඵවං සො නිහතො සෙති, වෙඨකස්ස යථා පිතා”ති.

තත්ථ ඵවං සො නිහතො සෙති යො හි ඉසීනං ඔවාදං න ගණ්හාති, සො යථා එස තාපසො ආසිවිසමුබ්බෙ පුතිභාවං පත්වා නිහතො සෙති, ඵවං මහාවිනාසං පත්වා නිහතො සෙති අත්ථො. ඵවං බොධිසත්තො ඉසිගණං ඔවදිත්වා චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ උජ්ජජිජි.

සත්ථා “න ත්වං හික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙව, දුබ්බවහාවෙනෙව ච ආසිවිසමුබ්බෙ පුතිභාවං පත්තො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වෙඨකපිතා දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වෙඨකජාතකවණ්ණනා තතියා.

[44] 4. මකසජාතකවණ්ණනා

සෙය්‍යො අමීත්තොති ඉදං සත්ථා මගධෙසු වාරිකං චරමානො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ බාලගාමිකමනුස්සෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තථාගතො කිර එකස්මිං සමයෙ සාවත්ථිතො මගධරට්ඨං ගන්ත්වා තත්ථ වාරිකං චරමානො අඤ්ඤතරං ගාමකං සම්පාපුණි. සො ච ගාමකො යෙභුය්‍යන අන්ධබාලමනුස්සෙහියෙව උස්සන්තො. තත්ථෙකදිවසං තෙ අන්ධබාලමනුස්සා සන්තිපතිත්වා “හො, අම්හෙ අරඤ්ඤං පවිසිත්වා කම්මං කරොත්තෙ මකසා බාදන්ති, තජ්ජව්චයා අම්හාකං කම්මච්ඡෙදො හොති, සබ්බෙව ධනුනි වෙච ආවුධානි ච ආදාය ගන්ත්වා මකසෙහි සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා සබ්බමකසෙ විජ්ඣිත්වා ඡින්දිත්වා ච මාරෙස්සාමා”ති

මන්තයිත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා “මකසෙ විජ්ඣිස්සාමා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විජ්ඣිත්වා ච පහරිත්වා ච දුක්ඛජපත්තා ආගන්ත්වා අන්තොගාමෙ ච ගාමමජ්ඣෙ ච ගාමද්වාරෙ ච නිපජ්ජිංසු.

සත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුත්තො තං ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. අවසෙසා පණ්ඩිතමනුස්සා භගවන්තං දිස්වා ගාමද්වාරෙ මණ්ඩපං කාරෙත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා මහාදානං දත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා තස්මිං තස්මිං යානෙ පතිතමනුස්සෙ දිස්වා තෙ උපාසකෙ පුච්ඡි “ඛු ඉමෙ ගිලානා මනුස්සා, කිං එතෙහි කත”න්ති? “භන්තෙ, එතෙ මනුස්සා ‘මකසයුද්ධං කරිස්සාමා’ති ගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං විජ්ඣිත්වා සයං ගිලානා ජාතා”ති. සත්ථා “න ඉදානෙව අන්ධබාලමනුස්සා ‘මකසෙ පහරිස්සාමා’ති අත්තානං පහරන්ති, පුබ්බෙපි ‘මකසං පහරිස්සාමා’ති පරං පහරණකමනුස්සා අහෙසුංයෙවා”ති වත්වා තෙහි මනුස්සෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො වණ්ජජාය ජීවිකං කජ්ජෙති. තදා කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං පච්චන්තගාමෙ ඛු වඩ්ඪකී වසන්ති. තත්ථෙකො බලිතවඩ්ඪකී රුක්ඛං තච්ඡති, අථස්ස එකො මකසො තම්බලොහථාලකපිට්ඨසදිසෙ සිසෙ නිසිදිත්වා සත්තියා පහරන්තො විය සිසං මුඛතුණ්ඩකෙන විජ්ඣි. සො අත්තනො සත්තිකෙ නිසින්තං පුත්තං ආහ – “තාත, මය්හං සිසං මකසො සත්තියා පහරන්තො විය විජ්ඣති, වාරෙහි න”න්ති. “තාත, අධිවාසෙහි, එකජපහාරෙතෙව තං මාරෙස්සාමි”ති. තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තොපි අත්තනො භණ්ඩං පරියෙසමානො තං ගාමං පත්වා තස්සා වඩ්ඪකීසාලාය නිසින්තො භොති. අථ සො වඩ්ඪකී පුත්තං ආහ – “තාත, ඉමං මකසං වාරෙහි”ති. සො “වාරෙස්සාමි, තාතා”ති තිබ්බං මහාචරසුං උක්ඛිපිත්වා පිතු පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා “මකසං පහරිස්සාමි”ති පිතු මත්ථකං ද්විධා භින්දි, වඩ්ඪකී තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො.

බොධිසත්තො තස්ස තං කම්මං දිස්වා “පච්චාමිත්තොපි පණ්ඩිතොව සෙය්‍යා. සො හි දණ්ඩහයෙනපි මනුස්සෙ න මාරෙස්සති”ති වින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

44.

“සෙය්‍යා අමිත්තො මතියා උපෙනො, න ත්වෙව මිත්තො මතිවිජ්ජහිනො;

‘මකසං වධිස්ස’න්ති හි එළමුගො, පුත්තො පිතු අබ්භිදා උත්තමධිග’න්ති.

තත්ථ සෙය්‍යාති පවරො උත්තමො. මතියා උපෙනොති පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. එළමුගොති ලාලාමුඛො බාලො. පුත්තො පිතු අබ්භිදා

උත්තමඨගන්ති අත්තනො බාලතාය පුත්තොපි හුත්වා පිතු උත්තමඨගං මත්ථකං. “මකසං පහරිස්සාමි”ති ද්විධා හින්දි. තස්මා බාලමිත්තනො පණ්ඩිතඅමිත්තොව සෙය්‍යොති ඉමං ගාථං වත්වා බොධිසත්තො උට්ඨාය යථාකම්මං ගතො. වඩ්ඪකිස්සපි ඤාතකා සරීරකිව්වං අකංසු.

සත්ථා “එවං උපාසකා පුබ්බෙපි ‘මකසං පහරිස්සාමා’ති පරං පහරණකමනුස්සා අහෙසුංයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා ගාථං වත්වා පක්කන්තො පණ්ඩිතවාණිජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මකසජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[45] 5. රොහිණිජාතකවණ්ණනා

සෙය්‍යො අමිත්තොතිඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනාථපිණ්ඩිකසෙට්ඨිනො දාසිං ආරබ්භ කටෙසි. අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර එකා රොහිණි නාම දාසි අහොසි. තස්සා විහිපහරණට්ඨානෙ ආගන්ත්වා මහල්ලිකා මාතා නිපජ්ජි, තං මක්ඛිකා පරිවාරෙත්වා සුවියාවිජ්ඣමානා විය බාදන්ති. සා ධීතරං ආහ – “අම්ම, මක්ඛිකා මං බාදන්ති, එතා වාරෙහි”ති. සා “වාරෙස්සාමි, අම්මා”ති මුසලං උක්ඛිපිත්වා “මාතු සරීරෙ මක්ඛිකා මාරෙත්වා විනාසං පාපෙස්සාමි”ති මාතරං මුසලෙන පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. තං දිස්වා “මාතා මෙ මතා”ති රොදිතුං ආරභි. තං පවත්තිං සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසුං. සෙට්ඨි තස්සා සරීරකිව්වං කාරෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සබ්බං තං පවත්තිං සත්ථු ආරොවෙසි. සත්ථා “න බො, ගහපති, එසා ‘මාතු සරීරෙ මක්ඛිකා මාරෙස්සාමි’ති ඉදානෙව මුසලෙන පහරිත්වා මාතරං මාරෙසි, පුබ්බෙපි මාරෙසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පිතුඅව්වයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පාපුණි. තස්සාපි රොහිණියෙව නාම දාසි අහොසි. සාපි අත්තනො විහිපහරණට්ඨානං ආගන්ත්වා නිපන්තං මාතරං “මක්ඛිකා මෙ, අම්ම, වාරෙහි”ති චුත්තා එවමෙව මුසලෙන පහරිත්වා මාතරං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා රොදිතුං ආරභි. බොධිසත්තො තං පවත්තිං සුත්වා “අමිත්තොපි හි ඉමස්මිං ලොකෙ පණ්ඩිතොව සෙය්‍යො”ති වින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

45.

“සෙය්‍යො අමිත්තො මෙධාවී, යඤ්චෙ බාලානුකම්පකො;
පස්ස රොහිණිකං ජම්මිං, මාතරං හන්ත්වාන සොවතී”ති.

තත්ථ මෙධාවීති පණ්ඩිතො ඤාණි විහාවී. යඤ්චෙ බාලානුකම්පකොති එත්ථ යන්ති ලිඨගවිපල්ලාසො කතො, වෙති නාමත්ථෙ නිපාතො. යො නාම

බාලො අනුකම්පකො, තතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන පණ්ඩිතො අමිත්තො භොන්තොපි සෙය්‍යායෙවාති අත්ථො. අථ වා යන්ති පටිසෙධනත්ථෙ නිපාතො, තො චෙ බාලානුකම්පකොති අත්ථො. ජම්මීන්ති ලාමිකං දන්ධං. මාතරං භන්ත්වාන සොවතීති “මක්ඛිකා මාරෙස්සාමී”ති මාතරං භන්ත්වා ඉදානි අයං බාලා සයමෙව රොදති පරිදෙවති. ඉමිනා කාරණෙන ඉමස්මිං ලොකෙ අමිත්තොපි පණ්ඩිතො සෙය්‍යාති බොධිසත්තො පණ්ඩිතං පසංසන්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථා “න බො, ගහපති, එසා ඉදානෙව ‘මක්ඛිකා මාරෙස්සාමී’ති මාතරං සාතෙසි, පුබ්බෙපි සාතෙසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතායෙව මාතා අහොසි, ධිතායෙව ධිතා, මහාසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

රොහිණිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[46] 6. ආරාමද්වසකජාතකවණ්ණනා

න චෙ අනත්ථකුසලෙනාති ඉදං සත්ථා අඤ්ඤතරස්මිං කොසලගාමකෙ විහරන්තො උය්‍යානද්වසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සත්ථා කිර කොසලෙසු වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරං ගාමකං සම්පාපුණි. තත්ථෙකො කුටුම්භිකො තථාගතං නිමන්තෙත්වා අත්තනො උය්‍යානෙ නිසිදාපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬිසස්ස මහාදානං දත්වා “භන්තෙ, යථාරුචියා ඉමස්මිං උය්‍යානෙ විවරථා”ති ආහ. භික්ඛු උට්ඨාය උය්‍යානපාලං ගහෙත්වා උය්‍යානෙ විවරන්තා එකං අඬිගණට්ඨානං දිස්වා උය්‍යානපාලං පුච්ඡිංසු “උපාසක, ඉමං උය්‍යානං අඤ්ඤත්ථ සන්දවිජායං, ඉමස්මිං පන යානෙ න කොචි රුක්ඛො වා ගච්ඡො වා අත්ථි, කිං නු බො කාරණ”න්ති? “භන්තෙ, ඉමස්ස උය්‍යානස්ස රොපනකාලෙ එකො ගාමදාරකො උදකං සිඤ්චන්තො ඉමස්මිං යානෙ රුක්ඛපොතකෙ උම්මුලං කත්වා මූලප්පමාණෙන උදකං සිඤ්චි. තෙ රුක්ඛපොතකා මිලාසිත්වා මතා. ඉමිනා කාරණෙන ඉදං යානං අඬිගණං ජාත”න්ති. භික්ඛු සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා එතමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, සො ගාමදාරකො ඉදානෙව ආරාමද්වසකො, පුබ්බෙපි ආරාමද්වසකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසියං නක්ඛත්තං සොසයිංසු. නක්ඛත්තහෙරිසද්දසවනකාලතො පට්ඨාය සකලනගරවාසිනො නක්ඛත්තනිස්සිතකා හුත්වා විවරන්ති. තදා රඤ්ඤො උය්‍යානෙ බහු මක්කටා වසන්ති. උය්‍යානපාලො වින්තෙසි “නගරෙ නක්ඛත්තං සුට්ඨං, ඉමෙ වානරෙ ‘උදකං සිඤ්චථා’ති වත්වා අහං නක්ඛත්තං කිළිස්සාමී”ති ජෙට්ඨකවානරං උපසඬකමිත්වා “සම්ම වානරජෙට්ඨක, ඉමං උය්‍යානං තුම්භාකමිපි බහුපකාරං, තුම්භෙ එත්ථ පුප්ඵලපල්ලවානි බාදථ, නගරෙ නක්ඛත්තං සුට්ඨං, අහං නක්ඛත්තං කිළිස්සාමි. යාවාහං ආගච්ඡාමි,

තාව ඉමස්මිං උය්‍යානෙ රුක්ඛපොතකෙසු උදකං සිඤ්චිතුං සක්ඛිස්සථා”ති පුච්ඡි. “සාධු, සිඤ්චිස්සාමි”ති. “තෙන හි අප්පමත්තා භොථා”ති උදකසිඤ්චනත්ථාය තෙසං වම්මකුටෙ ව දාරුකුටෙ ව දත්ථා ගතො. වානරා වම්මකුටෙ වෙව දාරුකුටෙ ව ගහෙන්වා රුක්ඛපොතකෙසු උදකං සිඤ්චන්ති. අථ නෙ වානරජෙට්ඨකො එවමාහ “භොන්තො වානරා, උදකං නාම රක්ඛිතබ්බං, තුම්හෙ රුක්ඛපොතකෙසු උදකං සිඤ්චන්තා උප්පාටෙත්වා උප්පාටෙත්වා මූලං ඔලොකෙන්වා ගම්භීරගතෙසු මූලෙසු බහුං උදකං සිඤ්චථ, අගම්භීරගතෙසු අප්පං, පච්ඡා අම්භාකං උදකං දුල්ලභං භවිස්සති”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චින්න්වා තථා අකංසු.

තස්මිං සමයෙ එකො පණ්ඩිතපුරිසො රාජ්‍යයානෙ තෙ වානරෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා එවමාහ “භොන්තො වානරා, කස්මා තුම්හෙ රුක්ඛපොතකෙ උප්පාටෙත්වා උප්පාටෙත්වා මූලජ්ජමාණෙන උදකං සිඤ්චථා”ති? තෙ “එවං නො වානරජෙට්ඨකො ඔවදති”ති ආහංසු. සො තං වචනං සුත්වා “අහො වත හො බාලා අපණ්ඩිතා, ‘අත්ථං කරිස්සාමා’ති අනත්ථමෙව කරොන්ති”ති චින්තෙන්වා ඉමං ගාථමාහ –

46.

“න වෙ අනත්ථකුසලෙන, අත්ථවරියා සුඛාවහා;
භාපෙති අත්ථං දුම්මෙධො, කපි ආරාමිකො යථා”ති.

තත්ථ වෙති නිපාතමත්තං. අනත්ථකුසලෙනාති අනත්ථෙ අනායතනෙ කුසලෙන, අත්ථෙ ආයතනෙ කාරණෙ අකුසලෙන වාති අත්ථො. අත්ථවරියාති වුඨ්ඨිකිරියා. සුඛාවහාති එවරූපෙන අනත්ථකුසලෙන කායිකචේතසිකසුඛසම්බාහස්ස අත්ථස්ස වරියා න සුඛාවහා, න සක්කා ආවහිතුන්ති අත්ථො. කිංකාරණා? එකන්තෙනෙව හි භාපෙති අත්ථං දුම්මෙධොති, බාලපුග්ගලො “අත්ථං කරිස්සාමි”ති අත්ථං භාපෙන්වා අනත්ථමෙව කරොති. කපි ආරාමිකො යථාති යථා ආරාමෙ නියුත්තො ආරාමරක්ඛනකො මක්කටො “අත්ථං කරිස්සාමි”ති අනත්ථමෙව කරොති, එවං යො කොචි අනත්ථකුසලො, තෙන න සක්කා අත්ථවරියං ආවහිතුං, සො එකංසෙන අත්ථං භාපෙතියෙවාති. එවං සො පණ්ඩිතො පුරිසො ඉමාය ගාථාය වානරජෙට්ඨකං ගරහිත්වා අත්තනො පරිසං ආදාය උය්‍යානා නික්ඛමි.

සත්ථාපි “න, හික්ඛවෙ, එස ගාමදාරකො ඉදානෙව ආරාමදුසකො, පුබ්බෙපි ආරාමදුසකොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වානරජෙට්ඨකො ආරාමදුසකගාමදාරකො අහොසි, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ආරාමදුස්සකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[47] 7. වාරුණිදුස්සකජාතකවණ්ණනා

න වෙ අනත්ථකුසලෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො වාරුණිදුස්සකං ආරබ්භ කටෙසි. අනාඨපිණ්ඩිකස්ස කිර සභායො එකො වාරුණිවාණිජො තිබ්ණං වාරුණිං යොජෙත්වා හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීති ගහෙත්වා වික්කිණන්තො මහාජනෙ සන්නිපතිතෙ “තාත, ත්වං මූලං ගහෙත්වා වාරුණිං දෙහී”ති අන්තෙවාසිකං ආණාපෙත්වා සයං න්භායිතුං අගමාසි. අන්තෙවාසිකො මහාජනස්ස වාරුණිං දෙන්තො මනුස්සෙ අන්තරන්තරා ලොණසක්ඛරා ආහරාපෙත්වා බාදන්තෙ දිස්වා “අයං සුරා අලොණිකා භවිස්සති, ලොණමෙත්ථ පක්ඛිපිස්සාමී”ති සුරාවාටියං නාළිමත්තං ලොණං පක්ඛිපිත්වා තෙසං සුරං අදාසි. තෙ මුඛං පුරෙත්වා පුරෙත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා “කිං තෙ කත”න්ති පුච්ඡිංසු. “තුම්හෙ සුරං පිචිත්වා ලොණං ආහරාපෙත්තෙ දිස්වා ලොණෙන යොජෙසි”න්ති. “එවරූපං නාම මනාපං වාරුණිං නාසෙසි බාලා”ති තං ගරහිත්වා උට්ඨායුට්ඨාය පක්කන්තා. වාරුණිවාණිජො ආගන්ත්වා එකමිපි අදිස්වා “වාරුණිපායකා කභං ගතා”ති පුච්ඡි, සො තමත්ථං ආරොචෙසි. අථ නං ආචරියො “බාල, එවරූපා නාම තෙ සුරා නාසිතා”ති ගරහිත්වා ඉමං කාරණං අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරොචෙසි. අනාඨපිණ්ඩිකො “අත්ථිදානි මෙ ඉදං කථාපාභත”න්ති ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එතමත්ථං ආරොචෙසි. සත්ථා “න එස, ගහපති, ඉදානෙව වාරුණිදුස්සකො, පුබ්බෙපි වාරුණිදුස්සකොයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං සෙට්ඨී අහොසි. තං උපනිස්සාය එකො වාරුණිවාණිජො ජීවති. සො තිබ්ණං සුරං යොජෙත්වා “ඉමං වික්කිණාහී”ති අන්තෙවාසිකං වත්වා න්භායිතුං ගතො. අන්තෙවාසිකො තස්මිං ගතමත්තෙයෙව සුරාය ලොණං පක්ඛිපිත්වා ඉමිනාව නයෙන සුරං විනාසෙසි. අථස්ස ආචරියො ආගන්ත්වා තං කාරණං ඤත්වා සෙට්ඨීස්ස ආරොචෙසි. සෙට්ඨී “අනත්ථකුසලා නාම බාලා ‘අත්ථං කරිස්සාමා’ති අනත්ථමෙව කරොන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

47.

“න වෙ අනත්ථකුසලෙන, අත්ථවරියා සුබාවහා;
භාපෙති අත්ථං දුමමෙධො, කොණ්ඩඤ්ඤො වාරුණිං යථා”ති.

තත්ථ කොණ්ඩඤ්ඤො වාරුණිං යථාති යථා අයං කොණ්ඩඤ්ඤනාමකො අන්තෙවාසිකො “අත්ථං කරිස්සාමී”ති ලොණං පක්ඛිපිත්වා වාරුණිං භාපෙසි පරිභාපෙසි විනාසෙසි, එවං සබ්බොපි

අනත්ථකුසලො අත්ථං භාෂෙතීති බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථාපි “න එස ගහපති ඉදානෙව වාරුණිද්දසකො, පුබ්බෙපි වාරුණිද්දසකොයෙවා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වාරුණිද්දසකො ඉදානිපි වාරුණිද්දසකොව අහොසි, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වාරුණිද්දසකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[48] 8. වෙදබ්බජාතකවණ්ණනා

අනුපායෙන යො අත්ථන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්භි භික්ඛුං සත්ථා “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙව, තෙනෙව ච කාරණෙන පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා තිණ්හෙන අසිනා ද්විධා කත්වා ඡින්නො භුත්වා මග්ගෙ නිපතිත්ථ, තඤ්ච එකකං නිස්සාය පුරිසසහස්සං ජීවිතක්ඛයං පත්ත”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකස්මිං ගාමකෙ අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො වෙදබ්බං නාම මන්තං ජානාති. සො කිර මන්තො අනග්ගො මහාරහො, නක්ඛත්තයොගෙ ලද්ධෙ තං මන්තං පරිවත්තෙත්වා ආකාසෙ උල්ලොකිතෙ ආකාසතො සත්තරතනවස්සං වස්සති. තදා බොධිසත්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකෙ සිජ්ජං උග්ගණ්හාති. අට්ඨකදිවසං බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තං ආදාය කෙනවිදෙව කරණීයෙන අත්තනො ගාමා නික්ඛමිත්වා චෙතරට්ඨං අගමාසි, අත්තරාමග්ගෙ ච එකස්මිං අරඤ්ඤට්ඨානෙ පඤ්චසතා පෙසනකවොරා නාම පන්ථසාතං කරොන්ති. තෙ බොධිසත්තඤ්ච වෙදබ්බබ්‍රාහ්මණඤ්ච ගණ්හිංසු. කස්මා පනෙතෙ “පෙසනකවොරා”ති වුච්චන්ති? තෙ කිර ද්වෙ ජනෙ ගහෙත්වා එකං ධනාහරණත්ථාය පෙසෙන්නි, තස්මා “පෙසනකවොරා”ත්වෙව වුච්චන්ති. තෙපි ච පිතෘපුත්තෙ ගහෙත්වා පිතරං “ත්වං අම්භාකං ධනං ආහරිත්වා පුත්තං ගහෙත්වා යාහි”ති වදන්ති. එතෙනුපායෙන මාතුර්ධිකරො ගහෙත්වා මාතරං විස්සජ්ජෙන්නි, ජෙට්ඨකනිට්ඨෙ ගහෙත්වා ජෙට්ඨභාතිකං විස්සජ්ජෙන්නි, ආචරියන්තෙවාසිකෙ ගහෙත්වා අන්තෙවාසිකං විස්සජ්ජෙන්නි. තෙ තස්මිං කාලෙ වෙදබ්බබ්‍රාහ්මණං ගහෙත්වා බොධිසත්තං විස්සජ්ජෙසු.

බොධිසත්තො ආචරියං වන්දිත්වා “අහං එකාහද්විහව්වයෙන ආගමිස්සාමි, තුම්හෙ මා භායිත්ථ, අපිව බො පන මම වචනං කරොථ, අජ්ජ ධනවස්සාපනකනක්ඛත්තයොගො භවිස්සති, මා බො තුම්හෙ දුක්ඛං අසහන්තා මන්තං පරිවත්තෙත්වා ධනං වස්සාපයිත්ථ. සවෙ වස්සාපෙස්සථ, තුම්හෙ ච විනාසං පාපුණිස්සථ, ඉමෙ ච පඤ්චසතා වොරා”ති එවං ආචරියං

ඔවදිත්වා ධනත්ථාය අගමාසි. වොරාපි සුරියෙ අත්ථඨගතෙ බ්‍රාහ්මණං බන්ධිත්වා නිපජ්ජාපෙසුං. තඨබ්‍රාහ්මණංදෙඤ්ච පාවිනලොකධාතුතො පරිපුණ්ණවන්දමණ්ඩලං උට්ඨහි. බ්‍රාහ්මණො නක්ඛත්තං ඔලොකෙන්තො “ධනවස්සාපනකනක්ඛත්තයොගො උද්ධො, කිං මෙ දුක්ඛෙන අනුභුතෙන, මන්තං පරිවත්තෙන්වා රතනවස්සං වස්සාපෙන්වා වොරානං ධනං දත්වා යථාසුඛං ගමිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා වොරෙ ආමන්තෙසි “හොත්තො වොරා, තුම්හෙ මං කිමත්ථාය ගණ්හථා”ති? “ධනත්ථාය, අය්‍යා”ති. “සචෙ වො, ධනෙන අත්ථො, බිජ්ජං මං බන්ධනා මොචෙන්වා සිසං න්හාපෙන්වා අහතවත්ථානි අවිජාදෙන්වා ගන්ධෙහි විලිම්පාපෙන්වා පුප්ඵානි පිලන්ධාපෙන්වා යපෙථා”ති. “වොරා තස්ස කථං සුත්වා තථා අකංසු”.

බ්‍රාහ්මණො නක්ඛත්තයොගං ඤත්වා මන්තං පරිවත්තෙන්වා ආකාසං උල්ලොකෙසි, තාවදෙව ආකාසතො රතනානි පතිංසු. වොරා තං ධනං සඬකඬසීත්වා උත්තරාසඬගෙසු භණ්ඩිකං කත්වා පායිංසු. බ්‍රාහ්මණොපි තෙසං පච්ඡතොව අගමාසි. අථ තෙ වොරෙ අඤ්ඤෙ පඤ්චසතා වොරා ගණ්හිංසු. “කිමත්ථං අම්හෙ ගණ්හථා”ති ච චුත්තා “ධනත්ථායා”ති ආහංසු. “යදි වො ධනෙන අත්ථො, එතං බ්‍රාහ්මණං ගණ්හථ, එසො ආකාසං උල්ලොකෙන්වා ධනං වස්සාපෙසි, අම්හාකම්පෙන එතෙනෙව දින්ත”න්ති. වොරා වොරෙ විස්සජ්ජෙන්වා “අම්හාකම්පි ධනං දෙහී”ති බ්‍රාහ්මණං ගණ්හිංසු. බ්‍රාහ්මණො “අහං තුම්හාකං ධනං දදෙය්‍යං, ධනවස්සාපනකනක්ඛත්තයොගො පන ඉතො සංචච්ඡරමත්ථකෙ භවිස්සති. යදි වො ධනෙනත්ථො, අධිවාසෙථ, තදා ධනවස්සං වස්සාපෙස්සාමි”ති ආහ. වොරා කුජ්ඣිත්වා “අම්හො, දුට්ඨබ්‍රාහ්මණ, අඤ්ඤෙසං ඉදානෙව ධනං වස්සාපෙන්වා අම්හෙ අඤ්ඤං සංචච්ඡරං අධිවාසාපෙසී”ති තිණ්හෙන අසිනා බ්‍රාහ්මණං ද්විධා ඡින්දිත්වා මග්ගෙ ඡඩ්ඛෙන්වා වෙගෙන අනුබන්ධිත්වා තෙහි වොරෙහි සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා තෙ සබ්බෙපි මාරෙත්වා ධනං ආදාය පුන ද්වෙ කොට්ඨාසා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං යුජ්ඣිත්වා අඬ්ඬතෙය්‍යානි පුරිසසතානි සාතෙන්වා එතෙන උපායෙන යාව ද්වෙ ජනා අවසිට්ඨා අගෙසුං, තාව අඤ්ඤමඤ්ඤං සාතයිංසු. එවං තං පුරිසසහස්සං විනාසං පත්තං.

තෙ පන ද්වෙ ජනා උපායෙන තං ධනං ආහරිත්වා එකස්මිං ගාමසමීපෙ ගහනට්ඨානෙ ධනං පටිච්ඡාදෙන්වා එකො බග්ගං ගහෙන්වා රක්ඛන්තො නිසීදි, එකො තණ්ඩුලෙ ගහෙන්වා හත්තං පවාපෙතුං ගාමං පාවිසි. ලොහො ච නාමෙස විනාසමූලමෙවාති ධනසන්තිකෙ නිසින්තො වින්තෙසි “තස්මිං ආගතෙ ඉදං ධනං ද්වෙ කොට්ඨාසා භවිස්සන්ති, යංනුනාහං තං ආගතමත්තමෙව බග්ගෙන පහරිත්වා සාතෙය්‍ය”න්ති. සො බග්ගං සන්තය්හිත්වා තස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්තො නිසීදි. ඉතරොපි වින්තෙසි “තං ධනං ද්වෙ කොට්ඨාසා භවිස්සන්ති, යංනුනාහං හත්තෙ විසං පක්ඛිපිත්වා තං පුරිසං හොපෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා එකකොව ධනං ගණ්හෙය්‍ය”න්ති. සො නිට්ඨිතෙ හත්තෙ සයං භුඤ්ජිත්වා සෙසකෙ විසං

පක්ඛිපිත්වා තං ආදාය තත්ථ අගමාසි. තං භත්තං ඔතාරෙත්වා ධීතමත්තමෙව ඉතරො බග්ගෙන ද්විධා ඡින්දිත්වා තං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ ඡඩ්ඛෙත්වා තඤ්ච භත්තං භුඤ්ජිත්වා සයම්පි තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. එවඤ්ච තං ධනං නිස්සාය සබ්බෙව විනාසං පාපුණිංසු.

බොධිසත්තොපි බො එකාහද්විහව්වයෙන ධනං ආදාය ආගතො තස්මිං යානෙ ආවරියං අදිස්වා විජ්ජකිණ්ණං පන ධනං දිස්වා “ආවරියෙන මම වචනං අකත්වා ධනං වස්සාපිතං භවිස්සති, සබ්බෙහි විනාසං පත්තෙහි භවිතබ්බං”න්ති මහාමග්ගෙන පායාසි. ගච්ඡන්තො ආවරියං මහාමග්ගෙ ද්විධා ඡින්තං දිස්වා “මම වචනං අකත්වා මතො”ති දාරුනි උද්ධරිත්වා චිතකං කත්වා ආවරියං ඤාපෙත්වා වනපුජ්ජෙහි පුජෙත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො ජීවිතක්ඛයං පත්තෙ පඤ්චසතෙ, පුරතො අඩ්ඨතෙය්‍යාසතෙති අනුක්කමෙන අවසානෙ ද්වෙ ජනෙ ජීවිතක්ඛයං පත්තෙ දිස්වා චිත්තෙසි “ඉමං ද්විහි උතං පුරිසසහස්සං විනාසං පත්තං, අඤ්ඤෙහි ද්විහි වොරෙහි භවිතබ්බං, තෙපි සන්ථම්හිතුං න සක්ඛිස්සන්ති, කහං නු බො තෙ ගතා”ති ගච්ඡන්තො තෙසං ධනං ආදාය ගහනට්ඨානං පටිට්ඨමග්ගං දිස්වා ගච්ඡන්තො භණ්ඩිකබද්ධස්ස ධනස්ස රාසිං දිස්වා එකං භත්තපාතිං අවත්ථරිත්වා මතං අද්දස. තතො “ඉදං නාම තෙහි කතං භවිස්සති”ති සබ්බං ඤත්වා “කහං නු බො සො පුරිසො”ති විචින්නො තම්පි පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ අපවිද්ධං දිස්වා “අම්භාකං ආවරියො මම වචනං අකත්වා අත්තතො දුබ්බවහාවෙන අත්තනාපි විනාසං පත්තො, අපරම්පි තෙන පුරිසසහස්සං විනාසිතං, අනුපායෙන වත අකාරණෙන අත්තතො වුඩ්ඪිං පත්ථයමානා අම්භාකං ආවරියො විය මහාවිනාසමෙව පාපුණිස්සන්ති”ති චිත්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ -

48.

“අනුපායෙන යො අත්ථං, ඉච්ඡති සො විහඤ්ඤති;
වෙනා හනිංසු වෙදබ්බං, සබ්බෙ තෙ ඛ්‍යාසනමජ්ඣගු”ති.

තත්ථ සො විහඤ්ඤතිති සො අනුපායෙන “අත්තතො අත්ථං වුඩ්ඪිං සුඛං ඉච්ඡාමී”ති අකාලෙ වායාමං කරොන්තො පුග්ගලො විහඤ්ඤති කිලමති මහාවිනාසං පාපුණාති. වෙනාති වෙතරට්ඨවාසිනො වොරා. හනිංසු වෙදබ්බන්ති වෙදබ්බමත්තවසෙන “වෙදබ්බො”ති ලද්ධනාමං බ්‍රාහ්මණං හනිංසු. සබ්බෙ තෙ ඛ්‍යාසනමජ්ඣගුති තෙපි ච අනවසෙසා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඝාතයමානා ඛ්‍යාසනං අධිගච්ඡිංසු පටිලභිංසුති.

එවං බොධිසත්තො “යථා අම්භාකං ආවරියො අනුපායෙන අට්ඨානෙ පරක්කමං කරොන්තො ධනං වස්සාපෙත්වා අත්තනාපි ජීවිතක්ඛයං පත්තො, අඤ්ඤෙසඤ්ච විනාසපච්චයො ජාතො, එවමෙව යො අඤ්ඤොපි අනුපායෙන අත්තතො අත්ථං ඉච්ඡන්තො වායාමං කරිස්සති, සබ්බො සො

අත්තනා ච විනස්සිස්සති, පරෙසඤ්ච විනාසපච්චයො භවිස්සති”ති වනං උත්තාදෙන්තො දෙවතාසු සාධුකාරං දදමානාසු ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා තං ධනං උපායෙන අත්තනො ගෙහං ආහරිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොත්තො යාවතායුකං යත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපථං පුරයමානො අගමාසි.

සත්ථාපි “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බචෝ, පුබ්බෙපි දුබ්බචෝව, දුබ්බචත්තා පන මහාවිනාසං පත්තො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වෙදබ්බබ්බාභ්මණො දුබ්බචභික්ඛු අහොසි, අත්තෙවාසිකො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

වෙදබ්බජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[49] 9. නක්ඛත්තජාතකවණ්ණනා

නක්ඛත්තං පතිමානෙන්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ආජීවකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකං කුලධීතරං ජනපදෙ එකො කුලපුත්තො අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙත්වා “අසුකදිවසෙ නාම ගණ්ඨිස්සාමි”ති දිවසං යපෙත්වා තස්මිං දිවසෙ සම්පත්තෙ අත්තනො කුලපකං ආජීවකං පුච්ඡි “භත්තෙ, අජ්ජ මයං එකං මඬගලං කරිස්සාම, සොහනං නු බො නක්ඛත්ත”න්ති. සො “අයං මං පයමං අපුච්ඡිත්වා ව දිවසං යපෙත්වා ඉදානි පටිපුච්ඡති, හොතු, සික්ඛාපෙස්සාමි න”න්ති කුජ්ඣිත්වා “අජ්ජ අසොහනං නක්ඛත්තං, මා අජ්ජ මඬගලං කරිත්ථ, සවෙ කරිස්සථ, මහාවිනාසො භවිස්සති”ති ආහ. තස්මිං කුලෙ මනුස්සා තස්ස සද්දහිත්වා තං දිවසං න ගච්ඡංසු. නගරවාසිනො සබ්බං මඬගලකිරියං කත්වා තෙසං අනාගමනං දිස්වා “තෙහි අජ්ජ දිවසො යපිතො, නො ච බො ආගතා, අම්භාකම්පි බහු වයකම්මං කතං, කිං නො තෙහි, අම්භාකං ධීතරං අඤ්ඤස්ස දස්සාමා”ති යථාකතෙනෙව මඬගලෙන ධීතරං අඤ්ඤස්ස කුලස්ස අදංසු.

ඉතරෙ පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා “දෙථ නො දාරික”න්ති ආහංසු. අථ නෙ සාවත්ථියාසිනො “ජනපදවාසිනො නාම තුම්භෙ ගහපතිකා පාපමනුස්සා දිවසං යපෙත්වා අවඤ්ඤාය න ආගතා, ආගතමග්ගෙනෙව පටිගච්ඡථ, අම්භෙහි අඤ්ඤෙසං දාරිකා දින්නා”ති පරිභාසිංසු. තෙ තෙහි සද්ධිං කලහං කත්වා දාරිකං අලභිත්වා යථාගතමග්ගෙනෙව ගතා. තෙනපි ආජීවකෙන තෙසං මනුස්සානං මඬගලන්තරායස්ස කතභාවො භික්ඛුනං අන්තරෙ පාකටො ජාතො. තෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිතා “ආවුසො, ආජීවකෙන කුලස්ස මඬගලන්තරායො කතො”ති කථයමානා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡි. තෙ “ඉමාය නාමා”ති කථයිංසු. “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව ආජීවකො තස්ස කුලස්ස මඬගලන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපි එස තෙසං කුජ්ඣිත්වා මඬගලන්තරායං අකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ නගරවාසිනො ජනපදවාසීනං ධීතරං වාරෙත්වා දිවසං යපෙත්වා අත්තනො කුලුපකං ආජීවකං පුච්ඡිංසු “භත්තෙ, අජ්ජ අම්භාකං එකා මඬගලකිරියා, සොභනං නු බො නක්ඛත්ත”න්ති. සො “ඉමෙ අත්තනො රුචියා දිවසං යපෙත්වා ඉදානි මං පුච්ඡන්ති”ති කුප්ඤ්ඤත්වා “අජ්ජ තෙසං මඬගලන්තරායං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “අජ්ජ අසොභනං නක්ඛත්තං, සවෙ කරොථ, මහාවිනාසං පාපුණ්ණිස්සාමා”ති ආහ. තෙ තස්ස සද්දහිත්වා න ගම්මිසු. ජනපදවාසිනො තෙසං අනාගමනං ඤත්වා “තෙ අජ්ජ දිවසං යපෙත්වාපි න ආගතා, කිං නො තෙහි, අඤ්ඤෙසං ධීතරං දස්සාමා”ති අඤ්ඤෙසං ධීතරං අදංසු. නගරවාසිනො පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා දාරිකං යාචිංසු. ජනපදවාසිනො “තුම්හෙ නගරවාසිනො නාම ඡින්නහිරිකා ගහපතිකා, දිවසං යපෙත්වා දාරිකං න ගණ්හිත්ථ, මයං තුම්භාකං අනාගමනභාවෙන අඤ්ඤෙසං අදම්භා”ති. මයං ආජීවකං පටිපුච්ඡිත්වා “නක්ඛත්තං න සොභන”න්ති නාගතා, දෙථ නො දාරික”න්ති. “අම්හෙහි තුම්භාකං අනාගමනභාවෙන අඤ්ඤෙසං දින්නා, ඉදානි දින්නදාරිකං කථං පුන ආනෙස්සාමා”ති.

එවං තෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤං කලභං කරොන්නෙසු එකො නගරවාසී පණ්ඩිතපුරිසො එකෙන කම්මෙන ජනපදං ගතො තෙසං නගරවාසීනං “මයං ආජීවකං පුච්ඡිත්වා නක්ඛත්තස්ස අසොභනභාවෙන නාගතා”ති කථෙන්නානං සුත්වා “නක්ඛත්තෙන කො අත්ථො, නනු දාරිකාය ලද්ධභාවොව නක්ඛත්ත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

49.

“නක්ඛත්තං පතිමානෙන්නං, අත්ථො බාලං උපච්චගා;
අත්ථො අත්ථස්ස නක්ඛත්තං, කිං කරිස්සන්ති තාරකා”ති.

තත්ථ පතිමානෙන්නන්ති ඔලොකෙන්නං, “ඉදානි නක්ඛත්තං භවිස්සති, ඉදානි නක්ඛත්තං භවිස්සති”ති ආගමයමානං. අත්ථො බාලං උපච්චගාති එතං නගරවාසිකං බාලං දාරිකාපටිලාභසඬ්ඛාතො අත්ථො අතික්කන්තො. අත්ථො අත්ථස්ස නක්ඛත්තන්ති යං අත්ථං පරියෙසන්නො වරති, සො පටිලද්ධො අත්ථොව අත්ථස්ස නක්ඛත්තං නාම. කිං කරිස්සන්ති තාරකාති ඉතරෙ පන ආකාසෙ තාරකා කිං කරිස්සන්ති, කතරං අත්ථං සාධෙස්සන්තීති අත්ථො. නගරවාසිනො කලභං කත්වා දාරිකං අලභිත්වා අගමංසු.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, එස ආජීවකො ඉදානෙව කුලස්ස මඬගලන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා ආජීවකො එතරහි ආජීවකොව අහොසි, තානිපි කුලානි එතරහි කුලානියෙව, ගාථං වත්වා යීතො පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

නක්ඛත්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

[50] 10. දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා

දුම්මෙධානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලොකත්ථවරියං ආරබ්භ කටෙසි. සා ද්වාදසකනිපාතෙ මහාකණ්ඨජාතකෙ (ජා. 1.12.61 ආදයො) ආවි භවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස මාතුකුච්ඡිනො නික්ඛන්තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො”ති නාමං අකංසු. සො සොළසවස්සුද්දෙසිකො හුත්වා තක්කසිලායං සිජ්ජං උග්ගණ්හිත්වා තිණ්ණං වෙදානං පාරං ගන්ත්වා අට්ඨාරසන්නං විජ්ජට්ඨානානං නිජ්ජත්තිං පාපුණි, අට්ඨස්ස පිතා ඔපරජ්ජං අදාසි. තස්මිං සමයෙ බාරාණසිවාසිනො දෙවතාමඬිගලිකා භොන්ති, දෙවතා නමස්සන්ති, බහු අපෙළකකුක්කුට්ඨකරාදයො වධිත්වා නානජ්ජකාරෙහි පුජ්ජගන්ධෙහි වෙව මංසලොහිතෙහි ව බලිකම්මං කරොන්ති. බොධිසත්තො චිත්තෙසි “ඉදානි සත්තා දෙවතාමඬිගලිකා, බහුං පාණවධං කරොන්ති, මහාජනො යෙහුයොන අධම්මස්මිංයෙව නිවිට්ඨො, අහං පිතු අව්වයෙන රජ්ජං ලහිත්වා එකම්පි අකිලමෙත්වා උපායෙනෙව පාණවධං කාතුං න දස්සාමි”ති. සො එකදිවසං රථං අභිරුය්හ නගරා නික්ඛන්තො අද්දස එකස්මිං මහන්තෙ වටරුක්ඛෙ මහාජනං සන්නිපතිතං, තස්මිං රුක්ඛෙ නිබ්බත්තදෙවතාය සන්නිකෙ පුත්තධීතුයසධනාදීසු යං යං ඉච්ඡති, තං තං පත්ථෙන්නං. සො තං දිස්වා රථා ඔරුය්හ තං රුක්ඛං උපසඬිකම්ත්වා ගන්ධපුජ්ජෙහි පුජෙත්වා උදකෙන අභිසෙකං කත්වා රුක්ඛං පදක්ඛිණං කත්වා දෙවතාමඬිගලිකො විය හුත්වා දෙවතං නමස්සිත්වා රථං අභිරුය්හ නගරං පාවිසි. තතො පට්ඨාය ඉම්නාව නියාමෙන අන්තරන්තරෙ තත්ථ ගන්ත්වා දෙවතාමඬිගලිකො විය පුජං කරොති.

සො අපරෙන සමයෙන පිතු අව්වයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය වතස්සො අගතියො වජ්ජෙත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො චිත්තෙසි “මය්හං මනොරථො මත්ථකං පත්තො, රජ්ජෙ පතිට්ඨිතොමිහි. යං පනාහං පුබ්බෙ එකං අත්ථං චිත්තයිං, ඉදානි තං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති අමච්චෙ ව බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ව සන්නිපාතාපෙත්වා ආමන්තෙසි “ජානාථ හො මයා කෙන කාරණෙන රජ්ජං පත්ත”න්ති? “න ජානාම, දෙවා”ති. “අපි වොහං අසුකං නාම වටරුක්ඛං ගන්ධාදීහි පුජෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා නමස්සමානො දිට්ඨපුබ්බො”ති. “ආම, දෙවා”ති. තදාහං පත්ථනං අකාසිං “සවෙ රජ්ජං පාපුණිස්සාමි, බලිකම්මං තෙ කරිස්සාමි”ති. “තස්සා මෙ දෙවතාය ආනුභාවෙන ඉදං රජ්ජං ලද්ධං, ඉදානිස්සා බලිකම්මං කරිස්සාමි, තුම්හෙ පපඤ්චං අකත්වා බිජ්ජං දෙවතාය බලිකම්මං සජ්ජෙථා”ති. “කිං කිං ගණ්හාම, දෙවා”ති? හො අහං දෙවතාය

ආයාචමානො “යෙ මය්හං රජ්ජෙ පාණාතිපාතාදීනි පඤ්ච දුස්සීලකම්මානි දස අකුසලකම්මපපෙ සමාදාය වත්තිස්සන්ති, තෙ සාතෙත්වා අන්තවට්ඨමංසලොභිතාදීහි බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති ආයාචිං. තස්මා තුමහෙ එවං හෙරිං වරාපෙථ “අම්හාකං රාජා උපරාජකාලෙයෙව එවං ආයාචි ‘සවාහං රජ්ජං පාපුණිස්සාමි, යෙ මෙ රජ්ජෙ දුස්සීලා හවිස්සන්ති, තෙ සබ්බෙ සාතෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමි’ති, සො ඉදානි පඤ්චවිධං දුස්සීලකම්මං දසවිධං අකුසලකම්මපපං සමාදාය වත්තමානානං දුස්සීලානං සහස්සං සාතෙත්වා තෙසං හදයමංසාදීනි ගාහාපෙත්වා දෙවතාය බලිකම්මං කාතුකාමො, එවං නගරවාසීනො ජානන්තු”ති. එවඤ්ච පන වත්වා “යෙදානි ඉතො පට්ඨාය දුස්සීලකම්මෙ වත්තිස්සන්ති, තෙසං සහස්සං සාතෙත්වා යඤ්ඤං යජිත්වා ආයාචනතො මුච්චිස්සාමි”ති එතමත්ථං පකාසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

50.

“දුම්මෙධානං සහස්සෙන, යඤ්ඤො මෙ උපයාචිතො;
ඉදානි බොහං යජිස්සාමි, බහු අධම්මිකො ජනො”ති.

තත්ථ දුම්මෙධානං සහස්සෙනාති “ඉදං කම්මං කාතුං වට්ඨති, ඉදං න වට්ඨති”ති අජානනභාවෙන, දසසු වා පන අකුසලකම්මපපෙසු සමාදාය වත්තනභාවෙන දුට්ඨා මෙධා එතෙසන්ති දුම්මෙධා, තෙසං දුම්මෙධානං නිජපඤ්ඤානං බාලපුග්ගලානං ගණිත්වා ගහිතෙන සහස්සෙන. යඤ්ඤො මෙ උපයාචිතොති මයා දෙවතං උපසඬකම්ත්වා “එවං යජිස්සාමි”ති යඤ්ඤො යාචිතො. ඉදානි බොහං යජිස්සාමිති සො අහං ඉමිනා ආයාචනෙන රජ්ජස්ස පටිලද්ධත්තා ඉදානි යජිස්සාමි. කිංකාරණා? ඉදානි හි බහු අධම්මිකො ජනො, තස්මා ඉදානෙව නං ගහෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමිති.

අමච්චා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා “සාධු, දෙවා”ති ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ හෙරිං වරාපෙසුං. හෙරියා ආණං සුත්වා එකම්පි දුස්සීලකම්මං සමාදාය ධීතො එකපුරිසොපි නාහොසි. ඉති යාව බොධිසත්තො රජ්ජං කාරෙසි, තාව එකපුග්ගලොපි පඤ්චසු දසසු වා දුස්සීලකම්මෙසු එකම්පි කම්මං කරොන්තො න පඤ්ඤායිත්ථ. එවං බොධිසත්තො එකපුග්ගලම්පි අකිලමෙන්නො සකලරට්ඨවාසීනො සීලං රක්ඛාපෙත්වා සයම්පි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ අත්තතො පරිසං ආදාය දෙවනගරං පුරෙන්නො අගමාසි.

සත්ථාපි “න, හික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව ලොකස්ස අත්ථං වරති, පුබ්බෙපි වරියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදාපරිසා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා දසමා.

අත්ථකාමවග්ගො පඤ්චමො.

තස්සුද්දානං —

ලොසකතිස්සකපොත, වෙළුකං මකසම්පි ව;
රොහිණී ආරාමදුසං, වාරුණීදුසවෙදබ්බං;
නක්ඛත්තං දුම්මෙධං දසාති.

පටමො පණ්ණාසකො.

6. ආසීසවග්ගො

[51] 1. මහාසීලවජාතකවග්ගො

ආසීසෙට්ඨ පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා “සච්චං කිර ත්චං භික්ඛු ඔස්සට්ඨවීරියොසි”ති පුච්ඡි. “ආම, භන්තෙ”ති ච චුත්තෙ “කස්මා ත්චං භික්ඛු එවරුපෙ නියානානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා වීරියං ඔස්සජි, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා රජ්ජා පරිභාසිත්වාපි අත්තනො වීරියෙ යත්වාච නට්ඨමිපි යසං පුන උප්පාදයිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තො. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “සීලවකුමාරො”ති නාමං අකංසු. සො සොළසවස්සුද්දෙසිකොව සබ්බස්ප්පෙසු නිජ්ජත්තිං පත්වා අපරභාගෙ පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨිතො මහාසීලවරාජා නාම අහොසි ධම්මිකො ධම්මරාජා. සො නගරස්ස චතුසු ද්වාරෙසු වතස්සො, මජ්ඣෙ එකං, නිවෙසනද්වාරෙ එකන්ති නිච්චං ඡ දානසාලායො කාරාපෙත්වා කපණද්ධිකානං දානං දෙති, සීලං රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති, ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පත්තො අඬකෙ නිසින්තං පුත්තං පරිනොසයමානො විය සබ්බසත්තෙ පරිනොසයමානො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති. තස්සෙකො අමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුබ්භිත්වා අපරභාගෙ පාකටො ජාතො. අමච්චා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා පරිග්ගණ්භන්තො අත්තනා පච්චක්ඛන්තො ඤත්වා තං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “අන්ධබාල අයුත්තං තෙ කතං, න ත්චං මම විජිතෙ වසිතුං අරහසි, අත්තනො ධනඤ්ච පුත්තදාරෙ ච ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ යාහී”ති රට්ඨා පබ්බාපෙසි. සො නික්ඛමිත්වා කාසිරට්ඨං අතික්කම්ම කොසලජනපදං ගන්ත්වා කොසලරාජානං උපට්ඨහන්තො අනුක්කමෙන රඤ්ඤො අබ්භන්තරිකො විස්සාසිකො ජාතො.

සො එකදිවසං කොසලරාජානං ආහ - “දෙව බාරාණසිරජ්ජං නාම නිම්මක්ඛිකමධුපටලසදිසං, රාජා අතිමුදුකො, අජ්ජෙනෙව බලවාහනෙන සක්කා බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිතු”න්ති. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “බාරාණසිරජ්ජං නාම මහා, අයඤ්ච ‘අජ්ජෙනෙව බලවාහනෙන සක්කා බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිතු’න්ති ආහ, කිං නු බො පන පයුත්තකචොරො සියා”ති වින්තෙත්වා “පයුත්තකොසි මඤ්ඤෙ”ති ආහ. “නාහං, දෙව, පයුත්තකො, සච්චමෙව වදාමි. සච්චෙ මෙ න සද්දහථ, මනුස්සෙ පෙසෙත්වා පච්චන්තගාමං හනාපෙථ, තෙ මනුස්සෙ ගහෙත්වා අත්තනො සන්තිකං නීතෙ ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙස්සති”ති. රාජා “අයං අතිවිය සුරො හුත්වා වදති, වීමංසිස්සාමි තාවා”ති අත්තනො පුරිසෙ පෙසෙත්වා පච්චන්තගාමං හනාපෙසි. මනුස්සා තෙ වොරෙ ගහෙත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා තෙ දිස්වා “තාතා, කස්මා ගාමං හනා”ති පුච්ඡි. “ජීවිතුං අසක්කොන්තා, දෙවා”ති චුත්තෙ රාජා “අථ කස්මා මම සන්තිකං

නාගමිත්ථ, ඉතොදානි පට්ඨාය එවරුපං කම්මං මා කරිත්ථා”ති තෙසං ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ ගත්ත්වා කොසලරඤ්ඤො තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සො එත්තකෙනාපි ගත්තුං අවිසහන්තො පුන මජ්ඣෙජනපදං හනාපෙසි. තෙපි වොරෙ රාජා තට්ඨ ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙසි. සො එත්තකෙනාපි අගත්ත්වා පුන පෙසෙත්වා අත්තරවිටියං විලුම්පාපෙසි, රාජා තෙසම්පි වොරානං ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙසියෙව. තදා කොසලරාජා “අතිවිය ධම්මිකො රාජා”ති ඤත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්ඨස්සාමි”ති බලවාහනං ආදාය නියායාසි.

තදා පන බාරාණසිරඤ්ඤො මත්තවාරණෙපි අභිමුඛං ආගච්ඡන්තෙ අනිවත්තනධම්මා අසනියාපි සීසෙ පතන්තියා අසන්තසනසභාවා සීලවමහාරාජස්ස රුවියා සති සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙතුං සමත්ථා සහස්සමත්තා අහෙජ්ජවරසුරා මහායොධා භොන්ති. තෙ “කොසලරාජා ආගච්ඡති”ති සුත්වා රාජානං උපසඬකමිත්වා “දෙව, කොසලරාජා කිර ‘බාරාණසිරජ්ජං ගණ්ඨස්සාමි’ති ආගච්ඡති, ගච්ඡාම, නං අම්භාකං රජ්ජසීමං අනොක්කන්තමෙව පොට්ඨත්වා ගණ්ඨාමා”ති වදිංසු. රාජා “තාතා, මං නිස්සාය අඤ්ඤෙසං කීලමනකිච්චං. නත්ථි, රජ්ජත්ථිකො රජ්ජං ගණ්ඨාතු, මාගමිත්ථා”ති නිවාරෙසි. කොසලරාජා රජ්ජසීමං අතික්කමිත්වා ජනපදමජ්ඣං පාවිසි. අමච්චා පුනපි රාජානං උපසඬකමිත්වා තට්ඨ වදිංසු, රාජා පුරිමනෙයෙනෙව නිවාරෙසි. කොසලරාජා බහිනගරෙ යත්වා “රජ්ජං වා දෙතු යුද්ධං වා”ති සීලවමහාරාජස්ස සාසනං පෙසෙසි. රාජා තං සුත්වා “නත්ථි මයා සද්ධිං යුද්ධං, රජ්ජං ගණ්ඨාතු”ති පටිසාසනං පෙසෙසි. පුනපි අමච්චා රාජානං උපසඬකමිත්වා “දෙව, න මයං කොසලරඤ්ඤො නගරං පවිසිතුං දෙම, බහිනගරෙයෙව නං පොට්ඨත්වා ගණ්ඨාමා”ති ආහංසු, රාජා පුරිමනෙයෙනෙව නිවාරෙත්වා නගරද්වාරානි විවරාපෙත්වා සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන මහාතලෙ පල්ලඬකමජ්ඣෙ නිසීදි.

කොසලරාජා මහන්තෙන බලවාහනෙන බාරාණසිං පාවිසි. සො එකම්පි පටිසත්තුං අපස්සන්තො රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං ගත්ත්වා අමච්චගණපරිවුතො අපාරුතද්වාරෙ නිවෙසනෙ අලඬකතපටියත්තං මහාතලං ආරුය්හ නිසින්තං නිරාපරාධං සීලවමහාරාජානං සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන ගණ්ඨාපෙත්වා “ගච්ඡථ, ඉමං රාජානං සද්ධිං අමච්චෙහි පච්ඡාබාහං ගාළ්භබන්ධනං බන්ධිත්වා ආමකසුසානං නෙත්වා ගලජ්ජමාණෙ ආවාටෙ බනිත්වා යථා එකොපි හත්ථං උක්ඛිපිතුං න සක්කොති, එවං පංසුං පක්ඛිපිත්වා නිබනථ, රත්තිං සිඬගාලා ආගන්ත්වා එතෙසං කාතබ්බයුත්තකං කරිස්සන්ති”ති ආහ. මනුස්සා වොරරඤ්ඤො ආණං සුත්වා රාජානං සද්ධිං අමච්චෙහි පච්ඡාබාහං ගාළ්භබන්ධනං බන්ධිත්වා නික්ඛමිංසු. තස්මිම්පි කාලෙ සීලවමහාරාජා වොරරඤ්ඤො ආසාතමත්තම්පි නාකාසි. තෙසුපි අමච්චෙසු එවං බන්ධිත්වා නියමානෙසු එකොපි රඤ්ඤො වචනං හින්දිතුං සමත්ථො නාම නාහොසි. එවං සුවිනීතා කිරස්ස පරිසා. අථ තෙ රාජපුරිසා

සාමච්චං සීලවමහාරාජානං ආමකසුසානං නෙත්වා ගලජ්ජමාණෙ ආවාටෙ බනිත්වා සීලවමහාරාජානං මජ්ඣෙ, උභොසු පස්සෙසු සෙසඅමච්චෙති එවං සබ්බෙපි ආවාටෙසු ඔතාරෙත්වා පංසුං ආකිරිත්වා සනං ආකොටෙත්වා අගමංසු. තදා සීලවමහාරාජා අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “වොරරඤ්ඤො උපරි කොපං අකත්වා මෙත්තං එව භාවෙට්ඨ, තාතා”ති ඔවදි.

අථ අඛිඨරත්තසමයෙ “මනුස්සමංසං බාදිස්සාමා”ති සිඬගාලා ආගමිංසු. තෙ දිස්වා රාජා ච අමච්චා ච එකජ්ජහාරෙතෙව සද්දමකංසු, සිඬගාලා භීතා පලායිංසු. තෙ නිවත්තිත්වා ඔලොකෙත්තා පච්ඡතො කස්සචි අනාගමනභාවං ඤත්වා පුන පච්චාගමිංසු. ඉතරෙපි තට්ඨ සද්දමකංසු. එවං යාවතතියං පලායිත්වා පුන ඔලොකෙත්තා තෙසු එකස්සපි අනාගමනභාවං ඤත්වා “චජ්ඣප්පත්තා එතෙ හවිස්සන්ති”ති සුරා හුත්වා නිවත්තිත්වා පුන තෙසු සද්දං කරොත්තෙසුපි න පලායිංසු. ජෙට්ඨකසිඬගාලො රාජානං උපගඤ්ඡි, සෙසා සිඬගාලා සෙසානං අමච්චානං සන්තිකං අගමංසු. උපායකුසලො රාජා තස්ස අත්තනො සන්තිකං ආගතභාවං ඤත්වා ඩංසිතුං ඔකාසං දෙන්තො විය ගීවං උක්ඛිපිත්වා තං ගීවාය ඩංසමානං හනුකට්ඨිකෙන ආකඬ්ඨිත්වා යන්තෙ පක්ඛිපිත්වා විය ගාල්හං ගණ්හි, නාගබලෙන රඤ්ඤො හනුකට්ඨිකෙන ආකඬ්ඨිත්වා ගීවාය ගාල්හං ගහිතසිඬගාලො අත්තානං මොචෙතුං අසක්කොන්තො මරණභයතජ්ජිතො මහාවිරවං විරවි. අවසෙසා සිඬගාලා තස්ස තං අට්ටස්සරං සුත්වා “එකෙන පුරිසෙන සුග්ගහිතො හවිස්සන්ති”ති අමච්චෙ උපසඬකමිතුං අසක්කොන්තා මරණභයතජ්ජිතා සබ්බෙ පලායිංසු. රඤ්ඤො හනුකට්ඨිකෙන දල්හං කත්වා ගහිතසිඬගාලෙ අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ පංසු සිථිලා අහොසි. සොපි සිඬගාලො මරණභයහීතො චතුහි පාදෙහි රඤ්ඤො උපරිභාගෙ පංසුං අපබ්බුහි, රාජා පංසුනො සිථිලභාවං ඤත්වා සිඬගාලං විස්සජ්ජෙත්වා නාගබලො ටාමසම්පන්නො අපරාපරං සඤ්චරන්තො උභො හත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා ආවාටමුඛවට්ටියං ඔලුබ්භ වාතච්ඡින්නවලාහකො විය නික්ඛමිත්වා යීතො අමච්චෙ අස්සාසෙත්වා පංසුං වියුහිත්වා සබ්බෙ උද්ධරිත්වා අමච්චපරිවුතො ආමකසුසානෙ අට්ඨාසි.

තස්මිං සමයෙ මනුස්සා එකං මතමනුස්සං ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛෙත්තා ද්වින්නං යක්ඛානං සීමන්තරිකාය ඡඩ්ඛෙසුං. තෙ යක්ඛා තං මතමනුස්සං භාජෙතුං අසක්කොන්තා “න මයං ඉමං භාජෙතුං සක්කොම, අයං සීලවරාජා ධම්මිකො, එස නො භාජෙත්වා දස්සති, එතස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමා”ති තං මතමනුස්සං පාදෙ ගහෙත්වා ආකඬ්ඨන්තා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, අම්භාකං ඉමං මතකං භාජෙත්වා දෙහී”ති ආහංසු. “හො යක්ඛා, අහං ඉමං තුම්භාකං භාජෙත්වා දදෙය්‍යං, අපරිසුද්ධො පනම්හි, න්භායිස්සාමි තාවා”ති. යක්ඛා වොරරඤ්ඤො යපිතං වාසිතඋදකං අත්තනො ආනුභාවෙන ආහරිත්වා රඤ්ඤො න්භානත්ථාය අදංසු. න්හත්වා යීතස්ස සංහරිත්වා යපිතෙ වොරරඤ්ඤො සාටකෙ ආහරිත්වා අදංසු, තෙ

නිවාසෙත්වා යීතස්ස චතුර්ජාතියගන්ධසමුග්ගං ආහරිත්වා අදංසු, ගන්ධෙ විලිම්පිත්වා යීතස්ස සුවණ්ණසමුග්ගෙ මණිකාලවණ්ටෙසු යපිතානි නානාපුප්ඵානි ආහරිත්වා අදංසු. පුප්ඵානි පිළන්ධිත්වා යීතකාලෙ “අඤ්ඤං කිං කරොමා”ති පුච්ඡංසු. රාජා අත්තනො ජාතකාකාරං දස්සෙසි, තෙ ගන්ත්වා වොරරඤ්ඤො සම්පාදිතං නානග්ගරසභොජනං ආහරිත්වා අදංසු, රාජා න්හානානුලිත්තො සුමණ්ඨිතප්පසාධිතො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජී. යක්ඛා වොරරඤ්ඤො යපිතං වාසිතපානීයං සුවණ්ණභිච්ඡාකාරෙනෙව සුවණ්ණසරකෙනපි සද්ධිං ආහරිංසු. අථස්ස පානීයං පිවිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා යීතකාලෙ වොරරඤ්ඤො සම්පාදිතං පඤ්චසුගන්ධිකසුපරිභාවිතං තම්බුලං ආහරිත්වා අදංසු. තං බාදිත්වා යීතකාලෙ “අඤ්ඤං කිං කරොමා”ති පුච්ඡංසු. ගන්ත්වා වොරරඤ්ඤො උස්සිසකෙ නික්ඛිත්තං මච්ඡගලබ්ග්ගං ආහරොති. තම්පි ගන්ත්වා ආහරිංසු. රාජා තං බ්ග්ගං ගහෙත්වා තං මතමනුස්සං උජුකං යපාපෙත්වා මත්ථකමජ්ඣෙ අසිනා පහරිත්වා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා ද්විත්තං යක්ඛානං සමවිහත්තමෙව විහජිත්වා අදාසි, දත්වා ච පන බ්ග්ගං ධොවිත්වා සන්තය්හිත්වා අට්ඨාසි. අථ තෙ යක්ඛා මනුස්සමංසං බාදිත්වා සුහිතා හුත්වා තුට්ඨවිත්තා “අඤ්ඤං තෙ, මහාරාජ, කිං කරොමා”ති පුච්ඡංසු. තෙන හි තුම්හෙ අත්තනො ආනුභාවෙන මං වොරරඤ්ඤො සිරිගබ්භෙ ඔනාරෙථ, ඉමෙ ච අමච්චෙ අත්තනො අත්තනො ගෙහෙසු පතිට්ඨාපෙමාති. තෙ “සාධු දෙවා”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා අකංසු.

තස්මිං සමයෙ වොරරාජා අලඬකතසිරිගබ්භෙ සිරිසයනපිට්ඨෙ නිපන්නො නිද්දායති. රාජා තස්ස පමත්තස්ස නිද්දායත්තස්ස බ්ග්ගතලෙන උදරං පහරි. සො භීතො පබුජ්ඣිත්වා දීපාලොකෙන සීලවමහාරාජානං සඤ්ජානිත්වා සයනා උට්ඨාය සතිං උපට්ඨපෙත්වා යීතො රාජානං ආහ “මහාරාජ, එවරුපාය රත්තියා ගහිතාරක්ඛෙ පිහිතද්වාරෙ හවනෙ ආරක්ඛමනුස්සෙහි නිරොකාසෙ යානෙ බ්ග්ගං සන්තය්හිත්වා අලඬකතපටියත්තො කථං නාම ත්වං ඉමං සයනපිට්ඨං ආගතොසී”ති. රාජා අත්තනො ආගමනාකාරං සබ්බං විත්ථාරතො කටෙසි. තං සුත්වා වොරරාජා සංවිග්ගමානසො “මහාරාජ, අහං මනුස්සභූතොපි සමානො තුම්හාකං ගුණෙ න ජානාමි, පරෙසං ලොහිතමංසබාදකෙහි පන කක්ඛලෙහි ඵරුසෙහි යක්ඛෙහි තව ගුණා ඤාතා, න දානාහං, නරින්ද, එවරුපෙ සීලසම්පන්නෙ තයි දුබ්භිස්සාමි”ති බ්ග්ගං ආදාය සපථං කත්වා රාජානං බ්මාපෙත්වා මහාසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනා බුද්දකමඤ්චකෙ නිපජ්ජිත්වා පහාතාය රත්තියා උට්ඨිතෙ සූරියෙ හෙරිං වරාපෙත්වා සබ්බසෙනියො ච අමච්චබ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ ච සන්නිපාතාපෙත්වා තෙසං පුරතො ආකාසෙ පුණ්ණවන්දං උක්ඛිපන්නො විය සීලවරඤ්ඤො ගුණෙ කටෙත්වා පරිසමජ්ඣෙයෙව පුන රාජානං බ්මාපෙත්වා රජ්ජං පට්ඨිජාපෙත්වා “මහාරාජ, ඉතො පට්ඨාය තුම්හාකං උජ්ජන්නො වොරුපද්දෙවා මය්හං භාරො, මයා ගහිතාරක්ඛා තුම්හෙ රජ්ජං කරොමා”ති වත්වා

පෙසුඤ්ඤකාරකස්ස ආණං කාරොත්වා අත්තනො බලවාහනං ආදාය සකරට්ඨමෙව ගතො.

සීලවරාජාපි බො අලඬකතපටියත්තො සෙනච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා සරහපාදකෙ කඤ්චනපල්ලඬකෙ නිසින්තො අත්තනො සම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා “අයඤ්ච ඵවරුපා සම්පත්ති අමච්චසහස්සස්ස ච ජීවිතපටිලාභො මයි වීරියං අකරොත්තෙ න කිඤ්චි අභවිස්ස, වීරියබලෙන පනාහං නට්ඨඤ්ච ඉමං යසං පටිලහිං, අමච්චසහස්සස්ස ච ජීවිතදානං අදාසිං, ආසච්ඡෙදං වත අකත්වා වීරියමෙව කත්තබ්බං. කතවීරියස්ස හි ඵලං නාම ඵවං සමිජ්ඣති” ති චිත්තෙත්වා උදානවසෙන ඉමං ගාථමාහ –

51.

“ආසීසෙට්ඨෙව පුරිසො, න නිබ්බිත්ථෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු” ති.

තත්ථ ආසීසෙට්ඨොති “ඵවාහං වීරියං ආරහන්තො ඉමම්භා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි” ති අත්තනො වීරියබලෙන ආසං කරොට්ඨෙව. න නිබ්බිත්ථෙය්‍ය පණ්ඩිතොති පණ්ඩිතො උපායකුසලො යුත්තට්ඨානෙ වීරියං කරොත්තො “අහං ඉමස්ස වීරියස්ස ඵලං න ලහිස්සාමි” ති න උක්කණ්ඨෙය්‍ය, ආසච්ඡෙදං කරෙය්‍යාති අත්ථො. පස්සාමි වොහං අත්තානන්ති ඵත්ථ වොති නිපාතමත්තං, අහං අජ්ජ අත්තානං පස්සාමි. යථා ඉච්ඡිං තථා අහුති අහඤ්චි ආවාටෙ නිබානො තම්භා දුක්ඛා මුච්චිත්වා පුන අත්තනො රජ්ජසම්පත්තිං ඉච්ඡිං, සො අහං ඉමං සම්පත්තිං පත්තං අත්තානං පස්සාමි. යට්ඨවාහං පුබ්බෙ ඉච්ඡිං, තට්ඨෙව මෙ අත්තා ජාතොති. ඵවං බොධිසත්තො “අහො වත හො සීලසම්පන්නානං වීරියඵලං නාම සමිජ්ඣති” ති ඉමාය ගාථාය උදානං උදානෙත්වා යාවජීවං පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පදුට්ඨාමච්චො දෙවදත්තො අහොසි, අමච්චසහස්සං බුද්ධපරිසා, සීලවමහාරාජා පන අහමෙව අහොසි” ති.

මහාසීලවජාතකවණ්ණනා පට්ඨා.

[52] 2. වුළුජනකජාතකවණ්ණනා

වායමෙට්ඨෙව පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨවීරියමෙවාරබ්භ කට්ඨෙසි. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං මහාජනකජාතකෙ (ජා. 2.22.123 ආදයො) ආවි භවිස්සති. ජනකරාජා පන සෙනච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා නිසින්තො ඉමං ගාථමාහ –

52.

“වායමෙටෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛහත”න්ති.

තත්ථ වායමෙටෙවාති වායාමං කරොටෙව. උදකා ථලමුඛහතන්ති උදකතො ථලමුත්තිණ්ණං ථලෙ පතිට්ඨිතං අත්තානං පස්සාමිති. ඉධාපි ඔස්සට්ඨවිරියො භික්ඛු අරහත්තං පත්තො, ජනකරාජා සම්මාසම්බුද්ධොව අහොසිති.

වුළුජනකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[53] 3. පුණ්ණපාතිජාතකවණ්ණනා

තටෙව පුණ්ණා පාතියොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විසචාරුණිං ආරභිහ කටෙසි. එකං සමයං සාවත්ථියං සුරාධුත්තා සන්තිපතිත්වා මත්තයිංසු - “සුරාමූලං නො ඛිණං, කහං නු බො ලභිස්සාමා”ති. අටෙකො කක්ඛළුධුත්තො ආහ “මා වින්තයිත්ථ, අත්ටෙකො උපායො”ති. “කතරො උපායො නාමා”ති? “අනාථපිණ්ඩිකො අඩගුලිමුද්දිකා පිළන්ධිත්වා මට්ඨසාටකනිවත්ථො රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡති, මයං සුරාපාතියං විසඤ්ඤිකරණං හෙසජ්ජං පක්ඛිපිත්වා ආපානං සජ්ජෙත්වා නිසිදිත්වා අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආගමනකාලෙ ‘ඉතො එහි මහාසෙට්ඨි’ති පක්කොසිත්වා තං සුරං පායෙත්වා විසඤ්ඤිභූතස්ස අඩගුලිමුද්දිකා ච සාටකෙ ච ගහෙත්වා සුරාමූලං කරිස්සාමා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා කත්වා සෙට්ඨිස්ස ආගමනකාලෙ පටිමග්ගං ගන්ත්වා “සාමි, ඉතො තාව ආගච්ඡථ, අයං අම්භාකං සන්තිකෙ අතිමනාපා සුරා, ථොකං පිවිත්වා ගච්ඡථා”ති වදිංසු. සොතාපන්තො අරියසාවකො කිං සුරං පිවිස්සති, අනත්ථිකො සමානොපි පන “ඉමෙ ධුත්තෙ පරිග්ගණ්හිස්සාමි”ති තෙසං ආපානභූමිං ගන්ත්වා තෙසං කිරියං ඔලොකෙත්වා “අයං සුරා ඉමෙහි ඉමිනා නාම කාරණෙන යොජිතා”ති ඤත්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය ඉමෙ ඉතො පලාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ - “හරෙ දුට්ඨධුත්තා, තුම්හෙ ‘සුරාපාතියං හෙසජ්ජං පක්ඛිපිත්වා ආගතාගතෙ පායෙත්වා විසඤ්ඤි කත්වා විලුම්පිස්සාමා’ති ආපානමණ්ඩලං සජ්ජෙත්වා නිසින්තා කෙවලං ඉමං සුරං වණ්ණෙථ, එකොපි තං උක්ඛිපිත්වා පිවිතුං න උස්සහති. සථෙ අයං අයොජිතා අස්ස, ඉමං තුම්හෙව පිට්ඨෙය්‍යාථා”ති තෙ ධුත්තෙ තජ්ජෙත්වා තතො පලාපෙත්වා අත්තතො ගෙහං ගන්ත්වා “ධුත්තෙහි කතකාරණං තථාගතස්ස ආරොටෙස්සාමි”ති වින්තෙත්තො ජෙනවනං ගන්ත්වා ආරොටෙසි. සත්ථා “ඉදානි තාව ගහපති තෙ ධුත්තා තං වඤ්චෙතුකාමා ජාතා, පුබ්බෙ පන පණ්ඩිතෙපි වඤ්චෙතුකාමා අහෙසු”න්ති වත්වා තෙන යාටිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බාරාණසියෙට්ඨි අහොසි. තදාපෙනෙ ධුත්තා එවමෙව සම්මන්තෙත්වා සුරං යොජෙත්වා බාරාණසියෙට්ඨිස්ස ආගමනකාලෙ පටිමග්ගං ගන්ත්වා එවමෙව කප්පිංසු. සෙට්ඨි අනත්ථිකොපි හුත්වා තෙ පරිග්ගණ්හිතුකාමො ගන්ත්වා තෙසං කිරියං ඔලොකෙත්වා “ඉදං නාමෙනෙ කාතුකාමා, පලාපෙස්සාමි නෙ ඉතො”ති වින්තෙත්වා එවමාහ “හොන්තො, ධුත්තා සුරං පිචිත්වා රාජකුලං ගන්තුං නාම අයුත්තං, රාජානං දිස්වා පුත ආගච්ඡන්තො ජානිස්සාමි, තුම්හෙ ඉධෙව නිසිද්ධා”ති රාජ්‍යපට්ඨානං ගන්ත්වා පච්චාගඤ්ජි. ධුත්තා “ඉතො එථ, සාමී”ති. සොපි තත්ථ ගන්ත්වා හෙසජ්ජෙන සංයොජිතා සුරාපාතියො ඔලොකෙත්වා එවමාහ “හොන්තො ධුත්තා තුම්හාකං කිරියා මය්හං න රුචිචිති, තුම්හාකං සුරාපාතියො යථාපුරිතාව ඨිතා, තුම්හෙ කෙවලං සුරං චණ්ණෙථ, න පන පිචථ. සවායං මනාපා අස්ස, තුම්හෙපි පිට්ඨෙය්‍යාථ, ඉමාය පන විසසංයුත්තාය හවිතඛ්ඛ”න්ති තෙසං මනොරථං භින්දන්තො ඉමං ගාථමාහ –

53.

“තට්ඨෙව පුණ්ණා පාතියො, අඤ්ඤායං චත්තෙනෙ කථා;
ආකාරණෙන ජානාමි, න වායං හද්දිකා සුරා”ති.

තත්ථ තට්ඨෙවති යථා මයා ගමනකාලෙ දිට්ඨා, ඉදානිපි ඉමා සුරාපාතියො තට්ඨෙව පුණ්ණා. අඤ්ඤායං චත්තෙනෙ කථාති යා අයං තුම්හාකං සුරාචණ්ණනකථා චත්තති, සා අඤ්ඤාව අභූතා අතච්ඡා. යදි හි එසා සුරා මනාපා අස්ස, තුම්හෙපි පිට්ඨෙය්‍යාථ, උපඨිඨපාතියො අවසිස්සෙය්‍යං. තුම්හාකං පන එකෙනාපි සුරා න පිතා. ආකාරණෙන ජානාමිති තස්මා ඉමිනා කාරණෙන ජානාමි. න වායං හද්දිකා සුරාති “නෙවායං හද්දිකා සුරා, විසසංයොජිතාය එතාය හවිතඛ්ඛ”න්ති ධුත්තෙ නිග්ගණ්හිත්වා යථා න පුත එවරුපං කරොන්ති, තථා තෙ තජ්ජෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. සො යාවජ්චං දානාදිති පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ධුත්තා එතරහි ධුත්තා, බාරාණසියෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පුණ්ණපාතිජාතකචණ්ණනා තතියා.

[54] 4. කිංචලජාතකචණ්ණනා

නායං රුක්ඛො දුරාරුහාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඵලකුසලං උපාසකං ආරඛ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර සාවත්ථිවාසී කුටුම්භිකො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා අත්තනො ආරාමෙ නිසිදාපෙත්වා යාගුඛජ්ජකං දත්වා උය්‍යානපාලං ආණාපෙසි “භික්ඛුහි සද්ධිං උය්‍යානෙ විචරිත්වා අය්‍යානං අම්බාදිති නානාඵලානි දෙහී”ති. සො “සාධු”ති

පටිස්සුණිත්වා භික්ඛුසඛිසමාදාය උය්‍යානෙ විවරන්තො රුක්ඛං උල්ලොකෙත්වා ‘එතං ඵලං ආමං, එතං න සුපක්කං, එතං සුපක්කං’න්ති ජානාති. යං සො වදති, තං තට්ඨෙව හොති. භික්ඛු ගන්ත්වා තථාගතස්ස ආරොචෙසුං ‘හන්තෙ, අයං උය්‍යානපාලො ඵලකුසලො භූමියං ධීතොව රුක්ඛං උල්ලොකෙත්වා ‘එතං ඵලං ආමං, එතං න සුපක්කං, එතං සුපක්කං’න්ති ජානාති. යං සො වදති, තං තට්ඨෙව හොති’ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, අයමෙව උය්‍යානපාලො ඵලකුසලො, පුබ්බෙ පණ්ඩිතාපි ඵලකුසලායෙව අහෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සත්ථවාහකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි වණ්ඡජං කරොන්තො එකස්මිං කාලෙ මහාවත්තනිඅට්ඨං පත්වා අට්ඨිමුඛෙ යත්වා සබ්බෙ මනුස්සෙ සන්නිපාතාපෙත්වා “ඉමිස්සා අට්ඨියා විසරුක්ඛා නාම හොන්ති, විසපත්තාති, විසපුජ්ජාති, විසඵලාති, විසමධුනි හොන්තියෙව, පුබ්බෙ තුම්හෙහි අපරිභුත්තං, යං කිඤ්චි පත්තං වා පුජ්ජං වා ඵලං වා පල්ලවං වා මං අපරිපුච්ඡිත්වා මා බාදට්ඨා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා අට්ඨං ඔතරිංසු. අට්ඨිමුඛෙ ව එකස්මිං ගාමද්වාරෙ කිංඵලරුක්ඛො නාම අත්ථී, තස්ස ඛන්ධසාඛාපලාසපුජ්ජඵලාති සබ්බාති අම්බසදිසානෙව හොන්ති. න කෙවලං වණ්ණසණ්ඨානතොව, ගන්ධරසෙහිපිස්ස ආමපක්කාති ඵලාති අම්බඵලසදිසානෙව, බාදිතාති පන හලාහලවිසං විය තඬ්ඬණඤ්ඤෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්නි. පුරතො ගච්ඡන්තා එකච්චෙ ලොලපුරිසා “අම්බරුක්ඛො අය”න්ති සඤ්ඤාය ඵලාති බාදිංසු, එකච්චෙ “සත්ථවාහං පුච්ඡිත්වා ව බාදිස්සාමා”ති හත්ථෙන ගහෙත්වා අට්ඨංසු. තෙ සත්ථවාහෙ ආගතෙ “අය්‍ය, ඉමානි අම්බඵලාති බාදාමා”ති පුච්ඡිංසු. බොධිසත්තො “නායං අම්බරුක්ඛො”ති ඤාත්වා “කිං ඵලරුක්ඛො නාමෙස, නායං අම්බරුක්ඛො, මා බාදිත්ථා”ති වාරෙන්වා යෙ බාදිංසු. තෙපි වමාපෙත්වා චතුර්ධරං පායෙන්වා නිරොගෙ අකාසි.

පුබ්බෙ පන ඉමස්මිං රුක්ඛමුලෙ මනුස්සා නිවාසං කප්පෙත්වා “අම්බඵලාති”ති සඤ්ඤාය ඉමානි විසඵලාති බාදිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්ති. පුනදිවසෙ ගාමවාසිනො නික්ඛමිත්වා මතමනුස්සෙ දිස්වා පාදෙ ගණ්හිත්වා පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ ඡඩ්ඛෙත්වා සකට්ඨෙහි සද්ධිංයෙව සබ්බං තෙසං සන්තකං ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. තෙ තං දිවසමපි අරුණුග්ගමනකාලෙයෙව “මය්‍හං බලිබද්දො හවිස්සති, මය්‍හං සකට්ඨං, මය්‍හං හණ්ඩ”න්ති වෙගෙන තං රුක්ඛමුලං ගන්ත්වා මනුස්සෙ නිරොගෙ දිස්වා “කථං තුම්හෙ ඉමං රුක්ඛං ‘නායං අම්බරුක්ඛො’ති ජානිත්ථා”ති පුච්ඡිංසු. තෙ “මයං න ජානාම, සත්ථවාහපෙට්ඨකො නො ජානාති”ති ආහංසු. මනුස්සා බොධිසත්තං පුච්ඡිංසු “පණ්ඩිත, කින්නි කත්වා ත්වං ඉමස්ස රුක්ඛස්ස අනම්බරුක්ඛභාවං අඤ්ඤාසී”ති? සො “ද්විති කාරණෙහි අඤ්ඤාසී”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

54.

“නායං රුක්ඛො දුරාරුහො, නපි ගාමනො ආරකා;
ආකාරණෙන ජානාමි, නායං සාදුඵලො දුමො”ති.

තත්ථ නායං රුක්ඛො දුරාරුහොති අයං විසරුක්ඛො න දුක්ඛාරුහො, උක්ඛිපිත්වා යපිතනිස්සෙණි විය සුබ්බෙනාරොහිතුං සක්කාති වදති. නපි ගාමනො ආරකාති ගාමනො දුරෙ යිතොපි න හොති, ගාමද්වාරෙ යිතොයෙවාති දීපෙති. ආකාරණෙන ජානාමිති ඉමිනා දුච්ඛෙන කාරණෙනාහං ඉමං රුක්ඛං ජානාමි. කිත්ති? නායං සාදුඵලො දුමොති. සචෙ හි අයං මධුරඵලො අමිඛරුක්ඛො අභවිස්ස, එවං සුඛාරුල්ලෙහ අවිදුරෙ යිතෙ එතස්මිං එකමිපි ඵලං න තිට්ඨෙය්‍යා, ඵලබාදකමනුස්සෙහි නිව්චං පරිවුතොව අස්ස. එවං අහං අත්තනො ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා ඉමස්ස විසරුක්ඛභාවං අඤ්ඤාසිත්ති මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා සොත්ථිගමනං ගතො.

සත්ථාපි “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ පණ්ඩිතාපි ඵලකුසලා අහෙසු”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පරිසා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, සත්ථවාහො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

කිංඵලජාතකවණ්ණනා වතූත්ථා.

[55] 5. පඤ්චාවුධජාතකවණ්ණනා

යො අලිනෙන චිත්තෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ච භික්ඛුං සත්ථා ආමන්තෙත්වා “සච්චං කිර ත්චං භික්ඛු ඔස්සට්ඨවීරියොසි”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “සච්චං, භගවා”ති වුත්තෙ “භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා වීරියං කාතුං යුත්තට්ඨානෙ වීරියං කත්වා රජ්ජසම්පත්තිං පාපුණිංසු”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මි. නිබ්බත්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ අට්ඨසතෙ බ්‍රාහ්මණෙ සබ්බකාමෙහි සන්තප්පෙත්වා ලක්ඛණාති ප්‍රච්ඡිංසු. ලක්ඛණකුසලා බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “පුඤ්ඤසම්පන්නො, මහාරාජ, කුමාරො තුම්භාකං අච්චයෙන රජ්ජං පාපුණිස්සති, පඤ්චාවුධකම්මෙ පඤ්ඤාතො පාකට්ඨො ජම්බුදීපෙ අග්ගපුරිසො භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. රාජා බ්‍රාහ්මණානං වචනං සුත්වා කුමාරස්ස නාමං ගණන්තො “පඤ්චාවුධකුමාරො”ති නාමං අකාසි. අථ නං විඤ්ඤාතං පත්වා සොළසවස්සුද්දෙසෙ යිතං රාජා ආමන්තෙත්වා “තාත, සිජ්ජං උග්ගණ්භාහි”ති ආහ. “කස්ස සන්තිකෙ උග්ගණ්භාමි, දෙවා”ති? “ගච්ඡ, තාත, ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලනගරෙ දිසාපාමොක්ඛස්ස ආචරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගණ්භ, ඉදඤ්චස්ස ආචරියභාගං දජ්ජෙය්‍යාසි”ති සහස්සං දත්වා උය්‍යාපෙසි. සො තත්ථ ගන්ත්වා සිජ්ජං සික්ඛිත්වා

ආචරියෙන දින්නං පඤ්චාවුධං ගහෙත්වා ආචරියං චන්දිත්වා තක්කසිලනගරතො නික්ඛමිත්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො බාරාණසිමග්ගං පටිපජ්ජි.

සො අන්තරාමග්ගෙ සිලෙසලොමයක්ඛෙන නාම අධිට්ඨිතං එකං අට්ඨං පාපුණි. අථ නං අට්ඨමුඛෙ මනුස්සා දිස්වා “හො මාණව, මා ඉමං අට්ඨං පවිස, සිලෙසලොමයක්ඛො නාමෙත්ථ අත්ථී, සො දිට්ඨදිට්ඨෙ මනුස්සෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙති”ති වාරයිංසු. බොධිසත්තො අත්තානං තක්කෙත්තො අසම්භිතකෙසරසීහො විය අට්ඨං පාවිසියෙව. තස්මිං අට්ඨමජ්ඣං සම්පත්තෙ සො යක්ඛො තාලමත්තො හුත්වා කූටාගාරමත්තං සීසං පත්තජ්ජමාණානි අක්ඛිති, දකලිමකුළමත්තා ද්වෙ දායා ච මාපෙත්වා සෙතමුඛො කබරකුච්ඡි නීලහත්ථපාදො හුත්වා බොධිසත්තස්ස අත්තානං දස්සෙත්වා “කහං යාසී, තිට්ඨ භක්ඛොසි මෙ”ති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො “යක්ඛ, අහං අත්තානං තක්කෙත්වා ඉධ පටිට්ඨො, ත්වං අජ්ජමත්තො හුත්වා මං උපගච්ඡෙය්‍යාසී. විසපිතෙන හි සරෙන තං විජ්ඣිත්වා එත්ථෙව පාතෙස්සාමි”ති සන්නජ්ජෙත්වා හලාහලවිසපිතං සරං සන්නය්හිත්වා මුඤ්චි, සො යක්ඛස්ස ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. තතො අඤ්ඤං, තතො අඤ්ඤන්ති එවං පඤ්ඤාස සරෙ මුඤ්චි, සබ්බෙ තස්ස ලොමෙසුයෙව අල්ලීයිංසු. යක්ඛො සබ්බෙපි තෙ සරෙ ථොටෙත්වා අත්තතො පාදමුලෙයෙව පාතෙත්වා බොධිසත්තං උපසඬ්ඡි.

බොධිසත්තො පුනපි තං තජ්ජෙත්වා ඛග්ගං කඩ්ඪිත්වා පහරි, තෙත්තිංසඬ්ඣලායතො ඛග්ගො ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. අථ නං කණයෙන පහරි, සොපි ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. තස්ස අල්ලිනභාවං ඤත්වා මුග්ගරෙන පහරි, සොපි ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. තස්ස අල්ලිනභාවං ඤත්වා කුන්තෙන පහරි, සොපි ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. තස්ස අල්ලිනභාවං ඤත්වා “හො යක්ඛන, තෙ අහං ‘පඤ්චාවුධකුමාරො නාමා’ති සුතපුබ්බො, අහං තයා අධිට්ඨිතං අට්ඨං පවිසන්තො න ධනුආදිති තක්කෙත්වා පටිට්ඨො, අත්තානංයෙව පන තක්කෙත්වා පටිට්ඨො, අජ්ජ තං පොටෙත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කරිස්සාමි”ති උන්නාදෙන්තො අත්තානං තක්කෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙන යක්ඛං පහරි, හත්ථො ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. වාමහත්ථෙන පහරි, සොපි අල්ලීයි. දක්ඛිණපාදෙන පහරි, සොපි අල්ලීයි. වාමපාදෙන පහරි, සොපි අල්ලීයි. “සීසෙන තං පොටෙත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කරිස්සාමි”ති සීසෙන පහරි, තම්පි ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. සො පඤ්චොඩ්ඨිතො පඤ්චසු යානෙසු බද්ධො ඔලම්බන්තොපි නිබ්භයො නිස්සාරජ්ජෙව අහොසී.

යක්ඛො චිත්තෙසි “අයං එකො පුරිසසීහො පුරිසාජාතියො, න පුරිසමත්තොව, මාදිසෙන නාමස්ස යක්ඛෙන ගහිතස්ස සන්නාසමත්තම්පි න භවිස්සති, මයා ඉමං මග්ගං හනන්තෙන එකොපි එවරූපො පුරිසො න

දිට්ඨපුබ්බො, කස්මා නු බො එස න භායතී”ති. සො තං බාදිතුං අවිසහන්තො “කස්මා නු බො, ත්වං මාණව, මරණභයං න භායසී”ති පුච්ඡි. “කිංකාරණා, යක්ඛ, භායස්සාමි. එකස්මිඤ්ඤි අත්තභාවෙ එකං මරණං නියතමෙව, අපිව මය්හං කුච්ඡිමිහි වජිරාචුටං අත්ථි. සචෙ මං බාදිස්සසි, තං ආචුටං ජීරාපෙතුං න සක්ඛිස්සසි, තං තෙ අන්තානි ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡිත්ථිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති. ඉති උභොපි නස්සිස්සාම, ඉමිනා කාරණෙනාහං න භායාමි”ති. ඉදං කිර බොධිසත්තො අත්තතො අබ්භන්තරෙ ඤාණාචුටං සන්ධාය කථෙසි. තං සුත්වා යක්ඛො වින්තෙසි “අයං මාණවො සච්චමෙව භණති, ඉමස්ස පුරිසසිහස්ස සරීරතො මුග්ගඛිජමත්තමපි මංසඛණ්ඩං මය්හං කුච්ඡි ජීරෙතුං න සක්ඛිස්සති, විස්සජ්ජෙස්සාමි න”න්ති මරණභයතජ්ජිතො බොධිසත්තං විස්සජ්ජෙත්වා “මාණව, පුරිසසිහො ත්වං, න තෙ අහං මංසං බාදිස්සාමි, ත්වං අජ්ජ රාහුමුඛා මුත්තවන්දො විය මම හත්ථතො මුච්චිත්වා ඤාතිසුහජ්ජමණ්ඩලං තොසෙන්නො යාහී”ති ආහ.

අථ නං බොධිසත්තො ආහ – “යක්ඛ, අහං තාව ගච්ඡිස්සාමි, ත්වං පන පුබ්බෙපි අකුසලං කත්වා ලුද්දො ලොහිතපාණි පරරුහිරමංසහක්ඛො යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්තො. සචෙ ඉධාපි යත්වා අකුසලමෙව කරිස්සසි, අන්ධකාරා අන්ධකාරමෙව ගමිස්සසි, මං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය පන න සක්කා තයා අකුසලං කාතුං, පාණාතිපාතකම්මං නාම නිරයෙ තිරච්ඡානායොනියං පෙත්තිවිසයෙ අසුරකායෙ ච නිබ්බත්තෙති, මනුස්සෙසු නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ අප්පායුකසංවත්තනිකං හොතී”ති එවමාදිනා නයෙන පඤ්චන්තං දුස්සීලාසකම්මානං ආදීනවං, පඤ්චන්තං සීලානං ආනිසංසඤ්ච කථෙත්වා නානාකාරණෙහි යක්ඛං තජ්ජෙත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා තස්සායෙව නං අට්ඨියා බලිපට්ඨිගාහකං දෙවතං කත්වා අප්පමාදෙන ඔවදිත්වා අට්ඨිතො නික්ඛමිත්වා අට්ඨිමුඛෙ මනුස්සානං ආවික්ඛිත්වා සන්තද්ධපඤ්චාචුටො බාරාණසිං ගන්ත්වා මාතාපිතරො දිස්වා අපරභාගෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්නො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

55.

“යො අලීනෙන වින්තෙන, අලීනමනසො නරො;
භාවෙති කුසලං ධම්මං, යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියා;
පාපුණෙ අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛය”න්ති.

තත්‍රායං පිණ්ඩත්ථො – යො පුරිසො අලීනෙන අසංකුටිතෙන චිත්තෙන පකතියාපි අලීනමනො අලීනජ්ඣාසයොව හුත්වා අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං සත්තතිං සබ්බොධිපක්ඛියහෙදං ධම්මං භාවෙති වච්චෙති, විසාලෙන චිත්තෙන විපස්සනං අනුයුක්ඛිජනි වතුහි යොගෙහි ඛෙමස්ස නිබ්බානස්ස පත්තියා, සො එවං සබ්බසංඛාරොසු “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා තරුණවිපස්සනතො පටියාය උප්පන්නෙ බ්බොධිපක්ඛියධම්මෙ භාවෙත්තො අනුපුබ්බෙන එකසංයොජනම්පි අනවසෙසෙත්වා සබ්බසංයොජනක්ඛයකරස්ස වතුත්ථමග්ගස්ස පරියොසානෙ උප්පන්නත්තා “සබ්බසංයොජනක්ඛයො”ති සංඛාරං ගතං අරහත්තං පාපුණෙය්‍යාති.

එවං සත්ථා අරහත්තෙන ධම්මදෙසනාය කුටං ගහෙත්වා මත්ථකෙ චත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තං පාපුණි. සත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා යක්ඛො අභිගුලිමාලො අහොසි, පඤ්චාවුධකුමාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පඤ්චාවුධජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[56] 6. කඤ්චනක්ඛන්ධජාතකවණ්ණනා

යො පහට්ඨෙන චිත්තෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරත්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා රතනසාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජී. අට්ඨස්ස ආචරියුපජ්ඣායා “ආවුසො, එකවිධෙන සීලං නාම, දුච්චිධෙන, තිච්චිධෙන, චතුච්චිධෙන, පඤ්චවිධෙන, ඡබ්බිධෙන, සත්තවිධෙන, අට්ඨවිධෙන, නවවිධෙන, දසවිධෙන, බහුවිධෙන සීලං නාම. ඉදං චූළසීලං නාම, ඉදං මජ්ඣිමසීලං නාම, ඉදං මහාසීලං නාම. ඉදං පාතිමොක්ඛසංවරසීලං නාම, ඉදං ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං නාම, ඉදං ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං නාම, ඉදං පච්චයපටිසෙවනසීලං නාම”ති සීලං ආචික්ඛන්ති. සො චිත්තෙසි “ඉදං සීලං නාම අතිබහු, අහං එත්තකං සමාදාය වත්තිතුං න සක්ඛිස්සාමි, සීලං පුරෙතුං අසක්කොත්තස්ස ව නාම පබ්බජ්ජාය කො අත්ථො, අහං ගිහී හුත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි ව කරිස්සාමි, පුත්තදාරඤ්ච පොසෙස්සාමි”ති. එවඤ්ච පන චිත්තෙත්වා “හත්තෙ, අහං සීලං රක්ඛිතුං න සක්ඛිස්සාමි, අසක්කොත්තස්ස ව නාම පබ්බජ්ජාය කො අත්ථො, අහං භීතායාවත්තිස්සාමි, තුම්භාකං පත්තචීවරං ගණ්හවා”ති ආහ.

අථ නං ආහංසු “ආවුසො එවං සන්තෙ දසබලං වන්දිත්ථාව යාහී”ති තෙ තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ධම්මසහං අගමංසු. සත්ථා දිස්ථාව “කිං, භික්ඛවෙ, අනත්ථිකං භික්ඛුං ආදාය ආගතත්ථා”ති ආහ. හත්තෙ, අයං භික්ඛු “අහං සීලං රක්ඛිතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති පත්තචීවරං නිය්‍යාදෙති, අථ නං

මයං ගහෙත්වා ආගතමිහාති. “කස්මා පන තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, ඉමස්ස භික්ඛුනො බහුං සීලං ආවික්ඛං. යත්තකං එස රක්ඛිතුං සක්කොති, තත්තකමෙව රක්ඛිස්සති. ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙ එතං මා කිඤ්චි අවචුත්ථ, අහමෙත්ථ කත්තබ්බං ජානිස්සාමි, එහි ත්වං භික්ඛු, කිං තෙ බහුනා සීලෙන, තීණියෙව සීලානි රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සසී”ති? “රක්ඛිස්සාමි, හන්තෙ”ති. තෙන හි ත්වං ඉතො පට්ඨාය කායද්වාරං වච්ඡිද්වාරං මනොද්වාරන්ති තීණි ද්වාරානි රක්ඛ, මා කායෙන පාපකම්මං කරි, මා වාචාය, මා මනසා. “ගච්ඡ මා භීතායාවත්ති, ඉමානි තීණියෙව සීලානි රක්ඛා”ති. එත්තාවතා සො භික්ඛු තුට්ඨමානසො “සාධු, හන්තෙ, රක්ඛිස්සාමි ඉමානි තීණි සීලානි”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා ආවරියුපජ්ඣායෙහි සද්ධිංයෙව අගමාසි. සො තානි තීණි සීලානි පුරෙන්නොව අඤ්ඤාසි “ආවරියුපජ්ඣායෙහි මය්හං ආවික්ඛිතං සීලම්පි එත්තකමෙව, තෙ පන අත්තනො අබුද්ධභාවෙන මං බුද්ධසුබුද්ධතාය නාසක්ඛිංසු, සම්මාසම්බුද්ධො අත්තනො බුද්ධසුබුද්ධතාය අනුත්තරධම්මරාජතාය එත්තකං සීලං තීසුයෙව ද්වාරෙසු පක්ඛිපිත්වා මං ගණ්භාපෙසි, අවස්සයො වත මෙ සත්ථා ජාතො”ති විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා කතිපාහෙනෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

තං පවත්තිං ඤත්වා ධම්මසභායං සන්නිපතිතා භික්ඛු “ආවුසො, තං කිර භික්ඛු ‘බහුසීලානි රක්ඛිතුං න සක්කොමි’ති භීතායාවත්තන්තං සබ්බානි සීලානි තීහි කොට්ඨාසෙහි සඬ්ඛිපිත්වා ගාභාපෙත්වා සත්ථා අරහත්තං පාපෙසි, අහො බුද්ධානං බලං නාම අච්ඡරිය”න්ති බුද්ධගුණෙ කට්ඨන්තා නිසිදිංසු. අථ සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති ප්‍රවිජිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, අතිගරුකොපි භාරො කොට්ඨාසවසෙන භාපෙත්වා දින්නො ලහුකො විය හොති, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා මහන්තං කඤ්චනක්ඛන්ධං ලහිත්වා උක්ඛිපිතුං අසක්කොන්තා විභාගං කත්වා උක්ඛිපිත්වා අගමංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ කස්සකො අහොසි. සො එකදිවසං අඤ්ඤතරස්මිං ජඩ්ඪිතගාමකෙ බෙත්තෙ කසිං කසති. පුබ්බෙ ව තස්මිං ගාමෙ එකො විභවසම්පන්නො සෙට්ඨි උරුමත්තපරිණාහං වතුහත්ථායාමං කඤ්චනක්ඛන්ධං නිදහිත්වා කාලමකාසි. තස්මිං බොධිසත්තස්ස නඩගලං ලහිත්වා අට්ඨාසි. සො “මුලසන්නානකං හවිස්සති”ති පංසුං වියුහන්නො තං දිස්වා පංසුනා පටිච්ඡාදෙත්වා දිවසං කසිත්වා අත්ථඩගතෙ සුරියෙ යුගනඩගලාදීනි එකමන්තෙ නික්ඛිපිත්වා “කඤ්චනක්ඛන්ධං ගණ්භිත්වා ගච්ඡිස්සාමි”ති තං උක්ඛිපිතුං නාසක්ඛි. අසක්කොන්තො නිසිදිත්වා “එත්තකං කුච්ඡිහරණාය හවිස්සති, එත්තකං නිදහිත්වා යපෙස්සාමි, එත්තකෙන කම්මන්තෙ පයොපෙස්සාමි, එත්තකං දානාදිපුඤ්ඤකිරියාය හවිස්සති”ති වත්තාරො කොට්ඨාසෙ අකාසි. තස්සෙවං විහත්තකාලෙ සො

කඤ්චනක්ඛන්ධො සල්ලහුකො විය අහොසි. සො තං උක්ඛිපිත්වා සරං නෙත්වා චතුධා විභජිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

ඉති භගවා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ -

56.

“යො පහට්ඨෙන චිත්තෙන, පහට්ඨමනසො නරො;
භාවෙති කුසලං ධම්මං, යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියා;
පාපුණෙ අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛය”න්ති.

තත්ථ පහට්ඨෙනාති විනිවරණෙන. පහට්ඨමනසොති තාය එව විනිවරණතාය පහට්ඨමානසො, සුවණ්ණං විය පහංසිත්වා සමුප්පොතිතසප්පභාසවිත්තො භුත්වාති අත්ථො.

එවං සත්ථා අරහත්තකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා කඤ්චනක්ඛන්ධලද්ධපුරිසො අහමෙව අහොසි”න්ති.

කඤ්චනක්ඛන්ධජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[57] 7. වානරින්දජාතකවණ්ණනා

යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිඤ්භි සමයෙ සත්ථා “දෙවදත්තො වධාය පරිසක්කති”ති සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මය්භං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව, තාසමත්තම්පි පන කාතුං නාසක්ඛි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බත්තිත්වා වුඩ්ඪිමන්වාය අස්සපොතකප්පමාණො ථාමසම්පන්නො එකචරො භුත්වා නදීතීරෙ විහරති. තස්සා පන නදියා වෙමජ්ඣෙ එකො දීපකො නානප්පකාරෙහි අමබපනසාදීහි ඵලරුක්ඛෙහි සම්පන්නො. බොධිසත්තො නාගබලො ථාමසම්පන්නො නදියා ඔරිමතීරතො උප්පතිත්වා දීපකස්ස ඔරතො නදීමජ්ඣෙ එකො පිට්ඨිපාසාණො අත්ථි, තස්මිං නිපතති, තතො උප්පතිත්වා තස්මිං දීපකෙ පතති. තත්ථ නානප්පකාරානි ඵලානි බාදිත්වා සායං තෙනෙව උපායෙන පච්චාගන්ත්වා අත්තනො වසනට්ඨානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙපි තට්ඨ කරොති. ඉමිනා නියාමෙන තත්ථ වාසං කප්පෙති.

තස්මිං පන කාලෙ එකො කුම්භීලො සපජාපතිකො තස්සා නදියා වසති. තස්ස හරියා බොධිසත්තං අපරාපරං ගච්ඡන්තං දිස්වා බොධිසත්තස්ස

හදයමංසෙ දොහළං උප්පාදෙත්වා කුම්භීලං ආහ - “මය්හං බො, අයා, ඉමස්ස වානරින්දස්ස හදයමංසෙ දොහළො උප්පන්නො”ති. කුම්භීලො “සාධු, හද්දෙ, ලච්ඡසී”ති වත්වා “අප්ප නං සායං දීපකතො ආගච්ඡන්තමෙව ගණ්හිස්සාමී”ති ගන්ත්වා පිට්ඨිපාසාණෙ නිපජ්ජී.

බොධිසත්තො දිවසං වරින්වා සායන්හසමයෙ දීපකෙ යිතොව පාසාණං ඔලොකෙත්වා - “අයං පාසාණො ඉදානි උච්චතරො බායති, කිං නු බො කාරණං”න්ති වින්තෙසී. තස්ස කිර උදකප්පමාණංඤ්ච පාසාණප්පමාණංඤ්ච සුවචත්ථාපිතමෙව හොති. තෙනස්ස එතදහොසී “අප්ප ඉමස්සා නදියා උදකං නෙව භායති, න ච වඩ්ඪති, අථ ච පනායං පාසාණො මහා හුත්වා පඤ්ඤායති, කච්චි නු බො එත්ථ මය්හං ගහණත්ථාය කුම්භීලො නිපන්නො”ති. සො “වීමංසාමි තාව න”න්ති තත්ථෙව යත්වා පාසාණෙන සද්ධිං කථෙන්නො විය “හො පාසාණො”ති වත්වා පටිවචනං අලහන්නො යාවතතියං “හො පාසාණො”ති ආහ. පාසාණො කිං පටිවචනං දස්සති. පුනපි වානරො “කිං හො පාසාණ, අප්ප මය්හං පටිවචනං න දෙසී”ති ආහ. කුම්භීලො “අද්ධා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු අයං පාසාණො වානරින්දස්ස පටිවචනං අදාසී, දස්සාමි දානිස්ස පටිවචනං”න්ති වින්තෙත්වා “කිං, හො වානරින්දා”ති ආහ. “කොසි ත්ව”න්ති? “අහං කුම්භීලො”ති. “කිමත්ථං එත්ථ නිපන්නොසී”ති? “තව හදයමංසං පත්ථයමානො”ති. බොධිසත්තො වින්තෙසී “අඤ්ඤො මෙ ගමනමග්ගො නත්ථී, අප්ප මයා එස කුම්භීලො චඤ්චෙතබ්බො”ති. අථ නං එවමාහ “සම්ම කුම්භීල, අහං අත්තානං තුය්හං පටිවචජ්ජසාමි, ත්වං මුඛං විවරින්වා මං තව සන්තිකං ආගතකාලෙ ගණ්හාහී”ති. කුම්භීලානඤ්ඤි මුඛෙ විවරෙ අක්ඛිති නිමිථීලන්ති. සො තං කාරණං අසල්ලක්ඛෙත්වා මුඛං විවරි, අථස්ස අක්ඛිති පිට්ඨිංසු. සො මුඛං විවරින්වා අක්ඛිති නිමිථීලෙත්වා නිපජ්ජී. බොධිසත්තො තථාභාවං ඤත්වා දීපකා උප්පතිතො ගන්ත්වා කුම්භීලස්ස මත්ථකෙ අක්කමිත්වා තතො උප්පතිතො විජ්ජුලතා විය විජ්ජොතමානො පරතීරෙ අට්ඨාසී.

කුම්භීලො තං අච්ඡරියං දිස්වා “ඉමිනා වානරින්දෙන අතිඅච්ඡෙරකං කතං”න්ති වින්තෙත්වා “හො වානරින්ද, ඉමස්මිං ලොකෙ චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො පච්චාමිත්තෙ අධිභවති. තෙ සබ්බෙපි තුය්හං අභිහන්තරෙ අත්ථී මඤ්ඤෙ”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

57.

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති.

තත්ථ යස්සාති යස්ස කස්සචි පුග්ගලස්ස. එතෙති ඉදානි වත්තබ්බෙ පච්චක්ඛතො නිද්දිසති. චතුරො ධම්මාති වත්තාරො ගුණා. සච්චන්ති වච්ඡච්චං, “මම සන්තිකං ආගමිස්සාමී”ති වත්වා මුසාවාදං අකත්වා

ආගතොයෙවාති එතං තෙ වවිසව්වං. ධම්මොති විචාරණපඤ්ඤා, “එවං කතෙ ඉදං නාම හවිස්සති”ති එසා තෙ විචාරණපඤ්ඤා අත්ථි. ධිතීති අබ්බොවජින්නං. වීරියං. වුච්චති, එතම්පි තෙ අත්ථි. වාගොති අත්තපරිච්චාගො, ත්වං අත්තානං පරිච්චජිත්වා මම සන්තිකං ආගතො. යං පනාහං ගණ්හිතුං නාසක්ඛිං, මය්හමෙවෙස දොසො. දිට්ඨන්ති පච්චාමිත්තං. සො අතිවත්තතීති යස්ස පුග්ගලස්ස යථා තව, එවං එතෙ චත්තාරො ධම්මා අත්ථි, සො යථා මං අජ්ජ ත්වං අතික්කන්තො, තථෙව අත්තනො පච්චාමිත්තං අතික්කමති අභිභවතීති. එවං කුම්භීලො බොධිසත්තං පසංසිත්වා අත්තනො වසට්ඨානං ගතො.

සත්ථාපි “න, හික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුම්භීලො දෙවදත්තො අහොසි, හරියාස්ස විඤ්චමාණවිකා, වානරින්දො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

වානරින්දජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[58] 8. තයොධම්මජාතකවණ්ණනා

යස්ස එතෙ තයො ධම්මාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනමෙවාරබ්භ කටෙසි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ දෙවදත්තො වානරයොනියං නිබ්බත්තිත්වා හිමවන්තජ්ජදෙසෙ යුථං පරිහරන්තො අත්තානං පටිච්ච ජාතානං වානරපොතකානං “වුඩ්ඪිජ්ජත්තා ඉමෙ යුථං පරිහරෙය්‍යු”න්ති හයෙන දන්තෙහි ඩංසිත්වා තෙසං බීජානි උජ්ජාටෙති. තදා බොධිසත්තොපි තඤ්ඤෙව පටිච්ච එකිස්සා වානරියා කුච්ඡිස්මි. පටිසන්ධිං ගණ්හි. අථ සා වානරී ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා අත්තනො ගබ්භං අනුරක්ඛමානා අඤ්ඤං පබ්බතපාදං අගමාසි. සා පරිපක්කගබ්භා බොධිසත්තං විජායි. සො වුඩ්ඪිමන්වාය විඤ්ඤාතං පත්තො ථාමසම්පත්තො අහොසි. සො එකදිවසං මාතරං පුච්ඡී “අම්ම, මය්හං පිතා කහ”න්ති? “තාත, අසුකස්මිං නාම පබ්බතපාදෙ යුථං පරිහරන්තො වසති”ති. “අම්ම, තස්ස මං සන්තිකං නෙහි”ති. “තාත, න සක්කා තයා පිතු සන්තිකං ගන්තුං. පිතා හි තෙ අත්තානං පටිච්ච ජාතානං වානරපොතකානං යුථපරිහරණහයෙන දන්තෙහි ඩංසිත්වා බීජානි උජ්ජාටෙති”ති. “අම්ම, නෙහි මං තත්ථ, අහං ජානිස්සාමි”ති. සා පුත්තං ආදාය තස්ස සන්තිකං අගමාසි.

සො වානරො අත්තනො පුත්තං දිස්වාච “අයං වඩ්ඪන්තො මය්හං යුථං පරිහරිතුං න දස්සති, ඉදානෙව මාරෙතබ්බො”ති “එතං ආලිඬගන්තො විය ගාළ්භං පිළෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “එහි, තාත,

එත්තකං කාලං කභං ගතොසි”ති බොධිසත්තං ආලිඬගන්තො විය නිජ්ජිලෙසි. බොධිසත්තො පන නාගබ්ලො ටාමසම්පන්නො, සොපි නං නිජ්ජිලෙසි, අට්ඨස්ස අට්ඨිනි භිජ්ජනාකාරජ්ජත්තානි අහෙසුං. අට්ඨස්ස එතදහොසි “අයං වඩ්ඪන්තො මං මාරෙස්සති, කෙන නු බො උපායෙන පුරෙතරඤ්ඤෙව මාරෙය්‍ය”න්ති. තතො චිත්තෙසි “අයං අවිදුරෙ රක්ඛසපරිග්ගහිතො සරො අත්ථී, තත්ථ නං රක්ඛසෙන බාදාපෙස්සාමී”ති. අථ නං එවමාහ “තාත, අහං මහල්ලකො, ඉමං යුථං තුය්‍යං නිය්‍යාදෙමි, අජ්ජෙව තං රාජානං කරොමි, අසුකස්මිං නාම යානෙ සරො අත්ථී, තත්ථ ද්වෙ කුමුදිනියො, තිස්සො උජ්ජලිනියො, පඤ්ච පදුමිනියො ච පුජ්ජන්ති, ගච්ඡ, තතො පුජ්ජානි ආහරා”ති. සො “සාධු, තාත, ආහරිස්සාමී”ති ගන්ත්වා සහසා අනොතරිත්වා සමන්තා පදං පරිච්ඡින්නන්තො ඔතිණ්ණපදඤ්ඤෙව අද්දස, න උත්තිණ්ණපදං. සො “ඉමිනා සරෙන රක්ඛසපරිග්ගහිතෙන භවිතබ්බං, මය්‍යං පිතා අත්තනා මාරෙතුං අසක්කොන්තො රක්ඛසෙන මං බාදාපෙතුකාමො භවිස්සති, අහං ඉමඤ්ච සරං න ඔතරිස්සාමි, පුජ්ජානි ච ගහෙස්සාමී”ති නිරුද්ධකට්ඨානං ගන්ත්වා වෙගං ගහෙත්වා උජ්ජතිත්වා පරතො ගච්ඡන්තො නිරුද්ධක ඔකාසෙ ධීතානෙව ද්වෙ පුජ්ජානි ගහෙත්වා පරතීරෙ පති. පරතීරතොපි ඔරිමතීරං ආගච්ඡන්තො තෙනෙවුපායෙන ද්වෙ ගණ්හි. එවං උභොසු පස්සෙසු රාසිං කරොන්තො පුජ්ජානි ච ගණ්හි, රක්ඛසස්ස ච ආණකට්ඨානං න ඔතරි.

අට්ඨස්ස “ඉතො උත්තරි උක්ඛිපිතුං න සක්ඛිස්සාමී”ති තානි පුජ්ජානි ගහෙත්වා එකස්මිං යානෙ රාසිං කරොන්තස්ස සො රක්ඛසො “මයා එත්තකං කාලං එවරුපො පඤ්ඤවා අච්ඡරියපුරිසො න දිට්ඨපුබ්බො, පුජ්ජානි ච නාම යාවදිච්ඡකං ගහිතානි, මය්‍යඤ්ච ආණකට්ඨානං න ඔතරී”ති උදකං ද්විධා භින්නන්තො උදකතො උට්ඨාය බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා “වානරින්ද, ඉමස්මිං ලොකෙ යස්ස තයො ධම්මා අත්ථී, සො පච්චාමිත්තං අභිභවති, තෙ සබ්බෙපි තව අබ්භත්තරෙ අත්ථී මඤ්ඤෙ”ති වත්වා බොධිසත්තස්ස ථුතිං කරොන්තො ඉමං ගාථමාහ —

58.

“යස්ස එතෙ තයො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
දක්ඛියං සුරියං පඤ්ඤා, දිට්ඨං සො අතිවත්තතී”ති.

තත්ථ දක්ඛියන්ති දක්ඛහාවො, සම්පත්තභයං විධමිතුං ජානනපඤ්ඤාය සම්පයුත්තඋත්තමවීරියස්සෙනං නාමං. සුරියන්ති සුරහාවො, නිබ්භයභාවස්සෙනං නාමං. පඤ්ඤාති පඤ්ඤාපදට්ඨානාය උපායපඤ්ඤායෙනං නාමං.

එවං සො දකරක්ඛසො ඉමාය ගාථාය බොධිසත්තස්ස ථුතිං කත්වා “ඉමානි පුජ්ජානි කිමත්ථං හරසී”ති පුච්ඡී. “පිතා මං රාජානං කාතුකාමො,

තෙන කාරණෙන හරාමී”ති. “න සක්කා තාදිසෙන උත්තමපුරිසෙන පුප්ඵානි වහිතුං අහං වහිස්සාමී”ති උක්ඛිපිත්වා තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො අගමාසි. අට්ඨස්ස පිතා දුරතොව තං දිස්වා “අහං ඉමං ‘රක්ඛසහත්තං හවිස්සති’ති පහිණිං, සො දානෙස රක්ඛසං පුප්ඵානි ගාහාපෙත්තො ආගච්ඡති, ඉදානිමහි නට්ඨො”ති චිත්තෙන්තො සත්තධා හදයථාලනං පත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො. සෙසවානරා සන්නිපතිත්වා බොධිසත්තං රාජානං අකංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා යුථපති දෙවදත්තො අහොසි, යුථපතිපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

තයොධම්මජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[59] 9. හෙරිවාදකජාතකවණ්ණනා

ධමෙ ධමෙති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ඤි හික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්ථං හික්ඛු දුබ්බවොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හගවා”ති චුත්තෙ “න ත්ථං හික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො හෙරිවාදකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා ගාමකෙ වසති. සො “බාරාණසියං නක්ඛත්තං සුට්ඨ”න්ති සුත්වා “සමජ්ජමණ්ඩලෙ හෙරිං වාදෙන්වා ධනං ආහරිස්සාමී”ති පුත්තං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා හෙරිං වාදෙන්වා බහුධනං ලභී. සො තං ආදාය අත්තතො ගාමං ගච්ඡන්තො වොරාට්ඨිං පත්වා පුත්තං නිරන්තරං හෙරිං වාදෙන්තං වාරෙසි “තාත, නිරන්තරං අවාදෙන්වා මග්ගපටිපත්තස්ස ඉස්සරස්ස හෙරිං විය අන්තරන්තරා වාදෙහි”ති සො පිතරා වාරියමානොපි “හෙරිසද්දෙනෙව වොරෙ පලාපෙස්සාමී”ති වත්වා නිරන්තරමෙව වාදෙසි. වොරා පට්ඨමඤ්ඤෙව හෙරිසද්දං සුත්වා “ඉස්සරහෙරි හවිස්සති”ති පලායිත්වා අති විය එකාබද්ධං සද්දං සුත්වා “නායං ඉස්සරහෙරි හවිස්සති”ති ආගන්ත්වා උපධාරෙන්තා ද්වෙයෙව ඡනෙ දිස්වා පොථෙත්වා විලුම්පිංසු. බොධිසත්තො “කිච්ඡෙන වත නො ලද්ධං ධනං එකාබද්ධං කත්වා වාදෙන්තො නාසෙසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

59.

“ධමෙ ධමෙ නාතිධමෙ, අතිධන්තඤ්ඤි පාපකං;
ධන්තෙන හි සතං ලද්ධං, අතිධන්තෙන නාසිත”න්ති.

තත්ථ ධමෙ ධමෙති ධමෙය්‍ය නො න ධමෙය්‍ය, හෙරිං වාදෙය්‍ය නො න වාදෙය්‍යාති අත්ථො. නාතිධමෙති අතික්කමිත්වා පන නිරන්තරමෙව කත්වා

න වාදෙය්‍ය. කිංකාරණා? අතිධන්තඤ්ඡි පාපකං, නිරන්තරං හෙරිවාදනං ඉදානි අම්භාකං පාපකං ලාමකං ජාතං. ධන්තෙන ඡි සතං ලද්ධන්ති නගරෙ ධමන්තෙන හෙරිවාදනෙන කභාපණසතං ලද්ධං. අතිධන්තෙන නාසිතන්ති ඉදානි පන මෙ පුත්තෙන වචනං අකත්වා යදිදං අට්ඨියං අතිධන්තං, තෙන අතිධන්තෙන සබ්බං නාසිතන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පුත්තො දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, පිතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

හෙරිවාදකජාතකවණ්ණනා නවමා.

[60] 10. සඬ්ඛධමජාතකවණ්ණනා

ධමෙ ධමෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දුබ්බවමෙවාරබ්භ කපෙසි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සඬ්ඛධමකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා බාරාණසියං නක්ඛත්තෙ සුට්ඨෙ පිතරං ආදාය සඬ්ඛධමනකම්මෙන ධනං ලභිත්වා ආගමනකාලෙ වොරාට්ඨියං පිතරං නිරන්තරං සඬ්ඛං ධමන්තං වාරෙසි. සො “සඬ්ඛසද්දෙන වොරෙ පලාපෙස්සාමි”ති නිරන්තරමෙව ධම්, වොරා පුරිමනයෙනෙව ආගන්ත්වා විලුම්පිංසු. බොධිසත්තො පුරිමනයෙනෙව ගාථං අහාසි –

60.

“ධමෙ ධමෙ නාතිධමෙ, අතිධන්තඤ්ඡි පාපකං;
ධන්තෙනාධිගතා හොගා, තෙ තාතො විධම් ධම”න්ති.

තත්ථ තෙ තාතො විධම් ධමන්ති තෙ සඬ්ඛං ධමිත්වා ලද්ධහොගෙ මම පිතා පුනස්පුනං ධමන්තො විධම් විද්ධංසෙසි විනාසෙසිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පිතා දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, පුත්තො පනස්ස අහමෙව අහොසි”න්ති.

සඬ්ඛධමජාතකවණ්ණනා දසමා.

ආසිසවග්ගො ඡට්ඨෙයා.

තස්සුද්දානං –

මහාසීලවජනකං, පුණ්ණපාති ව කිංචලං;
පඤ්චාවුධකඤ්චනක්ඛන්ධං, වානරින්දං තයොධම්මං;

හෙරිවාදසඤ්චධමන්ති.

7. ඉත්ථිවග්ගො

[61] 1. අසාතමන්තජාතකවණ්ණනා

අසා ලොකිත්ථියො නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස වත්ථු උම්මාදන්තිජාතකෙ ආවි භවිස්සති. තං පන භික්ඛුං සත්ථා “භික්ඛු ඉත්ථියො නාම අසාතා අසතියො ලාමිකා පච්ඡිමිකා, ත්වං ඵවරුපං ලාමිකං ඉත්ථිං නිස්සාය කස්මා උක්කණ්ඨිතොසි”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤාතං පත්තො තීඝු වෙදෙඝු සබ්බසිප්පෙඝු ව නිජ්චත්තිං පත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහොසි. තදා බාරාණසියං ඵකස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ පුත්තස්ස ජාතදිවසෙ අග්ගිං ගහෙත්වා අනිබ්බායන්තං යපයිංසු. අථ නං බ්‍රාහ්මණකුමාරං සොළසවස්සකාලෙ මාතෘපිතරො ආහංසු “පුත්ත, මයං තව ජාතදිවසෙ අග්ගිං ගහෙත්වා යපයිමිහ. සචෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණො භවිතුකාමො, ත්වං අග්ගිං ආදාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අග්ගිං භගවන්තං නමස්සමානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො භොහි. සචෙ අගාරං අජ්ඣාවසිතුකාමො, තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙහි”ති. මාණවො “නාහං සක්ඛිස්සාමි අරඤ්ඤෙ අග්ගිං පරිවරිතුං, කුටුම්භමෙව සණ්ඨපෙස්සාමි”ති මාතෘපිතරො වන්දිත්වා ආවරියභාගං සහස්සං ගහෙත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා පච්චාගමාසි.

මාතෘපිතරො පනස්ස අනත්ථිකා සරාවාසෙන, අරඤ්ඤෙ අග්ගිං පරිවරාපෙතුකාමා භොන්ති. අථ නං මාතා ඉත්ථිනං දොසං දස්සෙත්වා අරඤ්ඤං පෙසෙතුකාමා “සො ආවරියො පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො සක්ඛිස්සති මෙ පුත්තස්ස ඉත්ථිනං දොසං කට්ඨතු”න්ති වින්තෙත්වා ආහ – “උග්ගහිතං තෙ, තාත, සිප්ප”න්ති. “ආම, අම්මා”ති. “අසාතමන්තොපි තෙ උග්ගහිතො”ති. “න උග්ගහිතො, අම්මා”ති. “තාත, යදි තෙ අසාතමන්තො න උග්ගහිතො, කිං නාම තෙ සිප්පං උග්ගහිතං, ගච්ඡ, උග්ගණ්හිත්වා එහි”ති. සො “සාධු”ති පුත තක්කසිලාහිමුඛො පායාසි. තස්සපි ආවරියස්ස මාතා මහල්ලිකා විසතිවස්සසතිකා. සො තං සහත්ථා න්භාපෙන්නො භොජෙන්නො පායෙන්නො පටිජග්ගති. අඤ්ඤෙ මනුස්සා නං තථා කරොන්තං ජිගුච්ඡන්ති. සො වින්තෙසි “යංනුනාහං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ මාතරං පටිජග්ගන්තො විහරෙය්‍ය”න්ති. අට්ඨකස්මිං විචිත්තෙ අරඤ්ඤෙ උදකථාසුකට්ඨානෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා සජ්ජිතණ්ඩුලාදීනි ආහරාපෙත්වා මාතරං උක්ඛිපිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා මාතරං පටිජග්ගන්තො වාසං කප්පෙසි.

සොපි බො මාණුවො තක්කසිලං ගන්ත්වා ආවරියං අපස්සන්තො “කහං ආවරියො”ති පුච්ඡන්වා තං පවත්තිං සුත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ නං ආවරියො “කිං නු බො, තාත, අතිසීසං ආගතොසි”ති? “නනු අහං තුම්හෙහි අසාතමන්තො නාම න උග්ගණ්භාපිතො”ති? “කො පන තෙ අසාතමන්තෙ උග්ගණ්භිතබ්බෙ කත්වා කට්ඨෙසි”ති? “මය්හං මාතා ආවරියා”ති. බොධිසත්තො වින්තෙසි “අසාතමන්තො නාම කොචි නත්ථී, ඉමස්ස පන මාතා ඉමං ඉත්ථිදොසෙ ජානාපෙතුකාමා භවිස්සති”ති. අථ නං “සාධු, තාත, දස්සාමි තෙ අසාතමන්තෙ, ත්වං අජ්ජ ආදිං කත්වා මම යානෙ යත්වා මම මාතරං සහත්ථා න්භාපෙත්තො භොජෙත්තො පායෙත්තො පටිජග්ගාහි, හත්ථපාදසීසපිට්ඨිසම්බාහනාදීනි වස්සා කරොන්තො ‘අයො ජරං පත්තකාලෙපි තාව තෙ එවරූපං සරිරං, දහරකාලෙ කිදිසං අභොසි’ති හත්ථපාදපරිකම්මාදිකරණකාලෙ හත්ථපාදාදීනං වණ්ණං කට්ඨොයාසි. යඤ්ච තෙ මම මාතා කට්ඨෙති, තං අලජ්ජන්තො අනිගුහන්තො මය්හං ආරොචෙය්‍යාසි, එවං කරොන්තො අසාතමන්තෙ ලච්ඡසි, අකරොන්තො න ලච්ඡසි”ති ආහ. සො “සාධු ආවරියා”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා තතො පට්ඨාය සබ්බං යථාචුත්තවිධානං අකාසි.

අථස්සා තස්මිං මාණුවෙ පුනස්පුනං වණ්ණයමානෙ “අයං මයා සද්ධිං අභිරම්බුකාමො භවිස්සති”ති අන්ධාය ජරාජිණ්ණාය අබ්භන්තරෙ කිලෙසො උජ්ජජ්ජි. සා එකදිවසං අත්තතො සරිරවණ්ණං කථයමානං මාණුවං ආහ “මයා සද්ධිං අභිරම්බුං ඉච්ඡසි”ති? “අයො, අහං තාව ඉච්ඡෙය්‍යං, ආවරියො පන ගරුකො”ති. “සචෙ මං ඉච්ඡසි, පුත්තං මෙ මාරෙහි”ති. “අහං ආවරියස්ස සන්තිකෙ එත්තකං සිජ්ජං උග්ගණ්භිත්වා කිලෙසමත්තං නිස්සාය කින්ති කත්වා ආවරියං මාරෙස්සාමි”ති. “තෙන හි සචෙ ත්වං මං න පරිච්චජ්ජසි, අහමෙව නං මාරෙස්සාමි”ති. එවං ඉත්ථියො නාම අසාතා ලාමිකා පච්ඡිමිකා, තථාරූපෙ නාම වයෙ යීතා රාගවිත්තං උජ්ජාදෙත්වා කිලෙසං අනුවත්තමානා එවං උපකාරකං පුත්තං මාරෙතුකාමා ජාතා. මාණුවො සබ්බං තං කථං බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසි.

බොධිසත්තො “සුට්ඨු තෙ, මාණුව, කතං මය්හං ආරොචෙත්තෙනා”ති වත්වා මාතු ආයුසඬ්ඛාරං ඔලොකෙන්තො “අජ්ජෙව මරිස්සති”ති ඤාත්වා “එහි, මාණුව, විමංසිස්සාම න”න්ති එකං උදුම්බරරුක්ඛං ඡින්දිත්වා අත්තතො පමාණෙන කට්ඨරූපකං කත්වා සසීසං පාරුපිත්වා අත්තතො සයනට්ඨානෙ උත්තානං නිපජ්ජාපෙත්වා රජ්ජුකං බන්ධිත්වා අත්තෙවාසිකං ආහ – “තාත, එරසුං ආදාය ගන්ත්වා මම මාතු සඤ්ඤං දෙහි”ති. මාණුවො ගන්ත්වා “අයො, ආවරියො පණ්ණසාලායං අත්තතො සයනට්ඨානෙ නිපන්තො, රජ්ජුසඤ්ඤා මෙ බද්ධා, ඉමං එරසුං ආදාය ගන්ත්වා සචෙ සක්කොසි, මාරෙහි න”න්ති ආහ. “ත්වං පන මං න පරිච්චජ්ජසි”ති? “කිංකාරණා පරිච්චජ්ජසාමි”ති? සා එරසුං ආදාය පච්චෙදමානා උට්ඨාය රජ්ජුසඤ්ඤාය ගන්ත්වා හත්ථෙත පරාමසිත්වා “අයං මෙ පුත්තො”ති

සඤ්ඤාය කට්ඨරූපකස්ස මුඛතො සාටකං අපනෙත්වා ඵරසුං ආදාය “එකජපභාරෙනෙව මාරස්සාමි”ති ගීවායමෙව පහරිත්වා “ධ”න්ති සද්දෙ උජ්ජන්තෙ රුක්ඛභාවං අඤ්ඤාසි. අථ බොධිසත්තෙන “කිං කරොසි, අම්මා”ති චුත්තෙ සා “වඤ්චිතාමහි”ති තත්ථෙව මරිත්වා පතිතා. අත්තනො කිර පණ්ණසාලාය නිපන්තායපි තඨ්ඛණඤ්ඤෙව තාය මරිතබ්බමෙව.

සො තස්සා මතභාවං ඤත්වා සරීරකිච්චං කත්වා ආළාභනං නිබ්බාපෙත්වා වනපුජ්ජෙහි පුජෙත්වා මාණවං ආදාය පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසිදිත්වා “තාත, පාටියෙක්කො අසාතමන්තො නාම නත්ථි, ඉත්ථියො අසාතා නාම, තච මාතා ‘අසාතමන්තං උග්ගණ්භා’ති මම සන්තිකං පෙසයමානා ඉත්ථිනං දොසං ජානනත්ථං පෙසෙසි. ඉදානි පන තෙ පච්චක්ඛමෙව මම මාතු දොසො දිට්ඨො, ඉමිනා කාරණෙන ‘ඉත්ථියො නාම අසාතා ලාමිකා පච්ඡිමිකා’ති ජානෙය්‍යාසි”ති තං ඔවදිත්වා උය්‍යාපෙසි. සොපි ආචරියං වන්දිත්වා මාතාපිතුනං සන්තිකං අගමාසි. අථ නං මාතා පුච්ඡ “තාත, උග්ගහිතො තෙ අසාතමන්තො”ති? “ආම, අම්මා”ති. “ඉදානි කිං කරිස්සසි, පබ්බජිත්වා අග්ගිං වා පරිවරිස්සසි, අගාරමජ්ඣෙ වා වසිස්සසි”ති? මාණවො “මයා, අම්ම, පච්චක්ඛතො ඉත්ථිනං දොසා දිට්ඨා, අගාරෙන මෙ කිච්චං නත්ථි, පබ්බජිස්සාමහ”න්ති අත්තනො අධිජ්ජායං පකාසෙත්තො ඉමං ගාථමාහ —

61.

“අසා ලොකිත්ථියො නාම, වෙලා තාසං න විජ්ජති;
සාරත්තා ච පගබ්භා ච, සිඬි සබ්බසංසො යථා;
තා හිත්වා පබ්බජිස්සාමි, විවෙකමනුබ්බහය”න්ති.

තත්ථ අසාති අසතියො ලාමිකා. අථ වා සාතං චුච්චති සුඛං, තං තාසු නත්ථි. අත්තති පටිබද්ධචිත්තානං අසාතමෙව දෙනිතීතිපි අසා, දුක්ඛා දුක්ඛචත්ථුභූතාති අත්ථො. ඉමස්ස පනත්ථස්ස සාධනත්ථාය ඉදං සුත්තං ආහරිතබ්බං —

“මායා චෙතා මරීචි ච, සොකො රොගො චුපද්දවො;
බරා ච බන්ධනා චෙතා, මච්චුපාසා ගුහාසයා;
තාසු යො විස්සසෙ පොසො, සො නරෙසු නරාධමො”ති. (ජා. 2.21.118);

ලොකිත්ථියොති ලොකෙ ඉත්ථියො. වෙලා තාසං න විජ්ජතීති අම්ම, තාසං ඉත්ථිනං කිලෙසුජ්ජන්තිං පත්වා වෙලා සංවරො මරියාදා පමාණං නාම නත්ථි. සාරත්තා ච පගබ්භා වාති වෙලා ච එතාසං නත්ථි, පඤ්චසු කාමගුණසු සාරත්තා අල්ලිතා, තථා කායපාගබ්භියෙන, වාචාපාගබ්භියෙන, මනොපාගබ්භියෙනාති තිවිධෙන පාගබ්භියෙන

සමන්තාගතත්තා පගබ්භා වෙතා. එතාසඤ්ඤි අබ්භන්තරෙ කායද්වාරාදීති පත්වා සංවරො නාම නත්ථි, ලොලා කාකපට්භාගාති දස්සෙති. සිඛි සබ්බසංසො යථාති අම්ම, යථා ජාලසිඛාය “සිඛි”ති සඬ්ඛං ගතො අග්ගි නාම ගුප්තතාදිහෙදං අසුචිමිපි, සප්පිමධුචාණිකාදිහෙදං සුචිමිපි, ඉට්ඨමිපි අනිට්ඨමිපි යං යදෙව ලහති, සබ්බං සසති බාදති, තස්මා “සබ්බසංසො”ති වුච්චති. තථෙව තා ඉන්ද්‍රියොපි හත්ථිමෙණ්ඩගොමෙණ්ඩාදයො වා භොන්තු භීතජව්වා භීතකම්මන්තා, බත්තියාදයො වා භොන්තු උත්තමකම්මන්තා, භීතූක්කට්ඨභාවං අවින්තෙත්වා ලොකස්සාදවසෙන කිලෙසසන්ථවෙ උප්පන්නෙ යං යං ලහන්ති, සබ්බමෙව සෙවන්තිති සබ්බසසිඛිසදියො භොන්ති. තස්මා සිඛි සබ්බසංසො යථා, තථෙවෙතාති වෙදිතබ්බා.

තා භිත්වා පබ්බජ්ජස්සාමීති අහං තා ලාමිකා දුක්ඛවත්ථුභූතා ඉන්ද්‍රියො භිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජස්සාමි. විවෙකමනුබුභයන්ති කායවිවෙකො චිත්තවිවෙකො උපධිවිවෙකොති තයො විවෙකා, තෙසු ඉධ කායවිවෙකොපි වට්ටති චිත්තවිවෙකොපි. ඉදං චුත්තං භොති – අහං, අම්ම, පබ්බජ්ජත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො ච පඤ්චාහිඤ්ඤා ච උප්පාදෙත්වා ගණනො කායං, කිලෙසෙහි ච චිත්තං විවෙචෙත්වා ඉමං විවෙකං බුහෙන්නො වධ්ඨෙන්නො බ්‍රහ්මලොකපරායණො භවිස්සාමි, අලං මෙ අගාරෙන්නාති. එවං ඉන්ද්‍රියො ගරභිත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා භිමවත්තං පටිසිත්වා පබ්බජ්ජත්වා චුත්තජපකාරං විවෙකං බුහෙන්නො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථාපි “එවං භික්ඛු ඉන්ද්‍රියො නාම අසාතා ලාමිකා පච්ඡිමිකා දුක්ඛදායිකා”ති ඉන්ද්‍රියං අගුණං කථෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතා හද්දකාපිලානී, පිතා මහාකස්සපො අහොසි, අන්තෙවාසිකො ආනන්දො, ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අසාතමන්තජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[62] 2. අණ්ඩභූතජාතකවණ්ණනා

යං බ්‍රාහ්මණො අවාදෙසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතමෙවාරබ්භ කථෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “භික්ඛු ඉන්ද්‍රියො නාම අරක්ඛියා, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා ඉන්ද්‍රියං ගබ්භතො පට්ඨාය රක්ඛන්තාපි රක්ඛිතුං නාසක්ඛිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සබ්බසිජ්ජපෙසු

නිජ්ඵත්තිං පත්වා පිතු අව්වයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි.
සො පුරොහිතෙන සද්ධිං ජුතං කීළති. කීළන්තො පන -

“සබ්බා නදී වඩ්ඤගතී, සබ්බෙ කට්ඨමයා වනා;
සබ්බිත්ථියො කරෙ පාපං, ලහමානෙ නිවාතකෙ”ති. (ජා. 2.21.308)

ඉමං ජුතගීතං ගායන්තො රජතඵලකෙ සුවණ්ණපාසකෙ බිපති. එවං
කීළන්තො පන රාජා නිව්වං ජිනාති, පුරොහිතො පරාජියති.

සො අනුක්කමෙන සරෙ විභවෙ පරික්ඛයං ගච්ඡන්තෙ වින්තෙසි “එවං
සන්තෙ සබ්බං ඉමස්මිං සරෙ ධනං බීයිස්සති, පරියෙසිත්වා පුරිසන්තරං
අගතං එකං මාතුගාමං සරෙ කරිස්සාමි”ති. අට්ඨස්ස එතදහොසි “අඤ්ඤං
පුරිසං දිට්ඨපුබ්බං ඉත්ථිං රක්ඛිතුං න සක්ඛිස්සාමි, ගබ්භතො පට්ඨායෙකං
මාතුගාමං රක්ඛිත්වා තං වයප්පත්තං වසෙ යපෙත්වා එකපුරිසිකං කත්වා
ගාළ්භං ආරක්ඛං සංවිදහිත්වා රාජකුලතො ධනං ආහරිස්සාමි”ති. සො ව
අඩගච්ඡ්ජාය ඡෙකො හොති, අට්ඨකං දුග්ගතිත්ථිං ගබ්භිනිං දිස්වා “ධිතරං
විජායිස්සති”ති ඤත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා පරිබ්බයං දත්වා සරෙයෙව
වසාපෙත්වා විජාතකාලෙ ධනං දත්වා උයොයාපෙත්වා තං කුමාරිකං
අඤ්ඤෙසං පුරිසානං දට්ඨුං අදත්වා ඉත්ථිනංයෙව හත්ථෙ දත්වා
පොසාපෙත්වා වයප්පත්තකාලෙ තං අත්තතො වසෙ යපෙසි. යාව වෙසා
වඩ්ඪති, තාව රඤ්ඤා සද්ධිං ජුතං න කීළි. තං පන වසෙ යපෙත්වා
බ්‍රාහ්මණො “මහාරාජ, ජුතං කීළාමා”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති
පුරිමනියාමෙනෙව කීළි. පුරොහිතො රඤ්ඤො ගායිත්වා පාසකං
බිපනකාලෙ “යපෙත්වා මම මාණවික”න්ති ආහ. තතො පට්ඨාය
පුරොහිතො ජිනාති, රාජා පරාජියති.

බොධිසත්තො “ඉමස්ස සරෙ එකපුරිසිකාය එකාය ඉත්ථියා
හවිතබ්බ”න්ති පරිග්ගණ්භාපෙත්තො අත්ථිභාවං ඤත්වා “සීලමස්සා
හින්දාපෙස්සාමි”ති එකං ධුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “සක්ඛිස්සසි
පුරොහිතස්ස ඉත්ථියා සීලං හින්දිතු”න්ති ආහ. “සක්කොමි, දෙවා”ති.
අට්ඨස්ස රාජා ධනං දත්වා “තෙන හි බිජ්ජං නිට්ඨාපෙහි”ති තං පහිණි. සො
රඤ්ඤො සන්තිකා ධනං ආදාය ගන්ධධුමවුණ්ණකප්පුරාදීනි ගහෙත්වා
තස්ස සරතො අවිදුරෙ සබ්බගන්ධාපණං පසාරෙසි. පුරොහිතස්සපි ගෙහං
සත්තභූමකං සත්තද්වාරකොට්ඨකං හොති, සබ්බෙසු ද්වාරකොට්ඨකෙසු
ඉත්ථිනංයෙව ආරක්ඛා. යපෙත්වා පන බ්‍රාහ්මණං අඤ්ඤො පුරිසො ගෙහං
පවිසිතුං ලහන්තො නාම නත්ථි, කච්චරජඩ්ඪනපච්ඡිමිපි සොධෙත්වායෙව
පවෙසෙත්ති. තං මාණවිකං පුරොහිතොයෙව දට්ඨුං ලහති. තස්සා ව එකා
පරිවාරිකා ඉත්ථි අත්ථි. අට්ඨස්සා සා පරිවාරිකා ගන්ධපුප්ඵලං ගහෙත්වා
ගච්ඡන්ති තස්ස ධුත්තස්ස ආපණසම්පෙත ගච්ඡති. සො “අයං තස්සා

පරිවාරිකා”ති සුට්ඨු ඤාත්වා එකදිවසං තං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා ආපණා උට්ඨාය ගන්ත්වා තස්සා පාදමූලෙ පතිත්වා උභොහි හත්ථෙහි පාදෙ ගාළ්භං ගහෙත්වා “අම්ම, එත්තකං කාලං කහං ගතාසි”ති පරිදෙවි, අවසෙසාපි පයුත්තකධුත්තා එකමත්තං යත්වා “හත්ථපාදමූලසංශ්ඨානෙනි ච ආකප්පෙන ච මාතාපුත්තා එකසදිසායෙවා”ති ආහංසු. සා ඉන්ද්‍රියවග්ගො තෙසු තෙසු කට්ඨෙත්තෙසු අත්තනො අසද්දහිත්වා “අයං මෙ පුත්තො හවිස්සති”ති සයම්පි රොදිතුං ආරභී. තෙ උභොපි කන්දිත්වා රොදිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලිඬිගෙත්වා අට්ඨංසු.

අථ සො ධුත්තො ආහ “අම්ම, කහං වසසි”ති? “කිත්තරිලිලාය වසමානාය රූපසොහග්ගප්පත්තාය පුරොහිතස්ස දහරිත්ථියා උපට්ඨානං කුරුමානා වසාමි, තාතා”ති. “ඉදානි කහං යාසි, අම්මා”ති? “තස්සා ගන්ධමාලාදීනං අත්ථායා”ති. “අම්ම, කිං තෙ අඤ්ඤත්ථ ගතාය, ඉතො පට්ඨාය මමෙව සන්තිකා හරා”ති මූලං අග්ගහෙත්වා ඛහුනි තම්බුලතක්කොලකාදීනි වෙව නානාපුප්ඵානි ච අදාසි. මාණවිකා ඛහුනි ගන්ධපුප්ඵාදීනි දිස්වා “කිං, අම්ම, අප්ප අම්භාකං බ්‍රාහ්මණො පසන්තො”ති ආහ. “කස්මා එවං වදසි”ති? “ඉමෙසං ඛහුභාවං දිස්වා”ති. න බ්‍රාහ්මණො ඛහුමූලං අදාසි, මයා පනෙතං මය්හං පුත්තස්ස සන්තිකා ආහතන්ති. තතො පට්ඨාය සා බ්‍රාහ්මණෙන දිත්තමූලං අත්තනා ගහෙත්වා තස්සෙව සන්තිකා ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආහරති. ධුත්තො කතිපාහව්වයෙන ගිලානාලයං කත්වා නිපජ්ජී. සා තස්ස ආපණද්වාරං ගන්ත්වා තං අදිස්වා “කහං මෙ පුත්තො”ති පුච්ඡී. “පුත්තස්ස තෙ අථාසුකං ජාත”න්ති? සා තස්ස නිපන්තට්ඨානං ගන්ත්වා නිසිදිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්ති “කිං තෙ, තාත, අථාසුක”න්ති පුච්ඡී. සො තුණ්හි අහොසි. “කිං න කට්ඨෙසි පුත්තා”ති? “අම්ම, මරන්තෙනාපි තුය්හං කට්ඨෙතුං න සක්කා”ති. “තාත, මය්හං අකට්ඨත්වා කස්ස කට්ඨෙය්‍යාසි, කට්ඨෙහි, තාතා”ති. “අම්ම, මය්හං අඤ්ඤං අථාසුකං නත්ථි, තස්සා පන මාණවිකාය වණ්ණං සුත්වා පට්ඨෙද්ධවිත්තොස්මි, තං ලහන්තො ජීවිස්සාමි, අලහන්තො ඉධෙව මරිස්සාමි”ති. “තාත, මය්හං එස භාරො, මා ත්ථං එතං නිස්සාය වින්තයි”ති තං අස්සාසෙත්වා ඛහුනි ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය මාණවිකාය සන්තිකං ගන්ත්වා “පුත්තො මෙ, අම්ම, මම සන්තිකා තච වණ්ණං සුත්වා පට්ඨෙද්ධවිත්තො ජාතො, කිං කාතබ්බ”න්ති? “සචෙ ආනෙතුං සක්කොථ, මයා කතොකාසොයෙවා”ති.

සා තස්සා වචනං සුත්වා තතො පට්ඨාය තස්ස ගෙහස්ස කණ්ණකණ්ණෙනි ඛහුං කචචරං සඬ්ඬකඬ්ඬිත්වා ආරක්ඛිත්ථියා උපරි ඡඩ්ඬෙසි. සා තෙන අට්ඨියමානා අපෙති. ඉතරා තෙනෙව නියාමෙන යා යා කිඤ්චි කට්ඨෙති, තස්සා තස්සා උපරි කචචරං ඡඩ්ඬෙසි. තතො පට්ඨාය පන සා යං යං ආහරති චා හරති චා, තං තං න කාචි සොධෙතුං උස්සහති. තස්මිං කාලෙ සා තං ධුත්තං පුප්ඵපච්ඡියං නිපජ්ජාපෙත්වා මාණවිකාය සන්තිකං අභිහරී. ධුත්තො මාණවිකාය සීලං හින්දිත්වා එකාහද්විහං පාසාදෙයෙව

අහොසි. පුරොහිතෙ බහි නික්බන්තෙ උහො අහිරමන්ති. තස්මිං ආගතෙ ධුත්තො නිලියති.

අථ නං සා එකාහද්විභව්වයෙන “සාමි, ඉදානි තයා ගන්තුං වට්ටති”ති ආහ. “අහං බ්‍රාහ්මණං පහරිත්වා ගන්තුකාමො”ති. සා “එවං හොතු”ති ධුත්තං නිලියාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණො ආගතෙ එවමාහ “අහං, අය්‍ය, තුම්හෙසු වීණං වාදෙන්තෙසු නච්චිතුං ඉච්ඡාමි”ති. “සාධු, හද්දෙ, නච්චස්සු”ති වීණං වාදෙසි. “තුම්හෙසු ඔලොකෙන්තෙසු ලජ්ජාමි, මුඛං පන වො සාටකෙන බන්ධිත්වා නච්චස්සාමි”ති. “සචෙ ලජ්ජසි, එවං කරොහි”ති. මාණවිකා සනසාටකං ගහෙත්වා තස්ස අක්ඛිති පිදහමානා මුඛං බන්ධි. බ්‍රාහ්මණො මුඛං බන්ධාපෙත්වා වීණං වාදෙසි. සා මුහුත්තං නච්චිත්වා “අය්‍ය, අහං තෙ එකචාරං සීසෙ පහරිතුකාමා”ති ආහ. ඉන්ද්‍රීයලොලො බ්‍රාහ්මණො කිඤ්චි කාරණං අජානන්තො “පහරාහි”ති ආහ, මාණවිකා ධුත්තස්ස සඤ්ඤං අදාසි. සො සණ්කං ආගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා සීසෙ කප්පරෙන පහරි, අක්ඛිති පතනාකාරප්පත්තානි අහෙසුං, සීසෙ ගණ්ඨො උට්ඨති. සො වෙදනාට්ටො හුත්වා “ආහර තෙ හත්ථං”න්ති ආහ. මාණවිකා අත්තනො හත්ථං උක්ඛිපිත්වා තස්ස හත්ථෙ යපෙසි. බ්‍රාහ්මණො “හත්ථො මුදුකො, පහාරො පන ථද්ධො”ති ආහ. ධුත්තො බ්‍රාහ්මණං පහරිත්වා නිලියි. මාණවිකා තස්මිං නිලිතෙ බ්‍රාහ්මණස්ස මුඛතො සාටකං මොචෙත්වා තෙලං ආදාය සීසං පරිසම්බාහි. බ්‍රාහ්මණො බහි නික්බන්තෙ පුන සා ඉන්ද්‍රී ධුත්තං පච්ඡියං නිපජ්ජාපෙත්වා නීහරි.

සො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. රාජා අත්තනො උපට්ඨානං ආගතං බ්‍රාහ්මණං ආහ “ජුතං කීළාම බ්‍රාහ්මණා”ති? “සාධු, මහාරාජා”ති. රාජා ජුතමණ්ඩලං සජ්ජාපෙත්වා පුරිමනයෙනෙව ජුතගීතං ගායිත්වා පාසකෙ බිපති. බ්‍රාහ්මණො මාණවිකාය තපස්ස හින්තභාවං අජානන්තො “යපෙත්වා මම මාණවික”න්ති ආහ. එවං වදන්තොපි පරාජිතොයෙව. රාජා ජිනිත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කිං වදෙසි, මාණවිකාය තෙ තපො හින්තො, ත්වං ‘මාතුගාමං ගබ්හතො පට්ඨාය රක්ඛන්තො සත්තසු යානෙසු ආරක්ඛං කරොන්තො රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සාමි’ති මඤ්ඤසි, මාතුගාමො නාම කුච්ඡියං පක්ඛිපිත්වා වරන්තෙනාපි රක්ඛිතුං න සක්කා, එකපුරිසිකා ඉන්ද්‍රී නාම නත්ථි, තච මාණවිකා ‘නච්චිතුකාමාමිහි’ති වත්වා වීණං වාදෙන්තස්ස තච සාටකෙන මුඛං බන්ධිත්වා අත්තනො ජාරං තච සීසෙ කප්පරෙන පහරාපෙත්වා උය්‍යාපෙසි, ඉදානි කිං කට්ඨෙසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

62.

“යං බ්‍රාහ්මණො අවාදෙසි, වීණං සමුඛචෙදිතො;
අණ්ඩභූතාහතා හරියා, තාසු කො ජාතු විස්සසෙ”ති.

තත්ථ යං බ්‍රාහ්මණො අවාදෙසී, වීණං සමුඛවෙය්‍යිතොති යෙන කාරණෙන බ්‍රාහ්මණො සනසාටකෙන සහ මුඛෙන වෙය්‍යිතො හුත්වා වීණං වාදෙසී, තං කාරණං න ජානාතීති අත්ථො. තඤ්ඤි සා වඤ්ඤෙතුකාමා එවමකාසී. බ්‍රාහ්මණො පන තං ඉත්ථිං බහුමායාභාවං අජානන්තො මාතුගාමස්ස සද්දහිත්වා “මං එසා ලජ්ජති”ති එවංසඤ්ඤී අහොසී, තෙනස්ස අඤ්ඤාණභාවං පකාසෙන්තො රාජා එවමාහ, අයමෙත්ථාධිජ්ජායො. අණ්ඩභූතාහතා හරියාති අණ්ඩං වුව්වති ඛේජං, ඛේජභූතා මාතුකුච්ඡිතො අනික්ඛන්තකාලෙයෙව ආහතා ආනීතා, භතාති වා පුට්ඨාති අත්ථො. කා සා? හරියා පජාපති පාදපරිවාරිකා. සා හි භත්තවත්ථාදීහි හරිතබ්බතාය, හින්තසංවරතාය, ලොකධම්මෙහි හරිතතාය වා “හරියා”ති වුව්වති. තාසු කො ජාතු විස්සසෙති ජාතුති එකංසාධිව්වනං, තාසු මාතුකුච්ඡිතො පට්ඨාය රක්ඛියමානාසුපි එවං විජ්ජකාරං ආපජ්ජන්තිසු හරියාසු කො නාම පණ්ඩිතො පුරිසො එකංසෙන විස්සසෙ, “නිබ්බිකාරා එසා මයී”ති කො සද්දහෙය්‍යාති අත්ථො. අසද්ධම්මවසෙන හි ආමන්තකෙසු නිමන්තකෙසු විජ්ජමානෙසු මාතුගාමො නාම න සක්කා රක්ඛිතුන්ති.

එවං බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙසී. බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා තං මාණවිකං ආහ – “තයා කිර එවරූපං පාපකම්මං කත”න්ති? “අය්‍ය, කො එවමාහ, න කරොමි, ‘අහමෙව පහරිං, න අඤ්ඤො කොවි’. සවෙ න සද්දහට, අහං ‘තුම්හෙ යපෙත්වා අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස හත්ථසම්ඵස්සං න ජානාමි’ති සච්චකිරියං කත්වා අග්ගිං පවිසිත්වා තුම්හෙ සද්දහාපෙස්සාමි”ති. බ්‍රාහ්මණො “එවං හොතු”ති මහන්තං දාරුරාසිං කාරෙත්වා අග්ගිං කත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “සවෙ අත්තනො සද්දහසී, අග්ගිං පවිසාහී”ති ආහ.

මාණවිකා අත්තනො පරිවාරිකං පයමමෙව සික්ඛාපෙසී “අම්ම, තච පුත්තං තත්ථ ගන්ත්වා මම අග්ගිං පවිසනකාලෙ හත්ථග්ගහණං කාතුං වදෙහී”ති. සා ගන්ත්වා තථා අවච. ධුත්තො ආගන්ත්වා පරිසමජ්ඣෙ අට්ඨාසී. සා මාණවිකා බ්‍රාහ්මණං වඤ්ඤෙතුකාමා මහාජනමජ්ඣෙ යත්වා “බ්‍රාහ්මණ, තං යපෙත්වා අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස හත්ථසම්ඵස්සං නාම න ජානාමි, ඉමිනා සච්චෙන අයං අග්ගි මා මං ඤාපෙසී”ති අග්ගිං පවිසිතුං ආරද්ධා. තස්මිං බණ ධුත්තො “පස්සට්ඨ හො පුරොහිතබ්‍රාහ්මණස්ස කම්මං, එවරූපං මාතුගාමං අග්ගිං පවෙසාපෙති”ති ගන්ත්වා තං මාණවිකං හත්ථෙ ගණ්හි. සා හත්ථං විස්සජ්ජාපෙත්වා පුරොහිතං ආහ – “අය්‍ය, මම සච්චකිරියා හින්තා, න සක්කා අග්ගිං පවිසිතු”න්ති. “කිංකාරණා”ති? “අජ්ජ මයා එවරූපා සච්චකිරියා කතා ‘යපෙත්වා මම සාමිකං අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස හත්ථසම්ඵස්සං න ජානාමි’ති, ඉදානි වම්හි ඉමිනා පුරිසෙන හත්ථෙ ගහිතා”ති. බ්‍රාහ්මණො “වඤ්චිතො අහං ඉමායා”ති ඤත්වා තං පොථෙත්වා නීහරාපෙසී. එවං අසද්ධම්මසමන්තාගතා කිරොතා ඉත්ථියො තාව මහන්තමිපි පාපකම්මං කත්වා අත්තනො සාමිකං වඤ්ඤෙතුං “නාහං

එවරුපං කම්මං කරොමි”ති දිවසමපි සපථං කුරුමානා නානාවිත්තාව හොන්ති. තෙන චුත්තං -

“වොරිනං බහුබුද්ධීනං, යාසු සච්චං සුදුල්ලහං;
ථිනං භාවො දුරාජානො, මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගතං. (ජා. 2.21.347);

“මුසා තාසං යථා සච්චං, සච්චං තාසං යථා මුසා;
ගාවො බහි තිණස්සෙව, ඔමසන්ති වරං වරං.

“වොරියො කථිනා හෙතා, වාළා ව ලපසක්ඛරා;
න තා කිඤ්චි න ජානන්ති, යං මනුස්සෙසු වඤ්චන”න්ති. (ජා. 2.21.332, 334);

සත්ථා “ඵවං අරක්ඛියො මාතුගාමො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා බාරාණසිරාජා අහමෙව අහොසි”න්ති.

අණ්ඩභූතජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[63] 3. තක්කපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා

කොධනා අකතඤ්ඤා වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුඤ්ඤෙවාරබ්භ කටෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “ඉත්ථියො නාම භික්ඛු අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භා, කස්මා තා නිස්සාය උක්කණ්ඨිතොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො ඉසිපඛිබ්ජ්ජං පඛිබ්ජිත්වා ගඬගාතීරෙ අස්සමං මාපෙත්වා සමාපත්තියො වෙව අභිඤ්ඤායො ව නිබ්බත්තෙන්වා කුඩාසුබ්බෙත විහරති. තස්මිං සමයෙ බාරාණසියෙට්ඨිතො ධිතා දුට්ඨකුමාරී නාම වණ්ඨා අහොසි ඵරුසා, දාසකම්මකරෙ අක්කොසති පරිභාසති පහරති. අථ නං එකදිවසං පරිවාරමනුස්සා ගහෙන්වා “ගඬගාය කිළිස්සාමා”ති අගමංසු. තෙසං කිළින්තානඤ්ඤෙව සුරියත්ථඬගමනාවෙලා ජාතා, මෙසො උට්ඨති, මනුස්සා මෙසං දිස්වා ඉතො විතො ව වෙගෙන පලායිංසු. සෙට්ඨිධිතායපි දාසකම්මකරා “අජ්ජ අම්හෙහි එතිස්සා පිට්ඨිං පස්සිතුං වට්ටති”ති තං අන්තොඋදකස්මිංයෙව ඡඩ්ඛෙන්වා උත්තරිංසු. දෙවො පාවස්සි, සුරියොපි අත්ථඬගතො, අත්ථකාරො ජාතො. තෙ තාය විනාව ගෙහං ගන්ත්වා “කහං සා”ති චුත්තෙ “ගඬගාතො තාව උත්තිණ්ණා, අථ නං න ජානාම කහං ගතා”ති. ඤාතකා විචිතිත්වාපි න පස්සිංසු.

සා මහාවිරවං විරවන්ති උදකෙන වුය්හමානා අඬ්ඬරත්තසමයෙ බොධිසත්තස්ස පණ්ණසාලාසමිපං පාපුණි. සො තස්සා සද්දං සුත්වා “මාතුගාමස්ස සද්දො එසො, පරිත්තාණමස්සා කර්ස්සාමි”ති තිණුක්කං ආදාය නදීතිරං ගන්ත්වා තං දිස්වා “මා භායි, මා භායි”ති අස්සාසෙත්වා නාගබලො ටාමසම්පන්නො බොධිසත්තො නදිං තරමානො ගන්ත්වා තං උක්ඛිපිත්වා අස්සමපදං ආනෙත්වා අග්ගිං කත්වා අදාසි. සිතෙ විගතෙ මධුරානි ඵලාඵලානි උපනාමෙසි. තානි බාදිත්වා යීතං “කත්ථ වාසිකාසි, කථංඤ්ච ගඬිගාය පතිතාසි”ති පුච්ඡි. සා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. අථ නං “ත්වං ඉධෙව වසා”ති පණ්ණසාලාය වසාපෙන්නො ද්විහතීහං සයං අබ්භොකාසෙ වසිත්වා “ඉදානි ගච්ඡා”ති ආහ. සා “ඉමං තාපසං සීලහෙදං පාපෙත්වා ගහෙත්වා ගමිස්සාමි”ති න ගච්ඡති. අථ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ඉන්ද්‍රීකුත්තං ඉන්ද්‍රීලීලං දස්සෙත්වා තස්ස සීලහෙදං කත්වා ඤානං අන්තරධාපෙසි. සො තං ගහෙත්වා අරඤ්ඤයෙව වසති. අථ නං සා ආහ “අය්‍ය, කිං නො අරඤ්ඤවාසෙන, මනුස්සපථං ගමිස්සාමා”ති? සො තං ආදාය එකං පච්චන්තගාමකං ගන්ත්වා තක්කහනියා ජීවිකං කප්පෙත්වා තං පොසෙති. තස්ස තක්කං චික්ඛිණිත්වා ජීවතිති “තක්කපණ්ඩිතො”ති නාමං අකංසු. අථස්ස ගාමවාසිනො පරිබ්බයං දත්වා “අම්භාකං සුයුත්තදුයුත්තකං ආචික්ඛන්තො එත්ථ වසා”ති ගාමද්වාරෙ කුටියං වාසෙසුං.

තෙන ව සමයෙන වොරා පබ්බතා ඔරුය්හ පච්චන්තං පහරන්ති. තෙ එකදිවසං තං ගාමං පහරිත්වා ගාමවාසිකෙහියෙව හණ්ඩිකා උක්ඛිපාපෙත්වා ගච්ඡන්තා තම්පි සෙට්ඨිධිතරං ගහෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා සෙසජනෙ විස්සජ්ජෙසුං. වොරජෙට්ඨකො පන තස්සා රූපෙ බජ්ඣිත්වා තං අත්තනො හරියං අකාසි. බොධිසත්තො “ඉත්ථන්තාමා කහ”න්ති පුච්ඡි. “වොරජෙට්ඨකෙන ගහෙත්වා අත්තනො හරියා කතා”ති ව සුත්වාපි “න සා තත්ථ මයා විනා වසිස්සති, පලායිත්වා ආගච්ඡිස්සති”ති තස්සා ආගමනං ඔලොකෙන්තො තත්ථෙව වසි.

සෙට්ඨිධිතාපි වින්තෙසි “අහං ඉධ සුඛං වසාමි, කදාපි මං තක්කපණ්ඩිතො කිඤ්චිදෙව නිස්සාය ආගන්ත්වා ඉතො ආදාය ගච්ඡෙය්‍ය, අථ එතස්මා සුඛා පරිභායිස්සාමි, යන්තූනාහං සම්පියායමානා විය තං පක්කොසාපෙත්වා ඝාතාපෙය්‍ය”න්ති. සා එකං මනුස්සං පක්කොසිත්වා “අහං ඉධ දුක්ඛං ජීවාමි, තක්කපණ්ඩිතො ආගන්ත්වා මං ආදාය ගච්ඡතු”ති සාසනං පෙසෙසි. සො තං සාසනං සුත්වා සද්දහිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ යත්වා සාසනං පෙසෙසි. සා නික්ඛමිත්වා තං දිස්වා “අය්‍ය, සචෙ මයං ඉදානි ගච්ඡිස්සාම, වොරජෙට්ඨකො අනුබන්ධිත්වා උභොපි අම්භෙ ඝාතෙස්සති, රත්තිභාගෙ ගච්ඡිස්සාමා”ති තං ආනෙත්වා භොජෙත්වා කොට්ඨකෙ නිසීදාපෙත්වා සායං වොරජෙට්ඨකස්ස ආගන්ත්වා සුරං පිටිත්වා මත්තකාලෙ “සාමි, සචෙ ඉමාය වෙලාය තච සත්තුං පස්සෙය්‍යාසි, කින්නි නං කරෙය්‍යාසි”ති ආහ. “ඉදඤ්චිදඤ්ච කර්ස්සාමිති”. “කිං පන සො දුරෙ,

නනු කොට්ඨකෙ නිසින්නො”ති? වොරජෙට්ඨකො උක්කං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා තං දිස්වා ගහෙත්වා ගෙහමජ්ඣෙ පාතෙත්වා කප්පරාදීහි යථාරූපිං පොථෙසි. සො පොටියමානොපි අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා “කොධනා අකතඤ්ඤ ව, පිසුණා මිත්තහෙදිකා”ති එත්තකමෙව වදති. වොරො තං පොථෙත්වා ඛන්ධිත්වා නිපජ්ජාපෙත්වා සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සයි. පබුද්ධො ජිණ්ණාය සුරාය පුන තං පොථෙතුං ආරහි, සොපි තානෙව චත්තාරි පදානි වදති.

වොරො චිත්තෙසි “අයං එවං පොටියමානොපි අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා ඉමානෙව චත්තාරි පදානි වදති, පුච්ඡස්සාමි න”න්ති තස්සා සුත්තභාවං ඤත්වා තං පුච්ඡි “අම්හො ත්වං එවං පොටියමානොපි කස්මා එතානෙව පදානි වදසි”ති? තක්කපණ්ඩිතො “තෙන හි සුණාහි”ති තං කාරණං ආදිතො පට්ඨාය කථෙසි. “අහං පුබ්බෙ අරඤ්ඤවාසිකො එකො තාපසො කුමානලාහි, ස්වාහං එතං ගඬිගාය වුය්හමානං උත්තාරෙත්වා පටිජග්ගිං. අථ මං එසා පලොහෙත්වා කුමානා පරිභාපෙසි, ස්වාහං අරඤ්ඤං පහාය එතං පොසෙත්තො පච්චන්තගාමකෙ වසාමි, අථෙසා වොරෙහි ඉධානීතා ‘අහං දුක්ඛං වසාමි, ආගන්ත්වා මං නෙතු’ති මය්හං සාසනං පෙසෙත්වා ඉදානි තව හත්ථෙ පාතෙසි, ඉමිනා කාරණෙනාහං එවං කථෙමි”ති. වොරො චිත්තෙසි “යා එසා එවරූපෙ ගුණසම්පන්නෙ උපකාරකෙ එවං විජ්ජට්ඨස්සි, සා මය්හං කතරං නාම උපද්දවං න කරෙය්‍ය, මාරෙතඛ්ඛා එසා”ති සො තක්කපණ්ඩිතං අස්සාසෙත්වා තං පබ්බොධෙත්වා ඛග්ගං ආදාය නික්ඛමිම “එතං පුරිසං ගාමද්වාරෙ සාතෙස්සාමි”ති වත්වා තාය සද්ධිං ඛහිගාමං ගන්ත්වා “එතං හත්ථෙ ගණ්හා”ති තං තාය හත්ථෙ ගාහාපෙත්වා ඛග්ගං ආදාය තක්කපණ්ඩිතං පහරන්තො විය තං ද්විධා ඡින්දිත්වා සසිසං ත්භාපෙත්වා තක්කපණ්ඩිතං කතිපාහං පණිතෙන භොජනෙන සන්තප්පෙත්වා ඉදානි කහං ගමිස්සසි”ති ආහ. තක්කපණ්ඩිතො “සරාවාසෙන මෙ කිච්චං නත්ථි, ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථෙව අරඤ්ඤෙ වසිස්සාමි”ති ආහ. “තෙන හි අහමිපි පබ්බජිස්සාමි”ති උභොපි පබ්බජිත්වා තං අරඤ්ඤායතනං ගන්ත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ ව සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකූපගා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමානි ද්වෙ වත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ -

63.

“කොධනා අකතඤ්ඤ ව, පිසුණා මිත්තහෙදිකා;
බ්‍රහ්මවරියං වර හික්ඛු, සො සුඛං න විභාහිසි”ති.

තත්‍රායං පිණ්ඩත්ථො - හික්ඛු ඉත්ථියො නාමෙතා කොධනා, උප්පන්නං කොධං නිවාරෙතුං න සක්කොන්ති. අකතඤ්ඤ ව, අතිමහන්තමිපි උපකාරං

න ජානන්ති. පිසුණා ව, පියසුඤ්ඤභාවකරණමෙව කථං කථෙන්නි. මිත්තභෙදිකා, මිත්තෙ හින්දන්නි, මිත්තභෙදනකථං කථනසිලායෙව, එවරුපෙහි පාපධම්මෙහි සමන්නාගතා එතා. කිං තෙ එතාහි, බ්‍රහ්මවරියං වර හික්ඛු, අයඤ්ඤි මෙටුනවිරති පරිසුද්ධට්ඨයෙන බ්‍රහ්මවරියං නාම, තං වර. සො සුඛං න විභාහිසිති සො ත්වං එතං බ්‍රහ්මවරියවාසං වසන්තො ඤානසුඛං මග්ගසුඛං ඵලසුඛඤ්ච න විභාහිසි, එතං සුඛං න විජහිස්සති, එතස්මා සුඛා න පරිභායිස්සසිති අත්ථො. “න පරිභාහිසි”තිපි පායො, අයමෙවත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා චොරජෙට්ඨකො ආනන්දො අහොසි, තක්කපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

තක්කපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා තතියා.

[64] 4. දුරාජානජාතකවණ්ණනා

මාසු නන්දි ඉච්ඡති මන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උපාසකං ආරබ්භ කථෙසි. එකො කිර සාවත්ථිවාසී උපාසකො තීසු සරණෙසු පඤ්චසු ව සීලෙසු පතිට්ඨිතො බුද්ධමාමකො, ධම්මමාමකො, සඤ්ඤාමාමකො, හරියා පනස්ස දුස්සීලා පාපධම්මා. යං දිවසං මිච්ඡාචාරං වරති, තං දිවසං සතකීතදාසී විය හොති, මිච්ඡාචාරස්ස පන අකතදිවසෙ සාමිනී විය හොති වණ්ඨා ඵරුසා. සො තස්සා භාවං ජානිතුං න සක්කොති, අථ තාය උබ්බාළ්හො බුද්ධුපට්ඨානං න ගච්ඡති. අථ නං එකදිවසං ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්තං සත්ථා ආහ – “කිං නු ඛො ත්වං, උපාසක, සත්තට්ඨ දිවසෙ බුද්ධුපට්ඨානං නාගච්ඡසි”ති. සරණි මෙ, හන්තෙ, එකස්මිං දිවසෙ සතකීතදාසී විය හොති, එකස්මිං දිවසෙ සාමිනී විය වණ්ඨා ඵරුසා. අහං තස්සා භාවං ජානිතුං න සක්කොමි, ස්වාහං තාය උබ්බාළ්හො බුද්ධුපට්ඨානං නාගච්ඡාමිති. අථස්ස වචනං සුත්වා සත්ථා “උපාසක, ‘මාතුගාමස්ස භාවො නාම දුජ්ජානො’ති පුබ්බෙපි තෙ පණ්ඩිතා කථයිංසු, ත්වං පන තං භවසඬ්ඛෙපගතත්තා සල්ලක්ඛෙතුං න සක්කොසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ ඛොධිසත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි සිප්පං සික්ඛාපෙති. අපෙකො තිරොරට්ඨවාසිකො බ්‍රාහ්මණමාණවකො ආගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්තො එකාය ඉත්ථියා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා තං හරියං කත්වා තස්මිංයෙව ඛාරාණසිනගරෙ වසන්තො ද්වෙ තිස්සො වෙලායො ආචරියස්ස උපට්ඨානං න ගච්ඡති. සා පනස්ස හරියා දුස්සීලා පාපධම්මා. මිච්ඡාචාරං විණ්ණදිවසෙ දාසී විය හොති, අවිණ්ණදිවසෙ සාමිනී විය හොති වණ්ඨා ඵරුසා. සො තස්සා භාවං ජානිතුං

අසක්කොත්තො තාය උබ්බාළ්ලො ආකුලචිත්තො ආචරියස්ස උපට්ඨානං න ගච්ඡති. අථ නං සත්තට්ඨ දිවසෙ අතික්කම්මිත්වා ආගතං “කිං, මාණව, න පඤ්ඤායසී”ති ආචරියො පුච්ඡී. සො “හරියා මං, ආචරිය, එකදිවසං ඉච්ඡති පත්ථෙති, දාසී විය නිහතමානා හොති. එකදිවසං සාමිනී විය ථද්ධා වණ්ඩා ඵරුසා, අහං තස්සා භාවං ජානිතුං න සක්කොමි, තාය උබ්බාළ්ලො ආකුලචිත්තො තුම්භාකං උපට්ඨානං නාගතොමිහී”ති. ආචරියො “එවමෙනං, මාණව, ඉත්ථියො නාම අනාචාරං විණ්ණදිවසෙ සාමිකං අනුවත්තන්ති, දාසී විය නිහතමානා හොත්ති. අනාචාරිණ්ණදිවසෙ පන මානත්ථද්ධා හුත්වා සාමිකං න ගණෙත්ති. එවං ඉත්ථියො නාමෙනා අනාචාරා දුස්සීලා, තාසං භාවො නාම දුජ්ජානො, තාසු ඉච්ඡන්තිසුපි අනිච්ඡන්තිසුපි මජ්ඣත්තෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති වත්වා තස්සොවාදවසෙන ඉමං ගාථමාහ –

64.

“මා සු නන්දි ඉච්ඡති මං, මා සු සොචි න මිච්ඡති;
ථීනං භාවො දුරාජානො, මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගත”න්ති.

තත්ථ මා සු නන්දි ඉච්ඡති මන්ති සු-කාරො නිපාතමත්තං, “අයං ඉත්ථි මං ඉච්ඡති පත්ථෙති, මයි සිනෙහං කරොති”ති මා තුස්සි. මා සු සොචි න මිච්ඡති “අයං මං න ඉච්ඡති”තිපි මා සොචි, තස්සා ඉච්ඡමානාය නන්දිං, න ඉච්ඡමානාය ව සොකං අකත්වා මජ්ඣත්තොව හොහීති දීපෙති. ථීනං භාවො දුරාජානොති ඉත්ථීනං භාවො නාම ඉත්ථිමායාය පටිච්ඡන්තත්තා දුරාජානො. යථා කිං? මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගතන්ති යථා මච්ඡස්ස ගමනං උදකෙන පටිච්ඡන්තත්තා දුජ්ජානං, තෙනෙව සො කෙවට්ඨෙ ආගතෙ උදකෙන ගමනං පටිච්ඡාදෙත්වා පලායති, අත්තානං ගණ්හිතුං න දෙති, එවමෙව ඉත්ථියො මහන්තම්පි දුස්සීලකම්මං කත්වා “මයං ඵරුපං න කරොමා”ති අත්තනා කතකම්මං ඉත්ථිමායාය පටිච්ඡාදෙත්වා සාමිකෙ වඤ්චෙත්ති. එවං ඉත්ථියො නාමෙනා පාපධම්මා දුරාජානා, තාසු මජ්ඣත්තොයෙව සුඛිතො හොතිති.

එවං බොධිසත්තො අන්තෙවාසිකස්ස ඔවාදං අදාසි. තතො පට්ඨාය සො තස්සා උපරි මජ්ඣත්තොව අහොසි. සාපිස්ස හරියා “ආචරියෙන කිර මෙ දුස්සීලභාවො ඤාතො”ති තතො පට්ඨාය න අනාචාරං වරි. සාපි තස්ස උපාසකස්ස ඉත්ථි “සම්මාසම්බුද්ධෙන කිර මය්හං දුරාචාරභාවො ඤාතො”ති තතො පට්ඨාය පාපකම්මං නාම න අකාසි.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි, සත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජයම්පතිකායෙව ඉදානි ජයම්පතිකා, ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුරාජානජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[65] 5. අනභිරතිජාතකවණ්ණනා

යථා නදී ව පන්ථො වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තථාරූපංයෙව උපාසකං ආරබ්භ කථෙසි. සො පන පරිග්ගණ්හන්තො තස්සා දුස්සිලභාවං ඤාත්වා හණ්ඩිතො විත්තඛ්‍යාකුලතාය සත්තට්ඨ දිවසෙ උපට්ඨානං නාගමාසි. සො එකදිවසං විහාරං ගන්ත්වා තථාගතං වන්දිත්වා නිසින්තො “කස්මා සත්තට්ඨ දිවසානි නාගතොසි”ති චුත්තෙ “හරියා මෙ, හන්තෙ, දුස්සිලා, තස්සා උපරි ඛ්‍යාකුලචිත්තතාය නාගතොමිහී”ති ආහ. සත්ථා “උපාසක, ඉත්ථිසු ‘අනාවාරා එතා’ති කොපං අකත්වා මජ්ඣන්තෙනෙව හවිතුං වට්ටනීති පුබ්බෙපි තෙ පණ්ඩිතා කථංසිංසු, ත්වං පන හවන්තරෙන පටිච්ඡන්තත්තා තං කාරණං න සල්ලක්ඛෙසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො පුරිමනයෙනෙව දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො අහොසි. අථස්ස අන්තෙවාසිකො හරියාය දොසං දිස්වා ඛ්‍යාකුලචිත්තතාය කතිපාහං අනාගන්ත්වා එකදිවසං ආචරියෙන පුච්ඡිතො තං කාරණං නිවෙදෙසි. අථස්ස ආචරියො “තාත, ඉත්ථිසො නාම සබ්බසාධාරණා, තාසු ‘දුස්සිලා එතා’ති පණ්ඩිතා කොපං න කරොන්ති”ති වත්වා ඔවාදවසෙන ඉමං ගාථමාහ -

65.

“යථා නදී ව පන්තො ව, පානාගාරං සභා පපා;

එවං ලොකිත්ථියො නාම, නාසං කුජ්ඣන්ති පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ යථා නදීති යථා අනෙකතිත්ථා නදී න්භානත්ථාය සම්පත්තසම්පත්තානං වණ්ඩාලාදීනම්පි බත්තියාදීනම්පි සාධාරණා, න තත්ථ කොචි න්භායිතුං න ලහති නාම. “පන්ථො”තිආදීසුපි යථා මහාමග්ගොපි සබ්බෙසං සාධාරණො, න කොචි තෙන ගන්තුං න ලහති. පානාගාරම්පි සුරාගෙහං සබ්බෙසං සාධාරණං, යො යො පාතුකාමො, සබ්බො තත්ථ පටිසතෙව. පුඤ්ඤත්ථිකෙහි තත්ථ තත්ථ මනුස්සානං නිවාසත්ථාය කතා සභාපි සාධාරණා, න තත්ථ කොචි පටිසිතුං න ලහති. මහාමග්ගෙ පානීයවාටියො යපෙත්වා කතා පපාපි සබ්බෙසං සාධාරණා, න තත්ථ කොචි පානීයං පිටිතුං න ලහති. එවං ලොකිත්ථියො නාමාති එවමෙව තාත මාණව ඉමස්මිං ලොකෙ ඉත්ථිසොපි සබ්බසාධාරණාව, තෙනෙව ව සාධාරණට්ඨෙන නදීපන්ථපානාගාරසභාපපාසදිසා. තස්මා නාසං කුජ්ඣන්ති පණ්ඩිතා, එතාසං ඉත්ථිනං “ලාමිකා එතා අනාවාරා දුස්සිලා සබ්බසාධාරණා”ති වින්තෙත්වා පණ්ඩිතා ඡෙකා බුද්ධිසම්පන්නා න කුජ්ඣන්තිති.

එවං බොධිසත්තො අන්තවාසිකස්ස ඔවාදං අදාසි, සො තං ඔවාදං සුත්වා මජ්ඣන්තො අහොසි. හරියාපිස්ස “ආචරියෙන කිරමිහි ඤාතා”ති තතො පට්ඨාය පාපකම්මං න අකාසි. තස්සපි උපාසකස්ස හරියා “සත්ථාරා කිරමිහි ඤාතා”ති තතො පට්ඨාය පාපකම්මං න අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සට්ඨන්තො ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජයම්පතිකාව එතරහි ජයම්පතිකා, ආචරියබ්‍රාහ්මණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අනභිරතිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[66] 6. මුදුලක්ඛණජාතකවණ්ණනා

එකා ඉච්ඡා පුරෙ ආසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සංකිලෙසං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා රතනසාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා පටිපන්නකො යොගාවචරො අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානො හුත්වා එකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬකතපටියත්තං ඉත්ථිං දිස්වා සුභවසෙන ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා ඔලොකෙසි. තස්ස අබ්භන්තරෙ කිලෙසො වලි, වාසියා ආකොට්ඨබ්‍රැක්ඛො විය අහොසි. සො තතො පට්ඨාය කිලෙසවසිකො හුත්වා නෙව කායස්සාදං න චිත්තස්සාදං ලහති, හන්තමිගසජ්ජට්ඨාගො සාසනෙ අනභිරතො පරුල්භකෙසලොමනබො කිලිට්ඨවීචරො අහොසි. අට්ඨස්ස ඉන්ද්‍රියවිකාරං දිස්වා සභායකා හික්ඛු “කිං නු බො තෙ, ආවුසො, න යථා පොරාණානි ඉන්ද්‍රියානී”ති පුච්ඡිංසු. අනභිරතොස්මි, ආවුසොති.

අථ නං තෙ සත්ථු සන්තිකං නයිංසු. සත්ථා “කිං, හික්ඛවෙ, අනිච්ඡමානං හික්ඛුං ආදාය ආගතත්ථා”ති පුච්ඡි. “අයං, හන්තෙ, හික්ඛු අනභිරතො”ති? “සච්චං හික්ඛු”ති. “සච්චං හගවා”ති. “කො තං උක්කණ්ඨාපෙසී”ති? “අහං, හන්තෙ, පිණ්ඩාය වරන්තො එකං ඉත්ථිං දිස්වා ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා ඔලොකෙසිං, අථ මෙ කිලෙසො වලි, තෙනමිහි උක්කණ්ඨිතො”ති. අථ නං සත්ථා “අනච්ඡරියමෙතං හික්ඛු, යං ත්වං ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා විසභාගාරම්මණං සුභවසෙන ඔලොකෙන්තො කිලෙසෙහි කම්පිතො, පුබ්බෙ පඤ්චාහිඤ්ඤා අට්ඨසමාපත්තිලාභිතො ඤානබලෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්වා විසුද්ධචිත්තා ගගනතලවරා බොධිසත්තාපි ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා විසභාගාරම්මණං ඔලොකයමානා ඤානා පරිභාසිත්වා කිලෙසෙහි කම්පිතා මහාදුක්ඛං අනුභවිංසු. න හි සිනෙරුඋප්පාටනකවාතො හත්ථිමත්තං මුණ්ඩපබ්බතං, මහාජම්බුඋම්මුලකවාතො ඡින්නතටෙ විරුල්භගච්ඡකං, මහාසමුද්දං වා පන සොසනකවාතො බුද්දකතළාකං කිස්මිඤ්චිදෙව ගණෙති, එවං උත්තමබුද්ධිනං නාම විසුද්ධචිත්තානං බොධිසත්තානං අඤ්ඤාණභාවකරා

කිලෙසා තයි කිං ලජ්ජිස්සන්ති, විසුද්ධාපි සත්තා සංකිලිස්සන්ති,
උත්තමයසසමඬිගිනොපි ආයසකාං පාපුණන්ති” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො
කාසිරට්ඨෙ එකස්ස මහාවිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා
විඤ්ඤානං පත්තො සබ්බසිප්පානං පාරං ගන්ත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං
පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා ව අට්ඨ සමාපත්තියො
ව උජ්ජාදෙත්වා ඤානසුබ්බෙ නිතිනාමෙන්නො හිමවන්තජ්ජදෙසෙ වාසං
කප්පෙසි. සො එකස්මිං කාලෙ ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය හිමවන්තා
ඔතරිත්වා බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ
කතසරීරපටිපථගතො රත්තවාකමයං නිවාසනපාරුපනං සණ්ඨාපෙත්වා
අජිතවම්මං එකස්මිං අංසෙ කත්වා ජට්ඨාණ්ඩලං බන්ධිත්වා
භික්ඛාභාජනමාදාය බාරාණසියං භික්ඛාය වරමානො රඤ්ඤො සරද්ධාරං
සම්පාපුණි. රාජා තස්ස ඉරියාපථෙයෙව පසිදිත්වා පක්කොසාපෙත්වා
මහාරහෙ ආසනෙ නිසිදාපෙත්වා පණිතෙන බාදනීයභොජනීයෙන
සන්තප්පෙත්වා කතානුමොදනං උයානෙ වසනත්ථාය යාචි. සො
සම්පට්ඨිත්වා රාජගෙහෙ භුඤ්ජිත්වා රාජකුලං ඔවදමානො තස්මිං
උයානෙ සොළස වස්සානි වසි.

අට්ඨකදිවසං රාජා කුපිතං පච්චන්තං වූපසමෙතං ගච්ඡන්තො
මුදුලක්ඛණං නාම අග්ගමහෙසිං. “අප්පමත්තා අයාස්ස උපට්ඨානං
කරොහී” ති වත්වා අගමාසි. බොධිසත්තො රඤ්ඤො ගතකාලතො පට්ඨාය
අත්තනො රුච්චනවෙලාය රාජගෙහං ගච්ඡති. අට්ඨකදිවසං මුදුලක්ඛණා
බොධිසත්තස්ස ආහාරං සම්පාදෙත්වා – “අජ්ජ අයොසා විරායතී” ති
ගන්ධොදකෙන න්හායිත්වා සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිකා මහාතලෙ වූළසයනං
පඤ්ඤාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා නිපජ්ජී.
බොධිසත්තොපි අත්තනො වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා ඤානා වුට්ඨාය
ආකාසෙනෙව රාජනිවෙසනං අගමාසි. මුදුලක්ඛණා වාකචීරසද්දං සුත්වාච
“අයොසා, ආගතො” ති වෙගෙන උට්ඨහී, තස්සා වෙගෙන උට්ඨහන්තියා
මට්ඨසාටකො භස්සි. තාපසොපි සීහපඤ්ජරෙන පවිසන්තො දෙවියා
විසභාගරූපාරම්මණං ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා සුභවසෙන ඔලොකෙසි. අට්ඨස්ස
අබ්භන්තරෙ කිලෙසො චලී, වාසියා පහට්ඨිරුක්ඛො විය අහොසි.
තාවදෙවස්ස ඤානං අත්තරධායී, ඡින්නපක්ඛො කාකො විය අහොසි. සො
ධීතකොච ආහාරං ගහෙත්වා අභුඤ්ජිත්වාච කිලෙසකම්පිතො පාසාදා
ඔරුය්හ උයානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා එලකත්ථරණසයනස්ස
හෙට්ඨා ආහාරං යපෙත්වා විසභාගාරම්මණෙන බද්ධො කිලෙසග්ගිතා
ඛය්හමානො නිරාහාරතාය සුස්සමානො සත්ත දිවසානි එලකත්ථරණ
නිපජ්ජී.

සත්තමෙ දිවසෙ රාජා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා ආගතො නගරං
පදක්ඛිණං කත්වා නිවෙසනං අගන්ත්වාච “අයාං පස්සිස්සාමී” ති උයානං

ගන්ත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා තං නිපන්තකං දිස්වා “එකං අභාසුකං ජාතං මඤ්ඤෙ”ති පණ්ණසාලං සොධාපෙත්වා පාදෙ පරිමජ්ජන්තො “කිං, අය්‍ය, අභාසුක”න්ති පුච්ඡි. “මහාරාජ අඤ්ඤං මෙ අභාසුකං නත්ථි, කිලෙසවසෙන පනම්හි පටිබද්ධවිත්තො ජාතො”ති. “කහං පටිබද්ධං තෙ, අය්‍ය, විත්ත”න්ති? “මුදුලක්ඛණාය, මහාරාජා”ති. “සාධු අය්‍ය, අහං මුදුලක්ඛණං තුම්භාකං දමිමි”ති තාපසං ආදාය නිවෙසනං පවිසිත්වා දෙවිං සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතං කත්වා තාපසස්ස අදාසි. දදමානොයෙව ච මුදුලක්ඛණාය සඤ්ඤමදාසි “තයා අත්තනො බලෙන අය්‍යං රක්ඛිතුං වායමිතබ්බ”න්ති. “සාධු, දෙව, රක්ඛිස්සාමි”ති. තාපසො දෙවිං ගහෙත්වා රාජනිවෙසනා ඔතරි.

අථ නං මහාද්වාරතො නික්ඛන්තකාලෙ “අය්‍ය, අම්භාකං එකං ගෙහං ලද්ධං වට්ටති, ගච්ඡ, රාජානං ගෙහං යාවාහි”ති ආහ. තාපසො ගන්ත්වා ගෙහං යාචි. රාජා මනුස්සානං වච්චකුට්ඨිච්චං සාධයමානං එකං ඡඩ්ඨිතගෙහං දාපෙසි. සො දෙවිං ගහෙත්වා තත්ථ අගමාසි, සා පවිසිතුං න ඉච්ඡති. “කිංකාරණා න පවිසසි”ති? “අසුචිභාවෙනා”ති. ඉදානි “කිං කරොමි”ති. “පටිජග්ගාහි න”න්ති වත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං පෙසෙත්වා “ගච්ඡ, කුද්දාලං ආහර, පච්ඡිං ආහරා”ති ආහරාපෙත්වා අසුචිඤ්ච සඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතං ගාමයං ආහරාපෙත්වා ලිම්පාපෙත්වා පුනථි “ගච්ඡ, මඤ්චං ආහර, පීඨං ආහර, අත්ථරණං ආහර, වාටිං ආහර, සටං ආහරා”ති එකමෙකං ආහරාපෙත්වා පුන උදකාහරණාදීනං අත්ථාය ආණාපෙසි. සො සටං ආදාය උදකං ආහරිත්වා වාටිං පුරෙත්වා න්භානොදකං සජ්ජෙත්වා සයනං අත්ථරි. අථ නං සයනෙ එකතො නිසින්තං දායිකාසු ගහෙත්වා “තච සමණභාවං වා බ්‍රාහ්මණභාවං වා න ජානාසි”ති ඔණමෙත්වා අත්තනො අභිමුඛං ආකඬ්ඨි. සො තස්මිං කාලෙ සතිං පටිලභි, එත්තකං පන කාලං අඤ්ඤාණි අහොසි. එවං අඤ්ඤාණකරණා කිලෙසා නාම. “කාමච්ඡන්දනීවරණං, හික්ඛවෙ, අන්ධකරණං අඤ්ඤාණකරණ”න්තිආදි (සං. නි. 5.221) වෙන්ථ වත්තබ්බං.

සො සතිං පටිලභිත්වා වින්තෙසි “අයං තණ්හා වඬ්ඨමානා මම චතුහි අපායෙහි සිසං උක්ඛිපිතුං න දස්සති, අජ්ජෙව මයා ඉමං රඤ්ඤො නිය්‍යාදෙත්වා හිමවන්තං පවිසිතුං වට්ටති”ති. සො තං ආදාය රාජානං උපසඬ්ඨකම්ත්වා “මහාරාජ, තච දෙවියා මය්හං අත්ථො නත්ථි, කෙවලං මෙ ඉමං නිස්සාය තණ්හා වඬ්ඨිතා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

66.

“එකා ඉච්ඡා පුරෙ ආසි, අලද්ධා මුදුලක්ඛණං;
යතො ලද්ධා අළාරක්ඛි, ඉච්ඡා ඉච්ඡං විජායථා”ති.

තත්‍රායං පිණ්ඩත්ථො – මහාරාජ, මය්හං ඉමං තව දෙවිං මුදුලක්ඛණං අලහිත්වා පුරෙ “අහො වතාහං එතං ලභෙය්‍ය”න්ති එකා ඉච්ඡා ආසි, එකාව තණ්හා උප්පජ්ජී. යතො පන මෙ අයං අළාරක්ඛී විසාලනෙත්තා සොහනලොවනා ලද්ධා, අථ මෙ සා පුරිමිකා ඉච්ඡා ගෙහතණ්හං උපකරණතණ්හං උපහොගතණ්හන්ති උපරුපරි අඤ්ඤං නානප්පකාරං ඉච්ඡං විජායථ ජනෙසි උප්පාදෙසි. සා ඛො පන මෙ එවං වඩ්ඪමානා ඉච්ඡා අපායතො සිසං උක්ඛිපිතුං න දස්සති, අලං මෙ ඉමාය, ත්වඤ්ඤෙව තව හරියං ගණ්හ, අහං පන හිමවන්තං ගමිස්සාමිති තාවදෙව නට්ඨං කුමානං උප්පාදෙත්වා ආකාසෙ නිසින්නො ධම්මං දෙසෙත්වා රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා ආකාසෙනෙව හිමවන්තං ගන්ත්වා පුන මනුස්සපථං නාම නාගමාසි, බ්‍රහ්මවිහාරෙ පන භාවෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සවිචානි පකාසෙසි, සවිචපරියොසානෙ සො හික්ඛු අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහි. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, මුදුලක්ඛණා උප්පලවණ්ණා, ඉසි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මුදුලක්ඛණජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[67] 7. උච්ඡඩගජාතකවණ්ණනා

උච්ඡඩගෙ දෙව මෙ පුත්තොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ජානපදින්ථිං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ කොසලරට්ඨෙ තයො ජනා අඤ්ඤතරස්මිං අට්ඨමුඛෙ කසන්ති. තස්මිං සමයෙ අත්තොඅට්ඨියං වොරා මනුස්සෙ විලුම්පිත්වා පලායිංසු. මනුස්සා තෙ වොරෙ පරියෙසිත්වා අපස්සන්තා තං යානං ආගමිම “තුම්හෙ අට්ඨියං විලුම්පිත්වා ඉදානි කස්සකා විය හොථා”ති “තෙ වොරා ඉමෙ”ති බන්ධිත්වා ආනෙත්වා කොසලරඤ්ඤො අදංසු. අටෙකා ඉන්ද්‍රිය ආගන්ත්වා “අච්ඡාදනං මෙ දෙථ, අච්ඡාදනං මෙ දෙථා”ති පරිදෙවන්ති පුනප්පුනං රාජනිවෙසනං පරියාති. රාජා තස්සා සද්දං සුත්වා “ගච්ඡථ, දෙථ ඉමිස්සා අච්ඡාදන”න්ති ආහ. මනුස්සා සාටකං ගහෙත්වා අදංසු. සා තං දිස්වා “නාහං එතං අච්ඡාදනං යාවාමි, සාමිකච්ඡාදනං යාවාමි”ති ආහ. මනුස්සා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචයිංසු “න කිරෙසා ඉදං අච්ඡාදනං කටෙති, සාමිකච්ඡාදනං කටෙති”ති. අථ නං රාජා පක්කොසාපෙත්වා “ත්වං කිර සාමිකච්ඡාදනං යාවසි”ති පුච්ඡී. ආම, දෙව, ඉන්ද්‍රියා හි සාමිකො අච්ඡාදනං නාම, සාමිකෙ හි අසති සහස්සමුලම්පි සාටකං නිවත්වා ඉන්ද්‍රිය නග්ගායෙව නාම. ඉමස්ස පනත්ථස්ස සාධනත්ථං –

“නග්ගා නදී අනුදකා, නග්ගං රට්ඨං අරාජකං;
ඉන්ද්‍රියි විධවා නග්ගා, යස්සාපි දස භාතරො”ති. (ජා. 2.22.1840) –

ඉදං සුත්තං ආහරිතබ්බං.

රාජා තස්සා පසන්තො “ඉමෙ තෙ තයො ජනා කෙ හොන්ති”ති පුච්ඡි. “එකො මෙ, දෙව, සාමිකො, එකො භාතා, එකො පුත්තො”ති. රාජා “අහං තෙ තුට්ඨො, ඉමෙසු තීසු එකං දෙමි, කතරං ඉච්ඡමි”ති පුච්ඡි. සා ආහ “අහං, දෙව, ජීවමානා එකං සාමිකං ලභිස්සාමි, පුත්තමපි ලභිස්සාමියෙව, මාතාපිතුනං පන මෙ මතත්තා භාතාව දුල්ලහො, භාතරං මෙ දෙහි, දෙවා”ති. රාජා තුස්සිත්වා තයොපි විස්සජ්ජෙසි. එවං තං එකිකං නිස්සාය තෙ තයො ජනා දුක්ඛතො මුත්තා. තං කාරණං භික්ඛුසඤ්ඤා පාකටං ජාතං. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිපත්තා “ආවුසො, එකං ඉත්ථි නිස්සාය තයො ජනා දුක්ඛතො මුත්තා”ති තස්සා ගුණකථාය නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, එසා ඉත්ථි ඉදානෙව තෙ තයො ජනෙ දුක්ඛා මොචෙති, පුබ්බෙපි මොචෙසියෙවා”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තයො ජනා අට්ඨමුඛෙ කසන්තීති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තදා පන රඤ්ඤා “තීසු ජනෙසු කං ඉච්ඡමි”ති චුත්තෙ සා ආහ – “තයොපි දාතුං න සක්කොථ, දෙවා”ති? “ආම, න සක්කොමි”ති. “සවෙ තයො දාතුං න සක්කොථ, භාතරං මෙ දෙවා”ති. “පුත්තං වා සාමිකං වා ගණ්ඨ, කිං තෙ භාතරා”ති ච චුත්තා “එතෙ නාම දෙව සුලභා, භාතා පන දුල්ලහො”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ –

67.

“උච්ඡඬගෙ දෙව මෙ පුත්තො, පටෙ ධාවන්තියා පති;
තඤ්ච දෙසං න පස්සාමි, යතො සොදරියමානසෙ”ති.

තත්ථ උච්ඡඬගෙ, දෙව, මෙ පුත්තොති දෙව, මය්හං පුත්තො උච්ඡඬගෙයෙව. යථා හි අරඤ්ඤං පටිසිත්වා උච්ඡඬගෙ කත්වා ඩාකං උච්චිතිත්වා තත්ථ පක්ඛිපන්තියා උච්ඡඬගෙ ඩාකං නාම සුලභං හොති, එවං ඉත්ථියා පුත්තොපි සුලභො උච්ඡඬගෙ ඩාකසදිසොව. තෙන චුත්තං “උච්ඡඬගෙ, දෙව, මෙ පුත්තො”ති. පටෙ ධාවන්තියා පතීති මග්ගං ආරුය්හ එකිකාය ගච්ඡමානායපි හි ඉත්ථියා පති නාම සුලභො, දිට්ඨදිට්ඨොයෙව හොති. තෙන චුත්තං “පටෙ ධාවන්තියා පති”ති. තඤ්ච දෙසං න පස්සාමි, යතො සොදරියමානසෙති යස්මා පන මෙ මාතාපිතරො නත්ථි, තස්මා ඉදානි තං මාතුකුච්ඡිසඬබාතං අඤ්ඤං දෙසං න පස්සාමි. යතො අහං සමානෙ උදරෙ ජාතත්තා සඋදරියසඬබාතං භාතරං ආනෙයාං, තස්මා භාතරංයෙව මෙ දෙවාති.

රාජා “සච්චං එසා වදති”ති තුට්ඨවිත්තො තයොපි ජනෙ බන්ධනාගාරතො ආනෙත්වා අදාසි, සා තයොපි තෙ ගහෙත්වා ගතා.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙසා ඉමෙ තයො ජනෙ දුක්ඛතො මොවෙසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “අතීතෙ වත්තාරොව එතරහි වත්තාරො, රාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

උච්ඡඨගජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[68] 8. සාකෙතජාතකවණ්ණනා

යස්මිං මනො නිවිසතීති ඉදං සත්ථා සාකෙතං නිස්සාය අඤ්ජනවනෙ විහරන්තො එකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. භගවතො කීර්තිකාවුසඨසපරිවුතස්ස සාකෙතං පිණ්ඩාය පවිසනකාලෙ එකො සාකෙතනගරවාසී මහල්ලකබ්‍රාහ්මණො නගරතො බහි ගච්ඡන්තො අන්තරද්වාරෙ දසබලං දිස්වා පාදෙසු පතිත්වා ගොප්ඵකෙසු ගාල්භං ගහෙත්වා “තාත, නනු නාම පුත්තෙහි පිණ්ණකාලෙ මාතෘපිතරො පටිජග්ගිතබ්බා, කස්මා එත්තකං කාලං අම්භාකං අත්තානං න දස්සෙසි? මයා තාව දිට්ඨොසි, මාතරං පන පස්සිතුං එහි”ති සත්ථාරං ගහෙත්වා අත්තනො ගෙහං අගමාසි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා නිසීදි පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ සද්ධිං භික්ඛුසඨසෙන. බ්‍රාහ්මණීපි ආගන්ත්වා සත්ථු පාදෙසු පතිත්වා “තාත, එත්තකං කාලං කභං ගතොසි, නනු නාම මාතෘපිතරො මහල්ලකකාලෙ උපට්ඨාතබ්බා”ති පරිදෙවි. පුත්තධීතරොපි “එථ, භාතරං වන්ද්වා”ති වන්දාපෙසි. උභො තුට්ඨමානසා මහාදානං අදංසු. සත්ථා භත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා තෙසං ද්විත්තමිපි ජනානං ජරාසුත්තං (සු. නි. 810 ආදයො) කට්ඨෙසි. සුත්තපරියොසානෙ උභොපි අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. සත්ථා උට්ඨායාසනා අඤ්ජනවනමෙව අගමාසි.

භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආවුසො, බ්‍රාහ්මණො ‘තථාගතස්ස පිතා සුද්ධොදනො, මාතා මහාමායා’ති ජානාති, ජානන්තොව සද්ධිං බ්‍රාහ්මණියා තථාගතං ‘අම්භාකං පුත්තො’ති වදති, සත්ථාපි අධිවාසෙති. කිං නු බො කාරණං”න්ති? සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “භික්ඛවෙ, උභොපි තෙ අත්තනො පුත්තමෙව ‘පුත්තො’ති වදන්ති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

භික්ඛවෙ, අයං බ්‍රාහ්මණො අතීතෙ නිරන්තරං පඤ්ච ජාතිසතානි මය්භං පිතා අහොසි, පඤ්ච ජාතිසතානි චුළපිතා, පඤ්ච ජාතිසතානි මහාපිතා. එසාපි බ්‍රාහ්මණී නිරන්තරමෙව පඤ්ච ජාතිසතානි මාතා අහොසි, පඤ්ච ජාතිසතානි චුළමාතා, පඤ්ච ජාතිසතානි මහාමාතා. එවාහං දියඨ්ඨජාතිසහස්සං බ්‍රාහ්මණස්ස භත්ථෙ සංවඨ්ඨො, දියඨ්ඨජාතිසහස්සං බ්‍රාහ්මණියා භත්ථෙ

සංවච්ඡානි තිණි ජාතිසහස්සානි කට්ඨකථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ -

68.

“යස්මිං මනො නිවිසති, විත්තඤ්ඤාපි පසිදති;
අදිට්ඨපුබ්බකෙ පොසෙ, කාමං තස්මිම්පි විස්සසෙ”ති.

තත්ථ යස්මිං මනො නිවිසති යස්මිං පුග්ගලෙ දිට්ඨමත්තෙයෙව විත්තං පතිට්ඨාති. විත්තඤ්ඤාපි පසිදති යස්මිං දිට්ඨමත්තෙ විත්තං පසිදති, මුදුකං හොති. අදිට්ඨපුබ්බකෙ පොසෙති පකතියා තස්මිං අත්තභාවෙ අදිට්ඨපුබ්බෙපි පුග්ගලෙ. කාමං තස්මිම්පි විස්සසෙති අනුභූතපුබ්බසින්නෙහෙතෙව තස්මිම්පි පුග්ගලෙ එකංසෙන විස්සසෙ, විස්සාසං ආපජ්ජතියෙවාති අත්ථො.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා බ්‍රාහ්මණො ව බ්‍රාහ්මණී ව එතෙ එව අහෙසුං, පුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සාකෙතජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[69] 9. විසවන්තජාතකවණ්ණනා

ධිරත්ථු තං විසං වන්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ධම්මසෙනාපතිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ථෙරස්ස කිර පිට්ඨබජ්ජකබාදනකාලෙ මනුස්සා සඬ්ඝස්ස බහුං පිට්ඨබාදනීයං ගහෙත්වා විහාරං අගමංසු, භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ගහිතාවසෙසං බහු අතිරිත්තං අහොසි. මනුස්සා “හන්තෙ, අත්තොගාමගතානම්පි ගණ්හවා”ති ආහංසු. තස්මිං බණ්ණ ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකො දහරො අත්තොගාමෙ හොති, තස්ස කොට්ඨාසං ගහෙත්වා තස්මිං අනාගච්ඡන්තෙ “අතිදිවා හොති”ති ථෙරස්ස අදංසු. ථෙරෙන තස්මිං පරිභුත්තෙ දහරො අගමාසි. අථ නං ථෙරො “මයං, ආවුසො, තුය්හං යපිතබාදනීයං පරිභුඤ්ජිමිහා”ති ආහ. සො “මධුරං නාම, හන්තෙ, කස්ස අජ්ජිය”න්ති ආහ. මහාථෙරස්ස සංවෙගො උජ්ජජ්ජි. සො ඉතො පට්ඨාය “පිට්ඨබාදනීයං න බාදිස්සාමි”ති අධිට්ඨාසි. තතො පට්ඨාය කිර සාරිපුත්තත්ථෙරෙන පිට්ඨබාදනීයං නාම න බාදිතපුබ්බං. තස්ස පිට්ඨබාදනීයං අබාදනභාවො භික්ඛුසඬ්ඝෙ පාකට්ඨො ජාතො. භික්ඛු තං කථං කට්ඨන්තා ධම්මසභායං නිසිදිංසු. අථ සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුව්ජිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො එකවාරං ජහිතකං ජීවිතං පරිච්චජන්තොපි පුන න ගණ්හාතියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො විසවෙජ්ජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වෙජ්ජකම්මෙන ජීවිකං කජ්ජෙසි. අට්ඨකං

ජනපදමනුස්සං සජ්ජො ඩංසි, තස්ස ඤාතකා පමාදං අකත්වා බිජ්ජං වෙජ්ජං ආනයිංසු. වෙජ්ජො ආහ “කිං තාව ඔසධෙන, පරිභාවෙන්වා විසං හරාමි, දට්ඨසජ්ජං ආවාහෙන්වා දට්ඨට්ඨානතො තෙනෙව විසං ආකඨ්ඨාපෙමි”ති. “සජ්ජං ආවාහෙන්වා විසං ආකඨ්ඨාපෙමි”ති. සො සජ්ජං ආවාහෙන්වා “තයා අයං දට්ඨො”ති ආහ. “ආම, මයා”ති. “තයා දට්ඨට්ඨානතො ත්වඤ්ඤෙව මුඛෙන විසං ආකඨ්ඨාමි”ති. “මයා එකචාරං ජහිතකං පුන න ගහිතපුබ්බං, නාහං මයා ජහිතවිසං ආකඨ්ඨිස්සාමි”ති. සො දාරුනි ආහරාපෙන්වා අග්ගිං කත්වා ආහ “සචෙ අත්තතො විසං නාකඨ්ඨිසි, ඉමං අග්ගිං පවිසා”ති. සජ්ජො “අපි අග්ගිං පවිසිස්සාමි, නෙවත්තනා එකචාරං ජහිතවිසං පච්චාහරිස්සාමි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

69.

“ධිරත්ථු තං විසං වන්තං, යමහං ජීවිතකාරණා;
වන්තං පච්චාහරිස්සාමි, මතං මෙ ජීවිතා වර”න්ති.

තත්ථ ධිරත්ථුති ගරහත්ථෙ නිපාතො. තං විසන්ති යමහං ජීවිතකාරණා වන්තං විසං පච්චාහරිස්සාමි, තං වන්තං විසං ධිරත්ථු. මතං මෙ ජීවිතා වරන්ති තස්ස විසස්ස අපච්චාහරණකාරණා යං අග්ගිං පවිසිත්වා මරණං, තං මෙ ජීවිතතො වරන්ති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා අග්ගිං පවිසිතුං පායාසි. අථ නං වෙජ්ජො නිවාරෙන්වා තං පුරිසං ඔසධෙහි ව මන්තෙහි ව නිබ්බිසං අරොගං කත්වා සජ්ජස්ස සීලානි දත්වා “ඉතො පට්ඨාය මා කඤ්චි විහෙයෙසි”ති වත්වා විස්සජ්ජෙසි.

සත්ථාපි “න, හික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො එකචාරං ජහිතකං ජීවිතමිපි පරිච්චජන්තො පුන ගණ්හාති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සජ්ජො සාරිපුත්තො අහොසි, වෙජ්ජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

විසවන්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

[70] 10. කුද්දාලජාතකවණ්ණනා

න තං ජීතං සාධු ජිතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො චිත්තහත්ථසාරිපුත්තං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සාවත්ථියං එකො කුලදාරකො. අටෙකදිවසං කසිත්වා ආගච්ඡන්තො විහාරං පවිසිත්වා එකස්ස ථෙරස්ස පත්තතො සිනිද්ධං මධුරං පණිතභොජනං ලභිත්වා චිත්තෙසි “මයං රත්තින්දිවං සහත්ථෙත නානාකම්මානි කුරුමානාපි එවරූපං මධුරාහාරං න ලභාම, මයාපි සමණෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො පබ්බජිත්වා මාසඨ්ඨමාසච්චයෙන අයොනියො මනසිකරොන්තො කිලෙසවසිකො හුත්වා විබ්භමිත්වා පුන හත්තෙන කිලමන්තො ආගන්ත්වා පබ්බජිත්වා

අභිධම්මං උග්ගණ්හි. ඉමිනාව උපායෙන ඡ වාරෙ විබ්භමිත්වා පබ්බජිතො. තතො සත්තමෙ භික්ඛුභාවෙ සත්තජපකරණිකො භුත්වා බහු භික්ඛු ධම්මං වාචෙන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. අට්ඨස්ස සභායකා භික්ඛු “කිං නු බො, ආවුසො චිත්තහත්ථ, පුබ්බෙ විය තෙ එතරහි කිලෙසා න වඩ්ඪන්ති”ති පරිභාසං කරිංසු. “ආවුසො, අභබ්බො දානි අහං ඉතො පට්ඨාය ගිහිභාවායා”ති.

එවං තස්මිං අරහත්තං පත්තෙ ධම්මසභායං කථා උද්පාදි “ආවුසො, එවරුපස්ස නාම අරහත්තස්ස උපනිස්සයෙ සති ආයස්මා චිත්තහත්ථසාරිපුත්තො ඡක්ඛත්තුං උප්පබ්බජිතො, අහො මහාදොසො පුටුප්පනභාවො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “භික්ඛවෙ, පුටුප්පනචිත්තං නාම ලහුකං දුන්නිග්ගහං, ආරම්මණවසෙන ගන්ත්වා අල්ලියති, එකවාරං අල්ලීනං න සක්කා හොති ඛිජ්ජං මොචෙතුං, එවරුපස්ස චිත්තස්ස දමටො සාධු. දන්තමෙව හි තං සුඛං ආවහති.

“දුන්නිග්ගහස්ස ලහුනො, යත්ථකාමනිපාතිනො;
චිත්තස්ස දමටො සාධු, චිත්තං දන්තං සුඛාවහං”. (ධ. ප. 35);

තස්ස පන දුන්නිග්ගහතාය පුබ්බෙ පණ්ඩිතා එකං කුද්දාලකං නිස්සාය තං ඡහිතුං අසක්කොන්තා ලොභවසෙන ඡක්ඛත්තුං උප්පබ්බජිත්වා සත්තමෙ පබ්බජිතභාවෙ ඤානං උප්පාදෙන්වා තං ලොභං නිග්ගණ්හිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො පණ්ණිකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පාපුණි, “කුද්දාලපණ්ඩිතො”තිස්ස නාමං අහොසි. සො කුද්දාලකෙන භූමිපරිකම්මං කත්වා ඩාකඤ්චෙව අලාබ්‍හකුම්භණ්ඩඵලාලුකාදීනි ව වපිත්වා තානි වික්කිණන්තො කපණජීවිකං කප්පෙසි. තඤ්භිස්ස එකං කුද්දාලකං යපෙත්වා අඤ්ඤං ධනං නාම නත්ථි. සො එකදිවසං වින්තෙසි “කිං මෙ සරාවාසෙන, නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. අටෙකදිවසං කුද්දාලකං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ යපෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තං කුද්දාලකං අනුස්සරිත්වා ලොභං ඡින්දිතුං අසක්කොන්තො කුණ්ඨකුද්දාලකං නිස්සාය උප්පබ්බජි. එවං දුතියමිපි, තතියමිපි ඡ වාරෙ තං කුද්දාලකං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ නික්ඛිපිත්වා පබ්බජිතො චෙව උප්පබ්බජිතො ව.

සත්තමෙ පන වාරෙ වින්තෙසි “අහං ඉමං කුණ්ඨකුද්දාලකං නිස්සාය පුනස්පුනං උප්පබ්බජිතො, ඉදානි තං මහානදියං පක්ඛිපිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති නදීතීරං ගන්ත්වා “සවස්ස පතිතට්ඨානං පස්සිස්සාමි, පුනාගන්ත්වා උද්ධරිතුකාමතා භවෙය්‍යා”ති තං කුද්දාලකං දණ්ඨෙ ගහෙත්වා නාගබලො ථාමසම්පන්නො සිසස්ස උපරිභාගෙ තික්ඛත්තුං

ආවිජ්ඣත්වා අක්ඛිති නිමිමිලෙන්වා නදිමජ්ඣෙ බිපිත්වා “ජිතං මෙ ජිතං මෙ”ති තික්ඛත්තුං සිහනාදං නදි. තස්මිං බණ්ණොරාණසිරාජා පච්චන්තං වූපසමෙන්වා ආගතො නදියා සිසං න්හායිත්වා සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතො හත්ථික්ඛන්ධෙන ගච්ඡමානො තං බොධිසත්තස්ස සද්දං සුත්වා “අයං පුරිසො ‘ජිතං මෙ ජිතං මෙ’ති වදති, කො නු බො එතෙන ජිතො, පක්කොසථ න”න්ති පක්කොසාපෙන්වා “හො පුරිස, අහං තාව විජිතසඬගාමො ඉදානි ජයං ගහෙන්වා ආගච්ඡාමි, තයා පන කො ජිතො”ති ප්‍රවිජි. බොධිසත්තො “මහාරාජ, තයා සඬගාමසතම්පි සඬගාමසහස්සම්පි සඬගාමසතසහස්සම්පි ජිනන්තෙන දුජ්ජිතමෙව කිලෙසානං අජිතත්තා. අහං පන මම අඛිහන්තරෙ ලොහං නිග්ගණ්හන්තො කිලෙසෙ ජිනි”න්ති කථෙන්නොයෙව මහානදිං ඔලොකෙන්වා ආපොකසිණාරම්මණං ඤානං නිබ්බත්තෙන්වා සම්පත්තානුභාවො ආකාසෙ නිසිදිත්වා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ -

70.

“න තං ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං අවජීයති;
තං බො ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං නාවජීයති”ති.

තත්ථ න තං ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං අවජීයති යං පච්චාමිත්තෙ පරාජිනිත්වා රට්ඨං ජිතං පටිලද්ධං පුනපි තෙහි පච්චාමිත්තෙහි අවජීයති, තං ජිතං සාධු ජිතං නාම න හොති. කස්මා? පුන අවජීයනතො. අපරො නයො - ජිතං වූච්චති ජයො. යො පච්චාමිත්තෙහි සද්ධිං යුජ්ඣත්වා අධිගතො ජයො පුන තෙසු ජිනන්තෙසු, පරාජයො හොති, සො න සාධු න සොහනො. කස්මා? යස්මා පුන පරාජයොව හොති. තං බො ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං නාවජීයති යං බො පන පච්චාමිත්තෙ නිමිමථෙත්වා ජිතං පුන තෙහි නාවජීයති, යො වා එකචාරං ලද්ධො ජයො න පුන පරාජයො හොති, තං ජිතං සාධු ජිතං සොහනං, යො ජයො සාධු සොහනො නාම හොති. කස්මා? පුන නාවජීයනතො. තස්මා, ත්වං මහාරාජ, සතක්ඛත්තුම්පි සහස්සක්ඛත්තුම්පි සතසහස්සක්ඛත්තුම්පි සඬගාමසිසං ජිනිත්වාපි සඬගාමයොධො නාම න හොසි. කිංකාරණා? අත්තනො කිලෙසානං අජිතත්තා. යො පන එකචාරම්පි අත්තනො අඛිහන්තරෙ කිලෙසෙ ජිනාති, අයං උත්තමො සඬගාමසිසයොධොති ආකාසෙ නිසින්නකොව බුද්ධලීලාය රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙසි. උත්තමසඬගාමයොධොභාවො පනෙත්ථ -

“යො සහස්සං සහස්සෙන, සඬගාමෙ මානුසෙ ජිනෙ;
එකඤ්ච ජෙය්‍යමත්තානං, ස වෙ සඬගාමජුත්තමො”ති. (ධ. ප. 103)

ඉදං සුත්තං සාධකං.

රඤ්ඤො පන ධම්මං සුණන්තස්සෙව තද්ධිගජ්ජභානවසෙන කිලෙසා පහිනා, පබ්බජ්ජාය විත්තං නම්. රාජබලස්සපි තථෙව කිලෙසා පහිගිංසු. රාජා “ඉදානි තුමහෙ කහං ගමිස්සමා”ති බොධිසත්තං පුච්ඡි. “හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජාමි, මහාරාජා”ති. “තෙන හි අහමපි පබ්බජ්ජාමි”ති බොධිසත්තෙනෙව සද්ධිං නික්ඛමි, බලකායො බ්‍රාහ්මණගහපතිකා සබ්බා සෙනියොති සබ්බොපි තස්මිං. යානෙ සන්නිපතිතො මහාජනකායො රඤ්ඤො සද්ධිංයෙව නික්ඛමි. බාරාණසිවාසිනොපි “අම්භාකං කිර රාජා කුද්දාලපණ්ඩිතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජ්ජාහිමුබ්බො භුත්වා සද්ධිං බලකායෙන නික්ඛන්තො, මයං ඉධ කිං කරිස්සාමා”ති ද්වාදසයොජනිකාය බාරාණසියා සකලනගරවාසිනො නික්ඛමිංසු. ද්වාදසයොජනිකා පරිසා අහොසි. තං ආදාය බොධිසත්තො හිමවන්තං පාවිසි.

තස්මිං බණ්ණ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො නිසින්නාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජමානො “කුද්දාලපණ්ඩිතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො”ති දිස්වා “මහාසමාගමො භවිස්සති, වසනට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති”ති විස්සකම්මං ආමන්තෙත්වා “තාත, කුද්දාලපණ්ඩිතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, වසනට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති, ත්වං හිමවන්තජ්ජදෙසං ගන්ත්වා සමෙ භූමිභාගෙ දීසතො තිංසයොජනං විත්ථාරතො පන්නරසයොජනං අස්සමපදං මාපෙහි”ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති පටිස්සුණිත්වා ගන්ත්වා තථා අකාසි. අයමෙත්ථ සඞ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන භත්ථිපාලජාතකෙ ආචි භවිස්සති. ඉදඤ්ච හි තඤ්ච එකපරිච්ඡෙදමෙව. විස්සකම්මොපි අස්සමපදෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා දුස්සද්දෙ මීගෙ ව සකුණෙ ව අමනුස්සෙ ව පටික්කමාපෙත්වා තෙන තෙන දිසාභාගෙන එකපදිකමග්ගං මාපෙත්වා අත්තතො වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. කුද්දාලපණ්ඩිතොපි තං පරිසං ආදාය හිමවන්තං පවිසිත්වා සක්කදත්තියං අස්සමපදං ගන්ත්වා විස්සකම්මෙන මාපිතං පබ්බජිතපරික්ඛාරං ගහෙත්වා පට්ඨං අත්තනා පබ්බජිත්වා පච්ඡා පරිසං පබ්බාපෙත්වා අස්සමපදං භාපෙත්වා අදාසි. සත්ත රාජානො සත්ත රජ්ජානි ඡඩ්ඛයිංසු. තිංසයොජනං අස්සමපදං පූරි. කුද්දාලපණ්ඩිතො සෙසකසිණෙසුපි පරිකම්මං කත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා පරිසාය කම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. සබ්බෙ සමාපත්තිලාභිනො භුත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං. යෙ පන තෙසං පාරිවරියං අකංසු, තෙ දෙවලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා “එවං, හික්ඛවෙ, විත්තං නාමෙනං කිලෙසවසෙන අල්ලීනං දුම්මොවයං හොති, උජ්ජන්නා ලොභධම්මා දුජ්ජජනා, එවරුපෙපි පණ්ඩිතෙ අඤ්ඤාණෙ කරොන්ති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, කෙචි අරහත්තං පාපුණිංසු. සත්ථාපි අනුසන්ධිං

සට්ඨන්තා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පරිසා බුද්ධපරිසා, කුද්දාලපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”’න්ති.

කුද්දාලජාතකවණ්ණනා දසමා.

ඉත්ථිවග්ගො සත්තමො.

තස්සුද්දානං —

අසාතමන්තණ්ඩභූතං, තක්කපණ්ඩි දුරාජානං;
අනභිරති මුදුලක්ඛණං, උච්ඡඩ්ගමිපි ව සාකෙතං;
විසවන්තං කුද්දාලකන්ති.

8. වරුණවග්ගො

[71] 1. වරුණජාතකවග්ගො

යො පුබ්බෙ කරුණියානීති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිං කිර දිවසෙ සාවත්ථිවාසිනො අඤ්ඤමඤ්ඤසභායකා තිංසමත්තා කුලපුත්තා ගන්ධපුප්ඵවත්ථාදීනි ගහෙත්වා “සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණ්ඤ්ඤාමා”ති මහාජනපරිවුතා ඡෙතවනං ගන්ත්වා නාගමාළකසාලමාළකාදීසු ථොකං නිසිදිත්වා සායන්භසමයෙ සත්ථරි සුරහිගන්ධවාසිතාය ගන්ධකුටිනො නික්ඛමිත්වා ධම්මසභං ගන්ත්වා අලඬිකතබුද්ධාසනෙ නිසිත්තෙ සපරිවාරා ධම්මසභං ගන්ත්වා සත්ථාරං ගන්ධපුප්ඵෙහි පූජෙත්වා චක්කඬ්ඛිතතලෙසු පුල්ලපදුමසස්සිරිකෙසු පාදෙසු වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නා ධම්මං සුණ්ඤ්ඤාමා.

අථ නෙසං එතදහොසි “යථා යථා බො මයං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාම, පබ්බජෙය්‍යාමා”ති. තෙ තථාගතස්ස ධම්මසභාතො නික්ඛන්තකාලෙ තථාගතං උපසඬ්ඛිතමිත්වා වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචිංසු, සත්ථා නෙසං පබ්බජ්ජං අදාසි. තෙ ආචරියුපජ්ඣායෙ ආරාධෙත්වා උපසම්පදං ලභිත්වා පඤ්ච වස්සානි ආචරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ වසිත්වා ද්වෙ මාතිකා පගුණං කත්වා කප්පියාකප්පියං ඤත්වා තිස්සො අනුමොදනා උග්ගණ්හිත්වා විවරානි සිබ්බෙත්වා රජිත්වා “සමණධම්මං කරිස්සාමා”ති ආචරියුපජ්ඣායෙ ආපුච්ඡිත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛිතමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා “මයං, භන්තෙ, භවෙසු උක්කණ්ඨිතා ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණභයහීනා, නෙසං නො සංසාරපරිමොචනත්ථාය කම්මට්ඨානං කට්ඨො”ති යාචිංසු. සත්ථා නෙසං අට්ඨතිංසාය කම්මට්ඨානෙසු සප්පායං විචිනිත්වා කම්මට්ඨානං කට්ඨෙසි. තෙ සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පරිවෙණං ගන්ත්වා ආචරියුපජ්ඣායෙ ඔලොකෙත්වා පත්තචීවරමාදාය “සමණධම්මං කරිස්සාමා”ති නික්ඛමිංසු.

අථ නෙසං අබ්භන්තරෙ එකො හික්ඛු නාමෙන කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො නාම කුසිනො හීනවිරියො රසගිද්ධො. සො එවං වින්තෙසි “අභං නෙව අරඤ්ඤෙ වසිතුං, න පධානං පදහිතුං, න හික්ඛාවරියාය යාපෙතුං සක්ඛිස්සාමි, කො මෙ ගමනෙන අත්ථො, නිවත්තිස්සාමි”ති සො විරියං ඔස්සජිත්වා තෙ හික්ඛු අනුගන්ත්වා නිවත්ති. තෙපි බො හික්ඛු කොසලෙසු වාරිකං වරමානා අඤ්ඤතරං පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා තං උපනිස්සාය එකස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ වස්සං උපගන්ත්වා අන්තොතෙමාසං අප්පමත්තා සට්ඨන්තා වායමන්තා විපස්සනාගබ්භං ගාභාපෙත්වා පථවිං උන්නාදයමානා අරහත්තං පත්වා වුත්ථවස්සා පචාරෙත්වා “පටිලද්ධගුණං සත්ථු ආරොචෙස්සාමා”ති තතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ඡෙතවනං පත්වා පත්තචීවරං පටිසාමෙත්වා ආචරියුපජ්ඣායෙ

දිස්වා තථාගතං දට්ඨුකාමා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං අකාසි. තෙ කතපටිසන්ථාරා අත්තනා පටිලද්ධගුණං තථාගතස්ස ආරොචෙසුං, සත්ථා තෙ භික්ඛු පසංසි. කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො සත්ථාරං තෙසං ගුණකථං කථෙන්නං දිස්වා සයම්පි සමණධම්මං කාතුකාමො ජාතො. තෙපි බො භික්ඛු “මයං, භන්තෙ, තමෙව අරඤ්ඤවාසං ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති සත්ථාරං ආපුච්ඡිංසු. සත්ථා “සාධු”ති අනුජානි. තෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා පරිවෙණං අගමංසු.

අථ සො කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො රත්තිභාගසමනන්තරෙ අවිචාරද්ධවීරියො හුත්වා අතිවෙගෙන සමණධම්මං කරොන්නො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ ආලම්බනඵලකං නිස්සාය ධීතකොච නිද්දායන්තො පරිවත්තිත්වා පති, ඌරුට්ඨිකං භිජ්ජි, වෙදනා මහන්තා ජාතා. තෙසං භික්ඛුනං තං පටිජග්ගන්තානං ගමනං න සම්පජ්ජි. අථ තෙ උපට්ඨානවෙලායං ආගතෙ සත්ථා පුච්ඡි “නනු තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, ‘ස්වෙ ගම්ස්සාමා’ති හියො ආපුච්ඡිත්වා”ති? “ආම, භන්තෙ, අපිව බො පන අම්භාකං සභායකො කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො අකාලෙ අතිවෙගෙන සමණධම්මං කරොන්නො නිද්දාහිභූතො පරිවත්තිත්වා පතිතො, ඌරුට්ඨිස්ස භින්තං, තං නිස්සාය අම්භාකං ගමනං න සම්පජ්ජි”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස අත්තනො භීතවීරියභාවෙන අකාලෙ අතිවෙගෙන වීරියං කරොන්නො තුම්භාකං ගමනන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපෙස තුම්භාකං ගමනන්තරායං අකාසියෙවා”ති වත්වා තෙහි යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං බොධිසත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි සිජ්ජං උග්ගණ්භාපෙසි. අථස්ස තෙ මාණවා එකදිවසං දාරුං ආහරණත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා දාරුනි උද්ධරිංසු. තෙසං අන්තරෙ එකො කුසිතමාණුවො මහන්තං වරුණරුක්ඛං දිස්වා “සුක්ඛරුක්ඛො එසො”ති සඤ්ඤාය “මුහුත්තං තාව නිපජ්ජිත්වා පච්ඡා රුක්ඛං අභිරුහිත්වා දාරුනි පාතෙත්වා ආදාය ගම්ස්සාමි”ති උත්තරිසාටකං පත්ථරිත්වා නිපජ්ජිත්වා කාකච්ඡමානො නිද්දං ඔක්කමි. ඉතරෙ මාණවකා දාරුකලාපෙ බන්ධිත්වා ආදාය ගච්ඡන්තා තං පාදෙන පිට්ඨියං පහරිත්වා පබොධෙත්වා අගමංසු. කුසිතමාණුවො උට්ඨාය අක්ඛිති පුඤ්ඡිත්වා පුඤ්ඡිත්වා අවිගතනිද්දොච වරුණරුක්ඛං අභිරුහිත්වා සාබං ගහෙත්වා අත්තනො අභිමුඛං ආකඩ්ඪිත්වා භඤ්ජන්තො භිජ්ජිත්වා උට්ඨිතකොටියා අත්තනො අක්ඛිං භින්දාපෙත්වා එකෙන හත්ථෙන තං පිධාය එකෙන හත්ථෙන අල්ලදාරුනි භඤ්ජිත්වා රුක්ඛතො ඔරුය්භ දාරුකලාපං බන්ධිත්වා උක්ඛිපිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා තෙහි පාතිතානං දාරුනං උපරි පාතෙසි.

තං දිවසඤ්ච ජනපදගාමකෙ එකං කුලං “ස්වෙ බ්‍රාහ්මණවාචනකං කර්ස්සාමා”ති ආචරියං නිමන්තෙසි. ආචරියො මාණවකෙ ආහ “තාතා, ස්වෙ එකං ගාමකං ගන්තබ්බං, තුම්හෙ පන නිරාහාරා න සක්ඛිස්සප් ගන්තුං, පාතොව යාගුං පවාපෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා අත්තනා ලද්ධකොට්ඨාසඤ්ච අම්භාකං පත්තකොට්ඨාසඤ්ච සබ්බමාදාය ආගච්ඡා”ති. තෙ පාතොව යාගුපවනත්ථාය දාසිං උට්ඨාපෙත්වා “ඛිජ්ජං නො යාගුං පවාහී”ති ආහංසු. සා දාරුනි ගණ්හන්ති උපරි ධීතානි අල්ලවරුණදාරුනි ගහෙත්වා පුනස්පුනං මුඛවාතං දදමානාපි අග්ගිං උජ්ජාලෙතුං අසක්කොන්ති සුරියං උට්ඨාපෙසි. මාණවකා “අතිදිවා ජාතො, ඉදානි න සක්කා ගන්තු”න්ති ආචරියස්ස සන්තිකං අගමිංසු. ආචරියො “කිං, තාතා, න ගතත්ථා”ති? “ආම, ආචරිය න ගතම්භා”ති. “කිංකාරණා”ති? “අසුකො නාම කුසීතමාණවො අම්භෙහි සද්ධිං දාරුනමත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා වරුණරුක්ඛමුලෙ නිද්දායිත්වා පච්ඡා වෙගෙන රුක්ඛං ආරුය්හ අක්ඛිං භින්දාපෙත්වා අල්ලවරුණදාරුනි ආහරිත්වා අම්භෙහි ආතීතදාරුනං උපරි පක්ඛිපි. යාගුපාචිකා තානි සුක්ඛදාරුසඤ්ඤාය ගහෙත්වා යාව සුරියුග්ගමනා උජ්ජාලෙතුං නාසක්ඛි. ඉමිනා නො කාරණෙන ගමනන්තරායො ජාතො”ති. ආචරියො මාණවෙන කතකම්මං සුත්වා “අන්ධබාලානං කම්මං නිස්සාය එවරූපා පරිහානි හොති”ති වත්වා ඉමං ගාථං සමුට්ඨාපෙසි –

71.

“යො පුබ්බෙ කරණියානි, පච්ඡා සො කාතුමිච්ඡති;
වරුණකට්ඨහඤ්ජොව, ස පච්ඡා මනුතජ්ජති”ති.

තත්ථ ස පච්ඡා මනුතජ්ජතීති යො කොචි පුග්ගලො “ඉදං පුබ්බෙ කත්තබ්බං, ඉදං පච්ඡා”ති අවිමංසිත්වා පුබ්බෙ කරණියානි පයමමෙව කත්තබ්බකම්මානි පච්ඡා කරොති, අයං වරුණකට්ඨහඤ්ජො අම්භාකං මාණවකො විය සො බාලපුග්ගලො පච්ඡා අනුතජ්ජති සොචති පරිදෙවතීති අත්ථො.

එවං බොධිසත්තො අන්තෙවාසිකානං ඉමං කාරණං කථෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස තුම්භාකං අන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා අක්ඛිහෙදං පත්තො මාණවො උරුහෙදං පත්තභික්ඛු අහොසි, සෙසමාණවා බුද්ධපරිසා, ආචරියබ්‍රාහ්මණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වරුණජාතකවණ්ණනා පට්ඨා.

[72] 2. සීලවනාගරාජජාතකවණ්ණනා

අකතඤ්ඤස්ස පොසස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. ධම්මසභායඤ්ඤි භික්ඛු “ආවුසො, දෙවදත්තො අකතඤ්ඤ තථාගතස්ස ගුණෙ න ජානාති”ති කටෙන්තා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො අකතඤ්ඤ, පුබ්බෙපි අකතඤ්ඤයෙව, න කදාපි මය්හං ගුණං ජානාති”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො භිමවන්තජපදෙසෙ හත්ථියොනියං නිබ්බත්ති. සො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තො සබ්බසෙතො අහොසි රජතපුඤ්ජසන්නිහො, අක්ඛිති පනස්ස මණ්ගුළසදිසාති, පඤ්ඤායමානාති පඤ්ච පසාදාති අහෙසුං, මුඛං රත්තකම්බලසදිසං, සොණ්ඩා රත්තසුවණ්ණබිත්ථුපටිමණ්ඩිතං රජතදාමං විය, වත්තාරො පාදා කතලාබාරසපරිකම්මා විය. එවමස්ස දසහි පාරමිහි අලඬිකතො රූපසොහග්ගජ්ජත්තො අත්තභාවො අහොසි. අථ නං විඤ්ඤුතං පත්තං සකලභිමවන්තෙ වාරණා සන්නිපතිත්වා උපට්ඨහන්තා විවරිංසු. එවං සො අසීතිසහස්සවාරණපරිවාරො භිමවන්තජපදෙසෙ වසමානො අපරභාගෙ ගණෙ දොසං දිස්වා ගණම්භා කායවිවෙකාය එකකොච අරඤ්ඤෙ වාසං කජ්ජෙසි. සීලවන්තතාය ච පනස්ස “සීලවනාගරාජා” ත්වෙව නාමං අහොසි.

අපේකො බාරාණසිවාසිකො වනවරකො භිමවන්තං පවිසිත්වා අත්තතො ආජීවහණ්ඩකං ගවෙසමානො දිසා වචන්ථාපෙතුං අසක්කොන්තො මග්ගමුළ්ලො හුත්වා මරණභයහීතො බාහා පග්ගය්හ පරිදෙවමානො විවරති. බොධිසත්තො තස්ස තං බලවපරිදෙවිතං සුත්වා “ඉමං පුරිසං දුක්ඛා මොවෙස්සාමි”ති කාරුඤ්ඤෙන වොදිතො තස්ස සන්නිකං අගමාසි. සො තං දිස්වාච හීතො පලායි. බොධිසත්තො තං පලායන්තං දිස්වා තත්තෙව අට්ඨාසි. සො පුරිසො බොධිසත්තං ධීතං දිස්වා අට්ඨාසි. බොධිසත්තො පුත අගමාසි, සො පුත පලායිත්වා තස්ස ධීතකාලෙ යත්වා වින්තෙසි “අයං වාරණො මම පලායනකාලෙ තිට්ඨති, ධීතකාලෙ ආගච්ඡති, නායං මය්හං අනත්ථකාමො, ඉමම්භා පන මං දුක්ඛා මාවෙතුකාමො භවිස්සති”ති සුරො හුත්වා අට්ඨාසි. බොධිසත්තො තං උපසඬිකම්ත්වා “කස්මා හො ත්වං පුරිස, පරිදෙවමානො විවරසි”ති පුච්ඡි. “සාමි, දිසා වචන්ථාපෙතුං අසක්කොන්තො මග්ගමුළ්ලො හුත්වා මරණභයෙනා”ති. අථ නං බොධිසත්තො අත්තතො වසනට්ඨානං තෙත්වා කතිපාහං ඵලාඵලෙහි සන්නජ්ජෙත්වා “හො, පුරිස, මා භායි, අහං තං මනුස්සපථං තෙස්සාමි”ති අත්තතො පිට්ඨෙ නිසීදාපෙත්වා මනුස්සපථං පායාසි.

අථ බො සො මිත්තදුබ්භි පුරිසො “සචෙ කොචි පුච්ඡිස්සති, ආචික්ඛිතබ්බං භවිස්සති”ති බොධිසත්තස්ස පිටියෙ නිසින්තොයෙව රුක්ඛනිමිත්තං පබ්බතනිමිත්තං උපධාරෙන්නොව ගච්ඡති. අථ නං බොධිසත්තො අරඤ්ඤා නීහරිත්වා බාරාණසිගාමිමහාමග්ගෙ යපෙත්වා “භො පුරිස, ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡ, මය්හං පන වසනට්ඨානං පුච්ඡිතොපි අපුච්ඡිතොපි මා කස්සචි ආචික්ඛි”ති නං උය්‍යාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානංයෙව අගමාසි. අථ සො පුරිසො බාරාණසිං ගන්ත්වා අනුවචරන්නො දන්තකාරවීථිං පත්වා දන්තකාරෙ දන්තවිකතියො කුරුමානෙ දිස්වා “කිං පන භො, ජීවදන්තම්පි ලභිත්වා ගණ්ඨෙය්‍යාථා”ති? “භො, කිං වදෙසි, ජීවදන්තො නාම මතභත්ථිදන්තනො මහග්ග්ඝතරො”ති. “තෙන හි අහං වො ජීවදන්තං ආහරිස්සාමි”ති පාථෙය්‍යං ගහෙත්වා බරකකචං ආදාය බොධිසත්තස්ස වසනට්ඨානං අගමාසි.

බොධිසත්තො නං දිස්වා “කිමත්ථං ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “අහං, සාමි, දුග්ගතො කපණො ජීවිතුං අසක්කොන්නො තුම්භෙ දන්තබණ්ඩං යාචිත්වා සචෙ දස්සථ, නං ආදාය ගන්ත්වා වික්කිණිත්වා තෙන මූලෙන ජීවිස්සාමි”ති ආගතොති. “භොතු භො, දන්තං තෙ දස්සාමි, සචෙ දන්තකප්පනත්ථාය කකචං අත්ථි”ති. “කකචං ගහෙත්වා ආගතොම්හි සාමි”ති. “තෙන හි දන්තෙ කකචෙන කන්තිත්වා ආදාය ගච්ඡා”ති බොධිසත්තො පාදෙ සම්ඤ්ජිත්වා ගොනිසින්තකං නිසීදි. සො ද්වෙපි අග්ගදන්තෙ ඡින්දි. බොධිසත්තො තෙ දන්තෙ සොණ්ඩාය ගහෙත්වා “භො පුරිස, නාහං ඵතෙ දන්තා මය්හං අප්පියා අමනාපා”ති දම්මි, ඉමෙහි පන මෙ දන්තෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බධම්මපට්ඨෙධනසමත්ථා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණදන්තාව පියතරා, තස්ස මෙ ඉදං දන්තදානං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපට්ඨිඤ්ඤානත්ථාය භොතු”ති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස ආරාධනං කත්වා දන්තයුගලං අදාසි.

සො නං ආදාය ගන්ත්වා වික්කිණිත්වා තස්මිං මූලෙ බිණෙ පුන බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “සාමි, තුම්භාකං දන්තෙ වික්කිණිත්වා ලද්ධමූලං මය්හං ඉණසොධනමත්තමෙව ජාතං, අවසෙසදන්තෙ දෙථා”ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා පුරිමනෙයෙනෙව කප්පාපෙත්වා අවසෙසදන්තෙ අදාසි. සො තෙපි වික්කිණිත්වා පුන ආගන්ත්වා “සාමි, ජීවිතුං න සක්කොමි, මූලදායා මෙ දෙථා”ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා පුරිමනෙයෙනෙව නිසීදි. සො පාපපුරිසො මහාසත්තස්ස රජතදාමසදිසං සොණ්ඩං මද්දමානො කෙලාසකුටසදිසං කුම්භං අභිරුහිත්වා උභො දන්තකොටියො පණ්ඨියා පහරන්නො මංසං වියුහිත්වා කුම්භං ආරුය්හ බරකකචෙන මූලදායා කප්පෙත්වා පක්කාමි. බොධිසත්තස්ස දස්සනුපචාරං විජහන්තෙයෙව පන තස්මිං පාපපුරිසෙ චතුනභ්‍රතාධිකද්වියොජනසතසහස්සබ්බලා සනපථවී සිනෙරුයුගන්ධරාදයො මහාභාරෙ දුග්ගන්ධපෙගුච්ඡානි ගුප්තත්තාදීනි ව

ධාරෙතුං සමත්ථාපි තස්ස අගුණරාසිං ධාරෙතුං අසක්කොන්ති විය භිජ්ජිත්වා විවරං අදාසි. තාවදෙව අවිචිමහානිරයතො අග්ගිජාලා නික්ඛමිත්වා තං මිත්තදුබ්භිපුරිසං කුලසන්තකෙන කම්බලෙන පාරුපන්ති විය පරික්ඛිපිත්වා ගණ්ඨි.

එවං තස්ස පාපපුග්ගලස්ස පථවිං පට්ටිකාලෙ තස්මිං ව්‍යාසණ්ඛෙ අධිවත්ථා රුක්ඛදෙවතා “අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භි පුග්ගලො චක්කවත්තිරජ්ජං දත්වාපි තොසෙතුං න සක්කා”ති ව්‍යං උන්නාදෙත්වා ධම්මං දෙසයමානා ඉමං ගාථමාහ -

72.

“අකතඤ්ඤස්ස පොසස්ස, නිව්චං විවරදස්සිනො;
සබ්බං චෙ පථවිං දජ්ජා, නෙව නං අභිරාධයෙ”ති.

තත්ථ අකතඤ්ඤස්සාති අත්තතො කතගුණං අජානන්තස්ස. පොසස්සාති පුරිසස්ස. විවරදස්සිනොති ඡිද්දමෙව ඔකාසමෙව ඔලොකෙන්තස්ස. සබ්බං චෙ පථවිං දජ්ජාති සචෙපි තාදිසස්ස පුග්ගලස්ස සකලං චක්කවත්තිරජ්ජං, ඉමං වා පන මහාපථවිං පරිවත්තෙන්වා පථවොජං දදෙය්‍ය. නෙව නං අභිරාධයෙති එවං කරොන්තොපි එවරූපං කතගුණවිද්ධංසකං කොචි පරිතොසෙතුං වා පසාදෙතුං වා න සක්කුණෙය්‍යාති අත්ථො.

එවං සා දෙවතා ව්‍යං උන්නාදෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. බොධිසත්තො යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං අගමාසි.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අකතඤ්ඤා, පුබ්බෙපි අකතඤ්ඤයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා මිත්තදුබ්භි පුග්ගලො දෙවදත්තො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා සාරිපුත්තො, සීලවනාගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සීලවනාගරාජජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[73] 3. සච්චංකිරජාතකවණ්ණනා

සච්චං කිරෙවමාහංසුති ඉදං සත්ථා වෙළුචනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. භික්ඛුසඤ්ඤාසම්ඤ්ඤි ධම්මසභායං නිසීදිත්වා “ආවුසො, දෙවදත්තො සත්ථු ගුණං න ජානාති, වධායයෙව පරිසක්කති”ති දෙවදත්තස්ස අගුණං කට්ඨන්තෙ සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස දුට්ඨකුමාරො නාම පුත්තො අහොසි කක්ඛලො ඵරුසො පහටාසිවිසුපමො, අනක්කොසිත්වා වා අපහරිත්වා වා කෙනචි සද්ධිං න කටෙති. සො අන්තොජනස්ස ව ඛනිජනස්ස ව අක්ඛිමහි පතිතරජං විය, බාදිතුං ආගතපිසාවො විය ව අමනාපො අහොසි උබ්බෙජනියො. සො එකදිවසං නදීකිලං කිලිතුකාමො මහත්තෙන පරිවාරෙන නදීතීරං අගමාසි. තස්මිං බණ්ණ මහාමෙසො උට්ඨහි, දිසා අන්ධකාරා ජාතා. සො දාසපෙස්සජනං ආහ “එථ හණ්ණ, මං ගහෙත්වා නදීමජ්ඣං නෙත්වා න්හාපෙත්වා ආනෙටා”ති. තෙ තං තත්ථ නෙත්වා “කිං නො රාජා කරිස්සති, ඉමං පාපපුරිසං එත්ථෙව මාරෙමා”ති මන්තයිත්වා “එත්ථ ගච්ඡ කාලකණ්ණි”ති උදකෙ නං ඔපිලාපෙත්වා පච්චුත්තරිත්වා තීරෙ අට්ඨංසු. “කහං කුමාරො”ති ව චුත්තෙ “න මයං කුමාරං පස්සාම, මෙසං උට්ඨිතං දිස්වා උදකෙ නිමුජ්ජිත්වා පුරතො ආගතො හවිස්සති”ති. අමච්චා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමංසු. රාජා “කහං මෙ පුත්තො”ති පුච්ඡ. න ජානාම දෙව, මෙසෙ උට්ඨිතෙ “පුරතො ආගතො හවිස්සති”ති සඤ්ඤාය ආගතමිහාති. රාජා ද්වාරං විවරාපෙත්වා “නදීතීරං ගන්ත්වා විවිනටා”ති තත්ථ තත්ථ විවිනාපෙසි, කොචි කුමාරං නාද්දස.

සොපි බො මෙසන්ධකාරෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ නදියා වුස්හමානො එකං දාරුක්ඛන්ධං දිස්වා තත්ථ නිසිදිත්වා මරණභයතජ්ජිතො පරිදෙවමානො ගච්ඡති. තස්මිං පන කාලෙ බාරාණසිවාසී එකො සෙට්ඨි නදීතීරෙ චත්තාලිසකොට්ඨනං නිදහිත්වා ව මරන්තො ධනතණ්භාය ධනපිට්ඨෙ සජ්ජො හුත්වා නිබ්බත්ති. අපරො තස්මිංයෙව පදෙසෙ තිංස කොට්ඨො නිදහිත්වා ධනතණ්භාය තත්ථෙව උන්දුරො හුත්වා නිබ්බත්ති. තෙසං වසනට්ඨානං උදකං පාවිසි. තෙ උදකස්ස පට්ට්ඨමග්ගෙනෙව නික්ඛමිත්වා සොතං ඡින්දන්තා ගන්ත්වා තං රාජකුමාරෙන අභිනිසින්නං දාරුක්ඛන්ධං පත්වා එකො එකං කොට්ඨං, ඉතරො ඉතරං ආරුය්හ බන්ධපිට්ඨෙයෙව නිපජ්ජිංසු. තස්සායෙව බො පන නදියා තීරෙ එකො සිම්බලිරුක්ඛො අත්ථී, තත්ථෙකො සුවපොතකො වසති. සොපි රුක්ඛො උදකෙන ධොතමුලො නදිපිට්ඨෙ පති, සුවපොතකො දෙවෙ වස්සන්තෙ උජ්ජතිත්වා ගන්තුං අසක්කොන්තො ගන්ත්වා තස්සෙව බන්ධස්ස එකපස්සෙ නිලිසි. එවං තෙ චත්තාරො ජනා එකතො වුස්හමානා ගච්ඡන්ති.

බොධිසත්තොපි බො තස්මිං කාලෙ කාසිරට්ඨෙ උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වුඩ්ඪිජ්ජන්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකස්මිං නදීනිවත්තෙන පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වසති. සො අඩ්ඨරත්තසමයෙ වඩ්ඪකමමානො තස්ස රාජකුමාරස්ස බලවපරිදෙවනසද්දං සුත්වා වින්තෙසි “මාදිසෙ නාම මෙත්තානුද්දයසම්පන්නො තාපසෙ පස්සන්තෙ එතස්ස පුරිසස්ස මරණං අයුත්තං, උදකතො උද්ධරිත්වා තස්ස ජීවිතදානං දස්සාමි”ති. සො තං “මා භායි, මා භායි”ති අස්සාසෙත්වා උදකසොතං ඡින්දන්තො ගන්ත්වා තං දාරුක්ඛන්ධං එකාය කොට්ඨා ගහෙත්වා

ආකඨ්ඨන්තො නාගබ්බො ථාමසම්පන්නො එකවෙගෙන තීරං පත්වා කුමාරං උක්ඛිපිත්වා තීරෙ පතිට්ඨාපෙසි. තෙපි සප්පාදයො දිස්වා උක්ඛිපිත්වා අස්සමපදං නෙත්වා අග්ගිං ඡාලෙත්වා “ඉමෙ දුබ්බලතරා”ති පයමං සප්පාදීනං සරීරං සෙදෙත්වා පච්ඡා රාජකුමාරස්ස සරීරං සෙදෙත්වා තම්පි අරොගං කත්වා ආහාරං දෙන්නොපි පයමං සප්පාදීනංයෙව දත්වා පච්ඡා තස්ස ඵලාඵලානි උපනාමෙසි. රාජකුමාරො “අයං කුට්ඨාපසො මං රාජකුමාරං අගණෙත්වා තිරච්ඡානගතානං සම්මානං කරොති”ති බොධිසත්තෙ ආසාතං බන්ධි.

තතො කතිපාහව්වයෙන සබ්බෙසුපි තෙසු ථාමබ්බලප්පත්තෙසු නදියා ඔසෙ පච්ඡින්නෙ සප්පො තාපසං වන්දිත්වා ආහ “හන්තෙ, තුම්හෙහි මය්හං මහාඋපකාරො කතො, න බො පනාහං දලිද්දො, අසුකට්ඨානෙ මෙ චත්තාලිස හිරඤ්ඤකොට්ඨො නිදහිත්වා යපිතා, තුම්හාකං ධනෙන කිච්චෙ සති සබ්බමිපෙන ධනං තුම්හාකං දාතුං සක්කොමි, තං යානං ආගන්ත්වා ‘දීසා’ති පක්කොසෙය්‍යාථා”ති චත්වා පක්කාමි. උන්දුරොපි තට්ඨ තාපසං නිමන්තෙත්වා “අසුකට්ඨානෙ යත්වා ‘උන්දුරා’ති පක්කොසෙය්‍යාථා”ති චත්වා පක්කාමි. සුවපොතකො පන තාපසං වන්දිත්වා “හන්තෙ, මය්හං ධනං නත්ථි, රත්තසාලිහි පන වො අත්ථෙ සති අසුකං නාම මය්හං වසනට්ඨානං, තත්ථ ගන්ත්වා ‘සුවා’ති පක්කොසෙය්‍යාථ, අහං ඤාතකානං ආරොචෙත්වා අනෙකසකට්ඨරමත්තා රත්තසාලියො ආහරාපෙත්වා දාතුං සක්කොමි”ති චත්වා පක්කාමි. ඉතරො පන මිත්තදුබ්බි “ධම්මසුධම්මතාය කිඤ්චි අවත්වා ගන්තුං අයුත්තං, ඵලං තං අත්තනො සන්තිකං ආගතං මාරෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා “හන්තෙ, මයි රජ්ජෙ පතිට්ඨිතෙ ආගච්ඡෙය්‍යාථ, අහං වො චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමි”ති චත්වා පක්කාමි. සො ගන්ත්වා න විරස්සෙව රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි.

බොධිසත්තො “විමංසිස්සාමි තාව නෙ”ති පයමං සප්පස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අවිදුරෙ යත්වා “දීසා”ති පක්කොසි. සො එකවචනෙනෙව නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා “හන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ චත්තාලිස හිරඤ්ඤකොට්ඨො, තා සබ්බාපි නිහරිත්වා ගණ්හා”ති ආහ. බොධිසත්තො “ඵලමත්ථු, උප්පන්නෙ කිච්චෙ ඡානිස්සාමි”ති තං නිවත්තෙත්වා උන්දුරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සද්දමකාසි. සොපි තට්ඨ පටිපජ්ජි. බොධිසත්තො තම්පි නිවත්තෙත්වා සුවස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “සුවා”ති පක්කොසි. සොපි එකවචනෙනෙව රුක්ඛග්ගතො ඔතරිත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා “කිං, හන්තෙ, මය්හං ඤාතකානං සන්තිකං ගන්ත්වා හිමවත්තප්පදෙසතො තුම්හාකං සයංජාතසාලි ආහරාපෙමි”ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “අත්ථෙ සති ඡානිස්සාමි”ති තම්පි නිවත්තෙත්වා “ඉදානි රාජානං පරිග්ගණ්හිස්සාමි”ති ගන්ත්වා රාජ්‍යයානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ ආකප්පසම්පත්තිං කත්වා හික්ඛාචාරවත්තෙන නගරං පාචිසි. තස්මිං බණෙ සො මිත්තදුබ්බි රාජා අලඬකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහන්තෙන පරිචාරෙන නගරං පදක්ඛිණං

කරොති. සො බොධිසත්තං දුරතොව දිස්වා “අයං සො කුටතාපසො මම සන්තිකෙ භුඤ්ජිත්වා වසිතුකාමො ආගතො, යාව පරිසමජ්ඣෙ අත්තනො මය්හං කතගුණං නප්පකාසෙති, තාවදෙවස්ස සීසං ඡින්දාපෙස්සාමි”ති පුරිසෙ ඔලොකෙසී. “කිං කරොම, දෙවා”ති ව චුත්තෙ “එස කුටතාපසො මං කිඤ්චි යාවිතුකාමො ආගච්ඡති මඤ්ඤෙ, එතස්ස කාලකණ්ණිකාපසස්ස මං පස්සිතුං අදත්වාව එතං ගහෙත්වා පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා චතුක්කෙ චතුක්කෙ පහරන්තා නගරා නික්ඛාමෙත්වා ආසාතනෙ සීසමස්ස ඡින්දිත්වා සරීරං සුලෙ උත්තාසෙථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ගන්ත්වා නිරපරාධං මහාසත්තං බන්ධිත්වා චතුක්කෙ චතුක්කෙ පහරන්තා ආසාතනං නෙතුං ආරභිංසු. බොධිසත්තො පහටපහටට්ඨානෙ “අම්ම, තාතා”ති අකන්දිත්වා නිබ්බිකාරො ඉමං ගාථමාහ —

73.

“සච්චං කිරෙවමාහංසු, නරා එකච්චියා ඉධ;
කට්ඨං නිජ්ලචිතං සෙය්‍යො, න ත්වෙවෙකච්චියො නරො”ති.

තත්ථ සච්චං කිරෙවමාහංසුති අවිතථමෙව කිර එවං වදන්ති. නරා එකච්චියා ඉධාති ඉධෙකච්චෙ පණ්ඩිතපුරිසා. කට්ඨං නිජ්ලචිතං සෙය්‍යොති නදියා වුය්හමානං සුක්ඛදාරුං නිජ්ලචිතං උත්තාරෙත්වා ථලෙ යපිතං සෙය්‍යො සුන්දරතරො. එවඤ්චි වදමානා තෙ පුරිසා සච්චං කිර වදන්ති. කිංකාරණා? තඤ්චි යාගුහත්තාදීනං පවනත්ථාය, සීතාතුරානං විසිබ්බනත්ථාය, අඤ්ඤෙසම්පි ව පරිස්සයානං භරණත්ථාය උපකාරං හොති. න ත්වෙවෙකච්චියො නරොති එකච්චො පන මිත්තදුබ්භි අකතඤ්ඤා පාපපුරිසො ඔසෙන වුය්හමානො හත්ථෙත ගහෙත්වා උත්තාරිතො න ත්වෙව සෙය්‍යො. තථා හි අහං ඉමං පාපපුරිසං උත්තාරෙත්වා ඉමං අත්තනො දුක්ඛං ආහරිත්ති. එවං පහටපහටට්ඨානෙ ඉමං ගාථමාහ.

තං සුත්වා යෙ තත්ථ පණ්ඩිතපුරිසා, තෙ ආහංසු “කිං පන, හො පබ්බජිත, තයා අම්භාකං රඤ්ඤො අත්ථි කොචි ගුණො කතො”ති? බොධිසත්තො තං පවත්ති. ආරොචෙත්වා “එවම්ම. මහොසතො උත්තාරෙත්තො අහමෙව අත්තනො දුක්ඛං අකාසිං, ‘න වත මෙ පොරාණකපණ්ඩිතානං වචනං කත’න්ති අනුස්සරිත්වා එවං වදාමි”ති ආහ. තං සුත්වා බත්තියබ්‍රාහ්මණාදයො නගරවාසිනො “ස්වායං මිත්තදුබ්භි රාජා එවං ගුණසම්පන්නස්ස අත්තනො ජීවිතදායකස්ස ගුණමත්තම්පි න ජානාති, තං නිස්සාය කුතො අම්භාකං වුඩ්ඪි, ගණ්හථ න”න්ති කුපිතා සමත්තනො උට්ඨහිත්වා උසුසත්තිපාසාණමුග්ගරාදිප්පහාරෙහි හත්ථික්ඛන්ධගතමෙව නං සාතෙත්වා පාදෙ ගහෙත්වා කඩ්ඪිත්වා පරිබාපිට්ඨෙ ඡඩ්ඨෙත්වා බොධිසත්තං අභිසිඤ්චිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙසුං.

සො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො පුන එකදිවසං සප්පාදයො පරිග්ගණ්හිතුකාමො මහන්තෙන පරිවාරෙන සප්පස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා “දීඝා”ති පක්කොසි. සප්පො ආගන්ත්වා වන්දිත්වා “ඉදං තෙ සාමි ධනං ගණ්හා”ති ආහ. රාජා වත්තාලීසහිරඤ්ඤකොට්ඨනං අමච්චෙ පටිච්ඡාපෙත්වා උන්දුරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “උන්දුරා”ති පක්කොසි. සොපි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා තිංසකොට්ඨනං නිය්‍යාදෙසි. රාජා තම්පි අමච්චෙ පටිච්ඡාපෙත්වා සුවස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා “සුවා”ති පක්කොසි. සොපි ආගන්ත්වා පාදෙ වන්දිත්වා “කිං, සාමි, සාලිං ආහරාමි”ති ආහ. රාජා “සාලිහි අත්ථෙ සති ආහරිස්සසි, එහි ගච්ඡාමා”ති සත්තනියා හිරඤ්ඤකොට්ඨි සද්ධිං. තෙ තයොපි ජනෙ ගාභාපෙත්වා නගරං ගන්ත්වා පාසාදවරෙ මහාතලං ආරුය්හං ධනං සඬිගොපෙත්වා සප්පස්ස වසනත්ථාය සුවණ්ණනාලිං, උන්දුරස්ස එලිකගුහං, සුවස්ස සුවණ්ණපඤ්ජරං කාරාපෙත්වා සප්පස්ස ව සුවස්ස ව භොජනත්ථාය දෙවසිකං කඤ්චනතට්ටකෙ මධුලාපෙ, උන්දුරස්ස ගන්ධසාලිතණ්ඩුලෙ දාපෙසි, දානාදීනි ව පුඤ්ඤානි කරොති. එවං තෙ වත්තාරොපි ජනා යාවජීවං සමග්ගා සම්මොදමානා විහරිත්වා ජීවිතක්ඛයෙ යථාකම්මං අගමංසු.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුට්ඨරාජා දෙවදත්තො අහොසි, සප්පො සාරිපුත්තො, උන්දුරො මොග්ගල්ලානො, සුවො ආනන්දො, පච්ඡා රජ්ජප්පත්තො ධම්මරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සච්චංකිරජාතකවණ්ණනා තතියා.

[74] 4. රුක්ඛධම්මජාතකවණ්ණනා

සාධු සම්බහුලා ඤාතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උදකකලභෙ අත්තතො ඤාතකානං මහාවිනාසං පච්චුපට්ඨිතං ඤාත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා රොහිණීනදියා උපරි පල්ලඬිකෙන නිසීදිත්වා නීලරංසිං විස්සජ්ජෙත්වා ඤාතකෙ සංවෙජෙත්වා ආකාසා ඔරුය්හ නදීතීරෙ නිසින්තො තං කලහං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. අයමෙත්ථ සඬිබ්බෙපො, විත්ථාරො පන කුණාලජාතකෙ (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) ආචි හවිස්සති. තදා පන සත්ථා ඤාතකෙ ආමන්තෙත්වා “මහාරාජා, තුම්භෙ ඤාතකා, ඤාතකෙහි නාම සමග්ගෙහි සම්මොදමානෙහි හවිතුං වට්ටති. ඤාතකානඤ්ඤි සාමග්ගියා සති පච්චාමිත්තා ඔකාසං න ලහන්ති, තිට්ඨන්තු තාව මනුස්සභූතා, අවෙනනානං රුක්ඛානම්පි සාමග්ගිං ලද්ධුං වට්ටති. අතීතස්මිඤ්ඤි හිමවන්තප්පදෙසෙ මහාවාතො සාලවනං පහරි, තස්ස පන සාලවනස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤං රුක්ඛගච්ඡගුම්ඛලතාහි සම්බන්ධත්තා එකරුක්ඛම්පි පාතෙතුං අසක්කොන්තො මත්ථකමත්ථකෙනෙව අගමාසි. එකං පන අඬිගණෙ යීතං සාබ්බට්ඨපසම්පන්නම්පි මහාරුක්ඛං අඤ්ඤෙහි රුක්ඛෙහි

අසම්බන්ධත්තා උම්මුලෙන්වා භූමියං පාතෙසි, ඉමිනා කාරණෙන තුම්හෙහිපි සමග්ගෙහි සම්මොදමානෙනි භවිතුං වට්ටති” ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ පයමං උප්පන්නො වෙස්සවණො මහාරාජා වවි, සක්කො අඤ්ඤං වෙස්සවණං යපෙසි. එතස්මිං වෙස්සවණෙ පරිවත්තෙ පච්ඡා නිබ්බත්තවෙස්සවණො “රුක්ඛගච්ඡගුම්බලතානං අත්තනො අත්තනො රුච්චනට්ඨානෙ විමානං ගණ්හන්තු” ති සාසනං පෙසෙසි. තදා බොධිසත්තො හිමවන්තප්පදෙසෙ එකස්මිං සාලවනෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. සො ඤාතකෙ ආභ “තුම්හෙ විමානානි ගණ්හන්තා අභිගණෙ යීතරුක්ඛෙසු මා ගණ්හං, ඉමස්මිං පන සාලවනෙ මයා ගහිතවිමානං පරිවාරෙන්වා යීතවිමානානි ගණ්හං” ති. තත්ථ බොධිසත්තස්ස වචනකරා පණ්ඩිතදෙවතා බොධිසත්තස්ස විමානං පරිවාරෙන්වා යීතවිමානානි ගණ්හිංසු. අපණ්ඩිතා පන දෙවතා “කිං අමහාකං අත්ථො අරඤ්ඤවිමානෙනි, මයං මනුස්සපථෙ ගාමනිගමරාජධානිද්වාරෙසු විමානානි ගණ්හිස්සාම. ගාමාදයො හි උපනිස්සාය වසමානා දෙවතා ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තා භොන්ති” ති මනුස්සපථෙ අභිගණට්ඨානෙ නිබ්බත්තමහාරුක්ඛෙසු විමානානි ගණ්හිංසු.

අට්ඨකස්මිං දිවසෙ මහතී වාතවුට්ඨී උප්පජ්ජී. වාතස්ස අතිබලවතාය දළ්භමුලා වනපෙට්ඨකරුක්ඛාපි සංහග්ගසාධාවිට්ඨා සමුලා නිපතීංසු. තං පන අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්බන්ධනෙන යීතං සාලවනං පත්වා ඉතො විතො ව පහරන්තො එකරුක්ඛමිපි පාතෙතුං නාසක්ඛි. භග්ගවිමානා දෙවතා නිප්පට්ඨසරණා දාරකෙ භත්ථෙසු ගහෙන්වා හිමවන්තං ගන්ත්වා අත්තනො පවත්ති. සාලවනදෙවතානං කථයිංසු. තා තාසං එවං ආගතභාවං බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසුං. බොධිසත්තො “පණ්ඩිතානං වචනං අග්ගහෙන්වා නිප්පච්චයට්ඨානං ගතා නාම එවරූපාව භොන්ති” ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

74.

“සාධු සම්බහුලා ඤාතී, අපි රුක්ඛා අරඤ්ඤජා;
වාතො වහති එකට්ඨං, බ්‍රහන්තමිපි වනප්පති” ති.

තත්ථ සම්බහුලා ඤාතීති වත්තාරො උපාදාය තතුත්තරි සතසහස්සමිපි සම්බහුලා නාම, එවං සම්බහුලා අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සාය වසන්තා ඤාතකා. සාධුති සොහනා පසත්ථා, පරෙහි අප්පධංසියාති අත්ථො. අපි රුක්ඛා අරඤ්ඤජාති තිට්ඨන්තු මනුස්සභූතා, අරඤ්ඤ ජාතරුක්ඛාපි සම්බහුලා අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථමිහෙන යීතා සාධුයෙව. රුක්ඛානමිපි හි සපච්චයභාවො ලද්ධං වට්ටති. වාතො වහති එකට්ඨන්ති පුරත්ථිමාදිහෙදො වාතො වායන්තො අභිගණට්ඨානෙ යීතං එකට්ඨං එකකමෙව යීතං බ්‍රහන්තමිපි

වනජපතිං සාධාවිට්ඨපසම්පන්නං මහාරුක්ඛමපි වහනි, උම්මුලෙන්වා පාතෙතීති අත්ථො. බොධිසත්තො ඉමං කාරණං කට්ඨන්වා ආයුක්ඛයෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථාපි “එවං, මහාරාජා, ඤාතකානං තාව සාමග්ගියෙව ලද්ධං වට්ඨති, සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසමෙව වසථා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දෙවතා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, පණ්ඩිතදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

රුක්ඛධම්මජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[75] 5. මච්ඡජාතකවණ්ණනා

අභිත්ථනය පච්ඡන්නාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අත්තනා වස්සාපිතවස්සං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිං කිර සමයෙ කොසලරට්ඨෙ දෙවො න වස්සි, සස්සානි මිලායන්ති, තෙසු තෙසු යානෙසු තළාකපොක්ඛරණිසරානි සුස්සන්ති. ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකසම්පෙ ජෙනවනපොක්ඛරණියාපි උදකං ඡිජ්ජි. කලලගහනං පවිසිත්වා නිපන්නෙ මච්ඡකච්ඡපෙ කාකකුලලාදයො කණයග්ගසදිසෙහි තුණ්ඬෙහි කොට්ටෙන්වා නිහරිත්වා නිහරිත්වා විජ්ජන්දමානෙ බාදන්ති.

සත්ථා මච්ඡකච්ඡපානං තං බ්‍යසනං දිස්වා මහාකරුණාය උස්සාහිතහදයො “අජ්ජ මයා දෙවං වස්සාපෙතුං වට්ඨති”ති පහානාය රත්තියා සරීරපට්ඨගනං කත්වා භික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා මහාභික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො බුද්ධලීලාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපට්ඨකත්තො සාවත්ථිතො විහාරං ගච්ඡන්තො ජෙනවනපොක්ඛරණියා සොපානෙ යත්වා ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි “ආනන්ද, උදකසාට්ඨකං ආහර, ජෙනවනපොක්ඛරණියං න්භායිස්සාමි”ති. “නනු, භන්තෙ, ජෙනවනපොක්ඛරණියං උදකං ඡින්නං, කලලමත්තමෙව අවසිට්ඨ”න්ති? “ආනන්ද, බුද්ධබලං නාම මහත්තං, ආහර ත්වං උදකසාට්ඨක”න්ති. ථෙරො ආහරිත්වා අදාසි. සත්ථා එකෙනන්තෙන උදකසාට්ඨකං නිවාසෙත්වා එකෙනන්තෙන සරීරං පාරුපිත්වා “ජෙනවනපොක්ඛරණියං න්භායිස්සාමි”ති සොපානෙ අට්ඨාසි. තඬ්ඬණඤ්ඤෙව සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො “කිං නු බො”ති ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤත්වා වස්සවලාහකදෙවරාජානං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, සත්ථා ‘ජෙනවනපොක්ඛරණියං න්භායිස්සාමි’ති ධුරසොපානෙ ධීතො, බිජ්ජං සකලකොසලරට්ඨං එකමෙසං කත්වා වස්සාපෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා එකං වලාහකං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා මෙසගීතං ගායන්තො පාචිනලොකධාතුඅභිමුඛො පක්ඛන්දි. පාචිනදිසාභාගෙ බලමණ්ඩලමත්තං එකං මෙසපට්ඨං උට්ඨාය සතපට්ඨං සහස්සපට්ඨං හුත්වා අභිත්ථනන්තං විජ්ජුලතා නිව්ඡාරෙන්තං අධොමුඛං

යපිතඋදකකුම්භාකාරොන වස්සමානං සකලකොසලරට්ඨං මහොසෙන විය අජ්ඣොත්ථරි. දෙවො අවිජ්ජිත්තධාරං වස්සන්තො මුහුත්තෙනෙව ජෙනවනපොක්ඛරණිං පුරෙසි, ධුරසොපානං ආහව්ව උදකං අට්ඨාසි.

සත්ථා පොක්ඛරණියං න්භායිත්වා සුරත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා සුගතමහාවීරං එකංසං කත්වා භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො ගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා භික්ඛුසඤ්ජෙන වත්තෙ දස්සිතෙ උට්ඨාය මණිසොපානඵලකෙ යත්වා භික්ඛුසඤ්ජස්ස ඔවාදං දත්වා උයොයාජෙත්වා සුරහිගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙය්‍යාං කප්පෙත්වා සායන්හසමයෙ ධම්මසභායං සන්තිපතිතානං භික්ඛූනං “පස්සථාචුසො, දසබ්ලස්ස බන්තිමත්තානුද්දයසම්පත්තිං, විවිධසස්සෙසු මිලායන්තෙසු නානාජලාසයෙසු සුස්සන්තෙසු මච්ඡකච්ඡපෙසු මහාදුක්ඛං පාපුණන්තෙසු කාරුඤ්ඤං පටිච්ච ‘මහාජනං දුක්ඛා මොවෙස්සාමී’ති උදකසාට්ඨං නිවාසෙත්වා ජෙනවනපොක්ඛරණියා ධුරසොපානෙ යත්වා මුහුත්තෙන සකලකොසලරට්ඨං මහොසෙන ඔපිලාපෙත්තො විය දෙවං වස්සාපෙත්වා මහාජනං කායිකචෙතසිකදුක්ඛතො මොවෙත්වා විහාරං පටිට්ඨො”ති කථාය වත්තමානාය ගන්ධකුට්ඨො නික්ඛමිත්වා ධම්මසභං ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාජනෙ කිලමන්තෙ දෙවං වස්සාපෙති, පුබ්බෙ තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බත්තිත්වා මච්ඡරාජකාලෙපි වස්සාපෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඉමස්මිංයෙව කොසලරට්ඨෙ ඉමිස්සා සාවත්ථියා ඉමස්මිංයෙව ජෙනවනපොක්ඛරණිට්ඨානෙ එකා වල්ලිගහනපරික්ඛිත්තා කන්දරා අහොසි. තදා බොධිසත්තො මච්ඡයොනියං නිබ්බත්තිත්වා මච්ඡගණපරිවුතො තත්ථ පටිවසති. යථා පන ඉදානි, එවමෙව තදාපි තස්මිං රට්ඨෙ දෙවො න වස්සි, මනුස්සානං සස්සානි මිලායිංසු, වාපිතලාකකන්දරාදිසු උදකං ඡ්ජ්ජි, මච්ඡකච්ඡපා කලලගහනං පවිසිංසු. ඉමිස්සාපි කන්දරාය මච්ඡකච්ඡපා කලලගහනං පවිසිත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ නිලිසිංසු. කාකාදයො තුණ්ඤෙන කොට්ටෙත්වා නිහරිත්වා බාදිංසු.

බොධිසත්තො ඤාතිසඤ්ජස්ස තං බාසනං දිස්වා “ඉමං තෙසං දුක්ඛං යපෙත්වා මං අඤ්ඤො මොවෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, සච්චකිරියං කත්වා දෙවං වස්සාපෙත්වා ඤාතකෙ මරණදුක්ඛා මොවෙස්සාමී”ති කාලවණ්ණං කද්දමං ද්විධා වියුහිත්වා නික්ඛමිත්වා අඤ්ජනරුක්ඛසාරසට්ඨකවණ්ණො මහාමච්ඡො සුධොතලොහිතභිගමණිගුලසදිසානි අක්ඛිති උමිමිලෙත්වා ආකාසං උල්ලොකෙත්වා පජ්ජුන්තදෙවරාජස්ස සද්දං දත්වා “හො පජ්ජුන්ත, අහං ඤාතකෙ නිස්සාය දුක්ඛිතො, ත්වං මයි සීලවන්තෙ කිලමන්තෙ කස්මා දෙවං

න වස්සාපෙසි? මයා සමානජාතිකානං බාදනට්ඨානෙන නිබ්බත්තිත්වා තණ්ඩුලප්පමාණමපි මච්ඡං ආදිං කත්වා බාදිතපුබ්බො නාම නත්ථී, අඤ්ඤාපි මෙ පාණො ජීවිතා න වොරොපිතපුබ්බො, ඉමිනා සච්චෙන දෙවං වස්සාපෙත්වා ඤාතිසඬ්ඨං මෙ දුක්ඛා මොවෙහි”ති වත්වා පරිවාරකචෙට්ඨකං ආණාපෙත්තො විය පච්ඡන්තදෙවරාජානං ආලපන්තො ඉමං ගාථමාහ –

75.

“අභිත්ථනය පච්ඡන්ත, නිධිං කාකස්ස නාසය;
කාකං සොකාය රත්ඨෙහි, මඤ්ච සොකා පමොවයා”ති.

තත්ථ අභිත්ථනය පච්ඡන්තාති පච්ඡන්තො වුව්චති මෙසො, අයං පන මෙසවසෙන ලද්ධනාමං වස්සවලාභකදෙවරාජානං ආලපති. අයං කිරස්ස අධිප්පායො – දෙවො නාම අනභිත්ථනන්තො විජ්ජුලතා අනිච්ඡාරෙත්තො වස්සන්තොපි න සොහති, තස්මා ත්වං අභිත්ථනන්තො විජ්ජුලතා නිච්ඡාරෙත්තො වස්සාපෙහිති. නිධිං කාකස්ස නාසයාති කාකා කලලං පවිසිත්වා යීතෙ මච්ඡෙ තුණ්ඤෙන කොට්ටෙන්වා නිහරිත්වා බාදන්ති, තස්මා තෙසං අන්තොකලලෙ මච්ඡා “නිධි”ති වුව්චන්ති, තං කාකසඬ්ඨස්ස නිධිං දෙවං වස්සාපෙත්තො උදකෙන පටිච්ඡාදෙන්වා නාසෙහිති. කාකං සොකාය රත්ඨෙහිති කාකසඬ්ඨො ඉමිස්සා කන්දරාය උදකෙන පුණ්ණාය මච්ඡෙ අලහමානො සොවිස්සති, තං කාකගණං ත්වං ඉමං කන්දරං පුරෙත්තො සොකාය රත්ඨෙහි, සොකස්සත්ථාය මච්ඡස්ස අස්සාසත්ථාය දෙවං වස්සාපෙහි. යථා අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණං සොකං පාපුණාති, එවං කරොහිති අත්ථො, මඤ්ච සොකා පමොවයාති එත්ථ ච-කාරො සම්පිණ්ඩනත්ථො, මඤ්ච මම ඤාතකෙ ච සබ්බෙව ඉමම්භා මරණසොකා මොවෙහිති.

එවං බොධිසත්තො පරිවාරකචෙට්ඨකං ආණාපෙත්තො විය පච්ඡන්තං ආලපිත්වා සකලකොසලරට්ඨෙ මහාවස්සං වස්සාපෙත්වා මහාජනං මරණදුක්ඛා මොවෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙන යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව දෙවං වස්සාපෙති, පුබ්බෙ මච්ඡයොනියං නිබ්බත්තොපි වස්සාපෙසියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මච්ඡගණා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, පච්ඡන්තදෙවරාජා ආනන්දො, මච්ඡරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මච්ඡජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[76] 6. අසඬ්ඨියජාතකවණ්ණනා

අසඬ්ඨියොම්හි ගාමම්හිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සාවත්ථීවාසිං උපාසකං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සොනාපන්තො

අරියසාවකො කෙනවිදෙව කරණියෙන එකෙන සකටසත්ථවාහෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤට්ඨානෙන සකටානි මොචෙත්වා ඛන්ධාචාරඛන්ධෙ කතෙ සත්ථවාහස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඤමති. අටත්තනො කාලං සල්ලක්ඛෙත්වා පඤ්චසතා වොරා “ඛන්ධාචාරං විලුම්පිස්සාමා”ති ධනුමුග්ගරාදිහත්ථා තං යානං පරිවාරයිංසු. උපාසකොපි වඩ්ඤමතියෙව. වොරා නං දිස්වා “අද්ධා එස ඛන්ධාචාරරක්ඛකො හවිස්සති, ඉමස්ස නිද්දං ඔක්කන්තකාලෙ විලුම්පිස්සාමා”ති අජ්ඣොත්ථරිතුං අසක්කොන්තා තත්ථ තත්ථෙව අට්ඨංසු. සොපි උපාසකො පයමයාමෙපි මජ්ඣිමයාමෙපි පච්ඡිමයාමෙපි වඩ්ඤමන්තොයෙව අට්ඨාසි. පච්චුසකාලෙ ජාතෙ වොරා ඔකාසං අලහන්තා ගහිතෙ පාසාණමුග්ගරාදයො ඡඩ්ඬෙත්වා පලායිංසු.

උපාසකොපි අත්තනො කම්මං නිට්ඨාපෙත්වා පුන සාවත්ථීං ආගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඩ්ධම්මිත්වා “හන්තෙ, අත්තානං රක්ඛමානා පරරක්ඛකා හොන්ති”ති පුච්ඡී. “ආම, උපාසක, අත්තානං රක්ඛන්තො පරමපි රක්ඛති, පරං රක්ඛන්තො අත්තානම්පි රක්ඛති”ති. සො “යාව සුභාසිතඤ්චිදං, හන්තෙ, හගවතා, අහං එකෙන සත්ථවාහෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපන්නො රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඤමන්තො ‘මං රක්ඛිස්සාමි’ති සකලසත්ථං රක්ඛි”න්ති ආහ. සත්ථා “උපාසක, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා අත්තානං රක්ඛන්තා පරං රක්ඛිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයඡ්පත්තො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවත්තෙ වසන්තො ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදං ආගන්ත්වා ජනපදචාරිකං වරන්තො එකෙන සත්ථවාහෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤට්ඨානෙන සත්ථෙ නිවිට්ඨෙ සත්ථතො අවිදුරෙ ඤානසුඛෙන විනිනාමෙන්නො අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඤමන්තො අට්ඨාසි. අථ බො පඤ්චසතා වොරා “සායමාසහත්තස්ස භුත්තකාලෙ තං සකටසත්ථං විලුම්පිස්සාමා”ති ආගන්ත්වා පරිවාරයිංසු. තෙ තං තාපසං දිස්වා “සවෙ අයං අම්භෙ පස්සිස්සති, සත්ථවාසිකානං ආරොචෙස්සති, එතස්ස නිද්දපගතවෙලාය විලුම්පිස්සාමා”ති තත්ථෙව අට්ඨංසු. තාපසො සකලම්පි රත්තිං වඩ්ඤමියෙව. වොරා ඔකාසං අලහිත්වා ගහිතගහිතෙ මුග්ගරපාසාණෙ ඡඩ්ඬෙත්වා සකටසත්ථවාසිනං සද්දං දත්වා “හොන්තො, සත්ථවාසිනො සවෙ එස රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඤමනකතාපසො අජ්ජ නාහවිස්ස, සබ්බෙ මහාවිලොපං පත්තා අහවිස්සථ, ස්වෙ තාපසස්ස මහාසක්කාරං කරෙය්‍යාථා”ති වත්වා පක්කම්මිංසු.

තෙ පහාතාය රත්තියා වොරෙහි ඡඩ්ඬිතෙ මුග්ගරපාසාණාදයො දිස්වා හීනා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “හන්තෙ, දිට්ඨා වො වොරා”ති පුච්ඡිංසු. “ආමාචුසො, දිට්ඨා”ති. “හන්තෙ, එත්තකෙවො

වොරෙ දිස්වා හයං වා සාරජ්ජං වා න උප්පජ්ජී”ති? බොධිසත්තො “ආවුසො වොරෙ දිස්වා හයං නාම සධනස්ස හොති, අහං පන නිද්ධනො, ස්වාහං කිං භායිස්සාමි. මය්හඤ්ඤි ගාමෙපි අරඤ්ඤෙපි වසන්තස්ස හයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථී”ති වත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

76.

“අසඬ්ඤායොමිති ගාමමිති, අරඤ්ඤෙ නත්ථී මෙ හයං;
උජුමග්ගං සමාරුළ්භො, මෙත්තාය කරුණාය වා”ති.

තත්ථ අසඬ්ඤායොමිති ගාමමිති සඬ්ඤාය නියුත්තො පතිට්ඨිතොති සඬ්ඤායො, න සඬ්ඤායො අසඬ්ඤායො. අහං ගාමෙ වසන්නොපි සඬ්ඤාය අප්පතිට්ඨිතත්තා අසඬ්ඤායො නිබ්භයො නිරාසඬ්ඤායො දීපෙති. අරඤ්ඤෙති ගාමගාමුප්පාරවිනිමුත්තෙ යානෙ. උජුමග්ගං සමාරුළ්භො, මෙත්තාය කරුණාය වාති අහං තිකචතුක්කජ්ඣානිකාහි මෙත්තාකරුණාහි කායවඬ්ඤාදිවරහිතං උජුං බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගං ආරුළ්භොති වදති. අථ වා පරිසුද්ධසීලතාය කායවට්ඨිතොවඬ්ඤාදිවරහිතං උජුං දෙවලොකමග්ගං ආරුළ්භොමිති දස්සෙත්වා තතො උත්තරි මෙත්තාය කරුණාය ව පතිට්ඨිතත්තා උජුං බ්‍රහ්මලොකමග්ගමපි ආරුළ්භොමිතිපි දස්සෙති. අපරිහීනජ්ඣානස්ස හි එකන්තෙන බ්‍රහ්මලොකපරායණත්තා මෙත්තාකරුණාදයො උජුමග්ගා නාම.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා තුට්ඨවිත්තෙහි තෙහි මනුස්සෙහි සක්කතො පුජිතො යාවජීවං චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සත්ථවාසිනො බුද්ධපරිසා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අසඬ්ඤායජාතකවණ්ණනා ජට්ඨා.

[77] 7. මහාසුපිනජාතකවණ්ණනා

ලාබ්‍රහ්ම සිද්ධත්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සොළස මහාසුපිනෙ ආරබ්භ කටෙසි. එකදිවසං කිර කොසලමහාරාජා රත්තිං නිද්දුපගතො පච්ඡිමයාමෙ සොළස මහාසුපිනෙ දිස්වා භීතතසිතො පබ්බජ්ඣත්වා “ඉමෙසං සුපිනානං දිට්ඨත්තා කිං නු බො මෙ හවිස්සති”ති මරණභයතජ්ජිතො සයනපිට්ඨෙ නිසින්නකොව රත්තිං වීතිනාමෙසි.

අථ නං පහාතාය රත්තියා බ්‍රාහ්මණපුරොහිතා උපසඬ්ඤාමිත්වා “සුඛං සග්ගිත්ථ, මහාරාජා”ති පුච්ඡිංසු. “කුතො මෙ ආවරියා සුඛං, අජ්ජාහං පච්චුසසමයෙ සොළස මහාසුපිනෙ පස්සිං, සොමිති තෙසං දිට්ඨකාලතො

පට්ඨාය භයජ්ජත්තො”ති. “වදෙට්, මහාරාජ, සුත්වා ජානිස්සාමා”ති චුත්තං බ්‍රාහ්මණානං දිට්ඨසුපිනෙ කට්ඨත්වා “කිං නු ඛො මෙ ඉමෙසං දිට්ඨකාරණා භවිස්සති”ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා භත්ථෙ විදුනිංසු. “කස්මා භත්ථෙ විදුනාමා”ති ච චුත්තෙ “කක්ඛළා, මහාරාජ, සුපිනා”ති. “කා තෙසං නිජ්ජත්ති භවිස්සති”ති? “රජ්ජන්තරායො ජීවිතන්තරායො හොගන්තරායොති ඉමෙසං තිණ්ණං අන්තරායානං අඤ්ඤතරො”ති. “සප්පට්ඨිකම්මා, අප්පට්ඨිකම්මා”ති? “කාමං එතෙ සුපිනා අතිඵරුසත්තා අප්පට්ඨිකම්මා, මයං පන තෙ සප්පට්ඨිකම්මෙ කරිස්සාම, එතෙ පට්ඨිකම්මාපෙතුං අසක්කොන්තානං අම්භාකං සික්ඛිතභාවො නාම කිං කරිස්සති”ති. “කිං පන කත්වා පට්ඨිකම්මාපෙස්සාමා”ති? “සබ්බවතුක්කෙන යඤ්ඤං යජිස්සාම, මහාරාජා”ති. රාජා භිතතසිතො “තෙන හි ආවරියා මම ජීවිතං තුම්භාකං භත්ථෙ හොතු, ඛිජ්ජං මෙ සොත්ථිං කරොමා”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණා “බහුං ධනං ලභිස්සාම, බහුං ඛජ්ජහොජ්ජං ආහරාපෙස්සාමා”ති භට්ඨතුට්ඨා “මා චිත්තයිත්ථ, මහාරාජා”ති රාජානං සමස්සාසෙන්වා රාජනිවෙසනා නික්ඛමිත්වා බහිනගරෙ යඤ්ඤාවාටං කත්වා බහු චතුස්පදගණෙ පුණ්ණපතීතෙ කත්වා පක්ඛිගණෙ සමාහරිත්වා “ඉදඤ්චිදඤ්ච ලද්ධං වට්ටති”ති පුනස්පුනං සඤ්චරන්ති.

අථ ඛො මල්ලිකා දෙවී තං කාරණං ඤත්වා රාජානං උපසඬ්ඨිකමිත්වා පුච්ඡි “කිං නු ඛො, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණා පුනස්පුනං සඤ්චරන්ති”ති? “සුඛිතා, ත්වං හද්දෙ, අම්භාකං කණ්ණමුලෙ ආසිවිසං වරන්තං න ජානාසි”ති. “කිං එතං, මහාරාජා”ති? මයා ඵවරුපා දුස්සුපිනා දිට්ඨා, බ්‍රාහ්මණා “තිණ්ණං අන්තරායානං අඤ්ඤතරො පඤ්ඤායතී”ති වත්වා “තෙසං පටිසාතාය යඤ්ඤං යජිස්සාමා”ති වත්වා පුනස්පුනං සඤ්චරන්ති”ති. “කිං පන තෙ, මහාරාජ, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගබ්‍රාහ්මණො සුපිනපට්ඨිකම්මං පුච්ඡිතො”ති? “කතරො පනෙස, හද්දෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගබ්‍රාහ්මණො”ති. “සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං සබ්බඤ්ඤං විසුද්ධං නික්කිලෙසං මහාබ්‍රාහ්මණං න ජානාසි. සො හි භගවා සුපිනන්තරං ජානෙය්‍ය, ගච්ඡ ත්වං පුච්ඡ තං, මහාරාජා”ති. “සාධු, දෙවී”ති රාජා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදි.

සත්ථා මධුරස්සරං නිව්ඡාරෙන්වා “කිං නු ඛො, මහාරාජ, අතිජ්ජගොච ආගතොසි”ති ආහ. අහං, භන්තෙ, පච්චුසසමයෙ සොළස මහාසුපිනෙ දිස්වා භීතො බ්‍රාහ්මණානං ආරොවෙසිං. බ්‍රාහ්මණා “කක්ඛළා, මහාරාජ, සුපිනා, එතෙසං පටිසාතත්ථාය සබ්බවතුක්කෙන යඤ්ඤං යජිස්සාමා”ති යඤ්ඤං සජ්ජෙන්ති, බහු පාණා මරණභයතජ්ජිතා, තුම්භෙ ච සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලා, අතීතානාගතපච්චුස්පන්තං උපාදාය නත්ථි සො ඤෙය්‍යධම්මො, යො වො ඤාණමුඛෙ ආපාථං නාගච්ඡති. “එතෙසං මෙ සුපිනානං නිජ්ජත්තිං කට්ඨං භගවා”ති. “එවමෙතං, මහාරාජ, සදෙවකෙ ලොකෙ මං යපෙත්වා අඤ්ඤො එතෙසං සුපිනානං අන්තරං වා නිජ්ජත්තිං

වා ජාතිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, අහං තෙ කථෙස්සාමි, අපිව බො ත්වං දිට්ඨදිට්ඨනියාමෙනෙව සුපිනෙ කථෙහි”ති. “සාධු, හත්තෙ”ති රාජා දිට්ඨනියාමෙනෙව කථෙන්නො –

“උසභා රුක්ඛා ගාවියො ගවා ව,
අස්සො කංසො සිඬිගාලී ව කුම්භො;
පොක්ඛරණී ව අපාකචන්දනං.

“ලාබ්භි සීදන්ති සිලා ජලවන්ති, මණ්ඩුකියො කණ්භසප්පෙ
ගිලන්ති;
කාකං සුවණ්ණා පරිවාරයන්ති, තසා වකා ඵලකානං භයා හී”ති. –

ඉමං මාතිකං නික්ඛිපිත්වා කථෙසි.

(1) අහං, හත්තෙ, එකං තාව සුපිනං එවං අද්දසං – වත්තාරො අඤ්ජනවණ්ණා කාලඋසභා “යුජ්ඣස්සාමා”ති වතුහි දිසාහි රාජධිගණං ආගන්ත්වා “උසභයුද්ධං පස්සිස්සාමා”ති මහාජනෙ සන්තිපතිතෙ යුජ්ඣනාකාරං දස්සෙත්වා නදිත්වා ගජ්ජිත්වා අයුජ්ඣත්වා පටික්කන්තා. ඉමං පට්ඨං සුපිනං අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? “මහාරාජ, ඉමස්ස විපාකො නෙව තව, න මම කාලෙ භවිස්සති, අනාගතෙ පන අධම්මිකානං කපණුරාජුනං අධම්මිකානඤ්ච මනුස්සානං කාලෙ ලොකෙ විපරිවත්තමානෙ කුසලෙ ඔස්සන්තෙ, අකුසලෙ උස්සන්තෙ, ලොකස්ස පරිභායනකාලෙ දෙවො න සම්මා වස්සිස්සති, මෙඝපාදා පච්ඡිජ්ජිස්සන්ති, සස්සාති මිලායිස්සන්ති, දුබ්භික්ඛං භවිස්සති, වස්සිතුකාමා විය වතුහි දිසාහි මෙඝා උට්ඨන්තිවා ඉත්ථිකාහි ආතපෙ පත්ථොනං විහිඳාදීනං තෙමනභයෙන අන්තොපවෙසිතකාලෙ පුරිසෙසු කුද්දාලපිටකහත්ථෙසු ආලිඛන්ධනත්ථාය නික්ඛන්තෙසු වස්සනාකාරං දස්සෙත්වා ගජ්ජිත්වා විජ්ජුලතා නිව්ඡාරෙත්වා තෙ උසභා විය අයුජ්ඣත්වා අවස්සිත්වා පලායිස්සන්ති. අයමෙතස්ස විපාකො. තුය්හං පන තප්පච්චයා කොචි අත්තරායො නත්ථි, අනාගතං ආරබ්භ දිට්ඨො සුපිනො එස, බ්‍රාහ්මණා පන අත්තතො ජීවිතවුත්තිං නිස්සාය කථංසිංසු”ති එවං සත්ථා සුපිනස්ස නිජ්ජිත්තිං කථෙත්වා ආහ “දුතියං කථෙහි, මහාරාජා”ති.

(2) දුතියාහං, හත්තෙ, එවං අද්දසං – බුද්දකා රුක්ඛා වෙව ගච්ඡා ව පථවිං හින්දිත්වා විදන්ථිමත්තම්පි රතනමත්තම්පි අනුග්ගන්ත්වා පුජ්ජන්ති වෙව ඵලන්ති ව. ඉමං දුතියං අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? මහාරාජ, ඉමස්සාපි විපාකො ලොකස්ස පරිභායනකාලෙ මනුස්සානං පරිත්තායුකකාලෙ භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්චි සත්තා තිබ්බරාගා භවිස්සන්ති, අසම්පත්තවයාව කුමාරියො පුරිසන්තරං ගන්ත්වා උතුනියො වෙව ගබ්භිනියො ව හුත්වා පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිස්සන්ති. බුද්දකරුක්ඛානං

පුජ්ඵං විය හි තාසං උතුනිභාවො, එලං විය ච පුත්තධීතරො භවිස්සන්ති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, තතියං කථෙහි, මහාරාජාති.

(3) ගාවියො, හන්තෙ, තද්දුජාතානං වච්ඡකානං ඛීරං පිචන්තියො අද්දසං. අයං මෙ තතියො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙ එව මනුස්සානං ජෙට්ඨාපවායිකකම්මස්ස නට්ඨකාලෙ භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි සත්තා මාතාපිතුසු වා සස්සුසසුරෙසු වා ලජ්ජං අනුපට්ඨාපෙත්වා සයමෙව කුටුම්භං සංවිදහන්තාව සාසච්ඡාදනමත්තම්පි මහල්ලකානං දාතුකාමා දස්සන්ති, අදාතුකාමා න දස්සන්ති. මහල්ලකා අනාථා අසයංවසී දාරකෙ ආරාධෙත්වා ජීවිස්සන්ති තද්දුජාතානං වච්ඡකානං ඛීරං පිචන්තියො මහාගාවියො විය. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, චතුත්ථං කථෙහි, මහාරාජාති.

(4) ධුරවාහෙ, හන්තෙ, ආරොහපරිණාහසම්පන්නෙ මහාගොණෙයුගපරම්පරාය අයොජෙත්වා තරුණෙ ගොදම්මෙ ධුරෙ යොජෙන්නෙ අද්දසං. තෙ ධුරං වහිතුං අසක්කොන්තා ඡඩ්ඛෙත්වා අට්ඨංසු, සකථානි නජ්ජවට්ටිංසු. අයං මෙ චතුත්ථො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙ එව අධම්මිකරාජුනං කාලෙ භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි අධම්මිකකපණරාජානො පණ්ඩිතානං පච්ඤ්ඤාසලානං කම්මං නිත්ථරණසමත්ථානං මහාමත්තානං යසං න දස්සන්ති. ධම්මසභායං විනිච්ඡයට්ඨානෙපි පණ්ඩිතෙ වොහාරකුසලෙ මහල්ලකෙ අමච්චෙ න යපෙස්සන්ති, තඛ්ඛිපරිතානං පන තරුණතරුණානං යසං දස්සන්ති, තථාරූපෙ එව විනිච්ඡයට්ඨානෙ යපෙස්සන්ති, තෙ රාජකම්මානි වෙච යුත්තායුත්තඤ්ඤිව අජානන්තා නෙව තං යසං උක්ඛිපිතුං සක්ඛිස්සන්ති, න රාජකම්මානි නිත්ථරිතුං. තෙ අසක්කොන්තා කම්මධුරං ඡඩ්ඛෙස්සන්ති, මහල්ලකාපි පණ්ඩිතාමච්චා යසං අලහන්තා කිච්චානි නිත්ථරිතුං සමත්ථාපි ‘‘කිං අම්භාකං එතෙහි, මයං බාහිරකා ජාතා, අඛහන්තරිකා තරුණදාරකා ජානිස්සන්ති’’ති උජ්ජන්තානි කම්මානි න කරිස්සන්ති, එවං සඛ්ඛථාපි තෙසං රාජුනං භානියෙව භවිස්සති, ධුරං වහිතුං අසමත්ථානං වච්ඡදම්මානං ධුරෙ යොජිතකාලො විය, ධුරවාහානඤ්ඤිව මහාගොණානං යුගපරම්පරාය අයොජිතකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, පඤ්චමං කථෙහි, මහාරාජාති.

(5) හන්තෙ, එකං උභතොමුඛං අස්සං අද්දසං, තස්ස ද්විසු පස්සෙසු යවසං දෙන්ති, සො ද්විහි මුඛෙහි බාදති. අයං මෙ පඤ්චමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ අධම්මිකරාජකාලෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි අධම්මිකා බාලරාජානො අධම්මිකෙ ලොලමනුස්සෙ විනිච්ඡයෙ යපෙස්සන්ති, තෙ පාපපුඤ්ඤසු අනාදරා බාලා සභායං නිසීදිත්වා විනිච්ඡයං දෙන්තා උහින්තම්පි අත්ථපච්චත්ථිකානං

හත්ථනො ලඤ්ජං ගහෙත්වා බාදිස්සන්ති අස්සො විය ද්විති මුඛෙහි යවසං.
ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, ඡට්ඨං කථෙහි, මහාරාජාති.

(6) හන්තෙ, මහාජනො සතසහස්සග්ගස්සනිකං සුවණ්ණපාතිං සම්මජ්ජිත්වා “ඉධ පස්සාවං කරොහි”ති එකස්ස ජරසිඬගාලස්ස උපනාමෙසි, තං තත්ථ පස්සාවං කරොන්තං අද්දසං. අයං මෙ ඡට්ඨො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙයෙව භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි අධම්මිකා විජාතිරාජානො ජාතිසම්පන්නානං කුලපුත්තානං ආසඬකාය යසං න දස්සන්ති, අකුලිනානංයෙව දස්සන්ති. එවං මහාකුලානි දුග්ගතානි භවිස්සන්ති, ලාමකකුලානි ඉස්සරානි. තෙ ච කුලිනපුරිසා ජීවිතුං අසක්කොන්තා “ඉමෙ නිස්සාය ජීවිස්සාමා”ති අකුලිනානං ධීතරො දස්සන්ති, ඉති තාසං කුලධීතානං අකුලිනෙහි සද්ධිං සංවාසො ජරසිඬගාලස්ස සුවණ්ණපාතියං පස්සාවකරණසදිසො භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, සත්තමං කථෙහිති.

(7) හන්තෙ, එකො පුරිසො රජ්ජුං වට්ඨෙත්වා වට්ඨෙත්වා පාදමුලෙ නික්ඛිපති, තෙන නිසින්නපීඨස්ස හෙට්ඨා සයිතා එකා ජාතසිඬගාලී තස්ස අජානන්තස්සෙව තං බාදති, එවාහං අද්දසං. අයං මෙ සත්තමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි ඉත්ථියො පුරිසලොලා සුරාලොලා අලඬකාරලොලා විසිබාලොලා ආමිසලොලා භවිස්සන්ති දුස්සීලා දුරාවාරා, තා සාමිකෙහි කසිගොරක්ඛාදීනි කම්මානි කත්වා කිව්ඡෙන කසිරෙන සම්භතං ධනං ජාරෙහි සද්ධිං සුරං පිවන්තියො මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරයමානා අන්තොගෙහෙ අව්වායිකම්පි කිව්වං අනොලොකෙත්වා ගෙහෙ පරික්ඛෙපස්ස උපරිභාගෙනපි ඡිද්දට්ඨානෙනපි ජාරෙ උපධාරයමානා ස්වෙ චපිතබ්බයුත්තකං ඛිජම්පි කොට්ඨෙත්වා යාගුහත්තඛජ්ජකාදීනි සම්පාදෙත්වා බාදමානා විලුම්පිස්සන්ති හෙට්ඨාපීඨකෙ නිපන්නජාතසිඬගාලී විය වට්ඨෙත්වා වට්ඨෙත්වා පාදමුලෙ නික්ඛිත්තරජ්ජුං. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, අට්ඨමං කථෙහිති.

(8) හන්තෙ, රාජද්වාරෙ බහුහි තුව්ඡකුම්භෙහි පරිවාරෙත්වා යපිතං එකං මහන්තං පුරිතකුම්භං අද්දසං. වත්තාරොපි පන වණ්ණා චතුහි දිසාහි චතුහි අනුදිසාහි ච සට්ඨෙහි උදකං ආහරිත්වා ආහරිත්වා පුරිතකුම්භමෙව පුරෙත්ති, පුරිතපුරිතං උදකං උත්තරිත්වා පලායති, තෙපි පුනඡපුනං තත්ථෙව උදකං ආසිඤ්චන්ති, තුව්ඡකුම්භෙ පන ඔලොකෙත්තාපි නත්ථි. අයං මෙ අට්ඨමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි ලොකො පරිභායිස්සති, රට්ඨං නිරොජං භවිස්සති, රාජානො දුග්ගතා කපණා භවිස්සන්ති. යො ඉස්සරො භවිස්සති, තස්ස හණ්ඩාගාරෙ සතසහස්සමත්තා කභාපණා භවිස්සන්ති, තෙ එවං දුග්ගතා සබ්බෙ ජානපදෙ අත්තනොව කම්මෙ කාරෙස්සන්ති, උපද්දුතා

මනුස්සා සකෙ කම්මන්තෙ ඡඩ්ඛෙත්වා රාජ්ජනඤ්ඤෙව අත්ථාය පුබ්බණ්ණාපරණ්ණානි වපන්තා රක්ඛන්තා ලායන්තා මද්දන්තා පච්චෙසන්තා උච්ඡුඛෙත්තානි කරොන්තා යන්තානි කරොන්තා යන්තානි වාහෙන්තා චාණිකාදීනි පවන්තා පුජ්චාරාමෙ ච ඵලාරාමෙ ච කරොන්තා තත්ථ තත්ථ නිජ්ජන්තානි පුබ්බණ්ණාදීනි ආහරිත්වා රඤ්ඤො කොට්ඨාගාරමෙව පුරෙස්සන්ති, අත්තනො ගෙහෙසු තුව්ඡකොට්ඨෙ ඔලොකෙන්තාපි න හවිස්සන්ති, තුව්ඡකුම්භෙ අනොලොකෙන්වා පුරිතකුම්භෙ පුරණසදිසමෙව හවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, නවමං කථෙහීති.

(9) හන්තෙ, එකං පඤ්චවණ්ණපද්ධමසඤ්ජන්තං ගම්භීරං සබ්බතො තිත්ථං පොක්ඛරණං අද්දසං. සමන්තතො ද්විපදවතුප්පදා ඔතරිත්වා තත්ථ පාතීයං පිවන්ති. තස්සා මජ්ඣෙ ගම්භීරට්ඨානෙ උදකං ආචිලං, තීරප්පදෙසෙසු ද්විපදවතුප්පදානං අක්කමට්ඨානෙ අච්ඡං විජ්ජසන්තං අනාචිලං. ඵවාහං අද්දසං. අයං මෙ නවමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො හවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්චි රාජානො අධම්මිකා හවිස්සන්ති, ඡන්දාදිවසෙන අග්නිං ගච්ඡන්තා රජ්ජං කාරෙස්සන්ති, ධම්මෙන විනිච්ඡයං නාම න දස්සන්ති, ලඤ්ජවිත්තකා හවිස්සන්ති ධනලොලා, රට්ඨවාසිකෙසු තෙසං ඛන්තිමෙත්තානුද්දයා නාම න හවිස්සන්ති, කක්ඛලා ඵරුසා උච්ඡුයන්තෙ උච්ඡුගණ්ඨිකා විය මනුස්සෙ පිළෙන්නා නානප්පකාරෙන බලිං උජ්ජාදෙන්තා ධනං ගණ්ඨිස්සන්ති. මනුස්සා බලිපිළිතා කිඤ්චි දාතුං අසක්කොන්තා ගාමනිගමාදයො ඡඩ්ඛෙත්වා පච්චන්තං ගන්ත්වා වාසං කප්පෙස්සන්ති, මජ්ඣමජ්ජනපදො සුඤ්ඤො හවිස්සති, පච්චන්තො සනවාසො සෙය්‍යාථාපි පොක්ඛරණියා මජ්ඣෙ උදකං ආචිලං පරියන්තෙ විජ්ජසන්තං. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, දසමං කථෙහීති.

(10) හන්තෙ, එකිස්සායෙව කුම්භියා පච්චමානං ඔදනං අපාකං අද්දසං “අපාක”න්ති විචාරෙත්වා විහජිත්වා යපිතං විය තීහාකාරෙහි පච්චමානං, එකස්මිං පස්සෙ අතිකිලින්නො හොති, එකස්මිං උත්තණ්ඩුලො, එකස්මිං සුපක්කොති. අයං මෙ දසමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො හවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්චි රාජානො අධම්මිකා හවිස්සන්ති, තෙසු අධම්මිකෙසු රාජයුත්තාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාපි නෙගමජානපදාපිති සමණබ්‍රාහ්මණෙ උපාදාය සබ්බෙ මනුස්සා අධම්මිකා හවිස්සන්ති, තතො තෙසං ආරක්ඛදෙවතා, බලිපටිග්ගාහිකා දෙවතා, රුක්ඛදෙවතා, ආකාසට්ඨදෙවතානි ඵවං දෙවතාපි අධම්මිකා හවිස්සන්ති. අධම්මිකරාජ්ජනඤ්ච රජ්ජෙ වාතා විසමා බරා වාසිස්සන්ති, තෙ ආකාසට්ඨවිමානානි කම්පෙස්සන්ති, තෙසු කම්පිතෙසු දෙවතා කුපිතා දෙවං වස්සිතුං න දස්සන්ති, වස්සමානොපි සකලරට්ඨෙ එකප්පහාරෙන න වස්සිස්සති, වස්සමානොපි සබ්බත්ථ කසිකම්මස්ස වා වජ්ජකම්මස්ස වා

උපකාරකො හුත්වා න වස්සිස්සති. යථා ච රටියෙ, එවං ජනපදෙපි ගාමෙපි එකතළාකෙපි එකසරෙපි එකජපහාරෙනෙව න වස්සිස්සති, තළාකස්ස උපරිභාගෙ වස්සන්තො හෙට්ඨාභාගෙ න වස්සිස්සති, හෙට්ඨා වස්සන්තො උපරි න වස්සිස්සති. එකස්මිං භාගෙ සස්සං අතිවස්සෙන නස්සිස්සති, එකස්මිං අවස්සනෙන මිලායිස්සති, එකස්මිං සම්මා වස්සමානො සම්පාදෙස්සති. එවං එකස්ස රඤ්ඤො රජ්ජෙ චුත්තසස්සා තිජ්ජකාරා භවිස්සන්ති එකකුම්භියා ඔදනො විය. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, එකාදසමං කථෙහීති.

(11) හන්තෙ, සතසහස්සග්ගසනිකං චන්දනසාරං පුත්තිකක්කෙන වික්කිණන්තෙ අද්දසං. අයං මෙ එකාදසමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව මය්හං සාසනෙ පරිභායන්තෙ විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි පච්චයලොලා අලජ්ජී හික්ඛු බහු භවිස්සන්ති, තෙ මයා පච්චයලොලුප්පං නිම්මට්ඨන්වා කට්ඨධම්මදෙසනං චීවරාදිවතුපච්චයහෙතු පරෙසං දෙසෙස්සන්ති, පච්චයෙහි මුව්ඡිතා නිස්සරණපක්කෙ යිතා නිබ්බානාහිමුඛං කත්වා දෙසෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති, කෙවලං “පදබ්බාඤ්ජනසම්පත්තිඤ්චෙව මධුරසද්දඤ්ච සුත්වා මහග්ගානි චීවරාදීනි දස්සන්ති” ඉච්චෙවං දෙසෙස්සන්ති. අපරෙ අන්තරචීචිවතුක්කරාජද්වාරාදීසු නිසිදිත්වා කභාපණඅඬ්ඬකභාපණපාදමාසකරුපාදීනිපි නිස්සාය දෙසෙස්සන්ති. ඉති මයා නිබ්බානග්ගසනකං කත්වා දෙසිතං ධම්මං චතුපච්චයත්ථාය චෙව කභාපණඅඬ්ඬකභාපණාදීනං අත්ථාය ච වික්කිණිත්වා දෙසෙන්නා සතසහස්සග්ගසනකං චන්දනසාරං පුත්තිකක්කෙන වික්කිණන්තා විය භවිස්සන්ති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, ද්වාදසමං කථෙහීති.

(12) හන්තෙ, තුව්ඡලාබ්බනි උදකෙ සිදන්තානි අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ අධම්මිකරාජකාලෙ ලොකෙ විපරිවත්තන්තෙයෙව විපාකො භවිස්සති. තදා හි රාජානො ජාතිසම්පන්නානං කුලපුත්තානං යසං න දස්සන්ති, අකුලීනානංයෙව දස්සන්ති, තෙ ඉස්සරා භවිස්සන්ති, ඉතරෙ දලිද්දා. රාජසම්මුඛෙපි රාජද්වාරෙපි අමච්චසම්මුඛෙපි විනිච්ඡයට්ඨානෙපි තුව්ඡලාබ්බසදිසානං අකුලීනානංයෙව කථා ඔසිදිත්වා යිතා විය නිච්චලා සුජ්ජනිට්ඨිතා භවිස්සති. සඬ්ඝසන්නිපාතෙසුපි සඬ්ඝකම්මගණකම්මට්ඨානෙසු චෙව පත්තචීවරපරිවෙණාදිවිනිච්ඡයට්ඨානෙසු ච දුස්සිලානං පාපපුග්ගලානංයෙව කථා නිය්‍යානිකා භවිස්සති, න ලජ්ජිහික්ඛුනන්ති එවං සබ්බථාපි තුව්ඡලාබ්බසිද්ධකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, තෙරසමං කථෙහීති.

(13) හන්තෙ, මහන්තමහන්තා කුටාගාරජ්ජමාණා සනසිලා නාථා විය උදකෙ ජලවමානා අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි තාදිසෙයෙව

කාලෙ විපාකො භවිස්සති. තදා හි අධම්මිකරාජානො අකුලීනානං යසං දස්සන්ති, තෙ ඉස්සරා භවිස්සන්ති, කුලීනා දුග්ගතා. තෙසු න කෙච්ඡි ගාරවං කරිස්සන්ති, ඉතරෙසුයෙව කරිස්සන්ති. රාජසම්මුඛෙ වා අමච්චසම්මුඛෙ වා විනිච්ඡයට්ඨානෙ වා විනිච්ඡයකුසලානං සනසිලාසදිසානං කුලපුත්තානං කථා න ඔගාහිත්වා පතිට්ඨහිස්සති. තෙසු කථෙත්තෙසු “කිං ඉමෙ කථෙන්නී”ති ඉතරෙ පරිභාසමෙව කරිස්සන්ති. හික්ඛුසන්නිපාතෙසුපි චුත්තජපකාරෙසු යානෙසු නෙව පෙසලෙ හික්ඛු ගරුකාතඛිකෙ මඤ්ඤිස්සන්ති, නාපි තෙසං කථා පරියොගාහිත්වා පතිට්ඨහිස්සති, සිලානං ජලවතකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, වුද්දසමං කථෙහීති.

(14) හන්තෙ, බුද්දකමධුකපුජ්ඣපමාණා මණ්ඩුකියො මහන්තමහන්තෙ කණ්භසජ්ජෙ වෙගෙන අනුබන්ධිත්වා උජ්ජලනාලෙ විය ඡින්නිත්වා ඡින්නිත්වා මංසං බාදිත්වා ගිලන්තියො අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සපි ලොකෙ පරිභායන්තෙ අනාගතෙ එව විපාකො භවිස්සති. තදා හි මනුස්සා තිබ්බරාගජාතිකා කිලෙසානුචත්තකා හුත්වා තරුණතරුණානං අත්තනො හරියානං වසෙ වත්තිස්සන්ති, ගෙහෙ දාසකම්මකරාදයොපි ගොමහිංසාදයොපි හිරඤ්ඤසුවණ්ණම්පි සබ්බං තාසඤ්ඤෙව ආයත්තං භවිස්සති. “අසුකං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං වා පරිච්ඡදාදිජාතං වා කහ”න්ති චුත්තෙ “යත්ථ වා තත්ථ වා භොතු, කිං තුය්හිමිනා බ්‍යාපාරෙන, ත්වං මය්හං සරෙ සන්නං වා අසන්නං වා ජාතිතුකාමො ජාතො”ති වත්වා නානජපකාරෙහි අක්කොසිත්වා මුඛසත්තිහි කොට්ටෙත්වා දාසවෙටකෙ විය අත්තනො වසෙ කත්වා අත්තනො ඉස්සරියං පවත්තෙස්සන්ති. එවං මධුකපුජ්ඣපමාණානං මණ්ඩුකපොතිකානං ආසිවිසෙ කණ්භසජ්ජෙ ගිලනකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, පන්තරසමං කථෙහීති.

(15) හන්තෙ, දසහි අසද්ධම්මෙහි සමන්තාගතං ගාමගොවරං කාකං කඤ්චනවණ්ණතාය “සුවණ්ණා”ති ලද්ධනාමෙ සුවණ්ණරාජහංසෙ පරිවාරෙන්තෙ අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ දුබ්බලරාජකාලෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි රාජානො හත්ථිසිජ්ජාදීසු අකුසලා යුද්ධෙසු අවිසාරදා භවිස්සන්ති, තෙ අත්තනො රජ්ජවිපත්තිං ආසඬ්ඤානා සමානජාතිකානං කුලපුත්තානං ඉස්සරියං අදත්වා අත්තනො පාදමුලිකන්භාපකකජ්ජකාදීනං දස්සන්ති, ජාතිගොත්තසම්පන්නා කුලපුත්තා රාජකුලෙ පතිට්ඨං අලභමානා ජීවිකං කජ්ජෙතුං අසමත්ථා හුත්වා ඉස්සරියෙ යිතෙ ජාතිගොත්තහීනෙ අකුලීනෙ උපට්ඨහන්තා විවරිස්සන්ති, සුවණ්ණරාජහංසෙහි කාකස්ස පරිවාරිතකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී, සොළසමං කථෙහීති.

(16) භත්තෙ, පුබ්බෙ දීපිනො ඵළකෙ බාදන්ති, අහං පන ඵළකෙ දීපිනො අනුබන්ධිත්වා මුරුමුරුති බාදන්තෙ අද්දසං. අට්ඨකංකෙ තසා වකා ඵළකෙ දුරතොව දිස්වා තසිතා තාසප්පත්තා හුත්වා ඵළකානං භයාපලායිත්වා ගුම්බගහනාදීනි පවිසිත්වා නිලීයිංසු, එවාහං අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සපි අනාගතෙ අධම්මිකරාජකාලෙයෙව විපාකො භවිස්සති. තදා හි අකුලීනා රාජවල්ලහා ඉස්සරා භවිස්සන්ති, කුලීනා අපඤ්ඤාතා දුග්ගතා. තෙ රාජවල්ලහා රාජානං අත්තනො කථං ගාභාපෙත්වා විනිවිජයට්ඨානාදීසු බලවන්තො හුත්වා කුලීනානං පටෙණිආගතාති ඛේත්තවත්ථාදීනි “අම්භාකං සන්තකාති එතානී”ති අභියුක්ඡිත්වා තෙසු “න තුම්භාකං, අම්භාක”න්ති ආගන්ත්වා විනිවිජයට්ඨානාදීසු විවදන්තෙසු චේත්තලතාදීනි පහරාපෙත්වා ගීවායං ගහෙත්වා අපකඨ්ඨාපෙත්වා “අත්තනො පමාණං න ජානාථ, අම්භෙහි සද්ධිං විවදථ, ඉදානි වො රඤ්ඤො කථෙත්වා භත්ථපාදවිජේදනාදීනි කාරෙස්සාමා”ති සන්තජ්ජෙස්සන්ති. තෙ තෙසං භයෙන අත්තනො සන්තකාති වත්ථුනි “තුම්භාකංයෙවෙනාති ගණ්හථා”ති නියයාදෙන්වා අත්තනො ගෙහාති පවිසිත්වා භිතා නිපජ්ජිස්සන්ති. පාපහික්ඛුපි පෙසලෙ හික්ඛු යථාරුචි විහෙයෙස්සන්ති, තෙ පෙසලා හික්ඛු පට්ඨරණං අලභමානා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගහනට්ඨානෙසු නිලීයිස්සන්ති. එවං භීතජව්චෙහි චෙව පාපහික්ඛුහි ච උපද්දුතානං ජාතිමන්තකුලපුත්තානඤ්චෙව පෙසලහික්ඛුනඤ්ච ඵළකානං භයෙන තසවකානං පලායනකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි. අයම්පි හි සුපිනො අනාගතංයෙව ආරබ්භ දිට්ඨො. බ්‍රාහ්මණා පන න ධම්මසුධම්මතාය තයි සිනෙහෙන කථයිංසු, “බහුධනං ලභිස්සාමා”ති ආමිසාපෙක්ඛතාය ජීවිතවුත්තිං නිස්සාය කථයිංසුති.

එවං සත්ථා සොළසන්තං මහාසුපිනානං නිජ්ජන්ති. කථෙත්වා “න ඛො, මහාරාජ, එතරහි ත්වඤ්ඤෙව ඉමෙ සුපිනෙ අද්දස, පොරාණකරාජානොපි අද්දසංසු. බ්‍රාහ්මණාපි නෙසං එවමෙව ඉමෙ සුපිනෙ ගහෙත්වා යඤ්ඤමත්ථකෙ බිපිංසු, තතො පණ්ඩිතෙහි දින්තනයෙන ගන්ත්වා බොධිසත්තං පුච්ඡිංසු. පොරාණකා පණ්ඩිතාපි නෙසං ඉමෙ සුපිනෙ කථෙත්තා ඉමිනාව නියාමෙන කථෙසු”න්ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා චෙව සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙන්වා හිමවන්තජ්ජදෙසෙ ඤානකීළං කීළන්තො විහරති. තදා බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො ඉමිනාව නියාමෙන ඉමෙ සුපිනෙ දිස්වා බ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා එවමෙව යඤ්ඤං යජිතුං ආරභිංසු. තෙසු පුරොහිතස්ස අන්තෙවාසිකමාණුවො පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො ආවරියං ආහ - “ආවරිය, තුම්භෙහි මයං තයො චෙදෙ

උග්ගණ්භාපිතා, නනු තෙසු එකං මාරෙත්වා එකස්ස සොත්ථිකම්මස්ස කාරණං නාම නත්ථි”ති. තාත, ඉමිනා උපායෙන අම්භාකං බහුධනං උප්පජ්ජිස්සති, ත්වං පන රඤ්ඤො ධනං රක්ඛිතුකාමො මඤ්ඤෙති. මාණුවො “තෙන හි, ආවරිය, තුම්භෙ තුම්භාකං කම්මං කරොථ, අහං තුම්භාකං සන්තිකෙ කිං කරිස්සාමි”ති විවරන්තො රඤ්ඤො උය්‍යානං අගමාසි.

තං දිවසමෙව බොධිසත්තොපි තං කාරණං ඤත්වා “අජ්ජ මග්ගි මනුස්සපථං ගතෙ මහාජනස්ස බන්ධනා මොක්ඛො භවිස්සති”ති ආකාසෙන ගන්ත්වා උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා සුවණ්ණපට්ඨා විය මඬගලසිලාතලෙ නිසිදි. මාණුවො බොධිසත්තං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා පටිසන්ථාරමකාසි. බොධිසත්තොපි තෙන සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “කිං නු බො, මාණව, රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති”ති පුච්ඡි. “හන්තෙ, රාජා නාම ධම්මිකො, අපිච බො තං බ්‍රාහ්මණා අතිත්ථෙප්පක්ඛන්දාපෙ”න්ති. රාජා සොළස සුපිනෙ දිස්වා බ්‍රාහ්මණානං ආරොචෙසි. බ්‍රාහ්මණා “යඤ්ඤං යජිස්සාමා”ති ආරද්ධා. කිං නු බො, හන්තෙ, “අයං නාම ඉමෙසං සුපිනානං නිජ්චත්ති”ති රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා තුම්භාකං මහාජනං භයා මොචෙතුං න වට්ටති. මයං බො, මාණව, රාජානං න ජානාම, රාජාපි අම්භෙ න ජානාති. සථෙ පන ඉධාගන්ත්වා පුච්ඡෙය්‍ය, කථෙය්‍යාමස්ස මයන්ති. මාණුවො “අහං, හන්තෙ, තං ආනෙස්සාමි, තුම්භෙ මමාගමනං උදික්ඛන්තා මුහුත්තං නිසිද්ධා”ති බොධිසත්තං පටිජානාපෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, එකො ආකාසචාරිකො තාපසො තුම්භාකං උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා ‘තුම්භෙහි දිට්ඨසුපිනානං නිජ්චත්ති. කථෙස්සාමි’ති තුම්භෙ පක්කොසති”ති ආහ.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා තාවදෙව මහන්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා තාපසං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිත්තො පුච්ඡි “තුම්භෙ කිර, හන්තෙ, මයා දිට්ඨසුපිනානං නිජ්චත්ති. ජානාථා”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි කථෙථා”ති. “කථෙමි, මහාරාජ, යථාදිට්ඨෙ තාව සුපිනෙ මං සාවෙහි”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති රාජා —

77.

“උසභා රුක්ඛා ගාවියො ගවා ව,
අස්සො කංසො සිඬිගාලී ව කුම්භො;
පොක්ඛරණී ව අපාකචන්දනං.

“ලාබ්‍රති සිදන්ති සිලා ප්ලවන්ති, මණ්ඩුකියො කණ්භසප්පෙ
ගිලන්ති;
කාකං සුවණ්ණා පරිවාරයන්ති, තසා වකා ඵලකානං භයා හි”ති. —

වත්වා පසෙනදිරඤ්ඤා කලීතනියාමෙනෙව සුපිනෙ කටෙසි.

බොධිසත්තොපි තෙසං ඉදානි සත්ථාරා කලීතනියාමෙනෙව විත්ථාරතො නිජ්චත්තිං කටෙත්වා පරියොසානෙ සයං ඉදං කටෙසි -

“විපරියාසො වත්තති නයිධ මත්ථී”ති;

තත්‍රායමත්ථො - අයං, මහාරාජ, ඉමෙසං සුපිනානං නිජ්චත්ති. යං පනෙතං තෙසං පටිඝාතත්ථාය යඤ්ඤකම්මං වත්තති, තං විපරියාසො වත්තති විපරිතතො වත්තති, විපල්ලාසෙන වත්තතිති වුත්තං හොති. කිංකාරණා? ඉමෙසඤ්ඤි නිජ්චත්ති නාම ලොකස්ස විපරිවත්තනකාලෙ, අකාරණස්ස කාරණන්ති ගහණකාලෙ, කාරණස්ස අකාරණන්ති ඡඩ්ඛනකාලෙ, අභූතස්ස භූතන්ති ගහණකාලෙ, භූතස්ස අභූතන්ති ජහනකාලෙ, අලජ්ජීනං උස්සන්තකාලෙ, ලජ්ජීනඤ්ච පරිහීනකාලෙ භවිස්සති. නයිධ මත්ථීති ඉදානි පන තව වා මම වා කාලෙ ඉධ ඉමස්මිං පුරිසයුගෙ වත්තමානෙ එතෙසං නිජ්චත්ති නත්ථී. තස්මා එතෙසං පටිඝාතාය වත්තමානං යඤ්ඤකම්මං විපල්ලාසෙන වත්තති, අලං තෙන. නත්ථී තෙ ඉතොනිදානං භයං වා ඡම්භිතත්තං වාති මහාපුරිසො රාජානං සමස්සාසෙත්වා මහාජනං බන්ධනා මොචෙත්වා පුන ආකාසෙ යත්වා රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා පසුඝාතයඤ්ඤං මා යජී”ති ධම්මං දෙසෙත්වා ආකාසෙනෙව අත්තතො වසනට්ඨානං අගමාසි. රාජාපි තස්ස ඔවාදෙ යීතො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “සුපිනපච්චයා තෙ භයං නත්ථී, භරෙතං යඤ්ඤ”න්ති යඤ්ඤං භාරෙත්වා මහාජනස්ස ජීවිතදානං දත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, මාණුවො සාරිපුත්තො, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පරිනිබ්බුතෙ පන භගවති සඬ්භිතිකාරකා “උසභා”තිආදීනි තීණි පදානි අට්ඨකථං ආරොපෙත්වා “ලාබ්‍රහ්මී”තිආදීනි වත්තාරි පදානි එකං ගාථං කත්වා එකකනිපාතපාළිං ආරොපෙසුන්ති.

මහාසුපිනජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[78] 8. ඉල්ලිසජාතකවණ්ණනා

උහො බඤ්ජාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මච්ඡරියකොසියසෙට්ඨිං ආරබ්භ කටෙසි. රාජගහනගරස්ස කිර අවිදුරෙ සක්කාරං නාම නිගමො අහොසි, තත්ථෙට්ඨකො මච්ඡරියකොසියො නාම සෙට්ඨි අසිතිකොට්චිභවො පටිවසති. සො තිණග්ගෙන තෙලබ්බන්දුමත්තම්පි නෙව පරෙසං දෙති, න අත්තනා පරිභුඤ්ජති. ඉති තස්ස තං විභවජාතං නෙව

පුත්තදාරාදීනං, න සමණධ්‍රාග්මණානං අත්ථං අනුභොති,
රක්ඛසපරිග්ගහිතපොක්ඛරණී විය අපරිභොගං තිට්ඨති.

සත්ථා එකදිවසං පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය
සකලලොකධාතුයං බොධනෙයාබන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො
පඤ්චවත්තාලීසයොජනමත්ථකෙ වසන්තස්ස තස්ස සෙට්ඨිනො
සපජාපතිකස්ස සොනාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං අද්දස. තතො පුරිමදිවසෙ
පන රාජානං උපට්ඨාතුං රාජගෙහං ගන්ත්වා රාජ්‍යපට්ඨානං කත්වා
ආගච්ඡන්තො එකං ඡාතජ්ඣන්තං ජනපදමනුස්සං කුම්මාසපුරං කපල්ලපුට්ඨං
බාදන්තං දිස්වා තත්ථ පිපාසං උප්පාදෙන්වා අත්තනො සරං ගන්ත්වා
චිත්තෙසි “සවාහං ‘කපල්ලපුට්ඨං බාදිතුකාමොම්හි’ති වක්ඛාමි, බහු මයා
සද්ධිං බාදිතුකාමා භවිස්සන්ති, එවං මෙ බහුති තණ්ඩුලසජ්ජිමධුපාණිතාදීනි
පරික්ඛයං ගමිස්සන්ති, න කස්සචි කට්ඨෙස්සාමි”ති තණ්හං අධිවාසෙන්තො
විවරති. සො ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ උප්පණ්ඩුපණ්ඩුකජාතො
ධමනිසන්ථතගන්තො ජාතො. තතො තණ්හං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො
ගබ්හං පවිසිත්වා මඤ්චකං උපගුහිත්වා නිපජ්ජි. එවංගතොපි
ධනභානිභයෙන කස්සචි කිඤ්චි න කට්ඨෙසි.

අථ නං හරියා උපසඬ්ඨකමිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජිත්වා “කිං තෙ සාමි,
අභාසුක”න්ති පුච්ඡි. “න මෙ කිඤ්චි අභාසුකං අත්ථි”ති. “කිං නු බො තෙ
රාජා කුපිතො”ති? “රාජාපි මෙ න කුප්පති”ති. “අථ කිං තෙ පුත්තධිතාහි
වා දාසකම්මකරාදීහි වා කිඤ්චි අමනාපං කතං අත්ථි”ති? “එවරුපමපි
නත්ථි”ති. “කිස්මිඤ්චි පන තෙ තණ්හා අත්ථි”ති? එවං වුත්තෙපි
ධනභානිභයෙන කිඤ්චි අවත්වා නිස්සද්දොව නිපජ්ජි. අථ නං හරියා
“කට්ඨෙහි, සාමි, කිස්මිං තෙ තණ්හා”ති ආහ. සො වචනං පරිගිලන්තො විය
“අත්ථි මෙ එකා තණ්හා”ති ආහ. “කිං තණ්හා, සාමි”ති? “කපල්ලපුට්ඨං
බාදිතුකාමොම්හි”ති. “අථ කිමත්ථං න කට්ඨෙසි, කිං ත්වං දලිද්දො, ඉදානි
සකලසක්කාරනිගමවාසීනං පහොනකෙ කපල්ලපුට්ඨෙ පච්ඡස්සාමි”ති? “කිං
තෙ එතෙහි, තෙ අත්තනො කම්මං කත්වා බාදිස්සන්ති”ති? “තෙන හි
එකරච්ඡවාසීනං පහොනකෙ පචාමි”ති. ජානාමහං තව මහද්ධනභාවන්ති.
“තෙන හි ඉමස්මිං ගෙහමත්තෙ සබ්බෙසං පහොනකං කත්වා පචාමි”ති.
“ජානාමහං තව මහජ්ඣාසයභාව”න්ති. “තෙන හි තෙ
පුත්තදාරමත්තස්සෙව පහොනකං කත්වා පචාමි”ති. “කිං පන තෙ
එතෙහි”ති? “තෙන හි තුය්හඤ්ච මය්හඤ්ච පහොනකං කත්වා පචාමි”ති.
“ත්වං කිං කරිස්සසි”ති? “තෙන හි එකස්සෙව තෙ පහොනකං කත්වා
පචාමි”ති. “ඉමස්මිං යානෙ පච්චමානං බහු පච්චාසිසන්ති, සකලතණ්ඩුලෙ
යපෙත්වා හින්තතණ්ඩුලෙ ව උද්ධනකපල්ලාදීනි ව ආදාය ථොකං
බීරසජ්ජිමධුපාණිතඤ්ච ගහෙන්වා සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලං
ආරුය්හ පව, තත්ථාහං එකකොව නිසිදිත්වා බාදිස්සාමි”ති. සා “සාධු”ති
පටිස්සුණිත්වා ගහෙනබ්බං ගාභාපෙත්වා පාසාදං ආරුය්හ දාසියො

විස්සජ්ජේත්වා සෙට්ඨිං පක්කොසාපෙසි. සො ආදිතො පට්ඨාය ද්වාරානි පිදහන්තො සබ්බද්වාරෙසු සුවිසට්ඨානි දත්වා සත්තමතලං අභිරුහිත්වා තත්ථ පිදාරං පිදහිත්වා නිසීදි. හරියාපිස්ස උද්ධනෙ අග්ගිං ජාලෙත්වා කපල්ලකං ආරොපෙත්වා පුට්ඨෙ පවිතුං ආරහි.

අථ සත්ථා ජාතොව මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං ආමන්තෙසි, “එසො, මොග්ගල්ලාන, රාජගහනගරස්ස අවිදුරෙ සක්කාරනිගමෙ මච්ඡරියකොසියසෙට්ඨි ‘කපල්ලපුට්ඨෙ බාදිස්සාමි’ති අඤ්ඤෙසං දස්සනහයෙන සත්තභූමිකෙ පාසාදෙ කපල්ලපුට්ඨෙ පවාපෙනි. ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා තං සෙට්ඨිං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා උභොපි ජයම්පතිකෙ පුට්ඨෙ ච බීරසජ්ජිමධුචාණිකාදීනි ච ගාභාපෙත්වා අත්තනො බලෙන ජෙතවනං ආනෙහි. අජ්ජාහං පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං විහාරෙයෙව නිසීදිස්සාමි, පුට්ඨෙහෙව හත්තකිච්චං කරිස්සාමි”ති. ථෙරො “සාධු, හන්තෙ”ති සත්ථු වචනං සම්පට්ඨිත්වා තාවදෙව ඉද්ධිබලෙන තං නිගමං ගන්ත්වා තස්ස පාසාදස්ස සිහපඤ්ජරද්වාරෙ සුනිවත්ථො සුපාරුතො ආකාසෙයෙව මණිරූපකං විය අට්ඨාසි.

මහාසෙට්ඨිනො ථෙරං දිස්වාච හදයමංසං කම්පි. සො “අහං එවරූපානඤ්ඤෙව හයෙන ඉමං යානං ආගතො, අයඤ්ච ආගන්ත්වා වාතපානද්වාරෙ යිතො”ති ගහෙනබ්බගහණං අපස්සන්තො අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය දොසෙන තට්ඨවායන්තො එවමාහ “සමණ, ආකාසෙ යත්වා ත්වං කිං ලහිස්සසි, ආකාසෙ අපදෙ පදං දස්සෙත්වා චඬිකමන්තොපි නෙව ලහිස්සසි”ති. ථෙරො තස්මිංයෙව යානෙ අපරාපරං චඬිකම්. සෙට්ඨි “චඬිකමන්තො කිං ලහිස්සසි, ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසීදමානොපි න ලහිස්සසියෙවා”ති ආහ. ථෙරො පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා නිසීදි. අථ නං “නිසින්තො කිං ලහිස්සසි, ආගන්ත්වා වාතපානඋම්මාරෙ යිතොපි න ලහිස්සසි”ති ආහ. අථ ථෙරො උම්මාරෙ අට්ඨාසි. අථ නං “උම්මාරෙ යිතො කිං ලහිස්සසි, ධුමායන්තොපි න ලහිස්සසියෙවා”ති ආහ. ථෙරො ධුමාය, සකලපාසාදො එකධුමො අහොසි, සෙට්ඨිනො අක්ඛිනං සුවියා විජ්ඣානකාලො විය ජාතො. ගෙහජ්ඣායනහයෙන පන නං “පජ්ජලන්තොපි න ලහිස්සසි”ති අවත්වා වින්තෙසි “අයං සමණො සුට්ඨු ලග්ගො, අලද්ධා න ගම්ස්සති, එකමස්ස පුට්ඨං දාපෙස්සාමි”ති හරියං ආහ – “හද්දෙ, එකං බුද්දකපුට්ඨං පවිත්වා සමණස්ස දත්වා උය්‍යාපෙහි න”න්ති. සා ථොකඤ්ඤෙව පිට්ඨං කපල්ලපානියං පක්ඛිපි, මහාපුට්ඨො හුත්වා සකලපානිං පුරෙත්වා උද්ධුමානො අට්ඨාසි.

සෙට්ඨි තං දිස්වා “බහු තයා පිට්ඨං ගහිතං හවිස්සති”ති සයමෙව දබ්බිකණ්ණෙන ථොකතරං පිට්ඨං ගහෙත්වා පක්ඛිපි, පුට්ඨො පුරිමපුට්ඨො මහන්තතරො ජාතො. එවං යං යං පවති, සො සො මහන්තමහන්තොව හොති. සො නිබ්බින්නො හරියං ආහ “හද්දෙ, ඉමස්ස එකං පුට්ඨං දෙහි”ති.

තස්සා පච්ඡිකො එකං පුචං ගණ්හන්තියා සබ්බෙ එකාබද්ධා අල්ලියිංසු. සා සෙට්ඨි. ආහ “සාමි, සබ්බෙ පුචා එකතො ලග්ගා, විසුං කාතුං න සක්කොමි”ති. “අහං කරිස්සාමි”ති සොපි කාතුං නාසක්ඛි. උභො ජනා කොටියං ගහෙත්වා කඨ්ඨන්තාපි වියොජෙනුං නාසක්ඛිංසුයෙව. අට්ඨස්ස පුචෙහි සද්ධිං වායමන්තස්සෙව සරිරතො සෙදා මුච්චිංසු, පිපාසා ව පච්ඡිජ්ජි. තතො හරියං ආහ “හද්දෙ, න මෙ පුචෙහි අත්ථො, පච්ඡියා සද්ධිංයෙව ඉමස්ස භික්ඛුස්ස දෙනි”ති. සා පච්ඡි. ආදාය ථෙරං උපසඬකමිත්වා සබ්බෙ පුචෙ ථෙරස්ස අදාසි. ථෙරො උභින්නමිති ධම්මං දෙසෙසි, තිණ්ණං රතනානං ගුණෙ කථෙසි, “අත්ථි දින්තං, අත්ථි යිට්ඨ”න්ති දානාදීනං ඵලං ගගනතලෙ පුණ්ණුවන්දං විය දස්සෙසි.

තං සුත්වා පසන්නවිත්තො සෙට්ඨි “හන්තෙ, ආගන්ත්වා ඉමස්මිං පල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා පුචෙ පරිභුඤ්ජා”ති ආහ. ථෙරො “මහාසෙට්ඨි, සම්මාසම්බුද්ධො ‘පුචෙ බාදිස්සාමි’ති පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං විහාරෙ නිසින්තො, තුම්භාකං රුටියා සති සෙට්ඨිහරියං පුචෙ ව බීරාදීනි ව ගණ්හාපෙථ, සත්ථු සන්තිකං ගමිස්සාමා”ති ආහ. “කහං පන, හන්තෙ, එතරහි සත්ථා”ති? “ඉතො පඤ්චවත්තාලීසයොජනමත්ථකෙ ජෙතවනමහාවිහාරෙ”ති. “හන්තෙ, කාලං අනතික්කමිත්වා එත්තකං අද්ධානං කථං ගමිස්සාමා”ති? “මහාසෙට්ඨි තුම්භාකං රුටියා සති අහං වො අත්තතො ඉද්ධිබලෙන නෙස්සාමි, තුම්භාකං පාසාදෙ සොපානසීසං අත්තතො යානෙයෙව හවිස්සති, සොපානපරියොසානං පන ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ හවිස්සති, උපරිපාසාදා හෙට්ඨාපාසාදං ඔතරණකාලමත්තෙන වො ජෙතවනං නෙස්සාමි”ති. සො “සාධු, හන්තෙ”ති සම්පට්ඨි. ථෙරො සොපානසීසං තත්ථෙව කත්වා “සොපානපාදමුලං ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ භොතු”ති අධිට්ඨාසි, තථෙවාහොසි.

ඉති ථෙරො සෙට්ඨිඤ්ච සෙට්ඨිහරියඤ්ච උපරිපාසාදා හෙට්ඨාඔතරණකාලතො බිජ්ජතරං ජෙතවනං සම්පාපෙසි. තෙ උභොපි සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා කාලං ආරොචෙසුං. සත්ථා හත්තග්ගං පච්ඡිත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි සද්ධිං භික්ඛුසඬසෙන. මහාසෙට්ඨි බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬසස්ස දක්ඛිණොදකං අදාසි, සෙට්ඨිහරියා තථාගතස්ස පත්තෙ පුචෙ පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථා අත්තතො යාපනමත්තං ගණ්හි, පඤ්චසතා භික්ඛුපි තථෙව ගණ්හිංසු. සෙට්ඨි බීරසජ්ජිමුදුළාණිතසක්ඛරාදීනි දදමානො අගමාසි. සත්ථා පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙසි. මහාසෙට්ඨිපි සද්ධිං හරියාය යාවදන්ථං බාදි, පුචානං පරියොසානමෙව න පඤ්ඤායති, සකලවිහාරෙ භික්ඛුනඤ්ච විසාසාදානඤ්ච දින්තෙපි න පරියන්තො පඤ්ඤායති. “හන්තෙ, පුචා පරික්ඛයං න ගච්ජන්ති”ති හගවතො ආරොචෙසුං. තෙන හි ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ ඡඩ්ඛෙථාති. අථ තෙ ද්වාරකොට්ඨකස්ස අවිදුරෙ

පබ්භාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඛයිංසු. අජ්ජතනාපි තං යානං “කපල්ලපුවපබ්භාරො”ත්වෙව පඤ්ඤායති. මහාසෙට්ඨී සද්ධිං හරියාය හගවන්තං උපසඬකමිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. හගවා අනුමොදනං අකාසි. අනුමොදනාපරියොසානෙ උභොපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං වන්දිත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ සොපානං ආරුය්හ අත්තනො පාසාදෙයෙව පතිට්ඨන්තිංසු. තතො පට්ඨාය මහාසෙට්ඨී අසිතිකොට්ඨනං බුද්ධසාසනෙයෙව විකිරි.

පුතදිවසෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරිත්වා ඡෙතවනං ආගම්ම භික්ඛුනං සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා පටිසල්ලිතෙ සායන්හසමයෙ ධම්මසභායං සන්තිපතිතා භික්ඛු “පස්සථාචුසො, මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්සානුභාවං, අනුපහච්ච සද්ධං අනුපහච්ච භොගෙ මච්ඡරියසෙට්ඨීං මුහුත්තෙනෙව දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා පුවෙ ගාභාපෙත්වා ඡෙතවනං ආනෙත්වා සත්ථු සම්මුඛං කත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි, අහො මහානුභාවො ථෙරො”ති ථෙරස්ස ගුණකථං කථෙන්නා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුව්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, කුලදමකෙන නාම භික්ඛුනා කුලෙ අවිහෙයෙත්වා අකිලමෙත්වා පුජ්ථතො රෙණුං ගණ්හන්තෙන හමරෙන විය උපසඬකමිත්වා බුද්ධගුණෙ ජානාපෙතබ්බ”න්ති වත්වා ථෙරං පසංසන්නො –

“යථාපි හමරො පුජ්ථං, වණ්ණගන්ධමහෙයං;
පලෙති රසමාදාය, එවං ගාමෙ මුනී වරෙ”ති. (ධ. ප. 49) –

ඉමං ධම්මපදෙ ගාථං වත්වා උත්තරිපි ථෙරස්ස ගුණං පකාසෙතුං “න භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මොග්ගල්ලානෙන මච්ඡරියසෙට්ඨී දමිතො, පුබ්බෙපි තං දමෙත්වා කම්මඵලසම්බන්ධං ජානාපෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසියං ඉල්ලිසො නාම සෙට්ඨී අහොසි අසිතිකොට්ඨිහවො පුරිසදොසසමන්නාගතො ඛඤ්ජො කුණී විසමක්ඛිමණ්ඩලො අස්සද්ධො අජ්පසන්නො මච්ඡරී, නෙව අඤ්ඤෙසං දෙනි, න සයං පරිභුඤ්ජති. රක්ඛසපරිග්ගහිතපොක්ඛරණී වියස්ස ගෙහං අහොසි. මාතෘපිතරො පනස්ස යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා දායකා දානපතිනො. සො සෙට්ඨීට්ඨානං ලහිත්වායෙව කුලවංසං නාසෙත්වා දානසාලං ඤාපෙත්වා යාවකෙ පොථෙත්වා නික්කඩ්ඪිත්වා ධනමෙව සණ්ඨාපෙසි.

සො එකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ගන්ත්වා අත්තනො සරං ආගච්ඡන්තො එකං මග්ගකිලන්තං ජානපදමනුස්සං, එකං සුරාවාරකං, ආදාය පීඨකෙ නිසිදිත්වා අම්බිලසුරාය කොසකං පුරෙත්වා පුරෙත්වා පුතිමච්ඡකෙන උත්තරිහඩ්ගෙන පිවන්තං දිස්වා සුරං පාතුකාමො හුත්වා වින්තෙසි “සවාහං

සුරං පිවිස්සාමි, මයි පිවන්තෙ බහු පිවතුකාමා භවිස්සන්ති, එවං මෙ ධනපරික්ඛයො භවිස්සන්ති”ති. සො තණ්හං අධිවාසෙන්නො විවරිත්වා ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ අධිවාසෙතුං අසක්කොන්නො විහතකප්පාසො විය පණ්ඩුසරීරො අහොසි ධම්මනිසන්ථතගත්තො ජාතො. අට්ඨකදිවසං ගබ්භං පවිසිත්වා මඤ්චකං උපගුහිත්වා නිපජ්ජි. තමෙනං හරියා උපසඬකමිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජිත්වා “කිං තෙ, සාමී, අභාසුක”න්ති ප්‍රච්ඡි. සබ්බං හෙට්ඨා කථිතනියාමෙනෙව වෙදිතබ්බං. “තෙන හි එකස්සෙව තෙ පහොනකං සුරං කරොමී”ති පන වුත්තෙ “ගෙහෙ සුරාය කාරියමානාය බහු පච්චාසිසන්ති, අන්තරාපණතො ආහරාපෙත්වාපි න සක්කා ඉධ නිසින්නෙන පිවතු”න්ති මාසකමත්තං දත්වා අන්තරාපණතො සුරාවාරකං ආහරාපෙත්වා වෙටකෙන ගාහාපෙත්වා නගරා නික්ඛමිම නදීතීරං ගන්ත්වා මහාමග්ගසමීපෙ එකං ගුම්ඛං පවිසිත්වා සුරාවාරකං යපාපෙත්වා “ගච්ඡ ත්ව”න්ති වෙටකං දුරෙ නිසිදාපෙත්වා කොසකං පුරෙත්වා සුරං පාතුං ආරභී.

පිතා පනස්ස දානාදීනං පුඤ්ඤානං කතත්තා දෙවලොකෙ සක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති. සො තස්මිං බණ්ණ “පවත්තති නු ඛො මෙ දානග්ගං, උදාහු තො”ති ආවජ්ජෙන්නො තස්ස අප්පවත්ති. ඤාත්වා, පුත්තස්ස කුලවංසං නාසෙත්වා දානසාලං ක්කාපෙත්වා යාවකෙ නික්කඩ්ඪිත්වා මච්ඡරියභාවෙ පතිට්ඨාය “අඤ්ඤෙසං දාතබ්බං භවිස්සන්ති”ති භයෙන ගුම්ඛං පවිසිත්වා එකකස්සෙව සුරං පිවනභාවඤ්ච දිස්වා “ගච්ඡාමි, නං සඬබොහෙත්වා දමෙත්වා කම්මඵලසම්බන්ධං ජානාපෙත්වා දානං දාපෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තනාරභං කරොමී”ති මනුස්සපථං ඔත්තිත්වා ඉල්ලිසසෙට්ඨිනා සදිසං බඤ්ජං කුණිං විසමවක්ඛුමණ්ඩලං අත්තභාවං නිමිතිනිත්වා බාරාණසිනගරං පවිසිත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ යත්වා අත්තනො ආගතභාවං ආරොවාපෙත්වා “පවිසතු”ති වුත්තෙ පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. රාජා “කිං, මහාසෙට්ඨී, අවෙලාය ආගතොසී”ති ආහ. “ආම, ආගතොමිහි, දෙව සරෙ මෙ අසිතිකොට්මත්තං ධනං අත්ථී, තං දෙවො ආහරාපෙත්වා අත්තනො භණ්ඩාගාරං පුරාපෙතු”ති. “අලං මහාසෙට්ඨී, තව ධනතො අම්භාකං ගෙහෙ බහුතරං ධන”න්ති. “සවෙ, දෙව, තුම්භාකං කම්මං නත්ථී, යථාරුචියා ධනං ගහෙත්වා දානං දමිමි”ති. “දෙහි, මහාසෙට්ඨී”ති. සො “සාධු, දෙවා”ති රාජානං වන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා ඉල්ලිසසෙට්ඨිනො ගෙහං අගමාසි, සබ්බෙ උපට්ඨාකමනුස්සා පරිවාරෙසු, එකොපි “නායං, ඉල්ලිසො”ති ජානිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී.

සො ගෙහං පවිසිත්වා අත්තොඋම්මාරෙ යත්වා දොවාරිකං පක්කොසාපෙත්වා “යො අඤ්ඤො මයා සමානරූපො ආගන්ත්වා ‘මමෙතං ගෙහ’න්ති පවිසිතුං ආගච්ඡති, තං පිට්ඨියං පහරිත්වා නීහරෙය්‍යාථා”ති වත්වා පාසාදං ආරුශ්භ මහාරහෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා සෙට්ඨිහරියං පක්කොසාපෙත්වා සිතාකාරං දස්සෙත්වා “හද්දෙ, දානං දෙමා”ති ආහ. තස්ස තං වචනං සුත්වාච සෙට්ඨිහරියා ච පුත්තධීතරො ච දාසකම්මකරා ච

“එත්තකං කාලං දානං දාතුං චිත්තමෙව නත්ථි, අජ්ජ පන සුරං පිචිත්වා මුදුවිත්තො හුත්වා දාතුකාමො ජාතො භවිස්සති”ති වදිංසු. අථ නං සෙට්ඨිහරියා “යථාරුචියා දෙට්, සාමී”ති ආහ. තෙන හි හෙරිවාදකං පක්කොසාපෙත්වා “සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාදීහි අත්ථිකා ඉල්ලිසසෙට්ඨිස්ස සරං ගච්ඡන්තු’න්ති සකලනගරෙ හෙරිං වරාපෙහි”ති. සා ච තථා කාරෙසි. මහාජනො පච්ඡිපසිඛිකාදීනි ගහෙත්වා ගෙහද්වාරෙ සන්තිපති. සක්කො සත්තරතනපුරෙ ගබ්භෙ විවරාපෙත්වා “තුම්භාකං දම්මී, යාවදිච්ඡකං ගහෙත්වා ගච්ඡථා”ති ආහ. මහාජනො ධනං නිහරිත්වා මහාතලෙ රාසිං කත්වා ආහතභාජනානි පුරෙත්වා ගච්ඡති.

අඤ්ඤතරො ජනපදමනුස්සො ඉල්ලිසසෙට්ඨිනො ගොණෙ තස්සෙව රටෙ යොජෙත්වා සත්තහි රතනෙහි පුරෙත්වා නගරා නික්ඛම්ම මහාමග්ගං පටිපජ්ජිත්වා තස්ස ගුම්ඛස්ස අවිදුරෙන රථං පෙසෙන්තො “වස්සසතං ජීව, සාමී, ඉල්ලිසසෙට්ඨි, තං නිස්සාය ඉදානි මෙ යාවජීවං කම්මං අකත්වා ජීවිතඛිං ජානං, තවෙව රථො, තවෙව ගොණො, තවෙව ගෙහෙ සත්ත රතනානි, නෙව මාතරා දින්නානි, න පිතරා, තං නිස්සාය ලද්ධානි, සාමී”ති සෙට්ඨිනො ගුණකථං කථෙත්තො ගච්ඡති. සො තං සද්දං සුත්වා හීතතසිතො වින්තෙසි “අයං මම නාමං ගහෙත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච වදති, කච්චි නු ඛො මම ධනං රඤ්ඤො ලොකස්ස දින්න”න්ති ගුම්ඛා නික්ඛම්ත්වා ගොණෙ ව රථඤ්ච සඤ්ජානිත්වා “අරෙ, වෙටක, මය්භං ගොණො, මය්භං රථො”ති වත්වා ගන්ත්වා ගොණෙ නාසාරජ්ජුයං ගණ්හි, ගහපතිකො රථා ඔරුය්භ “අරෙ, දුට්ඨවෙටක, ඉල්ලිසමහාසෙට්ඨි සකලනගරස්ස දානං දෙති, ත්වං කිං අහොසී”ති පක්ඛන්දිත්වා අසනිං පාතෙන්තො විය ඛන්ධෙ පහරිත්වා රථං ආදාය අගමාසි. සො පුන කම්පමානො උට්ඨාය පංසුං පුඤ්ජිත්වා පුඤ්ජිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා රථං ගණ්හි, ගහපතිකො රථා ඔතරිත්වා කෙසෙසු ගහෙත්වා ඔණාමෙත්වා කජ්ජරපහාරෙහි කොට්ටෙත්වා ගලෙ ගහෙත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛං බිපිත්වා පක්කාමී. එත්තාවතාස්ස සුරාමදො ඡීජ්ජී. සො කම්පමානො වෙගෙන නිවෙසනද්වාරං ගන්ත්වා ධනං ආදාය ගච්ඡන්තෙ මහාජනෙ දිස්වා “අම්භො කිං නාමෙතං, කිං රාජා මම ධනං විලුම්පාපෙහි”ති තං තං ගන්ත්වා ගණ්හානි, ගහිතගහිතා පහරිත්වා පාදමුලෙයෙව පාතෙන්ති. සො වෙදනාජපත්තො ගෙහං පවිසිතුං ආරහි. ද්වාරපාලා “අරෙ, දුට්ඨගහපති, කහං පවිසසී”ති වංසපෙසිකාහි පොථෙත්වා ගීවායං ගහෙත්වා නිහරිංසු.

සො “යපෙත්වා ඉදානි රාජානං නත්ථි මෙ අඤ්ඤො කොච්චි පටිසරණො”ති රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, මම ගෙහං තුම්භෙ විලුම්පාපෙථා”ති ආහ. නාහං සෙට්ඨි විලුම්පාපෙමී, නනු ත්වමෙව ආගන්ත්වා “සවෙ තුම්භෙ න ගණ්භථ, අහං මම ධනං දානං දස්සාමී”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා දානං අදාසීති. නාහං, දෙව, තුම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡාමී, කිං තුම්භෙ මය්භං මච්ඡරියභාවං න ජානාමි, අහං තිණග්ගෙන

තෙලබ්බිත්ථුමපි න කස්සවි දෙමි. යො දානං දෙනි, තං පක්කොසාපෙත්වා විමංසථ, දෙවාති. රාජා සක්කං පක්කොසාපෙසි, ද්විත්තං ජනානං විසෙසං නෙව රාජා ජානාති, න අමච්චා. මච්ඡරියසෙට්ඨි “කිං, දෙව, අයං සෙට්ඨි, අහං සෙට්ඨි”ති ආහ. “මයං න සඤ්ජානාම, අත්ථි තෙ කොච්ඡි සඤ්ජානනකො”ති? “හරියා මෙ, දෙවා”ති. හරියං පක්කොසාපෙත්වා “කතරො තෙ සාමිකො”ති පුච්ඡිංසු. සා “අය”න්ති සක්කස්සෙව සන්තිකෙ අට්ඨාසි. පුත්තධීතරො දාසකම්මකරෙ ව පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡිංසු, සබ්බෙපි සක්කස්සෙව සන්තිකෙ තිට්ඨන්ති.

පුත සෙට්ඨි චිත්තෙසි “මයං හි සෙස පිළකා අත්ථි, කෙසෙහි පට්ඨිජන්තා, තං බො පන කප්පකො එව ජානාති, තං පක්කොසාපෙස්සාමි”ති. සො “කප්පකො මං, දෙව, සඤ්ජානාති, තං පක්කොසාපෙථා”ති ආහ. තස්මිං පන කාලෙ බොධිසත්තො තස්ස කප්පකො අහොසි. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා “ඉල්ලිසසෙට්ඨිං ජානාසි”ති පුච්ඡි. “සීසං ඔලොකෙත්වා ජානිස්සාමි, දෙවා”ති. “තෙන හි ද්විත්තමපි සීසං ඔලොකෙහි”ති. තස්මිං බණ්ණ සක්කො සීසෙ පිළකං මාපෙසි. බොධිසත්තො ද්විත්තමපි සීසං ඔලොකෙත්තො පිළකා දිස්වා “මහාරාජ, ද්විත්තමපි සීසෙ පිළකා අත්ථෙව, නාහං එතෙසු එකස්සාපි ඉල්ලිසභාවං සඤ්ජානිතුං සක්කොමි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

78.

“උභො බඤ්ජා උභො කුණි, උභො විසමචක්ඛුකා;
උභිත්තං පිළකා ජාතා, නාහං පස්සාමි ඉල්ලිස”න්ති.

තත්ථ උභොති ද්වෙපි ජනා. බඤ්ජාති කුණ්ඨපාදා. කුණිති කුණ්ඨහත්ථා. විසමචක්ඛුකාති විසමක්ඛිමණ්ඩලා කෙකරා. පිළකාති ද්විත්තමපි එකස්මිංයෙව සීසපදෙසෙ එකසණ්ඨානාව පිළකා ජාතා. නාහං පස්සාමිති අහං “ඉමෙසු අයං නාම ඉල්ලිසො”ති න පස්සාමි, එකස්සාපි ඉල්ලිසභාවං න ජානාමිති අවොච.

බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා සෙට්ඨි කම්පමානො ධනසොකෙන සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොත්තො තත්ථෙව පති. තස්මිං බණ්ණ සක්කො “නාහං, මහාරාජ, ඉල්ලිසො, සක්කොහමස්මි”ති මහතියා සක්කලිලාය ආකාසෙ අට්ඨාසි. ඉල්ලිසස්ස මුඛං පුඤ්ජිත්වා උදකෙන සිඤ්චිංසු, සො උට්ඨාය සක්කං දෙවරාජානං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ නං සක්කො ආහ “ඉල්ලිස, ඉදං ධනං මම සන්තකං, න තව. අහඤ්ඤි තෙ පිතා, ත්වං මම පුත්තො. අහං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සක්කත්තං පත්තො, ත්වං පන මෙ වංසං උපච්ඡිත්තිත්වා අදානසිලො හුත්වා මච්ඡරියෙ පතිට්ඨාය දානසාලායො ඤාපෙත්වා යාවකෙ නික්කඩ්ඪිත්වා ධනමෙව සණ්ඨාපෙසි. තං නෙව ත්වං පරිභුඤ්ජසි, න අඤ්ඤෙසං දෙසි, රක්ඛසපරිග්ගහිතං විය තිට්ඨති. සථෙ මෙ

දානසාලා පාකතිකා කත්වා දානං දස්සසී, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ දස්සසී, සබ්බං තෙ ධනං අන්තරධාපෙත්වා ඉමිනා ඉන්ද්‍රවජිරෙන තෙ සීසං ඡින්දිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති. ඉල්ලිසසෙට්ඨි මරණහයෙන සන්තප්පිතො “ඉතො පට්ඨාය දානං දස්සාමි”ති පටිඤ්ඤං අදාසී. සක්කො තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා ආකාසෙ නිසින්නොව ධම්මං දෙසෙත්වා තං සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසී. ඉල්ලිසොපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසී.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මොග්ගල්ලානො මච්ඡරියසෙට්ඨිං දමෙති, පුබ්බෙපෙස ඉමිනා දමිතොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසී – “තදා ඉල්ලිසො මච්ඡරියසෙට්ඨි අහොසී, සක්කො දෙවරාජා මහාමොග්ගල්ලානො, රාජා ආනන්දො, කප්පකො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

ඉල්ලිසජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[79] 9. බරස්සරජාතකවණ්ණනා

යතො වීලුත්තා ව හතා ව ගාවොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං අමච්චං ආරබ්භ කටෙසී. කොසලරඤ්ඤො කීර එකො අමච්චො රාජානං ආරාධෙත්වා පච්චන්තගාමෙ රාජබලිං ලභිත්වා වොරෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා “අහං මනුස්සෙ ආදාය අරඤ්ඤං පටිසිස්සාමි, තුම්හෙ ගාමං විලුම්භිත්වා උපඨිසං මය්හං දදෙය්‍යාමා”ති වත්වා පගෙව මනුස්සෙ සන්නිපාතෙත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා වොරෙසු ආගන්ත්වා ගාවියො ඝාතෙත්වා මංසං බාදිත්වා ගාමං විලුම්භිත්වා ගතෙසු සායන්හසමයෙ මහාජනපරිවුතො ආගච්ඡති. තස්ස න චිරස්සෙව තං කම්මං පාකටං ජාතං. මනුස්සා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා දොසං පතිට්ඨාපෙත්වා සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා අඤ්ඤං ගාමභොජකං පෙසෙත්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසී. භගවා “න, මහාරාජ, ඉදානෙව එස එවංසීලො, පුබ්බෙපි එවංසීලොයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකස්ස අමච්චස්ස පච්චන්තගාමං අදාසී. සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තදා පන බොධිසත්තො චණ්ඨජාය පච්චන්තෙ විවරන්තො තස්මිං ගාමකෙ නිවාසං කප්පෙසී. සො තස්මිං ගාමභොජකෙ සායන්හසමයෙ මහාජනපරිවාරෙන හෙරියා වජ්ජමානාය ආගච්ඡන්තෙ “අයං දුට්ඨගාමභොජකො වොරෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා ගාමං විලුම්පාපෙත්වා වොරෙසු පලායිත්වා අට්ඨං පටිට්ඨෙසු ඉදානි උපසන්තුපසන්තො විය හෙරියා වජ්ජමානාය ආගච්ඡති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“යතො විලුත්තා ව හතා ව ගාවො, දඬුසානි ගෙහානි ජනො ව නීතො;

අථාගමා පුත්තහතාය පුත්තො, බරස්සරං ඩිණ්ඩිමං වාදයන්තො”ති.

තත්ථ යතොති යදා. විලුත්තා ව හතා වාති විලුම්පිත්වා බන්ධිත්වා ව නීතා, මංසං බාදනත්ථාය ව හතා. ගාවොති ගොරුපානි. දඬුසානීති අග්ගිං දත්වා කුමාරිකානි. ජනො ව නීතොති කරමරග්ගාහං ගෙහත්වා නීතො. පුත්තහතාය පුත්තොති හතපුත්තාය පුත්තො, නිල්ලජ්ජොති අත්ථො. ඡින්නභිරොත්තජ්ජස්ස හි මාතා නාම නත්ථී, ඉති සො තස්සා ජීවන්තොපි හතපුත්තට්ඨානෙ තිට්ඨතීති හතපුත්තාය පුත්තො නාම හොති. බරස්සරන්ති ථද්ධසද්දං. ඩිණ්ඩිමන්ති පටහහෙරිං.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය තං පරිභාසී. න විරෙතෙව ච තස්ස තං කම්මං පාකටං ජාතං, අථස්ස රාජා දොසානුරූපං නිග්ගහං අකාසී.

සත්ථා “න, මහාරාජ, ඉදානෙවෙස එවංසීලො, පුබ්බෙපි එවංසීලොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අමච්චො ඉදානි අමච්චොයෙව, ගාථාය උදාහාරකපණ්ඩිතමනුස්සො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

බරස්සරජාතකවණ්ණනා නවමා.

[80] 10. භිමසෙනජාතකවණ්ණනා

යං තෙ පවිකත්ථීතං පුරෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං විකත්ථීතං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. එකො කිර භික්ඛු “ආචුසො, අම්භාකං ජාතිසමා ජාති, ගොත්තසමං ගොත්තං නාම නත්ථී, මයං එවරුපෙ නාම මහාබත්තියකුලෙ ජාතා, ගොත්තෙන වා ධනෙන වා කුලජ්ජදෙසෙන වා අම්භෙහි සදිසො නාම නත්ථී, අම්භාකං සුවණ්ණරජතාදීනං අන්තො නත්ථී, දාසකම්මකරාපි නො සාලිමංසොදනං භුඤ්ජන්ති, කාසිකවත්ථං නිවාසෙන්ති, කාසිකවිලෙපනං විලිම්පන්ති. මයං පබ්බජිතභාවෙන එතරහි එවරුපානි ලුබ්භානි භොජනානි භුඤ්ජාම, ලුබ්භානි විවරානි ධාරෙමා”ති ථෙරනවමජ්ඣිමානං භික්ඛුනං අන්තරෙ විකත්ථෙත්තො ජාතිආදිවසෙන වම්භෙන්තො බුංසෙන්තො විවරති. අථස්ස එකො භික්ඛු කුලජ්ජදෙසං පරිග්ගණ්හිත්වා තං විකත්ථනභාවං භික්ඛුනං ආරොවෙසි. භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිතා “ආචුසො, අසුකො නාම භික්ඛු එවරුපෙ නියායානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා විකත්ථෙත්තො වම්භෙන්තො බුංසෙන්තො විවරති”ති එතස්ස අගුණං කට්ඨංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති ප්‍රවිජිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සො භික්ඛු ඉදානෙව විකත්ථෙත්තො වම්භෙන්තො

බුංසෙන්නො විවරති, පුබ්බෙපි විකත්ථෙන්නො වම්භෙන්නො බුංසෙන්නො විවරි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං නිගමගාමෙ උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආචරියස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ අට්ඨාරස විජ්ජට්ඨානානි උග්ගහෙත්වා සබ්බසිජ්ජෙසු නිජ්ජත්තිං පත්වා චූළධනුග්ගහපණ්ඩිතො නාම අහොසි. සො තක්කසිලාතො නික්ඛමිත්වා සබ්බසමයසිජ්ජානි පරියෙසමානො මහිංසකරට්ඨං අගමාසි. ඉමස්මිං පන ජාතකෙ බොධිසත්තො ථොකං රස්සො ඔණතාකාරො අහොසි. සො වින්තෙසි “සවාහං කඤ්චි රාජානං උපසඨිකම්ස්සාමි, සො ‘එවං රස්සසරිරො ත්වං කිං අම්භාකං කම්මං කරස්සසී’ති වක්ඛති, යංනුනාහං ආරොහපරිණාහසම්පන්නං අභිරූපං එකං පුරිසං එලකං කත්වා තස්ස පිට්ඨිච්ඡායාය ජීවිකං කජ්ජෙය්‍ය”න්ති. සො තථාරූපං පුරිසං පරියෙසමානො භීමසෙනස්ස නාමෙකස්ස තත්තවායස්ස තත්තවීතට්ඨානං ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “සම්ම, ත්වං කින්නාමොසි”ති ප්‍රච්ඡි. “අහං භීමසෙනො නාමා”ති? “කිං පන ත්වං එවං අභිරූපො උපසඨිසම්පන්නො හුත්වා ඉමං ලාමකකම්මං කරොසි”ති? “ජීවිතුං අසක්කොන්තො”ති. “සම්ම, මා එතං කම්මං කරි, සකලජම්බුදීපෙ මයා සදිසො ධනුග්ගහො නාම නත්ථි. සථෙ පනාහං කඤ්චි රාජානං පස්සෙය්‍යං, සො මං ‘එවං රස්සො අයං කිං අම්භාකං කම්මං කරස්සසී’ති කොපෙය්‍ය, ත්වං රාජානං දිස්වා ‘අහං ධනුග්ගහො’ති වක්ඛසි. රාජා තෙ පරිබ්බයං දත්වා වුත්තිං නිබද්ධං දස්සති. අහං තෙ උජ්ජන්නකම්මං කරොන්තො තච පිට්ඨිච්ඡායාය ජීවිස්සාමි. එවං උහොපි සුබ්බා භවිස්සාම. කරොහි මම වචන”න්ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිඡි.

අථ නං ආදාය බාරාණසිං ගන්ත්වා සයං වූළුපට්ඨාකො හුත්වා තං පුරතො කත්වා රාජද්වාරෙ යත්වා රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. “ආගච්ඡන්තු”ති වුත්තෙ උහොපි පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා අට්ඨංසු. “කිංකාරණා ආගතත්ථා”ති ච වුත්තෙ භීමසෙනො ආහ - “අහං ධනුග්ගහො, මයා සදිසො සකලජම්බුදීපෙ ධනුග්ගහො නත්ථි”ති. “කිං පන ලහන්තො මං උපට්ඨහිස්සසී”ති? “අඨ්ඨමාසෙ සහස්සං ලහන්තො උපට්ඨහිස්සාමි, දෙවා”ති. “අයං තෙ පුරිසො කිං හොති”ති? “වූළුපට්ඨාකො, දෙවා”ති. “සාධු උපට්ඨහා”ති. තතො පට්ඨාය භීමසෙනො රාජානං උපට්ඨහති. උජ්ජන්නකිච්චං පනස්ස බොධිසත්තොව නිත්ථරති.

තෙන බො පන සමයෙන කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං අරඤ්ඤෙ බහුනං මනුස්සානං සඤ්චරණමග්ගං බ්‍යග්ගො ඡඩ්ඨාපෙති, බහු මනුස්සෙ ගහෙත්වා ගහෙත්වා බාදති. තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා භීමසෙනං

පක්කොසාපෙත්වා “සක්ඛිස්සසී, තාත, නං බ්‍යග්ගං ගණ්හිතු”න්ති ආහ. “දෙව, කිං ධනුග්ගහො නාමාහං, යදි බ්‍යග්ගං ගහෙතුං න සක්කොමි”ති. රාජා තස්ස පරිබ්බයං දත්වා උය්‍යාපෙසී. සො සරං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස කටෙසී. බොධිසත්තො “සාධු, සම්ම, ගච්ඡා”ති ආහ. “ත්වං පන න ගමිස්සසී”ති? “ආම න ගමිස්සාමි, උපායං පන තෙ ආචික්ඛිස්සාමි”ති. “ආචික්ඛ, සම්මා”ති. ත්වං බ්‍යග්ගස්ස වසනට්ඨානං සහසා එකකොව මා අගමාසී, ජනපදමනුස්සෙ පන සන්නිපාතෙත්වා එකං වා ද්වෙ වා ධනුසහස්සානි ගාභාපෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා බ්‍යග්ගස්ස උට්ඨිතභාවං ඤත්වා පලායිත්වා එකං ගුම්බං පවිසිත්වා උරෙන නිපජ්ජෙය්‍යාසී, ජානපදාව බ්‍යග්ගං පොටෙත්වා ගණ්හිස්සන්ති, තෙහි බ්‍යග්ගෙ ගහිතෙ ත්වං දන්තෙහි එකං වල්ලිං ඡින්නිත්වා කොටියං ගහෙත්වා මතබ්‍යග්ගස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා “හො, කෙනෙස, බ්‍යග්ගො මාරිතො, අහං ඉමං බ්‍යග්ගං ගොණං විය වල්ලියා බන්ධිත්වා රඤ්ඤො සන්නිකං නෙස්සාමි”ති වල්ලිඅත්ථාය ගුම්බං පවිට්ඨො, මයා වල්ලියා අනාහතාය එව කෙනෙස මාරිතො”ති කටෙය්‍යාසී. අථ තෙ ජානපදා භීතතසිතා “සාමි, මා රඤ්ඤො ආචික්ඛි”ති බහුං ධනං දස්සන්ති, බ්‍යග්ගො තයා ගහිතො හවිස්සති, රඤ්ඤොපි සන්නිකා බහුං ධනං ලභිස්සසීති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා බොධිසත්තෙන කථිතනියාමෙනෙව බ්‍යග්ගං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං බෙමං කත්වා මහාජනපරිවුතො බාරාණසිං ආගන්ත්වා රාජානං දිස්වා “ගහිතො මෙ, දෙව, බ්‍යග්ගො, අරඤ්ඤං බෙමං කත”න්ති ආහ. රාජා තුට්ඨො බහුං ධනං අදාසී. පුනෙකදිවසං “එකමග්ගං මහිංසො ඡඩ්ඛාපෙති”ති ආරොචෙසුං, රාජා තටෙව භීමසෙනං පෙසෙසී. සොපි බොධිසත්තෙන දින්නනයෙන බ්‍යග්ගං විය තම්පි ගහෙත්වා ආගඤ්ඡි, රාජා පුන බහුං ධනං අදාසී, මහන්තං ඉස්සරියං ජාතං. සො ඉස්සරියමදමත්තො බොධිසත්තං අවමඤ්ඤං කත්වා තස්ස වචනං න ගණ්හාති, “නාහං තං නිස්සාය ජීවාමි, කිං ත්වඤ්ඤෙව පුරිසො”තිආදීනි ඵරුසවචනානි වදති.

අථ කතිපාහව්වයෙන එකො සාමන්තරාජා ආගන්ත්වා බාරාණසිං උපරුන්ධිත්වා “රජ්ජං වා දෙනු, යුද්ධං වා”ති රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසී. රාජා “යුජ්ඣාහි”ති භීමසෙනං පෙසෙසී. සො සබ්බසන්නාහසන්නද්ධො රාජවෙසං ගහෙත්වා සුසන්නද්ධස්ස වාරණස්ස පිට්ඨෙ නිසීදි. බොධිසත්තොපි තස්ස මරණහයෙන සබ්බසන්නාහසන්නද්ධො භීමසෙනස්සෙව පච්ඡිමාසනෙ නිසීදි. වාරණො මහාජනපරිවුතො නගරද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා සඩ්ගාමසීසං පාපුණි. භීමසෙනො යුද්ධහෙරිසද්දං සුත්වාච කම්පිතුං ආරද්ධො. බොධිසත්තො “ඉදානෙස හත්ථිපිට්ඨිතො පතිත්වා මරිස්සති”ති හත්ථික්ඛන්ධතො අපතනත්ථං භීමසෙනං යොත්තෙන පරික්ඛිපිත්වා ගණ්හි, භීමසෙනො සම්පහාරට්ඨානං දිස්වා මරණහයතජ්ජිතො සරීරවළඤ්ජෙන හත්ථිපිට්ඨිං දූසෙසී. බොධිසත්තො “න බො තෙ භීමසෙන පුරිමෙන පච්ඡිමං සමෙති, ත්වං

පුබ්බෙ සඬ්ගාමයොධො විය අහොසි, ඉදානි හත්ථිපිට්ඨිං දුසෙසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

80.

“යං තෙ පවිකත්ථිතං පුරෙ, අථ තෙ පුත්තිසරා සජන්ති පච්ඡා;
උභයං න සමෙති භිමසෙන, යුද්ධකථා ච ඉදඤ්ච තෙ
විහඤ්ඤ”න්ති.

තත්ථ යං තෙ පවිකත්ථිතං පුරෙති යං තයා පුබ්බෙ “කිං ත්වංයෙව පුරිසො, නාහං පුරිසො, අහමිපි සඬ්ගාමයොධො”ති විකත්ථිතං වම්භනවචනං වුත්තං, ඉදං තාව එකං. අථ තෙ පුත්තිසරා සජන්ති පච්ඡාති අථ තෙ ඉමෙ පුත්තිභාවෙන සරණභාවෙන ච “පුත්තිසරා”ති ලද්ධනාමා සරිච්ඡෙද්ධාරා සජන්ති ච්ඡෙද්ධාරා පභ්සරන්ති. පච්ඡාති තතො පුරෙ විකත්ථිතතො අපරභාගෙ, ඉදානි ඉමස්මිං සඬ්ගාමසීසෙති අත්ථො. උභයං න සමෙති භිමසෙනාති ඉදං භිමසෙන උභයං න සමෙති. කතරං? යුද්ධකථා ච ඉදඤ්ච තෙ විහඤ්ඤන්ති, යා ච පුරෙ කථිතා යුද්ධකථා, යඤ්ච තෙ ඉදානි විහඤ්ඤං කිලමථො හත්ථිපිට්ඨිදුසනාකාරජපත්තො විසානොති අත්ථො.

එවං බොධිසත්තො තං ගරහිත්වා “මා භායි, සම්ම, කස්මා මයි යිතෙ විහඤ්ඤසි”ති භිමසෙනං හත්ථිපිට්ඨිතො ඔතාරෙත්වා “න්භායිත්වා ගෙහමෙව ගච්ඡා”ති උය්‍යාපෙත්වා “අජ්ජ මයා පාකටෙන භවිතුං වට්ටති”ති සඬ්ගාමං පවිසිත්වා උන්නදිත්වා බලකොට්ඨකං භින්නදිත්වා සපත්තරාජානං ජීවග්ගාහං ගාභාපෙත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. රාජා තුට්ඨො බොධිසත්තස්ස මහන්තං යසං අදාසි. තතො පට්ඨාය “වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතො”ති සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි. සො භිමසෙනස්ස පරිබ්බයං දත්වා සකට්ඨානමෙව පෙසෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස භික්ඛු විකත්ථෙති, පුබ්බෙපි විකත්ථියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා භිමසෙනො විකත්ථිතභික්ඛු අහොසි, වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

භිමසෙනජාතකවණ්ණනා දසමා.

වරුණුවග්ගො අට්ඨමො.

තස්සුද්දානං —

වරුණං සිලවනාගං, සච්චංකිර රුක්ඛධම්මං;
මච්ඡරාජා අසඬ්ඛියං, මහාසුපිනඉල්ලිසං;

බරස්සරං භීමසෙනන්ති.

9. අපායිමිභවග්ගො

[81] 1. සුරාපානජාතකවණ්ණනා

අපායිමිභ අනවච්ඡිභාති ඉදං සත්ථා කොසම්ඛිං උපනිස්සාය සොසිතාරාමෙ විහරන්තො සාගතත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. භගවති භි සාවත්ථීයං වස්සං වසින්වා වාරිකාගමනෙන හද්දවතිකං නාම නිගමං සම්පත්තෙ ගොපාලකා පසුපාලකා කස්සකා පථාවිනො ච සත්ථාරං දිස්වා වන්දිත්වා “මා, හන්තෙ, භගවා අම්බතිත්ථං අගමාසි, අම්බතිත්ථෙ ජට්ඨස්ස අස්සමෙ අම්බතිත්ථකො නාම නාගො ආසිවිසො සොරවිසො, සො භගවන්තං විහෙයෙය්‍යා”ති වාරයිංසු. භගවාපි තෙසං කථං අසුණන්තො විය තෙසු යාවතතියං වාරයමානෙසුපි අගමාසියෙව.

තත්‍ර සුදං භගවා හද්දවතිකාය අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං ව්‍යාසණ්ඛෙ විහරති. තෙන ඛො පන සමයෙන බුද්ධුපට්ඨාකො සාගතො නාම ථෙරො පොච්ඡජ්ජනිකාය ඉද්ධියා සමන්තාගතො තං අස්සමං උපසඬකම්ත්වා තස්ස නාගරාජස්ස වසනට්ඨානෙ තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤාපෙත්වා පල්ලඬකෙන නිසීදි. නාගො මක්ඛං අසහමානො ධුමායි, ථෙරොපි ධුමායි. නාගො පජ්ජලි, ථෙරොපි පජ්ජලි. නාගස්ස තෙජො ථෙරං න බාධති, ථෙරස්ස තෙජො නාගං බාධති. එවං සො බණෙන තං නාගරාජානං දමෙත්වා සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨාපෙත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි.

සත්ථා හද්දවතිකායං යථාභිරන්තං විහරින්වා කොසම්ඛිං අගමාසි. සාගතත්ථෙරෙන නාගස්ස දම්තභාවො සකලජනපදං පත්ථරි. කොසම්ඛිනගරවාසිනො සත්ථු පව්වුග්ගමනං කත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා සාගතත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතා එවමාහංසු “හන්තෙ, යං තුම්භාකං දුල්ලභං, තං වදෙය්‍යාථ, තදෙව මයං පටියාදෙස්සාමා”ති. ථෙරො තුණ්හි අහොසි. ඡබ්බග්ගියා පනාහංසු “ආවුසො, පබ්බජිතානං නාම කාපොතිකා සුරා දුල්ලභා වෙව මනාපා ව. සථෙ තුම්භෙ ථෙරස්ස පසන්තා, කාපොතිකං සුරං පටියාදෙථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සත්ථාරං ස්වාතන්‍යාය නිමන්තෙත්වා නගරං පවිසින්වා අත්තනො අත්තනො ගෙහෙ “ථෙරස්ස දස්සාමා”ති කාපොතිකං සුරං පසන්තං පටියාදෙත්වා ථෙරං නිමන්තෙත්වා සරෙ සරෙ පසන්තං සුරං අදංසු. ථෙරො පිවිත්වා සුරාමදමන්තො නගරතො නික්ඛමන්තො ද්වාරන්තරෙ පතිත්වා විලපමානො නිපජ්ජි.

සත්ථා කතහත්තකිච්චො නගරා නික්ඛමන්තො ථෙරං තෙනාකාරෙන නිපන්තං දිස්වා “ගණ්හථ, භික්ඛවෙ, සාගත”න්ති ගාභාපෙත්වා ආරාමං අගමාසි. භික්ඛු ථෙරස්ස සීසං තථාගතස්ස පාදමුලෙ කත්වා තං නිපජ්ජාපෙසුං, සො පරිවත්තිත්වා පාදෙ තථාගතාභිමුඛෙ කත්වා නිපජ්ජි. සත්ථා භික්ඛු පටිපුච්ඡි “කිං නු ඛො, භික්ඛවෙ, යං පුබ්බෙ සාගතස්ස මයි ගාරවං, තං ඉදානි අත්ථී”ති? “නත්ථී, හන්තෙ”ති. “භික්ඛවෙ,

අම්බතිත්ථකං නාගරාජානං කො දමෙසී”ති. “සාගතො, හන්තෙ”ති. “කිං පනෙතරහි, හික්ඛවෙ, සාගතො උදකදෙඬ්ඛකම්පි දමෙතුං සක්කුණෙය්‍යා”ති. “නො හෙතං, හන්තෙ”. “අපි නු බො, හික්ඛවෙ, එවරුපං පාතුං යුත්තං, යං පිචිත්වා එවංවිසඤ්ඤී හොති”ති. “අයුත්තං, හන්තෙ”ති. අථ බො භගවා ථෙරං ගරහිත්වා හික්ඛු ආමන්තෙත්වා “සුරාමෙරයපානෙ පාවිත්තිය”න්ති (පාවි. 327) සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා උට්ඨායාසනා ගන්ධකුටිං පාවිසී.

ධම්මසභායං සන්තිපතිතා හික්ඛු සුරාපානස්ස අවණ්ණං කථයිංසු “යාව මහාදොසඤ්චෙනං, ආවුසො, සුරාපානං නාම, තාව පඤ්ඤාසම්පන්නං නාම ඉද්ධිමත්තං සාගතං යථා සත්ථු ගුණමත්තම්පි න ජානාති, තථා අකාසී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව සුරං පිචිත්වා පබ්බජිතා විසඤ්ඤිතො හොන්ති, පුබ්බෙපි අහෙසුංයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව උප්පාදෙත්වා කුමාරකිළං කීළන්තො හිමවන්තජ්ජදෙසෙ වසති පඤ්චහි අන්තෙවාසිකසතෙහි පරිවුතො. අථ නං වස්සානසමයෙ සම්පත්තෙ අන්තෙවාසිකා ආහංසු “ආචරිය, මනුස්සපථං ගන්ත්වා ලොණම්බිලං සෙවිත්වා ආගච්ඡාමා”ති. “ආවුසො, අහං ඉධෙව වසිස්සාමි, තුම්හෙ පන ගන්ත්වා සරීරං සන්තප්පෙත්වා වස්සං චිතිනාමෙත්වා ආගච්ඡාමා”ති. තෙ “සාධු”ති ආචරියං වන්දිත්වා ඛාරාණසිං ගන්ත්වා රාජ්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ බහිද්චාරගාමෙයෙව හික්ඛාය වරිත්වා සුහිතා හුත්වා පුනදිවසෙ නගරං පවිසිංසු. මනුස්සා සම්පියායමානා හික්ඛං අදංසු. කතිපාභච්චයෙන ව රඤ්ඤොපි ආරොචෙසු. “දෙව, හිමවන්තො පඤ්චසතා ඉසයො ආගන්ත්වා උය්‍යානෙ වසන්ති ඝොරතපා පරමධිතින්ද්‍රියා සීලවන්තො”ති. රාජා තෙසං ගුණෙ සුත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා කතපට්ඨස්ත්ථාරො වස්සානං චතුමාසං තත්ථෙව වසන්ත්ථාය පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා නිමන්තෙසි, තෙ තතො පට්ඨාය රාජගෙහෙයෙව භුඤ්ජිත්වා උය්‍යානෙ වසන්ති.

අථෙකදිවසං නගරෙ සුරානක්ඛත්තං නාම අහොසි. රාජා “පබ්බජිතානං සුරා දුල්ලභා”ති බහුං උත්තමසුරං දාපෙසි. තාපසා සුරං පිචිත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා සුරාමදමත්තා හුත්වා එකච්චෙ උට්ඨාය නච්චිංසු, එකච්චෙ ගායිංසු, නච්චිත්වා ගායිත්වා බාරිකාදීනි අවත්ථරිත්වා නිද්දායිත්වා සුරාමදෙ ඡින්නෙ පබුජ්ඣිත්වා තං අත්තනො විජ්ජකාරං දිස්වා “න අම්හෙහි පබ්බජිතසාරුජ්ජං කත”න්ති රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා “මයං ආචරියෙන විනාභූතත්තා එවරුපං පාපකම්මං කරම්හා”ති තඬ්ඛණඤ්ඤෙව උය්‍යානං

පහාය භිමවන්තං ගන්ත්වා පටිසාමිතපරික්ඛාරා ආවරියං වන්දිත්වා නිසිදිත්වා “කිං නු ඛො, තාතා, මනුස්සපථෙ භික්ඛාය අකිලමමානා සුඛං වසිත්ථ, සමග්ගවාසඤ්ච පන වසිත්ථා”ති පුච්ඡිතා “ආවරිය, සුඛං වසිමහ, අපිච ඛො පන මයං අපාතබ්බයුත්තකං පිටිත්වා විසඤ්ඤිභූතා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙනුං අසක්කොන්තා නච්චිමහ චෙව ගායිමිභ වා”ති එතමත්ථං ආරොචෙන්තා ඉමං ගාථං සමුට්ඨාපෙන්වා ආහංසු -

81.

“අපායිමිභ අනච්චිමිභ, අගායිමිභ රුදිමිභ ව;
විසඤ්ඤිකරණිං පිත්වා, දිට්ඨා නාහුමිභ වානරා”ති.

තත්ථ අපායිමිභාති සුරං පිටිමිභ. අනච්චිමිභාති තං පිටිත්වා හත්ථපාදෙ ලාලෙන්තා නච්චිමිභ. අගායිමිභාති මුඛං විවරිත්වා ආයතකෙන සරෙන ගායිමිභ. රුදිමිභ වාති පුන විජ්ජට්ඨාරිනො “ඵවරූපං නාම අමිහෙහි කත”න්ති රොදිමිභ ව. විසඤ්ඤිකරණිං පිත්වා, දිට්ඨා නාහුමිභ වානරාති ඵවරූපං සඤ්ඤාවිනාසනතො විසඤ්ඤිකරණිං සුරං පිටිත්වා “එතදෙව සාධු, යං වානරා නාහුමිභා”ති. ඵවං තෙ අත්තනො අගුණං කථෙසුං.

බොධිසත්තො “ගරුසංවාසරහිතානං නාම ඵවරූපං භොතියෙවා”ති තෙ තාපසෙ ගරහිත්වා “පුන ඵවරූපං මාකරිත්ථා”ති තෙසං ඔවාදං දත්වා අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. ඉතො පට්ඨාය හි “අනුසන්ධිං සටෙන්වා”ති ඉදම්පි න වක්ඛාම. තදා ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අහොසි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසින්ති.

සුරාපානජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[82] 2. මිත්තවින්දකජාතකවණ්ණනා

අතික්කම්ම රමණකන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. ඉමස්ස පන ජාතකස්ස කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලිකං වත්ථු, තං දසකනිපාතෙ මහාමිත්තවින්දකජාතකෙ (ජා. 1.1.82; 1.5.100 ආදයො) ආචි භවිස්සති. තදා පන බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාහ -

82.

“අතික්කම්ම රමණකං, සදාමත්තඤ්ච දුහකං;
ස්වාසි පාසාණමාසිනො, යස්මා ජීවං න මොක්ඛසි”ති.

තත්ථ රමණකන්ති තස්මිං කාලෙ ඵලිකස්ස නාමං, ඵලිකපාසාදඤ්ච අතික්කන්තොසිති දිපෙති. සදාමත්තඤ්චාති රජතස්ස නාමං, රජතපාසාදඤ්ච

අතික්කන්තොසිති දීපෙති. දුභකන්ති මණිනො නාමං, මණිපාසාදඤ්ච අතික්කන්තොසිති දීපෙති. ස්වාසිති සො අසි ත්වං. පාසාණමාසිනොති බුරුවක්කං නාම පාසාණමයං වා හොති රජතමයං වා මණිමයං වා, තං පන පාසාණමයමෙව. සො ච තෙන ආසිනො අනිනිවිට්ඨො අජ්ඣොත්ථට්ඨො. තස්මා පාසාණෙන ආසිනත්තා “පාසාණමාසිනො”ති වත්තබ්බෙ බාඤ්ජනසන්ධිවසෙන මකාරං ආදාය “පාසාණමාසිනො”ති චුත්තං. පාසාණං වා ආසිනො, තං බුරුවක්කං ආසජ්ජ පාපුණිත්වා යිතොති අත්ථො. යස්මා ජීවං න මොක්ඛසිති යස්මා බුරුවක්කා යාව තෙ පාපං න බියති, තාව ජීවන්තොයෙව න මුච්චිස්සසි, තං ආසිනොසිති.

ඉමං ගාථං වත්වා බොධිසත්තො අත්තනො වසනට්ඨානංයෙව ගතො. මිත්තවින්දකොපි බුරුවක්කං උක්ඛිපිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවමානො පාපකම්මෙ පරික්ඛිණෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මිත්තවින්දකො දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, දෙවරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

මිත්තවින්දකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[83] 3. කාලකණ්ණිජාතකවණ්ණනා

මිත්තො භවෙ සත්තපදෙන හොතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං අනාථපිණ්ඩිකස්ස මිත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර අනාථපිණ්ඩිකෙන සද්ධිං සහපංසුකීළිකො එකාවරියස්සෙව සන්තිකෙ උග්ගහිතසිප්පො නාමෙන කාලකණ්ණි නාම. සො ගච්ඡන්තෙ කාලෙ දුග්ගතො හුත්වා ජීවිතුං අසක්කොන්තො සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො තං සමස්සාසෙත්වා පරිබ්බයං දත්වා අත්තනො කුටුම්භං පටිච්ඡාපෙසි. සො සෙට්ඨිනො උපකාරකො හුත්වා සබ්බකිව්වාති කරොති. තං සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ආගතකාලෙ “තිට්ඨ, කාලකණ්ණි, නිසීද, කාලකණ්ණි, භුඤ්ජ කාලකණ්ණි”ති වදන්ති. අට්ඨකදිවසං සෙට්ඨිනො මිත්තාමච්චා සෙට්ඨිං උපසඬකමිත්වා එවමාහංසු “මහාසෙට්ඨි, මා එතං තව සන්තිකෙ කරි, ‘තිට්ඨ, කාලකණ්ණි, නිසීද කාලකණ්ණි, භුඤ්ජ කාලකණ්ණි’ති හි ඉමිනා සද්දෙන යක්ඛොපි පලායෙය්‍ය, න වෙස තයා සමානො, දුග්ගතො දුරුපෙනො, කිං තෙ ඉමිනා”ති. අනාථපිණ්ඩිකො “නාමං නාම වොහාරමත්තං, න තං පණ්ඩිතා පමාණං කරොන්ති, සුතමඬිගලිකෙන නාම භවිතුං න වට්ටති, න සක්කා මයා නාමමත්තං නිස්සාය සහපංසුකීළිකං සහායං පරිච්චජිතු”න්ති තෙසං වචනං අනාදාය එකදිවසං අත්තනො හොගගාමං ගච්ඡන්තො තං ගෙහරක්ඛකං කත්වා අගමාසි.

වොරා “සෙට්ඨි කිර හොගගාමං ගතො, ගෙහමස්ස විලුම්පිස්සාමා”ති නානාවුධහත්ථා රත්තිභාගෙ ආගන්ත්වා ගෙහං පරිවාරෙසුං. ඉතරොපි

වොරානඤ්ඤෙව ආගමනං ආසඬකමානො අනිද්දායන්තොව නිසීදි. සො වොරානං ආගතභාවං ඤත්වා මනුස්සෙ පබ්බාදෙතුං “ත්වං සඬබ්බං ධම්මං, ත්වං මුද්දිඬගං වාදෙහි”ති මහාසමජ්ජං කරොන්තො විය සකලනිවෙසනං එකසද්දං කාරෙසි. වොරා “සුඤ්ඤං ගෙහන්ති දුස්සුතං අමිහෙහි, අත්ථෙව ඉධ මහාසෙට්ඨි”ති පාසාණමුග්ගරාදීති තත්ථෙව ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිංසු.

සුතදිවසෙ මනුස්සා තත්ථ තත්ථ ඡඩ්ඛිතෙ පාසාණමුග්ගරාදයො දිස්වා සංවෙගජ්ජත්තා හුත්වා “සථෙ අජ්ජ ඵවරූපො බුද්ධිසම්පන්නො සරව්චාරකො නාහවිස්ස, වොරෙහි යථාරූපියා පවිසිත්වා සබ්බං ගෙහං විලුත්තං අස්ස, ඉමං දළ්භමිත්තං නිස්සාය සෙට්ඨිතො වුඩ්ඪි ජාතා”ති තං පසංසිත්වා සෙට්ඨිස්ස භොගගාමනො ආගතකාලෙ සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචයිංසු. අථ නෙ සෙට්ඨි අවොච “තුමිහෙ ඵවරූපං මම ගෙහරක්ඛකං මිත්තං නික්කඬ්ඨාපෙථ, සවායං තුම්භාකං වචනෙන මයා නික්කඬ්ඪිතො අස්ස, අජ්ජ මෙ කුටුම්භං කිඤ්චි නාහවිස්ස, නාමං නාම අජ්ජමාණං, හිතවිත්තමෙව පමාණ”න්ති තස්ස උත්තරිතරං පරිබ්බයං දත්වා “අත්ථි දානි මෙ ඉදං කථාපාහත”න්ති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. සත්ථා “න බො, ගහපති, ඉදානෙව කාලකණ්ණිමිත්තො අත්තනො මිත්තස්ස සරෙ කුටුම්භං රක්ඛති, පුබ්බෙපි රක්ඛියෙවා”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහායසො සෙට්ඨි අහොසි. තස්ස කාලකණ්ණි නාම මිත්තොති සබ්බං පච්චුජ්ජන්නවත්ථුසදිසමෙව. බොධිසත්තො භොගගාමනො ආගතො තං පවත්තිං සුත්වා “සථෙ මයා තුම්භාකං වචනෙන ඵවරූපො මිත්තො නික්කඬ්ඪිතො අස්ස, අජ්ජ මෙ කුටුම්භං කිඤ්චි නාහවිස්සා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

83.

“මිත්තො භථෙ සත්තපදෙන භොති, සභායො පන ද්වාදසකෙන භොති;

මාසඬ්ඨමාසෙන ච ඤාති භොති, තතුත්තරිං අත්තසමොපි භොති;
සොහං කථං අත්තසුඛස්ස හෙතු, විරසන්ථුතං කාලකණ්ණිං ජහෙය්‍ය”න්ති.

තත්ථ භථෙති නිපාතමත්තං. මෙත්තායතීති මිත්තො, මෙත්තං පච්චුපට්ඨාපෙති, සිනෙහං කරොතීති අත්ථො. සො පනෙස සත්තපදෙන භොති, එකතො සත්තපදවිතිභාරගමනමත්තෙන භොතීති අත්ථො. සභායො පන ද්වාදසකෙන භොතීති සබ්බකිච්චානි එකතො කරණවසෙන සබ්බිරියාපථෙසු සහ ගච්ඡතීති සභායො. සො පනෙස ද්වාදසකෙන භොති, ද්වාදසාහං එකතො නිවාසෙන භොතීති අත්ථො. මාසඬ්ඨමාසෙන වාති

මාසෙන වා අඬිසමාසෙන වා. ඤාති හොතිති ඤාතිසමො හොති. තතුත්තරිත්ති තතො උත්තරිං එකතො වාසෙන අත්තසමොපි හොතියෙව. ජහෙය්‍යන්ති “එවරුපං සහායං කථං ජහෙය්‍ය”න්ති මිත්තස්ස ගුණං කට්ඨෙයි. තතො පට්ඨාය පුන කොචි තස්ස අන්තරෙ වත්තා නාම නාහොසිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා කාළකණ්ණි ආනන්දො අහොසි, බාරාණසියෙට්ඨි පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

කාළකණ්ණිජාතකවණ්ණනා තතියා.

[84] 4. අත්ථස්ස ද්වාරජාතකවණ්ණනා

ආරොග්‍යමිච්ඡෙ පරමඤ්ච ලාභන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං අත්ථකුසලං කුලපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සාවත්ථියඤ්ඤි එකස්ස මහාවිභවස්ස සෙට්ඨිතො පුත්තො ජාතියා සත්තවස්සො පඤ්ඤවා අත්ථකුසලො. සො එකදිවසං පිතරං උපසඬකමිත්වා අත්ථස්ස ද්වාරපඤ්ඤං නාම පුච්ඡි, සො තං න ජානාති. අත්ථස්ස එතදහොසි “අයං පඤ්ඤො අතිසුබ්බමො, යපෙත්වා සබ්බඤ්ඤබුද්ධං අඤ්ඤො උපරි භවග්ගෙන, හෙට්ඨා ව අවිචිනා පරිච්ඡින්නෙ ලොකසන්නිවාසෙ එතං පඤ්ඤං කට්ඨෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති. සො පුත්තමාදාය බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනං ගාහාපෙත්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො භගවන්තං එතදවොච “අයං, භන්තෙ, දාරකො පඤ්ඤවා අත්ථකුසලො මං අත්ථස්ස ද්වාරපඤ්ඤං නාම පුච්ඡි, අහං තං පඤ්ඤං අජානන්තො තුම්භාකං සන්තිකං ආගතො, සාධු මෙ, භන්තෙ, භගවා තං පඤ්ඤං කට්ඨෙතු”ති. සත්ථා “පුබ්බෙපාහං, උපාසක, ඉමිනා කුමාරකෙනෙතං පඤ්ඤං පුට්ඨො, මයා චස්ස කථිතො, තදා නං එස ජානාති, ඉදානි පන භවසඬ්ඨෙපගතත්තා න සල්ලක්ඛෙති”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහාවිභවො සෙට්ඨි අහොසි. අත්ථස්ස පුත්තො සත්තවස්සිකො ජාතියා පඤ්ඤවා අත්ථකුසලො. සො එකදිවසං පිතරං උපසඬකමිත්වා “තාත, අත්ථස්ස ද්වාරං නාම කි”න්ති අත්ථස්ස ද්වාරපඤ්ඤං පුච්ඡි. අත්ථස්ස පිතා තං පඤ්ඤං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

84.

“ආරොග්‍යමිච්ඡෙ පරමඤ්ච ලාභං, සීලඤ්ච වුද්ධානුමතං සුතඤ්ච;
ධම්මානුවත්ති ව අලිනතා ව, අත්ථස්ස ද්වාරා පමුබා ඡලෙන”ති.

තත්ථ ආරොග්‍යමිච්ඡෙ පරමඤ්ච ලාභන්ති ව-කාරො නිපාතමන්තං. තාත, පයමමෙව ආරොග්‍යසඬ්ඨාතං පරමං ලාභං ඉච්ඡෙය්‍යාති ඉමමත්ථං දීපෙන්නො එවමාහ. තත්ථ ආරොග්‍යං නාම සරීරස්ස වෙව විත්තස්ස ව

අරොගභාවො අනාතුරතා. සරිරෙ හි රොගාතුරෙ නෙව අලද්ධං භොගලාභං උප්පාදෙතුං සක්කොති, න ලද්ධං පරිභුඤ්ජිතුං, අනාතුරෙ පන උභයමිපෙතං සක්කොති. චිත්තෙ ච කිලෙසාතුරෙ නෙව අලද්ධං කුමාරාදිභෙදං ලාභං උප්පාදෙතුං සක්කොති, න ලද්ධං පුන සමාපත්තිවසෙන පරිභුඤ්ජිතුං. එතස්මිං අනාරොග්‍යෙ සති අලද්ධොපි ලාභො න ලබ්‍හති, ලද්ධොපි නිරත්ථකො භොති, අසති පනෙතස්මිං අලද්ධොපි ලාභො ලබ්‍හති, ලද්ධොපි සාත්ථකො භොතීති ආරොග්‍යං පරමො ලාභො නාම. තං සබ්බපයමං ඉච්ඡිතබ්බං. ඉදමෙකං අත්ථස්ස ද්වාරන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. සීලඤ්චාති ආචාරසීලං. ඉමිනා ලොකචාරිත්තං දස්සෙති. වුද්ධානුමතන්ති ගුණවුද්ධානං පණ්ඩිතානං අනුමතං. ඉමිනා ඤාණසම්පන්නානං ගරුතං ඔවාදං දස්සෙති. සුතඤ්චාති කාරණනිස්සිතං සුතං. ඉමිනා ඉමස්මිං ලොකෙ අත්ථනිස්සිතං බාහුසච්චං දස්සෙති. ධම්මානුවත්ති වාති තිව්ධස්ස සුවරිතධම්මස්ස අනුවත්තනං. ඉමිනා දුච්චරිතධම්මං වජ්ජෙත්වා සුවරිතධම්මස්ස අනුවත්තනභාවං දස්සෙති. අලිනතා වාති චිත්තස්ස අලිනතා අනිවතා. ඉමිනා චිත්තස්ස අසඬකොවතං පණිතභාවං උත්තමභාවං දස්සෙති. අත්ථස්ස ද්වාරා පමුඛා ඡලෙතෙති අත්ථො නාම වුඩ්ඪි, තස්ස වුඩ්ඪිසඬ්ඛාතස්ස ලොකියලොකුත්තරස්ස අත්ථස්ස එතෙ පමුඛා උත්තමා ඡ ද්වාරා උපායා අධිගමමුඛානීති.

එවං බොධිසත්තො පුත්තස්ස අත්ථස්ස ද්වාරපඤ්ඡං කපෙසි. සො තතො පට්ඨාය තෙසු ඡසු ධම්මෙසු වත්ති. බොධිසත්තොපි දානාදීනි පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පුත්තොව පච්චුප්පන්නපුත්තො, මහාසෙට්ඨී පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

අත්ථස්සද්වාරජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[85] 5. කිංපක්කජාතකවණ්ණනා

ආයතිං දොසං නාඤ්ඤායාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. අඤ්ඤතරො කිර කුලපුත්තො බුද්ධසාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො එකදිවසං සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬිකතඉත්ථීං දිස්වා උක්කණ්ඨී. අථ නං ආවරියුපජ්ඣායා සත්ථු සන්තිකං ආනයිංසු. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ “පඤ්ච කාමගුණා නාමෙතෙ භික්ඛු පරිභොගකාලෙ රමණීයා. සො පන තෙසං පරිභොගො නිරයාදීසු පටිසන්ධිදායකත්තා කිංපක්කඵලපරිභොගසදිසො භොති. කිංපක්කඵලං නාම වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නං, බාදිතං පන අන්තාති බණ්ඩිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙති. පුබ්බෙ බහු බාලජනා තස්ස දොසං අදිස්වා

වණ්ණගන්ධරසෙසු බජ්ඣිත්වා තං ඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්සු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සත්ථවාහො හුත්වා පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි පුබ්බන්තාපරන්තං ගච්ඡන්තො අට්ඨමුඛං පත්වා මනුස්සෙ සන්නිපාතෙත්වා “ඉමිස්සා අට්ඨියා විසරුක්ඛා නාම අත්ථී, මා බො මං අනාපුච්ඡා පුබ්බෙ අබාදිතපුබ්බානි ඵලාඵලානි බාදිත්වා”ති ඔවදි. මනුස්සා අට්ඨං අතික්කමිත්වා අට්ඨමුඛෙ ඵකං කිංපක්කරුක්ඛං ඵලහාරඔණමිතසාඛං අද්දසංසු. තස්ස බන්ධසාඛාපත්තඵලානි සණ්ඨානවණ්ණරසගන්ධෙහි අමිබසදිසානෙව. තෙසු ඵකච්චෙ වණ්ණගන්ධරසෙසු බජ්ඣිත්වා අමිබඵලසඤ්ඤාය ඵලානි බාදිංසු, ඵකච්චෙ “සත්ථවාහං පුච්ඡිත්වා බාදිස්සාමා”ති ගහෙත්වා අට්ඨංසු. බොධිසත්තො තං යානං පත්වා යෙ ගහෙත්වා ඨිතා, තෙ ඵලානි ඡඩ්ඛාපෙත්වා, යෙ බාදමානා අට්ඨංසු, තෙ වමනං කාරෙත්වා තෙසං හෙසජ්ජං අදාසි. තෙසු ඵකච්චෙ අරොගා ජාතා, පයමමෙව බාදිත්වා ඨිතා පන ජීවිතක්ඛයං පත්තා. බොධිසත්තොපි ඉච්ඡිතට්ඨානං සොත්ථිතා ගන්ත්වා ලාභං ලභිත්වා පුන සකට්ඨානමෙව ආගන්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා තං වත්ථුං කට්ඨත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

85.

“ආයතිං දොසං නාඤ්ඤාය, යො කාමෙ පටිසෙවති;
විපාකන්තෙ භනන්ති නං, කිංපක්කමිව භක්ඛිත”න්ති.

තත්ථ ආයතිං දොසං නාඤ්ඤායාති අනාගතෙ දොසං න අඤ්ඤාය, අජානිත්වාති අත්ථො. යො කාමෙ පටිසෙවතීති යො වත්ථුකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පටිසෙවති. විපාකන්තෙ භනන්ති නන්ති තෙ කාමා තං පුරිසං අත්තතො විපාකසඬ්ඛාතෙ අන්තෙ නිරයාදිසු උප්පන්නං නානප්පකාරෙන දුක්ඛෙන සංයොජයමානා භනන්ති. කථං? කිංපක්කමිව භක්ඛිතන්ති, යථා පරිභොගකාලෙ වණ්ණගන්ධරසසම්පත්තියා මනාපං කිංපක්කඵලං අනාගතදොසං අදිස්වා භක්ඛිතං අන්තෙ භනති, ජීවිතක්ඛයං පාපෙති, ඵවං පරිභොගකාලෙ මනාපාපි කාමා විපාකකාලෙ භනන්තීති දෙසනං යථානුසන්ධිං පාපෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලං පාපුණ්. සෙසපරියායපි කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, කෙචි අරහන්තො අහෙසුං.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා පරිසා බුද්ධපරිසා අහොසි, සත්ථවාහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කිංපක්කජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[86] 6. සීලවිමංසකජාතකවණ්ණනා

සීලං කීරෙව කල්‍යාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං සීලවිමංසකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කටෙසි. සො කීර කොසලරාජානං නිස්සාය ජීවති තිසරණං ගතො අබණ්ඩපඤ්චසීලො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු. රාජා “අයං සීලවා”ති තස්ස අතිරෙකසම්මානං කරොති. සො චින්තෙසි “අයං රාජා මය්හං අඤ්ඤෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි අතිරෙකසම්මානං කරොති, අතිවිය මං ගරුං කත්වා පස්සති, කිං නු බො එස මම ජාතිගොත්තකුලජපදෙසසිජ්ජසම්පත්තිං නිස්සාය ඉමං සම්මානං කරොති, උදාහු සීලසම්පත්තිං, විමංසිස්සාමි තාවා”ති. සො එකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ගන්ත්වා සරං ආගච්ඡන්තො එකස්ස හෙරඤ්ඤිකස්ස ඵලකතො අනාපුච්ඡිත්වා එකං කභාපණං ගහෙත්වා අගමාසි, හෙරඤ්ඤිකො බ්‍රාහ්මණෙ ගරුභාවෙන කිඤ්චි අවත්වා නිසීදි. පුනදිවසෙ ද්වෙ කභාපණෙ ගණ්හි, හෙරඤ්ඤිකො තට්ඨ අධිවාසෙසි. තතියදිවසෙ කභාපණමුට්ඨිං අග්ගහෙසි, අථ නං හෙරඤ්ඤිකො “අජ්ජ තෙ තතියො දිවසො රාජකුටුම්භං විලුම්පත්තස්සා”ති “රාජකුටුම්භවිලුම්පකවොරො මෙ ගහිතො”ති තික්ඛත්තුං විරවි. අථ නං මනුස්සා ඉතො චිතො ව ආගන්ත්වා “විරංදාති ත්වං සීලවා විය විචරී”ති ද්වෙ තයො පභාරෙ දත්වා ඛන්ධිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං.

රාජා විජ්ජට්ඨාරී හුත්වා “කස්මා, බ්‍රාහ්මණ, එවරුපං දුස්සීලකම්මං කරොසී”ති වත්වා “ගච්ඡථ, තස්ස රාජාණං කරොථා”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො “නාහං, මහාරාජ, වොරො”ති ආහ. අථ “කස්මා රාජකුටුම්භිකස්ස ඵලකතො කභාපණෙ ගණ්හී”ති? “එතං මයා තයි මම අතිසම්මානං කරොන්තෙ ‘කිං නු බො රාජා මම ජාතිආදීනි නිස්සාය අතිසම්මානං කරොති, උදාහු සීලං නිස්සායා’ති විමංසනත්ථාය කතං, ඉදානි පන මයා එකංසෙන ඤාතං. යථා සීලමෙව නිස්සාය තයා මම සම්මානො කතො, න ජාතිආදීනි. තථා හි මෙ ඉදානි රාජාණං කාරෙසි, ස්වාහං ඉමිනා කාරණෙන ‘ඉමස්මිං ලොකෙ සීලමෙව උත්තමං සීලං පමුඛ’න්ති සන්නිට්ඨානං ගතො. ඉමස්ස පනාහං සීලස්ස අනුච්ඡවිකං කරොන්තො ගෙහෙ යිතො කිලෙසෙ පරිභුඤ්ජන්තො න සක්ඛිස්සාමි කාතුං, අජ්ජෙව ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජිස්සාමි, පබ්බජ්ජං මෙ දෙථ, දෙවා”ති වත්වා රාජානං අනුජානාපෙත්වා ජෙතවනාහිමුබො පායාසි.

අථ නං ඤාතිසුභජ්ජබන්ධවා සන්නිපතිත්වා නිවාරෙතුං අසක්කොන්තා නිවත්තිංසු. සො සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලහිත්වා අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛිතීත්වා “හන්තෙ, මය්හං පබ්බජ්ජා මත්ථකං පත්තා”ති අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි. තස්ස තං අඤ්ඤබ්‍යාකරණං

භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකටං ජාතං. අටෙකදිවසං ධම්මසභායං සන්නිපතිතා භික්ඛු “ආවුසො, අසුකො නාම රඤ්ඤො උපට්ඨාකබ්‍රාහ්මණො අත්තනො සීලං වීමංසිත්වා රාජානං ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො”ති තස්ස ගුණං කට්ඨමානා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානි අයමෙව බ්‍රාහ්මණො අත්තනො සීලං වීමංසිත්වා පබ්බජිත්වා අත්තනො පතිට්ඨං අකාසි, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා අත්තනො සීලං වීමංසිත්වා පබ්බජිත්වා අත්තනො පතිට්ඨං කරිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතො අහොසි දානාධිමුත්තො සීලජ්ඣාසයො අබණ්ඩපඤ්චසීලො. රාජා සෙසබ්‍රාහ්මණෙහි අතිරෙකං තස්ස සම්මානං කරොතීති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. බොධිසත්තෙ පන බන්ධිත්වා රඤ්ඤො සන්නිකං නියමානෙ අභිතුණ්ඩිකා අන්තරවීරියං සජ්ජං කීළාපෙන්නා නඬිගුට්ඨෙ ගණ්හන්ති, ගීවාය ගණ්හන්ති, ගලෙ වෙයෙන්නි. බොධිසත්තො තෙ දිස්වා “මා, තාතා, එවං සජ්ජං නඬිගුට්ඨෙ ගණ්හථ, මා ගීවාය ගණ්හථ, මා ගලෙ වෙයෙථ. අයඤ්ඤි වො ඩංසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙය්‍යා”ති ආහ. අභිතුණ්ඩිකා “අයං, බ්‍රාහ්මණ, සජ්ජො සීලවා ආචාරසම්පන්නො තාදිසො දුස්සීලො න භොති, ත්වං පන අත්තනො දුස්සීලතාය අනාචාරෙන රාජකුටුම්භවිලුම්පකචොරොති බන්ධිත්වා නියසී”ති ආහංසු.

සො වින්තෙසි “සජ්ජාපි තාව අඩංසන්නා අවිහෙයෙන්නා ‘සීලවත්තො’ති නාමං ලහන්ති, කිමඬිගං පන මනුස්සභූතා. සීලමෙව ඉමස්මිං ලොකෙ උත්තමං, නත්ථි තතො උත්තරිතර”න්ති. අථ නං තෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා “කිං ඉදං, තාතා”ති පුච්ඡි. “රාජකුටුම්භවිලුම්පකො චොරො, දෙවා”ති. “තෙන භිස්ස රාජාණං කරොථා”ති. බ්‍රාහ්මණො “නාහං, මහාරාජ, චොරො”ති ආහ. “අථ කස්මා කභාපණෙ අග්ගහෙසී”ති ච වුත්තෙ පුරිමනෙයෙනෙව සබ්බං ආරොචෙන්නො “ස්වාහං ඉමිනා කාරණෙන ‘ඉමස්මිං ලොකෙ සීලමෙව උත්තමං, සීලං පාමොක්ඛ’න්ති සන්නිට්ඨානං ගතො”ති වත්වා “තිට්ඨතු තාව ඉදං, ආසිවිසොපි තාව අඩංසන්නො අවිහෙයෙන්නො ‘සීලවා’ති වත්තබ්බතං ලහති. ඉමිනාපි කාරණෙන සීලමෙව උත්තමං, සීලං පවර”න්ති සීලං වණ්ණෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

86.

“සීලං කිරෙව කල්‍යාණං, සීලං ලොකෙ අනුත්තරං;
පස්ස සොරවිසො නාගො, සීලවාති න භඤ්ඤති”ති.

තත්ථ සීලං කිරෙවාති කායවාචාවත්තෙහි අවිතික්කමසඬ්ඛාතං ආචාරසීලමෙව. කිරාති අනුස්සවවසෙන වදති. කල්‍යාණන්ති සුන්දරතරං. අනුත්තරන්ති ජෙට්ඨකං සබ්බගුණදායකං. පස්සාති අත්තනා දිට්ඨකාරණං අභිමුඛං කරොන්තො කථෙති. සීලවාති න භඤ්ඤතීති සොරවිසොපි සමානො අඩංසනඅවිභෙදනමත්තකෙන සීලවාති පසංසං ලභති, න භඤ්ඤති න විභඤ්ඤතීති. ඉමිනාපි කාරණෙන සීලමෙව උත්තමන්ති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තං පවිසිත්වා පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, රාජපරිසා බුද්ධපරිසා, පුරොහිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

සීලවිමංසකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[87] 7. මඬගලජාතකවණ්ණනා

යස්ස මඬගලා සමුහතාති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො එකං සාටකලක්ඛණබ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කථෙසි. රාජගහවාසිකො කිරෙකො බ්‍රාහ්මණො කොතුහලමඬගලිකො තීසු රතනෙසු අප්පසන්තො මිච්ඡාදිට්ඨිකො අඬ්ඨො මහද්ධනො මහාභොගො, තස්ස සමුග්ගෙ යපිතං සාටකයුගං මුසිකා බාදිංසු. අප්පස සීසං න්භායිත්වා “සාටකෙ ආහරථා”ති චුත්තකාලෙ මුසිකාය බාදිතභාවං ආරොචයිංසු. සො වින්තෙසි “සවෙ ඉදං මුසිකාදට්ඨං සාටකයුගං ඉමස්මිං ගෙහෙ හවිස්සති, මහාවිනාසො හවිස්සති. ඉදඤ්චි අවමඬගලං කාලකණ්ණිසදිසං පුත්තධිතාදීනං වා දාසකම්මකරාදීනං වා න සක්කා දාතුං. යො හි ඉදං ගණ්හිස්සති, සබ්බස්ස මහාවිනාසො හවිස්සති, ආමකසුසානෙ තං ඡඩ්ඛාපෙස්සාමි, න බො පන සක්කා දාසකම්මකරාදීනං හත්ථෙ දාතුං. තෙ හි එත්ථ ලොභං උප්පාදෙත්වා ඉමං ගහෙත්වා විනාසං පාපුණෙය්‍යාං, පුත්තස්ස තං හත්ථෙ දස්සාමි”ති. සො පුත්තං පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “ත්වම්පි නං, තාත, හත්ථෙත අපුසිත්වා දණ්ඩකෙන ගහෙත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛෙත්වා සීසං න්භායිත්වා එහි”ති පෙසෙසි.

සත්ථාපි බො තං දිවසං පවිච්ඡසසමයෙ බොධනෙය්‍යාබන්ධවෙ ඔලොකෙත්තො ඉමෙසං පිතාපුත්තානං සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා මිගවීථිං ගහෙත්වා මිගලුද්දකො විය ගන්ත්වා ආමකසුසානද්වාරෙ නිසිදි ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්තො. මාණුවොපි පිතු වචනං සම්පට්ඨිත්වා අජගරසජ්ජං විය තං යුගසාටකං යට්ඨිකොටියා ගහෙත්වා ආමකසුසානද්වාරං පාපුණි. අප්ප නං සත්ථා “කිං කරොසි මාණවා”ති ආහ. “හො ගොතම, ඉදං සාටකයුගං මුසිකාදට්ඨං කාලකණ්ණිසදිසං

හලාහලවිසුපමං, මම පිතා ‘අඤ්ඤො එතං ඡඩ්ඛෙන්තො ලොහං උජ්ජාදෙන්වා ගණ්භෙය්‍යා’ති භයෙන මං පනිණි, අහමෙනං ඡඩ්ඛෙන්වා සීසං න්භායිස්සාමීති ආගතොමහි, හො ගොතමා’ති. “තෙන හි ඡඩ්ඛෙහි”ති. මාණුවො ඡඩ්ඛෙසි, සත්ථා “අම්භාකං දානි වට්ටතී”ති තස්ස සම්මුඛාව ගණ්හි. “අවමඬිගලං, හො ගොතම, එතං කාලකණ්ණිසදිසං, මා ගණ්හි මා ගණ්හි”ති තස්මිං වාරයමානෙයෙව තං ගහෙන්වා වෙළවනාහිමුඛො පායාසි.

මාණුවො වෙගෙන ගන්ත්වා පිතු ආරොවෙසි “තාත, මයා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛිතං සාටකයුගං සමණො ගොතමො ‘අම්භාකං වට්ටතී’ති මයා වාරියමානොපි ගහෙන්වා වෙළවනං ගතො”ති. බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි “තං සාටකයුගං අවමඬිගලං කාලකණ්ණිසදිසං, තං වළඤ්ජෙන්තො සමණොපි ගොතමො නස්සිස්සති, විහාරොපි නස්සිස්සති, තතො අම්භාකං ගරහා භවිස්සති, සමණස්ස ගොතමස්ස අඤ්ඤෙ ඛහු සාටකෙ දත්වා තං ඡඩ්ඛාපෙස්සාමී”ති. සො ඛහු සාටකෙ ගාභාපෙත්වා පුත්තෙන සද්ධිං වෙළවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං දිස්වා එකමන්තං ධීතො එවමාහ “සච්චං කිර වො, හො ගොතම, ආමකසුසානෙ සාටකයුගං ගහිත”න්ති? “සච්චං, බ්‍රාහ්මණා”ති. “හො ගොතම, තං සාටකයුගං අවමඬිගලං, තුම්භෙ තං පරිභුඤ්ජමානා නස්සිස්සථ, සකලවිහාරොපි නස්සිස්සති. සච්චො නිවාසනං වා පාරුපනං වා නප්පහොති, ඉමෙ සාටකෙ ගහෙන්වා තං ඡඩ්ඛාපෙථා”ති. අථ තං සත්ථා “මයං බ්‍රාහ්මණ පබ්බජිතා නාම, අම්භාකං ආමකසුසානෙ අන්තරවීථියං සඬකාරට්ඨානෙ න්භානතිත්ථෙ මහාමග්ගෙති එවරුපෙසු යානෙසු ඡඩ්ඛිතා වා පතිතා වා පිලොතිකා වට්ටති, ත්වං පන න ඉදානෙව එවංලද්ධිකො, පුබ්බෙපි එවංලද්ධිකොයෙවා”ති චත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහනගරෙ ධම්මිකො මගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො එකස්මිං උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා හිමවන්තෙ වසමානො එකස්මිං කාලෙ හිමවන්තතො නික්ඛමිත්වා රාජගහනගරෙ රාජ්‍යානං පත්වා තත්ථ වසිත්වා දුතියදිවසෙ හික්ඛාචාරත්ථාය නගරං පාවිසි. රාජා තං දිස්වා පක්කොසාපෙත්වා පාසාදෙ නිසීදාපෙත්වා හොපෙත්වා උය්‍යානෙයෙව වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගණ්හි. බොධිසත්තො රඤ්ඤො නිවෙසනෙ භුඤ්ජිත්වා උය්‍යානෙ වසති. තස්මිං කාලෙ රාජගහනගරෙ දුස්සලක්ඛණබ්‍රාහ්මණො නාම අහොසි. තස්ස සමුග්ගෙ යපිතං සාටකයුගන්ති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව.

මාණුවෙ පන සුසානං ගච්ඡන්තෙ බොධිසත්තො පය්මතරං ගන්ත්වා සුසානද්වාරෙ නිසීදිත්වා තෙන ඡඩ්ඛිතං සාටකයුගං ගහෙන්වා උය්‍යානං අගමාසි. මාණුවො ගන්ත්වා පිතු ආරොවෙසි. පිතා “රාජකුලුපකො තාපසො නස්සෙය්‍යා”ති බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “තාපස, තයා

ගහිතසාටකෙ ඡඩ්ඛෙහි, මා නස්සි”ති ආහ. තාපසො “අම්භාකං සුසානෙ ඡඩ්ඛිතපිලොතිකා වට්ටති, න මයං කොතුහලමඬිගලිකා, කොතුහලමඬිගලං නාමෙතං. න බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබොධිසත්තෙහි වණ්ණිතං, තස්මා පණ්ඩිතෙන නාම කොතුහලමඬිගලිකෙන න හවිතබ්බ”න්ති බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙසි. බ්‍රාහ්මණො ධම්මං සුත්වා දිට්ඨිං හින්දිත්වා බොධිසත්තං සරණං ගතො. බොධිසත්තොපි අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථාපි ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ -

87.

“යස්ස මඬිගලා සමුහතා, උජ්ජාතා සුපිනා ව ලක්ඛණා ව;
සො මඬිගලදොසවීතිවත්තො, යුගයොගාධිගතො න ජාතුමෙතී”ති.

තත්ථ යස්ස මඬිගලා සමුහතාති යස්ස අරහතො බිණ්ණාසවස්ස දිට්ඨමඬිගලං, සුතමඬිගලං, මුතමඬිගලන්ති එතෙ මඬිගලා සමුච්ඡින්නා. උජ්ජාතා සුපිනා ව ලක්ඛණා වාති “එවරුපො චන්දග්ගාහො හවිස්සති, එවරුපො සුරියග්ගාහො හවිස්සති, එවරුපො නක්ඛත්තග්ගාහො හවිස්සති, එවරුපො උක්කාපාතො හවිස්සති, එවරුපො දිසාඛාහො හවිස්සති”ති ඉමෙ පඤ්ච මහාඋජ්ජාතා, නානාජපකාරා සුපිනා, සුභගලක්ඛණං, දුබ්භගලක්ඛණං, ඉත්ථිලක්ඛණං, පුරිසලක්ඛණං, දාසිලක්ඛණං, දාසලක්ඛණං, අසිලක්ඛණං, හත්ථිලක්ඛණං, අස්සලක්ඛණං, උසහලක්ඛණං, ආවුධලක්ඛණං, චත්ථලක්ඛණන්ති එවමාදිකාති ලක්ඛණාති ඉමෙ ව දිට්ඨිට්ඨානා යස්ස සමුහතා, න එතෙහි උජ්ජාතාදිහි අත්තතො මඬිගලං වා අවමඬිගලං වා පච්චෙති. සො මඬිගලදොසවීතිවත්තොති සො බිණ්ණාසවො සබ්බමඬිගලදොසෙ වීතිවත්තො අතික්කන්තො පජහිත්වා යීතො. යුගයොගාධිගතොති “කොධො ව උපනාහො ව, මක්ඛො ව පළාසො වා”තිආදිනා (විහ. 833) නයෙන ද්වෙ ද්වෙ එකතො ආගතකිලෙසා යුගා නාම. කාමයොගො, හවයොගො, දිට්ඨියොගො, අවිජ්ජායොගොති ඉමෙ සංසාරෙ යොජනභාවතො චත්තාරො යොගා නාම. තෙ යුගෙ ව යොගෙ වාති යුගයොගෙ අධිගතො අභිභවිත්වා ගතො වීතිවත්තො සමතික්කන්තො බිණ්ණාසවො හික්ඛු. න ජාතුමෙතීති පුත පටිසන්ධිවසෙන එකංසෙනෙව ඉමං ලොකං න එති නාගච්ඡතීති.

එවං සත්ථා ඉමාය ගාථාය බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො සද්ධිං පුත්තෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා එතෙව පිතෘපුත්තා ඉදාති පිතෘපුත්තා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මඬිගලජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[88] 8. සාරම්භජාතකවණ්ණනා

කල්‍යාණිමෙව මුඤ්චෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඔමසවාදසික්ඛාපදං (පාවි. 15) ආරබ්භ කටෙසි. ද්වෙපි වත්ථුනි හෙට්ඨා නන්දිවිසාලජාතකෙ චුත්තසදිසානෙව. ඉමස්මිං පන ජාතකෙ බොධිසත්තො ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සාරම්භො නාම බලිබද්දො අහොසි. සත්ථා ඉදං අතීතවත්ථුං කටෙත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

88.

“කල්‍යාණිමෙව මුඤ්චෙය්‍ය, න හි මුඤ්චෙය්‍ය පාපිකං;
මොක්ඛො කල්‍යාණියා සාධු, මුත්වා තප්පති පාපික”න්ති.

තත්ථ කල්‍යාණිමෙව මුඤ්චෙය්‍යාති චතුදොසවිනිමුත්තං කල්‍යාණිං සුන්දරං අනවජ්ජං වාවමෙව මුඤ්චෙය්‍ය විස්සජ්ජෙය්‍ය කටෙය්‍ය. න හි මුඤ්චෙය්‍ය පාපිකන්ති පාපිකං ලාමිකං පරෙසං අප්පියං අමනාපං න මුඤ්චෙය්‍ය න කටෙය්‍ය. මොක්ඛො කල්‍යාණියා සාධුති කල්‍යාණවාචාය විස්සජ්ජනමෙව ඉමස්මිං ලොකෙ සාධු සුන්දරං හද්දකං. මුත්වා තප්පති පාපිකන්ති පාපිකං ඵරුසවාචං මුඤ්චිත්වා විස්සජ්ජෙත්වා කටෙත්වා සො පුග්ගලො තප්පති සොචති කිලමතීති.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, බ්‍රාහ්මණී උප්පලවණ්ණා, සාරම්භො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සාරම්භජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[89] 9. කුහකජාතකවණ්ණනා

වාචාව කීර තෙ ආසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. කුහකවත්ථු උද්දාලකජාතකෙ ආවි හවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ එකං ගාමකං උපනිස්සාය එකො කුට්ඨෙලො කුහකතාපසො වසති. එකො කුටුම්භිකො තස්ස අරඤ්ඤෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා තත්ථ නං වාසෙත්තො අත්තනො ගෙහෙ පණීතාහාරෙන පටිජග්ගති. සො තං කුට්ඨෙලං “සීලවා එසො”ති සද්දහිත්වා වොරහයෙන සුවණ්ණනික්ඛසතං තස්ස පණ්ණසාලං නෙත්වා භූමිගතං කත්වා “ඉදං ඔලොකෙය්‍යාසි, හන්තෙ”ති ආහ. අථ නං තාපසො “පබ්බජිතානං නාම, ආවුසො, එවරුපං කටෙතුං, න වට්ටති, අම්භාකං පන පරසන්තකෙ ලොභො නාම නත්ථී”ති ආහ. සො “සාධු, හන්තෙ”ති තස්ස වචනං සද්දහිත්වා පක්කාමි. දුට්ඨතාපසො “සක්කා එත්තකෙන ජීවිතු”න්ති

කතිපාහං අතික්කමිත්වා තං සුවණ්ණං ගහෙත්වා අන්තරාමග්ගෙ එකස්මිං
 යානෙ යපෙත්වා ආගන්ත්වා පණ්ණසාලායමෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ තස්ස
 ගෙහෙ භත්තකිච්චං කත්වා එවමාහ “ආවුසො, මයං තුම්හෙ නිස්සාය විරං
 වසිමිහ, අතිවිරං එකස්මිං යානෙ වසන්තානං මනුස්සෙහි සද්ධිං සංසග්ගො
 හොති, සංසග්ගො ච නාම පබ්බජිතානං මලං, තස්මා ගච්ඡාමහ”න්ති වත්වා
 තෙන පුනස්පුනං යාවියමානොපි නිවත්තිතුං න ඉච්ඡී. අථ නං සො “එවං
 සන්තෙ ගච්ඡථ, භන්තෙ”ති යාව ගාමද්වාරං අනුගන්ත්වා නිවත්ති.
 තාපසොපි ථොකං ගන්ත්වාච “ඉමං කුටුම්භිකං මයා වඤ්ඤෙතුං වට්ටතී”ති
 වින්තෙත්වා ජටානං අන්තරෙ තිණං යපෙත්වා පටිනිවත්ති. කුටුම්භිකො
 “කිං, භන්තෙ, නිවත්තිත්ථා”ති පුච්ඡී. ආවුසො තුම්හාකං ගෙහච්ඡදනතො
 මෙ ජටාසු එකතිණං ලග්ගං, අදින්නාදානඤ්ච නාම පබ්බජිතානං න වට්ටති,
 තං ආදාය ආගතොමිහිති. කුටුම්භිකො “ජඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡථ, භන්තෙ”ති
 වත්වා “තිණසලාකම්පි නාම පරසන්තකං න ගණ්හාති, අහො
 කුක්කුච්චකො මෙ අයොයා”ති පසිදිත්වා වන්දිත්වා උයොයාපෙසි.

තදා පන බොධිසත්තෙන භණ්ඩත්ථාය පච්චන්තං ගච්ඡන්තෙන තස්මිං
 නිවෙසනෙ නිවාසො ගහිතො හොති. සො තාපසස්ස වචනං සුත්වාච “අද්ධා
 ඉමිනා දුට්ඨතාපසෙන ඉමස්ස කිඤ්චි ගහිතං භවිස්සති”ති කුටුම්භිකං පුච්ඡී
 “අත්ථි පන තෙ, සම්ම, කිඤ්චි එතස්ස තාපසස්ස සන්තිකෙ
 නික්ඛන්ත”න්ති? “අත්ථි, සම්ම, සුවණ්ණනික්ඛසත”න්ති. “තෙන හි ගච්ඡ,
 තං උපධාරෙහි”ති. සො පණ්ණසාලං ගන්ත්වා තං අදිස්වා
 වෙගෙනාගන්ත්වා “නත්ථි, සම්මා”ති ආහ. “න තෙ සුවණ්ණං අඤ්ඤෙන
 ගහිතං, තෙනෙව කුහකතාපසෙන ගහිතං, එහි, තං අනුබන්ධිත්වා
 ගණ්හාමා”ති වෙගෙන ගන්ත්වා කුටතාපසං ගණ්හිත්වා භත්ථෙහි ච පාදෙහි
 ච පොථෙත්වා සුවණ්ණං ආහරාපෙත්වා ගණ්හිංසු. බොධිසත්තො සුවණ්ණං
 දිස්වා “නික්ඛසතං භරමානො අසජ්ජිත්වා තිණමත්තෙ සත්තොසී”ති වත්වා
 තං ගරහන්තො ඉමං ගාථමාහ —

89.

“වාචාව කිර තෙ ආසි, සණ්භා සබ්බභාණිනො;
 තිණමත්තෙ අසජ්ජිත්ථො, නො ච නික්ඛසතං භර”න්ති.

තත්ථ වාචාව කිර තෙ ආසි, සණ්භා සබ්බභාණිනොති “පබ්බජිතානං
 තිණමත්තම්පි අදින්නං ආදාතුං න වට්ටතී”ති එවං සබ්බං මුදුවචනං
 වදන්තස්ස වාචා එව කිර තෙ සණ්භා ආසි, වචනමත්තමෙව මට්ඨං අහොසීති
 අත්ථො. තිණමත්තෙ අසජ්ජිත්ථොති කුට්ඨජිල එකිස්සා තිණසලාකාය
 කුක්කුච්චං කුරුමානො ත්වං සත්තො ආසත්තො ලග්ගො අහොසී. නො ච
 නික්ඛසතං භරන්ති ඉමං පන නික්ඛසතං භරන්තො අසත්තො නිල්ලග්ගොච
 ජාතොසීති.

එවං බොධිසත්තො තං ගරහිත්වා “මා පුත, කුටජට්ඨ, එවරුපමකාසී”ති ඔවාදං දත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස භික්ඛු කුහකො, පුබ්බෙපි කුහකොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුටතාපසො කුහකභික්ඛු අහොසි, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුහකජාතකවණ්ණනා නවමා.

[90] 10. අකතඤ්ඤජාතකවණ්ණනා

යො පුබ්බෙ කතකඤ්ඤාණොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකං ආරබ්භ කටෙසි. තස්ස කිරෙකො පච්චන්තවාසිකො සෙට්ඨි අදිට්ඨසභායො අහොසි. සො එකදා පච්චන්තෙ උට්ඨානකහණ්ඩස්ස පඤ්ච සකට්ඨනාති පුරෙත්වා කම්මන්තිකමනුස්සෙ ආහ – “ගච්ඡට්ඨ, හො, ඉමං හණ්ඩං සාවත්ථිං තෙත්වා අම්භාකං සභායකස්ස අනාථපිණ්ඩිකමහාසෙට්ඨස්ස පච්චග්ගෙත වික්කිණිත්වා පටිහණ්ඩං ආහරට්ඨා”ති. තෙ “සාධු”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා මහාසෙට්ඨිං දිස්වා පණ්ණාකාරං දත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසුං. මහාසෙට්ඨි “ස්වාගතං වො”ති තෙසං ආවාසඤ්ච පරිබ්බයඤ්ච දාපෙත්වා සභායකස්ස සුඛං පුච්ඡිත්වා හණ්ඩං වික්කිණිත්වා පටිහණ්ඩං දාපෙසි. තෙ පච්චන්තං ගන්ත්වා තමත්ථං අත්තනො සෙට්ඨස්ස ආරොචෙසුං.

අපරභාගෙ අනාථපිණ්ඩිකොපි තට්ඨෙව පඤ්ච සකට්ඨනාති තත්ථ පෙසෙසි. මනුස්සා තත්ථ ගන්ත්වා පණ්ණාකාරං ආදාය පච්චන්තවාසිකසෙට්ඨිං පස්සිංසු. සො “කුතො ආගච්ඡට්ඨා”ති පුච්ඡිත්වා “සාවත්ථිතො තුම්භාකං සභායකස්ස අනාථපිණ්ඩිකස්ස සන්තිකා”ති චුත්තෙ “අනාථපිණ්ඩිකොති කස්සචි පුරිසස්ස නාමං භවිස්සති”ති පරිභාසං කත්වා පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා “ගච්ඡට්ඨ තුම්භෙ”ති උයොපෙසි, නෙව නිවාසං, න පරිබ්බයං දාපෙසි. තෙ සයමෙව හණ්ඩං වික්කිණිත්වා පටිහණ්ඩං ආදාය සාවත්ථිං ආගන්ත්වා සෙට්ඨස්ස තං පවත්තිං ආරොචෙසුං.

අථ සො පච්චන්තවාසි පුතපි එකචාරං තට්ඨෙව පඤ්ච සකට්ඨනාති සාවත්ථිං පෙසෙසි, මනුස්සා පණ්ණාකාරං ආදාය මහාසෙට්ඨිං පස්සිංසු. තෙ පන දිස්වා අනාථපිණ්ඩිකස්ස මනුස්සා “මයං, සාමි, එතෙසං නිවාසඤ්ච භත්තඤ්ච පරිබ්බයඤ්ච ජානිස්සාමා”ති වත්වා තෙසං සකට්ඨාති බහිනගරෙ තථාරුපෙ යානෙ මොවාපෙත්වා “තුම්භෙ ඉධෙව වසට්ඨ, අම්භාකං වො සරෙ යාගුහත්තඤ්ච පරිබ්බයො ච භවිස්සති”ති ගන්ත්වා දාසකම්මකරෙ සන්තිපාතෙත්වා මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ පඤ්ච සකට්ඨනාති විලුම්පිත්වා නිවාසනපාරුපනානිපි තෙසං අච්ඡන්දිත්වා ගොණෙ පලාපෙත්වා සකට්ඨාති විචක්කානි කත්වා භූමියං යපෙත්වා චක්කානිපි ගණ්හිත්වා අගමංසු.

පච්චන්තවාසීනො නිවාසනමත්තස්සපි සාමිකා අහුත්වා භීතා වෙගෙන පලායිත්වා පච්චන්තමෙව ගතා. සෙට්ඨිමනුස්සාපි තමත්ථං මහාසෙට්ඨිනො ආරොවෙසුං. සො “අත්ථි දානිදං කථාපාහන”න්ති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ආදිතො පටියාය සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සත්ථා “න ඛො, ගහපතී, සො පච්චන්තවාසී ඉදානෙව ඵවංසිලො, පුබ්බෙපි ඵවංසිලොයෙව අහොසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං මහාවිභවො සෙට්ඨි අහොසි. තස්සෙකො පච්චන්තවාසීකො සෙට්ඨි අදිට්ඨසභායො අහොසි. සබ්බං අතීතවත්ථු පච්චුප්පන්තවත්ථුසදිසමෙව බොධිසත්තො පන අත්තනො මනුස්සෙහි “අජ්ජ අම්මෙහි ඉදං නාම කත”න්ති ආරොචිතෙ “පයමං අත්තනො කතං උපකාරං අජානන්තා පච්ඡා ඵවරූපං ලහන්තියෙවා”ති වත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

90.

“යො පුබ්බෙ කතකල්‍යාණො, කතත්ථො නාවබුජ්ඣති;
පච්ඡා කිච්චෙ සමුප්පන්නො, කත්තාරං නාධිගච්ඡති”ති.

තත්‍රායං පිණ්ඩත්ථො — බත්තියාදීසු යො කොච්චි පුරිසො පුබ්බෙ පයමතරං අඤ්ඤෙන කතකල්‍යාණො කතුපකාරො කතත්ථො නිජ්ඣාදිතකිච්චො හුත්වා තං පරෙන අත්තනි කතං කල්‍යාණඤ්චෙව අත්ථඤ්ච න ජානාති, සො පච්ඡා අත්තනො කිච්චෙ සමුප්පන්නො තස්ස කිච්චස්ස කත්තාරං නාධිගච්ඡති න ලහතීති.

ඵවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා පච්චන්තවාසී ඉදානීපි පච්චන්තවාසීයෙව, බාරාණසියෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අකතඤ්ඤජාතකවණ්ණනා දසමා.

අපායිම්භවග්ගො නවමො.

තස්සුද්දානං —

සුරාපානං මිත්තවිත්තං, කාලකණ්ණි අත්ථද්වාරං;
කිංපක්කසිලවිමංසං, මඬිගලඤ්චාපි සාරම්භං;
කුහකං අකතඤ්ඤ චාති.

10. ලිත්තවග්ගො

[91] 1. ලිත්තජාතකවග්ගො

ලිත්තං පරමෙන තෙජසාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිං කිර කාලෙ භික්ඛූ විවරාදීනි ලභිත්වා යෙභුයොන අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති. තෙ චත්තාරො පච්චයෙ අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජමානා යෙභුයොන නිරයතිරච්ඡානගොනිතො න මුව්චන්ති. සත්ථා තං කාරණං ඤත්වා භික්ඛූනං අනෙකපරියායෙන ධම්මිං කථං කටෙත්වා අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා “භික්ඛවෙ, භික්ඛූනා නාම චත්තාරො පච්චයෙ ලභිත්වා අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං න වට්ටති, තස්මා ඉතො පට්ඨාය චත්තාරො පච්චයෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජෙය්‍යාථා”ති පච්චවෙක්ඛනවිධිං දස්සෙන්නො “ඉධ පන, භික්ඛවෙ, භික්ඛූ පටිසඬ්ඛා යොනිසො විවරං පටිසෙවති සීතස්ස පටිසාතායා”ති ආදීනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) නයෙන තත්තිං යපෙත්වා “භික්ඛවෙ, චත්තාරො පච්චයෙ එවං පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති, අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගො නාම භලාභලවිසපරිභොගසදිසො. පොරාණකා හි අපච්චවෙක්ඛිත්වා දොසං අජානිත්වා විසං පරිභුඤ්ජිත්වා විපාකත්තෙ මහාදුක්ඛං අනුභවිංසු”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො අක්ඛධුත්තො අහොසි. අථාපරො කුට්ඨකධුත්තො බොධිසත්තෙන සද්ධිං කීළන්තො අත්තනො ජයෙ චත්තමානෙ කෙළිමණ්ඩලං න භින්දති, පරාජයකාලෙ පන අක්ඛං මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා “අක්ඛො නට්ඨො”ති කෙළිමණ්ඩලං භින්දිත්වා පක්කමති. බොධිසත්තො තස්ස තං කාරණං ඤත්වා “භොතු, ජානිස්සාමෙත්ථ පතිරූපකාරණ”න්ති අක්ඛෙ ආදාය අත්තනො සරෙ භලාභලවිසෙන රඤ්ජිත්වා පුනප්පුනං සුක්ඛාපෙත්වා තෙ ආදාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “එහි, සම්ම, අක්ඛෙහි කීළාමා”ති ආහ. සො “සාධු, සම්මා”ති කෙළිමණ්ඩලං සජ්ජෙත්වා තෙන සද්ධිං කීළන්තො අත්තනො පරාජයකාලෙ එකං අක්ඛං මුඛෙ පක්ඛිපි. අථ නං බොධිසත්තො තථා කරොත්තං දිස්වා “ගිලාහි තාව, පච්ඡා ඉදං නාමෙතන්ති ජානිස්සසී”ති වොදෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

91.

“ලිත්තං පරමෙන තෙජසා, ගිලමක්ඛං පුරිසො න බුජ්ඣති;
ගිල රෙ ගිල පාපධුත්තක, පච්ඡා තෙ කටුකං භවිස්සති”ති.

තත්ථ ලිත්තන්ති මක්ඛිතං රඤ්ජිතං. පරමෙන තෙජසාති උත්තමතෙජසම්පන්නෙන භලාභලවිසෙන. ගිලන්ති ගිලන්තො. අක්ඛන්ති ගුලකං. න බුජ්ඣති “අයං මෙ ගිලතො ඉදං නාම කරිස්සති”ති න ජානාති.

ගිල රෙති ගිලාහි අරෙ. ගිලාති පුනපි වොදෙන්තො වදති. පච්ඡා තෙ කට්ඨකං හවිස්සතීති ඉමස්මිං තෙ අක්ඛෙ ගිලිතෙ පච්ඡා එතං විසං තිබ්බං හවිස්සතීති අත්ථො.

සො බොධිසත්තස්ස කථෙන්නස්සෙව විසවෙගෙන මුව්ඡිතො අක්ඛීති පරිවත්තෙන්වා බන්ධං නාමෙන්වා පති. බොධිසත්තො “ඉදානිස්ස ජීවිතදානං දාතුං වට්ටතී”ති ඔසධපරිභාවිතං වමනයොගං දත්වා වමෙන්වා සජ්ජිථාණිතමධුසක්කරාදයො බාදාපෙන්වා අරොගං කත්වා “පුන ඵ්වරූපං මා අකාසී”ති ඔවදිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “හික්ඛවෙ, අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො නාම අපච්චවෙක්ඛිත්වා කතවිසපරිභොගසදියො හොතී”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පණ්ඩිතධුත්තො අහමෙව අහොසිං, කුට්ඨත්තො පනෙත්ථ න කථියති, යථා ව එත්ථ, එවං සබ්බත්ථ. යො පන ඉමස්මිං කාලෙ න පඤ්ඤායති, සො න කථියතෙවා”ති.

ලිත්තජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[92] 2. මහාසාරජාතකවණ්ණනා

උක්කට්ඨෙ සුරම්ච්ඡන්තීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ආයස්මන්තං ආනන්දත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ කොසලරඤ්ඤො ඉත්ථියො චින්තයිංසු “බුද්ධජ්ජාදො නාම දුල්ලහො, තථා මනුස්සපටිලාහො, පරිපුණ්ණායතනතා ව. මයඤ්ච ඉමං දුල්ලහං බණ්ණසමවායං ලහිත්වාපි අත්තනො රූපියා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං වා සොතුං බුද්ධපූජං වා කාතුං දානං වා දාතුං න ලභාම, මඤ්ජුසාය පක්ඛිත්තා විය වසාම, රඤ්ඤො කථෙත්වා අම්භාකං ධම්මං දෙසෙතුං අනුච්ඡවිකං එකං හික්ඛුං පක්කොසාපෙන්වා තස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොස්සාම, තතො යං සක්ඛිස්සාම, තං උග්ගණ්හිස්සාම, දානාදීනි ව පුඤ්ඤානි කරිස්සාම. එවං නො අයං බණ්ණපටිලාහො සඵලො හවිස්සතී”ති. තා සබ්බාපි රාජානං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා අත්තනා චින්තිතකාරණං කථයිංසු. රාජා “සාධු”ති සම්පටිච්ඡි.

අථෙකදිවසං රාජා උය්‍යානකීළං කිළිතුකාමො උය්‍යානපාලං පක්කොසාපෙන්වා “උය්‍යානං සොධෙහී”ති ආහ. උය්‍යානපාලො උය්‍යානං සොධෙන්තො සත්ථාරං අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසින්තං දිස්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “සුද්ධං, දෙව, උය්‍යානං, අපිචෙත්ථ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ භගවා නිසින්තො”ති ආහ. රාජා “සාධු, සම්ම, සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මම්පි සොස්සාමා”ති අලඬ්ඨකතරථං අභිරුහිත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ ඡත්තපාණි නාමෙකො අනාගාමී උපාසකො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤානා නිසින්නො භොති. රාජා තං දිස්වා ආසඬ්ඤානා මුහුත්තං යත්වා පුන “සවායං පාපකො භවෙය්‍ය, න සත්ථු සන්තිකෙ නිසිදිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාය, අපාපකෙන ඉමිනා භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. උපාසකො බුද්ධගාරවෙන රඤ්ඤො පවිට්ඨානං වා වන්දනං වා න අකාසි, තෙනස්ස රාජා අනත්තමනො අභොසි. සත්ථා තස්ස අනත්තමනභාවං ඤාත්වා උපාසකස්ස ගුණං කථෙසි “අයං, මහාරාජ, උපාසකො බහුස්සුතො ආගතාගමො කාමෙසු චිත්තරාගො”ති රාජා “න ඉමිනා ඔරකෙන භවිතබ්බං, යස්ස සත්ථා ගුණං වණ්ණෙති”ති වින්තෙත්වා “උපාසක, වදෙය්‍යාසි යෙන තෙ අත්ථො”ති ආහ. උපාසකො “සාධු”ති සම්පට්ඨි. රාජා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සත්ථාරං පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

සො එකදිවසං උපරිපාසාදෙ මහාවාතපානං විවරිත්වා යිතො තං උපාසකං භුත්තපාතරාසං ඡත්තමාදාය ජෙතවනං ගච්ඡන්තං දිස්වා පක්කොසාපෙත්වා එවමාහ “ත්වං කීර, උපාසක, බහුස්සුතො, අම්මාකඤ්ච ඉත්ථීයො ධම්මං සොතුකාමා වෙව උග්ගහෙතුකාමා ව, සාධු වතස්ස සවෙ තාසං ධම්මං වාචෙය්‍යාසි”ති. “දෙව, ගිහීනං නාම රාජන්තෙපුරෙ ධම්මං දෙසෙතුං වා වාචෙතුං වා නජ්ජතිරූපං, අය්‍යානං එව පතිරූප”න්ති. රාජා “සච්චං එස වදති”ති උය්‍යාපෙත්වා ඉත්ථීයො පක්කොසාපෙත්වා “භද්දෙ, අහං තුම්මාකං ධම්මදෙසනත්ථාය ව ධම්මවාචනත්ථාය ව සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා එකං භික්ඛුං යාමාමි, අසිනියා මහාසාවකෙසු කතරං යාමාමි”ති ආහ. තා සබ්බාපි මන්තෙත්වා ධම්මභණ්ඩාගාරිකං ආනන්දත්ථෙරමෙව ආරොවෙසුං. රාජා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො එවමාහ “භන්තෙ, අම්මාකං ගෙහෙ ඉත්ථීයො ආනන්දත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොතුඤ්ච උග්ගණ්හිතුඤ්ච ඉච්ඡන්ති, සාධු වත සවෙ ථෙරො අම්මාකං ගෙහෙ ධම්මං දෙසෙය්‍ය වෙව වාචෙය්‍ය වා”ති. සත්ථා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ථෙරං ආණාපෙසි. තතො පට්ඨාය රඤ්ඤො ඉත්ථීයො ථෙරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤානි වෙව උග්ගණ්හන්ති ව.

අථෙකදිවසං රඤ්ඤො වූළාමණි නට්ඨො. රාජා තස්ස නට්ඨභාවං සුත්වා අමච්චෙ ආණාපෙසි “සබ්බෙ අන්තොවළඤ්ජනකෙ මනුස්සෙ ගහෙත්වා වූළාමණිං ආහරාපෙථා”ති. අමච්චා මාතුගාමෙ ආදිං කත්වා වූළාමණිං පරිපුච්ඡන්තා අදිස්වා මහාජනං කිලමෙන්නි. තං දිවසං ආනන්දත්ථෙරො රාජනිවෙසනං පට්ඨො. යථා තා ඉත්ථීයො පුබ්බෙ ථෙරං දිස්වා ව හට්ඨතුට්ඨා ධම්මං සුඤ්ඤානි වෙව උග්ගණ්හන්ති ව, තථා අකත්වා සබ්බා දොමනස්සජ්ජන්තාව අහෙසුං. තතො ථෙරෙන “කස්මා තුම්හෙ අජ්ජ එවරූපා ජාතා”ති පුච්ඡිතා එවමාහංසු “භන්තෙ, රඤ්ඤො වූළාමණිං පරියෙසාමාති අමච්චා මාතුගාමෙ උපාදාය අන්තොවළඤ්ජනකෙ

කිලමෙත්ති, න ජානාම කස්ස ‘කිං හවිස්සති’ති, තෙනමහ දොමනස්සජ්ජත්තා”ති. ථෙරො “මා චිත්තයිත්ථා”ති තා සමස්සාසෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා “මණි කිර තෙ, මහාරාජ, නට්ඨො”ති පුච්ඡි. “ආම, හන්තෙ”ති. “අසක්ඛි පන තං ආහරාපෙතු”න්ති. “හන්තෙ, සබ්බං අන්තොජනං ගහෙත්වා කිලමෙත්තොපි න සක්කොමි ආහරාපෙතු”න්ති. “මහාරාජ, මහාජනං අකිලමෙත්වා ආහරණ්ණපායො අත්ථි”ති. “කතරො, හන්තෙ”ති? “පිණ්ඩදානං, මහාරාජා”ති. “කතරං පිණ්ඩදානං, හන්තෙ”ති? “මහාරාජ, යත්තකෙසු ආසඬ්ඤා අත්ථි, තෙ ගහෙත්වා එකෙකස්ස එකෙකං පලාලපිණ්ඩං වා මත්තිකාපිණ්ඩං වා දත්වා ‘ඉමං පච්චුසකාලෙ ආහරිත්වා අසුකට්ඨානෙ නාම පාතෙථා’ති වත්තබ්බං. යෙන ගහිතො හවිස්සති, සො තස්මිං පක්ඛිපිත්වා ආහරිස්සති. සථෙ පට්ඨමදිවසෙයෙව පාතෙත්ති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො ථෙ පාතෙත්ති, දුතියදිවසෙපි තතියදිවසෙපි තථෙව කාතබ්බං. එවං මහාජනො ච න කිලමිස්සති, මණිඤ්ච ලහිස්සසි”ති එවං වත්වා ථෙරො අගමාසි.

රාජා වුත්තනයෙනෙව තයො දිවසෙ දාපෙසි, නෙව මණිං ආහරිංසු. ථෙරො තතියදිවසෙ ආගන්ත්වා “කිං, මහාරාජ, පාතිතො මණි”ති පුච්ඡි. “න පාතෙත්ති, හන්තෙ”ති. “තෙන හි, මහාරාජ, මහාතලස්මිංයෙව පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ මහාවාටිං යපාපෙත්වා උදකස්ස පුරාපෙත්වා සාණිං පරික්ඛිපාපෙත්වා ‘සබ්බෙ අන්තොවළඤ්ජනකමනුස්සා ච ඉත්ථි යො ච උත්තරාසඬ්ඤා කත්වා එකෙකොව අන්තොසාණිං පවිසිත්වා හත්ථං ධොවිත්වා ආගච්ඡන්තු’ති වදෙහි”ති ථෙරො ඉමං උපායං ආචික්ඛිත්වා පක්කාමි. රාජා තථා කාරෙසි. මණිථොරො චිත්තෙසි “ධම්මහණ්ඩාගාරිකො ඉමං අධිකරණං ආදාය මණිං අදස්සෙත්වා ඔසක්කිස්සතීති අට්ඨානාමෙන, පාතෙතුං දානි වට්ටති”ති මණිං පටිච්ඡන්තං කත්වා ආදාය අන්තොසාණිං පවිසිත්වා වාටියං පාතෙත්වා නික්ඛමි. සබ්බෙසං නික්ඛන්තකාලෙ උදකං ඡඩ්ඨෙත්වා මණිං අද්දසංසු. රාජා “ථෙරං නිස්සාය මහාජනං අකිලමෙත්වා මෙ මණි ලද්ධො”ති තුස්සි, අන්තොවළඤ්ජනකමනුස්සාපි “ථෙරං නිස්සාය මහාදුක්ඛතො මුත්තමිහා”ති තුස්සිංසු. “ථෙරස්සානුභාවෙන රඤ්ඤො වුළාමණි ලද්ධො”ති ථෙරස්සානුභාවො සකලනගරෙ ථෙව භික්ඛුසඬ්ඨෙ ච පාකට්ඨො ජාතො.

ධම්මසභායං සන්තිසිත්තා භික්ඛු ථෙරස්ස ගුණං වණ්ණයිංසු “ආවුසො, ආනන්දත්ථෙරො අත්තනො බහුස්සුතතාය පණ්ඩිච්චෙන උපායකුසලතාය මහාජනං අකිලමෙත්වා උපායෙනෙව රඤ්ඤො මණිං දස්සෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානි ආනන්දෙනෙව පරහත්ථගතං හණ්ඩං දස්සිතං, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා මහාජනං අකිලමෙත්වා උපායෙනෙව තිරච්ඡානහත්ථගතං හණ්ඩං දස්සයිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සබ්බසිප්පෙසු නිප්ඵත්තිං පත්තො තස්සෙව අමච්චො අහොසි. අට්ඨකදිවසං රාජා මහත්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා වනන්තරානි විවරිත්වා උදකකීළං කීළිතුකාමො මඬගලපොක්කරණිං ඔතරිත්වා ඉත්ථාගාරම්පි පක්කොසි. ඉත්ථියො අත්තනො අත්තනො සිසුපගගිචුපගාදීනි ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා උත්තරාසඬගෙසු පක්ඛිපිත්වා සමුග්ගපිට්ඨෙය්‍ය යපෙත්වා දාසියො පටිච්ඡාපෙත්වා පොක්කරණිං ඔතරිංසු. අට්ඨකා උය්‍යානමක්කට්ඨි සාබන්තරෙ නිසින්තා දෙවිං පිළන්ධනානි ඔමුඤ්චිත්වා උත්තරාසඬගෙ පක්ඛිපිත්වා සමුග්ගපිට්ඨෙය්‍ය යපයමානං දිස්වා තස්සා මුත්තාහාරං පිළන්ධිතුකාමා හුත්වා දාසියා පමාදං ඔලොකයමානා නිසිදි, දාසිපි තං රක්ඛමානා තහං තහං ඔලොකෙත්වා නිසින්තායෙව නිද්දායිතුං ආරහි. මක්කට්ඨි තස්සා පමාදභාවං ඤත්වා වාතවෙගෙන ඔතරිත්වා මහාමුත්තාහාරං ගිවාය පටිමුඤ්චිත්වා වාතවෙගෙන උප්පතිත්වා සාබන්තරෙ නිසිදිත්වා අඤ්ඤාසං මක්කට්ඨිනං දස්සනභයෙන එකස්මිං රුක්ඛසුසිරට්ඨානෙ යපෙත්වා උපසන්තුපසන්තා විය තං රක්ඛමානා නිසිදි.

සාපි බො දාසි පටිබුජ්ඣිත්වා මුත්තාහාරං අපස්සන්ති කම්පමානා අඤ්ඤං උපායං අදිස්වා “පුරිසො දෙවියා මුත්තාහාරං ගහෙත්වා පලාතො”ති මහාවිරවං විරවි. ආරක්ඛමනුස්සා තතො තතො සන්තිපතිත්වා තස්සා වචනං සුත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු. රාජා “වොරං ගණ්හථා”ති ආහ. පුරිසා උය්‍යානා නික්ඛමිත්වා “වොරං ගණ්හථ, වොරං ගණ්හථා”ති ඉතො චිතො ව ඔලොකෙත්ති. අට්ඨකො ජානපදො බලිකාරකපුරිසො තං සද්දං සුත්වා කම්පමානො පලායි. තං දිස්වා රාජපුරිසා “අයං වොරො හවිස්සති”ති අනුබන්ධිත්වා තං ගහෙත්වා පොටෙත්වා “අරෙ, දුට්ඨවොර, එවං මහාසාරං නාම පිළන්ධනං අවහරිස්සසි”ති පරිභාසිංසු. සො චිත්තෙසි “සවාහං ‘න ගණ්හාමි’ති වක්ඛාමි, අජ්ජ මෙ ජීවිතං නත්ථි, පොටෙත්තායෙව මං මාරෙස්සන්ති, සම්පට්ච්ඡාමි න”න්ති. සො “ආම, සාමි, ගහිතං මෙ”ති ආහ. අථ නං බන්ධිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ආනයිංසු. රාජාපි නං පුච්ඡි “ගහිතං තෙ මහාසාරපිළන්ධන”න්ති? “ආම, දෙවා”ති. “ඉදානි තං කහ”න්ති. “දෙව, මයා මහාසාරං නාම මඤ්චපීඨම්පි න දිට්ඨපුබ්බං, සෙට්ඨි පන මං මහාසාරපිළන්ධනං ගණ්හාපෙසි, සොහං තං ගහෙත්වාච තස්ස අදාසිං, සො නං ජානාති”ති.

රාජා සෙට්ඨිං පක්කොසාපෙත්වා “ගහිතං තෙ ඉමස්ස හත්ථතො මහාසාරපිළන්ධන”න්ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “කහං ත”න්ති. “පුරොහිතස්ස මෙ දින්න”න්ති. පුරොහිතම්පි පක්කොසාපෙත්වා තට්ඨෙව පුච්ඡි, සොපි සම්පට්ච්ඡිත්වා “ගන්ධබ්බස්ස මෙ දින්න”න්ති ආහ. තම්පි පක්කොසාපෙත්වා “පුරොහිතස්ස හත්ථතො තෙ මහාසාරපිළන්ධනං ගහිත”න්ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “කහං ත”න්ති. “කිලෙසවසෙන මෙ වණ්ණදාසියා දින්න”න්ති. තම්පි පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි, සා “න

ගණ්භාමී”ති ආහ. තෙ පඤ්ච ජනෙ පුච්ඡන්තානඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථං ගතො. රාජා “ඉදානි විකාලො ජාතො, ස්වෙ ජානිස්සාමා”ති තෙ පඤ්ච ජනෙ අමච්චානං දත්වා නගරං පාවිසි.

බොධිසත්තො වින්තෙසි - “ඉදං පිළන්ධනං අන්තොවළඤ්ජෙ නට්ඨං, අයඤ්ච ගහපතිකො බහිවළඤ්ජො, ද්වාරෙපි බලවාරක්ඛො, තස්මා අන්තොවළඤ්ජනකානම්පි තං ගහෙත්වා පලායිතුං න සක්කා. එවං නෙව බහිවළඤ්ජනකානං, න අන්තො, උය්‍යානෙ වළඤ්ජනකානං ගහණුපායො දිස්සති. ඉමිනා දුග්ගතමනුස්සෙන ‘සෙට්ඨිස්ස මෙ දින්න’න්ති කථෙන්නෙන අත්තනො මොක්ඛත්ථාය කථිතං හවිස්සති, සෙට්ඨිනාපි ‘පුරොහිතස්ස මෙ දින්න’න්ති කථෙන්නෙන ‘එකතො හුත්වා නිත්ථරිස්සාමී’ති වින්තෙත්වා කථිතං හවිස්සති, පුරොහිතෙනාපි ‘ගන්ධබ්බස්ස මෙ දින්න’න්ති කථෙන්නෙන ‘බන්ධනාගාරෙ ගන්ධබ්බං නිස්සාය සුබ්බෙත වසිස්සාමා’ති වින්තෙත්වා කථිතං හවිස්සති, ගන්ධබ්බෙනාපි ‘වණණදාසියා මෙ දින්න’න්ති කථෙන්නෙන ‘එකන්තෙන අනුක්කණ්ඨිනා හවිස්සාමා’ති වින්තෙත්වා කථිතං හවිස්සති, ඉමෙහි පඤ්චහිපි වොරෙහි න හවිතබ්බං, උය්‍යානෙ මක්කටා බහු, පිළන්ධනෙන එකිස්සා මක්කටියා හත්ථෙ ආරුල්ලෙන හවිතබ්බ”න්ති. සො රාජානං උපසඬ්ඨිකමිත්වා “මහාරාජ, වොරෙ අම්භාකං නිය්‍යාදෙට්, මයං තං කිච්චං සොධෙස්සාමා”ති ආහ. රාජා “සාධු, පණ්ඨිත, සොධෙහී”ති තස්ස නිය්‍යාදෙසි.

බොධිසත්තො අත්තනො දාසපුරිසෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙ පඤ්ච ජනෙ එකස්මිංයෙව යානෙ වසාපෙත්වා සමන්තා ආරක්ඛං කත්වා කණණං දත්වා “යං තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං කථෙන්නි, තං මය්හං ආරොවෙට්ඨා”ති වත්වා පක්කාමි. තෙ තථා අකංසු. තතො මනුස්සානං සන්තිසින්නවෙලාය සෙට්ඨි තං ගහපතිකං ආහ - “අරෙ, දුට්ඨගහපති, තයා අහං, මයා වා ත්වං කහං දිට්ඨපුබ්බො, කදා තෙ මය්හං පිළන්ධනං දින්න”න්ති ආහ. සො “සාමි මහාසෙට්ඨි, අහං මහාසාරං නාම රුක්ඛසාරපාදකං මඤ්චපිට්ඨමිපි න ජානාමි, ‘තං නිස්සාය පන මොක්ඛං ලහිස්සාමී’ති එවං අවචං, මා මෙ කුජ්ඣු, සාමී”ති ආහ. පුරොහිතොපි සෙට්ඨි. ආහ “මහාසෙට්ඨි, ත්වං ඉමිනා අත්තනො අදින්නකමෙව මය්හං කථං අදාසී”ති? “මයමිපි ද්වෙ ඉස්සරා, අම්භාකං එකතො හුත්වා ධීතකාලෙ කම්මං බිජ්ජං නිජ්ජප්පිස්සති”ති කථෙසින්ති. ගන්ධබ්බොපි පුරොහිතං ආහ “බ්‍රාහ්මණ, කදා තයා මය්හං පිළන්ධනං දින්න”න්ති? “අහං තං නිස්සාය වසනට්ඨානෙ සුබ්බං වසිස්සාමී”ති කථෙසින්ති. වණණදාසීපි ගන්ධබ්බං ආහ “අරෙ දුට්ඨගන්ධබ්බ, අහං කදා තව සන්තිකං ගතපුබ්බා, ත්වං වා මම සන්තිකං ආගතපුබ්බො, කදා තෙ මය්හං පිළන්ධනං දින්න”න්ති? හගිනි කිංකාරණා කුජ්ඣුසි, “අම්මෙහසු පඤ්චසු එකතො වසන්තෙසු සරාවාසො හවිස්සති, අනුක්කණ්ඨමානා සුබ්බං වසිස්සාමා”ති කථෙසින්ති. බොධිසත්තො පයොජිතමනුස්සානං සන්තිකා තං කථං සුත්වා තෙසං තථතො අවොරහාවං

ඤ්ඤා “මක්කටියා ගහිතපිළන්ධනං උපායෙනෙව පාතෙස්සාමි”ති ගෙණ්ඩුමයානි බහුනි පිළන්ධනානි කාරෙත්වා උයානෙ මක්කටියො ගාභාපෙත්වා හත්ථපාදගීවාසු ගෙණ්ඩුපිළන්ධනානි පිළන්ධාපෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. ඉතරා මක්කටි පිළන්ධනං රක්ඛමානා උයානෙ එව නිසිදි.

බොධිසත්තො මනුස්සෙ ආණාපෙසි “ගච්ඡං තුම්හෙ, උයානෙ සබ්බො මක්කටියො උපධාරෙථ, යස්සා තං පිළන්ධනං පස්සං, තං උත්තාසෙත්වා පිළන්ධනං ගණ්හං”ති. තාපි බො මක්කටියො “පිළන්ධනං නො ලද්ධ”න්ති තුට්ඨපහට්ඨා උයානෙ විචරන්ති යො තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා “පස්ස අම්භාකං පිළන්ධන”න්ති ආහංසු. සා මක්කටි අසහමානා “කිං ඉමිනා ගෙණ්ඩුපිළන්ධනෙනා”ති මුත්තාහාරං පිළන්ධිත්වා නික්ඛමි. අථ නං තෙ පුරිසා දිස්වා පිළන්ධනං ඡඩ්ඛාපෙත්වා ආහරිත්වා බොධිසත්තස්ස අදංසු. සො තං ආදාය රඤ්ඤො දස්සෙත්වා “ඉදං තෙ දෙව පිළන්ධනං, තෙ පඤ්චපි අවොරා, ඉදං පන උයානෙ මක්කටියා ආහන”න්ති ආහ. “කථං පන තෙ, පණ්ඩිත, මක්කටියා හත්ථං ආරුළ්භහාවො ඤාතො, කථං තෙ ගහිත”න්ති? සො සබ්බං ආචික්ඛි. රාජා තුට්ඨමානසො “සඬ්ගාමසීසාදීසු නාම සුරාදයො ඉච්ඡිතබ්බො හොන්ති”ති බොධිසත්තස්ස ථුතිං කරොන්තො ඉමං ගාථමාහ –

92.

“උක්කටියෙ සුරම්ච්ඡන්ති, මන්තීසු අකුතුහලං;
පියඤ්ච අන්තපානම්භි, අත්ථෙ ජාතෙ ව පණ්ඩිත”න්ති.

තත්ථ උක්කටියෙති උපකටියෙ, උහතොබ්බුල්ලෙහ සඬ්ගාමෙ සම්පහාරෙ චත්තමානෙති අත්ථො. සුරම්ච්ඡන්තිති අසනියාපි මත්ථකෙ පතමානාය අපලායිනං සුරං ඉච්ඡන්ති, තස්මිං බණෙ එවරුපො සඬ්ගාමයොධො පත්ථෙතබ්බො හොති. මන්තීසු අකුතුහලන්ති කත්තබ්බාකත්තබ්බකිච්චං සම්මන්තනකාලෙ උප්පන්නෙ මන්තීසු යො අකුතුහලො අවිකිණ්ණවාචො මන්තං න භින්දති, තං ඉච්ඡන්ති, තාදිසො තෙසු යානෙසු පත්ථෙතබ්බො හොති. පියඤ්ච අන්තපානම්භිති මධුරෙ අන්තපානෙ පච්චුපට්ඨිතෙ සහපරිභුඤ්ජනත්ථාය පියපුග්ගලං පත්ථෙත්ති, තාදිසො තස්මිං කාලෙ පත්ථෙතබ්බො හොති. අත්ථෙ ජාතෙ ව පණ්ඩිතන්ති අත්ථගම්භීරෙ ධම්මගම්භීරෙ කිස්මිඤ්චිදෙව කාරණෙ වා පඤ්ඤෙ වා උප්පන්නෙ පණ්ඩිතං විචක්ඛණං ඉච්ඡන්ති. තථාරුපො හි තස්මිං සමයෙ පත්ථෙතබ්බො හොතිති.

එවං රාජා බොධිසත්තං චණ්ණෙත්වා ථොමෙත්වා සනවස්සං වස්සෙත්තො මහාමෙසො විය සත්තාහි රතනෙහි පූජෙත්වා තස්සොවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො, බොධිසත්තොපි යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ථෙරස්ස ගුණං කට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහාසාරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[93] 3. විස්සාසහොජනජාතකවණ්ණනා

න විස්සසෙ අවිස්සත්ථෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විස්සාසහොජනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිං කිර සමයෙ යෙභුයොන භික්ඛු “මාතරා නො දින්නං, පිතරා නො දින්නං, භාතරා, භගිනියා, චූළමාතරා, චූළපිතරා, මාතූලෙන, මාතූලානියා දින්නං. අම්භාකං ගිහිකාලෙපි භික්ඛුකාලෙපි එතෙ දාතුං යුත්තරූපාවා”ති ඤාතීහි දින්නෙ චත්තාරො පච්චයෙ විස්සත්ථා හුත්වා අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති. සත්ථා තං කාරණං ඤත්වා “භික්ඛුනං මයා ධම්මදෙසනං කාතුං වට්ටතී”ති භික්ඛු සන්නිපාතාපෙත්වා “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම ඤාතීහිපි අඤ්ඤාතීහිපි දින්නකෙ චත්තාරො පච්චයෙ පච්චවෙක්ඛිත්වාපි පරිභොගො කාතබ්බො. අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගං කත්වා හි කාලං කුරුමානො භික්ඛු යක්ඛපෙතඅත්තභාවතො න මුච්චති, අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො නාමෙස විසපරිභොගසදියො. විසඤ්හි විස්සාසිකෙන දින්නකම්පි අවිස්සාසිකෙන දින්නකම්පි මාරෙතියෙව. පුබ්බෙපි විස්සාසෙන දින්නං විසං පරිභුඤ්ජිත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තා”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහාවිභවො සෙට්ඨි අහොසි. තස්සෙකො ගොපාලකො කිට්ඨසම්බාධසමයෙ ගාවො ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ ගොසාලං කත්වා රක්ඛන්තො වසති. සෙට්ඨිනො ච කාලෙන කාලං ගොරසං ආහරති. අට්ඨස්ස ගොසාලාය අවිදුරෙ සීහො නිවාසං ගණ්හි. ගාවීනං සීහසන්නාසෙන මිලාතානං බීරං මන්දං අහොසි. අථ නං එකදිවසං සජ්ජිං ආදාය ආගතං සෙට්ඨි පුච්ඡී “කිං නු බො, සම්ම ගොපාලක, මන්දං සජ්ජී”ති? සො තං කාරණං ආවික්ඛි. “අත්ථි පන, සම්ම, තස්ස සීහස්ස කත්ථවි පට්ඨන්ධො”ති? “අත්ථිස්ස සාමි, එකාය මිගමාතුකාය සද්ධිං සංසග්ගො”ති. “සක්කා පන තං ගාහාපෙතු”න්ති? “සක්කා, සාමි”ති. “තෙන හි තං ගහෙත්වා තස්සා නලාටතො පට්ඨාය සරීරෙ ලොමානි විසෙන පුනජ්ජුනං රජිත්වා සුක්ඛාපෙත්වා ද්වෙ තයො දිවසෙ අතික්කාමෙත්වා තං මිගමාතුකං විස්සජ්ජෙහි, සො තස්සා සිනෙහෙන සරීරං ලෙහිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ඨි. ගොපාලකොපි වම්මාදීනි ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස උයොපෙසි.

සො ගොපාලකො ජාලං බිපිත්වා උපායෙන තං මිගමාතුකං ගණ්හිත්වා තථා අකාසි. සීහො තං දිස්වාච බලවසිනෙහෙන තස්සා සරීරං ලෙහිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ඨි. ගොපාලකොපි වම්මාදීනි ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස

සන්තිකං අගමාසි. බොධිසත්තො තං කාරණං ඤාත්වා “පරෙසු සිනෙහො නාම න කාතබ්බො, එවං බලසම්පන්නොපි සිහො මිගරාජා කිලෙසවසෙන සංසග්ගං නිස්සාය මිගමාතුකාය සරීරං ලෙහන්තො විසපරිභොගං කත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති වත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

93.

“න විස්සසෙ අවිස්සත්ථෙ, විස්සත්ථෙපි න විස්සසෙ;
විස්සාසා භයමන්ථෙති, සීහංව මිගමාතුකා”ති.

තත්‍රායං සච්චෙපත්ථො — යො පුබ්බෙ සභයො අත්තනි අවිස්සත්ථො අහොසි, තස්මිං අවිස්සත්ථෙ, යො පුබ්බෙපි නිබ්භයො අත්තනි විස්සාසිකොයෙව, තස්මිං විස්සත්ථෙපි න විස්සසෙ, නෙව විස්සාසං කරෙය්‍ය. කිංකාරණා? විස්සාසා භයමන්ථෙති, යො හි මිත්තෙපි අමිත්තෙපි විස්සාසො, තතො භයමෙව ආගච්ඡති. කථං? සීහංව මිගමාතුකා, යථා මිත්තසන්ථවවසෙන කතවිස්සාසාය මිගමාතුකාය සන්තිකා සීහස්ස භයං අන්ථෙති, උපගතං සම්පත්තන්ති අත්ථො. යථා වා විස්සාසවසෙන සීහං මිගමාතුකා අන්ථෙතා උපගතාතිපි අත්ථො.

එවං බොධිසත්තො සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මහාසෙට්ඨි අභමෙව අහොසි”න්ති.

විස්සාසභොජනජාතකවණ්ණනා තතියා.

[94] 4. ලොමහංසජාතකවණ්ණනා

සොතත්තො සොසින්තො වෙවාති ඉදං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය පාටිකාරාමෙ විහරන්තො සුනක්ඛත්තං ආරබ්භ කථෙසි. එකස්මිඤ්ඨි සමයෙ සුනක්ඛත්තො සත්ථු උපට්ඨාකො භුත්වා පත්තචීවරමාදාය විවරමානො කොරක්ඛත්තියස්ස ධම්මං රොචෙන්තො දසබලස්ස පත්තචීවරං නිය්‍යාදෙන්වා කොරක්ඛත්තියං නිස්සාය වසති. තස්ස කාලකඤ්ඡිකඅසුරයොනියං නිබ්බත්තකාලෙ ගිහි භුත්වා “නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරි මනුස්සධම්මා අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො, තක්කපරියාහතං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති වීමංසානුවරිතං සයංපටිභානං. යස්ස ව බ්වාස්ස අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, න සො නිය්‍යාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායා”ති (ම. නි. 1.146) වෙසාලියං තිණ්ණං පාකාරානං අත්තරෙ විවරන්තො සත්ථු අවණ්ණං භාසති.

අථායස්මා සාරිපුත්තො පිණ්ඩාය වරත්තො තස්සෙවං අවණ්ණං භාසන්තස්ස සුත්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසි. භගවා “කොධනො, සාරිපුත්ත, සුනක්ඛන්තො මොසපුරිසො, කොධවසෙනෙවමාහ, කොධවසෙනාපි පන ‘න සො නියායාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායා’ති වදන්තො අජානිත්වාපි මය්හං ගුණමෙව භාසති. න ඛො පන සො මොසපුරිසො මය්හං ගුණං ජානාති. මය්හඤ්ඤි, සාරිපුත්ත, ඡ අභිඤ්ඤා නාම අත්ථී, අයම්පි මෙ උත්තරිමනුස්සධම්මොව. දසබ්බකුසානාති අත්ථී, චතුරෙසාරජ්ජඤ්ඤාණං අත්ථී, චතුරයොනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං අත්ථී, පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං අත්ථී, අයම්පි මෙ උත්තරිමනුස්සධම්මොව. එවං උත්තරිමනුස්සධම්මසමන්තාගතං පන මං යො එවං වදෙය්‍ය ‘නත්ථී සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මො’ති, සො තං වාවං අප්පභාය තං චිත්තං අප්පභාය තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිත්ථස්සජ්ජිත්වා යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙ”ති එවං අත්තනො විජ්ජමානං උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස ගුණං කථෙත්වා “සුනක්ඛන්තො කිර, සාරිපුත්ත, කොරක්ඛන්තියස්ස දුක්කරකාරිකාය මිච්ඡාතපෙ පසන්තො, මිච්ඡාතපෙ පසිදන්තෙන පන මයි එව පසිදිතුං වට්ටති. අහඤ්ඤි ඉතො එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ ‘අත්ථී නු ඛො එත්ථ සාරො’ති බාහිරකං මිච්ඡාතපං වීමංසන්තො චතුරඛිගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියවාසං වසිං, තපස්සි සුදං හොමි පරමතපස්සි, ලුඛො සුදං හොමි පරමලුඛො, ඡෙගුවඡී සුදං හොමි පරමඡෙගුවඡී, පට්ඨිත්තො සුදං හොමි පරමපට්ඨිත්තො”ති වත්වා ථෙරෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ බොධිසත්තො “බාහිරකතපං වීමංසිස්සාමි”ති ආජීවකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අවෙලකො අහොසි රජොජල්ලිකො, පට්ඨිත්තො අහොසි එකවිහාරී. මනුස්සෙ දිස්වා මිගො විය පලායි, මහාවිකතිහොජනො අහොසි, වච්ඡකගොමයාදීනි පරිභුඤ්ජී, අප්පමාදවිහාරත්ථාය අරඤ්ඤෙ එකස්මිං භිංසනකෙ වනසණ්ඨෙ විහාසි. තස්මිම්පි විහරන්තො භිමපාතසමයෙ අන්තරට්ඨකෙ රත්තිං වනසණ්ඨා නික්ඛමිත්වා අබ්බොකාසෙ විහරිත්වා සූරියෙ උග්ගතෙ වනසණ්ඨං පටිසති. සො යථා රත්තිං අබ්බොකාසෙ භිමොදකෙන තින්තො, තථෙව දිවා වනසණ්ඨතො පග්ගරන්තෙහි උදකබ්බිත්ථුහි තෙමයි. එවං අහොරත්තං සීතදුක්ඛං අනුභොති. ගිම්භානං පන පච්ඡිමෙ මාසෙ දිවා අබ්බොකාසෙ විහරිත්වා රත්තිං වනසණ්ඨං පටිසති. සො යථා දිවා අබ්බොකාසෙ ආතපෙන පරිලාභප්පත්තො, තථෙව රත්තිං නිවාතෙ වනසණ්ඨෙ පරිලාභං පාපුණාති, සරීරා සෙදධාරා මුච්චන්ති. අට්ඨස්ස පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා අයං ගාථා පටිභාසි –

94.

“සොතත්තො සොසිත්තො වෙව, එකො භිංසනකෙ වනෙ;
නග්ගො න වග්ගිමාසිතො, එසනාපසුතො මුනී”ති.

තත්ථ සොතත්තොති සුරියසන්තාපෙන සුට්ඨු තත්තො. සොසින්තොති හිමොදකෙන සුසින්තො සුට්ඨු තිත්තො. එකො හිංසනකෙ වනෙති යත්ථ පට්ඨානං යෙභුයොන ලොමානි හංසන්ති, තථාරූපෙ හිංසනකෙවනසංඝ්ඛෙ එකො අද්භුතියොව අහොසින්ති දීපෙති. නග්ගො න වග්ගිමාසීනොති නග්ගො ච න ච අග්ගිමාසීනො. තථා සීතෙන පිළියමානොපි නෙව නිවාසනපාරූපනං වා ආදියිං, න ච අග්ගිං ආගම්ම නිසිදින්ති දීපෙති. එසනාපසුතොති අබ්‍රහ්මවරියෙපි තස්මිං බ්‍රහ්මවරියසඤ්ඤී හුත්වා “බ්‍රහ්මවරියමෙවෙනං එසනා ගවෙසනා උපායො බ්‍රහ්මලොකස්සා”ති එවං තාය බ්‍රහ්මවරියෙසනාය පසුතො අනුයුත්තො උස්සුක්කං ආපන්නො අහොසින්ති දස්සෙති. මුනීති “මුනි බො එස මොනත්ථාය පටිපන්නො”ති එවං ලොකෙන සම්භාවිතො අහොසින්ති දීපෙති.

එවං චතුරඨගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියං වරින්වා බොධිසත්තො මරණකාලෙ උපට්ඨිතං නිරයනිමිත්තං දිස්වා “ඉදං වතසමාදානං නිරත්ථක”න්ති ඤත්වා තඨබ්බණඤ්ඤෙව තං ලද්ධිං හින්දින්වා සම්මාදිට්ඨිං ගහෙන්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “අහං තෙන සමයෙන සො ආජීවකො අහොසි”න්ති.

ලොමහංසජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[95] 5. මහාසුදස්සනජාතකවණ්ණනා

අනිච්චා වත සඬ්ඛාරාති ඉදං සත්ථා පරිනිබ්බානමඤ්චෙ නිපන්නො ආනන්දත්ථෙරස්ස “මා, හන්තෙ, හගවා ඉමස්මිං බුද්දකනගරකෙ”ත්තාදිවචනං (දී. නි. 2.210) ආරබ්භ කථෙසි. තථාගතෙ හි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො කත්තිකපුණ්ණමායං නාළකගාමකෙ ජාතොවරකෙ පරිනිබ්බායි, මහාමොග්ගල්ලානො කත්තිකමාසස්සෙව කාළපක්ඛඅමාවසියං. එවං පරිනිබ්බුතෙ අග්ගසාවකයුගෙ “අහමිපි කුසිනාරායං පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො තත්ථ ගන්ත්වා යමකසාලානමන්තරෙ උත්තරසීසකෙ මඤ්චකෙ අනුට්ඨානසෙය්‍යාය නිපජ්ජී. අථ නං ආයස්මා ආනන්දත්ථෙරො “මා, හන්තෙ, හගවා ඉමස්මිං බුද්දකනගරකෙ විසමෙ උජ්ජඬ්ගලනගරකෙ, සාබ්බානගරකෙ පරිනිබ්බායි, අඤ්ඤෙසං වම්පාරාජගහාදීනං මහානගරානං අඤ්ඤතරස්මිං හගවා පරිනිබ්බායතු”ති යාචි. සත්ථා “මා, ආනන්ද, ඉමං ‘බුද්දකනගරකං, උජ්ජඬ්ගලනගරකං සාබ්බානගරක’න්ති වදෙහි, අහඤ්ඤි පුබ්බෙ සුදස්සනවක්කවත්තිරාජකාලෙ ඉමස්මිං නගරෙ වසිං, තදා ඉදං ද්වාදසයොජනිකෙන රතනපාකාරෙන පරික්ඛිත්තං මහානගරං අහොසි”ති වත්වා ථෙරෙන යාචිතො අතීතං ආහරන්තො මහාසුදස්සනසුත්තං (දී. නි. 2.241 ආදයො) කථෙසි.

තදා පන මහාසුදස්සනං සුධම්මපාසාදා ඔතරිත්වා අවිදුරෙ සත්තරතනමයෙ තාලවනෙ පඤ්ඤත්තස්මිං කප්පියමඤ්චකෙ දක්ඛිණෙන පස්සෙන අනුට්ඨානසෙය්‍යාය නිපන්තං දිස්වා “ඉමානි තෙ, දෙව, චතුරාසිති නගරසහස්සානි කුසාවතිරාජධානිප්පමුබ්බානි, එත්ථ ඡන්දං කරොහී”ති සුභද්දාය දෙවියා වුත්තෙ මහාසුදස්සනො “මා දෙවි එවං අවච, අථ බො ‘එත්ථ ඡන්දං විනෙහි, මා අපෙක්ඛං අකාසී’ති එවං මං ඔවදා”ති වත්වා “කිංකාරණා, දෙවා”ති ප්‍රවිජිතො “අප්පාහං කාලකිරියං කරිස්සාමී”ති. අථ නං දෙවී රොදමානා අක්ඛීති පුඤ්ජිත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන තථා වත්වා රොදි පරිදෙවි. සෙසාපි චතුරාසිතිසහස්සඉත්ථියො රොදිංසු පරිදෙවිංසු. අමච්චාදීසුපි එකොපි අධිවාසෙතුං නාසක්ඛි, සබ්බෙපි රොදිංසු. බොධිසත්තො “අලං, හණ, මා සද්දමකත්ථා”ති සබ්බෙ නිවාරෙත්වා දෙවිං ආමන්තෙත්වා “මා ත්වං දෙවි රොදි, මා පරිදෙවි. තිලඵලමත්තොපි හි සඬබ්බාරො නිච්චො නාම නත්ථි, සබ්බෙපි අනිච්චා හෙදනධම්මා එවා”ති වත්වා දෙවිං ඔවදන්තො ඉමං ගාථමාහ –

95.

“අනිච්චා වත සඬබ්බාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුබො”ති.

තත්ථ අනිච්චා වත සඬබ්බාරාහි හද්දෙ සුභද්දාදෙවි, යත්තකා කෙහිවි පච්චයෙහි සමාගන්ත්වා කතා ඛන්ධායතනාදයො සඬබ්බාරා, සබ්බෙ තෙ අනිච්චායෙව නාම. එතෙසු හි රූපං අනිච්චං...පෙ.... විඤ්ඤාණං අනිච්චං. චක්ඛු අනිච්චං...පෙ.... ධම්මා අනිච්චා. යංකිඤ්චි සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකං රතනං, සබ්බං තං අනිච්චමෙව. ඉති “අනිච්චා වත සඬබ්බාරා”ති ගණ්හ. කස්මා? උප්පාදවයධම්මිනොති, සබ්බෙ හෙතෙ උප්පාදධම්මිනො චෙව වයධම්මිනො ච උප්පජ්ජනහිජ්ජනසභාවායෙව, තස්මා “අනිච්චා”ති වෙදිතබ්බා. යස්මා ච අනිච්චා, තස්මා උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, උප්පජ්ජිත්වා යිති. පත්වාපි නිරුජ්ඣන්තියෙව. සබ්බෙව හෙතෙ නිබ්බත්තමානා උප්පජ්ජන්ති නාම, හිජ්ජමානා නිරුජ්ඣන්ති නාම. තෙසං උප්පාදෙ සතියෙව ච යිති නාම හොති, යිතියා සතියෙව හඬිගො නාම හොති, න හි අනුප්පන්තස්ස යිති නාම, නාපි යිතං අහිජ්ජනකං නාම අත්ථි. ඉති සබ්බෙපි සඬබ්බාරා තිණි ලක්ඛණානි පත්වා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣන්ති, තස්මා සබ්බෙපිමෙ අනිච්චා බණ්කා ඉත්තරා අධුවා පහඬිගුනො චලිතා සමීරිතා අනද්ධනියා පයාතා තාවකාලිකා නිස්සාරා, තාවකාලිකට්ඨෙව මායාමරීචිථෙණසදිසා. තෙසු හද්දෙ සුභද්දාදෙවි, කස්මා සුබසඤ්ඤං උප්පාදෙසි, එවං පන ගණ්හ තෙසං වූපසමො සුබොති, සබ්බවට්ටවූපසමනතො තෙසං වූපසමො නාම නිබ්බානං, තදෙවෙකං එකන්තතො සුබං, තතො අඤ්ඤං සුබං නාම නත්ථිති.

එවං මහාසුදස්සනො අමතමහානිබ්බානෙන දෙසනාය කුටං ගහෙත්වා අවසෙසස්සපි මහාජනස්ස “දානං දෙට්ඨ, සීලං රක්ඛට්ඨ, උපොසථකම්මං කරොථා”ති ඔවාදං දත්වා දෙවලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සුභද්දා දෙවී රාහුලමාතා අහොසි, පරිණායකරතනං රාහුලො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, මහාසුදස්සනො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහාසුදස්සනජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[96] 6. තෙලපත්තජාතකවණ්ණනා

සමතිත්තිකං අනවසෙසකන්ති ඉදං සත්ථා සුමිහරට්ඨෙ සෙදකං නාම නිගමං උපනිස්සාය අඤ්ඤතරස්මිං චනසණ්ඨෙ විහරන්තො ජනපදකල්‍යාණිසුත්තං ආරබ්භ කටෙසි. තත්‍ර හි භගවා –

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛවෙ, ‘ජනපදකල්‍යාණි ජනපදකල්‍යාණි’ති බො, හික්ඛවෙ, මහාජනකායො සන්තිපතෙය්‍ය, සා බො පනස්ස ජනපදකල්‍යාණි පරමපාසාවිතී නච්චෙ, පරමපාසාවිතී ගීතෙ. ‘ජනපදකල්‍යාණි නච්චති ගායතී’ති බො, හික්ඛවෙ, හියොයොසොමත්තාය මහාජනකායො සන්තිපතෙය්‍ය. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ජීවිතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛපටිකුලො. තමෙනං එවං වදෙය්‍ය “අයං තෙ, අම්මො පුරිස, සමතිත්තිකො තෙලපත්තො අන්තරෙන ච මහාජනකායස්ස අන්තරෙන ච ජනපදකල්‍යාණියා පරිහරිතබ්බො, පුරිසො ච තං උක්ඛිත්තාසිකො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධිස්සති ‘යත්ථෙව නං ථොකම්පි ඡඩ්ඨෙස්සසි, තත්ථෙව තෙ සිසං පාතෙස්සාමී”ති. “තං කිං මඤ්ඤට්ඨ, හික්ඛවෙ, අපි නු සො පුරිසො අමුං තෙලපත්තං අමනසිකරිත්වා බහිද්ධා පමාදං ආහරෙය්‍යා”ති? “නො හෙනං, භන්තෙ”. උපමා බො මායං, හික්ඛවෙ, කතා අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනාය. අයමෙවෙත්ථ අත්ථො – ‘සමතිත්තිකො තෙලපත්තො’ති බො, හික්ඛවෙ, කායගතායෙනං සතියා අධිවචනං. තස්මාතිහ, හික්ඛවෙ, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘කායගතා නො සති භාවිතා භවිස්සති සුසමාරද්ධා’ති එවඤ්ඤි වො, හික්ඛවෙ, සික්ඛිතබ්බං”න්ති (සං. නි. 5.386) –

ඉදං ජනපදකල්‍යාණිසුත්තං සාත්ථං සබ්බාඤ්ජනං කටෙසි.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – ජනපදකල්‍යාණිති ජනපදමිති කල්‍යාණි උත්තමා ඡසරිරදොසරහිතා පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතා. සා හි යස්මා නාතිදිසා, නාතිරස්සා, නාතිකිසා, නාතිථුලා, නාතිකාලා, නාච්චොදාතා, අතික්කන්තා මානුසකවණ්ණං, අපත්තා දිබ්බවණ්ණං, තස්මා ඡසරිරදොසරහිතා. ඡවිකල්‍යාණං, මංසකල්‍යාණං, න්භාරුකල්‍යාණං,

අට්ඨකලායාණං, වයොකලායාණන්ති ඉමෙහි පන පඤ්චහි කලායාණෙහි සමන්තාගතත්තා පඤ්චකලායාණසමන්තාගතා නාම. තස්සා හි ආගන්තුකොභාසකිච්චං නාම නත්ථි, අත්තනො සරිරොභාසෙනෙව ද්වාදසභන්ථෙ යානෙ ආලොකං කරොති, පියඬගුසාමා වා හොති සුවණ්ණසාමා වා. අයමස්සා ඡවිකලායාණකා. චත්තාරො පනස්සා හත්ථපාදා මුඛපරියොසානඤ්ච ලාබාරසපරිකම්මකතං විය රත්තපවාලරත්තකම්බලසදිසං හොති. අයමස්සා මංසකලායාණකා. වීසති නඛපත්තාති මංසතො අමුත්තට්ඨානෙ ලාබාරසපුරිතාති විය, මුත්තට්ඨානෙ බීරධාරාසදිසාති. අයමස්සා න්භාරුකලායාණකා. ද්වත්තිංස දන්තා සුච්ඡිතා සුධොතවජිරපන්ති විය බායන්ති. අයමස්සා අට්ඨකලායාණකා. වීසතිවස්සසතිකාපි පන සමානා සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය හොති නිබ්බලිපලිතා. අයමස්සා වයොකලායාණකා.

පරමපාසාවිනීති එත්ථ පන පසවනං පසවො, පවත්තීති අත්ථො. පසවො එව පාසාවො, පරමො පාසාවො පරමපාසාවො, සො අස්සා අත්ථීති පරමපාසාවිනී. නච්චෙ ච ගීතෙ ච උත්තමජ්ජවත්ති සෙට්ඨකිරියා. උත්තමමෙව නච්චං නච්චති, ගීතඤ්ච ගායතීති චුත්තං හොති.

අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍යාති න අත්තනො රුචියා ආගච්ඡෙය්‍ය, අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො – අථෙවං මහාජනමජ්ඣෙ ජනපදකලායාණියා නච්චමානාය “සාධු සාධු”ති සාධුකාරෙසු අඬගුලිථොටනෙසු චෙලුක්ඛෙපෙසු ච පවත්තමානෙසු තං පවත්ති. සුත්වා රාජා බන්ධනාගාරතො එකං වොරපුරිසං පක්කොසාපෙත්වා නිගළාති ඡින්දිත්වා සමතිත්තිකං සුපරිපුණ්ණං තෙලපත්තං තස්ස හත්ථෙ දත්වා උහොහි හත්ථෙහි දළ්භං ගාභාපෙත්වා එකං අසිහත්ථං පුරිසං ආණාපෙසි “එතං ගහෙත්වා ජනපදකලායාණියා සමජ්ජට්ඨානං ගච්ඡ. යත්ථෙව චෙස පමාදං ආගම්ම එකම්පි තෙලබිත්ථුං ඡඩ්ඛෙති, තත්ථෙවස්ස සීසං ඡින්දා”ති. සො පුරිසො අසිං උක්ඛිපිත්වා තං තජ්ජෙත්තො තත්ථ නෙසි. සො මරණභයතජ්ජිතො ඡීවිතුකාමතාය පමාදවසෙන තං අමනසිකරිත්වා සකිම්පි අක්ඛිති උම්ථීලෙත්වා තං ජනපදකලායාණිං න ඔලොකෙසි. එවං භූතපුබ්බමෙවෙනං චත්ථු, සුත්තෙ පන පරිකජ්ජවසෙනෙනං චුත්තන්ති චෙදිතබ්බං.

උපමා බො ම්‍යායන්ති එත්ථ පන තෙලපත්තස්ස තාව කායගතාසතියා ඔපම්මසංසන්දනං කතමෙව. එත්ථ පන රාජා විය කම්මං දට්ඨබ්බං, අසි විය කිලෙසා, උක්ඛිත්තාසිකපුරිසො විය මාරො, තෙලපත්තහත්ථො පුරිසො විය කායගතාසතිභාවකො විපස්සකයොගාවචරො. ඉති හගවා “කායගතාසතිං භාවෙතුකාමෙන භික්ඛුනා තෙලපත්තහත්ථෙත තෙන පුරිසෙන විය සතිං අවිස්සජ්ජෙත්වා අජ්ජමත්තෙන කායගතාසති භාවෙතබ්බා”ති ඉමං සුත්තං ආහරිත්වා දස්සෙසි.

හික්ඛු ඉමං සුත්තඤ්ච අත්ථඤ්ච සුත්වා එවමාහංසු – ‘දුක්කරං, හන්තෙ, තෙන පුරිසෙන කතං තථාරූපිං ජනපදකල්‍යාණිං අනොලොකෙත්වා තෙලපත්තං ආදාය ගච්ඡන්තෙනා’ති. සත්ථා ‘න, හික්ඛවෙ, තෙන දුක්කරං කතං, සුකරමෙවෙනං. කස්මා? උක්ඛිත්තාසිකෙන පුරිසෙන සත්තජ්ජෙත්වා නීයමානතාය. යං පන පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අප්පමාදෙන සතිං අවිස්සජ්ජෙත්වා අභිසංඛිතං දිබ්බරූපමිති ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා අනොලොකෙත්වා ගන්ත්වා රජ්ජං පාපුණිංසු, එතං දුක්කර’න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො පුත්තසත්තස්ස සබ්බකනිට්ඨො භුත්වා නිබ්බත්ති, සො අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤාතං පාපුණි. තදා ච රඤ්ඤො ගෙහෙ පච්චෙකබුද්ධා භුඤ්ජන්ති, බොධිසත්තො තෙසං වෙය්‍යාවච්චං කරොති. සො එකදිවසං චින්තෙසි ‘මම බහු භාතරො, ලච්ඡාමි නු බො අහං ඉමස්මිං නගරෙ කුලසත්තකං රජ්ජං, උදාහු නො’ති? අට්ඨස්ස එතදහොසි ‘පච්චෙකබුද්ධෙ පුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමි’ති. සො දුතියදිවසෙ පච්චෙකබුද්ධෙසු ආගතෙසු ධම්මකරණං ආදාය පානීයං පරිස්සාවෙත්වා පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙත්වා තෙසං අන්තරඛජ්ජකං බාදිත්වා නිසින්තකාලෙ වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො තමත්ථං පුච්ඡි. අථ නං තෙ අවොචුං – කුමාර, තත්ථං ඉමස්මිං නගරෙ රජ්ජං ලභිස්සසි, ඉතො පන වීසයොජනසත්තමත්ථකෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලානගරං නාම අත්ථී, තත්ථ ගන්තුං සක්කොන්තො ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ රජ්ජං ලච්ඡසි. අන්තරාමග්ගෙ පන මහාවත්තනිඅට්ඨියං පරිපන්ථො අත්ථී, තං අට්ඨිං පරිහරිත්වා ගච්ඡන්තස්ස යොජනසතිකො මග්ගො හොති, උජුකං ගච්ඡන්තස්ස පඤ්ඤාස යොජනානි හොන්ති. සො හි අමනුස්සකන්තාරො නාම. තත්ථ යක්ඛිනියො අන්තරාමග්ගෙ ගාමෙ ච සාලායො ච මාපෙත්වා උපරි සුවණ්ණතාරකච්චිත්තවිතානං මහාරහසෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙත්වා නානාවිරාගපට්ඨාණියො පරික්ඛිපිත්වා දිබ්බාලඬිකාරෙහි අත්තභාවං මණ්ඩෙත්වා සාලාසු නිසිදිත්වා ආගච්ඡන්තෙ පුරිසෙ මධුරාහි වාචාහි සංඛිගණ්හිත්වා ‘කිලන්තරූපා විය පඤ්ඤායථ, ඉධාගන්ත්වා නිසිදිත්වා පානීයං පිවිත්වා ගච්ඡථා’ති පක්කොසිත්වා ආගතාගතානං ආසනානි දත්වා අත්තනො රූපලීලාවිලාසෙහි පලොහෙත්වා කිලෙසවසිකෙ කත්වා අත්තනා සද්ධිං අජ්ඣාචාරෙ කතෙ තත්ථෙව නෙ ලොහිතෙන පග්ගරන්තෙන බාදිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්ති. රූපගොචරං සත්තං රූපෙනෙව ගණ්හන්ති, සද්දගොචරං මධුරෙන ගීතවාදිතසද්දෙන, ගන්ධගොචරං දිබ්බගන්ධෙන, රසගොචරං දිබ්බෙන නානග්ගරසභොජනෙන, ඵොට්ඨබ්බගොචරං උභතොලොහිතකූපධානෙන දිබ්බසයනෙන ගණ්හන්ති. සචෙ ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා තා අනොලොකෙත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා ගමිස්සසි, සත්තමෙ දිවසෙ තත්ථ රජ්ජං ලච්ඡසිති.

බොධිසත්තො “හොතු, හන්තෙ, තුම්භාකං ඔවාදං ගහෙත්වා කිං තා ඔලොකෙස්සාමි”ති පච්චෙකබුද්ධෙහි පරිත්තං කාරාපෙත්වා පරිත්තවාලුකඤ්චෙව පරිත්තසුත්තඤ්ච ආදාය පච්චෙකබුද්ධෙ ව මාතෘපිතරො ව වන්දිත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා අත්තනො පුරිසෙ ආහ – “අහං තක්කසිලායං රජ්ජං ගහෙතුං ගච්ඡාමි, තුම්භෙ ඉධෙව තිට්ඨං”ති. අථ නං පඤ්ච ජනා ආහංසු “මයමපි අනුගච්ඡාමා”ති. “න සක්කා තුම්භෙහි අනුගන්තුං, අත්තරාමග්ගෙ කිර යක්ඛිනියො රූපාදිගොවරෙ මනුස්සෙ එවඤ්චෙවඤ්ච රූපාදිහි පලොහෙත්වා ගණ්හන්ති, මහා පරිපන්ථො, අහං පන අත්තානං තක්කෙත්වා ගච්ඡාමි”ති. “කිං පන, දෙව, මයං තුම්භෙහි සද්ධිං ගච්ඡන්තා අත්තනො පියානි රූපාදිනි ඔලොකෙස්සාම, මයමපි තථෙව ගමිස්සාමා”ති. බොධිසත්තො “තෙන හි අප්පමත්තා හොථා”ති තෙ පඤ්ච ජනෙ ආදාය මග්ගං පටිපජ්ජී.

යක්ඛිනියො ගාමාදිනි මාපෙත්වා නිසීදිංසු. තෙසු රූපගොවරො පුරිසො තා යක්ඛිනියො ඔලොකෙත්වා රූපාරම්මණෙ පටිබද්ධවිත්තො ථොකං ඔභීයි. බොධිසත්තො “කිං හො, ථොකං ඔභීයසී”ති ආහ. “දෙව, පාදා මෙ රුජ්ජන්ති, ථොකං සාලායං නිසීදිත්වා ආගච්ඡාමි”ති. “අම්භො, එතා යක්ඛිනියො, මා බො පත්ථෙසී”ති. “යං හොති, තං හොතු, න සක්කොමි, දෙවා”ති. “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සසී”ති ඉතරෙ චත්තාරො ආදාය අගමාසි. සොපි රූපගොවරකො තාසං සන්තිකං අගමාසි. තා අත්තනා සද්ධිං අප්ඣාමාසෙ තෙන තං තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා පුරතො ගන්ත්වා අඤ්ඤං සාලං මාපෙත්වා නානාතුරියානි ගහෙත්වා ගායමානා නිසීදිංසු, තත්ථ සද්දගොවරකො ඔභීයි. පුරිමනෙයෙනෙව තමපි බාදිත්වා පුරතො ගන්ත්වා නානජපකාරෙ ගන්ධකරණ්ඩකෙ පුරෙත්වා ආපණං පසාරෙත්වා නිසීදිංසු, තත්ථ ගන්ධගොවරකො ඔභීයි. තමපි බාදිත්වා පුරතො ගන්ත්වා නානග්ගරසානං දිබ්බහොජනානං භාජනානි පුරෙත්වා ඔදනිකාපණං පසාරෙත්වා නිසීදිංසු, තත්ථ රසගොවරකො ඔභීයි. තමපි බාදිත්වා පුරතො ගන්ත්වා දිබ්බසයනානි පඤ්ඤාපෙත්වා නිසීදිංසු, තත්ථ ථොට්ඨබ්බගොවරකො ඔභීයි. තමපි බාදිංසු, බොධිසත්තො එකකොච අහොසි.

අථෙකා යක්ඛිනී “අතිබරමන්තො වතායං, අහං තං බාදිත්වා නිවත්තිස්සාමි”ති බොධිසත්තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො අගමාසි. අට්ඨියා පරහාගෙ වනකම්මිකාදයො යක්ඛිනිං දිස්වා “අයං තෙ පුරතො ගච්ඡන්තො පුරිසො කිං හොති”ති පුච්ඡංසු. “කොමාරසාමිකො මෙ, අය්‍යා”ති. “අම්භො, අයං එවං සුකුමාලා පුප්ඵදාමසදිසා සුවණ්ණචණ්ණා කුමාරිකා අත්තනො කුලං ඡඩ්ඛෙත්වා හවන්තං තක්කෙත්වා නික්ඛන්තා, කස්මා එතං අකිලමෙත්වා ආදාය න ගච්ඡසී”ති? “නෙසා, අය්‍යා, මය්‍හං පජාපති, යක්ඛිනී එසා, එතාය මෙ පඤ්ච මනුස්සා බාදිතා”ති. “අය්‍යා, පුරිසා නාම කුද්ධකාලෙ අත්තනො පජාපතියො යක්ඛිනියොපි කරොන්ති

පෙනිනියොපි””ති. සා ගච්ඡමානා ගබ්හිනිවණ්ණං දස්සෙත්වා පුන සකිං විජාතවණ්ණං කත්වා පුත්තං අඬකෙන ආදාය බොධිසත්තං අනුබන්ධි, දිට්ඨදිට්ඨා පුරිමනෙයෙනෙව පුච්ඡන්ති. බොධිසත්තොපි තථෙව චත්වා ගච්ඡන්තො තක්කසිලං පාපුණි. සා පුත්තං අන්තරධාපෙත්වා එකිකාව අනුබන්ධි. බොධිසත්තො නගරද්වාරං ගන්ත්වා එකිස්සා සාලාය නිසිදි. සා බොධිසත්තස්ස තෙජෙන පටිසිතුං අසක්කොන්ති දිබ්බරූපං මාපෙත්වා සාලාද්වාරෙ අට්ඨාසි.

තස්මිං සමයෙ තක්කසිලරාජා උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා “ගච්ඡ, ඉමිස්සා සස්සාමිකඅස්සාමිකභාවං ජානාහි”ති මනුස්සං පෙසෙසි. සො තං උපසඬකම්ත්වා “සස්සාමිකාසී”ති පුච්ඡි. “ආම, අය්‍ය, අයං මෙ සාලාය නිසින්තො සාමිකො”ති. බොධිසත්තො “නෙසා මය්‍හං පජාපති, යක්ඛිනී එසා, එතාය මෙ පඤ්ච මනුස්සා බාදිතා”ති ආහ. සාපි “පුරිසා නාම අය්‍යා කුද්ධකාලෙ යං ඉච්ඡන්ති, තං වදන්ති”ති ආහ. සො උභින්නම්පි වචනං රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “අස්සාමිකභණ්ඩං නාම රාජසන්තකං හොති”ති යක්ඛිනිං පක්කොසාපෙත්වා එකභත්ථිපිට්ඨෙ නිසිදාපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා පාසාදං අභිරුය්‍හ තං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ ය්‍යෙසි.

සො න්භාතවිලිත්තො සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සිරිසයනං අභිරුහි. සාපි යක්ඛිනී අත්තනො උපකප්පනකං ආහාරං ආහරිත්වා අලඬකතපටියත්තා සිරිසයනෙ රඤ්ඤො සද්ධිං නිපජ්ජිත්වා රඤ්ඤො රතිවසෙන සුඛං සමප්පිතස්ස නිපන්තකාලෙ එකෙන පස්සෙන පරිවත්තිත්වා පරොදි. අථ නං රාජා “කිං, හද්දෙ, රොදසී”ති පුච්ඡි. “දෙව, අහං තුම්හෙහි මග්ගෙ දිස්වා ආනිතා, තුම්භාකඤ්ච ගෙහෙ බහු ඉත්ථියො, අහං සපත්තිනං අන්තරෙ වසමානා කථාය උප්පන්තාය ‘කො තුය්‍හං මාතරං වා පිතරං වා ගොත්තං වා ජාතිං වා ජානාති, ත්වං අන්තරාමග්ගෙ දිස්වා ආනිතා නාමා’ති සිසෙ ගහෙත්වා නිජ්ජිලියමානා විය මඬකු භවිස්සාමි. සථෙ තුම්හෙ සකලරජ්ජෙ ඉස්සරියඤ්ච ආණඤ්ච මය්‍හං දදෙය්‍යාථ, කොචි මය්‍හං විත්තං කොපෙත්වා කථෙතුං න සක්ඛිස්සති”ති. “හද්දෙ, මය්‍හං සකලරට්ඨවාසිනො න කිඤ්චි හොන්ති, නාහං එතෙසං සාමිකො. යෙ පන රාජාණං කොපෙත්වා අකත්තබ්බං කරොන්ති, තෙසඤ්ඤෙවාහං සාමිකො. ඉමිනා කාරණෙන න සක්කා තුය්‍හං සකලරට්ඨෙ වා නගරෙ වා ඉස්සරියඤ්ච ආණඤ්ච දාතු”න්ති. “තෙන හි, දෙව, සථෙ රට්ඨෙ වා නගරෙ වා ආණං දාතුං න සක්කොථ, අන්තොනිවෙසනෙ අන්තොවළඤ්ජනකානං උපරි මම වසං චත්තනත්ථාය ආණං දෙථා”ති. රාජා දිබ්බථොට්ඨබ්බෙන බද්ධො තස්සා වචනං අතික්කම්තුං අසක්කොන්තො “සාධු, හද්දෙ, අන්තොවළඤ්ජනකෙසු තුය්‍හං ආණං දම්මි, ත්වං එතෙ අත්තනො වසෙ චත්තාපෙහි”ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පටිච්ඡිත්වා රඤ්ඤො නිද්දං ඔක්කන්තකාලෙ යක්ඛනගරං ගන්ත්වා යක්ඛෙ පක්කොසිත්වා අත්තනා රාජානං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා

අට්ඨමත්තං සෙසෙත්වා සබ්බං න්භාරුවම්මමංසලොහිතං බාදි, අවසෙසා යක්ඛා මහාද්වාරතො පටියාය අන්තොනිවෙසනෙ කුක්කුටකුක්කුරෙ ආදිං කත්වා සබ්බෙ බාදිත්වා අට්ඨමත්තසෙසෙ අකංසු.

පුනදිවසෙ ද්වාරං යථාපිහිතමෙව දිස්වා මනුස්සා ඵරසුහි කවාටානි කොට්ටෙත්වා අන්තො පවිසිත්වා සබ්බං නිවෙසනං අට්ඨිකපරිකිණ්ණං දිස්වා “සච්චං වත සො පුරිසො ආහ ‘නායං මය්හං පජාපති, යක්ඛිනී ඵසා’ති. රාජා පන කිඤ්චි අජානිත්වා තං ගහෙත්වා අත්තනො හරියං අකාසි, සා යක්ඛෙ පක්කොසිත්වා සබ්බං ජනං බාදිත්වා ගතා භවිස්සති”ති ආහංසු. බොධිසත්තොපි තං දිවසං තස්සායෙව සාලායං පරිත්තවාලුකං සීසෙ කත්වා පරිත්තසුත්තඤ්ච පරික්ඛිපිත්වා බග්ගං ගහෙත්වා ධීතකොව අරුණං උටියාපෙසි. මනුස්සා සකලරාජනිවෙසනං සොධෙත්වා හරිතුපලිත්තං කත්වා උපරි ගන්ධෙහි විලිම්පිත්වා පුජ්ජානි විකිරිත්වා පුජ්ජදාමානි ඔසාරෙත්වා ධූමං දත්වා නවමාලා බන්ධිත්වා සම්මන්ත්රයංසු “අම්හො, යො පුරිසො දිබ්බරූපං මාපෙත්වා පච්ඡතො ආගච්ඡන්තිං යක්ඛිනීං ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා ඔලොකනමත්තම්පි න අකාසි, සො අතිවිය උළාරසත්තො ධිතිමා ඤාණසම්පන්නො, තාදිසෙ පුරිසෙ රජ්ජං අනුසාසන්නෙ සබ්බරට්ඨං සුඛිතං භවිස්සති, තං රාජානං කරොමා”ති. අථ සබ්බෙ අමච්චා ව නාගරා ව ඵකච්ඡන්දා හුත්වා බොධිසත්තං උපසඬකම්ත්වා “දෙව, තුම්හෙ ඉමං රජ්ජං කාරෙථා”ති නගරං පවෙසෙත්වා රතනරාසිමිහි යපෙත්වා අහිසිඤ්චිත්වා තක්කසිලරාජානං අකංසු. සො චත්තාරි අගතිගමනානි චජ්ජෙත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අහිසමබුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

96.

“සමතිත්තිකං අනවසෙසකං, තෙලපත්තං යථා පරිහරෙය්‍ය;
ඵචං සචිත්තමනුරක්ඛෙ, පත්ථයානො දිසං අගතපුබ්බ”න්ති.

තත්ථ සමතිත්තිකන්ති අන්තොමුඛවට්ටිලෙඛං පාපෙත්වා සමහරිතං. අනවසෙසකන්ති අනවසිඤ්චනකං අපරිස්සාවනකං කත්වා. තෙලපත්තන්ති පක්ඛිත්තතිලතෙලපත්තං. පරිහරෙය්‍යාති හරෙය්‍ය, ආදාය ගච්ඡෙය්‍ය. ඵචං සචිත්තමනුරක්ඛෙති තං තෙලහරිතං පත්තං විය අත්තනො චිත්තං කායගතාසනියා ගොචරෙ වෙච සම්පයුත්තසනියා වාති උභිත්තං අත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා යථා මුහුත්තම්පි බහිද්ධා ගොචරෙ න වික්ඛිපති, තථා පණ්ඩිතො යොගාවචරො රක්ඛෙය්‍ය ගොපෙය්‍ය. කිංකාරණා? ඵතස්ස හි —

“දුන්නිග්ගහස්ස ලහුනො, යත්ථකාමනිපාතිනො;
චිත්තස්ස දමටො සාධු, චිත්තං දන්තං සුබාවහ”න්ති. (ධ. ප. 35);

තස්මා —

“සුද්දදසං සුනිපුණං, යත්ථකාමනිපාතිනං;
විත්තං රක්ඛෙථ මෙධාවී, විත්තං ගුත්තං සුඛාවහං”. (ධ. ප. 36);

ඉදඤ්ඨි —

“දුරඬගමං එකවරං, අසරීරං ගුහාසයං;
යෙ විත්තං සංයමෙස්සන්ති, මොක්ඛන්ති මාරඛන්ධනා”. (ධ. ප. 37);

ඉතරස්ස පන —

“අනවට්ඨිතවිත්තස්ස, සද්ධම්මං අවිජානතො;
පරිජලවපසාදස්ස, පඤ්ඤා න පරිපුරති”. (ධ. ප. 38);

ථිරකම්මට්ඨානසභායස්ස පන —

“අනවස්සුතවිත්තස්ස, අනන්වාහතචෙතසො;
පුඤ්ඤපාපපහීනස්ස, නත්ථි ජාගරතො භයං”. (ධ. ප. 39);

තස්මා එතං —

“එන්දනං වපලං විත්තං, දුරක්ඛං දුන්නිවාරයං;
උජුං කරොති මෙධාවී, උසුකාරොව තෙජනං”. (ධ. ප. 33);

එවං උජුං කරොන්තො සවිත්තමනුරක්ඛෙ.

පත්ථයානො දිසං අගතපුබ්බන්ති ඉමස්මිං කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ කම්මං ආරහිත්වා අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අගතපුබ්බං දිසං පත්ථෙන්නො පිහෙන්නො චුත්තනයෙන සකං විත්තං රක්ඛෙය්‍යාති අත්ථො. කා පනෙසා දිසා නාම? —

“මාතෘපිතා දිසා පුබ්බා, ආචරියා දක්ඛිණා දිසා;
පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, මිත්තාමච්චා ව උත්තරා.

“දාසකම්මකරා හෙට්ඨා, උද්ධං සමණබ්‍රාහ්මණා;
එතා දිසා නමස්සෙය්‍ය, අලමන්තො කුලෙ ගිහී”ති. (දී. නි. 3.273) —

එත්ථ තාව පුත්තදාරාදයො “දිසා”ති චුත්තා.

“දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො, උද්ධං අධො දස දිසා ඉමායො;

කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා, යමද්දසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණ්”න්ති.
(ජා. 1.16.104) –

එත්ථ පුරත්ථිමාදිහෙදා දිසාව “දිසා”ති වුත්තා.

“අගාරිනො අන්තදපානවත්ථදා, අවහායිකා තම්පි දිසං වදන්ති;
එසා දිසා පරමා සෙනකෙතු, යං පත්වා දුක්ඛී සුඛිනො භවන්ති”ති.
(ජා. 1.6.9) –

එත්ථ පන නිබ්බානං “දිසා”ති වුත්තං. ඉධාපි තදෙව අධිජ්ජෙතං. තඤ්චි
“ඛයං විරාග”න්තිආදිච්ඡි දිස්සති අපදිස්සති, තස්මා “දිසා”ති වුච්චති.
අනමතග්ගෙ පන සංසාරෙ කෙනචි බාලපුපුජ්ජනෙන සුපිනෙනපි
අගතපුබ්බතාය අගතපුබ්බා දිසා නාමාති වුත්තං. තං පත්ථයන්තෙන
කායගතාසනියා යොගො කරණීයොති.

එවං සත්ථා නිබ්බානෙන දෙසනාය කුටං ගහෙන්වා ජාතකං
සමොධානෙසි – “තදා රාජපරිසා බුද්ධපරිසා අහොසි, රජ්ජප්පත්තකුමාරො
පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

තෙලපත්තජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[97] 7. නාමසිද්ධිජාතකවණ්ණනා

ජීවකඤ්ච මතං දිස්වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං
නාමසිද්ධිකං භික්ඛුං ආරභිහ කටෙසි. එකො කිර කුලපුත්තො නාමෙන
පාපකො නාම. සො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො භික්ඛුභි “එභාවුසො,
පාපක, තිට්ඨාවුසො, පාපකා”ති වුච්චමානො චින්තෙසි “ලොකෙ පාපකං
නාම ලාමකං කාළකණ්ණිභූතං වුච්චති, අඤ්ඤං මඬගලපට්ඨංයුත්තං නාමං
ආහරාපෙස්සාමී”ති. සො ආචරියුපජ්ඣායෙ උපසඬකම්ත්වා “භන්තෙ,
මය්හං නාමං අවමඬගලං, අඤ්ඤං මෙ නාමං කරොථා”ති ආහ. අථ නං තෙ
එවමාහංසු – “ආවුසො, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං, නාමෙන කාචි
අත්ථසිද්ධි නාම නත්ථි, අත්තනො නාමෙනෙව සන්තුට්ඨො භොභී”ති. සො
පුනජ්ජුතං යාවියෙව. තස්සායං නාමසිද්ධිකභාවො භික්ඛුසඬසෙ පාකටො
ජාතො. අටෙකදිවසං ධම්මසභායං සන්තිසින්නා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං
“ආවුසො, අසුකො කිර භික්ඛු නාමසිද්ධිකො මඬගලං නාමං
ආහරාපෙති”ති. අථ සත්ථා ධම්මසභං ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ,
එතරභි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න,
භික්ඛවෙ, සො ඉදානෙව, පුබ්බෙපි නාමසිද්ධිකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං
ආහරි.

අතීතෙ තක්කසිලායං බොධිසත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා
පඤ්ච මාණවකසතාති මන්තෙ වාටෙසි. තස්සෙකො මාණවො පාපකො

නාම නාමෙන. සො “එහි, පාපක, යාහි, පාපකා”ති චුච්චමානො විත්තෙසි “මය්හං නාමං අවමඬිගලං, අඤ්ඤං නාමං ආහරාපෙස්සාමි”ති. සො ආචරියං උපසඬකමිත්වා “ආචරිය, මය්හං නාමං අවමඬිගලං, අඤ්ඤං මෙ නාමං කරොථා”ති ආහ. අථ නං ආචරියො අවොච “ගච්ඡ, තාත, ජනපදචාරිකං චරිත්වා අත්තනො අහිරුචිතං එකං මඬිගලනාමං ගහෙත්වා එහි, ආගතස්ස තෙ නාමං පරිචත්තෙත්වා අඤ්ඤං නාමං කරිස්සාමි”ති. සො “සාධු”ති පාඨෙය්‍යං ගහෙත්වා නික්ඛන්තො ගාමෙන ගාමං චරන්තො එකං නගරං පාපුණි. තත්ථ චෙකො පුරිසො කාලකතො ජීවකො නාම නාමෙන. සො තං ඤාතිජනෙන ආලාභනං නියමානං දිස්වා “කිං නාමකො එස පුරිසො”ති පුච්ඡි. “ජීවකො නාමෙසො”ති. “ජීවකොපි මරති”ති? “ජීවකොපි මරති, අජීවකොපි මරති, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං, ත්වං බාලො මඤ්ඤෙ”ති. සො තං කථං සුත්වා නාමෙ මජ්ඣන්තො හුත්වා අත්තොනගරං පාචිසි.

අපේකං දාසිං හතිං අදදමානං සාමිකා ද්වාරෙ නිසිදාපෙත්වා රජ්ජයා පහරන්ති, තස්සා ච “ධනපාලී”ති නාමං හොති. සො අත්තරවිටියා ගච්ඡන්තො තං පොටියමානං දිස්වා “කස්මා ඉමං පොථෙථා”ති පුච්ඡි. “හතිං දාතුං න සක්කොති”ති. “කිං පනස්සා නාම”න්ති? “ධනපාලී නාමා”ති. නාමෙන ධනපාලී සමානාපි හතිමත්තං දාතුං න සක්කොතිති ධනපාලියොපි අධනපාලියොපි දුග්ගතා හොන්ති, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං, ත්වං බාලො මඤ්ඤෙති. සො නාමෙ මජ්ඣන්තරො හුත්වා නගරා නික්ඛමිම මග්ගං පටිපන්නො අත්තරාමග්ගෙ මග්ගමුල්ලපුරිසං දිස්වා “අම්හො කිං කරොන්තො විචරසි”ති පුච්ඡි. “මග්ගමුල්ලෙහොමහි, සාමි”ති. “කිං පන තෙ නාම”න්ති? “පන්ථකො නාමා”ති. “පන්ථකොපි මග්ගමුල්ලෙහො හොති”ති? “පන්ථකොපි අපන්ථකොපි මග්ගමුල්ලෙහො හොති, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං ත්වං පන බාලො මඤ්ඤෙති”. සො නාමෙ අතිමජ්ඣන්තො හුත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, තාත, නාමං රොචෙත්වා ආගතොසි”ති චුත්තෙ “ආචරිය, ජීවකාපි නාම මරන්ති අජීවකාපි, ධනපාලියොපි දුග්ගතා හොන්ති අධනපාලියොපි, පන්ථකාපි මග්ගමුල්ලා හොන්ති අපන්ථකාපි, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං, නාමෙන සිද්ධි නත්ථි, කම්මෙනෙව සිද්ධි. අලං මය්හං අඤ්ඤෙන නාමෙන, තදෙව මෙ නාමං හොතු”ති ආහ. බොධිසත්තො තෙන දිට්ඨඤ්ච කතඤ්ච සංසන්දෙත්වා ඉමං ගාථමාහ —

97.

“ජීවකඤ්ච මතං දිස්වා, ධනපාලිඤ්ච දුග්ගතං;
පන්ථකඤ්ච චනෙ මුල්ලං, පාපකො පුනරාගතො”ති.

තත්ථ පුනරාගතොති ඉමානි තිණි කාරණානි දිස්වා පුන ආගතො, ර-
කාරො සන්ධිවසෙන චුත්තො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස නාමසිද්ධිකොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා නාමසිද්ධිකො ඉදානිපි නාමසිද්ධිකොයෙව, ආචරියපරිසා බුද්ධපරිසා, ආචරියො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

නාමසිද්ධිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[98] 8. කුට්වාණිජජාතකවණ්ණනා

සාධු බො පණ්ඩිතො නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුට්වාණිජං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි ද්වෙ ජනා එකතො වණිජ්ජං කරොන්තා භණ්ඩං සකටෙනාදාය ජනපදං ගන්ත්වා ලද්ධලාභා පච්චාගමිංසු. තෙසු කුට්වාණිජො චිත්තෙසි “අයං බහු දිවසෙ දුබ්භොජනෙන දුක්ඛසෙය්‍යාය කිලන්තො, ඉදානි අත්තනො සරෙ නානග්ගරසෙහි යාවදත්ථං සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා අජීරකෙන මරිස්සති. අථාහං ඉමං භණ්ඩං තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං තස්ස දාරකානං දස්සාමි, ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අත්තනා ගහෙස්සාමි”ති. සො “අජ්ජ භාජෙස්සාම, ස්වෙ භාජෙස්සාමා”ති භණ්ඩං භාජෙතුං න ඉච්ඡි. අථ නං පණ්ඩිතවාණිජො අකාමකං නිජ්ජිලෙත්වා භාජාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා කතපට්ඨන්ථාරො “අතිපපඤ්චො තෙ කතො, ඉධාගන්ත්වාපි විරෙන බුද්ධුපට්ඨානං ආගතොසි”ති චුත්තෙ තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසි. සත්ථා “න බො සො, උපාසක, ඉදානෙව කුට්වාණිජො, පුබ්බෙපි කුට්වාණිජොයෙව. ඉදානි පන තං වඤ්චෙතුකාමො ජාතො, පුබ්බෙ පණ්ඩිතෙපි වඤ්චෙතුං උස්සහී”ති වත්වා තෙන යාටිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං වාණිජකුලෙ නිබ්බත්ති, නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “පණ්ඩිතො”ති නාමං අකංසු. සො වයජ්ජන්තො අඤ්ඤෙන වාණිජෙන සද්ධිං එකතො හුත්වා වණිජ්ජං කරොති, තස්ස “අතිපණ්ඩිතො”ති නාමං අහොසි. තෙ බාරාණසිතො පඤ්චහි සකටසතෙහි භණ්ඩං ආදාය ජනපදං ගන්ත්වා වණිජ්ජං කත්වා ලද්ධලාභා පුන බාරාණසිං ආගමිංසු. අථ තෙසං භණ්ඩභාජනකාලෙ අතිපණ්ඩිතො ආහ “මයා ද්වෙ කොට්ඨාසා ලද්ධබ්බා”ති. “කිංකාරණා”ති? “ත්වං පණ්ඩිතො, අහං අතිපණ්ඩිතො. පණ්ඩිතො එකං ලද්ධුං අරහති, අතිපණ්ඩිතො ද්වෙ”ති. “නනු අම්භාකං ද්විත්තං භණ්ඩමුලකම්පි ගොණාදයොපි සමසමායෙව, ත්වං කස්මා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ ලද්ධුං අරහසි”ති. “අතිපණ්ඩිතභාවෙනා”ති. එවං තෙ කථං වඩ්චෙත්වා කලහං අකංසු.

තතො අතිපණ්ඩිතො “අත්ථෙකො උපායො”ති චිත්තෙත්වා අත්තනො පිතරං එකස්මිං සුසිරරුක්ඛෙ පවෙසෙත්වා “ත්වං අම්භෙසු ආගතෙසු ‘අතිපණ්ඩිතො ද්වෙ කොට්ඨාසෙ ලද්ධුං අරහති’ති වදෙය්‍යාසි”ති වත්වා

බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා “සම්ම, මය්හං ද්විත්තං කොට්ඨාසානං යුත්තභාවං වා අයුත්තභාවං වා එසා රුක්ඛදෙවතා ජානාති, එහි, තං පුච්ඡිස්සාමා”ති තං තත්ථ නෙත්වා “අයො රුක්ඛදෙවතෙ, අම්භාකං අට්ඨං පච්ඡන්දා”ති ආහ. අපස්ස පිතා සරං පරිවත්තෙන්වා “තෙන හි කපෙථා”ති ආහ. “අයො, අයං පණ්ඩිතො, අහං අතිපණ්ඩිතො. අම්භෙහි එකතො වොභාරො කතො, තත්ථ කෙන කිං ලද්ධබ්බන්ති. පණ්ඩිතෙන එකො කොට්ඨාසො, අතිපණ්ඩිතෙන පන ද්වෙ කොට්ඨාසා ලද්ධබ්බා”ති. බොධිසත්තො එවං විනිවිජ්තං අට්ඨං සුත්වා “ඉදානි දෙවතාභාවං වා අදෙවතාභාවං වා ජානිස්සාමි”ති පලාලං ආහරිත්වා සුසිරං පුරෙත්වා අග්ගිං අදාසි, අතිපණ්ඩිතස්ස පිතා ජාලාය ප්‍රට්ඨකාලෙ අඩ්ඨජ්ඣාමෙන සරිරෙන උපරි ආරුය්හ සාබං ගහෙන්වා ඔලම්බන්තො භූමියං පතිත්වා ඉමං ගාථමාහ

98.

“සාධු බො පණ්ඩිතො නාම, න ත්වෙව අතිපණ්ඩිතො;
අතිපණ්ඩිතෙන පුත්තෙන, මනම්හි උපකුලිතො”ති.

තත්ථ සාධු බො පණ්ඩිතො නාමාති ඉමස්මිං ලොකෙ පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො කාරණාකාරණඤ්ඤ පුග්ගලො සාධු සොභනො. අතිපණ්ඩිතොති නාමමත්තෙන අතිපණ්ඩිතො කුටපුරිසො න ත්වෙව වරං. මනම්හි උපකුලිතොති ථොකෙනම්හි ඥාමො, අඩ්ඨජ්ඣාමකොව මුත්තොති අත්ථො. තෙ උභොපි මජ්ඣෙ හින්දිත්වා සමඤ්ඤෙව කොට්ඨාසං ගණ්හිත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා “පුබ්බෙපි එස කුටවාණිජොයෙවා”ති ඉමං අතීතං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කුටවාණිජො පච්චුප්පන්තෙපි කුටවාණිජොයෙව, පණ්ඩිතවාණිජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුටවාණිජජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[99] 9. පරොසහස්සජාතකවණ්ණනා

පරොසහස්සමිපි සමාගතානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුටුඡ්ජනපුච්ඡාපඤ්චකං ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු සරහජාතකෙ (ජා. 1.13.134 ආදයො) ආවි හවිස්සති. එකස්මිං පන සමයෙ හික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, දසබ්බලෙන සංඛිත්තෙන කර්තං ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තො විත්ථාරෙන බ්‍යාකාසි”ති ථෙරස්ස ගුණං කථයමානා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො ඉදානෙව මයා සංඛිත්තෙන භාසිතං විත්ථාරෙන බ්‍යාකරොති, පුබ්බෙපි බ්‍යාකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා කාමෙ පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා හිමවන්තෙ විහාසි. පරිවාරොපිස්ස පඤ්ච තාපසසතානි අහෙසුං. අට්ඨස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො චස්සාරත්තසමයෙ උපධිසං ඉසිගණං ආදාය ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං අගමාසි. තදා බොධිසත්තස්ස කාලකිරියාසමයො ජාතො. අථ නං අන්තෙවාසිකා “ආචරිය, කතරො වො ගුණො ලද්ධො”ති අධිගමං පුච්ඡිංසු. සො “නත්ථි කිඤ්චි”ති වත්වා ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති. බොධිසත්තා හි අරුපසමාපත්තිලාභිනො හුත්වාපි අහබ්බට්ඨානත්තා ආරුප්පෙ න නිබ්බත්තන්ති. අන්තෙවාසිකා “ආචරියස්ස අධිගමො නත්ථි”ති ආලාභනෙ සක්කාරං න කරිංසු.

ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො ආගන්ත්වා “කහං ආචරියො”ති පුච්ඡිත්වා “කාලකතො”ති සුත්වා “අපි ආචරියං අධිගමං පුච්ඡිත්ථා”ති ආහ. “ආම, පුච්ඡිමිහා”ති. “කිං කථෙසි”ති? “නත්ථි කිඤ්චිති තෙන චුත්තං, අට්ඨස්ස අම්හෙහි සක්කාරො න කතො”ති ආහංසු. ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො “තුම්හෙ ආචරියස්ස වචනත්ථං න ජානාමි, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිලාභී ආචරියො”ති ආහ. තෙ තස්මිං පුනප්පුනං කථෙන්නෙපි න සද්දහිංසු. බොධිසත්තො තං කාරණං ඤත්වා “අන්ධබාලා මම ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස වචනං න සද්දහන්ති. ඉමං තෙසං කාරණං පාකටං කරිස්සාමි”ති බ්‍රහ්මලොකා ආගන්ත්වා අස්සමපදමත්ථකෙ මහන්තෙනානුභාවෙන ආකාසෙ ධත්වා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස පඤ්ඤානුභාවං චණ්ණෙත්තො ඉමං ගාථමාහ -

99.

“පරොසහස්සමිපි සමාගතානං, කන්දෙය්‍යුං තෙ චස්සසතං අපඤ්ඤා;

එකොව සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤො, යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති.

තත්ථ පරොසහස්සමිපිති අතිරෙකසහස්සමිපි. සමාගතානන්ති සන්නිපතිතානං භාසිතස්ස අත්ථං ජානිතුං අසක්කොන්තානං බාලානං. කන්දෙය්‍යුං තෙ චස්සසතං අපඤ්ඤාති තෙ එවං සමාගතා අපඤ්ඤා ඉමෙ බාලතාපසා විය චස්සසතමිපි චස්සසහස්සමිපි රොදෙය්‍යුං පරිදෙවෙය්‍යුං, රොදමානාපි පන අත්ථං වා කාරණං වා නෙව ජානෙය්‍යුන්ති දීපෙති. එකොව සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤොති එවරුපානං බාලානං පරොසහස්සතොපි එකො පණ්ඩිතපුරිසොව සෙය්‍යො වරතරොති අත්ථො. කීදිසො සපඤ්ඤොති? යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථං අයං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො වියාති.

එවං මහාසත්තො ආකාසෙ යිතොව ධම්මං දෙසෙත්වා තාපසගණං බුජ්ඣාපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො. තෙපි තාපසා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණා අගෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො සාරිපුත්තො අහොසි, මහාබ්‍රහ්මා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පරොසහස්සජාතකවණ්ණනා නවමා.

[100] 10. අසාතරූපජාතකවණ්ණනා

අසාතං සාතරූපෙනාති ඉදං සත්ථා කුණ්ඩියනගරං උපනිස්සාය කුණ්ඩානවනෙ විහරන්තො කොලියරාජධීතරං සුජ්ජවාසං උපාසිකං ආරබ්භ කටෙසි. සා හි තස්මිං සමයෙ සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා ගබ්භං පරිහරිත්වා සත්තාහං මුළුභගබ්භා අහොසි, අධිමත්තා වෙදනා පවත්තිංසු. සා එවං අධිමත්තවෙදනාහිභූතාපි “සම්මාසම්බුද්ධො චත සො භගවා, යො එවරූපස්ස දුක්ඛස්ස පහානාය ධම්මං දෙසෙති. සුජ්ජට්ඨන්තො චත තස්ස භගවතො සාවකසඬ්ඨෙසා, යො එවරූපස්ස දුක්ඛස්ස පහානාය පටිපන්නො. සුසුඛං චත නිබ්බානං, යත්ථෙව රූපං දුක්ඛං නත්ථි”ති (උදා. 18) ඉමෙහි තීහි විතක්කෙහි අධිවාසෙසි. සා සාමිකං පක්කොසෙත්වා තඤ්ච අත්තනො පවත්තිං. චන්දනසාසනඤ්ච ආරොචෙතුං සත්ථු සන්තිකං පෙසෙසි. සත්ථා චන්දනසාසනං සුත්වාච “සුඛිනී හොතු සුජ්ජවාසා කොලියධීතා, සුඛිනී අරොගා අරොගං පුත්තං විජායතු”ති ආහ. සහ වචනෙනෙව පන භගවතො සුජ්ජවාසා කොලියධීතා සුඛිනී අරොගා අරොගං පුත්තං විජායි. අට්ඨස්සා සාමිකො ගෙහං ගන්ත්වා තං විජාතං දිස්වා “අච්ඡරියං චත, හො”ති අතිවිය තථාගතස්ස ආනුභාවෙන අච්ඡරියබ්භූතචිත්තජාතො අහොසි.

සුජ්ජවාසාපි පුත්තං විජායිත්වා සත්තාහං බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඨස්ස දානං දාතුකාමා පුන නිමන්තනත්ථාය තං පෙසෙසි. තෙන බො පන සමයෙන මහාමොග්ගල්ලානස්ස උපට්ඨාකෙන බුද්ධජ්ජමුඛො සඬ්ඨෙසා නිමන්තිතො හොති. සත්ථා සුජ්ජවාසාය දානස්ස ඔකාසදානත්ථාය ථෙරං තස්ස සන්තිකං පෙසෙත්වා තං සඤ්ඤාපෙත්වා සත්තාහං තස්සා දානං පටිග්ගහෙසි සද්ධිං හික්ඛුසඬ්ඨෙසන. සත්තමෙ පන දිවසෙ සුජ්ජවාසා පුත්තං සිවලිකුමාරං මණ්ඩෙත්වා සත්ථාරඤ්චෙව හික්ඛුසඬ්ඨෙසඤ්ච චන්දාපෙසි. තස්මිං පටිපාටියා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකං නිතෙ ථෙරො තෙන සද්ධිං. “කච්චි තෙ, සිවලි, බමනීය”න්ති පටිසන්ථාරමකාසි. සො “කුතො මෙ, හත්තෙ, සුඛං, ස්වාහං සත්ත වස්සානි ලොභිතකුම්භියං වසි”න්ති ථෙරෙන සද්ධිං එවරූපං කථං කටෙසි. සුජ්ජවාසා තස්ස වචනං සුත්වා “සත්තාහජාතො මෙ පුත්තො අනුබුද්ධෙන ධම්මසෙනාපතිනා සද්ධිං මන්තෙති”ති සොමනස්සජ්ජත්තා අහොසි. සත්ථා “අපි නු සුජ්ජවාසෙ අඤ්ඤෙපි එවරූපෙ පුත්තෙ ඉච්ඡසි”ති ආහ. “සචෙ, හත්තෙ, එවරූපෙ අඤ්ඤෙ සත්ත පුත්තෙ ලභෙය්‍යං,

ඉච්ඡෙය්‍යමෙවාහ”න්ති. සත්ථා උදානං උදානෙන්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සිවලිකුමාරොපි ඛො සත්තවස්සිකකාලෙයෙව සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පදං ලභිත්වා පුඤ්ඤවා ලාභග්ගජ්ජත්තො භුත්වා පට්ඨං උන්නාදෙන්වා අරහත්තං පත්වා පුඤ්ඤවත්තානං අත්තරෙ එතදග්ගට්ඨානං පාපුණි.

අටෙකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිපතිත්වා “ආවුසො, සිවලිත්ථෙරො නාම එවරුපො මහාපුඤ්ඤො පත්ථිතපත්ථනො පච්ඡිමභවිකසත්තො සත්ත වස්සානි ලොභිතකුම්භියං වසිත්වා සත්තාහං මුල්භගඛිහභාවං ආපජ්ජී, අහො මාතාපුත්තා මහත්තං දුක්ඛං අනුභවිංසු, කිං නු ඛො කම්මං අකංසු”ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා තත්ථාගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “හික්ඛෙවෙ, සිවලිතො මහාපුඤ්ඤතොව සත්ත වස්සානි ලොභිතකුම්භියං නිවාසො ච සත්තාහං මුල්භගඛිහභාවජ්ජත්ති ච අත්තනා කතකම්මමූලකාව, සුජ්ජවාසායපි සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා ගඛිහපරිහරණදුක්ඛඤ්ච සත්තාහං මුල්භගඛිහදුක්ඛඤ්ච අත්තනා කතකම්මමූලකමෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මි. පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා වයජ්ජත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිජ්ජානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අව්චයෙන රජ්ජං පත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්මි. සමයෙ කොසලමහාරාජා මහත්තෙන බලෙනාගන්ත්වා බාරාණසිං ගහෙන්වා රාජානං මාරෙන්වා තස්සෙව අග්ගමහෙසිං අත්තනො අග්ගමහෙසිං අකාසි. බාරාණසිරඤ්ඤො පන පුත්තො පිතු මරණකාලෙ නිද්ධමනද්වාරෙන පලාගිත්වා බලං සංහරිත්වා බාරාණසිං ආගන්ත්වා අවිදුරෙ නිසීදිත්වා තස්ස රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසි “රජ්ජං වා දෙතු යුද්ධං වා”ති. සො “යුද්ධං දෙමී”ති පටිපණ්ණං පෙසෙසි. රාජකුමාරස්ස පන මාතා තං සාසනං සුත්වා “යුද්ධෙන කම්මං නත්ථි, සබ්බදිසාසු සඤ්චාරං පච්ඡින්දිත්වා බාරාණසිනගරං පරිවාරෙතු, තතො දාරුදකහත්තපරික්ඛයෙන කිලන්තමනුස්සං නගරං විනාව යුද්ධෙන ගණ්හිස්සසි”ති පණ්ණං පෙසෙසි. සො මාතු සාසනං සුත්වා සත්ත දිවසානි සඤ්චාරං පච්ඡින්දිත්වා නගරං රුන්ධි, නාගරා සඤ්චාරං අලභමානා සත්තමෙ දිවසෙ තස්ස රඤ්ඤො සිසං ගහෙන්වා කුමාරස්ස අදංසු. කුමාරො පන නගරං පවිසිත්වා රජ්ජං ගහෙන්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සො එතරහි සත්ත දිවසානි සඤ්චාරං පච්ඡින්දිත්වා නගරං රුන්ධිත්වා ගහිතකම්මනිස්සන්දෙන සත්ත වස්සානි ලොභිතකුම්භියං වසිත්වා සත්තාහං මුල්භගඛිහභාවං ආපජ්ජී. යං පන සො පදුමුත්තරස්ස භගවතො පාදමූලෙ “ලාභිනං අග්ගො භවෙය්‍ය”න්ති මහාදානං දත්වා පත්ථනං අකාසි, යඤ්ච

විපස්සිබුද්ධකාලෙ නාගරෙහි සද්ධිං සහස්සග්ගනකං ගුළද්ධිං දත්වා පත්ථනමකාසී, තස්සානුභාවෙන ලාභීනං අග්ගො ජාතො. සුප්පවාසාපි “නගරං රුන්ධිත්වා ගණ්භ, තාතා”ති පෙසිතභාවෙන සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා ගබ්භං පරිහරිත්වා සත්තාහං මුළ්භගබ්භා ජාතා.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

100.

“අසාතං සාතරූපෙන, පියරූපෙන අප්පියං;
දුක්ඛං සුඛස්ස රූපෙන, පමත්තමතිවත්තතී”ති.

තත්ථ අසාතං සාතරූපෙනාති අමධුරමෙව මධුරපතිරූපකෙන. පමත්තමතිවත්තතීති අසාතං අප්පියං දුක්ඛන්ති එතං තිව්ධම්පි එතෙන සාතරූපාදිනා ආකාරෙන සතිවිප්පවාසවසෙන පමත්තං පුග්ගලං අතිවත්තති අභිභවති අප්ප්කොත්ථරතීති අත්ථො. ඉදං භගවතා යඤ්ච තෙ මාතාපුත්තා ඉමිනා ගබ්භපරිහරණගබ්භවාසසඬ්ඛාතෙන අසාතාදිනා පුබ්බෙ නගරරුන්ධනසාතාදිපතිරූපකෙන අප්ප්කොත්ථවා, යඤ්ච ඉදානි සා උපාසිකා පුනපි සත්තක්ඛත්තුං එවරූපං අසාතං අප්පියං දුක්ඛං පෙමවත්ථුහුතෙන පුත්තසඬ්ඛාතෙන සාතාදිපතිරූපකෙන අප්ප්කොත්ථවා භුත්වා තථා අවච, තං සබ්බම්පි සන්ධාය වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා නගරං රුන්ධිත්වා රජ්ජප්පත්තකුමාරො සිවලි අහොසි, මාතා සුප්පවාසා, පිතා පන බාරාණසිරාජා අභමෙව අහොසි”න්ති.

අසාතරූපජාතකවණ්ණනා දසමා.

ලිත්තවග්ගො දසමො.

තස්සුද්දානං —

ලිත්තතෙජං මහාසාරං, විස්සාස ලොමහංසනං;
සුදස්සන තෙලපත්තං, නාමසිද්ධි කුටවාණ්ණං;
පරොසහස්ස අසාතරූපන්ති.

මජ්ඣිමපණ්ණාසකො නිට්ඨිතො.

11. පරොසතවග්ගො

[101] 1. පරොසතජාතකවග්ගො

101.

“පරොසතඤ්චෙපි සමාගතානං, ඤායෙය්‍යං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා;
එකොව සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤො, යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති. —

ඉදං ජාතකං වත්ථුතො ව වෙය්‍යාකරණතො ව සමොධානතො ව පරොසතස්සජාතකසදිසමෙව. කෙවලඤ්ඤෙත්ථ “ඤායෙය්‍යං”න්ති පදමත්තමෙව විසෙසො. තස්සත්ථො — වස්සසතම්පි අපඤ්ඤා ඤායෙය්‍යං ඔලොකෙය්‍යං උපධාරෙය්‍යං, එවං ඔලොකෙන්තාපි පන අත්ථං වා කාරණං වා න පස්සන්ති, තස්මා යො භාසිතස්ස අත්ථං ජානාති, සො එකොව සපඤ්ඤො සෙය්‍යාති.

පරොසතජාතකවග්ගො පට්ඨා.

[102] 2. පණ්ණිකජාතකවග්ගො

යො දුක්ඛප්‍රට්ඨාය භවෙය්‍ය තාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං පණ්ණිකං උපාසකං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සාවත්ථිවාසී උපාසකො නානප්පකාරානි මූලපණ්ණාදීනි වෙව ලාබ්‍රකුම්භණ්ඩාදීනි ව වික්කිණිත්වා ජීවිකං කප්පෙති. තස්සෙකා ධීතා අභිරූපා පාසාදිකා ආචාරසීලසම්පන්නා හිරොත්තප්පසමන්තාගතා කෙවලං නිව්චප්පහසිතමුඛා. තස්සා සමානකුලෙසු වාරෙය්‍යත්ථාය ආගතෙසු සො වින්තෙසි “ඉම්සසා වාරෙය්‍යං වත්තති, අයඤ්ච නිව්චප්පහසිතමුඛා. කුමාරිකාධම්මෙ පන අසති කුමාරිකාය පරකුලං ගතාය මාතාපිතුනං ගරභා හොති, ‘අත්ථි නු ඛො ඉම්සසා කුමාරිකාධම්මො, නත්ථි’ති වීමංසිස්සාමි න”න්ති. සො එකදිවසං ධීතරං පච්ඡං ගාභාපෙත්වා පණ්ණත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා වීමංසනවසෙන කිලෙසසන්නිස්සිතො විය හුත්වා රහස්සකථං කටෙත්වා තං හත්ථෙ ගණ්හි. සා ගහිතමත්තාව රොදන්ති කන්දන්ති “අයුත්තමෙතං, තාත, උදකතො අග්ගිපාතුභාවසදිසං, මා එවරූපං කරොථා”ති ආහ. “අම්ම, මයා වීමංසනත්ථාය ත්වං හත්ථෙ ගහිතා, න ව කිලෙසවසෙන. වදෙහි, අත්ථි දාති තෙ කුමාරිකාධම්මො”ති. “ආම, තාත, අත්ථි. මයා හි ලොභවසෙන න කොචි පුරිසො ඔලොකිතපුබ්බො”ති. සො ධීතරං අස්සාසෙත්වා සරං නෙත්වා මඬිගලං කත්වා පරකුලං පෙසෙත්වා “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති ගන්ධමාලාදිහත්ථො ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පුජෙත්වා එකමත්තං නිසීදි, “විරස්සමාගතොසි”ති ව චුත්තෙ තමත්ථං භගවතො ආරොචෙසි. සත්ථා “උපාසක, කුමාරිකා විරං පට්ඨාය ආචාරසීලසම්පන්නාව, ත්වං පන න ඉදානෙව එවං වීමංසසි, පුබ්බෙපි වීමංසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. අපේකො බාරාණසියං පණ්ණිකඋපාසකොති අතීතවත්ථු පච්චුප්පන්නසදිසමෙව. තෙන පන සා විමංසනත්ථාය හත්ථෙ ගහිතමත්තා පරිදෙවමානා ඉමං ගාථමාහ -

102.

“යො දුක්ඛචුට්ඨාය භවෙය්‍ය තාණං, සො මෙ පිතා දුබ්භි වනෙ කරොති;

සා කස්ස කන්දාමි වනස්ස මජ්ඣෙ, යො තායිතා සො සහසං කරොති”ති.

තත්ථ යො දුක්ඛචුට්ඨාය භවෙය්‍ය තාණන්ති කායිකචෙනසිකෙහි දුක්ඛෙහි චුට්ඨාය තායිතා පරිතායිතා පතිට්ඨා භවෙය්‍ය. සො මෙ පිතා දුබ්භි වනෙ කරොතීති සො මය්‍හං දුක්ඛපරිතායකො පිතාව ඉමස්මිං වනෙ එවරූපං මිත්තදුබ්භි කම්මං කරොති, අත්තනො ජාතාය ධීතරි විතික්කමං කාතුං මඤ්ඤතීති අත්ථො. සා කස්ස කන්දාමිති කස්ස රොදාමි, කො මෙ පතිට්ඨා භවිස්සතීති දීපෙති. යො තායිතා සො සහසං කරොතීති යො මය්‍හං තායිතා රක්ඛිතා අවස්සයො භවිතුං අරහති, සො පිතායෙව සාහසිකකම්මං කරොතීති අත්ථො.

අථ නං පිතා අස්සාසෙත්වා “අම්ම, රක්ඛිතත්තාසි”ති පුච්ඡි. “ආම, තාත රක්ඛිතො මෙ අත්තා”ති. සො තං සරං නෙත්වා මණ්ඩෙත්වා මඬිගලං කත්වා පරකුලං පෙසෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි.

තදා පිතා එතරහි පිතාව, ධීතා ව එතරහි ධීතාව, තං කාරණං පච්චක්ඛතො දිට්ඨරුක්ඛදෙවතා පන අභමෙව අභොසිත්ති.

පණ්ණිකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[103] 3. වෙරිජාතකවණ්ණනා

යත්ථ වෙරි නිවිසතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකං ආරබ්භ කපේසි. අනාථපිණ්ඩිකො කිර භොගගාමං ගන්ත්වා ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ වොරෙ දිස්වා “අන්තරාමග්ගෙ වසිතුං න යුත්තං, සාවත්ථිමෙව ගමිස්සාමි”ති වෙගෙන ගොණෙ පාජෙත්වා සාවත්ථිමෙව ආගන්ත්වා පුනදිවසෙ විහාරං ගතො සත්ථු එතමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “පුබ්බෙපි ගහපති පණ්ඩිතා අන්තරාමග්ගෙ වොරෙ දිස්වා අන්තරා අවිලම්බමානා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගමිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො මහාවිභවො සෙට්ඨි හුත්වා එකං ගාමකං නිමන්තනං භුඤ්ජනත්ථාය ගන්ත්වා පච්චාගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ වොරෙ දිස්වා අන්තරාමග්ගෙ අවසිත්වාච වෙගෙන ගොණෙ පාපේන්තො අත්තනො ගෙහමෙව ආගන්ත්වා නානග්ගරසෙහි භුඤ්ජිත්වා මහාසයනෙ නිසින්නො “වොරානං හත්ථනො මුච්චිත්වා නිබ්බයට්ඨානං අත්තනො ගෙහං ආගතොමිහි”ති උදානවසෙන ඉමං ගාථමාහ –

103.

“යත්ථ වෙරී නිවිසති, න වසෙ තත්ථ පණ්ඩිතො;
එකරත්තං දිරත්තං වා, දුක්ඛං වසති වෙරිසු”ති.

තත්ථ වෙරීති වෙරවෙනනාසමඬගිපුග්ගලො. නිවිසතීති පතිට්ඨාති. න වසෙ තත්ථ පණ්ඩිතොති සො වෙරිපුග්ගලො යස්මිං යානෙ පතිට්ඨිතො හුත්වා වසති, තත්ථ පණ්ඩිතො පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො න වසෙය්‍ය. කිංකාරණා? එකරත්තං දිරත්තං වා, දුක්ඛං වසති වෙරිසුති, වෙරිනඤ්ඤි අන්තරෙ වසන්නො එකාහමිපි ද්විහමිපි දුක්ඛමෙව වසතීති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො උදානං උදානෙන්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අහමෙව බාරාණසියෙට්ඨි අහොසි”න්ති.

වෙරිජාතකවණ්ණනා තතියා.

[104] 4. මිත්තවින්දකජාතකවණ්ණනා

චතුබ්භි අට්ඨජ්ඣගමාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා මිත්තවින්දකජාතකෙ චුත්තනයෙන විත්ථාරෙතබ්බං. ඉදං පන ජාතකං කස්සපබුද්ධකාලිකං. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ උරවක්කං උක්ඛිපිත්වා නිරයෙ පච්චමානො එකො තෙරයිකසත්තො “හන්තෙ, කිං නු බො පාපකම්මං අකාසි”න්ති බොධිසත්තං පුච්ඡි. බොධිසත්තො “තයා ඉදඤ්චිදඤ්ච පාපකම්මං කත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

104.

“චතුබ්භි අට්ඨජ්ඣගමා, අට්ඨාහිපි ව සොළස;
සොළසාහි ව බාත්තිංස, අත්තිව්ඡං චක්කමාසදො;
ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, චක්කං හමති මත්ථකෙ”ති.

තත්ථ චතුර්භි අට්ඨජ්ඣගමානි සමුද්දන්තරෙ චතස්සො විමානපෙතියො ලභිත්වා තාහි අසන්තුට්ඨො අත්‍රිච්ඡතාය පරතො ගන්ත්වා අපරා අට්ඨ අධිගතොසිති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. අත්‍රිච්ඡං චක්කමාසදොති එවං සකලාහෙන අසන්තුට්ඨො අත්‍ර අත්‍ර ඉච්ඡන්තො පරතො පරතො ලාභං පත්ථෙත්තො ඉදානි චක්කමාසදො ඉදං උරචක්කං පත්තොසි. තස්ස තෙ එවං ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස තණ්හාය හතස්ස උපහතස්ස තව චක්කං හමති මත්ථකෙ. පාසාණචක්කං, අයචක්කන්ති ඉමෙසු ද්විසු බුරුධාරං අයචක්කං තස්ස මත්ථකෙ පුනස්පුනං පතනවසෙන හමන්තං දිස්වා එවමාහ. චත්ථා ච පන අත්තනො දෙවලොකමෙව ගතො. සොපි තොරගිකසත්තො අත්තනො පාපෙ ඛිණෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මිත්තවින්දකො දුබ්බචභික්ඛු අහොසි, දෙවපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මිත්තවින්දකජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[105] 5. දුබ්බලකට්ඨජාතකවණ්ණනා

බහුමිපෙනං වනෙ කට්ඨන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උත්තසිතභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිර සාවත්ථිවාසී එකො කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජිත්වා මරණභීරුකො අහොසි, රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු වාතස්ස වා විජන්තස්ස සුක්ඛදණ්ඩකස්ස වා පතන්තස්ස පක්ඛිචතුප්පදානං වා සද්දං සුත්වා මරණභයතප්පිතො මහාරවං රචන්තො පලායති. තස්ස හි “මරිතබ්බං මයා”ති සතිමිත්තමිපි නත්ථි. සචෙ හි සො “අහං මරිස්සාමි”ති ජානෙය්‍ය, න මරණං භායෙය්‍ය. මරණස්සතිකම්මට්ඨානස්ස පන තස්ස අභාවිතත්තාව භායති. තස්ස සො මරණභීරුකභාවො භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකට්ඨො ජානො.

අථෙකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු මරණභීරුකො මරණං භායති, භික්ඛුනා නාම ‘අවස්සං මයා මරිතබ්බ’න්ති මරණස්සතිකම්මට්ඨානං භාවෙතුං වට්ටති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය භුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං මරණභීරුකො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, මා එතස්ස භික්ඛුනො අනත්තමනා හොථ, නායං ඉදානෙව මරණභීරුකො, පුබ්බෙපි මරණභීරුකොයෙවා”ති චත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො හිමවත්තෙ රුක්ඛදෙවතා භුත්වා නිබ්බන්ති. තස්මිං කාලෙ බාරාණසිරාජා අත්තනො මඬිගලහත්ථි. ආනෙඤ්ජකාරණං සික්ඛාපෙතුං හත්ථාවරියානං අදාසි. තං ආලානෙ නිච්චලං බන්ධිත්වා තොමරහත්ථා මනුස්සා

පරිවාරෙත්වා ආනෙඤ්ජකාරණං කාරෙත්ති. සො තං කාරණං කාරියමානො වෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ආළානං හින්දිත්වා මනුස්සෙ පලාපෙත්වා හිමවන්තං පාවිසි. මනුස්සා තං ගහෙතුං අසක්කොන්තා නිවත්තිංසු. සො තත්ථ මරණභීරුකො අහොසි, වාතසද්දානි සුත්වා කම්පමානො මරණභයතප්පිතො සොණ්ඩං විධුනිත්වා වෙගෙන පලායති, ආළානෙ ඛන්ධිත්වා ආනෙඤ්ජකාරණං කරණකාලො වියස්ස හොති, කායස්සාදං වා චිත්තස්සාදං වා අලහන්තො කම්පමානො විවරති.

රුක්ඛදෙවතා තං දිස්වා ඛන්ධවිටපෙ යත්වා ඉමං ගාථමාහ —

105.

“ඛනුම්පෙතං වනෙ කට්ඨං, වාතො හඤ්ජති දුබ්බලං;
තස්ස වෙ භායසි නාග, කිසො නුන හවිස්සසි” ති.

තත්ථායං පිණ්ඩත්ථො — යං එතං දුබ්බලං කට්ඨං පුරත්ථිමාදිහෙදො වාතො හඤ්ජති, තං ඉමස්මිං වනෙ ඛනුං සුලභං, තත්ථ තත්ථ සංවිජ්ජති. සවෙ ත්වං තස්ස භායසි, එවං සන්තෙ නිව්චං හීතො මංසලොහිතක්ඛයං පත්වා කිසො නුන හවිස්සසි, ඉමස්මිං පන වනෙ තව භයං නාම නත්ථි, තස්මා ඉතො පට්ඨාය මා භායිති.

එවං දෙවතා තස්ස ඔවාදං අදාසි, සොපි තතො පට්ඨාය නිබ්භයො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා නාගො අයං හික්ඛු අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුබ්බලකට්ඨජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[106] 6. උදඤ්චනීජාතකවණ්ණනා

සුඛං වත මං ජීවන්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුල්ලකුමාරිකාපලොහනං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු තෙරසකනිපාතෙ චූළනාරදකස්සපජාතකෙ (ජා. 1.13.40 ආදයො) ආවි හවිස්සති. තං පන හික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හගවා”ති චුත්තෙ “කත්ථ තෙ චිත්තං පට්ඨෙද්ධ”න්ති පුච්ඡි. සො “එකිස්සා පුල්ලකුමාරිකායා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “අයං තෙ හික්ඛු අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය සීලබ්බාසනං පත්වා කම්පන්තො විවරමානො පණ්ඩිතෙ නිස්සාය සුඛං ලභී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙති අතීතවත්ථුපි
 වුළුනාරදකස්සපජාතකෙයෙව ආවි භවිස්සති. තදා පන බොධිසත්තො සායං
 එලාඵලෙ ආදාය ආගන්ත්වා පණ්ණසාලාද්වාරං විවරිත්වා පවිසිත්වා පුත්තං
 වුළුතාපසං එතදවොච “තාත, ත්වං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු දාරුනි ආහරසී,
 පානීයං පරිභොජනීයං ආහරසී, අග්ගිං කරොසී, අජ්ජ පන එකමිපි අකත්වා
 කස්මා දුම්මුබ්බො පජ්ඣායන්තො නිපන්තොසී”ති? “තාත, තුම්හෙසු
 එලාඵලත්ථාය ගතෙසු එකා ඉත්ථි ආගන්ත්වා මං පලොභෙන්වා ආදාය
 ගන්තුං ආරහී, අහං පන ‘තුම්හෙහි විස්සජ්ජිතො ගමිස්සාමි’ති න ගච්ඡිං,
 අසුකට්ඨානෙ පන නං නිසීදාපෙත්වා ආගතොමිහි, ඉදානි ගච්ඡාමහං
 තාතා”ති. බොධිසත්තො “න සක්කා එතං නිවත්තෙතු”ත්ති ඤත්වා
 “තෙන හි, තාත, ගච්ඡ, එසා පන තං නෙත්වා යදා මච්ඡමංසාදීනි වා
 බාදිතුකාමා භවිස්සති, සජ්ජිලොණතණ්ඩුලාදීහි වා පනස්සා අත්ථො
 භවිස්සති, තදා ‘ඉදඤ්චිදඤ්චාහරා’ති තං කිලමෙස්සති. තදා මය්හං ගුණං
 සරිත්වා පලායිත්වා ඉධෙව ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති විස්සජ්ජෙසී. සො තාය සද්ධිං
 මනුස්සපථං අගමාසී. අථ නං සා අත්තනො වසං ගමෙත්වා “මංසං ආහර,
 මච්ඡං ආහරා”ති යෙන යෙන අත්ථිකා හොති, තං තං ආහරාපෙති. තදා සො
 “අයං මං අත්තනො දාසං විය කම්මකාරං විය ව කත්වා පිළෙති”ති
 පලායිත්වා පිතු සන්තිකං ආගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා ධීතකොච ඉමං
 ගාථමාහ –

106.

“සුඛං වත මං ජීවන්තං, පවමානා උදඤ්චනී;
 වොරී ජායජ්ජවාදෙන, තෙලං ලොණඤ්ච යාවතී”ති.

තත්ථ සුඛං වත මං ජීවන්තන්ති තාත, තුම්හාකං සන්තිකෙ මං සුඛං
 ජීවන්තං. පවමානාති තාපයමානා පිළයමානා, යං යං වා බාදිතුකාමා හොති,
 තං තං පවමානා. උදකං අඤ්චන්ති එතායාති උදඤ්චනී, වාටිතො වා කූපතො
 වා උදකඋස්සිඤ්චනසට්ඨකායෙනං නාමං. සා පන උදඤ්චනී විය, උදකං විය
 සට්ඨකා, යෙන යෙනත්ථිකා හොති, තං තං ආකඬ්ඪතියෙවාති අත්ථො. වොරී
 ජායජ්ජවාදෙනාති “හරියා”ති නාමෙන එකා වොරී මං මධුරවචනෙන
 උපලාපෙත්වා තත්ථ නෙත්වා තෙලං ලොණඤ්ච යඤ්ච අඤ්ඤං ඉච්ඡති, තං
 සබ්බං යාවතී, දාසං විය කම්මකාරං විය ව කත්වා ආහරාපෙතිති තස්සා
 අගුණං කථෙසී.

අථ නං බොධිසත්තො අස්සාසෙත්වා “හොතු, තාත, එහි ත්වං මෙත්තං
 භාවෙහි, කරුණං භාවෙහි”ති වත්තාරො බ්‍රහ්මච්ඡාරෙ ආචික්ඛි, ආචික්ඛිත්වා
 කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. සො න චිරස්සෙව අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව
 උජ්ජාදෙන්වා බ්‍රහ්මච්ඡාරෙ භාවෙන්වා සද්ධිං පිතරා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

“තදා පුල්ලකුමාරිකාව එතරහි පුල්ලකුමාරිකා. වූළතාපසො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, පිතා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

උදඤ්චනීජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[107] 7. සාලිත්තකජාතකවණ්ණනා

සාධු බො සිජ්ජකං නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං භංසපහරනකං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිරෙතො සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සාලිත්තකසිජ්ජෙ නිජ්ජත්තිං පත්තො. “සාලිත්තකසිජ්ජ”න්ති සක්ඛරාබ්භනසිජ්ජං වූච්චති. සො එකදිවසං ධම්මං සුත්වා සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා උපසම්පදං ලභි, න පන සික්ඛාකාමො, න පටිපත්තිසාධකො අහොසි. සො එකදිවසං එකං දහරහික්ඛුං ආදාය අවිරවතිං ගන්ත්වා න්භායිත්වා නදීතිරෙ අට්ඨාසි. තස්මිං සමයෙ ද්වෙ සෙනහංසා ආකාසෙන ගච්ඡන්ති. සො තං දහරං ආහ “ඉමං පච්ඡිමහංසං සක්ඛරාය අක්ඛිමහි පහරිත්වා පාදමූලෙ පාතෙමි”ති. ඉතරො “කථං පාතෙස්සසි, න සක්ඛිස්සසි පහරිතු”න්ති ආහ. ඉතරො “තිට්ඨතු තාවස්ස ඔරතො අක්ඛි, පරතො අක්ඛිමහි තං පහරාමි”ති. ඉදානි පන ත්වං අසන්නං කටෙසිති. “තෙන හි උපධාරෙහි”ති එකං තිබ්ණසක්ඛරං ගහෙත්වා අඬගුලියා පරියන්තෙ කත්වා තස්ස භංසස්ස පච්ඡන්තො බිජි. සා “රු”න්ති සද්දං අකාසි, භංසො “පරිස්සයෙන භවිතබ්බ”න්ති නිවත්තිත්වා සද්දං සොතුං ආරභි. ඉතරො තස්මිං බණ්ණ එකං වට්ටසක්ඛරං ගහෙත්වා තස්ස නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තස්ස පරභාගෙ අක්ඛිං පහරි. සක්ඛරා ඉතරමිජි අක්ඛිං විනිවිජ්ඣිත්වා ගතා. භංසො මහාරවං රවන්තො පාදමූලෙයෙව පති. තතො තතො භික්ඛු ආගන්ත්වා ගරහිත්වා “අනනුව්ඡවිකං තෙ කත”න්ති සත්ථු සන්තිකං තෙත්වා “භන්තෙ, ඉමිනා ඉදං නාම කත”න්ති තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා තං භික්ඛුං ගරහිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස එතස්මිං සිජ්ජෙ කුසලො, පුබ්බෙපි කුසලොයෙව අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො අහොසි. තස්මිං කාලෙ රඤ්ඤො පුරොහිතො අතිමුඛරො හොති බහුභාණී, තස්මිං කටෙතුං ආරද්ධෙ අඤ්ඤෙ ඔකාසමෙව න ලභන්ති. රාජා චිත්තෙසි “කදා නු බො එතස්ස වචනුපච්ඡෙදකං කඤ්චි ලභිස්සාමි”ති. සො තතො පට්ඨාය තථාරූපං එකං උපධාරෙන්තො විවරති. තස්මිං කාලෙ බාරාණසියං එකො පීඨසජ්ජි සක්ඛරාබ්භනසිජ්ජෙ නිජ්ජත්තිං පත්තො හොති. ගාමදාරකා තං රථකං ආරොපෙත්වා ආකඩ්ඪමානා බාරාණසිනගරද්වාරමූලෙ එකො විට්ඨසම්පත්තො මහානිග්‍රොධො අත්ථි,

තත්ථ ආනෙත්වා සම්පරිවාරෙත්වා කාකණිකාදීනි දත්වා “හත්ථිරූපකං කර, අස්සරූපකං කරා”ති වදන්ති. සො සක්ඛො බිපිත්වා බිපිත්වා නිග්‍රොධපණ්ණෙසු නානාරූපානි දස්සෙති, සබ්බානි පණ්ණානි ඡිද්දාවඡිද්දානෙව අහෙසුං.

අථ බාරාණසිරාජා උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තං යානං පාපුණි. උස්සාරණාභයෙන සබ්බෙ දාරකා පලායිංසු, පීඨසප්පි තත්ථෙව නිපජ්ජි. රාජා නිග්‍රොධමූලං පත්වා රථෙ නිසින්නො පත්තානං ඡිද්දතාය ඡායං කබරකබරං දිස්වා ඔලොකෙන්තො සබ්බෙසං පත්තානං ඡිද්දභාවං දිස්වා “කෙනෙතානි එවං කතානි”ති පුච්ඡි. “පීඨසප්පිනා, දෙවා”ති. රාජා “ඉමං නිස්සාය බ්‍රාහ්මණස්ස වචනුපච්ඡෙදං කාතුං සක්කා හවිස්සති”ති වින්තෙත්වා “කහං, භණෙ, පීඨසප්පි”ති පුච්ඡි. විචින්නා මූලන්තරෙ නිපන්නං දිස්වා “අයං, දෙවා”ති ආහංසු. රාජා නං පක්කොසාපෙත්වා පරිසං උස්සාරෙත්වා පුච්ඡි “අම්භාකං සන්නිකෙ එකො මුබරබ්‍රාහ්මණො අත්ථී, සක්ඛිස්සසි තං නිස්සද්දං කාතු”න්ති. නාළිමත්තා අජලණ්ඩිකා ලහන්තො සක්ඛිස්සාමි, දෙවාති. රාජා පීඨසප්පිං සරං නෙත්වා අන්තොසාණියං නිසිදාපෙත්වා සාණියං ඡිද්දං කාරෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ඡිද්දාහිමුඛං ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා නාළිමත්තා සුක්ඛා අජලණ්ඩිකා පීඨසප්පිස්ස සන්නිකෙ යපාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණං උපට්ඨානකාලෙ ආගතං තස්මිං ආසනෙ නිසිදාපෙත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤෙසං ඔකාසං අදත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං කථෙතුං ආරභි. අථස්ස සො පීඨසප්පි සාණිච්ඡිද්දෙන එකෙකං අජලණ්ඩිකං පච්ඡියං පවෙසෙන්තො විය තාලුතලම්භියෙව පාතෙති, බ්‍රාහ්මණො ආගතාගතං නාළියං තෙලං පවෙසෙන්තො විය ගිලති, සබ්බා පරික්ඛයං ගමිංසු. තස්සෙතා නාළිමත්තා අජලණ්ඩිකා කුච්ඡිං පට්ටියා අධිසාළ්භකමත්තා අහෙසුං.

රාජා තාසං පරික්ඛිණභාවං ඤාත්වා ආහ - “ආචරිය, තුම්හෙ අනිමුබරතාය නාළිමත්තා අජලණ්ඩිකා ගිලන්තා කිඤ්චි න ජානිත්ථ, ඉතො දානි උත්තරි ජීරාපෙතුං න සක්ඛිස්සථ. ගච්ඡථ, පියඬ්ගුදකං පිටිත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා අත්තානං අරොගං කරොථා”ති බ්‍රාහ්මණො තතො පට්ඨාය පිහිතමුඛො විය හුත්වා කථෙන්නෙතාපි සද්ධිං අකථනසීලො අහොසි. රාජා “ඉම්භා මෙ කණ්ණසුඛං කත”න්ති පීඨසප්පිස්ස සතසහස්සුට්ඨානකෙ චතුසු දිසාසු චත්තාරො ගාමෙ අදාසි. බොධිසත්තො රාජානං උපසඬ්කමිත්වා “දෙව, සිප්පං නාම ලොකෙ පණ්ඩිතෙහි උග්ගහිතබ්බං, පීඨසප්පිනා සාලිත්තකමත්තෙතාපි අයං සම්පත්ති ලද්ධා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

107.

“සාධුං බො සිප්පකං නාම, අපි යාදිස කීදිසං;
පස්ස බඤ්ජප්පහාරෙන, ලද්ධා ගාමා චතුද්දිසා”ති.

තත්ථ පස්ස ඛඤ්ජප්පහාරොනාති පස්ස, මහාරාජ, ඉමිනා ඛඤ්ජපිට්ඨසප්පිනා අපලණ්ඩිකාපහාරොන චතුද්දිසා චත්තාරො ගාමා ලද්ධා, අඤ්ඤෙසං සිප්පානං කො ආනිසංසපරිච්ඡෙදොති සිප්පගුණං කට්ඨෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා පීට්ඨසප්පි අයං භික්ඛු අහොසි, රාජා ආනන්දො, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි” ත්ති.

සාලිත්තකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[108] 8. බාහියජාතකවණ්ණනා

සික්ඛෙය්‍ය සික්ඛිතබ්බානීති ඉදං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය මහාවතෙ කුටාගාරසාලායං විහරන්තො එකං ලිච්ඡවිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර ලිච්ඡවිරාජා සද්ධො පසන්තො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා අත්තනො නිවෙසනෙ මහාදානං පවත්තෙසි. හරියා පනස්ස පුලඬ්ගපච්චඩ්ගා උද්ධුමාතකනිමිත්තසදිසා අනාකප්පසම්පන්නා අහොසි. සත්ථා හත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුනං ඔවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, තස්ස නාම ලිච්ඡවිරඤ්ඤො තාව අභිරුපස්ස තාදිසා හරියා පුලඬ්ගපච්චඩ්ගා අනාකප්පසම්පන්නා, කථං සො තාය සද්ධිං අභිරමති” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා” ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, එස ඉදානෙව, පුබ්බෙපි පුලසරීරාය එව ඉත්ථියා සද්ධිං අභිරමී” ති චත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො අහොසි. අටෙකා ජනපදිත්ථි පුලසරීරා අනාකප්පසම්පන්නා හතිං කුරුමානා රාජඬ්ගණස්ස අවිදුරෙන ගච්ඡමානා සරීරවළඤ්ජපිළිතා හුත්වා නිවත්ථසාටකෙන සරීරං පටිච්ඡාදෙත්වා නිසිදිත්වා සරීරවළඤ්ජං මුඤ්චිත්වා බිජ්ජමෙව උට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ බාරාණසිරාජා වාතපානෙන රාජඬ්ගණං ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා විත්තෙසි “අයං එවරුපෙ අඬ්ගණට්ඨානෙ සරීරවළඤ්ජං මුඤ්චමානා හිරොත්තජ්ජං අප්පහාය නිවාසනෙනෙව පටිච්ඡන්නා හුත්වා සරීරවළඤ්ජං මොවෙත්වා බිජ්ජං උට්ඨිතා, ඉමාය නිරොගාය හවිතබ්බං, එතිස්සා චත්ථු විසදං හවිස්සති, විසදෙ පන චත්ථුස්මිං එකො පුත්තො ලබ්භමානො විසදො පුඤ්ඤවා හවිස්සති, ඉමං මයා අග්ගමහෙසිං කාතුං වට්ටති” ති. සො තස්සා අපරිග්ගහිතභාවං ඤත්වා ආහරාපෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානං අදාසි. සා තස්ස පියා අහොසි මනාපා, න විරස්සෙව එකං පුත්තං විජායි. සො පනස්සා පුත්තො චක්කවත්තී රාජා අහොසි.

බොධිසත්තො තස්සා සම්පත්තිං දිස්වා තථාරූපං වචනොකාසං ලහිත්වා “දෙව, සික්ඛිතබ්බයුත්තකං නාම සිප්පං කස්මා න සික්ඛිතබ්බං, යත්‍ර හි

නාමායං මහාපුඤ්ඤා භිරොත්තජ්ජං අජ්ජභාය පටිච්ඡන්නාකාරෙන සරීරවළඤ්ජං කුරුමානා තුම්භෙ ආරාධෙත්වා එවරුපං සම්පත්තිං පත්තා”ති වත්වා සික්ඛිතබ්බයුත්තකානං සිජ්ජානං වණ්ණං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ

108.

“සික්ඛෙය්‍ය සික්ඛිතබ්බානි, සන්ති සච්ඡන්දිනො ජනා;
බාහියා හි සුභන්තෙන, රාජානමභිරාධයි”ති.

තත්ථ සන්ති සච්ඡන්දිනො ජනාති තෙසු තෙසු සිජ්ජෙසු සච්ඡන්දා ජනා අත්ථියෙව. බාහියාති බහිජනපදෙ ජාතා සංවඩ්ඪා ඉත්ථි. සුභන්තෙනාති භිරොත්තජ්ජං අජ්ජභාය පටිච්ඡන්තෙනාකාරෙන හන්තං සුභන්තං නාම, තෙන සුභන්තෙන. රාජානමභිරාධයිති දෙවං අභිරාධයිත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තාති. එවං මහාසත්තො සික්ඛිතබ්බයුත්තකානං සිජ්ජානං ගුණං කට්ඨයි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා ජයම්පතිකා එතරහිපි ජයම්පතිකාව, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොයි”න්ති.

බාහියජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[109] 9. කුණ්ඩකපුච්ඡාජාතකවණ්ණනා

යථන්තො පුරිසො හොතීති ඉදං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො මහාදුග්ගතං ආරබ්භ කට්ඨයි. සාවත්ථියඤ්ඤි කදාවි එකමෙව කුලං බුද්ධජපමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං දෙති, කදාවි තීණි වත්තාරි එකතො හුත්වා, කදාවි ගණබන්ධනෙන, කදාවි වීථිසභාගෙන, කදාවි සකලනගරං ඡන්දකං සංහරිත්වා. තදා පන වීථිහත්තං නාම අහොයි. අථ මනුස්සා බුද්ධජපමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස යාගුං දත්වා “ඛජ්ජකං ආහරථා”ති ආහංසු. තදා පනෙකො පරෙසං හතිකාරකො දුග්ගතමනුස්සො තස්සං වීථියං වසමානො චින්තෙයි “අහං යාගුං දාතුං න සක්ඛිස්සාමි, ඛජ්ජකං පන දස්සාමි”ති සණ්ඨසණ්ඨං කුණ්ඩකං වඩ්ඪාපෙත්වා උදකෙන තෙමෙත්වා අක්කපණ්ණෙන වෙයෙත්වා කුක්කුලෙ පවිත්වා “ඉදං බුද්ධස්ස දස්සාමි”ති තං ආදාය ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ යීතො “ඛජ්ජකං ආහරථා”ති එකස්මිං වචනෙ චුත්තමත්තෙ සබ්බපයමං ගන්ත්වා තං පූචං සත්ථු පත්තෙ පතිට්ඨාපෙයි, සත්ථා අඤ්ඤෙහි දියමානං ඛජ්ජකං අග්ගහෙත්වා තමෙව පුච්ඡඛජ්ජකං පරිභුඤ්ජි.

තස්මිංයෙව පන බණ “සම්මාසම්බුද්ධෙන කිර මහාදුග්ගතස්ස කුණ්ඩකඛජ්ජකං අජිගුවිජිත්වා අමතං විය පරිභුත්ත”න්ති සකලනගරං එකකොලාහලං අහොයි. රාජරාජමහාමත්තාදයො අන්තමසො දොවාරිකෙ උපාදාය සබ්බෙව සන්තිපතිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා මහාදුග්ගතං

උපසඬකමිත්වා “හන්ද හො, සතං ගහෙත්වා, ද්වෙ සතානි ගහෙත්වා, පඤ්ච සතානි ගහෙත්වා අම්භාකං පත්තිං දෙහී”ති වදිංසු. සො “සත්ථාරං පටිපුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමි”ති සත්ථු සත්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “ධනං ගහෙත්වා වා අග්ගහෙත්වා වා සබ්බසත්තානං පත්තිං දෙහී”ති ආහ. සො ධනං ගහෙතුං ආරභි. මනුස්සා දිගුණචතුග්ගණඅට්ඨගුණාදිවසෙන දදන්තා නව හිරඤ්ඤකොට්ඨො අදංසු. සත්ථා අනුමොදනං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුහි වත්තෙ දස්සිතෙ සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි. රාජා සායන්හසමයෙ මහාදුග්ගතං පක්කොසාපෙත්වා සෙට්ඨිට්ඨානෙන පුපෙසි.

භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සත්ථා මහාදුග්ගතෙන දිත්තං කුණ්ඩකපුවං අජ්ගුච්ඡන්තො අමතං විය පරිභුඤ්ඡි, මහාදුග්ගතොපි බහුධනඤ්ච සෙට්ඨිට්ඨානඤ්ච ලභිත්වා මහාසම්පත්තිං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මයා අජ්ගුච්ඡන්තෙන තස්ස කුණ්ඩකපුවො පරිභුත්තො, පුබ්බෙපි රුක්ඛදෙවතාය හුත්වා පරිභුත්තොයෙව, තදාපි වෙස මං නිස්සාය සෙට්ඨිට්ඨානං අලත්තෙව්වා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං යානෙ ඵරණ්ඩරුක්ඛෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තදා තස්මිං ගාමකෙ මනුස්සා දෙවතාමඬිගලිකා හොන්ති. අටෙකස්මිං ඡණ්ණෙ සම්පත්තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො රුක්ඛදෙවතානං බලිකම්මං අකංසු. අටෙකො දුග්ගතමනුස්සො තෙ මනුස්සෙ රුක්ඛදෙවතා පටිජග්ගන්තෙ දිස්වා එකං ඵරණ්ඩරුක්ඛං පටිජග්ගී. තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො දෙවතානං නානජ්ජකාරානි මාලාගන්ධවිලෙපනාදීනි වෙව බජ්ජහොජ්ජානි ව ආදාය ගච්ඡිංසු. සො පන කුණ්ඩකපුවඤ්චෙව උඵඬකෙන ව උදකං ආදාය ගන්ත්වා ඵරණ්ඩරුක්ඛස්ස අවිදුරෙ යත්වා විත්තෙසි “දෙවතා නාම දිබ්බබජ්ජකානි බාදන්ති, මය්හං දෙවතා ඉමං කුණ්ඩකපුවං න බාදිස්සති, කිං ඉමං අකාරණෙන නාසෙමි, අහමෙව නං බාදිස්සාමි”ති තතොව නිවත්ති. බොධිසත්තො බන්ධවිටපෙ යත්වා “හො පුරිස, සවෙ ත්වං ඉස්සරො හවෙය්‍යාසි, මය්හං මධුරබජ්ජකං දදෙය්‍යාසි. ත්වං පන දුග්ගතො, අහං තව පුවං න බාදිත්වා අඤ්ඤං කිං බාදිස්සාමි, මා මෙ කොට්ඨාසං නාසෙහි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

109.

“යථන්තො පුරිසො හොති, තථන්තා තස්ස දෙවතා;
ආහරෙතං කුණ්ඩපුවං, මා මෙ භාගං විනාසයා”ති.

තත්ථ යථන්තොති යථාරූපභොජනො භොති. තථන්තාති තස්ස පුරිසස්ස දෙවතාපි තථාරූපභොජනාව භොති. ආහරෙතං කුණ්ඩපුවන්ති එතං කුණ්ඩකෙන පක්කපුවං ආනෙහි, මය්හං භාගං මා විනාසෙහිති.

සො නිවත්තිත්වා බොධිසත්තං ඔලොකෙත්වා බලිකම්මකාසි. බොධිසත්තො තතො ඔජං පරිභුඤ්ජිත්වා “පුරිස, ත්වං කිමත්ථං මං පටිජග්ගසි”ති ආහ. “දුග්ගතොම්හි, සාමි, තං නිස්සාය දුග්ගතභාවතො මුච්චිතුකාමතාය පටිජග්ගාමි”ති. “භො පුරිස, මා වින්තයි, තයා කතඤ්ඤස්ස කතවෙදිතො පූජා කතා, ඉමං ඵරණ්ඩං පරික්ඛිපිත්වා නිධිකුම්භියො ගීවාය ගීවං ආහව්වයීතා. ත්වං රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්වා සකටෙහි ධනං ආහරාපෙත්වා රාජඞ්ගණෙ රාසිං කාරෙහි, රාජා තෙ තුස්සිත්වා සෙට්ඨිට්ඨානං දස්සතී”ති වත්වා බොධිසත්තො අන්තරධායි. සො තථා අකාසි. රාජාපි තස්ස සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි. ඉති සො බොධිසත්තං නිස්සාය මහාසම්පත්තිං පත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා දුග්ගතො එතරහි දුග්ගතොව, ඵරණ්ඩරුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

කුණ්ඩකපුවජාතකවණ්ණනා නවමා.

[110] 10. සබ්බසංභාරකපඤ්ඤජාතකවණ්ණනා

සබ්බසංභාරකො නත්ථීති අයං සබ්බසංභාරකපඤ්ඤො සබ්බාකාරෙන උමඞ්ගජාතකෙ ආවි භවිස්සතීති.

සබ්බසංභාරකපඤ්ඤජාතකවණ්ණනා දසමා.

පරොසතවග්ගො එකාදසමො.

තස්සුද්දානං —

පරොසතම්පි පණ්ණිකං, වෙරී ව මිත්තවින්දකං;
දුබ්බලඤ්ච උදඤ්චතී, සාලිත්තම්පි ව බාහියං;
කුණ්ඩකපුවසබ්බසංභාරකන්ති.

12. හංචිවග්ගො

[111] 1. ගද්‍යපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා

හංචි තුවං එවමඤ්ඤසීති අයම්පි ගද්‍යපඤ්ඤො මහාඋමඬිගජාතකෙයෙව (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආචි හවිස්සති.

ගද්‍යපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා පටිමා.

[112] 2. අමරාදෙව්පඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා

යෙන සත්තුබ්බිලඬිගා වාති අයම්පි අමරාදෙව්පඤ්ඤො නාම තත්ථෙව ආචි හවිස්සති.

අමරාදෙව්පඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[113] 3. සිඬිගාලජාතකවණ්ණනා

සද්දහාසි සිඬිගාලස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්ඤි සමයෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිපතිත්වා “ආවුසො, දෙවදත්තෙන පඤ්ච භික්ඛුසතාති ආදාය ගයාසීසං ගන්ත්වා ‘යං සමණො ගොතමො කරොති, න සො ධම්මො. යමහං කරොමි, අයමෙව ධම්මො’ති තෙ භික්ඛු අත්තනො ලද්ධං ගාභාපෙත්වා යානප්පත්තං මුසාවාදං කත්වා සඬ්ඝං භිත්තීත්වා එකසීමාය ද්වෙ උපොසථා කතා”ති දෙවදත්තස්ස අගුණකථං කටෙන්නා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මුසාවාදී, පුබ්බෙපි මුසාවාදීයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සුසානවනෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා බාරාණසියං නක්ඛන්තං සුට්ඨං අහොසි. මනුස්සා “යක්ඛබලිකම්මං කරොමා”ති තෙසු තෙසු වච්චරරච්ඡාදිට්ඨානෙසු මච්ඡමංසාදීනි විප්පකිරිත්වා කපාලකෙසු බහුං සුරං යපයිංසු. අටෙකො සිඬිගාලො අඬ්ඬරත්තසමයෙ නිද්ධමනෙන නගරං පවිසිත්වා මච්ඡමංසං බාදිත්වා සුරං පිවිත්වා පුන්නාගගච්ඡන්තරං පවිසිත්වා යාව අරුණුග්ගමනා නිද්දං ඔක්කම්. සො පබුජ්ඣත්වා ආලොකං දිස්වා “ඉදානි නික්ඛමිතුං න සක්කා”ති මග්ගසමීපං ගන්ත්වා අදිස්සමානො නිපජ්ජිත්වා අඤ්ඤෙ මනුස්සෙ දිස්වාපි කිඤ්චි අවත්වා එකං බ්‍රාහ්මණං මුබ්බොවනත්ථාය ගච්ඡන්තං දිස්වා විත්තෙසි “බ්‍රාහ්මණා නාම ධනලොලා හොන්ති, ඉමං ධනෙන පලොභෙත්වා යථා මං උපකච්ඡකත්තරෙ කත්වා උත්තරාසඬිගෙන පටිච්ඡාදෙත්වා නගරා නිහරති, තථා කරිස්සාමි”ති. සො මනුස්සභාසාය “බ්‍රාහ්මණා”ති ආහ. සො නිවත්තිත්වා “කො මං පක්කොසති”ති ආහ. “අහං, බ්‍රාහ්මණා”ති. “කිංකාරණා”ති. “බ්‍රාහ්මණ, මය්හං ද්වෙ කභාපණසතාති අත්ථි. සවෙ මං උපකච්ඡකත්තරෙ කත්වා

උත්තරාසඬගෙන පටිච්ඡාදෙන්වා යථා න කොටි පස්සති, තථා නගරා නික්බාමෙතුං සක්කොසි, තුය්හං තෙ කභාපණෙ දස්සාමි”ති. බ්‍රාහ්මණො ධනලොභෙන “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තං තථා කත්වා ආදාය නගරා නික්බමිත්වා ථොකං අගමාසි. අථ නං සිඬගාලො පුච්ඡි “කතරට්ඨානං, බ්‍රාහ්මණා”ති? “අසුකං නාමා”ති. “අඤ්ඤං ථොකං යානං ගච්ඡා”ති. එවං පුනස්පුනං වදන්තො මහාසුසානං පත්වා “ඉධ මං ඔතාරෙහි”ති ආහ. තත්ථ නං ඔතාරෙසි. අථ සිඬගාලො “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, උත්තරිසාටකං පත්ථරා”ති ආහ. සො ධනලොභෙන “සාධු”ති පත්ථරි. අථ නං “ඉමං රුක්ඛමූලං බණ්ණාහි”ති පට්ඨිමණෙන යොජෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස උත්තරිසාටකං අභිරුය්හ වතුසු කණ්ණෙසු ව මජ්ඣෙකෙ වාති පඤ්චස්ස යානෙසු සරිරනිස්සන්දං පාතෙත්වා මක්ඛෙන්වා වෙව තෙමෙත්වා ව සුසානවනං පාවිසි. බොධිසත්තො රුක්ඛට්ඨිපෙ යත්වා ඉමං ගාථමාහ —

113.

“සද්දහාසි සිඬගාලස්ස, සුරාපිතස්ස බ්‍රාහ්මණ;
සිප්පිකානං සතං නත්ථී, කුතො කංසසතා දූවෙ”ති.

තත්ථ සද්දහාසිති සද්දහසි, අයමෙව වා පායො, පත්තියායසිති අත්ථො. සිප්පිකානං සතං නත්ථීති එතස්ස හි සිප්පිකාසතම්පි නත්ථී. කුතො කංසසතා දූවෙති ද්වෙ කභාපණසතානි පනස්ස කුතො එවාති.

බොධිසත්තො ඉමං ගාථං වත්වා “ගච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, තථ සාටකං ධොවිත්වා න්හායිත්වා අත්තනො කම්මං කරොහි”ති වත්වා අන්තරධායි. බ්‍රාහ්මණො තථා කත්වා “වඤ්චිතො වතම්හි”ති දොමනස්සප්පත්තො පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සිඬගාලො දෙවදත්තො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සිඬගාලජාතකවණ්ණනා තතියා.

[114] 4. මිතවින්තිජාතකවණ්ණනා

බහුවින්ති අප්පචින්තිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ද්වෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ ආරබ්භ කථෙසි. තෙ කිර ජනපදෙ එකස්මිං අරඤ්ඤාචාසෙ වස්සං වසිත්වා “සත්ථු දස්සනත්ථාය ගච්ඡිස්සාමා”ති පාථෙයාං සජ්ජෙත්වා “අජ්ජ ගච්ඡාම, ස්වෙ ගච්ඡාමා”ති මාසං අතික්කාමෙත්වා පුන පාථෙයාං සජ්ජෙත්වා තථෙව මාසං, පුන මාසන්ති එවං අත්තනො කුසිතභාවෙන වෙව නිවාසට්ඨානෙ ව අපෙක්ඛාය තයො මාසෙ අතික්කාමෙත්වා තතො නික්බම්ම ජෙතවනං ගන්ත්වා සභාගට්ඨානෙ පත්තච්චරං පටිසාමෙත්වා සත්ථාරං පස්සිංසු. අථ නෙ හික්ඛු පුච්ඡිංසු “චිරං වො, ආවුසො, බුද්ධපට්ඨානං අකරොන්තානං, කස්මා එවං චිරායිත්වා”ති?

තෙ තමත්ථං ආරොවෙසුං. අථ තෙසං සො ආලසියකුසිතභාවො භික්ඛුසඨසෙ පාකටො ජාතො. ධම්මසභායම්පි තෙසං භික්ඛුනමෙව ආලසියභාවං නිස්සාය කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ තෙ පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, අලසා කුසිතා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙතෙ අලසා, පුබ්බෙපි අලසා වෙව නිවාසට්ඨානෙ ච සාලයා සාපෙක්ඛා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසිනදියං තයො මච්ඡා අහෙසුං, බහුවිත්ති, අප්පවිත්ති, මිතවිත්ති තෙසං නාමානි. තෙ අරඤ්ඤතො මනුස්සපථං ආගමිංසු. තත්ථ මිතවිත්ති ඉතරෙ ද්වෙ එවමාහ “අයං මනුස්සපථො නාම සාසඬකො සප්පට්ඨයො, කෙවට්ටා නානප්පකාරානි ජාලකුමිනාදීනි බිපිත්වා මච්ඡෙ ගණ්හන්ති, මයං අරඤ්ඤමෙව ගච්ඡාමා”ති. ඉතරෙ ද්වෙ ජනා අලසතාය වෙව ආමිසගිද්ධතාය ච “අජ්ජ ගච්ඡාම, ස්වෙ ගච්ඡාමා”ති තයො මාසෙ අතික්කාමෙසුං. අථ කෙවට්ටා නදියං ජාලං බිපිංසු. බහුවිත්ති ච අප්පවිත්ති ච ගොවරං ගණ්හන්තා පුරතො ගච්ඡන්ති. තෙ අත්තනො අන්ධබාලතාය ජාලගන්ධං අසල්ලක්ඛෙත්වා ජාලකුච්ඡිමෙව පවිසිංසු. මිතවිත්ති පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො ජාලගන්ධං සල්ලක්ඛෙත්වා තෙසඤ්ච ජාලකුච්ඡිං පට්ට්ඨභාවං ඤත්වා “ඉමෙසං කුසිතානං අන්ධබාලානං ජීවිතදානං දස්සාමී”ති විත්තෙත්වා බහිපස්සෙන ජාලකුච්ඡිට්ඨානං ගන්ත්වා ජාලකුච්ඡිං එාලෙත්වා නික්ඛන්තසදිසො හුත්වා උදකං ආලුලෙන්තො ජාලස්ස පුරතො පතිත්වා පුන ජාලකුච්ඡිං පවිසිත්වා පච්ඡිමභාගෙන එාලෙත්වා නික්ඛන්තසදිසො උදකං ආලුලෙන්තො පච්ඡිමභාගෙ පති. කෙවට්ටා “මච්ඡා ජාලං එාලෙත්වා ගතා”ති මඤ්ඤමානා ජාලකොටියං ගහෙත්වා උක්ඛිපිංසු. තෙ ද්වෙපි මච්ඡා ජාලතො මුච්චිත්වා උදකෙ පතිංසු. ඉති තෙහි මිතවිත්තිං නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

114.

“බහුවිත්ති අප්පවිත්ති, උභො ජාලෙ අබජ්ඣරෙ;
මිතවිත්ති පමොවෙසි, උභො තත්ථ සමාගතා”ති.

තත්ථ බහුවිත්ති බහුවිත්තනතාය විතක්කබ්‍රලතාය එවංලද්ධනාමො. ඉතරෙසුපි ද්විසු අයමෙව තයො. උභො තත්ථ සමාගතාති මිතවිත්තිං නිස්සාය ලද්ධජීවිතා තත්ථ උදකෙ පුන උභොපි ජනා මිතවිත්තිනා සද්ධිං සමාගතාති අත්ථො.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මහල්ලකා භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨංගිංසු. තදා බහුවින්ති ච අප්පචින්ති ච ඉමෙ ද්වෙ අහෙසුං, මිතචින්ති පන අහමෙව අහොසින්ති.

මිතචින්තිජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[115] 5. අනුසාසිකජාතකවණ්ණනා

යායඤ්ඤෙ මනුසාසනීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනුසාසිකං භික්ඛුනිං ආරබ්භ කටෙසි. සා කිර සාවත්ථිවාසීනී එකා කුලධීතා පබ්බජිත්වා උපසම්පන්නකාලතො පට්ඨාය සමණධම්මෙ අනනුයුත්තා ආමිසගිද්ධා හුත්වා යත්ථ අඤ්ඤා භික්ඛුනියො න ගච්ඡන්ති, තාදිසෙ නගරස්ස එකදෙසෙ පිණ්ඩාය වරති. අට්ඨසා මනුස්සා පණිතපිණ්ඩපාතං දෙන්ති. සා රසතණ්භාය බජ්ඣත්වා “සචෙ ඉමස්මිං පදෙසෙ අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො පිණ්ඩාය වරිස්සන්ති, මය්හං ලාභො පරිභාසිස්සති. යථා එතං පදෙසං අඤ්ඤා නාගච්ඡන්ති, එවං මයා කාතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා භික්ඛුනුපස්සයං ගන්ත්වා “අයො, අසුකට්ඨානෙ චණ්ඩො හත්ථි, චණ්ඩො අස්සො, චණ්ඩො මෙණ්ඩො, චණ්ඩො කුක්කුරො වරති, සපරිස්සයට්ඨානං, මා තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්ථා”ති භික්ඛුනියො අනුසාසති. තස්සා වචනං සුත්වා එකා භික්ඛුනීපි තං පදෙසං ගීවං පරිවත්තෙන්වා න ඔලොකෙසි. තස්සා එකස්මිං දිවසෙ තස්මිං පදෙසෙ පිණ්ඩාය වරන්තියා වෙගෙනෙකං ගෙහං පවිසන්තියා චණ්ඩො මෙණ්ඩකො පහරිත්වා උරුට්ඨිකං හින්දි. මනුස්සා වෙගෙන උපධාවිත්වා ද්විධා හින්තං උරුට්ඨිකං එකතො බන්ධිත්වා තං භික්ඛුනිං මඤ්චෙනාදාය භික්ඛුනුපස්සයං නයිංසු. භික්ඛුනියො “අයං අඤ්ඤා භික්ඛුනියො අනුසාසිත්වා සයං තස්මිං පදෙසෙ වරන්ති උරුට්ඨිකං හින්දාපෙත්වා ආගතා”ති පරිභාසං අකංසු. තම්පි තාය කතකාරණං න විරස්සෙව භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකටං අහොසි.

අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු “ආවුසො, අසුකා අනුසාසිකා භික්ඛුනී අඤ්ඤං අනුසාසිත්වා සයං තස්මිං පදෙසෙ වරමානා චණ්ඩෙන මෙණ්ඩකෙන උරුං හින්දාපෙසි”ති තස්සා අගුණකථං කටෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙසා අඤ්ඤෙ අනුසාසනියෙව, සයං පන න වත්තති, නිච්චකාලං දුක්ඛමෙව අනුභොති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤෙ සකුණයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සකුණපෙට්ඨකො හුත්වා අනෙකසකුණසහස්සපරිවාරො හිමවත්තං පාවිසි. තස්ස තත්ථ වසනකාලෙ එකා චණ්ඩසකුණිකා මහාවත්තනිමග්ගං ගන්ත්වා ගොවරං

ගණ්භාති. සා තත්ථ සකටෙහි පතිතාති විහිමුග්ගබ්භාදීති ලභිත්වා “යථා ඉදාති ඉමං පදෙසං අඤ්ඤෙ සකුණා නාගච්ඡන්ති, තථා කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සකුණසඨසස්ස ඔවාදං දෙති “වත්තනිමහාමග්ගො නාම සප්පට්ඨෙයො, හත්ථිඅස්සාදෙයො වෙව චණ්ඩගොණයුත්තයානාදීති ච සඤ්චරන්ති, සහසා උප්පතිතුමිපි න සක්කා හොති, න තත්ථ ගන්තබ්බ”න්ති. සකුණසඨසො තස්සා “අනුසාසිකා”තෙව නාමං අකාසි.

සා එකදිවසං වත්තනිමහාමග්ගෙ චරන්ති අතිමහාවෙගෙන ආගච්ඡන්තස්ස යානස්ස සද්දං සුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙත්වා “දුරෙ තාවා”ති චරතියෙව. අථ නං යානං වාතවෙගෙන සීඝමෙව සම්පාපුණි, සා උට්ඨාතුං නාසක්ඛි, චක්කෙන ද්විධා ඡින්දිත්වා ගතා. සකුණප්පට්ඨකො සකුණෙ සමානෙත්තො තං අදිස්වා “අනුසාසිකා න දිස්සති, උපධාරෙථ න”න්ති ආහ. සකුණා උපධාරෙත්තා තං මහාමග්ගෙ ද්විධා ඡින්තං දිස්වා සකුණප්පට්ඨකස්ස ආරොවෙසුං. සකුණප්පට්ඨකො “සා අඤ්ඤා සකුණිකා වාරෙත්වා සයං තත්ථ චරමානා ද්විධා ඡින්තා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

115.

“යායඤ්ඤෙ මනුසාසති, සයං ලොලුප්පචාරිනී;
සායං විපක්ඛිකා සෙති, හතා චක්කෙන සාසිකා”ති.

තත්ථ යායඤ්ඤෙ මනුසාසතීති යකාරො පදසන්ධිකරො, යා අඤ්ඤෙ අනුසාසතීති අත්ථො. සයං ලොලුප්පචාරිනීති අත්තනා ලොලුප්පචාරිනී සමානා. සායං විපක්ඛිකා සෙතීති සා එසා විහතපක්ඛා භුත්වා මහාමග්ගෙ සයති. හතා චක්කෙන සාසිකාති යානචක්කෙන හතා සාසිකා සකුණිකාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අනුසාසිකා සකුණිකා අයං අනුසාසිකා භික්ඛුනී අහොසි, සකුණප්පට්ඨකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අනුසාසිකජාතකචණ්ණනා පඤ්චමා.

[116] 6. දුබ්බචජාතකචණ්ණනා

අතිකරමකරාවරියාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බචභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තස්ස වත්ථු නවකනිපාතෙ ගිජ්ඣජාතකෙ (ජා. 1.9.1 ආදයො) ආවි හවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං ආමන්තෙත්වා “භික්ඛු න ත්වං ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙව. දුබ්බචහාවෙනෙව පණ්ඩිතානං ඔවාදං අකරොත්තො සත්තිප්පහාරෙන ජීවිතක්ඛයං පත්තොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො ලඬ්ඝනට්ඨකයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වයප්පත්තො පඤ්ඤවා

උපායකුසලො අහොසි. සො එකස්ස ලඬ්ඝනකස්ස සන්තිකෙ සන්තිලඬ්ඝනසිප්පං සික්ඛිත්වා ආවරියෙන සද්ධිං සිප්පං දස්සෙන්තො විවරති. ආවරියො පනස්ස චතුත්තංයෙව සන්තිනං ලඬ්ඝනසිප්පං ජානාති, න පඤ්චන්තං. සො එකදිවසං එකස්මිං ගාමකෙ සිප්පං දස්සෙන්තො සුරාමදමන්තො “පඤ්ච සන්තියො ලඬ්ඝිස්සාමි”ති පටිපාටියා යපෙසි. අථ නං බොධිසත්තො ආහ “ආවරිය, ත්වං පඤ්චසන්තිලඬ්ඝනසිප්පං න ජානාසි, එකං සන්තිං හර. සථෙ ලඬ්ඝිස්සසි, පඤ්චමාය සන්තියා විද්ධො මරිස්සසි”ති. සො සුට්ඨු මත්තතාය “ත්වඤ්ඤි මය්හං පමාණං න ජානාසි”ති තස්ස වචනං අනාදියිත්වා චතස්සො ලඬ්ඝිත්වා පඤ්චමාය සන්තියා දණ්ඩකෙ මධුකපුප්ඵං විය ආවුතො පරිදෙවමානො නිපජ්ජී. අථ නං බොධිසත්තො “පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා ඉමං බාසනං පත්තොසි”ති ඉමං ගාථමාහ –

116.

“අතිකරමකරාවරිය, මය්හම්පෙතං න රුච්චති;
චතුත්ථෙ ලඬ්ඝයිත්වාන, පඤ්චමායසි ආවුතො”ති.

තත්ථ අතිකරමකරාවරියාති ආවරිය අජ්ජ ත්වං අතිකරං අකරි, අත්තනො කරණනො අතිරෙකං කරණං අකරිති අත්ථො. මය්හම්පෙතං න රුච්චතීති මය්හං අන්තෙවාසිකස්සපි සමානස්ස එතං තථ කරණං න රුච්චති, තෙන තෙ අහං පයම්මෙව කථෙසින්ති දීපෙති. චතුත්ථෙ ලඬ්ඝයිත්වානාති චතුත්ථෙ සන්තිථලෙ අපතිත්වා අත්තානං ලඬ්ඝයිත්වා. පඤ්චමායසි ආවුතොති පණ්ඩිතානං වචනං අග්ගණ්හන්තො ඉදානි පඤ්චමාය සන්තියා ආවුතොසිති. ඉදං වත්වා ආවරියං සන්තිනො අපනෙත්වා කත්තබ්බයුත්තකං අකාසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ආවරියො අයං දුබ්බවො අහොසි, අන්තෙවාසිකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුබ්බවජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[117] 7. තිත්තිරජාතකවණ්ණනා

අවිචුග්ගතාතිබලතාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කථෙසි. තස්ස වත්ථු තෙරසකනිපාතෙ තක්කාරියජාතකෙ (ජා. 1.13.104 ආදයො) ආවි භවිස්සති. සත්ථා පන “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව අත්තනො වාචං නිස්සාය නට්ඨො, පුබ්බෙපි නට්ඨොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙසි. භිමවන්තප්පදෙසෙ

සබ්බො ඉසිගණො සන්තිපතිත්වා තං ඔවාදාවරියං කත්වා පරිවාරෙසි. සො පඤ්චන්තං ඉසිසතානං ඔවාදාවරියො හුත්වා ඤානකීළං කීළන්තො හිමවන්තෙ වසති. තදා එකො චෙන්ථ පණ්ඩුරොගී තාපසො කුයාරිං ගහෙන්වා කට්ඨං එලෙති. අපේකො මුඛරතාපසො තස්ස සන්තිකෙ නිසිදිත්වා “ඉධ පහාරං දෙහී, ඉධ පහාරං දෙහී”ති තං තාපසං රොසෙසි. සො කුප්ඤ්ඤිත්වා “න දානි මෙ ත්වං දාරුඵාලනසිප්පං සික්ඛාපනකාවරියො”ති තිණ්හං කුයාරිං උක්ඛිපිත්වා තං එකස්පහාරෙතෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. බොධිසත්තො තස්ස සරිරකිව්චං කාරෙසි. තදා අස්සමතො අවිදුරෙ එකස්මිං වම්මිකපාදෙ එකො තිත්තිරො වසති. සො සායං පාතං තස්මිං වම්මිකමත්ථකෙ යත්වා මහාවස්සිතං වස්සති. තං සුත්වා එකො ලුද්දකො “තිත්තිරෙන හවිතඛ්ඛ”න්ති චින්තෙන්වා සද්දසඤ්ඤාය තත්ථ ගන්ත්වා තං වධිත්වා ආදාය ගතො.

බොධිසත්තො තස්ස සද්දං අසුණන්තො “අසුකට්ඨානෙ තිත්තිරො වසති, කිං නු බො තස්ස සද්දො න සුයති”ති තාපසෙ පුච්ඡී. තෙ තස්ස තමත්ථං ආරොචෙසුං. සො උභොපි තානි කාරණානි සංසන්දෙන්වා ඉසිගණමජ්ඣෙ ඉමං ගාථමාහ —

117.

“අවිචුග්ගතාතිබලතා, අතිවෙලං පහාසිතා;
වාචා හනති දුම්මෙධං, තිත්තිරං වාතිවස්සිත”න්ති.

තත්ථ අවිචුග්ගතාති අතිඋග්ගතා. අතිබලතාති පුනස්පුනං භාසනෙන අතිබලසභාවා. අතිවෙලං පහාසිතාති අතික්කන්තවෙලා පමාණාතික්කමෙන භාසිතා. තිත්තිරං වාතිවස්සිතන්ති යථා තිත්තිරං අතිවස්සිතං හනති, තථා එවරූපා වාචා දුම්මෙධං බාලපුග්ගලං හනතිති.

එවං බොධිසත්තො ඉසිගණස්ස ඔවාදං දත්වා චත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව අත්තනො වචනං නිස්සාය නට්ඨො, පුබ්බෙපි නට්ඨොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මුඛරතාපසො කොකාලිකො අහොසි, ඉසිගණො බුද්ධපරිසා, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

තිත්තිරජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[118] 8. වට්ඨජාතකවණ්ණනා

නාවිත්තයන්තො පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උත්තරසෙට්ඨිපුත්තං ආරභිහ කටෙසි. සාවත්ථියං කිර උත්තරසෙට්ඨි නාම අහොසි මහාවිහවො. තස්ස හරියාය කුච්ඡියං එකො පුඤ්ඤවා සත්තො

බ්‍රහ්මලොකා වවිත්වා පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වයජ්ජත්තො අභිරුපො පාසාදිකො අහොසි බ්‍රහ්මවණ්ණි. අථ එකදිවසං සාවත්ථියං කත්තිකජණො නක්ඛත්තෙ සුට්ඨො සබ්බො ලොකො නක්ඛත්තනිස්සිතො අහොසි. තස්ස සභායකා අඤ්ඤෙ සෙට්ඨිපුත්තා සපජාපතිකා අගෙසුං. උත්තරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පන දීඝරත්තං බ්‍රහ්මලොකෙ වසිත්තා කිලෙසෙසු චිත්තං න අල්ලියති. අථස්ස සභායකා “උත්තරසෙට්ඨිපුත්තස්සපි එකං ඉත්ථිං ආනෙත්වා නක්ඛත්තං කිලිස්සාමා”ති සම්මන්තයිත්වා තං උපසඬකමිත්වා “සම්ම, ඉමස්මිං නගරෙ කත්තිකජණො සුට්ඨො, තුය්හම්පි එකං ඉත්ථිං ආනෙත්වා නක්ඛත්තං කිලිස්සාමා”ති ආහංසු. “න මෙ අත්ථො ඉත්ථියා”ති ව චුත්තෙපි පුනස්පුනං නිබන්ධිත්වා සම්පට්ඨිජාපෙත්වා එකං වණ්ණදාසිං සබ්බාලඬකාරපට්මණ්ඩිතං කත්වා තස්ස සරං නෙත්වා “ත්වං සෙට්ඨිපුත්තස්ස සන්තිකං ගච්ඡා”ති සයනිසරං පෙසෙත්වා නික්ඛමිංසු. තං සයනිසරං පට්ටියම්පි සෙට්ඨිපුත්තො නෙව ඔලොකෙති, නාලපති. සා විත්තෙසි “අයං එවං රූපසොහග්ගජ්ජත්තං උත්තමවිලාසසම්පන්නං මං නෙව ඔලොකෙති, නාලපති, ඉදානි නං අත්තනො ඉත්ථිකුත්තලීලාය ඔලොකාපෙස්සාමි”ති ඉත්ථිලීලං දස්සෙන්නී පහට්ඨාකාරොන අග්ගදන්තෙ විවරිත්වා හසිතං අකාසි. සෙට්ඨිපුත්තො ඔලොකෙත්වා දන්තට්ඨිකෙ නිමිත්තං ගණ්හි. අථස්ස අට්ඨිකසඤ්ඤා උජ්ජජ්ජි, සකලම්පි තං සරීරං අට්ඨිකසඬලිකා විය පඤ්ඤායි. යො තස්සා පරිබ්බයං දත්වා “ගච්ඡා”ති උය්‍යාපෙසි.

තං තස්ස සරා ඔතිණ්ණං එකො ඉස්සරො අන්තරවිථියං දිස්වා පරිබ්බයං දත්වා අත්තනො සරං නෙසි, සත්තාහෙ විතිවත්තෙ නක්ඛත්තං ඔසිතං. වණ්ණදාසියා මාතා ධිතු ආගමනං අදිස්වා සෙට්ඨිපුත්තානං සන්තිකං ගන්ත්වා “කහං සා”ති පුච්ඡි. තෙ උත්තරසෙට්ඨිපුත්තස්ස සරං ගන්ත්වා “කහං සා”ති පුච්ඡිංසු. “තඬ්ඛණඤ්ඤෙව තස්සා පරිබ්බයං දත්වා උය්‍යාපෙසි”න්ති. අථස්සා මාතා රොදන්ති “ධිතරං මෙ න පස්සාමි, ධිතරං මෙ සමානෙථා”ති උත්තරසෙට්ඨිපුත්තං ආදාය රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. රාජා අට්ටං විනිච්ඡින්නත්තො “ඉමෙ තෙ සෙට්ඨිපුත්තා වණ්ණදාසිං ආනෙත්වා තුය්හං අදංසු”ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “ඉදානි සා කහ”න්ති? “න ජානාමි, තඬ්ඛණඤ්ඤෙව නං උය්‍යාපෙසි”න්ති. “ඉදානි තං සමානෙතුං සක්කොසි”ති? “න සක්කොමි, දෙවා”ති. රාජා “සවෙ සමානෙතුං න සක්කොති, රාජාණමස්ස කරොථා”ති ආහ. අථ නං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා “රාජාණං කරිස්සාමා”ති ගහෙත්වා පක්කමිංසු. “සෙට්ඨිපුත්තං කිර වණ්ණදාසිං සමානෙතුං අසක්කොන්නං රාජා රාජාණං කාරෙතී”ති සකලනගරං එකකොලාහලං අහොසි. මහාජනො උරෙ හත්ථෙ යපෙත්වා “කිං නාමෙතං, සාමි, අත්තනො තෙ අනනුච්ඡවිකං ලද්ධ”න්ති පරිදෙවති. සෙට්ඨිපි පුත්තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො පරිදෙවන්තො ගච්ඡති.

සෙට්ඨිපුත්තො චිත්තෙසි “ඉදං මය්හං එවරුපං දුක්ඛං අගාරෙ වසනභාවෙන උප්පන්නං. සචෙ ඉතො මුච්චිස්සාමි, මහාගොතමසම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. සාපි බො වණ්ණදාසී තං කොලාහලසද්දං සුත්වා “කිංසද්දො නාමෙසො”ති පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා වෙගෙන ඔතරිත්වා “උස්සරථ, උස්සරථ, සාමී, මං රාජපුරිසානං දට්ඨුං දෙවා”ති අත්තානං දස්සෙසි. රාජපුරිසා තං දිස්වා මාතරං පටිච්ඡාපෙත්වා සෙට්ඨිපුත්තං මුඤ්චිත්වා පක්කමිංසු. සො සභායකපරිවුත්තොව නදිං ගත්ත්වා සසිසං න්භායිත්වා ගෙහං ගත්ත්වා භුත්තපාතරාසො මාතාපිතරො වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා වීවරසාටකෙ ආදාය මහත්තෙන පරිවාරෙන සත්ථු සන්තිකං ගත්ත්වා වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලහිත්වා අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා න විරස්සෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

අපේකදිවසං ධම්මසභායං සන්තිපතිතා භික්ඛු “ආවුසො, උත්තරසෙට්ඨිපුත්තො අත්තනො භයෙ උප්පන්නෙ සාසනස්ස ගුණං ජානිත්වා ‘ඉමම්භා දුක්ඛා මුච්චමානො පබ්බජිස්සාමි’ති චිත්තෙත්වා තෙන සුචිත්තිතෙන මරණමුත්තො වෙව, පබ්බජිතො ච අග්ගඵලෙ පතිට්ඨිතො”ති තස්ස ගුණකථං කපේසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, උත්තරසෙට්ඨිපුත්තොව අත්තනො භයෙ උප්පන්නෙ ‘ඉමිනා උපායෙන ඉමම්භා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි’ති චිත්තෙත්වා මරණභයා මුත්තො, අතීතෙ පණ්ඩිතාපි අත්තනො භයෙ උප්පන්නෙ ‘ඉමිනා උපායෙන ඉමම්භා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමා’ති චිත්තෙත්වා මරණභයතො මුච්චිංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො වුත්තිපටිසන්ධිවසෙන පරිවත්තන්තො වට්ටකයොනියං නිබ්බත්ති. තදා එකො වට්ටකලුද්දකො අරඤ්ඤා බහු වට්ටකෙ ආහරිත්වා ගෙහෙ යපෙත්වා ගොවරං දත්වා මූලං ගහෙත්වා ආගතාගතානං හත්ථෙ වට්ටකෙ වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙති. සො එකදිවසං බහුහි වට්ටකෙහි සද්ධිං බොධිසත්තම්පි ගහෙත්වා ආනෙසි. බොධිසත්තො චිත්තෙසි “සවාහං ඉමිනා දින්නං ගොවරඤ්ච පානියඤ්ච පරිභුඤ්ජිස්සාමි, අයං මං ගහෙත්වා ආගතානං මනුස්සානං දස්සති. සචෙ පන න පරිභුඤ්ජිස්සාමි, අහං මිලායිස්සාමි, අථ මං මිලායන්තං දිස්වා මනුස්සා න ගණ්හිස්සන්ති. එවං මෙ සොත්ථි භවිස්සති, ඉමං උපායං කරිස්සාමි”ති. සො තථා කරොන්තො මිලායිත්වා අට්ඨිවම්මත්තො අහොසි. මනුස්සා තං දිස්වා න ගණ්හිංසු. ලුද්දකො බොධිසත්තං යපෙත්වා සෙසෙසු වට්ටකෙසු පරික්ඛිණෙසු පච්ඡිං නීහරිත්වා ද්වාරෙ යපෙත්වා බොධිසත්තං හත්ථතලෙ කත්වා “කිං නු බො අයං වට්ටකො”ති චිත්තෙත්වා ඔලොකෙතුං ආරද්ධො. අථස්ස පමත්තභාවං

ඤ්ඤා ඛොධසත්තො පක්ඛෙ පසාරෙත්වා උප්පතිත්වා අරඤ්ඤමෙව ගතො. අඤ්ඤෙ වට්ටකා තං දිස්වා “කිං නු ඛො න පඤ්ඤායසී, කහං ගතොසී”ති පුච්ඡිත්වා “උද්දකෙන ගහිතොමහී”ති වුත්තෙ “කිත්ති කත්වා මුත්තොසී”ති පුච්ඡිංසු. ඛොධසත්තො “අහං තෙන දිත්තං ගොවරං අග්ගහෙත්වා පාතියං අපිචිත්වා උපායචිත්තාය මුත්තො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

118.

“නාවිත්තයත්තො පුරිසො, විසෙසමධිගච්ඡති;
විත්තිතස්ස ඵලං පස්ස, මුත්තොස්මි වධබන්ධනා”ති.

තත්ථායං පිණ්ඩත්ථො — පුරිසො දුක්ඛං පත්වා “ඉමිනා නාම උපායෙන ඉමමිහා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි”ති අවිත්තයත්තො අත්තනො දුක්ඛා මොක්ඛසංඛාරානං විසෙසං නාධිගච්ඡති. ඉදාහි පන මයා විත්තිතකම්මස්ස ඵලං පස්ස. තෙනෙව උපායෙන මුත්තොස්මි වධබන්ධනා, මරණතො ව බන්ධනතො ව මුත්තොස්මි අහන්ති. ඵලං ඛොධසත්තො අත්තනා කතකාරණං ආචික්ඛි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මරණමුත්තො වට්ටකො අහමෙව අහොසී”න්ති.

වට්ටජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[119] 9. අකාලරාවිජාතකවණ්ණනා

අමාතාපිතරසංවද්දොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අකාලරාවිං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සාසනෙ පබ්බජිත්වා වත්තං වා සික්ඛං වා න උග්ගණ්හි. සො “ඉමස්මිං කාලෙ මයා වත්තං කාතබ්බං, ඉමස්මිං කාලෙ උපට්ඨාතබ්බං, ඉමස්මිං කාලෙ උග්ගහෙතබ්බං, ඉමස්මිං කාලෙ සජ්ඣායිතබ්බං”න්ති න ජානාති, පයමයාමෙපි මජ්ඣිමයාමෙපි පච්ඡිමයාමෙපි පබුද්ධපබුද්ධක්ඛණෙයෙව මහාසද්දං කරොති, භික්ඛු නිද්දං න ලහන්ති. ධම්මසභායං භික්ඛු “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු එවරුපෙ රතනසාසනෙ පබ්බජිත්වා වත්තං වා සික්ඛං වා කාලං වා අකාලං වා න ජානාති”ති තස්ස අගුණකථං කට්ඨෙසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස අකාලරාවී, පුබ්බෙපි අකාලරාවීයෙව, කාලාකාලං අජානනභාවෙන ව ගීවාය වට්ටිකාය ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ ඛොධසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො සබ්බසිජ්ජෙසු පාරං ගන්ත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො භුත්වා පඤ්චසනෙ

මාණුවෙ සිප්පං වාචෙති. තෙසං මාණුවානං එකො කාලරාවී කුක්කුටො අත්ථී, තෙ තස්ස වස්සිතසද්දෙන උට්ඨාය සිප්පං සික්ඛන්ති. සො කාලමකාසි. තෙ අඤ්ඤං කුක්කුටං පරියෙසන්නා වරන්ති. අටෙකො මාණුවකො සුසානවනෙ දාරුනී උද්ධරන්තො එකං කුක්කුටං දිස්වා ආනෙත්වා පඤ්ජරෙ යපෙත්වා පටිජග්ගති. සො සුසානෙ වඩ්ඪිතත්තා “අසුකවෙලාය නාම වස්සිතබ්බ”න්ති අජානන්තො කදාචි අතිරත්තිං වස්සති, කදාචි අරුණුග්ගමනෙ. මාණුවා තස්ස අතිරත්තිං වස්සිතකාලෙ සිප්පං සික්ඛන්තා යාව අරුණුග්ගමනා සික්ඛිතුං න සක්කොන්ති, නිද්දායමානා ගහිතට්ඨානම්පි න පස්සන්ති. අතිපහානෙ වස්සිතකාලෙ සප්ඤ්ඤායස්ස ඔකාසමෙව න ලහන්ති. මාණුවා “අයං අතිරත්තිං වා වස්සති අතිපහානෙ වා, ඉමං නිස්සාය අම්භාකං සිප්පං න නිට්ඨායිස්සති”ති තං ගහෙත්වා ගීවං වට්ටෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා “අකාලරාවී කුක්කුටො අම්භෙහි ඝාතීතො”ති ආවරියස්ස කටෙසුං. ආවරියො “ඔවාදං අග්ගහෙත්වා සංවඩ්ඪිතභාවෙන මරණං පත්තො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

119.

“අමාතාපිතර-සංවද්ධො, අනාවෙරකුලෙ වසං;
නායං කාලං අකාලං වා, අභිජානාති කුක්කුටො”ති.

තත්ථ අමාතාපිතරසංවද්ධොති මාතාපිතරො නිස්සාය තෙසං ඔවාදං අග්ගහෙත්වා සංවඩ්ඪො. අනාවෙරකුලෙ වසන්ති ආවරියකුලෙපි අවසමානො, ආචාරසික්ඛාපකං කඤ්චි නිස්සාය අවසිතත්තාති අත්ථො. නායං කාලං අකාලං වාති “ඉමස්මිං කාලෙ වස්සිතබ්බං, ඉමස්මිං න වස්සිතබ්බ”න්ති එවං වස්සිතබ්බයුත්තකං කාලං වා අකාලං වා එස කුක්කුටො න ජානාති, අජානනභාවෙනෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තොති. ඉදං කාරණං දස්සෙත්වා බොධිසත්තො යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අකාලරාවී කුක්කුටො අයං භික්ඛු අහොසි, අන්තෙවාසිකා බුද්ධපරිසා, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අකාලරාවිජාතකවණ්ණනා නවමා.

[120] 10. බන්ධනමොක්ඛජාතකවණ්ණනා

අබද්ධා තත්ථ බප්ඤ්ඤාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විඤ්චමාණවිකං ආරබ්භ කටෙසි. තස්සා වත්ථු ද්වාදසකනිපානෙ මහාපද්මජාතකෙ (ජා. 1.12.106 ආදයො) ආවි භවිස්සති. තදා පන සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, විඤ්චමාණවිකා ඉදානෙව මං අභූතෙන අබ්භාවික්ඛති, පුබ්බෙපි අබ්භාවික්ඛියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස ගෙහෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අච්චයෙන තස්සෙව පුරොහිතො අහොසි. තෙන අග්ගමහෙසියා වරො දින්නො හොති “හද්දෙ, යං ඉච්ඡසි, තං වදෙය්‍යාසි”ති. සා එවමාහ “න මය්‍හං අඤ්ඤො වරො නාම දුල්ලභො, ඉතො පන තෙ පට්ඨාය අඤ්ඤො ඉත්ථි කිලෙසවසෙන න ඔලොකෙතබ්බා”ති. සො පටික්ඛිපිත්වා පුනස්පුනං නිජ්ජිලියමානො තස්සා වචනං අතික්කමිතුං අසක්කොන්තො සම්පට්ච්ඡිත්වා තතො පට්ඨාය සොළසසු නාටකිත්ථිසහස්සෙසු කිලෙසවසෙන එකිත්ථිමිපි න ඔලොකෙසි.

අට්ඨස්ස පච්චන්තො කුප්පි, පච්චන්තෙ යිතා යොධා වොරෙහි සද්ධිං ද්වෙ තයො සඬ්භාමෙ කත්වා “ඉතො උත්තරි මයං න සක්කොමා”ති රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසුං. රාජා තත්ථ ගන්තුකාමො බලකායං සංහරිත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “හද්දෙ, අහං පච්චන්තං ගච්ඡාමි, තත්ථ නානප්පකාරානි යුද්ධානි හොත්ති, ජයපරාජයොපි අනිබද්ධො, තාදිසෙසු යානෙසු මාතුගාමො දුප්පරිභාරො, ත්වං ඉධෙව නිවත්තාහි”ති ආහ. සා “න සක්කා, දෙව, මයා නිවත්තිතු”න්ති පුනස්පුනං රඤ්ඤො පටික්ඛිත්තා ආහ “තෙන හි එකෙකං යොජනං ගන්ත්වා මය්‍හං සුබ්බුක්ඛජානනත්ථං එකෙකං මනුස්සං පෙසෙය්‍යාපා”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා බොධිසත්තං නගරෙ යපෙත්වා මහන්තෙන බලකායෙන නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්තො යොජනෙ යොජනෙ එකෙකං පුරිසං “අම්භාකං ආරොග්‍යං ආරොචෙත්වා දෙවියා සුබ්බුක්ඛං ජානිත්වා ආගච්ඡා”ති පෙසෙසි. සා ආගතාගතං පුරිසං “රාජා කිමත්ථං තං පෙසෙති”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “තුම්භාකං සුබ්බුක්ඛජානනත්ථායා”ති චුත්තෙ “තෙන හි එහි”ති තෙන සද්ධිං අසද්ධම්මං පටිසෙවති. රාජා ද්වත්තිංසයොජනමග්ගං ගච්ඡන්තො ද්වත්තිංස ජනෙ පෙසෙසි, සා සබ්බෙහිපි තෙහි සද්ධිං තට්ථ අකාසි.

රාජා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා ජනපදං සමස්සාසෙත්වා පුන ආගච්ඡන්තොපි තට්ථ ද්වත්තිංස ජනෙ පෙසෙසි, සා තෙහිපි සද්ධිං තට්ථ විජ්ජපිපජ්ජියෙව. රාජා ආගන්ත්වා ජයක්ඛන්ධාවාරට්ඨානෙ යත්වා “නගරං පටිජග්ගාපෙතු”ති බොධිසත්තස්ස පණ්ණං පෙසෙසි. බොධිසත්තො සකලනගරං පටිජග්ගාපෙත්වා රාජනිවෙසනං පටිජග්ගාපෙත්තො දෙවියා වසනට්ඨානං අගමාසි. සා බොධිසත්තස්ස රූපසොහග්ගප්පත්තං කායං දිස්වා සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති “එහි, බ්‍රාහ්මණ, සයනං අහිරුහා”ති ආහ. බොධිසත්තො “මා එවං අවච, රාජාපි ගරු, අකුසලම්පි භායාමි, න සක්කා මයා එවං කාතු”න්ති ආහ. “චතුසට්ඨියා පාදමූලිකානං නෙව රාජා ගරු, න අකුසලං භායන්ති. තවෙව රාජා ගරු, ත්වංයෙව ච අකුසලං භායසි”ති. “ආම, දෙවි, සවෙ තෙසම්පි එවං භවෙය්‍ය, න එවරූපං කරෙය්‍යුං”. “අහං පන ජානමානො එවරූපං සාහසියකම්මං න කරිස්සාමි”ති. “කිං බහුං විජ්ජලපසි, සවෙ මෙ වචනං න කරොසි, සිසං තෙ ඡින්දාපෙස්සාමි”ති. “තිට්ඨතු තාව එකස්මිං අත්තභාවෙ සිසං, අත්තභාවසහස්සෙපි සිසෙ

ජිජ්ජන්තෙ න සක්කා මයා ඵවරුපං කාතු”න්ති. සා “හොතු, ජානිස්සාමි”ති බොධිසත්තං තජ්ජෙත්වා අත්තනො ගබ්භං පවිසිත්වා සරීරෙ නචචළඤ්ජං දස්සෙත්වා තෙලෙන ගත්තානි අබ්භඤ්ජිත්වා කිලිට්ඨවත්ථං නිවාසෙත්වා ගිලානාලයං කත්වා දාසියො ආණාපෙසි ‘රඤ්ඤා කභං දෙවී’ති චුත්තෙ ‘ගිලානා’ති කට්ඨොයාථා”ති.

බොධිසත්තොපි රඤ්ඤො පටිපථං අගමාසි. රාජා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා පාසාදං ආරුය්භ දෙවිං අපස්සන්තො “කභං, දෙවී”ති පුච්ඡි. “ගිලානා, දෙවා”ති. සොපි සිරිගබ්භං පවිසිත්වා තස්සා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො “කිං තෙ, හද්දෙ, අඵාසුක”න්ති පුච්ඡි. සා තුණ්හි අගොසි. තතියවාලෙ රාජානං ඔලොකෙත්වා “ත්වම්පි, මහාරාජ, ජීවසි නාම, මාදිසාපි ඉත්ථීයො සස්සාමිකායෙව නාමා”ති ආහ. “කිං ඵතං, හද්දෙ”ති? තුම්හෙහි නගරං රක්ඛන්තූපාය යපිතො පුරොහිතො “තුම්භාකං නිවෙසනං පටිජග්ගාමි”ති ඉධාගන්ත්වා අත්තනො වචනං අකරොන්ති. මං පහරිත්වා අත්තනො මනං පුරෙත්වා ගතොති. රාජා අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය කොධෙන තට්ඨවායන්තො සිරිගබ්භා නික්ඛමිත්වා දොවාරිකපාදමුලිකාදයො පක්කොසාපෙත්වා “ගච්ඡථ, හණෙ, පුරොහිතං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා වජ්ඣකභාවජ්ජත්තං කත්වා නගරා නිහරිත්වා ආසාතනං නෙත්වා සිසමස්ස ඡින්ද්වා”ති ආහ. තෙ වෙගෙන ගන්ත්වා තං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා වජ්ඣකෙහරිං වරාපෙසුං.

බොධිසත්තො චිත්තෙසි – “අද්ධා තාය දුට්ඨදෙවියා රාජා පුරෙතරමෙව පරිහින්තො, අජ්ජ දානාහං අත්තනො බලෙනෙව අත්තානං මොවෙස්සාමි”ති. සො තෙ පුරිසෙ ආහ “හො, තුම්හෙ මං මාරෙන්නා රඤ්ඤො දස්සෙත්වාච මාරෙථා”ති. “කිංකාරණා”ති? “අහං රාජකම්මිකො, බහු මෙ කම්මං කතං, බහුනි මහානිධිට්ඨානානි ජානාමි, රාජකුටුම්භං මයා විචාරිතං. සචෙ මං රඤ්ඤො න දස්සෙස්සථ, බහුධනං නස්සිස්සති, මයා රඤ්ඤො සාපතෙයො ආචික්ඛිතෙ පච්ඡා කාතබ්බං කරොථා”ති. තෙ තං රඤ්ඤො දස්සයිංසු. රාජා තං දිස්වාච “කස්මා හො, බ්‍රාහ්මණ, මයි ලජ්ජං න අකාසි, කස්මා තෙ ඵවරුපං පාපකම්මං කත”න්ති ආහ. “මහාරාජ, අහං සොත්ථියකුලෙ ජාතො, මයා කුන්ථකිපිල්ලිකමත්තොපි පාණාතිපාතො න කතපුබ්බො, තිණසලාකමත්තම්පි අදින්තං නාදින්තපුබ්බං, ලොභවසෙන පරෙසං ඉත්ථී අක්ඛිති උම්මිලෙත්වාපි න ඔලොකිතපුබ්බො, හස්සවසෙනාපි මුසා න භාසිතපුබ්බො, කුසග්ගෙනාපි මජ්ජං න පිතපුබ්බං, අහං තුම්හෙසු නිරපරාධො. සා පන බාලා ලොභවසෙන මං හත්ථෙ ගහෙත්වා මයා පටික්ඛිත්තා මං තජ්ජෙත්වා අත්තනා කතං පාපං උත්තානං කත්වා මම ආචික්ඛිත්වා අත්තොගබ්භං පටිට්ඨා. අහං නිරපරාධො, පණ්ණං ගහෙත්වා පන ආගතා චතුසට්ඨි ජනා සාපරාධා, තෙ පක්කොසාපෙත්වා “තාය වො වචනං කතං, න කත”න්ති පුච්ඡ, දෙවාති. රාජා තෙ චතුසට්ඨි ජනෙ බන්ධාපෙත්වා දෙවිං

පක්කොසාපෙත්වා “තයා එතෙහි සද්ධිං පාපං කතං, න කත”න්ති පුච්ඡි. “කතං, දෙවා”ති චුත්තෙ තෙ පච්ඡාබාහං බන්ධාපෙත්වා “ඉමෙසං චතුසට්ඨිජනානං සීසානි ඡින්දවා”ති ආණාපෙසි.

අථ නං බොධිසත්තො ආහ - “නත්ථි, මහාරාජ, එතෙසං දොසො, දෙවී අත්තනො රුචිං කාරාපෙසි. නිරපරාධා එතෙ, තස්මා නෙසං බමථ. තස්සාපි දොසො නත්ථි, ඉත්ථියො නාම මෙථුනධම්මෙන අතිත්තා. ජාතිසභාවො හි එස. එතාසං බමිතබ්බයුත්තමෙව හොති. තස්මා එතිස්සාපි බමථා”ති නානජපකාරෙන රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා තෙ චතුසට්ඨිජි ජනෙ තඤ්ච බාලං මොවාපෙත්වා සබ්බෙසං යථාසකානි යානානි දාපෙසි. එවං තෙ සබ්බෙ මොවෙත්වා සකට්ඨානෙ පතිට්ඨාපෙත්වා බොධිසත්තො රාජානං උපසඬ්ඨිකම්ත්වා “මහාරාජ, අන්ධබාලානං නාම අවත්ථුකෙන වචනෙන අබන්ධිතබ්බයුත්තකාපි පණ්ඩිතා පච්ඡාබාහං බද්ධා, පණ්ඩිතානං කාරණයුත්තෙන වචනෙන පච්ඡාබාහං බද්ධාපි මුත්තා. එවං බාලා නාම අබන්ධිතබ්බයුත්තකෙපි බන්ධාපෙත්ති, පණ්ඩිතා බද්ධෙපි මොවෙත්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

120.

“අබද්ධා තත්ථ බජ්ඣන්ති, යත්ථ බාලා පභාසරෙ;
බද්ධාපි තත්ථ මුච්චන්ති, යත්ථ ධීරා පභාසරෙ”ති.

තත්ථ අබද්ධාති අබන්ධිතබ්බයුත්තා. පභාසරෙති පභාසන්ති වදන්ති කථෙන්නති.

එවං මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “මයා ඉමං දුක්ඛං අගාරෙ වසනභාවෙන ලද්ධං, ඉදානි මෙ අගාරෙන කිච්චං නත්ථි, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජාන, දෙවා”ති පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා අස්සුමුඛං ඤාතිජනං මහන්තඤ්ච විහවං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවත්තෙ වසන්තො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා දුට්ඨදෙවී විඤ්චමාණවිකා අහොසි, රාජා ආනන්දො, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බන්ධනමොක්ඛජාතකවණ්ණනා දසමා.

හංවිවග්ගො ද්වාදසමො.

තස්සුද්දානං -

ගද්‍රහපඤ්ඤා අමරා, සිඬ්ඨිගාලං මිතවිත්ති ව;

අනුසාසිකදුඛබවං, තිත්තිරං වට්ටකං පුන;
අකාලරාවි බන්ධනන්ති.

13. කුසනාළිවග්ගො

[121] 1. කුසනාළිජාතකවණ්ණනා

කරෙ සරික්කොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස මිත්තං ආරබ්භ කටෙසි. අනාථපිණ්ඩිකස්ස හි මිත්තසුභජ්ජඤාතිබන්ධවා එකතො භුත්වා “මහාසෙට්ඨි අයං තයා ජාතිගොත්තධනධඤ්ඤාදීහි නෙව සදිසො, න උත්තරිතරො, කස්මා එතෙන සද්ධිං සන්ථවං කරොසි, මා කරොහි”ති පුනප්පුනං නිවාරෙසුං. අනාථපිණ්ඩිකො පන “මිත්තසන්ථවො නාම හීනෙහිපි සමෙහිපි අතිරෙකෙහිපි කත්තබ්බොයෙවා”ති තෙසං වචනං අග්ගහෙත්වා භොගගාමං ගච්ඡන්තො තං කුටුම්භරක්ඛකං කත්වා අගමාසිති සබ්බං කාලකණ්ණිවත්ථුස්මිං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන අනාථපිණ්ඩිකෙන අත්තනො සරෙ පවත්තියා ආරොචිතාය සත්ථා “ගහපති, මිත්තො නාම බුද්දකො නත්ථි, මිත්තධම්මං රක්ඛිතුං සමත්ථභාවොවෙත්ථ පමාණං, මිත්තො නාම අත්තනා සමොපි හීනොපි සෙට්ඨොපි ගහෙතබ්බො. සබ්බෙහි හෙතෙ අත්තනො පත්තභාරං නිත්ථරන්තියෙව, ඉදානි තාව ත්වං අත්තනො නිවමිත්තං නිස්සාය කුටුම්භස්ස සාමිකො ජාතො, පොරාණා පන නිවමිත්තං නිස්සාය විමානසාමිකා ජාතා”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො රඤ්ඤො උය්‍යානෙ කුසනාළිගච්ඡෙ දෙවතා භුත්වා නිබ්බන්ති. තස්මිංයෙව ච උය්‍යානෙ මඬිගලසිලං නිස්සාය උජුගතක්ඛන්ධො පරිමණ්ඩලසාධාවිටපසම්පන්නො රඤ්ඤො සන්තිකා ලද්ධසම්මානො රුවමඬිගලරුක්ඛො අත්ථි, “මුඛකො”තිපි වුච්චති. තස්මිං එකො මහෙසක්ඛො දෙවරාජා නිබ්බන්ති. බොධිසත්තස්ස තෙන සද්ධිං මිත්තසන්ථවො අහොසි. තදා රාජා එකස්මිං එකත්ථම්භකෙ පාසාදෙ වසති, තස්ස සො ථම්මො වලී. අථස්ස වලිතභාවං රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා වඩ්ඪකී පක්කොසාපෙත්වා “තාතා, මම එකත්ථම්භකස්ස මඬිගලපාසාදස්ස ථම්මො වලීතො, එකං සාරත්ථම්භං ආහරිත්වා තං නිව්වලං කරොථා”ති ආහ. තෙ “සාධු, දෙවා”ති රඤ්ඤො වචනං සම්පට්ඨිත්වා තදනුච්ඡවිකං රුක්ඛං පරියෙසමානා අඤ්ඤත්ථ අදිස්වා උය්‍යානං පවිසිත්වා තං මුඛකරුක්ඛං දිස්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, තාතා, දිට්ඨො වො තදනුච්ඡවිකො රුක්ඛො”ති චුත්තෙ “දිට්ඨො, දෙව, අපිච තං ඡින්දිතුං න විසභාමා”ති ආහංසු. “කිංකාරණා”ති? මයඤ්ඤි අඤ්ඤත්ථ රුක්ඛං අපස්සන්තා උය්‍යානං පවිසිම්භ, තත්‍රපි යපෙත්වා මඬිගලරුක්ඛං අඤ්ඤං න පස්සාම. ඉති නං මඬිගලරුක්ඛතාය ඡින්දිතුං න විසභාමාති. ගච්ඡථ, තං ඡින්දිත්වා පාසාදං ථීරං කරොථ, මයං අඤ්ඤං මඬිගලරුක්ඛං කරිස්සාමාති. තෙ “සාධු”ති බලිකම්මං ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා “ස්වෙ ඡින්දිස්සාමා”ති රුක්ඛස්ස බලිකම්මං කත්වා නික්ඛමිංසු.

රුක්ඛදෙවතා තං කාරණං ඤාත්වා “ස්වෙ මය්හං විමානං නාසෙස්සන්ති, දාරකෙ ගහෙත්වා කුහිං ගමිස්සාමි”ති ගන්තබ්බට්ඨානං අපස්සන්ති පුත්තකෙ ගීවාය ගහෙත්වා පරොදි. තස්සා සන්දිට්ඨසම්භත්තා රුක්ඛදෙවතා ආගන්ත්වා “කිං එත”න්ති පුච්ඡන්වා තං කාරණං සුත්වා සයම්පි වඩ්ඪකීනං පටික්කමනුපායං අපස්සන්තියො තං පරිස්සජ්ජන්වා රොදිතුං ආරහිංසු. තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තො “රුක්ඛදෙවතං පස්සිස්සාමි”ති තත්ථ ගන්ත්වා තං කාරණං සුත්වා “හොතු, මා චිත්තයිත්ථ, අහං රුක්ඛං ඡිත්තිතුං න දස්සාමි, ස්වෙ වඩ්ඪකීනං ආගතකාලෙ මම කාරණං පස්සවා”ති තා දෙවතා සමස්සාසෙත්වා පුනදිවසෙ වඩ්ඪකීනං ආගතවෙලාය කකණ්ටකවෙසං ගහෙත්වා වඩ්ඪකීනං පුරතො ගන්ත්වා මඬගලරුක්ඛස්ස මූලන්තරං පවිසිත්වා තං රුක්ඛං සුසිරං විය කත්වා රුක්ඛමජ්ඣෙකාන අභිරුහිත්වා බන්ධමත්ථකෙන නික්ඛමිත්වා සීසං කම්පයමානො නිපජ්ජි. මහාවඩ්ඪකී තං කකණ්ටකං දිස්වා රුක්ඛං භත්ථෙත පහරිත්වා “සුසිරරුක්ඛො එසො නිස්සාරො, හියොසා අනුපධාරෙත්වාච බලිකම්මං කරිමිහා”ති එකස්සං මහාරුක්ඛං ගරහිත්වා පක්කාමි. රුක්ඛදෙවතා බොධිසත්තං නිස්සාය විමානස්ස සාමිනී ජාතා.

තස්සා පටිසන්ථාරත්ථාය සන්දිට්ඨසම්භත්තා බහු දෙවතා සන්තිපතිංසු. රුක්ඛදෙවතා “විමානං මෙ ලද්ධ”න්ති තුට්ඨවිත්තා තාසං දෙවතානං මජ්ඣෙ බොධිසත්තස්ස ගුණං කථයමානා “හො, දෙවතා, මයං මහෙසක්ඛා හුත්වාපි දන්ධපඤ්ඤාය ඉමං උපායං න ජානිමිහ, කුසනාළිදෙවතා පන අත්තනො ඤාණසම්පත්තියා අම්භෙ විමානසාමිකෙ අකාසි, මිත්තො නාම සදිසොපි අධිකොපි භීනොපි කත්තබ්බොව. සබ්බෙපි හි අත්තනො ථාමෙන සභායකානං උජ්ජන්තං දුක්ඛං නිත්ථරිත්වා සුබෙ පතිට්ඨාපෙන්නියෙවා”ති මිත්තධම්මං වණ්ණෙත්වා ඉමං ගාථමාහ -

121.

“කරෙ සරික්ඛො අථ වාපි සෙට්ඨො, නිහීනකො වාපි කරෙය්‍ය එකො;

කරෙය්‍යුමෙන බ්‍යසනෙ උත්තමත්ථං, යථා අහං කුසනාළි රුවාය”න්ති.

තත්ථ කරෙ සරික්ඛොති ජාතිආදීහි සදිසොපි මිත්තධම්මං කරෙය්‍ය. අථ වාපි සෙට්ඨොති ජාතිආදීහි අධිකොපි කරෙය්‍ය. නිහීනකො වාපි කරෙය්‍ය එකොති එකො ජාතිආදීහි භීනොපි මිත්තධම්මං කරෙය්‍ය. තස්මා සබ්බෙපි එතෙ මිත්තා කාතබ්බායෙවාති දීපෙති. කිංකාරණා? කරෙය්‍යුමෙන බ්‍යසනෙ උත්තමත්ථන්ති සබ්බෙපෙනෙ සභායස්ස බ්‍යසනෙ උජ්ජන්තෙ අත්තනො අත්තනො පත්තභාරං වහමානා උත්තමත්ථං කරෙය්‍යුං, කායිකවෙතසිකදුක්ඛතො තං සභායකං මොවෙය්‍යුමෙවාති අත්ථො. තස්මා භීනොපි මිත්තො කාතබ්බායෙව, පගෙව ඉතරෙ. තත්ත්වං ඔපම්මං - යථා

අහං කුසනාළි රුවායන්ති, යථා අහං රුවායං නිබ්බත්තදෙවතා අයඤ්ච කුසනාළිදෙවතා, අප්පෙසක්ඛාපි මිත්තසන්ථවං කරිමිහ, තත්‍රපාහං මහෙසක්ඛාපි සමානා අත්තනො උප්පන්නදුක්ඛං බාලතාය අනුපායකුසලතාය හරිතුං නාසක්ඛිං, ඉමං පන අප්පෙසක්ඛමිපි සමානං පණ්ඩිතදෙවතං නිස්සාය දුක්ඛතො මුත්තොමිහි. තස්මා අඤ්ඤෙහිපි දුක්ඛා මුච්චිතුකාමෙහි සමච්ඡිට්ඨභාවං අනොලොකෙත්වා හීනොපි පණ්ඩිතො මිත්තො කාතබ්බොති.

රුවාදෙවතා ඉමාය ගාථාය දෙවසඬිසස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා යාවතායුක්ඛං යත්වා සද්ධිං කුසනාළිදෙවතාය යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා රුවාදෙවතා ආනන්දො අහොසි, කුසනාළිදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුසනාළිජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[122] 2. දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා

යසං ලද්ධාන දුම්මෙධොති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. ධම්මසභායඤ්චි භික්ඛු “ආවුසො දෙවදත්තො, තථාගතස්ස පුණ්ණවන්දසස්සිරිකමුඛං අසීතානුබ්‍යඤ්ජනද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං බ්‍යාමජ්ජභාපරික්ඛිත්තං ආවෙළාවෙළාභූතා යමකයමකභූතා සනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්තං පරමසොභග්ගජ්ජත්තං අත්තභාවඤ්ච ඔලොකෙත්වා චිත්තං පසාදෙතුං න සක්කොති, උසුයමෙව කරොති. ‘බුද්ධා නාම එවරුපෙන සීලෙන සමාධිනා පඤ්ඤාය විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන සමන්තාගතා’ති වුච්චමානෙ වණ්ණං සහිතුං න සක්කොති, උසුයමෙව කරොති”ති දෙවදත්තස්ස අගුණකථං කථයිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මම වණ්ණෙ භඤ්ඤමානෙ උසුයං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහනගරෙ එකස්මිං මගධරාජෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භත්ථියොනියං නිබ්බත්තිත්වා සබ්බසෙනො අහොසි හෙට්ඨා වණ්ණිකසදිසාය රූපසම්පත්තියා සමන්තාගතො. අථ නං “ලක්ඛණසම්පන්නො අය”න්ති සො රාජා මඬිගලහත්ථිං අකාසි. අට්ඨකස්මිං ඡණ්දිවසෙ සකලනගරං දෙවනගරං විය අලඬිකාරාපෙත්වා සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතං මඬිගලහත්ථිං අභිරුහිත්වා මහන්තෙන රාජානුභාවෙන නගරං පදක්ඛිණං අකාසි. මහාජනො තත්ථ තත්ථ යත්වා මඬිගලහත්ථිනො රූපසොභග්ගජ්ජත්තං සරීරං දිස්වා “අහො රූපං, අහො

ගති, අහො ලිළා, අහො ලක්ඛණසම්පත්ති, එවරුපො නාම සබ්බසෙනවරවාරණො චක්කවත්තිරඤ්ඤො අනුච්ඡවිකො”ති මඬගලහත්ථිමෙව වණ්ණෙසි.

රාජා මඬගලහත්ථිස්ස වණ්ණං සුත්වා සහිතුං අසක්කොන්තො උසුයං උජ්ජාදෙත්වා “අජ්ජෙව තං පබ්බතපාදෙ පාතෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති හත්ථාවරියං පක්කොසාපෙත්වා “කිත්ති කත්වා තයා අයං නාගො සික්ඛාපිතො”ති ආහ. “සුසික්ඛාපිතො, දෙවා”ති. “න සුසික්ඛිතො, දුසික්ඛිතො”ති. “සුසික්ඛිතො, දෙවා”ති. “යදි සුසික්ඛිතො, සක්ඛිස්සසි නං වෙපුල්ලපබ්බතමත්ථකං ආරොපෙතු”න්ති. “ආම, දෙවා”ති. “තෙන හි එහි”ති සයං ඔතරිත්වා හත්ථාවරියං ආරොපෙත්වා පබ්බතපාදං ගන්ත්වා හත්ථාවරියෙන හත්ථිපිට්ඨියං නිසිදිත්වා ව හත්ථිමිති වෙපුල්ලපබ්බතමත්ථකං ආරොපිතෙ සයම්පි අමච්චගණපරිවුතො පබ්බතමත්ථකං අහිරුහිත්වා හත්ථිං පපාතාහිමුඛං කාරෙත්වා “ත්වං ‘මයා එස සුසික්ඛාපිතො’ති වදෙසි, තීහියෙව තාව නං පාදෙහි යපෙහි”ති ආහ. හත්ථාවරියො පිට්ඨියං නිසිදිත්වා ව “හො තීහි පාදෙහි තිට්ඨා”ති හත්ථිස්ස පණ්ණිකාය සඤ්ඤං අදාසි, මහාසත්තො තථා අකාසි. පුන රාජා “ද්විති පුරිමපාදෙහියෙව යපෙහි”ති ආහ, මහාසත්තො ද්වෙ පච්ඡිමපාදෙ උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදෙහි අට්ඨාසි. “පච්ඡිමපාදෙහියෙවා”ති වුත්තෙපි ද්වෙ පුරිමපාදෙ උක්ඛිපිත්වා පච්ඡිමපාදෙහි අට්ඨාසි, “එකෙනා”ති වුත්තෙපි තයො පාදෙ උක්ඛිපිත්වා එකෙනෙව අට්ඨාසි. අට්ඨස්ස අපතනභාවං ඤාත්වා “සවෙ පහොසි, ආකාසෙ නං යපෙහි”ති ආහ.

ආචරියො චිත්තෙසි – “සකලජම්බුදීපෙ ඉමිනා සදිසො සුසික්ඛිතො හත්ථි නාම නත්ථි, නිස්සංසයං පනෙතං එස පපාතෙ පාතෙත්වා මාරෙතුකාමො භවිස්සති”ති. සො තස්ස කණ්ණමුලෙ මන්තෙසි “තාත, අයං රාජා තං පපාතෙ පාතෙත්වා මාරෙතුකාමො, න ත්වං එතස්ස අනුච්ඡවිකො. සවෙ තෙ ආකාසෙන ගන්තුං බලං අත්ථි, මං යථානිසිත්තංයෙව ආදාය වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා බාරාණසිං ගච්ඡා”ති. පුඤ්ඤද්දියා සමන්තාගතො මහාසත්තො තඬ්ඛණඤ්ඤෙව ආකාසෙ අට්ඨාසි. හත්ථාවරියො “මහාරාජ, අයං හත්ථි පුඤ්ඤද්දියා සමන්තාගතො, න තාදිසස්ස මන්දපුඤ්ඤස්ස දුබ්බද්ධිතො අනුච්ඡවිකො, පණ්ඩිතස්ස පුඤ්ඤසම්පන්නස්ස රඤ්ඤො අනුච්ඡවිකො, තාදිසා නාම මන්දපුඤ්ඤො එවරුපං වාහනං ලහිත්වා තස්ස ගුණං අජානන්තා තඤ්ඤෙව වාහනං අවසෙසඤ්ඤා යසසම්පත්තිං නාසෙන්තියෙවා”ති වත්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසිත්තොව ඉමං ගාථමාහ –

122.

“යසං ලද්ධාන දුම්මෙධො, අනත්ථං වරති අත්තනො;
අත්තනො ව පරෙසඤ්ඤා, හිංසාය පටිපජ්ජති”ති.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – මහාරාජ, තාදිසො දුම්මෙධො නිජ්ජඤ්ඤො පුග්ගලො පරිවාරසම්පත්තිං ලභිත්වා අත්තනො අනත්ථං වරති. කිංකාරණා? සො හි යසමදමත්තො කත්තඛ්ඛාකත්තඛ්ඛං අජානත්තො අත්තනො ච පරෙසඤ්ච හිංසාය පටිපජ්ජති. හිංසා වුවචති කිලමනං දුක්ඛුජ්ජාදනං, තදත්ථාය එව පටිපජ්ජතිති.

එවං ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “තිට්ඨ දානි ත්ව”න්ති වත්වා ආකාසෙ උජ්ජතිත්වා බාරාණසිනගරං ගන්ත්වා රාජඬ්ගණෙ ආකාසෙ අට්ඨාසි. සකලනගරං සඬ්ඛුහිත්වා “අම්භාකං රඤ්ඤො ආකාසෙන සෙතවරවාරණො ආගන්ත්වා රාජඬ්ගණෙ යීතො”ති එකකොලාභලං අහොසි. වෙගෙන රඤ්ඤොපි ආරොවෙසුං. රාජා නික්ඛමිත්වා “සවෙ මය්හං උපහොගත්ථාය ආගතොසි, භූමියං පතිට්ඨාහී”ති ආහ. බොධිසත්තො භූමියං පතිට්ඨාසි, ආවරියො ඔතරිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “කුතො ආගතොසි, තාතා”ති වුත්තෙ “රාජගහතො”ති වත්වා සබ්බං පවත්ති. ආරොවෙසි. රාජා “මනාපං තෙ, තාත, කතං ඉධාගච්ඡන්තෙනා”ති තුට්ඨහට්ඨො නගරං සජ්ජාපෙත්වා වාරණං මඬ්ගලහත්ථිට්ඨානෙ ය්පෙත්වා සකලරජ්ජං තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං බොධිසත්තස්ස අදාසි, එකං ආවරියස්ස, එකං අත්තනා අග්ගහෙසි. බොධිසත්තස්ස ආගතකාලතො පට්ඨායෙව පන රඤ්ඤො සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං හත්ථගතමෙව ජාතං. සො ජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා හුත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මගධරාජා දෙවදත්තො අහොසි, බාරාණසිරාජා සාරිපුත්තො, හත්ථාවරියො ආනන්දො, හත්ථි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[123] 3. නඬ්ගලීසජාතකවණ්ණනා

අසබ්බත්ථගාමී. වාවන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලාළදායිත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිර ධම්මං කථෙන්නො “ඉමස්මිං යානෙ ඉදං කථෙතඛ්ඛං, ඉමස්මිං යානෙ ඉදං න කථෙතඛ්ඛ”න්ති යුත්තායුත්තං න ජානාති, මඬ්ගලෙ අවමඬ්ගලං වදන්තො “තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති, සන්ධිසිඬ්ඝාටකෙසු චා”ති ඉදං අවමඬ්ගලං මඬ්ගලං කත්වා අනුමොදනං කථෙති. අවමඬ්ගලෙසු අනුමොදනං කරොන්තො “බහු දෙවා මනුස්සා ච, මඬ්ගලානි අවින්තයු”න්ති වත්වා “එවරූපානං මඬ්ගලානං සතම්පි සහස්සම්පි කාතුං සමත්ථා හොථා”ති වදති. අථෙකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු “ආවුසො, ලාළදායී යුත්තායුත්තං න ජානාති, සබ්බත්ථ අභාසිතඛ්ඛවාචං භාසති”ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුවජිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ලාළදායී ඉදානෙව දන්ධපරිසක්කනො

යුත්තායුත්තං න ජානාති, පුබ්බෙපි එවරුපො අහොසි, නිව්වං ලාළකොයෙව එසො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතාති සිප්පං වාවෙසි. තදා තෙසු මාණවෙසු එකො දන්ධපරිසක්කතො ලාළකො මාණවො ධම්මන්තෙවාසිකො හුත්වා සිප්පං උග්ගණ්හාති, දන්ධහාවෙන පන උග්ගණ්හිතුං න සක්කොති. බොධිසත්තස්ස පන උපකාරො හොති, දාසො විය සබ්බකිව්වාති කරොති. අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තො සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සයනෙ නිපත්තො තං මාණවං හත්ථපාදපිට්ඨිපරිකම්මාති කත්වා ගච්ඡන්තං ආහ “තාත, මඤ්චපාදෙ උපත්ථම්මහෙත්වා යාහී”ති. මාණවො එකං පාදං උපත්ථම්මහෙත්වා එකස්ස උපත්ථම්මහකං අලහන්තො අත්තතො උරුමිහි යපෙත්වා රත්තිං බෙපෙසි.

බොධිසත්තො පච්චුසසමයෙ උට්ඨාය තං දිස්වා “කිං, තාත, නිසින්තොසී”ති පුච්ඡි. “ආවරිය, එකස්ස මඤ්චපාදස්ස උපත්ථම්මහකං අලහන්තො උරුමිහි යපෙත්වා නිසින්තොමිහී”ති. බොධිසත්තො සංවිග්ගමානසො හුත්වා “අයං අති විය මය්හං උපකාරො, එත්තකානං පන මාණවකානං අත්තරෙ අයමෙව දන්ධො සිප්පං සික්ඛිතුං න සක්කොති, කථං නු බො අහං ඉමං පණ්ඩිතං කරෙය්‍ය”න්ති වින්තෙසි. අට්ඨකදිවසං “අත්ථෙකො උපායො, අහං ඉමං මාණවං දාරුඅත්ථාය පණ්ණත්ථාය ව වනං ගන්ත්වා ආගතං ‘අජ්ජ තෙ කිං දිට්ඨං, කිං කත’න්ති පුච්ඡස්සාමි. අට්ඨකදිවසං ‘ඉදං නාම අජ්ජ මයා දිට්ඨං, ඉදං කත’න්ති ආවික්ඛිස්සති. අට්ඨකදිවසං ‘තයා දිට්ඨඤ්ච කතඤ්ච කීදිස’න්ති පුච්ඡස්සාමි, සො ‘එවරුපං නාමා’ති උපමාය ව කාරණෙන ව කට්ඨෙස්සති. ඉති නං නවං නවං උපමඤ්ච කාරණඤ්ච කථාපෙත්වා ඉමිනා උපායෙන පණ්ඩිතං කරිස්සාමි”ති. සො තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත මාණව, ඉතො පට්ඨාය දාරුඅත්ථාය වා පණ්ණත්ථාය වා ගතට්ඨානෙ යං තෙ තත්ථ දිට්ඨං වා සුතං වා භුත්තං වා පීතං වා බාදිතං වා හොති, තං ආගන්ත්වා මය්හං ආරොවෙය්‍යාසී”ති ආහ.

සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා එකදිවසං මාණවෙහි සද්ධිං දාරුඅත්ථාය අරඤ්ඤං ගතො තත්ථ සප්පං දිස්වා ආගන්ත්වා “ආවරිය, සප්පො මෙ දිට්ඨො”ති ආරොවෙසි. “සප්පො නාම, තාත, කීදිසො හොති”ති? “සෙය්‍යථාපි නඨගලීසා”ති. “සාධු, තාත, මනාපා තෙ උපමා ආහටා, සප්පා නාම නඨගලීසසදිසාව හොත්ති”ති. අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තො “මාණවකෙන මනාපා උපමා ආහටා, සක්ඛිස්සාමි නං පණ්ඩිතං කාතු”න්ති වින්තෙසි. මාණවො පුත එකදිවසං අරඤ්ඤෙ හත්ථිං දිස්වා “හත්ථි මෙ ආවරිය දිට්ඨො”ති ආහ. “හත්ථි නාම, තාත, කීදිසො”ති? “සෙය්‍යථාපි,

නඬගලීසා”ති. බොධිසත්තො “හත්ථිස්ස සොණ්ඩා නඬගලීසසදිසා හොන්ති, දන්තාදයො එවරුපා ච එවරුපා ච. අයං පන බාලතාය විහජිත්වා කටෙතුං අසක්කොන්තො සොණ්ඩං සන්ධාය කටෙසි මඤ්ඤ”ති තුණ්හි අහොසි. අටෙකදිවසං නිමන්තනෙ උච්ඡුං ලහිත්වා “ආවරිය, අජ්ජ මයං උච්ඡු බාදිමහා”ති ආහ. “උච්ඡු නාම කිදිසො”ති චුත්තෙ “සෙය්‍යාථාපි නඬගලීසා”ති ආහ. ආවරියො “ථොකං පතිරුපං කාරණං කටෙසි”ති තුණ්හි ජාතො.

පුනෙකදිවසං නිමන්තනෙ එකච්චෙ මාණවා ගුළං දධිනා භුඤ්ජිංසු, එකච්චෙ ඛීරෙන. සො ආගන්ත්වා “ආවරිය, අජ්ජ මයං දධිනා ඛීරෙන ච භුඤ්ජිමහා”ති වත්වා “දධිඛීරං නාම කිදිසං හොති”ති චුත්තෙ “සෙය්‍යාථාපි නඬගලීසා”ති ආහ. ආවරියො “අයං මාණවො ‘සජ්ජො නඬගලීසසදිසො’ති කටෙන්නො තාව සුකථිතං කටෙසි, ‘හත්ථි නඬගලීසසදිසො’ති කටෙන්නෙනාපි සොණ්ඩං සන්ධාය ලෙසෙන කථිතං. ‘උච්ඡු නඬගලීසසදිස’න්ති කථනෙපි ලෙසො අත්ථි, ‘දධිඛීරානි පන නිච්චං පණ්ඩරානි පක්ඛිත්තභාජනසණ්ඨානානි’ති ඉධ සබ්බෙන සබ්බං උපමං න කටෙසි, න සක්කා ඉමං ලාළකං සික්ඛාපෙතු”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

123.

“අසබ්බත්ථගාමී වාචං, බාලො සබ්බත්ථ භාසති;
නායං දධිං වෙදි න නඬගලීසං, දධිජ්ජයං මඤ්ඤති නඬගලීස”න්ති.

තත්‍රායං සඬබ්බෙපත්ථො – යා වාචා ඔපම්මවසෙන සබ්බත්ථ න ගච්ඡති, තං අසබ්බත්ථගාමී වාචං බාලො දන්ධපුග්ගලො සබ්බත්ථ භාසති, “දධි නාම කිදිස”න්ති පුට්ඨොපි “සෙය්‍යාථාපි, නඬගලීසා”ති වදනෙව. එවං වදන්තො නායං දධිං වෙදි න නඬගලීසං. කිංකාරණා? දධිජ්ජයං මඤ්ඤති නඬගලීසං, යස්මා අයං දධිමිපි නඬගලීසමෙව මඤ්ඤති. අථ වා දධිති දධිමෙව, පයන්ති ඛීරං, දධි ච පයඤ්ච දධිජ්ජයං. යස්මා දධිඛීරානිපි අයං නඬගලීසමෙව මඤ්ඤති, එදිසො වායං බාලො, කිං ඉමිනාති අන්තෙවාසිකානං ධම්මකථං කටෙත්වා පරිබ්බයං දත්වා තං උය්‍යාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ලාළකමාණවො ලාඨදායී අහොසි, දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

නඬගලීසජාතකවණ්ණනා තතියා.

[124] 4. අම්බජාතකවණ්ණනා

වායමෙට්ඨ පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං වත්තසම්පන්නං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො වත්තසම්පන්නො අහොසි,

ආචරියුපජ්ඣායවත්තානි

පානීයපරිභෝජනීයඋපොසථාගාරජන්තාසරාදිවත්තානි ච සාධුකං කරොති,
 වුද්දසසු මහාවත්තෙසු අසිතිබන්ධකවත්තෙසු ච පරිපූරකාරියෙව හොති,
 විහාරං සම්මජ්ජති, පරිවෙණං විතක්කමාළකං විහාරමග්ගං සම්මජ්ජති,
 මනුස්සානං පානීයං දෙති. මනුස්සා තස්ස වත්තසම්පත්තියං පසිදිත්වා
 පඤ්චසතමත්තානි ධුවහත්තානි අදංසු, මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. තං
 නිස්සාය බහුතං ඵාසුචිභාරො ජාතො. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං
 සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු අත්තනො වත්තසම්පත්තියා
 මහත්තං ලාභසක්කාරං නිබ්බත්තෙසි, එතං එකං නිස්සාය බහුතං
 ඵාසුචිභාරො ජාතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි
 කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න,
 භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපායං භික්ඛු වත්තසම්පත්තො, පුබ්බෙපෙතං
 එකං නිස්සාය පඤ්ච ඉසිසතානි ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං අගන්ත්වා
 එතෙනෙව ආනිතඵලාඵලෙහි යාපෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො
 උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා
 පඤ්චසතඉසිපරිචාරො පබ්බතපාදෙ විහාසි. තදා භිමවත්තෙ චණ්ඩො
 නිදාසො අහොසි, තත්ථ තත්ථ පානීයානි ඡිජ්ජිංසු, තිරච්ඡානා පානීයං
 අලභමානා කිලමන්ති. අථ තෙසු තාපසෙසු එකො තාපසො තෙසං
 පිපාසදුක්ඛං දිස්වා එකං රුක්ඛං ඡින්දිත්වා දොණිං කත්වා පානීයං
 උස්සිඤ්චිත්වා දොණිං පූරෙත්වා තෙසං පානීයං අදාසි. බහුසු සන්තිපතිත්වා
 පානීයං පිවත්තෙසු තාපසස්ස ඵලාඵලත්ථාය ගමනොකාසො නාහොසි. සො
 නිරාභාරොපි පානීයං දෙතියෙව. මිගගණා විත්තෙසුං “අයං අම්භාකං
 පානීයං දෙන්නො ඵලාඵලත්ථාය ගන්තුං ඔකාසං න ලභති, නිරාභාරතාය
 අතිවිය කිලමති, හන්දමයං කතිකං කරොමා”ති. තෙ කතිකං අකංසු “ඉතො
 පට්ඨාය පානීයං පිවනත්ථාය ආගච්ඡන්නෙන අත්තනො බලානුරූපෙන
 ඵලාඵලං ගහෙත්වා ආගන්තබ්බ”න්ති. තෙ තතො පට්ඨාය එකෙකො
 තිරච්ඡානො අත්තනො අත්තනො බලානුරූපෙන මධුරමධුරානි
 අමබජමබුපනසාදීනිගහෙත්වා ආගච්ඡති. එකස්ස අත්ථාය ආහතං ඵලාඵලං
 අඛිඨතෙය්‍යසකට්ඨාරජ්ජමාණං අහොසි. පඤ්චසතතාපසා තදෙව
 පරිභුඤ්ජන්ති. අතිරෙකං ඡඩ්ඞිසිත්ථ.

බොධිසත්තො තං දිස්වා “එකං නාම වත්තසම්පන්නං නිස්සාය
 එත්තකානං තාපසානං ඵලාඵලත්ථාය අගන්ත්වා යාපනං උප්පන්නං, වීරියං
 නාම කාතබ්බමෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

124.

“වායමෙට්ඨ පුරිසො, න නිබ්බින්නදෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
 වායාමස්ස ඵලං පස්ස, භුත්තා අම්බා අනීතිහ”න්ති.

තත්‍රායං සඨබ්බෙපත්ථො - පණ්ඩිතො අත්තනො චත්තපුරණාදිකෙ කම්මස්මි. වායමෙථෙව, න උක්කණ්ඨෙය්‍යා. කිංකාරණා? වායාමස්ස නිජ්ඵලතාය අභාවතො. ඉති මහාසත්තො “වායාමො නාමෙස සඵලොව හොති”ති ඉසිගණං ආලපන්තො “වායාමස්ස ඵලං පස්සා”ති ආහ. කිදිසං? භුත්තා අම්බා අනීතිහං. තත්ථ අම්බාති දෙසනාමත්තං, තෙහි පන නානප්පකාරානි ඵලාඵලානි ආහතානි. තෙසු සම්පන්නතරානං උස්සන්නතරානං වා වසෙන “අම්බා”ති චුත්තං. යෙ ඉමෙහි පඤ්චහි ඉසිසතෙහි සයං අරඤ්ඤං අගන්ත්වා එකස්ස අත්ථාය ආනීතා අම්බා භුත්තා, ඉදං වායාමස්ස ඵලං. තඤ්ච ඛො පන අනීතිහං, “ඉති ආහ ඉති ආහා”ති ඵවං ඉතිහීතිහෙන ගහෙනබ්බං න හොති, පච්චක්ඛමෙව තං ඵලං පස්සාති. ඵවං මහාසත්තො ඉසිගණස්ස ඔවාදං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා චත්තසම්පන්නො තාපසො අයං හික්ඛු අහොසි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අම්බජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[125] 5. කටාහකජාතකවණ්ණනා

බහුමිපි සො විකත්ථෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං විකත්ථකහික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. තස්ස චත්ථු හෙට්ඨා කථිතසදිසමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො මහාවිහවො සෙට්ඨි අහොසි. තස්ස හරියා පුත්තං විජායි, දාසිපිස්ස තං දිවසඤ්ඤෙව පුත්තං විජායි. තෙ එකතොව වඩ්ඪිංසු. සෙට්ඨිපුත්තෙ ලෙඛං සික්ඛන්තෙ දාසොපිස්ස ඵලකං වහමානො ගන්ත්වා තෙනෙව සද්ධිං ලෙඛං සික්ඛි, ගණනං සික්ඛි, ද්වෙ තයො වොහාරෙ අකාසි. සො අනුක්කමෙන චචනකුසලො වොහාරකුසලො යුවා අභිරූපො අහොසි, නාමෙන කටාහෙකො නාම. සො සෙට්ඨිසරෙ හණ්ඩාගාරිකකම්මං කාරොන්තො චිත්තෙසි “න මං ඉමෙ සබ්බකාලං හණ්ඩාගාරිකකම්මං කාරෙස්සන්ති, කිඤ්චිදෙව දොසං දිස්වා තාලෙත්වා බන්ධිත්වා ලක්ඛණෙන අභිකෙත්වා දාසපරිභොගෙනපි පරිභුඤ්ජිස්සන්ති. පච්චන්තෙ ඛො පන සෙට්ඨිස්ස සභායකො සෙට්ඨි අත්ථි, යංනුනාහං සෙට්ඨිස්ස චචනෙන ලෙඛං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා ‘අහං සෙට්ඨිපුත්තො’ති චත්වා තං සෙට්ඨිං වඤ්චෙත්වා තස්ස ධීතරං ගහෙත්වා සුඛං වසෙය්‍ය”න්ති. සො සයමෙව පණ්ණං ගහෙත්වා “අහං අසුකං නාම මම පුත්තං තව සන්තිකං පහිණං, ආවාහවිවාහසම්බන්ධො නාම මය්හඤ්ච තයා, තුය්හඤ්ච මයා සද්ධිං පතිරූපො, තස්මා ත්වං ඉමස්ස දාරකස්ස අත්තනො ධීතරං දත්වා එතං තත්ථෙව වසාපෙහි, අහමිපි ඔකාසං ලහිත්වා ආගමිස්සාමි”ති ලිඛිත්වා සෙට්ඨිස්සෙව මුද්දිකාය ලඤ්ජෙත්වා යථාරූචිතං පරිබ්බයඤ්චෙව

ගන්ධවත්ථාදීනි ච ගහෙත්වා පච්චන්තං ගන්ත්වා සෙට්ඨිං දිස්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

අථ නං සෙට්ඨි “කුතො ආගතොසි, තාතා”ති පුච්ඡි. “බාරාණසිකො”ති. “කස්ස පුත්තොසි”ති? “බාරාණසිසෙට්ඨස්සා”ති. “කෙනත්ථෙතාගතොසි”ති? තස්මිං බණෙ කථාහකො “ඉදං දිස්වා ජානිස්සාමා”ති පණ්ණං අදාසි. සෙට්ඨි පණ්ණං වාචෙත්වා “ඉදානාහං ජීවාමි නාමා”ති තුට්ඨවිත්තො ධීතරං දත්වා පතිට්ඨාපෙසි. තස්ස පරිවාරො මහත්තො අහොසි. සො යාගුබ්ජ්ජකාදීසු වා වත්ථගන්ධාදීසු වා උපනීතෙසු “එවම්පි නාම යාගුං පචන්ති, එවං බ්ජ්ජකං, එවං හත්තං, අහො පච්චන්තවාසිකා නාමා”ති යාගුආදීනි ගරහති. “ඉමෙ පච්චන්තවාසිහාවෙනෙව අහතසාටකෙ වළඤ්ජිතං න ජානන්ති, ගන්ධෙ පිසිතං, පුජ්ජානි ගන්ථිතං න ජානන්ති”ති වත්ථකම්මන්තිකාදයො ගරහති.

බොධිසත්තොපි දාසං අපස්සන්තො “කථාහකො න දිස්සති, කහං ගතො, පරියෙසථ න”න්ති සමන්තා මනුස්සෙ පයොපෙසි. තෙසු එකො තත්ථ ගන්ත්වා තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා අත්තානං අජානාපෙත්වා ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසි. බොධිසත්තො තං පචන්තිං සුත්වා “අයුත්තං තෙන කතං, ගන්ත්වා නං ගහෙත්වා ආගච්ඡස්සාමි”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛමි. “සෙට්ඨි කිර පච්චන්තං ගච්ඡති”ති සබ්බත්ථ පාකටො ජාතො. කථාහකො “සෙට්ඨි කිර ආගච්ඡති”ති සුත්වා වින්තෙසි “න සො අඤ්ඤෙන කාරණෙන ආගච්ඡස්සති, මං නිස්සායෙවස්ස ආගමනෙන හවිතබ්බං. සථෙ පනාහං පලායිස්සාමි, පුත ආගන්තුං න සක්කා හවිස්සති. අත්ථි පනෙස උපායො. මම සාමිකස්ස පටිපථං ගන්ත්වා දාසකම්මං කත්වා තමෙව ආරාධෙස්සාමි”ති. සො තතො පට්ඨාය පරිසමජ්ඣෙ එවං භාසති “අඤ්ඤෙ බාලමනුස්සා අත්තතො බාලභාවෙන මාතාපිතුනං ගුණං අජානන්තා තෙසං භොජනවෙලාය අපවිතිකම්මං අකත්වා තෙහි සද්ධිංයෙව භුඤ්ජන්ති, මයං පන මාතාපිතුනං භොජනකාලෙ පටිග්ගහං උපනෙම, බෙළමල්ලකං උපනෙම, භාජනානි උපනෙම, පානීයම්පි බීජනිම්පි ගහෙත්වා උපතිට්ඨාමා”ති යාව සරීරවළඤ්ජනකාලෙ උදකකලසං ආදාය පටිච්ඡන්තට්ඨානගමනා සබ්බං දාසෙහි සාමිකානං කත්තබ්බකිව්චං පකාසෙසි.

සො එවං පරිසං උග්ගණ්ණාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස පච්චන්තසම්පං ආගතකාලෙ සසුරං අවොච “තාත, මම කිර පිතා තුම්භාකං දස්සනත්ථාය ආගච්ඡති, තුම්භෙ බාදනීයභොජනීයං පටියාදාපෙථ, අහං පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා පටිපථං ගමිස්සාමි”ති. සො “සාධු, තාතා”ති සම්පට්චිඡි. කථාහකො බහුං පණ්ණාකාරමාදාය මහත්තෙන පරිවාරෙන ගන්ත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා පණ්ණාකාරං අදාසි. බොධිසත්තොපි පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා පාතරාසකාලෙ බන්ධාවාරං

නිවාසෙත්වා සරිරවළඤ්ජනත්ථාය පටිච්ඡන්තට්ඨානං පාවිසි. කටාහකො අත්තනො පරිවාරං නිවත්තෙත්වා කලසං ආදාය බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා උදකකිච්චපරියොසානෙ පාදෙසු පතිත්වා “සාමි, අහං තුම්භාකං යත්තකං ඉච්ඡං, තත්තකං ධනං දස්සාමි, මා මෙ යසං අත්තරධාපයිත්වා”ති ආහ. බොධිසත්තො තස්ස වත්තසම්පදාය පසිදිත්වා “මා භායි, නත්ථි තෙ මම සන්තිකා අත්තරායො”ති සමස්සාසෙත්වා පච්චන්තනගරං පාවිසි. මහන්තො සක්කාරො අහොසි, කටාහකොපිස්ස නිරන්තරං දාසෙන කත්තබ්බකිච්චං කරොති. අථ නං එකාය වෙලාය සුඛනිසින්නං පච්චන්තසෙට්ඨි ආහ “මහාසෙට්ඨි, මයා තුම්භාකං පණ්ණං දිස්වාච තුම්භාකං පුත්තස්ස දාරිකා දින්නා”ති බොධිසත්තො කටාහකං පුත්තමෙව කත්වා තදනුච්ඡවිකං පියවචනං වත්වා සෙට්ඨිං තොසෙසි. තතො පට්ඨාය කටාහකස්ස මුඛං උල්ලොකෙතුං සමත්ථො නාම නාහොසි.

අටෙකදිවසං මහාසත්තො සෙට්ඨිධීතරං පක්කොසිත්වා “එහි, අම්ම, සීසෙ මෙ උභාකා විචිනාහි”ති වත්වා තං ආගන්ත්වා උභාකා ගහෙත්වා ධීතං පියවචනං වත්වා “කපෙහි, අම්ම, කච්චි තෙ මම පුත්තො සුඛදුක්ඛෙසු අප්පමත්තො, උහො ජනා සම්මොදමානා සමග්ගවාසං වසථා”ති පුච්ඡි. “තාත, මහාසෙට්ඨි තුම්භාකං පුත්තස්ස අඤ්ඤො දොසො නත්ථි, කෙවලං ආහාරං ගරහති”ති. “අම්ම, නිච්චකාලමෙස දුක්ඛසීලොච, අපිච තෙ අහං තස්ස මුඛබන්ධනමන්තං දස්සාමි, තං ත්වං සාධුකං උග්ගණ්හිත්වා මම පුත්තස්ස භොජනකාලෙ ගරහන්තස්ස උග්ගහිතනියාමෙනෙව පුරතො ධත්වා වදෙය්‍යාසි”ති ගාථං උග්ගණ්හාපෙත්වා කතිපාහං වසිත්වා බාරාණසිමෙව අගමාසි. කටාහකොපි බහුං බාදනීයභොජනීයං ආදාය අනුමග්ගං ගන්ත්වා බහුධනං දත්වා වන්දිත්වා නිවත්ති. සො බොධිසත්තස්ස ගතකාලතො පට්ඨාය අතිරෙකමානී අහොසි. සො එකදිවසං සෙට්ඨිධීතාය නානග්ගරසභොජනං උපනෙත්වා කටච්ඡුං ආදාය පරිච්ඡන්තියා භත්තං ගරහිතුං ආරහි. සෙට්ඨිධීතා බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ උග්ගහිතනියාමෙනෙව ඉමං ගාථමාහ —

125.

“බහුමිපි සො විකත්ථෙය්‍ය, අඤ්ඤං ජනපදං ගතො;
අත්වාගන්ත්වාන දුසෙය්‍ය, භුඤ්ජ භොගෙ කටාහකා”ති.

තත්ථ බහුමිපි සො විකත්ථෙය්‍ය, අඤ්ඤං ජනපදං ගතොති යො අත්තනො ජාතිභූමිතො අඤ්ඤං ජනපදං ගතො හොති, යත්ථස්ස ජාතිං න ජානන්ති, සො බහුමිපි විකත්ථෙය්‍ය, වම්භනවචනං වඤ්චනවචනං වදෙය්‍ය. අත්වාගන්ත්වාන දුසෙය්‍යාති ඉමං තාව වාරං සාමිකස්ස පටිපථං ගන්ත්වා දාසකිච්චස්ස කතත්තා කසාහි පහරිත්වා පිට්ඨිවම්මුප්පාටනතො ව ලක්ඛණාභනනතො ව මුත්තොසි. සථෙ අනාවාරං කරොසි, පුන අඤ්ඤස්මිං ආගමනවාරෙ තව සාමිකො අත්වාගන්ත්වාන දුසෙය්‍ය, ඉමං ගෙහං

අනුආගන්ත්වා කසාහිසානෙනි චෙව ලක්ඛණාභනනෙන ච ජාතිජ්ජකාසනෙන ච තං දූසෙය්‍ය උපහනෙය්‍ය. තස්මා ඉමං අනාවාරං පභාය භුඤ්ජ භොගෙ කටාහක, මා පච්ඡා අත්තනො දාසභාවං පාකටං කාරෙත්වා විජ්ජට්ඨාරී අහොසිති අයමෙත්ථ සෙට්ඨීනො අධිජ්ජායො.

සෙට්ඨීධීනා පන එතමත්ථං අජානන්ති උග්ගහිතනියාමෙන බ්‍යඤ්ජනමෙව පයිරුදාහාසි. කටාහකො “අද්ධා සෙට්ඨීනා මම කුලං ආවික්ඛිත්වා එතිස්සා සබ්බං කථිතං භවිස්සති” ති තනො පට්ඨාය පුන හත්තං ගරහිතුං න විසහි, නිහතමානො යථාලද්ධං භුඤ්ජිත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා කටාහකො විකත්ථකහික්ඛු අහොසි, බාරාණසිසෙට්ඨී පන අහමෙව අහොසි” ති.

කටාහකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[126] 6. අසිලක්ඛණජාතකවණ්ණනා

තට්ඨෙවකස්ස කල්‍යාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො අසිලක්ඛණපාඨකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර කම්මාරෙහි රඤ්ඤො අසීනං ආහටකාලෙ අසිං උපසිඬ්ඨිත්වා අසිලක්ඛණං උදාහරති. සො යෙසං හත්ථනො ලාභං ලභති, තෙසං අසිං “ලක්ඛණසම්පන්නො මඬිගලසංයුත්තො” ති වදති. යෙසං හත්ථනො ලාභං න ලභති, තෙසං අසිං “අවලක්ඛණො” ති ගරහති. අට්ඨකො කම්මාරො අසිං කත්වා කොසියං සුබ්‍රමං මරිචචුණ්ණං පක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො අසිං ආහරී. රාජා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා “අසිං වීමංසා” ති ආහ. බ්‍රාහ්මණස්ස අසිං ආකඩ්ඪිත්වා උපසිඬ්ඨස්ස මරිචචුණ්ණානි නාසං පවිසිත්වා බිපිතුකාමතං උජ්ජාදෙසුං. තස්ස බිපන්තස්ස නාසිකා අසිධාරාය පටිහතා ද්විධා ඡිජ්ජි. තස්සෙවං නාසිකාය ඡින්තනභාවො හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ පාකටො ජාතො. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, රඤ්ඤො කිර අසිලක්ඛණපාඨකො අසිං උපසිඬ්ඨස්සන්තො නාසිකං ඡින්දාපෙසි” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසිත්තා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව සො බ්‍රාහ්මණො අසිං උපසිඬ්ඨස්සන්තො නාසිකාෂෙදං පත්තො, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා” ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ තස්ස අසිලක්ඛණපාඨකො බ්‍රාහ්මණො අහොසිති සබ්බං පච්චුජ්ජන්තවත්ථුසදිසමෙව. රාජා පන තස්ස වෙජ්ජෙ දත්වා නාසිකාකොටිං ඵාසුකං කාරාපෙත්වා ලාබාය පටිනාසිකං කාරෙත්වා පුන තං උපට්ඨාකමෙව අකාසි. බාරාණසිරඤ්ඤො පන පුත්තො නත්ථී, එකා ධීනා චෙව භාගිනෙය්‍යා ච අහෙසුං. සො උහොපි තෙ අත්තනො සන්නිකෙයෙව

වඩ්ඪාපෙසි. තෙ එකතො වඩ්ඪන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිබද්ධවිත්තා අගෙසුං. රාජාපි අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා “මය්හං භාගිනෙයොයාපි ඉමස්ස රජ්ජස්ස සාමිකොව, ධීතරං එතස්සෙව දත්වා අභිසෙකමස්ස කරොමි”ති වත්වා පුත වින්තෙසි “මය්හං භාගිනෙයොයා සබ්බොපි ඤාතකොයෙව, එතස්ස අඤ්ඤං රාජධීතරං ආනෙත්වා අභිසෙකං කත්වා ධීතරං අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො දස්සාමි, එවං නො ඤාතකා බහු භවිස්සන්ති, ද්වින්තමිපි රජ්ජානං මයමෙව සාමිකා භවිස්සාමා”ති. සො අමච්චෙහි සද්ධිං සම්මන්තෙත්වා “උභොපෙනෙ විසුං කාතුං වට්ටති”ති භාගිනෙයො අඤ්ඤස්මිං නිවෙසනෙ, ධීතරං අඤ්ඤස්මිං වාසෙසි.

තෙ සොළසවස්සුද්දෙසිකභාවං පත්තා අතිවිය පටිබද්ධවිත්තා අගෙසුං. රාජකුමාරො “කෙන නු බො උපායෙන මාතුලධීතරං රාජගෙහා නිහරාපෙනුං සක්කා භවෙයා”ති වින්තෙත්තො “අත්ථෙකො උපායො”ති මහාඉක්කණ්ණිකං පක්කොසාපෙත්වා තස්සා සහස්සභණ්ඩිකං දත්වා “කිං මයා කත්තබ්බ”න්ති චුත්තෙ “අම්ම, තයි කරොන්තියා අනිජ්චත්ති නාම නත්ථි, කිඤ්චිදෙව කාරණං වත්වා යථා මම මාතුලො රාජා ධීතරං අන්තොගෙහා නිහරාපෙති, තථා කරොහි”ති ආහ. සාධු, සාමි, අහං රාජානං උපසඬ්ඨකමිත්වා එවං වක්ඛාමි “දෙව, රාජධීතාය උපරි කාළකණ්ණි අත්ථි, එත්තකං කාලං නිවත්තිත්වා ඔලොකෙත්තොපි නත්ථි, අහං රාජධීතරං අසුකදිවසෙ නාම රථං ආරොපෙත්වා බහුආවුධහත්ථෙ පුරිසෙ ආදාය මහන්තෙන පරිවාරෙන සුසානං ගන්ත්වා මණ්ඩලපීඨිකාය හෙට්ඨාමඤ්චෙ මතමනුස්සං නිපජ්ජාපෙත්වා උපරිමඤ්චෙ රාජධීතරං ය්පෙත්වා ගන්ධොදකසටානං අට්ඨත්තරසතෙන ත්භාපෙත්වා කාළකණ්ණිං පවාහෙස්සාමි”ති එවං වත්වා රාජධීතරං සුසානං නෙස්සාමි, ත්වං අම්භාකං තත්ථ ගමනදිවසෙ අම්භෙහි පුරෙතරමෙව ථොකං මරිචවුණ්ණං ආදාය ආවුධහත්ථෙහි අත්තනො මනුස්සෙහි පරිචුතො රථං අභිරුය්හ සුසානං ගන්ත්වා රථං සුසානද්වාරෙ එකපදෙසෙ ය්පෙත්වා ආවුධහත්ථෙ මනුස්සෙ සුසානවනං පෙසෙත්වා සයං සුසානෙ මණ්ඩලපීඨිකං පසාරෙත්වා මතකො විය පටිකුජ්ජො හුත්වා නිපජ්ජ. අහං තත්ථ ආගන්ත්වා තව උපරි මඤ්චකං අත්ථරිත්වා රාජධීතරං උක්ඛිපිත්වා මඤ්චෙ සයාපෙස්සාමි, ත්වං තස්මිං බණ්ණ මරිචවුණ්ණං නාසිකාය පක්ඛිපිත්වා ද්වෙ තයො වාරෙ බිපෙයාසි. තයා බිපිතකාලෙ මයං රාජධීතරං පහාය පලායිස්සාම. අථ ත්වං රාජධීතරං සීසං ත්භාපෙත්වා සයම්පි සීසං ත්භායිත්වා තං ආදාය අත්තනො නිවෙසනං ගච්ඡෙයාසිති. සො “සාධු සුන්දරො උපායො”ති සම්පට්චිණ්.

සාපි ගන්ත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙසි, රාජාපි සම්පට්චිණ්. රාජධීතායපි තං අන්තරං ආචික්ඛි, සාපි සම්පට්චිණ්. සා නික්ඛමනදිවසෙ කුමාරස්ස සඤ්ඤං දත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන සුසානං ගච්ඡන්ති ආරක්ඛමනුස්සානං භයජනනත්ථං ආහ - “මයා රාජධීතාය මඤ්චෙ ය්පිතකාලෙ හෙට්ඨාමඤ්චෙ මතපුරිසො බිපිස්සති, බිපිත්වා ව හෙට්ඨාමඤ්චො

නික්කමිත්වා යං පටිමං පස්සිස්සති, තමෙව ගහෙස්සති, අප්පමත්තා භවෙය්‍යාපා”ති. රාජකුමාරො පුරෙතරං ගන්ත්වා චුත්තනයෙනෙව තත්ථ නිපජ්ජි. මහාඉක්කණිකා රාජධිතරං උක්ඛිපිත්වා මණ්ඩලපීඨිකායානං ගච්ඡන්ති “මා භාගී”ති සඤ්ඤාපෙත්වා මඤ්ඤෙ යපෙසි. තස්මිං ඛණෙ කුමාරො මරිචචුණ්ණං නාසාය පක්ඛිපිත්වා බිපි. තෙන බිපිතමත්තෙයෙව මහාඉක්කණිකා රාජධිතරං පභාය මහාරචං රචමානා සබ්බපට්ඨං පලායි, තස්සා පලාතකාලතො පට්ඨාය එකොපි යාතුං සමත්ථො නාම නාභොසි, ගහිතගහිතානි ආවුධානි ඡඩ්ඛෙත්වා සබ්බෙ පලායිංසු. කුමාරො යථාසම්මන්තිතං සබ්බං කත්වා රාජධිතරං ආදාය අත්තනො නිවෙසනං අගමාසි.

ඉක්කණිකා ගන්ත්වා තං කාරණං රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “පකතියාපි සා මයා තස්සෙවත්ථාය පුට්ඨා, පායාසෙ ඡඩ්ඛිතසජ්ජි විය ජාත”න්ති සම්පට්ඨිජිත්වා අපරභාගෙ භාගිනෙය්‍යස්ස රජ්ජං දත්වා ධිතරං මහාදෙවිං කාරෙසි. සො තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසමානො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සොපි අසිලක්කණපායකො තස්සෙව උපට්ඨාකො අභොසි. තස්සෙකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ආගන්ත්වා පටිසුරියං යත්වා උපට්ඨහත්තස්ස ලාබා විලීයි, පටිනාසිකා භූමියං පති. සො ලජ්ජාය අධොමුඛො අට්ඨාසි. අථ නං රාජා පරිභසන්තො “ආචරිය, මා චිත්තයිත්ථ, බිපිතං නාම එකස්ස කල්‍යාණං හොති, එකස්ස පාපකං. තුම්හෙහි බිපිතෙන නාසිකා ඡිජ්ජියිත්ථ, මයං පන බිපන්තා මාතුලධිතරං ලහිත්වා රජ්ජං පාපුණ්ණිහා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

126.

“තථෙවෙකස්ස කල්‍යාණං, තථෙවෙකස්ස පාපකං;
තස්මා සබ්බං න කල්‍යාණං, සබ්බං වාපි න පාපක”න්ති.

තත්ථ තථෙවෙකස්සාති තදෙවෙකස්ස. අයමෙව වා පායො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො.

ඉති සො ඉමාය ගාථාය තං කාරණං ආහරිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමාය දෙසනාය ලොකසම්මතානං කල්‍යාණපාපකානං අනෙකංසිකභාවං පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා අසිලක්කණපායකොව එතරහි අසිලක්කණපායකො, භාගිනෙය්‍යරාජා පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

අසිලක්කණජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[127] 7. කලණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා

තෙ දෙසා තානි වත්ථුනීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං විකත්ථකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තත්ථ ද්වෙපි වත්ථුනි කටාහකජාතකසදිසානෙව.

ඉධ පනෙස බාරාණසිසෙට්ඨිනො දාසො කලණ්ඩුකො නාම අභොසි. තස්ස පලායිත්වා පච්චන්තවාසිසෙට්ඨිනො ධීතරං ගහෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන වසනකාලෙ බාරාණසිසෙට්ඨි පරියෙසාපෙත්වාපි තස්ස ගතට්ඨානං අජානන්තො “ගච්ඡ, කලණ්ඩුකං පරියෙසා”ති අත්තනා පුට්ඨං සුකපොතකං පෙසෙසි. සුකපොතකො ඉතො විතො ච විචරන්තො තං නගරං පාපුණ්. තස්මිඤ්ච කාලෙ කලණ්ඩුකො නදීකීළං කිළිතුකාමො බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනඤ්චෙව බාදනියභොජනියානි ච ගාභාපෙත්වා නදිං ගන්ත්වා සෙට්ඨිධීතාය සද්ධිං නාවං ආරුශ්භ උදකෙ කීළති. තස්මිඤ්ච පදෙසෙ නදීකීළං කීළන්තා ඉස්සරජාතිකා තිබ්බභෙසජ්ජපරිභාවිතං බීරං පිචන්ති, තෙන තෙසං දිවසභාගමිපි උදකෙ කීළන්තානං සීතං න බාධති. අයං පන කලණ්ඩුකො බීරගණ්ඩුසං ගහෙත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා තං බීරං නුට්ඨුහති. නුට්ඨුහන්තොපි උදකෙ අනුට්ඨුහිත්වා සෙට්ඨිධීතාය සීසෙ නුට්ඨුහති. සුකපොතකොපි නදීතීරං ගන්ත්වා එකිස්සා උදුම්බරසාධාය නිසිදිත්වා ඔලොකෙත්වා කලණ්ඩුකං සඤ්ජානිත්වා සෙට්ඨිධීතාය සීසෙ නුට්ඨුහන්තං දිස්වා “අරෙ, කලණ්ඩුක දාස, අත්තනො ජාතිඤ්ච වසනට්ඨානඤ්ච අනුස්සර, බීරගණ්ඩුසං ගහෙත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා ජාතිසම්පන්නාය සුඛසංවඩ්ඪාය සෙට්ඨිධීතාය සීසෙ මා නුට්ඨුහි, අත්තනො පමාණං න ජානාසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

127.

“තෙ දෙසා තානි වත්ථුනි, අහඤ්ච වනගොවරො;
අනුච්චිව බො තං ගණ්භෙය්‍යං, පිච බීරං කලණ්ඩුකා”ති.

තත්ථ තෙ දෙසා තානි වත්ථුනීති මාතුකුච්ඡිං සන්ධාය වදති. අයමෙත්ථාධිජ්ජායො – යත්ථ තෙ වසිතං, න තෙ ඛත්තියධීතාදීනං කුච්ඡිදෙසා. යත්ථ වාසි පතිට්ඨිතො, න තානි ඛත්තියධීතාදීනං කුච්ඡිවත්ථුනි. අථ බො දාසිකුච්ඡියං ත්වං වසි චෙව පතිට්ඨිතො වානි. අහඤ්ච වනගොවරොති තිරච්ඡානභූතොපි එතමත්ථං ජානාමීති දීපෙති. අනුච්චිව බො තං ගණ්භෙය්‍යන්ති එවං අනාවාරං වරමානං මයා ගන්ත්වා ආරොචිතෙ අනුච්චිව ජානිත්වා තව සාමිකා තාලෙත්වා චෙව ලක්ඛණාහතඤ්ච කත්වා තං ගණ්භෙය්‍යං, ගහෙත්වා ගමිස්සන්ති, තස්මා අත්තනො පමාණං ඤත්වා සෙට්ඨිධීතාය සීසෙ අනුට්ඨුහිත්වා පිච බීරං. කලණ්ඩුකාති තං නාමෙනාලපති.

කලණ්ඩුකොපි සුවපොතකං සඤ්ජානිත්වා “මං පාකටං කරෙය්‍යා”ති භයෙන “එහි, සාමී, කදා ආගතොසි”ති ආහ. සුකො “න එස මං භික්‍ෂාමනාය පක්කොසති, ගීවං පන මෙ වට්ටෙත්වා මාරෙතුකාමො”ති ඤත්වා “න මෙ තයා අත්ථො”ති තතො උප්පතිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා යථාදිට්ඨං සෙට්ඨිනො විත්ථාරෙන කථෙසි. සෙට්ඨි “අයුත්තං තෙන කත”න්ති වත්වා ගන්ත්වා තස්ස ආණං කාරෙත්වා බාරාණසිමෙව නං ආනෙත්වා දාසපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කලණ්ඩුකො අයං භික්ඛු අභොසි, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

කලණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[128] 8. බ්ලාරවතජාතකවණ්ණනා

යො වෙ ධම්මං ධජං කත්වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුභකභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. තදා හි සත්ථා තස්ස කුභකභාවෙ ආරොචිතෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුභකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො මුසිකයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වුඩ්ඪිමන්වාය මහාසරීරො සුකරච්ඡාපකසදිසො හුත්වා අනෙකසතමුසිකාහි පරිවුතො අරඤ්ඤෙ විහරති. අථෙකො සිඬ්ඨගාලො ඉතො විතො ව විවරන්තො තං මුසිකයුථං දිස්වා “ඉමා මුසිකා වඤ්චෙත්වා බාදිස්සාමී”ති වින්තෙත්වා මුසිකානං ආසයස්ස අවිදුරෙ සුරියාහිමුබො වාතං පිචන්තො එකෙන පාදෙන අට්ඨාසි. බොධිසත්තො ගොචරාය වරමානො තං දිස්වා “සීලවා එසො හවිස්සති”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හන්තෙ, ත්වං කො නාමො”ති පුච්ඡි. “ධම්මිකො නාමා”ති. “චත්තාරො පාදෙ භූමියං අයථෙත්වා කස්මා එකෙනෙව යීතොසි”ති. “මයි චත්තාරො පාදෙ පථවියං යථෙත්තෙ පථවී වහිතුං න සක්කොති, තස්මා එකෙනෙව තිට්ඨාමී”ති. “මුබං විවරිත්වා කස්මා යීතොසි”ති? “මයං අඤ්ඤං න භක්ඛයාම, වාතමෙව භක්ඛයාමා”ති. “අථ කස්මා සුරියාහිමුබො තිට්ඨසි”ති? “සුරියං නමස්සාමී”ති. බොධිසත්තො තස්ස වචනං සුත්වා “සීලවා එසො හවිස්සති”ති තතො පට්ඨාය මුසිකගණෙන සද්ධිං සායං පාතං තස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති.

අථස්ස උපට්ඨානං කත්වා ගමනකාලෙ සිඬ්ඨගාලො සබ්බපච්ඡිමං මුසිකං ගහෙත්වා මංසං බාදිත්වා අජ්ඣොහරිත්වා මුබං පුඤ්ජිත්වා තිට්ඨති. අනුපුබ්බෙන මුසිකගණො තනුකො ජාතො. මුසිකා “පුබ්බෙ අම්භාකං අයං ආසයො නප්පහොති, නිරන්තරා තිට්ඨාම. ඉදානි සිලීලා, එවම්පි ආසයො න පුරතෙව, කිං නු බො එත”න්ති බොධිසත්තස්ස තං පචන්තිං ආරොචෙසුං.

බොධිසත්තො “කෙන නු බො කාරණෙන මුසිකා තනුත්තං ගතා”ති වින්තෙත්තො සිඬගාලෙ ආසඬ්ඤාං යපෙත්වා “විමංසිස්සාමි න”න්ති උපට්ඨානකාලෙ සෙසමුසිකා පුරතො කත්වා සයං පච්ඡතො අහොසි. සිඬගාලො තස්ස උපරි පක්ඛන්දි, බොධිසත්තො අත්තතො ගහණත්ථාය තං පක්ඛන්දන්තං දිස්වා නිවත්තිත්වා “හො සිඬගාල, ඉදං තෙ වතසමාදානං න ධම්මසුධම්මතාය, පරෙසං පන විහිංසනත්ථාය ධම්මං ධජං කත්වා වරසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

128.

“යො වෙ ධම්මං ධජං කත්වා, නිගුළ්භො පාපමාවරො;
විස්සාසයිත්වා භූතානි, බිළාරං නාම තං වත”න්ති.

තත්ථ යො වෙති ඛත්තියාදීසු යො කොච්ඡෙව. ධම්මං ධජං කත්වාති දසකුසලකම්මපට්ඨමං ධජං කරිත්වා, කූටං කරොත්තො විය උස්සාපෙත්වා දස්සෙත්තොති අත්ථො. විස්සාසයිත්වාති “සිලවා අය”න්ති සඤ්ඤාය සඤ්ජාතවිස්සාසානි කත්වා. බිළාරං නාම තං වතන්ති තං ඵලං ධම්මං ධජං කත්වා රහො පාපානි කරොත්තස්ස වතං කෙරාට්ඨකවතං නාම හොතීති අත්ථො.

මුසිකරාජා කට්ඨන්තොව උප්පතිත්වා තස්ස ගීවායං පතිත්වා හනුකස්ස හෙට්ඨා අත්තොගලනාලියං ඩංසිත්වා ගලනාලිං ඵාලෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. මුසිකගණො නිවත්තිත්වා සිඬගාලං “මුරු මුරු”ති බාදිත්වා අගමාසි. පට්ඨාගතොව කිරස්ස මංසං ලභිංසු, පච්ඡා ආගතා න ලභිංසු. තතො පට්ඨාය මුසිකගණො නිබ්භයො ජාතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬගාලො කුහකභික්ඛු අහොසි, මුසිකරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බිළාරවතජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[129] 9. අග්ගිකභාරද්වාජජාතකවණ්ණනා

නායං සිඬා පුඤ්ඤභෙතුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කුහකඤ්ඤෙව භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

අතීතස්මිඤ්ඨි බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො මුසිකරාජා හුත්වා අරඤ්ඤෙව සති. අට්ඨකො සිඬගාලො දවඩාහෙ උට්ඨිතෙ පලායිතුං අසක්කොත්තො එකස්මිං රුක්ඛෙ සීසං ආභවිව අට්ඨාසි. තස්ස සකලසරීරෙ ලොමානි කුඩාසිංසු, රුක්ඛං ආභවිව ධීතට්ඨානෙ පන මත්ථකෙ වුළා විය ථොකානි ලොමානි අට්ඨංසු. සො එකදිවසං සොණ්ඩියං පානියං පිවන්තො ඡායං ඔලොකෙත්තො වුළං දිස්වා “උප්පන්නං දානි මෙ භණ්ඩමුල”න්ති අරඤ්ඤෙව විවරන්තො තං මුසිකාදරිං

දිස්වා “ඉමා මුසිකා වඤ්චෙත්වා බාදිස්සාමි”ති හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව අවිදුරෙ අට්ඨාසි. අථ නං බොධිසත්තො ගොචරාය වරත්තො දිස්වා “සිලවා අය”න්ති සඤ්ඤාය උපසඨකමිත්වා “ත්වං කින්නාමොසි”ති පුච්ඡි. “අහං අග්ගිකභාරද්වාජො නාමා”ති. “අථ කස්මා ආගතොසි”ති? “තුම්භාකං රක්ඛනත්ථායා”ති. “කින්නි කත්වා අම්භෙ රක්ඛිස්සසි”ති? “අහං අභිගුට්ඨගණනං නාම ජානාමි, තුම්භාකං පාතොව නික්ඛමිත්වා ගොචරාය ගමනකාලෙ ‘එත්තකා’ති ගණෙත්වා පච්චාගමනකාලෙපි ගණෙස්සාමි, එවං සායං පාතං ගණෙත්තො රක්ඛිස්සාමි”ති. “තෙන හි රක්ඛ මාතුලා”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා නික්ඛමනකාලෙ “එකො ද්වෙ තයො”ති ගණෙත්වා පච්චාගමනකාලෙපි තට්ඨෙව ගණෙත්වා සබ්බපච්ඡිමං ගහෙත්වා බාදති. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

ඉධ පන මුසිකරාජා නිවත්තිත්වා යිතො “හො අග්ගිකභාරද්වාජ, නායං තව ධම්මසුධම්මතාය මත්ථකෙ චූළා යපිතා, කුච්ඡිකාරණා පන යපිතා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

129.

“නායං සිඛා පුඤ්ඤහෙතු, සාසහෙතු අයං සිඛා;
නාගුට්ඨිගණනං යාති, අලං තෙ භොතු අග්ගිකා”ති.

තත්ථ නාගුට්ඨිගණනං යාතිති “අභිගුට්ඨිගණනා”ති අභිගුට්ඨිගණනා චූචිචති, අයං මුසිකගණො අභිගුට්ඨිගණනං න ගච්ඡති න උපෙති න පුරෙති, පරික්ඛයං ගච්ඡතිති අත්ථො. අලං තෙ භොතු අග්ගිකාති සිඬිගාලං නාමෙන ආලපන්තො ආහ. එත්තාවතා තෙ අලං භොතු, න ඉතො පරං මුසිකෙ බාදිස්සසි. අම්භෙහි වා තයා සද්ධිං සංවාසො අලං භොතු, න මයං ඉදානි තයා සද්ධිං වසිස්සාමාතිපි අත්ථො. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සිඬිගාලො අයං භික්ඛු අහොසි, මුසිකරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අග්ගිකභාරද්වාජජාතකවණ්ණනා නවමා.

[130] 10. කොසියජාතකවණ්ණනා

යථා වාචා ව භුඤ්ජස්සුති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං සාවත්ථීයං මාතුගාමං ආරබ්භ කට්ඨසි. සා කිරෙකස්ස සද්ධාසම්පන්නස්ස උපාසකබ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රාහ්මණී දුස්සිලා පාපධම්මා රත්තිං අනිවරිත්වා දිවා කිඤ්චි කම්මං අකත්වා ගිලානාලයං දස්සෙත්වා නිත්ථුනමානා නිපජ්ජති. අථ නං බ්‍රාහ්මණො “කිං තෙ හද්දෙ අථාසුක”න්ති පුච්ඡි. “වාතා මෙ විජ්ඣන්ති”ති. “අථ කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “සිනිද්ධමධුරානි පණිතපණිතානි යාගුහත්තතෙලාදිති”ති. බ්‍රාහ්මණො යං යං සා ඉච්ඡති, තං තං ආහරිත්වා දෙති, දාසො විය සබ්බකිච්චානි කරොති. සා පන බ්‍රාහ්මණස්ස

ගෙහං පවිට්ඨකාලෙ නිපජ්ජති, බහි නික්ඛන්තකාලෙ ජාරෙහි සද්ධිං විනිනාමෙති.

අථ බ්‍රාහ්මණො “ඉමිස්සා සරීරෙ විජ්ඣනවාතානං පරියන්තො න පඤ්ඤායතී”ති එකදිවසං ගන්ධමාලාදීනි ආදාය ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා “කිං, බ්‍රාහ්මණ, න පඤ්ඤායසී”ති චුත්තෙ “හත්තෙ, බ්‍රාහ්මණියා කීර මෙ සරීරෙ වාතා විජ්ඣන්ති, ස්වාහං තස්සා සප්පිතෙලාදීනි වෙව පණිතපණිතභොජනානි ච පරියෙසාමි, සරීරමස්සා සනං විජ්ජසන්නච්ඡව්වණ්ණං ජාතං, වාතරොගස්ස පන පරියන්තො න පඤ්ඤායති. අහං තං පටිජග්ගන්තොව ඉධාගමනස්ස ඔකාසං න ලභාමි”ති ආහ. සත්ථා බ්‍රාහ්මණියා පාපභාවං ඤත්වා “බ්‍රාහ්මණ, ‘එවං නිපන්නස්ස මාතුගාමස්ස රොගෙ අවුපසමන්තෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච භෙසජ්ජං කාතුං වට්ටතී’ති පුබ්බෙපි තෙ පණ්ඩිතෙහි කථිතං, භවසඬ්ඛෙපගතත්තා පන න සල්ලක්ඛෙසී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො අහොසි. එකසතරාජධානියු බත්තියකුමාරා ච බ්‍රාහ්මණකුමාරා ච යෙභුයොන තස්සෙව සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්ති. අට්ඨකො ජනපදවාසී බ්‍රාහ්මණමාණවො බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ අට්ඨාරස ච විජ්ජාට්ඨානානි උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසියංයෙව කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා දිවසෙ දිවසෙ ද්වන්තික්ඛත්තුං බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡති. තස්ස බ්‍රාහ්මණී දුස්සිලා අහොසි පාපධම්මාති සබ්බං පච්චුජ්ජන්නවත්ථුසදිසමෙව.

බොධිසත්තො පන “ඉමිනා කාරණෙන ඔවාදගහණාය ඔකාසං න ලභාමි”ති චුත්තෙ “සා මාණවිකා ඉමං වඤ්චෙත්වා නිපජ්ජතී”ති ඤත්වා “තස්සා රොගානුච්ඡවිකං භෙසජ්ජං ආචික්ඛිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා ආහ “තාත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය තස්සා සප්පිබ්රසාදීනි මා අදාසි, ගොමුත්තෙ පන පඤ්චපණ්ණානි ඵලාදීනි ච පක්ඛිපිත්වා කොට්ටෙත්වා නවතම්බලොභභාජනෙ පක්ඛිපිත්වා ලොභගන්ධං ගාභාපෙත්වා රජ්ජුං වා යොත්තං වා රුක්ඛං වා ලතං වා ගහෙත්වා ‘ඉදං තෙ රොගස්ස අනුච්ඡවිකභෙසජ්ජං, ඉදං වා පිව, උට්ඨාය වා තයා භුත්තභත්තස්ස අනුච්ඡවිකං කම්මං කරොහී”ති වත්වා ඉමං ගාථං වදෙය්‍යාසි. “සවෙ භෙසජ්ජං න පිවති, අථ නං රජ්ජුයා වා යොත්තෙන වා රුක්ඛෙන වා ලතාය වා කතිවි පහාරෙ පහරිත්වා කෙසෙසු ගහෙත්වා ආකඬ්ඪිත්වා කප්පරෙන පොට්ඨය්‍යාසි, සා තඬ්ඬණඤ්ඤෙව උට්ඨාය කම්මං කරිස්සතී”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා චුත්තනියාමෙනෙව භෙසජ්ජං කත්වා “හද්දෙ,

ඉමං හෙසජ්ජං පිචා”ති ආහ. “කෙන තෙ ඉදං ආචික්ඛිත”න්ති? “ආචරියෙන, හද්දෙ”ති. “අපනෙහි තං, න පිට්ඨසාමී”ති. මාණවො “න ත්වං අත්තනො රුචියා පිට්ඨසසී”ති රජ්ජුං ගහෙත්වා “අත්තනො රොගස්ස අනුච්ඡවිකං හෙසජ්ජං වා පිච, යාගුහත්තානුච්ඡවිකං කම්මං වා කරොහී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

130.

“යථාචාචා ච භුඤ්ජස්සු, යථාභුත්තඤ්ච බ්‍යාහර;
උභයං තෙ න සමෙති, වාචා භුත්තඤ්ච කොසියෙ”ති.

තත්ථ යථාචාචා ච භුඤ්ජස්සුති යථා තෙ වාචා, තථා භුඤ්ජස්සු, “වාතා මෙ විජ්ඣන්ති”ති වාචාය අනුච්ඡවිකමෙව කත්වා භුඤ්ජස්සුති අත්ථො. “යථාචාචං වා”තිපි පාඨො යුජ්ජති, “යථාචාචායා”තිපි පඨන්ති, සබ්බත්ථ අයමෙව අත්ථො. යථාභුත්තඤ්ච බ්‍යාහරාති යං යථා තෙ භුත්තං, තස්ස අනුච්ඡවිකමෙව බ්‍යාහර, “අරොගමිහී”ති වත්වා ගෙහෙ කත්තබ්බං කරොසීති අත්ථො. “යථාභුතඤ්චා”තිපි පාඨො, අථ වා අරොගමිහීති යථාභුතමෙව වත්වා කම්මං කරොහීති අත්ථො. උභයං තෙ න සමෙති, වාචාභුත්තඤ්ච කොසියෙති යා ච තෙ අයං වාචා “වාතා මං විජ්ඣන්ති”ති යඤ්ච තෙ ඉදං පණිතභොජනං භුත්තං, ඉදං උභයමිපි තුය්හං න සමෙති, තස්මා උට්ඨාය කම්මං කරොහී. “කොසියෙ”ති තං ගොත්තෙනාලපති.

එවං චුත්තෙ කොසියබ්‍රාහ්මණධිතා “ආචරියෙන උස්සුක්කං ආපන්නකාලතො පට්ඨාය න සක්කා මයා එස වඤ්චෙතුං, උට්ඨාය කම්මං කරිස්සාමී”ති උට්ඨාය කම්මං අකාසී. “ආචරියෙන මෙ දුස්සීලභාවො ඤාතො, ඉදානි න සක්කා ඉතො පට්ඨාය පුන ඵවරූපං කාතු”න්ති ආචරියෙ ගාරවෙන පාපකම්මතොපි විරමිත්වා සීලවතී අහොසී. සාපි බ්‍රාහ්මණී “සම්මාසම්බුද්ධෙන කිරමිහි ඤාතා”ති සත්ථරිපි ගාරවෙන න පුන අනාවාරං අකාසී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා ජයම්පතිකා ඉදානි ජයම්පතිකාව, ආචරියො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

කොසියජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුසනාළිවග්ගො තෙරසමො.

තස්සුද්දානං —

කුසනාළි ච දුම්මෙධං, නඬිගලීසම්බකටාහං;
අසීලක්ඛණකලණ්ඩුකං, බිළාරග්ගිකකොසියන්ති.

14. අසම්පදානවග්ගො

[131] 1. අසම්පදානජාතකවග්ගො

අසම්පදානෙන නිරිතරස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො දෙවදත්තො, අකතඤ්ඤා තථාගතස්ස ගුණං න ජානාති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො අකතඤ්ඤා, පුබ්බෙපි අකතඤ්ඤායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහෙ එකස්මිං මගධරඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්සෙව සෙට්ඨි අහොසි අසිතිකොට්ඨිභවො සඬබ්බෙට්ඨිති නාමෙන. බාරාණසියං පිළියසෙට්ඨි නාම අසිතිකොට්ඨිභවොව අහොසි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සභායකා අහෙසුං. තෙසු බාරාණසියං පිළියසෙට්ඨිස්ස කෙනවිදෙව කාරණෙන මහන්තං භයං උප්පජ්ජි, සබ්බං සාපතෙය්‍යං පරිහාසි. සො දලිද්දො අප්පට්ඨසරණො හුත්වා හරියං ආදාය සඬබ්බෙට්ඨිං පච්චයං කත්වා බාරාණසිතො නික්ඛමිත්වා පදසාව රාජගහං පත්වා සඬබ්බෙට්ඨිස්ස නිවෙසනං අගමාසි. සො තං දිස්වා “සභායො මෙ ආගතො”ති පරිස්සජිත්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා කතිපාහං විතිනාමෙත්වා එකදිවසං “සම්ම, කෙනට්ඨෙන ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “භයං මෙ, සම්ම, උප්පන්නං, සබ්බං ධනං පරික්ඛිණං, උපත්ථම්හො මෙ හොහී”ති. “සාධු සම්ම, මා භාසි”ති භණ්ඩාගාරං විවරාපෙත්වා වත්තාලීස භිරඤ්ඤකොට්ඨො දාපෙත්වා සෙසම්පි පරිච්ඡදපරිවාරං සබ්බං අත්තනො සන්තකං සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකං මජ්ඣෙ භින්නිත්වා උපඬ්ඨමෙව අදාසි. සො තං විභවං ආදාය පුන බාරාණසිං ගන්ත්වා නිවාසං කප්පෙසි.

අපරභාගෙ සඬබ්බෙට්ඨිස්සපි තාදිසමෙව භයං උප්පජ්ජි. සො අත්තනො පටිසරණං උපධාරෙන්නො “සභායස්ස මෙ මහාඋපකාරො කතො, උපඬ්ඨිභවො දින්නො. න සො මං දිස්වා පරිච්චජිස්සති, තස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි”ති විත්තෙත්වා හරියං ආදාය පදසාව බාරාණසිං ගන්ත්වා හරියං ආහ “භද්දෙ, තව මයා සද්ධිං අත්තරවීරියා ගමනං නාම න යුත්තං, මයා පෙසිතයානමාරුය්‍ය මහන්තෙන පරිවාරෙන පච්ඡා ආගම්ස්සසි. යාව යානං පෙසෙමි, තාව ඉධෙව හොහී”ති වත්වා තං සාලාය යාපෙත්වා සයං නගරං පවිසිත්වා සෙට්ඨිස්ස සරං ගන්ත්වා “රාජගහනගරතො තුම්භාකං සභායො සඬබ්බෙට්ඨි නාම ආගතො”ති ආරොවාපෙසි. සො “ආගච්ඡතු”ති පක්කොසාපෙත්වා තං දිස්වා නෙව ආසනා වුට්ඨාසි, න පටිසන්ථාරං අකාසි, කෙවලං “කිමත්ථං ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “තුම්භාකං දස්සන්නත්ථං ආගතොමිහී”ති. “නිවාසො තෙ කභං ගහිතො”ති? “න තාව නිවාසට්ඨානං අත්ථි, සෙට්ඨිසරණිමපි සාලාය යාපෙත්වා ආගතොමිහී”ති. “තුම්භාකං ඉධ නිවාසට්ඨානං නත්ථි, නිවාසං ගහෙත්වා එකස්මිං යානෙ පවාපෙත්වා

භුඤ්ජිත්වා ගච්ඡං, පුන අම්භාකං සරං මා පවිසං”ති වත්වා “මයං සභායස්ස දුස්සන්තෙ ඛන්ධිත්වා එකං බහලපලාපතුම්ඛං දෙහී”ති දාසං ආණාපෙසී. තං දිවසං කිර සො රත්තසාලිනං සකටසහස්සමත්තං ඔචුනාපෙත්වා කොට්ඨාගාරං පුරාපෙසී, වත්තාලිසකොට්ඨනං ගහෙත්වා ආගතො අකතඤ්ඤ මහාවොරො සභායකස්ස තුම්ඛමත්තෙ පලාපෙ දාපෙසී. දාසො පච්ඡියං එකං පලාපතුම්ඛං පක්ඛිපිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසී.

බොධිසත්තො වින්තෙසි - “අයං අසප්පුරිසො මම සන්තිකා වත්තාලිසකොට්ඨනං ලභිත්වා ඉදානි පලාපතුම්ඛං දාපෙසී, ගණ්භාමි නු බො, න ගණ්භාමි”ති? අට්ඨස්ස එතදහොසි “අයං තාව අකතඤ්ඤ මිත්තදුබ්භි කතවිනාසකභාවෙන මයා සද්ධිං මිත්තභාවං හින්දි. සවාහං එතෙන දින්නං පලාපතුම්ඛං ලාමකත්තා න ගණ්භිස්සාමි, අහමි මිත්තභාවං හින්දිස්සාමි. අන්ධබාලා පරිත්තකං ලද්ධං අග්ගණ්භන්තා මිත්තභාවං විනාසෙන්නි, අහං පන එතෙන දින්නං පලාපතුම්ඛං ගහෙත්වා මම වසෙන මිත්තභාවං පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති. සො පලාපතුම්ඛං දුස්සන්තෙ ඛන්ධිත්වා පාසාදා ඔරුය්භ සාලං අගමාසී. අථ නං හරියා “කිං තෙ, අය්‍ය, ලද්ධ”න්ති පුච්ඡි. “හද්දෙ අම්භාකං සභායො පිළියසෙට්ඨි පලාපතුම්ඛං දත්වා අම්භෙ අප්පෙව විස්සප්පෙසී”ති. සා “අය්‍ය, කිමත්ථං අග්ගහෙසි, කිං එතං වත්තාලිසකොට්ඨනස්ස අනුච්ඡවික”න්ති රොදිතුං ආරභි. බොධිසත්තොපි “හද්දෙ, මා රොදි, අහං තෙන සද්ධිං මිත්තභාවහෙදනහයෙන මම වසෙන මිත්තභාවං පතිට්ඨාපෙතුං ගණ්භිං, ත්වං කිංකාරණා රොදසී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

131.

“අසම්පදානෙන නිරිතරස්ස, බාලස්ස මිත්තානි කලිභවන්ති;
තස්මා හරාමි භුසං අඬ්ඪමානං, මා මෙ මිත්ති ජීයිත්ථ
සස්සතාය”න්ති.

තත්ථ අසම්පදානෙනානි අසම්පදානෙන. අකාරලොපෙ සන්ධි, අග්ගහණෙනානි අත්ථො. ඉතරිතරස්සානි යස්ස කස්සපි ලාමකාලාමකස්ස. බාලස්ස මිත්තානි කලිභවන්තීති දන්ධස්ස අපඤ්ඤස්ස මිත්තානි කලිනි කාලකණ්ණසදිසානි හොන්ති, හිජ්ජන්තීති අත්ථො. තස්මා හරාමි භුසං අඬ්ඪමානන්ති තෙන කාරණෙන අහං සභායෙන දින්නං එකපලාපතුම්ඛං හරාමි ගණ්භාමිති දස්සෙති. “මාන”න්ති හි අට්ඨන්නං නාලිනං නාම, චතුන්නං අඬ්ඪමානං, චතස්සො ච නාලියො තුම්ඛො නාම. තෙන චුත්තං “පලාපතුම්ඛ”න්ති. මා මෙ මිත්ති ජීයිත්ථ සස්සතායන්ති මම සභායෙන සද්ධිං මිත්ති මා හිජ්ජන්තං, සස්සතාව අයං හොතුති අත්ථො.

එවං චුත්තෙපි සෙට්ඨිහරියා රොදනෙව. තස්මිං ඛණෙ සඬ්ඛසෙට්ඨිනා පිළියසෙට්ඨිස්ස දින්නො කම්මන්තදාසො සාලාද්වාරෙන ආගච්ඡන්තො සෙට්ඨිහරියාය රොදනසද්දං සුත්වා සාලං පවිසිත්වා අත්තනො සාමිකෙ දිස්වා පාදෙසු නිපතිත්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා “කිමත්ථං ඉධාගතත්ථ, සාමී”ති පුච්ඡී. සෙට්ඨි සඬ්ඛං ආරොවෙසි. කම්මන්තදාසො “හොතු, සාමී, මා චිත්තයිත්වා”ති උභොපි අස්සාසෙත්වා අත්තනො ගෙහං නෙත්වා ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා හොපෙත්වා “සාමිකා, වො ආගතා”ති සෙසදාසෙ සන්තිපාතෙත්වා දස්සෙත්වා කතිපාහං වීතිනාමෙත්වා සඬ්ඛෙ දාසෙ ගහෙත්වා රාජඬ්ගණං ගන්ත්වා උපරවං අකාසි. රාජා පක්කොසාපෙත්වා “කිං එත”න්ති පුච්ඡී, තෙ සඬ්ඛං තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං.

රාජා තෙසං වචනං සුත්වා උභොපි සෙට්ඨි පක්කොසාපෙත්වා සඬ්ඛසෙට්ඨිං පුච්ඡී “සච්චං කිර තයා මහාසෙට්ඨි පිළියසෙට්ඨිස්ස චත්තාලිසකොට්ඨනං දින්න”න්ති? “ආම, මහාරාජ, මම සභායස්ස මං තක්කෙත්වා රාජගහං ආගතස්ස න කෙවලං ධනං, සඬ්ඛං විභවජාතං සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා සමභාගෙ අදාසින්ති. රාජා “සච්චමෙත”න්ති පිළියසෙට්ඨිං පුච්ඡී. “ආම, දෙවා”ති. “තයා පනස්ස තඤ්ඤෙව තක්කෙත්වා ආගතස්ස අත්ථි කොචි සක්කාරො වා සම්මානො වා කතො”ති. සො තුණ්භී අහොසි. අපි පන තෙ එතස්ස පලාපතුම්බමත්තං දුස්සන්තෙ පක්ඛිපාපෙත්වා දාපිතං අත්ථිති. තම්පි සුත්වා තුණ්භියෙව අහොසි. රාජා “කිං කාතඬ්ඛ”න්ති අමච්චෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා තං පරිභාසිත්වා “ගච්ඡථ, පිළියසෙට්ඨිස්ස සරෙ සඬ්ඛං විභවං සඬ්ඛසෙට්ඨිස්ස දෙවා”ති ආහ. බොධිසත්තො “මහාරාජ, මය්හං පරසන්තකෙන අත්ථො නත්ථි, මයා දින්නමත්තමෙව පන දාපෙවා”ති ආහ. රාජා බොධිසත්තස්ස සන්තකං දාපෙසි. බොධිසත්තො සඬ්ඛං අත්තනො දින්නවිභවං පට්ලහිත්වා දාසපරිවුතො රාජගහමෙව ගන්ත්වා කුටුම්භං සණ්ඨාපෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පිළියසෙට්ඨි දෙවදත්තො අහොසි, සඬ්ඛසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අසම්පදානජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[132] 2. භිරුකජාතකවණ්ණනා

කුසලුපදෙසෙ ධිත්තියා දළ්භාය වාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අජපාලනිග්‍රොධෙ මාරධිතානං පලොභනසුත්තන්තං ආරඬ්භ කථෙසි. භගවතා හි ආදිතො පට්ඨාය චුත්තං –

“දද්දල්ලමානා ආගඤ්ජුං, තණ්භා ව අරතී රගා;
තා තත්ථ පනුදී සත්ථා, තූලං භට්ඨංව මාලුතො”ති. (සං. නි. 1.161);

එවං යාව පරියොසානා තස්ස සුත්තන්තස්ස කට්ඨකාලෙ ධම්මසභායං සන්නිපතිතා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සම්මාසම්බුද්ධො මාරධීතරො අනෙකසතානිපි දිබ්බරූපානි මාපෙත්වා පලොභනත්ථාය උපසඬකමන්තියො අක්ඛිනිපි උම්මිලෙන්වා න ඔලොකෙසි, අහො බුද්ධබලං නාම අවිජරිය”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මය්හං සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා සබ්බඤ්ඤානං සම්පත්තස්ස මාරධීතානං අනොලොකනං නාම අවිජරියං, අහඤ්චි පුබ්බෙ බොධිඤ්ඤාණං පරියෙසමානො සකිලෙසකාලෙපි අභිසඬ්ඛනං දිබ්බරූපං ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා කිලෙසවසෙන අනොලොකෙත්වාච ගන්ත්වා මහාරජ්ජං පාපුණි”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො භාතිකසතස්ස කනිට්ඨො අහොසිති සබ්බං හෙට්ඨා තක්කසිලාජාතකෙ වුත්තනායෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. තදා පන තක්කසිලානගරවාසීහි බහිනගරෙ සාලායං බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා යාවිත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා අභිසෙකෙ කතෙ තක්කසිලානගරවාසීනො නගරං දෙවනගරං විය, රාජභවනඤ්ච ඉන්ද්‍රභවනං විය අලඬකරිංසු. තදා බොධිසත්තො නගරං පවිසිත්වා රාජභවනෙ පාසාදෙ මහාතලෙ සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තං රතනවරපල්ලඬකං අභිරුය්හ දෙවරාජලීලාය නිසීදි, අමච්චා ව බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ව ඛත්තියකුමාරා ව සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතා පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු, දෙවච්ඡරාපටිභාගා සොළසසහස්සනාටකිත්ථියො නච්චගීතවාදිතකුසලා උත්තමවිලාසසම්පන්නා නච්චගීතවාදිතානි පයොපෙසුං. ගීතවාදිතසද්දෙන රාජභවනං මෙසත්ථනිතපූරිතා මහාසමුද්දකුච්ඡි විය එකනින්නාදං අහොසි. බොධිසත්තො තං අත්තනො සිරිසොහග්ගං ඔලොකයමානොව විත්තෙසි “සවාහං තාසං යක්ඛිනීනං අභිසඬ්ඛනං දිබ්බරූපං ඔලොකෙස්සං, ජීවිතක්ඛයං පත්තො අභවිස්සං, ඉමං සිරිසොහග්ගං න ඔලොකෙස්සං. පච්චෙකබුද්ධානං පන ඔවාදෙ යීතභාවෙන ඉදං මයා සම්පත්ත”න්ති. එවඤ්ච පන විත්තෙත්වා උදානං උදානෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

132.

“කුසලුපදෙසෙ ධිතියා දළ්භාය ව, අනිවත්තිතත්තා භයභීරුතාය ව;
න රක්ඛසීනං වසමාගමිම්භසෙ, ස සොත්ථිභාවො මහතා භයෙන මෙ”ති.

තත්ථ කුසලුපදෙසෙති කුසලානං උපදෙසෙ, පච්චෙකබුද්ධානං ඔවාදෙති අත්ථො. ධිතියා දළ්භාය වාති දළ්භාය ධිතියා ව, ථීරෙන අබ්බොවිජින්නනිරන්තරවිරියෙන වාති අත්ථො. අනිවත්තිතත්තා භයභීරුතාය වාති භයභීරුතාය අනිවත්තිතතාය ව. තත්ථ භයන්ති

විත්තුත්‍රාසමත්තං පරිත්තභයං. භීරුතාති සරිරකම්පනජපත්තං මහාභයං. ඉදං උභයමිපි මහාසත්තස්ස “යක්ඛිනියො නාමෙතා මනුස්සබාදිකා”ති හෙරවාරම්මණං දිස්වාපි නාහොසි. තෙනාහ “අනිවත්තිතත්තා භයභීරුතාය වා”ති. භයභීරුතාය අභාවෙනෙව හෙරවාරම්මණං දිස්වාපි අනිවත්තනභාවෙනාති අත්ථො. න රක්ඛසීනං වසමාගමීම්භසෙනි යක්ඛකන්තාරෙ තාසං රක්ඛසීනං වසං න අගමීම්භ. යස්මා අම්භාකං කුසලුපදෙසෙ ධිති ව දළ්භා අහොසි, භයභීරුතාභාවෙන ව අනිවත්තනසභාවා අහුම්භා, තස්මා රක්ඛසීනං වසං න අගමීම්භාති චුත්තං හොති. ස සොත්ථිභාවො මහතා භයෙන මෙති සො මය්හං අයං අජ්ජ මහතා භයෙන රක්ඛසීනං සන්තිකා පත්තබ්බෙන දුක්ඛදොමනස්සෙන සොත්ථිභාවො බෙමභාවො පිතිසොමනස්සභාවායෙව ජාතොති.

එවං මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “අහං තෙන සමයෙන තක්කසිලං ගන්ත්වා රජ්ජප්පත්තකුමාරො අහොසි”න්ති.

භීරුකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[133] 3. සතාසනජාතකවණ්ණනා

බෙමං යහින්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සො හි භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා පච්චන්තං ගන්ත්වා එකං ගාමකං උපනිස්සාය අරඤ්ඤසෙනාසනෙ වස්සං උපගඤ්ඡි. තස්ස පට්මමාසෙයෙව පිණ්ඩාය පට්ටියස්ස පණ්ණසාලා කුමාරිත්ථ. සො වසනට්ඨානාභාවෙන කිලමන්තො උපට්ඨාකානං ආචික්ඛි. තෙ “හොතු, හන්තෙ, පණ්ණසාලං කරිස්සාම, කසාම තාව, වපාම තාවා”තිආදීනි වදන්තා තෙමාසං විතිනාමෙසුං. සො සෙනාසනසප්පායාභාවෙන කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙතුං නාසක්ඛි. සො නිමිත්තමත්තමිපි අනුප්පාදෙත්වා චුත්ථවස්සො ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසත්ථාරං කත්වා “කිං නු ඛො තෙ, භික්ඛු, කම්මට්ඨානං සප්පායං ජාත”න්ති පුච්ඡි. සො ආදිතො පට්ඨාය අසප්පායභාවං කථෙසි. සත්ථා “පුබ්බෙ ඛො, භික්ඛු, තිරච්ඡානාපි අත්තතො සප්පායාසප්පායං ඤාත්වා සප්පායකාලෙ වසිත්වා අසප්පායකාලෙ වසනට්ඨානං පහාය අඤ්ඤත්ථ අගමංසු, ත්වං කස්මා අත්තතො සප්පායාසප්පායං න අඤ්ඤාසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සකුණයොනියං නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤතං පත්වා සොභග්ගජපත්තො සකුණරාජා හුත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ ජාතස්සරතීරෙ සාබාවිට්ඨපසම්පන්නං බහලපත්තපලාසං මහාරුක්ඛං උපනිස්සාය සපරිවාරො

වාසං කප්පෙසි. බහු සකුණා තස්ස රුක්ඛස්ස උදකමත්ථකෙ පත්ථට්ඨාබාසු වසන්තා සරීරවළඤ්ජං උදකෙ පාතෙන්ති. තස්මිඤ්ච ජාතස්සරෙ වණ්ඩො නාගරාජා වසති. තස්ස එතදහොසි “ඉමෙ සකුණා මය්හං නිවාසෙ ජාතස්සරෙ සරීරවළඤ්ජං පාතෙන්ති, යංනුනාහං උදකතො අග්ගිං උට්ඨාපෙත්වා රුක්ඛං ක්‍රමාපෙත්වා එතෙ පලාපෙය්‍ය”න්ති. සො කුද්ධමානසො රත්තිභාගෙ සබ්බෙසං සකුණානං සන්නිපතිත්වා රුක්ඛසාබාසු නිපන්නකාලෙ පයමං තාව උද්ධනාරොපිතං විය උදකං පක්කුධාපෙත්වා දුතියවාරෙ ධූමං උට්ඨාපෙත්වා තතියවාරෙ තාලක්ඛන්ධජ්ජමාණං ජාලං උට්ඨාපෙසි. බොධිසත්තො උදකතො ජාලං උට්ඨාහමානං දිස්වා “හො, සකුණා, අග්ගිනා ආදිත්තං නාම උදකෙන නිබ්බාපෙන්ති, ඉදානි පන උදකමෙව ආදිත්තං. න සක්කා අම්හෙහි ඉධ වසිතුං, අඤ්ඤත්ථ ගමිස්සාමා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

133.

“බෙමං යහිං තත්ථ අරී උදිරිතො, දකස්ස මජ්ඣෙ ජලතෙ සතාසනො;
න අජ්ජ වාසො මහියා මහිරුහෙ, දිසා භජවිහො සරණාජ්ජ නොහය”න්ති.

තත්ථ බෙමං යහිං තත්ථ අරී උදිරිතොති යස්මිං උදකපිට්ඨෙ බෙමභාවො නිබ්භයභාවො, තස්මිං අත්තපච්චත්ථිකො සපත්තො උට්ඨිතො. දකස්සාති උදකස්ස. සතාසනොති අග්ගි. සො හි සතං අස්නාති, තස්මා “සතාසනො”ති වුච්චති. න අජ්ජ වාසොති අජ්ජ නො වාසො නත්ථි. මහියා මහිරුහෙති මහිරුහො වුච්චති රුක්ඛො, තස්මිං ඉමිස්සා මහියා ජාතෙ රුක්ඛෙති අත්ථො. දිසා භජවිහොති දිසා භජථ ගච්ඡථ. සරණාජ්ජ නො හයන්ති අජ්ජ අම්භාකං සරණතො හයං ජාතං, පටිසරණට්ඨානතො හයං උජ්ජන්නන්ති අත්ථො.

එවං වත්වා බොධිසත්තො අත්තතො වචනකරෙ සකුණෙ ආදාය උජ්ජතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො. බොධිසත්තස්ස වචනං අග්ගහෙත්වා ධීතසකුණා ජීවිතක්ඛයං පත්තා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

තදා බොධිසත්තස්ස වචනකරා සකුණා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, සකුණරාජා පන අහමෙව අහොසින්ති.

සතාසනජාතකවණ්ණනා තතියා.

[134] 4. ක්කානසොධනජාතකවණ්ණනා

යෙ සඤ්ඤිතොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සඬකස්සනගරද්වාරෙ අත්තනා සංඛිත්තෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤාස්ස ධම්මසෙනාපතීතො විත්ථාරඛ්‍යාකරණං ආරඬ්භ කට්ඨෙසි. තත්‍රිදං අතීතවත්ථු – අතීතෙ කිර ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ කාලං කරොන්නො අන්තෙවාසිකෙහි පුච්ඡිතො “නෙවසඤ්ඤිතාසඤ්ඤි”ති ආහ...පෙ.... තාපසා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස කථං න ගණ්ඨිංසු. බොධිසත්තො ආහස්සරතො ආගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා ඉමං ගාථමාහ –

134.

“යෙ සඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා, යෙපි අසඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා;
එතං උභයං විචජ්ජය, තං සමාපත්තිසුඛං අනඬ්භණං”න්ති.

තත්ථ	යෙ	සඤ්ඤිතොති	ය්‍යෙත්ථා
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනලාභිතො	අවසෙසෙ	සචිත්තකසත්තෙ	
දස්සෙති. තෙපි දුග්ගතාති තස්සා සමාපත්තියා අලාභතො	තෙපි දුග්ගතා	නාම.	යෙපි අසඤ්ඤිතොති අසඤ්ඤාහවෙ නිබ්බත්තෙ අචිත්තකසත්තෙ
දස්සෙති. තෙපි දුග්ගතාති තෙපි ඉමිස්සායෙව සමාපත්තියා අලාභතො	දුග්ගතායෙව නාම.	එතං උභයං විචජ්ජයාති එතං උභයමිපි සඤ්ඤිභවඤ්ච	අසඤ්ඤිභවඤ්ච විචජ්ජය පජ්භාති අන්තෙවාසිකං ඔවදති. තං සමාපත්තිසුඛං
අනඬ්භණන්ති තං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිලාභිතො	සන්තට්ඨෙත “සුඛ”න්ති සඬ්ඛං ගතං ක්කානසුඛං අනඬ්භණං නිද්දොසං	බලවචිත්තකග්ගතාසභාවෙනපි තං අනඬ්භණං නාම ජාතං.	

එවං බොධිසත්තො ධම්මං දෙසෙත්වා අන්තෙවාසිකස්ස ගුණං කට්ඨෙත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව අගමාසි. තදා සෙසතාපසා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස සද්දහිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො සාරිපුත්තො, මහාබ්‍රහ්මා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ක්කානසොධනජාතකවණ්ණනා වතුවා.

[135] 5. චන්දාහජාතකවණ්ණනා

චන්දාහන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සඬකස්සනගරද්වාරෙ ථෙරස්සෙව පඤ්ඤාඛ්‍යාකරණං ආරඬ්භ කට්ඨෙසි. අතීතෙ කිර ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ කාලං කරොන්නො අන්තෙවාසිකෙහි පුච්ඡිතො “චන්දාහං සුරියාහ”න්ති චත්ථා ආහස්සරෙ නිබ්බත්තො. තාපසා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස න සද්දහිංසු. බොධිසත්තො ආහස්සරතො ආගන්ත්වා ආකාසෙ යීතො ඉමං ගාථමාහ –

135.

“වන්දාහං සුරියාහඤ්ච, යොධ පඤ්ඤාය ගාධති;
අවිතක්කෙන ඤානෙන, හොති ආහස්සරූපගො”ති.

තත්ථ වන්දාහන්ති ඔදාතකසිණං දස්සෙති. සුරියාහන්ති ජිතකසිණං. යොධ පඤ්ඤාය ගාධතීති යො පුග්ගලො ඉධ සත්තලොකෙ ඉදං කසිණද්වයං පඤ්ඤාය ගාධති, ආරම්මණං කත්වා අනුපවිසති, තත්ථෙව පතිට්ඨහති. අථ වා වන්දාහං සුරියාහඤ්ච, යොධ පඤ්ඤාය ගාධතීති යත්තකං යානං වන්දාහා ච සුරියාහා ච පත්ථවා, තත්ථකෙ යානෙ පටිභාගකසිණං වඩ්ඪෙත්වා තං ආරම්මණං කත්වා ඤානං නිබ්බත්තෙන්තො උභයම්පෙතං ආහං පඤ්ඤාය ගාධති නාම. තස්මා අයම්පෙත්ථ අත්ථොයෙව. අවිතක්කෙන ඤානෙන, හොති ආහස්සරූපගොති සො පුග්ගලො තථා කත්වා පටිලද්ධෙන දුතියෙන ඤානෙන ආහස්සරභුග්ගලොකූපගො හොතීති.

එවං බොධිසත්තො තාපසෙ බොධෙන්වා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස ගුණං කට්ඨෙන්වා බුද්ධිමලොකමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො සාරිපුත්තො, මහාබුද්ධො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වන්දාහජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[136] 6. සුවණ්ණහංසජාතකවණ්ණනා

යං ලද්ධං තෙන තුට්ඨබ්බන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුල්ලනන්දං භික්ඛුනිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි අඤ්ඤතරො උපාසකො භික්ඛුනිසඬ්ඨං ලසුණෙන පචාරෙන්වා බෙන්තපාලං ආණාපෙසි “සචෙ භික්ඛුනියො ආගච්ඡන්ති, එකෙකාය භික්ඛුනියා ද්වෙ තයො භණ්ඩකෙ දෙහී”ති. තතො පට්ඨාය භික්ඛුනියො තස්ස ගෙහම්පි බෙන්තම්පි ලසුණත්ථාය ගච්ඡන්ති. අට්ඨකස්මිං උස්සවදිවසෙ තස්ස ගෙහෙ ලසුණං පරික්ඛයං අගමාසි. පුල්ලනන්දා භික්ඛුනී සපරිවාරා ගෙහං ගන්ත්වා “ලසුණෙනාවුසො අත්ථො”ති වත්වා “නත්ථයො, යථාහතං ලසුණං පරික්ඛිණං, බෙන්තං ගච්ඡතා”ති වුත්තා බෙන්තං ගන්ත්වා න මත්තං ජානිත්වා ලසුණං ආහරාපෙසි. බෙන්තපාලො උජ්ඣාසි “කථඤ්ඤි නාම භික්ඛුනියො න මත්තං ජානිත්වා ලසුණං හරාපෙස්සන්ති”ති? තස්ස කථං සුත්වා යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා, තාපි, තාසං සුත්වා භික්ඛුපි, උජ්ඣාසිංසු. උජ්ඣාසිත්වා ච පන භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. භගවා පුල්ලනන්දං භික්ඛුනිං ගරහිත්වා “භික්ඛවෙ, මහිවිජො පුග්ගලො නාම විජාතමාතුයාපි අප්පියො හොති අමනාපො, අප්පසන්නෙ පසාදෙතුං, පසන්නානං වා භියොයාසොමත්තාය පසාදං ජනෙතුං, අනුප්පන්නං වා ලාභං

උප්පාදෙතුං, උප්පන්නං වා පන ලාභං ථීරං කාතුං න සක්කොති. අප්පිවිජො පන පුග්ගලො අප්පසන්නෙ පසාදෙතුං, පසන්නානං වා භියොයාසොමත්තාය පසාදං ජනෙතුං, අනුප්පන්නං වා ලාභං උප්පාදෙතුං, උප්පන්නං වා පන ලාභං ථීරං කාතුං සක්කොති”ති ආදිනා නයෙන භික්ඛූනං තදනුවිජවිකං ධම්මං කථෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, පුල්ලනන්දා ඉදානෙව මහිවිජා, පුබ්බෙපි මහිවිජායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රාහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මි. බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස වයප්පත්තස්ස සමානජාතිකා කුලා පජාපතිං ආහරිංසු. තස්සා නන්දා නන්දාවතී සුන්දරීනන්දාති තිස්සො ධීතරො අහෙසුං. තාසු පතිකුලං අගතාසුයෙව බොධිසත්තො කාලං කත්වා සුවණ්ණහංසයොනියං නිබ්බත්ති, ජාතිස්සරඤ්ඤාණඤ්චස්ස උප්පජ්ජි. සො වයප්පත්තො සුවණ්ණසඤ්ජන්නං සොහග්ගප්පත්තං මහත්තං අත්තභාවං දිස්වා “කුතො නු බො වචිත්වා අහං ඉධුපපන්නො”ති ආවජ්ජෙන්නො “මනුස්සලොකතො”ති ඤත්වා පුන “කථං නු බො මෙ බ්‍රාහ්මණී ව ධීතරො ව ජීවන්ති”ති උපධාරෙන්නො “පරෙසං හතිං කත්වා කිවිජෙන ජීවන්ති”ති ඤත්වා චින්තෙසි “මය්හං සරීරෙ සොවණ්ණමයානි පත්තානි කොට්ටනසට්ටනබ්බානි, ඉතො තාසං එකෙකං පත්තං දස්සාමි, තෙන මෙ පජාපති ව ධීතරො ව සුබං ජීවිස්සන්ති”ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා පිට්ඨිවංසකොටියං නිලීයි, බ්‍රාහ්මණී ව ධීතරො ව බොධිසත්තං දිස්වා “කුතො ආගතොසි, සාමී”ති පුච්ඡිංසු. “අහං තුම්භාකං පිතා කාලං කත්වා සුවණ්ණහංසයොනියං නිබ්බත්තො තුම්භෙ දට්ඨුං ආගතො. ඉතො පට්ඨාය තුම්භාකං පරෙසං හතිං කත්වා දුක්ඛජීවිකාය ජීවනකිව්චං නත්ථි, අහං වො එකෙකං පත්තං දස්සාමි, තං වික්කිණිත්වා සුබෙන ජීව්වා”ති එකං පත්තං දත්වා අගමාසි. සො එතෙනෙව නියාමෙන අත්තරත්තරා ආගන්ත්වා එකෙකං පත්තං දෙති, බ්‍රාහ්මණී ව ධීතරො ව අධිසා සුබ්බා අහෙසුං.

අට්ඨකදිවසං සා බ්‍රාහ්මණී ධීතරො ආමන්තෙසි “අම්මා, තිරවිජානානං නාම චිත්තං දුජ්ජානං. කදාවි වො පිතා ඉධ නාගච්ඡෙය්‍යා, ඉදානිස්ස ආගතකාලෙ සබ්බානි පත්තානිපි ලුඤ්චිත්වා ගණ්භාමා”ති. තා “එවං නො පිතා කිලමිස්සති”ති න සම්පට්ඨිංසු. බ්‍රාහ්මණී පන මහිවිජතාය පුන එකදිවසං සුවණ්ණහංසරාජස්ස ආගතකාලෙ “එහි තාව, සාමී”ති වත්වා තං අත්තතො සන්තිකං උපගතං උභොහි හත්ථෙහි ගහෙත්වා සබ්බපත්තානි ලුඤ්චි. තානි පන බොධිසත්තස්ස රූචිං විනා බලක්කාරෙන ගහිතත්තා සබ්බානි බකපත්තසදිසානි අහෙසුං. බොධිසත්තො පක්ඛෙ පසාරෙත්වා ගන්තුං නාසක්ඛි. අථ නං සා මහාවාටියං පක්ඛිපිත්වා පොසෙසි. තස්ස පුන උට්ඨහන්තානි පත්තානි සෙතානි සම්පජ්ජිංසු. සො සඤ්ජාතපත්තො උප්පතිත්වා අත්තතො වසනට්ඨානමෙව ගන්ත්වා න පුන ආගමාසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, පුල්ලනන්දා ඉදානෙව මහිච්ඡා, පුබ්බෙපි මහිච්ඡායෙව, මහිච්ඡතාය ව පන සුවණ්ණමහා පරිභිනා. ඉදානි පන අත්තනො මහිච්ඡතාය එව ලසුණුමහාපි පරිභායිස්සති, තස්මා ඉතො පට්ඨාය ලසුණං බාදිතුං න ලභිස්සති. යථා ව පුල්ලනන්දා, එවං තං නිස්සාය සෙසභික්ඛුනියොපි. තස්මා ඛහුං ලභිත්වාපි පමාණමෙව ජානිතබ්බං, අප්පං ලභිත්වා පන යථාලද්ධෙනෙව සන්තොසො කාතබ්බො, උත්තරි න පත්ථෙතබ්බ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

136.

“යං ලද්ධං තෙන තුට්ඨබ්බං, අතිලොභො හි පාපකො;
හංසරාජං ගහෙත්වාන, සුවණ්ණා පරිභායථා”ති.

තත්ථ තුට්ඨබ්බන්ති තුස්සිතබ්බං.

ඉදං පන වත්වා සත්ථා අනෙකපරියායෙන ගරහිත්වා “යා පන භික්ඛුනී ලසුණං බාදෙය්‍යා, පාවිත්තිය”න්ති (පාටි. 794) සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණී අයං පුල්ලනන්දා අහොසි, තිස්සො ධීතරො ඉදානි තිස්සොයෙව භගිනියො, සුවණ්ණහංසරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුවණ්ණහංසජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[137] 7. බබ්බුජාතකවණ්ණනා

යත්ථෙකො ලහතෙ බබ්බුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කාණමාතුසික්ඛාපදං (පාටි. 230 ආදයො) ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි කාණමාතා නාම ධීතුවසෙන පාකට්ඨාමා උපාසිකා අහොසි සොතාපන්තා අරියසාවිකා. සා ධීතරං කාණං අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ සමානජාතිකස්ස පුරිසස්ස අදාසි. කාණා කෙනවිදෙව කරණීයෙන මාතු සරං අගමාසි. අට්ඨසා සාමිකො කතිපාහච්චයෙන දූතං පාහෙසි “ආගච්ඡතු කාණා, ඉච්ඡාමි කාණාය ආගමන”න්ති. කාණා දූතස්ස වචනං සුත්වා “අම්ම, ගමිස්සාමි”ති මාතරං ආපුච්ඡි. කාණමාතා “එත්තකං කාලං වසිත්වා කථං තුව්ඡහත්ථාව ගමිස්සසි”ති පූවං පටි. තස්මිංයෙව බණෙ එකො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු තස්සා නිවෙසනං අගමාසි, උපාසිකා තං නිසීදාපෙත්වා පත්තපුරං පූවං දාපෙසි. සො භික්ඛු නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤස්ස ආචික්ඛි, තස්සපි තථෙව දාපෙසි. සොපි නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤස්ස ආචික්ඛි, තස්සපි තථෙවාති එවං චතුන්තං ජනානං දාපෙසි. යථාපටියත්තං පූවං පරික්ඛයං අගමාසි, කාණාය ගමනං න සම්පජ්ජි. අට්ඨසා සාමිකො දූතියමපි, තතියමපි දූතං පාහෙසි. තතියං පාහෙන්නො ව “සවෙ කාණා නාගච්ඡස්සති, අහං අඤ්ඤං පජාපතිං ආනෙස්සාමි”ති පාහෙසි. තයොපි වාරෙ තෙනෙව උපායෙන ගමනං න

සම්පජ්ජි, කාණාය සාමිකො අඤ්ඤං පජාපතිං ආනෙසි. කාණා තං පවත්තිං සුත්වා රොදමානා අට්ඨාසි.

සත්ථා තං කාරණං ඤත්වා පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය කාණමාතාය නිවෙසනං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා කාණමාතරං පුච්ඡි “කිස්සායං කාණා රොදති”ති? “ඉමිනා නාම කාරණෙනා”ති ව සුත්වා කාණමාතරං සමස්සාසෙත්වා ධම්මිං කථං කථෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං අගමාසි. අථ තෙසං චතුත්තං භික්ඛුනං තයො වාරෙ යථාපටියත්තපුචං ගහෙත්වා කාණාය ගමනස්ස උපච්ඡින්නභාවො භික්ඛුසඬ්ඨෙ පාකටො ජාතො. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, චතුභි නාම භික්ඛුභි තයො වාරෙ කාණමාතාය පක්කපුචං බාදිත්වා කාණාය ගමනත්තරායං කත්වා සාමිකෙන පරිච්චත්තං ධිතරං නිස්සාය මහාඋපාසිකාය දොමනස්සං උජ්ජාදිත්”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව තෙ චත්තාරො භික්ඛු කාණමාතාය සත්තකං බාදිත්වා තස්සා දොමනස්සං උජ්ජාදෙසුං, පුබ්බෙපි උජ්ජාදෙසුංයෙවා”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො පාසාණකොට්ටකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො පරියොදාතසිප්පො අහොසි. කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං නිගමෙ එකො මහාවිභවො සෙට්ඨි අහොසි, තස්ස නිධානගතායෙව චත්තාලීස භිරඤ්ඤකොට්ඨො අහෙසුං. අථස්ස හරියා කාලං කත්වා ධනසිනෙහෙන ගන්ත්වා ධනපිට්ඨියං මුසිකා හුත්වා නිබ්බත්ති. එවං අනුක්කමෙන සබ්බම්පි තං කුලං අබ්භත්ථං අගමාසි, වංසො උපච්ඡිජ්ජි. සො ගාමොපි ඡඩ්ඨිතො අපණ්ණත්තිකභාවං අගමාසි. තදා බොධිසත්තො තස්මිං පුරාණගාමට්ඨානෙ පාසාණෙ උජ්ජාටෙත්වා කොට්ටෙති. අථ සා මුසිකා ගොවරාය වරමානා බොධිසත්තං පුනජ්ජුනං පස්සන්ති උජ්ජන්නසිනෙහා හුත්වා විත්තෙසි “මයං ධනං බහු නික්කාරණෙන නස්සිස්සති, ඉමිනා සද්ධිං එකතො හුත්වා ඉදං ධනං දත්වා මංසං වික්කිණාපෙත්වා බාදිස්සාමි”ති. සා එකදිවසං එකං කභාපණං මුබ්බෙන ඩංසිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො තං දිස්වා පියවාලාය සමාලපත්තො “කිං නු බො, අම්ම, කභාපණං ගහෙත්වා ආගතාසි”ති ආහ. තාත, ඉමං ගහෙත්වා අත්තනාපි පරිභුඤ්ජ, මය්හම්පි මංසං ආහරාති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා කභාපණං ආදාය සරං ගන්ත්වා එකෙන මාසකෙන මංසං කිණිත්වා ආහරිත්වා තස්සා අදාසි. සා තං ගහෙත්වා අත්තනො නිවාසට්ඨානං ගන්ත්වා යථාරුචියා බාදි. තතො පට්ඨාය ඉමිනාව නියාමෙන දිවසෙ දිවසෙ බොධිසත්තස්ස කභාපණං දෙති, සොපිස්සා මංසං ආහරති.

අපේකදිවසං නං මුසිකං බිළාරො අග්ගහෙසි. අථ නං සා එවමාහ “මා, සම්ම, මං මාරෙසි”ති. කිංකාරණා න මාරෙස්සාමි? අහස්සෙහි ඡාතො මංසං බාදිතුකාමො, න සක්කා මයා න මාරෙතුන්ති. කිං පන එකදිවසමෙව මංසං බාදිතුකාමොසි, උදාහු නිව්වකාලන්ති? “ලහමානො නිව්වකාලමිති බාදිතුකාමොමිහි”ති. “යදි එවං අහං තෙ නිව්වකාලං මංසං දස්සාමි, විස්සජ්ජෙහි ම”න්ති. අථ නං බිළාරො “තෙන හි අප්පමත්තා හොහි”ති විස්සජ්ජෙසි. තතො පට්ඨාය සා අත්තතො ආහතං මංසං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං බිළාරස්ස දෙනි, එකං සයං බාදති. අථ නං එකදිවසං අස්සද්ධොපි බිළාරො අග්ගහෙසි, තමිපි තපෙව සස්සද්ධොපෙත්වා අත්තානං විස්සජ්ජාපෙසි. තතො පට්ඨාය තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා බාදන්ති. පුන අස්සද්ධො අග්ගහෙසි, තමිපි තපෙව සස්සද්ධොපෙත්වා අත්තානං මොවාපෙසි. තතො පට්ඨාය චත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා බාදන්ති. පුන අස්සද්ධො අග්ගහෙසි, තමිපි තපෙව සස්සද්ධොපෙත්වා අත්තානං මොවාපෙසි. තතො පට්ඨාය පස්සද්ධො කත්වා බාදන්ති. සා පස්සද්ධං කොට්ඨාසං බාදමානා අප්පාහාරතාය කිලන්තා කිසා අහොසි අප්පමංසලොහිතා

බොධිසත්තො නං දිස්වා “අම්ම, කස්මා මිළාතාසි”ති චත්වා “ඉමිනා නාම කාරණෙන”ති චුත්තෙ “ත්වං එත්තකං කාලං කස්මා මය්හං නාවික්ඛි, අහමෙත්ථ කාතබ්බං ජානිස්සාමි”ති නං සමස්සාසෙත්වා සුද්ධඵලිකපාසාණෙන ගුහං කත්වා ආහරිත්වා “අම්ම, ත්වං ඉමං ගුහං පවිසිත්වා නිපජ්ජිත්වා ආගතාගතානං ඵරුසාහි වාවාහි සන්තජ්ජෙය්සාසි”ති ආහ. සා ගුහං පවිසිත්වා නිපජ්ජී. අපේකො බිළාරො ආගන්ත්වා “දෙනි, අප්ප මෙ මංස”න්ති ආහ. අථ නං මුසිකා “අරෙ, දුට්ඨබිළාර, කිං තෙ අහං මංසහාරිකා, අත්තතො පුත්තානං මංසං බාදා”ති තජ්ජෙසි. බිළාරො ඵලිකගුහාය නිපන්තහාවං අජානන්තො කොධවසෙන මුසිකං ගණ්හිස්සාමි”ති සහසාව පක්ඛන්දිත්වා හදයෙන ඵලිකගුහායං පහරි. තාවදෙවස්ස හදයං හිජ්ජී, අක්ඛිති නික්ඛමනාකාරජ්ජත්තානි ජාතානි. සො තත්තපෙව ජීවිතක්ඛයං පත්වා එකමත්තං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙන පති. එතෙනුපායෙන අපරොපි අපරොපිති චත්තාරොපි ජනා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්සු. තතො පට්ඨාය මුසිකා නිබ්භයා හුත්වා බොධිසත්තස්ස දෙවසිකං ද්වෙ තයො කහාපණෙ දෙනි. එවං අනුක්කමෙන සබ්බමිපි ධනං බොධිසත්තස්සෙව අදාසි. තෙ උහොපි යාවජීවං මෙත්තිං අහින්දිත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

137.

“යත්තපේකො ලහතෙ බබ්බු, දුතියො තත්ථ ජායති;
තතියො ච චතුත්තො ච, ඉදං තෙ බබ්බුකා බිල”න්ති.

තත්ථ යත්ථාති යස්මිං යානෙ. බබ්බුති බිළාරො. දුතියො තත්ථ ජායතීති යත්ථ එකො මුසිකං වා මංසං වා ලහති, දුතියොපි තත්ථ බිළාරො ජායති උප්පජ්ජති, තථා තතියො ච චතුත්ථො ච. එවං තෙ තදා චත්තාරො බිළාරො අහෙසුං. හුත්වා ච පන දිවසෙ දිවසෙ මංසං බාදන්තා තෙ බබ්බුකා ඉදං ඵලිකමයං බිලං උරෙන පහරිත්වා සබ්බෙපි ජීවිතක්ඛයං පත්තාති.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා චත්තාරො බිළාරො චත්තාරො හික්ඛු අහෙසුං, මුසිකා කාණමාතා, පාසාණකොට්ටකමණිකාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බබ්බුජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[138] 8. ගොධාජාතකවණ්ණනා

කිං තෙ ජවාහි දුම්මෙධාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුප්පන්නවත්ථු හෙට්ඨා කථිතසදිසමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගොධායොනියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. තදා එකො පඤ්චාහිඤ්ඤො උග්ගතපො තාපසො එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤායතනෙ පණ්ණසාලායං වසති, ගාමවාසිනො තාපසං සක්කච්චං උපට්ඨහන්ති. බොධිසත්තො තස්ස චඩ්ඤාමනකොටියං එකස්මිං වම්මිකෙ වසති, වසන්තො ච පන දිවසෙ දිවසෙ ද්වෙ තයො වාරෙ තාපසං උපසඩ්ධමිත්වා ධම්මුපසංහිතං අත්ථුපසංහිතඤ්ච චචනං සුත්වා තාපසං චන්දිත්වා වසන්තට්ඨානමෙව ගච්ජති. අපරභාගෙ තාපසො ගාමවාසිනො ආපුච්ඡිත්වා පක්කාමි. පක්කමන්තෙ ච පන තස්මිං සීලවතසම්පන්නෙ තාපසෙ අඤ්ඤො කුටතාපසො ආගන්ත්වා තස්මිං අස්සමපදෙ වාසං කප්පෙසි. බොධිසත්තො “අයම්පි සීලවා”ති සල්ලක්ඛෙත්වා පුරිමනයෙනෙව තස්ස සන්තිකං අගමාසි.

අටෙකදිවසං නිදාසසමයෙ අකාලමෙසෙ වුට්ඨෙ වම්මිකෙහි මක්ඛිකා නික්ඛමිංසු, තාසං බාදනත්ථං ගොධා ආහිණ්ඩිංසු. ගාමවාසිනො නික්ඛමිත්වා මක්ඛිකාබාදකා ගොධා ගහෙත්වා සිනිද්ධසම්භාරසංයුත්තං අම්බිලානම්බිලං ගොධාමංසං සම්පාදෙත්වා තාපසස්ස අදංසු. තාපසො ගොධාමංසං බාදිත්වා රසතණ්භාය බද්ධො “ඉදං මංසං අතිමධුරං, කිස්ස මංසං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “ගොධාමංස”න්ති සුත්වා “මම සන්තිකං මහාගොධා ආගච්ජති, තං මාරෙත්වා මංසං බාදිස්සාමි”ති වින්තෙසි. වින්තෙත්වා ච පන භාජනඤ්ච සජ්ජිලොණාදීනි ච ආහරාපෙත්වා එකමන්තෙ යපෙත්වා මුග්ගරමාදාය කාසාවෙන පටිච්ඡාදෙත්වා පණ්ණසාලාද්වාරෙ බොධිසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානො උපසන්තුපසන්තො විය හුත්වා නිසීදි බොධිසත්තො සායන්භසමයෙ “තාපසස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති නික්ඛමිත්වා උපසඩ්ධමන්තොව තස්ස ඉන්ද්‍රියවිප්පකාරං දිස්වා වින්තෙසි “නායං තාපසො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු නිසීදනාකාරෙන නිසින්තො, අජ්ජෙස මං

ඔලොකෙන්තොපි දුට්ඨින්ද්‍රියො හුත්වා ඔලොකෙති, පරිග්ගණ්හිස්සාමි න”න්ති. සො තාපසස්ස හෙට්ඨාචාතෙ යත්වා ගොධාමංසගන්ධං සායින්වා “ඉමිනා කුටතාපසෙන අජ්ජ ගොධාමංසං බාදිතං හවිස්සති, තෙනෙස රසතණ්හාය බද්ධො අජ්ජ මං අත්තතො සන්තිකං උපසඬකමන්තං මුග්ගරෙන පහරිත්වා මංසං පචිත්වා බාදිතුකාමො හවිස්සති”ති තස්ස සන්තිකං අනුපගන්ත්වාච පටික්කමිත්වා විවරති.

තාපසො බොධිසත්තස්ස අනාගමනභාවං ඤාත්වා “ඉමිනා ‘අයං මං පහරිතුකාමො’ති ඤාතං හවිස්සති, තෙන කාරණෙන නාගච්ඡති, අනාගච්ඡන්තස්සාපිස්ස කුතො මුත්ති”ති මුග්ගරං නිහරිත්වා බිපි. සො තස්ස අග්ගනඬගුට්ඨයමෙව ආසාදෙසි. බොධිසත්තො වෙගෙන වම්මිකං පච්ඡිත්වා අඤ්ඤාන ඡිද්දෙන සිසං උක්ඛිපිත්වා “අම්හො කුටජට්ඨ, අහං තච සන්තිකං උපසඬකමන්තො ‘සීලවා’ති සඤ්ඤාය උපසඬකමිං, ඉදානි පන තෙ මයා කුටභාවො ඤාතො, තාදිසස්ස මහාවොරස්ස කිං ඉමිනා පබ්බජ්ජාලිඬගෙනා”ති වත්වා තං ගරහන්තො ඉමං ගාථමාහ —

138.

“කිං තෙ ජටාහි දුම්මෙධ, කිං තෙ අජිනසාටියා;
අබ්භන්තරං තෙ ගහනං, බාහිරං පරිමජ්ජසි”ති.

තත්ථ කිං තෙ ජටාහි දුම්මෙධාති අම්හො දුම්මෙධ, නිජ්ජඤ්ඤ ඵතා පබ්බජිතෙන ධාරෙතබ්බා ජටා, පබ්බජ්ජාගුණරහිතස්ස කිං තෙ තාහි ජටාහිති අත්ථො. කිං තෙ අජිනසාටියාති අජිනසාටියා අනුච්ඡවිකස්ස සංවරස්ස අභාවකාලතො පට්ඨාය කිං තෙ අජිනසාටියා. අබ්භන්තරං තෙ ගහනන්ති තච අබ්භන්තරං හදයං රාගදොසමොහගහනෙන ගහනං පටිච්ඡන්තං. බාහිරං පරිමජ්ජසිති සො ත්වං අබ්භන්තරෙ ගහනෙ න්හානාදීහි වෙච ලිඬගගහනෙන ච බාහිරං පරිමජ්ජසි, තං පරිමජ්ජන්තො කඤ්ඡිකපුරිතලාබු විය විසපුරිතවාටි විය ආසිවිසපුරිතවම්මිකො විය ගුප්පුරිතචිත්තසටො විය ච බහිමට්ඨොච හොසි, කිං තයා වොරෙන ඉධ වසන්තෙන, සිසං ඉතො පලායාහි, නො වෙ පලායසි, ගාමවාසීනං තෙ ආචික්ඛිත්වා නිග්ගහං කාරාපෙස්සාමිති.

ඵචං බොධිසත්තො කුටතාපසං තජ්ජෙත්වා වම්මිකමෙව පාවිසි, කුටතාපසොපි තතො පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කුටතාපසො අයං කුහකො අහොසි, පුරිමො සීලවන්තතාපසො සාරිපුත්තො, ගොධාපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගොධාජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[139] 9. උභතොභට්ඨජාතකවණ්ණනා

අක්ඛි භික්ඛා පටො නට්ඨොති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. තදා කිර ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සෙය්‍යථාපි නාම ඡවාලාතං උභතොපදිත්තං මජ්ඣෙ ගුරුගතං නෙචාරඤ්ඤෙ කට්ඨත්ථං ඵරති, න ගාමෙ කට්ඨත්ථං ඵරති, එවමෙව දෙවදත්තො එවරුපෙ නිය්‍යානිකසාසනෙ පබ්බජිත්ථා උභතො භට්ඨො උභතො පරිබාහිරො ජාතො, ගිහිපරිභොගා ව පරිහීනො, සාමඤ්ඤත්ථඤ්ච න පරිපුරෙති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව උභතො භට්ඨො හොති, අතීතෙපි උභතො භට්ඨො අහොසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තදා එකස්මිං ගාමකෙ බාලිසිකා වසන්ති. අටෙකො බාලිසිකො බලිසං ආදාය දහරෙන පුත්තෙන සද්ධිං යස්මිං සොබ්භෙ පකතියාපි බාලිසිකා මච්ඡෙ ගණ්හන්ති, තත්ථ ගන්ත්වා බලිසං බිපි. බලිසො උදකපට්ඨිඡන්තෙ එකස්මිං බාණුකෙ ලග්ගි. බාලිසිකො තං ආකඨ්ඪිතුං අසක්කොන්තො වින්තෙසි “අයං බලිසො මහාමච්ඡෙ ලග්ගො භවිස්සති, පුත්තකං මාතු සන්තිකං පෙසෙත්වා පට්ඨිස්සකෙහි සද්ධිං කලහං කාරාපෙමි, එවං ඉතො න කොචි කොට්ඨාසං පච්චාසිසිස්සති”ති. සො පුත්තං ආහ “ගච්ඡ, තාත, අම්භෙහි මහාමච්ඡස්ස ලද්ධභාවං මාතු ආචික්ඛාහි, ‘පට්ඨිස්සකෙහි කිර සද්ධිං කලහං කරොහී’ති වදෙහී”ති. සො පුත්තං පෙසෙත්වා බලිසං ආකඨ්ඪිතුං අසක්කොන්තො රජ්ජුවිඡෙදනාහයෙන උත්තරිසාටකං ථලෙ යපෙත්වා උදකං ඔතරිත්වා මච්ඡලොභෙන මච්ඡං උපධාරෙන්නො බාණුකෙහි පහරිත්වා ද්වෙපි අක්ඛිති භින්දි. ථලෙ යපිතසාටකංපිස්ස වොරො හරි. සො වෙදනාප්පත්තො හුත්වා හත්ථෙන අක්ඛිති උප්පිළයමානො ගහෙත්වා උදකා උත්තරිත්වා කම්පමානො සාටකං පරියෙසති.

සාපිස්ස හරියා “කලහං කත්වා කස්සචි අපච්චාසිසනභාවං කරිස්සාමි”ති එකස්මිංයෙව කණ්ණෙ තාලපණ්ණං පිළන්ධිත්වා එකං අක්ඛිං උක්ඛලිමසියා අඤ්ඡෙත්වා කුක්කුරං අඬකෙනාදාය පට්ඨිස්සකසරං අගමාසි. අථ නං එකා සභාසිකා එවමාහ “එකස්මිංයෙව තෙ කණ්ණෙ තාලපණ්ණං පිළන්ධිතං, එකං අක්ඛි අඤ්ඡිතං, පියපුත්තං විය කුක්කුරං අඬකෙනාදාය සරතො සරං ගච්ඡසි, කිං උම්මත්තිකාසි ජාතා”ති. “නාහං උම්මත්තිකා, ත්ථං පන මං අකාරණෙන අක්කොසසි පරිභාසසි, ඉදානි තං ගාමභොජකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අට්ඨ කභාපණෙ දණ්ඩාපෙස්සාමි”ති එවං කලහං කත්වා උභොපි ගාමභොජකස්ස සන්තිකං අගමංසු. කලහෙ විසොධියමානෙ තස්සායෙව මත්ථකෙ දණ්ඩො පති. අථ නං බන්ධිත්වා “දණ්ඩං දෙහී”ති පොථෙතුං ආරභිංසු.

රුක්ඛදෙවතා ගාමෙ තස්සා ඉමං පවත්තිං, අරඤ්ඤෙ චස්සා පතීනො තං බ්‍යසනං දිස්වා ඛන්ධන්තරෙ ධීතා “හො පුරිස, තුය්හං උදකෙපි කම්මන්තො පදුට්ඨො ථලෙපි, උභතොභට්ඨො ජාතො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

139.

“අක්ඛි භින්නා පටො නට්ඨො, සබ්බෙහෙ ච භණ්ඩනං;
උභතො පදුට්ඨා කම්මන්තා, උදකමිහි ථලමිහි වා”ති.

තත්ථ සබ්බෙහෙ ච භණ්ඩනන්ති සබ්බි නාම සභායිකා, තස්සා ච ගෙහෙ තච භරියාය භණ්ඩනං කතං, භණ්ඩනං කත්වා ඛන්ධන්වා පොථෙත්වා දණ්ඩං දාපියති. උභතො පදුට්ඨා කම්මන්තාති එවං තච ද්වීප්පි යානෙසු කම්මන්තා පදුට්ඨායෙව භින්නායෙව. කතරෙසු ද්වීප්පි? උදකමිහි ථලමිහි වාති, අක්ඛිහෙදෙන පටනාසෙන ච උදකෙ කම්මන්තා පදුට්ඨා, සබ්බෙහෙ භණ්ඩනෙන ථලෙ කම්මන්තා පදුට්ඨාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා බාලිසිකො දෙවදත්තො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

උභතොභට්ඨජාතකවණ්ණනා නවමා.

[140] 10. කාකජාතකවණ්ණනා

නිව්චං උබ්බිග්ගහදයාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඤාතත්ථවරියං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු ද්වාදසකනිපාතෙ හද්දසාලජාතකෙ (ජා. 1.12.13 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාකයොනියං නිබ්බන්ති. අටෙකදිවසං රඤ්ඤො පුරොහිතො බහිනගරෙ නදියං න්හායිත්වා ගන්ධෙ විලිම්පිත්වා මාලං පිළන්ධිත්වා වරවත්ථනිවත්ථො නගරං පාවිසි. නගරද්වාරතොරණෙ ද්වෙ කාකා නිසින්තා හොන්ති. තෙසු එකො එකං ආහ – “සම්ම, අහං ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මත්ථකෙ සරීරවළඤ්ජං පාතෙස්සාමි”ති. ඉතරො “මා තෙ එතං රුවිච්චි, අයං බ්‍රාහ්මණො ඉස්සරො, ඉස්සරජනෙන ච සද්ධිං වෙරං නාම පාපකං. අයඤ්චි කුද්ධො සබ්බෙපි කාකෙ විනාසෙය්‍යා”ති. “න සක්කා මයා න කාතු”න්ති. “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සසි”ති වත්වා ඉතරො කාකො පලායි. සො තොරණස්ස හෙට්ඨාභාගං සම්පත්තෙ බ්‍රාහ්මණො ඔලම්බකං වාලෙන්තො විය තස්ස මත්ථකෙ වච්චං පාතෙසි. බ්‍රාහ්මණො කුජ්ඣිත්වා කාකෙසු වෙරං බන්ධි.

තස්මිං කාලෙ එකා හතියා විහිකොට්ඨිකදාසි විහිං ගෙහද්වාරෙ ආතපෙ පත්ථරිත්වා රක්ඛන්ති නිසින්තාව නිද්දං ඔක්කම්. තස්සා පමාදං ඤත්වා එකො දීසලොමකො එළකො ආගන්ත්වා විහිං බාදි, සා පබුජ්ඣිත්වා තං

දිස්වා පලාපෙසි. එළකො දුතියමපි, තතියමපි තස්සා තට්ථ නිද්දායනකාලෙ ආගන්ත්වා වීහිං බාදි. සාපි තං තික්ඛන්තුං පලාපෙත්වා චිත්තෙසි “අයං පුනස්පුනං බාදන්තො උපඨප්ඵහිං බාදිස්සති, බහු මෙ ඡෙදො භවිස්සති, ඉදානිස්ස පුන අනාගමනකාරණං කර්ස්සාමි”ති. සා අලාතං ගහෙන්වා නිද්දායමානා විය නිසිදිත්වා වීහිබාදනත්ථාය එළකෙ සම්පත්තෙ උට්ඨාය අලාතෙන එළකං පහරි, ලොමානි අග්ගිං ගණ්හිංසු. සො සරීරෙ ඤායන්තෙ “අග්ගිං නිබ්බාපෙස්සාමි”ති වෙගෙන ගන්ත්වා භත්ථිසාලාය සම්පෙ එකිස්සා තිණකුටියා සරීරං සංසි, සා පජ්ජලි. තතො උට්ඨිතා ජාලා භත්ථිසාලං ගණ්හි. භත්ථිසාලාසු ඤායන්තිසු භත්ථිපිට්ඨානි ඤායිංසු, බහු භත්ථි වණිතසරීරා අභෙසුං. වෙජ්ජා භත්ථි අරොගෙ කාතුං අසක්කොන්තා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා පුරොහිතං ආභ “ආවරිය, භත්ථිවෙජ්ජා භත්ථි තිකිච්ඡිතුං න සක්කොන්ති, අපි කිඤ්චි භෙසජ්ජං ජානාමි”ති. “ජානාමි, මහාරාජා”ති. “කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “කාකවසා, මහාරාජා”ති. රාජා “තෙන හි කාකෙ මාරෙත්වා වසං ආහරථා”ති ආභ. තතො පට්ඨාය කාකෙ මාරෙත්වා වසං අලහිත්වා තත්ථ තත්ථෙව රාසිං කරොන්ති, කාකානං මහාභයං උජ්ජජ්ජි.

තදා බොධිසත්තො අසීතිකාකසභස්සපරිවාරො මහාසුසානෙ වසති. අට්ඨකො කාකො ගන්ත්වා කාකානං උජ්ජන්තභයං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. සො චිත්තෙසි “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො මය්හං ඤාතකානං උජ්ජන්තභයං හරිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, හරිස්සාමි න”න්ති දස පාරමියො ආවජ්ජෙත්වා මෙත්තාපාරමිං පුරෙවාරිකං කත්වා එකවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා විවට්ටමහාවාතපානෙන පවිසිත්වා රඤ්ඤො ආසනස්ස භෙට්ඨා පාවිසි. අථ නං එකො මනුස්සො ගහිතුකාමො අභොසි. රාජා “සරණං පවිට්ඨො, මා ගණ්හි”ති වාරෙසි. මහාසත්තො ථොකං විස්සමිත්වා මෙත්තාපාරමිං ආවජ්ජෙත්වා භෙට්ඨාසනා නික්ඛමිත්වා රාජානං ආභ — “මහාරාජ, රඤ්ඤො නාම ඡන්දාදිවසෙන අගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙතුං වට්ටති. යං යං කම්මං කත්තබ්බං හොති, සබ්බං නිසම්ම උපධාරෙත්වා කාතුං වට්ටති. යඤ්ච කයිරමානං නිජ්ජජ්ජති, තදෙව කාතුං වට්ටති, න ඉතරං. සවෙ හි රාජානො යං කයිරමානං න නිජ්ජජ්ජති, තං කරොන්ති, මහාජනස්ස මරණභයපරියොසානං මහාභයං උජ්ජජ්ජති. පුරොහිතො වෙරවසිකො හුත්වා මුසාවාදං අභාසි, කාකානං වසා නාම නත්ථි”ති. තං සුත්වා රාජා පසන්නචිත්තො බොධිසත්තස්ස කඤ්චනභද්දපීඨං දාපෙත්වා තත්ථ නිසින්නස්ස පක්ඛන්තරානි සතපාකසභස්සපාකතෙලෙහි මක්ඛාපෙත්වා කඤ්චනතට්ටකෙ රාජාරභං සුභොජනං භොජාපෙත්වා පානීයං පායෙත්වා සුහිතං විගතදරථං මහාසත්තං එතදවොච “පණ්ඩිත, ත්වං ‘කාකානං වසා නාම නත්ථි’ති වදෙසි, කෙන කාරණෙන නෙසං වසා න හොති”ති බොධිසත්තො “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනා”ති සකලනිවෙසනං එකරවං කත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාභ —

140.

“නිව්වං උබ්බිග්ගහදයා, සබ්බලොකවිභෙසකා;
තස්මා නෙසං වසා නත්ථී, කාකානම්භාක ඤාතින” න්ති.

තත්‍රායං සඨබ්බෙපත්ථො – මහාරාජ, කාකා නාම නිව්වං උබ්බිග්ගමානසා
භයජ්ජත්තාව විහරන්ති, සබ්බලොකස්ස ච විභෙසකා, ඛත්තියාදයො
මනුස්සෙපි ඉත්ථිපුරිසෙපි කුමාරකුමාරිකාදයොපි විභෙදෙන්නා
කිලමෙන්නාව විවරන්ති, තස්මා ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි නෙසං අම්භාකං
ඤාතිනං කාකානං වසා නාම නත්ථී. අතීතෙපි න භූතපුබ්බා, අනාගතෙපි න
භවිස්සතිති.

එවං මහාසත්තො ඉමං කාරණං උත්තානං කත්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤා
නාම අනිසම්ම අනුපධාරෙත්වා කම්මං න කත්තබ්බ” න්ති රාජානං
බොධෙසි. රාජා තුස්සිත්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙන පුජෙසි. බොධිසත්තො
රජ්ජං රඤ්ඤායෙව පටිදත්වා රාජානං පඤ්චස්ස සීලෙස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා
සබ්බසත්තානං අභයං යාථි. රාජා තස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා සබ්බසත්තානං
අභයං දත්වා කාකානං නිබද්ධදානං පට්ඨපෙසි. දිවසෙ දිවසෙ
තණ්ඩුලම්බණස්ස භත්තං පවිත්වා නානග්ගරසෙහි ඔමද්දිත්වා කාකානං
දීයති, මහාසත්තස්ස පන රාජභොජනමෙව දීයිත්ථ.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා
බාරාණසිරාජා ආනන්දො අභොසි, කාකරාජා පන අභමෙව අභොසි” න්ති.

කාකජාතකවණ්ණනා දසමා.

අසම්පදානවග්ගො වුද්දසමො.

තස්සුද්දානං –

අසම්පදානභීරුකං, සතාසනකුමාරසොධං;
චන්දාහං සුවණ්ණහංසං, බබ්බුගොධුහතොහට්ඨං;
කාකරාජාති තෙ දසාති.

15. කකණ්ඨකවග්ගො

[141] 1. ගොධාජාතකවග්ගො

න පාපජනසංසෙවිති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො එකං විපක්ඛසෙවිං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුජ්ජන්තවත්ථු මහිලාමුඛජාතකෙ කථිතසදිසමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගොධායොනියං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. සො වයජ්ජන්තො නදීතීරෙ මහාබිලෙ අනෙකගොධාසතපරිවාරො වාසං කජ්ජෙසි. තස්ස පුත්තො ගොධාපිල්ලකො එකෙන කකණ්ඨකෙන සද්ධිං සන්ථවං කත්වා තෙන සද්ධිං සම්මොදමානො විහරන්තො “කකණ්ඨකං පරිස්සජ්ජිසාමී”ති අවත්ථරති. තස්ස තෙන සද්ධිං විස්සාසං ගොධාරාජස්ස ආරොවෙසුං. ගොධාරාජා පුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, ත්වං අට්ඨානෙ විස්සාසං කරොසි, කකණ්ඨකා නාම නිවජාතිකා, තෙහි සද්ධිං විස්සාසො න කත්තබ්බො. සචෙ ත්වං තෙන සද්ධිං විස්සාසං කරිස්සසි, තං කකණ්ඨකං නිස්සාය සබ්බම්පෙතං ගොධාකුලං විනාසං පාපුණ්ණිස්සති, ඉතො පට්ඨාය එතෙන සද්ධිං විස්සාසං මා අකාසී”ති ආභ. සො කරොතියෙව. බොධිසත්තො පුනජ්ජුනං කටෙන්නොපි තස්ස තෙන සද්ධිං විස්සාසං වාරෙතුං අසක්කොන්තො “අවස්සං අම්භාකං එතං කකණ්ඨකං නිස්සාය භයං උජ්ජජ්ජිස්සති, තස්මිං උජ්ජන්තෙ පලායනමග්ගං සම්පාදෙතුං වට්ටතී”ති එකෙන පස්සෙන වාතබිලං කාරාපෙසි.

පුත්තොපිස්ස අනුක්කමෙන මහාසරීරො අභොසි, කකණ්ඨකො පන පුරිමජ්ජමාණොයෙව. ඉතරො “කකණ්ඨකං පරිස්සජ්ජිසාමී”ති අන්තරන්තරා අවත්ථරතියෙව, කකණ්ඨකස්ස පබ්බතකුටෙන අවත්ථරණකාලො විය භොති. සො කිලමන්තො වින්තෙසි “සචෙ අයං අඤ්ඤාති කතිපයාති දිවසාති මං එවං පරිස්සජ්ජිස්සති, ජීවිතං මෙ නත්ථී, එකෙන ලුද්දකෙන සද්ධිං එකතො හුත්වා ඉමං ගොධාකුලං විනාසෙස්සාමී”ති. අටෙකදිවසං නිදාසසමයෙ මෙසෙ වුට්ඨෙව වම්මිකමක්ඛිකා උට්ඨහිංසු, තතො තතො ගොධා නික්ඛමිත්වා මක්ඛිකායො බාදන්ති. එකො ගොධාලුද්දකො ගොධාබිලං හින්දනත්ථාය කුද්දාලං ගහෙත්වා සුනබෙහි සද්ධිං අරඤ්ඤං පාවිසි. කකණ්ඨකො තං දිස්වා “අජ්ජ අත්තතො මනොරථං පුරෙස්සාමී”ති තං උපසඬකමිත්වා අවිදුරෙ නිපජ්ජිත්වා “භො පුරිස, කස්මා අරඤ්ඤෙ විවරසි”ති පුච්ඡි. සො “ගොධානං අත්ථායා”ති ආභ. “අභං අනෙකසතානං ගොධානං ආසයං ජානාමි, අග්ගිඤ්ඤෙව පලාලඤ්ඤෙව ආදාය එහී”ති තං තත්ථ නෙත්වා “ඉමස්මිං යානෙ පලාලං පක්ඛිපිත්වා අග්ගිං දත්වා ධුමං කත්වා සමන්තා සුනබෙ යපෙත්වා සයං මහාමුග්ගරං ගහෙත්වා නික්ඛන්තා නික්ඛන්තා ගොධා පහරිත්වා මාරෙත්වා රාසිං කත්වා යාහී”ති එවඤ්ඤෙව පන වත්වා “අජ්ජ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිස්සාමී”ති එකස්මිං යානෙ සීසං උක්ඛිපිත්වා

නිපජ්ජි. ලුද්දකොපි පලාලධුමං අකාසි, ධුමො බිලං පාවිසි, ගොධා ධුමන්ධා මරණභයතජ්ජිතා නික්ඛමිත්වා පලායිතුං ආරද්ධා. ලුද්දකො නික්ඛන්තං නික්ඛන්තං පහරිත්වා මාරෙසි, තස්ස හත්ථතො මුත්තා සුතඛා ගණ්ඨිංසු. ගොධානං මහාවිනාසො උජ්ජජ්ජි.

බොධිසත්තො “කකණ්ඨකං නිස්සාය භයං උජ්ජන්ත”න්ති ඤත්වා “පාපපුරිසසංසග්ගො නාම න කත්තබ්බො, පාපෙ නිස්සාය හිතසුඛං නාම නත්ථි, එකස්ස පාපකකණ්ඨකස්ස වසෙන එත්තකානං ගොධානං විනාසො ජාතො”ති වාතබ්බලෙන පලායන්තො ඉමං ගාථමාහ —

141.

“න පාපජනසංසෙවී, අවිචන්තසුඛමෙධති;
ගොධාකුලං කකණ්ඨාව, කලිං පාපෙති අත්තාන”න්ති.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො — පාපජනසංසෙවී පුග්ගලො අවිචන්තසුඛං එකන්තසුඛං නිරන්තරසුඛං නාම න එධති න වින්දති න පටිලහති. යථා කිං? ගොධාකුලං කකණ්ඨාව. යථා කකණ්ඨකතො ගොධාකුලං සුඛං න ලහති, එවං පාපජනසංසෙවී පුග්ගලො සුඛං න ලහති. පාපජනං පන සෙවන්තො එකන්තෙතෙව කලිං පාපෙති අත්තානං, කලි චූචිවති විනාසො, එකන්තෙතෙව පාපසෙවී අත්තානඤ්ච අඤ්ඤෙ ච අත්තනා සද්ධිං වසන්තෙ විනාසං පාපෙති. පාළියං පන “එලං පාපෙය්‍යා”ති ලිඛන්ති. තං බ්‍යඤ්ජනං අට්ඨකථායං නත්ථි, අත්ථොපිස්ස න යුජ්ජති. තස්මා යථාචුත්තමෙව ගහෙතබ්බං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කකණ්ඨකො දෙවදත්තො අහොසි, බොධිසත්තස්ස පුත්තො අනොවාදකො ගොධාපිල්ලකො විපක්ඛසෙවී හික්ඛු, ගොධාරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගොධාජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[142] 2. සිඬ්ගාලජාතකවණ්ණනා

එතඤ්ඤි තෙ දුරාජානන්ති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කපෙසි. ධම්මසභායඤ්ඤි හික්ඛුනං කථං සුත්වා සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව, න ච මං මාරෙතුං අසක්ඛි, සයමෙව පන කිලන්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සිඬ්ගාලයොනියං නිබ්බන්තිත්වා සිඬ්ගාලරාජා හුත්වා සිඬ්ගාලගණපරිවුතො සුසානවනෙ විහාසි. තෙන සමයෙන රාජගහෙ උස්සවො අහොසි,

යෙභුයොන මනුස්සා සුරං පිවන්ති, සුරාජණොයෙව කිරෙසො. අපේත්ථ සම්බහුලා ධුත්තා බහුං සුරඤ්ච මංසඤ්ච ආහරාපෙත්වා මණ්ඩිතපසාධිතා ගායින්වා ගායින්වා සුරඤ්ච පිවන්ති, මංසඤ්ච බාදන්ති. තෙසං පට්ඨමයාමාවසානෙන මංසං බීයි, සුරා පන බහුකාව. අපේකො ධුත්තො “මංසබණ්ඩං දෙහී”ති ආහ. “මංසං බීණ”න්ති ච චුත්තෙ “මයි යීතෙ මංසක්ඛයො නාම නත්ථී”ති වත්වා “ආමකසුසානෙ මතමනුස්සමංසං බාදනත්ථාය ආගතෙ සිඬිගාලෙ මාරෙත්වා මංසං ආහරිස්සාමී”ති මුග්ගරං ගහෙත්වා නිද්ධමනමග්ගෙන නගරා නික්ඛමිත්වා සුසානං ගන්ත්වා මුග්ගරං ගහෙත්වා මතකො විය උත්තානො නිපජ්ජී. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො සිඬිගාලගණපරිවුතො තත්ථ ගතො තං දිස්වා “නායං මතකො”ති ඤත්වාපි “සුට්ඨුතරං උපපරික්ඛිස්සාමී”ති තස්ස අධොවාතෙන ගන්ත්වා සරීරගන්ධං සායින්වා තථතොවස්ස අමතකභාවං ඤත්වා “ලජ්ජාපෙත්වා නං උයොපෙස්සාමී”ති ගන්ත්වා මුග්ගරකොටියං ඩංසින්වා ආකඬ්ඪී, ධුත්තො මුග්ගරං න විස්සජී, උපසඬ්ඪකමන්තමිපි න ඔලොකෙත්තො නං ගාල්හතරං අග්ගහෙසි. බොධිසත්තො පටික්කමිත්වා “හො පුරිස, සචෙ ත්වං මතකො භවෙය්‍යාසි, න මයි මුග්ගරං ආකඬ්ඪන්තෙ ගාල්හතරං ගණ්භෙය්‍යාසි, ඉමිනා කාරණෙන තච මතකභාවො වා අමතකභාවො වා දුජ්ජානො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

142.

“එතඤ්ඤි තෙ දුරාජානං, යං සෙසි මතසායිකං;
යස්ස තෙ කඬ්ඪමානස්ස, හත්ථා දණ්ඨො න මුච්චති”ති.

තත්ථ එතඤ්ඤි තෙ දුරාජානන්ති එතං කාරණං තච දුට්ඨඤ්ඤායං. යං සෙසි මතසායිකන්ති යෙන කාරණෙන ත්වං මතසායිකං සෙසි, මතකො විය හුත්වා සයසි. යස්ස තෙ කඬ්ඪමානස්සාති යස්ස තච දණ්ඨකොටියං ගහෙත්වා කඬ්ඪියමානස්ස හත්ථතො දණ්ඨො න මුච්චති, සො ත්වං තථතො මතකො නාම න භොසීති.

එවං චුත්තෙ සො ධුත්තො “අයං මම අමතකභාවං ජානාතී”ති උට්ඨාය දණ්ඩං බීපි, දණ්ඨො විරජ්ඣි. ධුත්තො “ගච්ඡ, විරද්ධො දානිසි මයා”ති ආහ. බොධිසත්තො නිවත්තිත්වා “හො පුරිස, මං විරජ්ඣන්තොපි ත්වං අට්ඨ මහානිරයෙ සොළස ච උස්සදනිරයෙ අවිරද්ධොයෙවා”ති වත්වා පක්කාමි. ධුත්තො කිඤ්චි අලහිත්වා සුසානා නික්ඛමිත්වා පරිබායං න්භායින්වා ආගතමග්ගෙනෙව නගරං පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ධුත්තො දෙවදත්තො අභොසි, සිඬිගාලරාජා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

සිඬිගාලජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[143] 3. විරොචජාතකවණ්ණනා

ලසී ව තෙ නිජ්ඵලිතාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස ගයාසීසෙ සුගතාලයස්ස දස්සිනභාවං ආරබ්භ කටෙසි. දෙවදත්තො හි පරිහීනජ්ඣානො ලාභසක්කාරපරිහීනො “අත්ථෙකො උපායො”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං පඤ්ච වත්ථුනි යාවිත්වා අලභමානො ද්විත්තං අග්ගසාවකානං සද්ධිවිහාරිකෙ අධුනා පබ්බජිතෙ ධම්මවිනයම්භි අකොවිදෙ පඤ්චසතෙ හික්ඛු ගහෙත්වා ගයාසීසං ගන්ත්වා සඬ්ඝං හින්දිත්වා එකසීමායං ආවෙණිකං සඬ්ඝකම්මං අකාසි. සත්ථා තෙසං හික්ඛුනං ඤාණපරිපාකකාලං ඤත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකෙ පෙසෙසි. තෙ දිස්වා දෙවදත්තො තුට්ඨමානසො රත්තිං ධම්මං දෙසයමානො “බුද්ධලීලං කර්ස්සාමි”ති සුගතාලයං දස්සෙත්තො “විගතථිතමිද්ධො බො, ආවුසො සාරිපුත්ත, හික්ඛුසඬ්ඝො, පටිභාතු තං හික්ඛුනං ධම්මිකථා, පිට්ඨි මෙ ආගිලායති, තමහං ආයමිස්සාමි”ති වත්වා නිද්දං උපගතො. ද්වෙ අග්ගසාවකා තෙසං හික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙත්වා මග්ගඵලෙහි පබ්බොධෙත්වා සබ්බෙ ආදාය වෙළවනමෙව පච්චාගමිංසු.

කොකාලිකො විහාරං තුව්ඡං දිස්වා දෙවදත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “ආවුසො දෙවදත්ත, පරිසං තෙ හින්දිත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකා විහාරං තුව්ඡං කත්වා ගතා, ත්වං පන නිද්දායසීයෙවා”ති වත්වා උත්තරාසඬ්ගමස්ස අපනෙත්වා හිත්තියං පිට්ඨිකණ්ටකං පුසන්තො විය පණ්ඨියා නං හදයෙ පහරි. තාවදෙවස්ස මුඛතො ලොහිතං උග්ගඤ්ඡි. සො තතො පට්ඨාය ගිලානො අහොසි. සත්ථා ථෙරං පුච්ඡි “සාරිපුත්ත, තුම්භාකං ගතකාලෙ දෙවදත්තො කිං අකාසි”ති? හන්තෙ, දෙවදත්තො අම්භෙ දිස්වා “බුද්ධලීලං කර්ස්සාමි”ති සුගතාලයං දස්සෙත්වා මහාවිනාසං පත්තොති. සත්ථා “න බො සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම අනුකරොන්තො විනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කෙසරසීහො හුත්වා හිමවන්තජ්ජදෙසෙ කඤ්චනගුහායං වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං කඤ්චනගුහාය නික්ඛමිත්වා විජම්භිත්වා වතුද්දිසං ඔලොකෙත්වා සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කන්තො මහාමහිංසං වධිත්වා වරමංසං බාදිත්වා එකං සරං ඔතරිත්වා මණිවණ්ණස්ස උදකස්ස කුච්ඡිං පුරෙත්වා ගුහං සන්ධාය පායාසි. අථෙකො සිඬ්ගාලො ගොවරජ්ජසුතො සහසාව සීහං දිස්වා පලායිතුං අසක්කොන්තො සීහස්ස පුරතො පාදෙසු පතිත්වා නිපජ්ඡි. “කිං, ජම්බුකා”ති ච වුත්තෙ “අහං තෙ, සාමි, පාදෙ උපට්ඨාතුකාමො”ති ආහ. සීහො “සාධු එහි, මං උපට්ඨහ, වරමංසානි තං බාදාපෙස්සාමි”ති වත්වා සිඬ්ගාලං ආදාය කඤ්චනගුහං අගමාසි. සිඬ්ගාලො තතො පට්ඨාය සීහවිසාසං බාදති. සො කතිපාහච්චයෙනෙව පුලසරීරො අහොසි.

අථ නං එකදිවසං ගුහාය නිපන්නකොව සීහො ආහ “ගච්ඡ ජම්බුක, පබ්බතසිරො යත්වා පබ්බතපාදෙ සඤ්චරන්තෙසු හත්ථිඅස්සමහිංසාදිසු යස්ස මංසං බාදිතුකාමොසි, තං ඔලොකෙන්වා ආගන්ත්වා ‘අසුකමංසං බාදිතුකාමොමහී’ති වත්වා මං වන්දිත්වා ‘විරොව, සාමී’ති වදාහි, අහං තං වධිත්වා මධුරමංසං බාදිත්වා තුය්හමපි දස්සාමී”ති. සිඬගාලො පබ්බතසිරො අභිරුහිත්වා නානප්පකාරෙ මිගෙ ඔලොකෙන්වා යස්සෙව මංසං බාදිතුකාමො හොති, කඤ්චනගුහං පවිසිත්වා තමෙව සීහස්ස ආරොචෙන්වා පාදෙසු පතිත්වා “විරොව, සාමී”ති වදති. සීහො වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා සවෙපි මත්තවරවාරණො හොති, තත්ථෙව නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා සයමපි වරමංසං බාදති, සිඬගාලස්සපි දෙති. සිඬගාලො කුච්ඡිපුරං මංසං බාදිත්වා ගුහං පවිසිත්වා නිද්දායති. සො ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ මානං වධිසෙසි “අහමපි චතුප්පදොව, කිංකාරණා දිවසෙ දිවසෙ පරෙහි පොසියමානො විහරාමි, ඉතො පට්ඨාය අහමපි හත්ථිආදයො හනිත්වා මංසං බාදිස්සාමි, සීහොපි මිගරාජා ‘විරොව, සාමී’ති චුත්තමෙව පදං නිස්සාය වරවාරණෙ වධෙති, අහමපි සීහෙන ‘විරොව, ජම්බුකා’ති මං වදාපෙන්වා එකං වරවාරණං වධිත්වා මංසං බාදිස්සාමී”ති.

සො සීහං උපසඬකමිත්වා එතදවොච “සාමි, මයා දීඝරත්තං තුම්හෙහි වධිතවරවාරණානං මංසං බාදිතං, අහමපි එකං වරවාරණං මාරෙන්වා මංසං බාදිතුකාමො, තස්මා තුම්හෙහි නිපන්නට්ඨානෙ කඤ්චනගුහායං නිපජ්ජිස්සාමි, තුම්හෙ පබ්බතපාදෙ විවරන්තං වරවාරණං ඔලොකෙන්වා මම සන්තිකං ආගන්ත්වා ‘විරොව, ජම්බුකා’ති වදෙථ, එත්තකමත්තස්මිං මච්ඡෙරං මා කරිත්ථා”ති. අථ නං සීහො ආහ “න, ත්වං ජම්බුක, වාරණෙ වධිතුං සමත්ථෙ සීහකුලෙ උප්පන්නො, වාරණං වධිත්වා මංසං බාදනසමත්ථො සිඬගාලො නාම ලොකෙ නත්ථි, මා තෙ එතං රුච්චි, මයා වධිතවරවාරණානඤ්ඤෙව මංසං බාදිත්වා වසා”ති. සො එවං චුත්තෙපි විරමිතුං න ඉච්ඡි, පුනප්පුනං යාවියෙව. සීහො තං වාරෙතුං අසක්කොන්තො සම්පට්චිජ්ජිත්වා “තෙන හි මම වසනට්ඨානං පවිසිත්වා නිපජ්ජා”ති ජම්බුකං කඤ්චනගුහායං නිපජ්ජාපෙන්වා සයං පබ්බතපාදෙ මත්තවරවාරණං ඔලොකෙන්වා ගුහාද්වාරං ගන්ත්වා “විරොව, ජම්බුකා”ති ආහ. සිඬගාලො කඤ්චනගුහාය නික්ඛමිත්වා විජමහිත්වා චතුද්දිසං ඔලොකෙන්වා තික්ඛන්තුං වස්සිත්වා “මත්තවරවාරණස්ස කුම්හෙ පතිස්සාමී”ති පක්ඛන්දිත්වා විරජ්ඣිත්වා පාදමුලෙ පති. වාරණො දක්ඛිණපාදං උක්ඛිපිත්වා තස්ස සීසං අක්කමි, සීසට්ඨිනි චුණ්ණවිචුණ්ණානි අහෙසුං. අථස්ස සරීරං වාරණො පාදෙන සඬ්ඝරිත්වා රාසිං කත්වා උපරි ලණ්ඛං පාතෙන්වා කොඤ්චනාදං නදන්තො අරඤ්ඤං පාවිසි.

බොධිසත්තො ඉමං පවත්තිං දිස්වා “ඉදානි විරොව, ජම්බුකා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

143.

“ලසී ව තෙ නිජ්ඵලිතා, මත්ථකො ව පදාලිතො;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගා, අජ්ජ බො ත්වං විරොචසී”ති.

තත්ථ ලසීති මත්ථලුඬිගං. නිජ්ඵලිතාති නික්ඛන්තා. ඵවං බොධිසත්තො
ඉමං ගාථං වත්ථා යාවතායුකං යත්ථා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා
සිඬිගාලො දෙවදත්තො අහොසි, සිහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

විරොචජාතකවණ්ණනා තතියා.

[144] 4. නඩගුට්ඨජාතකවණ්ණනා

බහුම්පෙතං අසබ්භි ජාතවෙදාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො
ආජීවකානං මිච්ඡාතපං ආරබ්භ කටෙසි. තදා කිර ආජීවකා ජෙතවනපිට්ඨියං
නානාජපකාරං මිච්ඡාතපං වරන්ති. සම්බහුලා භික්ඛු තෙසං
උක්කුටිකජපධානවග්ගුලිවතකණ්ටකාපස්සයපඤ්චාතපතපනාදිහෙදං
මිච්ඡාතපං දිස්වා හගවන්තං පුච්ඡිංසු “අත්ථී නු බො, හන්තෙ, ඉමං
මිච්ඡාතපං නිස්සාය කුසලං වා වුඩ්ඪී වා”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඵවරූපං
මිච්ඡාතපං නිස්සාය කුසලං වා වුඩ්ඪී වා අත්ථී, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා ‘ඵවරූපං
තපං නිස්සාය කුසලං වා වුඩ්ඪී වා හවිස්සති’ති සඤ්ඤාය ජාතග්ගිං ගහෙත්වා
අරඤ්ඤං පටිසිත්වා අග්ගිජුහනාදිවසෙන කිඤ්චි වුඩ්ඪීං අපස්සන්තා අග්ගිං
උදකෙන නිබ්බාපෙත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො
ව නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසු”න්ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො
උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස ජාතදිවසෙ මාතෘපිතරො ජාතග්ගිං
ගහෙත්වා යපෙසුං. අථ නං සොළසවස්සකාලෙ ඵතදවොචුං “මයං තෙ,
පුත්ත, ජාතදිවසෙ අග්ගිං ගණ්හිමිහ. සවෙසි අගාරං අජ්ඣාචසිතුකාමො,
තයො වෙදෙ උග්ගණ්හ. අථ බ්‍රහ්මලොකං ගන්තුකාමො, අග්ගිං ගහෙත්වා
අරඤ්ඤං පටිසිත්වා අග්ගිං පරිවරන්තො මහාබ්‍රහ්මානං ආරාධෙත්වා
බ්‍රහ්මලොකපරායණො භොභී”ති. සො “න මය්හං අගාරෙන අත්ථො”ති
අග්ගිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා අස්සමපදං මාපෙත්වා අග්ගිං
පරිවරන්තො අරඤ්ඤෙ විහාසි. සො ඵකදිවසං පච්චන්තගාමකෙ
ගොදක්ඛිණං ලභිත්වා තං ගොණං අස්සමපදං නෙත්වා චින්තෙසි
“අග්ගිහගවන්තං ගොමංසං බාදාපෙස්සාමී”ති. අථස්ස ඵතදහොසි “ඉධ
ලොණං නත්ථී, අග්ගිහගවා අලොණං බාදිතුං න සක්ඛිස්සති, ගාමතො
ලොණං ආහරිත්වා අග්ගිහගවන්තං සලොණකං බාදාපෙස්සාමී”ති. සො තං
තත්ථෙව ඛන්ධිත්වා ලොණත්ථාය ගාමකං අගමාසි. තස්මිං ගතෙ සම්බහුලා
ලුද්දකා තං යානං ආගතා. ගොණං දිස්වා වධිත්වා මංසං පටිත්වා බාදිත්වා

නඬගුට්ඨයඤ්ච ජඩ්ඝඤ්ච වම්මඤ්ච තත්ථෙව ජඩ්ඛෙත්වා අවසෙසමංසං ආදාය අගමංසු.

බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා නඬගුට්ඨාදිමත්තමෙව දිස්වා චිත්තෙසි “අයං අග්ගිහගවා අත්තනො සන්තකම්පි රක්ඛිතුං න සක්කොති, මං පන කදා රක්ඛිස්සති. ඉමිනා අග්ගිපරිවරණෙන නිරත්ථකෙන භවිතබ්බං, නත්ථි ඉතොනිදානං කුසලං වා වුඩ්ඪි වා”ති. සො අග්ගිපරිවරියාය විගතච්ඡන්දො “භම්හො අග්ගිහගවා, ත්වං අත්තනොපි සන්තකං රක්ඛිතුං අසක්කොන්තො මං කදා රක්ඛිස්සසි, මංසං නත්ථි, එත්තකෙනපි තුස්සාහි”ති නඬගුට්ඨාදීනි අග්ගිමිහි පක්ඛිපන්තො ඉමං ගාථමාහ —

144.

“බ්‍රහ්මපෙතං අසබ්භි ජාතවෙද, යං තං වාලධිනාහිපුජයාම;
මංසාරහස්ස නත්ථජ්ජ මංසං, නඬගුට්ඨමිපි භවං පටිග්ගහාතු”ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මපෙතන්ති එත්තකම්පි බ්‍රහ්මං. අසබ්භිති අසප්පුරිස අසාධුජාතික. ජාතවෙදාති අග්ගිං ආලපති. අග්ගි හි ජාතමත්තොව වෙදියති පඤ්ඤායති පාකටො භොති, තස්මා “ජාතවෙදො”ති වුච්චති. යං තං වාලධිනාහිපුජයාමාති යං අජ්ජ මයං අත්තනොපි සන්තකං රක්ඛිතුං අසමත්ථං භගවන්තං වාලධිනා අහිපුජයාම, එතම්පි තව බ්‍රහ්මෙවාති දස්සෙති. මංසාරහස්සාති මංසං අරහස්ස තුස්සං නත්ථි අජ්ජ මංසං. නඬගුට්ඨමිපි භවං පටිග්ගහාතුති අත්තනො සන්තකං රක්ඛිතුං අසක්කොන්තො භවං ඉමං සජඩ්ඝවම්මං නඬගුට්ඨමිපි පටිග්ගණ්හාතුති.

එවං වත්වා මහාසත්තො අග්ගිං උදකෙන නිබ්බාපෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තිංයො ව නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි —
“නිබ්බුතග්ගිතාපසො අභමෙව තෙන සමයෙනා”ති.

නඬගුට්ඨජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[145] 5. රාධජාතකවණ්ණනා

න ත්වං රාධ විජානාසිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතිසිකාපලොහනං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුජ්ජන්තවත්ථු ඉන්ද්‍රියජාතකෙ ආවි භවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං ආමන්තෙත්වා “භික්ඛු මාතුගාමො නාම අරක්ඛියො, ආරක්ඛං යපෙත්වා රක්ඛන්තාපි රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. ත්වම්පි පුබ්බෙ එතං ආරක්ඛං යපෙත්වා රක්ඛන්තොපි රක්ඛිතුං නාසක්ඛි, ඉදානි කථං රක්ඛිස්සසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සුකයොනියං නිබ්බන්ති. කාසිරට්ඨෙ එකො බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තඤ්ච කනිට්ඨභාතරඤ්චස්ස පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පොසෙසි. තෙසු බොධිසත්තස්ස “පොට්ඨපාදො”ති නාමං අහොසි, ඉතරස්ස “රාධො”ති. තස්ස පත බ්‍රාහ්මණස්ස හරියා අනාවාරා හොති දුස්සිලා. සො වොහාරත්ථාය ගච්ඡන්තො උහොපි භාතරො ආහ – “තාතා, සචෙ වො මාතා බ්‍රාහ්මණී අනාවාරං ආවරති, වාරෙය්‍යාථ න”න්ති. බොධිසත්තො ආහ “සාධු, තාත, වාරෙතුං සක්කොන්තා වාරෙය්‍යාම, අසක්කොන්තා තුණ්හී භවිස්සාමා”ති. එවං බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණීං සුකානං නිය්‍යාදෙන්වා වොහාරත්ථාය ගතො.

තස්ස පත ගතදිවසතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණී අතිවරිතුං ආරද්ධා, පවිසන්තානඤ්ච නික්ඛමන්තානඤ්ච අන්තො නත්ථී, තස්සා කිරියං දිස්වා රාධො බොධිසත්තං ආහ – “භාතික, අම්භාකං පිතා ‘සචෙ වො මාතා අනාවාරං ආවරති, වාරෙය්‍යාථ’ති වත්වා ගතො, ඉදානි චෙසා අනාවාරං ආවරති, වාරෙම න”න්ති. බොධිසත්තො “තාත, ත්වං අත්තනො අඛ්‍යත්තතාය බාලභාවෙන එවං වදෙසි, මාතුගාමං නාම උක්ඛිපිත්වා චරන්තාපි රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. යං කම්මං කාතුං න සක්කා, න තං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

145.

“න ත්වං රාධ විජානාසි, අඬ්ඬරත්තෙ අනාගතෙ;
අඛ්‍යයතං විලපසි, විරත්තා කොසියායනෙ”ති.

තත්ථ න ත්වං රාධ විජානාසි, අඬ්ඬරත්තෙ අනාගතෙති තාත රාධ, ත්වං න ජානාසි, අඬ්ඬරත්තෙ අනාගතෙ පට්ඨමයාමෙයෙව එත්තකා ජනා ආගතා, ඉදානි කො ජානාති, කිත්තකාපි ආගමිස්සන්ති. අඛ්‍යයතං විලපසිති ත්වං අඛ්‍යත්තවිලාපං විලපසි. විරත්තා කොසියායනෙති මාතා නො කොසියායනී බ්‍රාහ්මණී විරත්තා අම්භාකං පිතරි නිජපෙමා ජාතා. සචස්සා තස්මිං සිනෙහො වා පෙමං වා භවෙය්‍ය, න එවරූපං අනාවාරං කරෙය්‍යාති ඉමමත්ථං එතෙහි ඛ්‍යඤ්ජනෙහි පකාසෙසි.

එවං පකාසෙත්වා ච පත බ්‍රාහ්මණියා සද්ධිං රාධස්ස වත්තුං න අදාසි. සාපි යාව බ්‍රාහ්මණස්ස අනාගමනා යථාරූචියා විචරි. බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා පොට්ඨපාදං පුච්ඡි – “තාත, කිදිසි වො මාතා”ති. බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස සබ්බං යථාභූතං කථෙත්වා “කිං තෙ, තාත, එවරූපාය දුස්සිලායා”ති වත්වා “තාත, අම්භෙහි මාතුයා දොසස්ස කථිතකාලතො පට්ඨාය න සක්කා ඉධ වසිතු”න්ති බ්‍රාහ්මණස්ස පාදෙ වන්දිත්වා සද්ධිං රාධෙන උප්පතිත්වා අරඤ්ඤං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි,
සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා
බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච එතෙයෙව ද්වෙ ජනා අහෙසුං, රාධො ආනන්දො,
පොට්ඨපාදො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

රාධජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[146] 6. සමුද්දකාකජාතකවණ්ණනා

අපි නු හනුකා සන්තාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ
මහල්ලකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කටෙසි. තෙ කිර ගිහිකාලෙ සාවත්ථියං
කුටුම්භිකා අඛිඨා මහද්ධනා අඤ්ඤමඤ්ඤසභායකා එකතො හුත්වා
පුඤ්ඤානි කරොන්තා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා “මයං මහල්ලකා, කිං
නො සරාවාසෙන, සත්ථු සන්තිකෙ රමණීයෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා
දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමා”ති සබ්බං සාපතෙයාං පුත්තධීතාදීනං දත්වා
අස්සමුඛං ඤාතිසඛිසං පභාය සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජිංසු.
පබ්බජිත්වා පන පබ්බජ්ජානුරූපං සමණධම්මං න කරිංසු, මහල්ලකභාවෙන
ධම්මමිපි න පරියාපුණිංසු, ගිහිකාලෙ විය පබ්බජිතකාලෙපි විහාරපරියන්තෙ
පණ්ණසාලං කාරෙත්වා එකතොව වසිංසු. පිණ්ඩාය වරන්තාපි අඤ්ඤත්ථ
අගන්ත්වා යෙභුයෙයන අත්තනො පුත්තදාරස්සෙව ගෙහං ගන්ත්වා
භුඤ්ජිංසු. තෙසු එකස්ස පුරාණදුතියිකා සබ්බෙසමිපි මහල්ලකත්ථෙරානං
උපකාරා අහොසි, තස්මා සෙසාපි අත්තනා ලද්ධං ආහාරං ගහෙත්වා
තස්සායෙව ගෙහෙ නිසීදිත්වා භුඤ්ජන්ති. සාපි තෙසං යථාසන්නිහිතං
සුපබ්බාසකප්පනං දෙති. සා අඤ්ඤතරෙන රොගෙන ථුට්ඨා කාලමකාසි. අථ තෙ
මහල්ලකත්ථෙරා විහාරං ගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ගීවාසු ගහෙත්වා
“මධුරහත්ථරසා උපාසිකා කාලකතා”ති විහාරපච්චන්තෙ රොදන්තා
විවරිංසු. තෙසං සද්දං සුත්වා ඉතො විතො ච භික්ඛු සන්නිපතිත්වා
“ආවුසො, කස්මා රොද්ධා”ති පුච්ඡිංසු. තෙ “අම්භාකං සභායස්ස
පුරාණදුතියිකා මධුරහත්ථරසා කාලකතා අම්භාකං අතිවිය උපකාරා, ‘ඉදානි
කුතො තථාරූපිං ලභිස්සාමා’ති ඉමිනා කාරණෙන රොදිමිහා”ති ආහංසු.

තෙසං තං විජ්ජකාරං දිස්වා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං
“ආවුසො, ඉමිනා නාම කාරණෙන මහල්ලකත්ථෙරා අඤ්ඤමඤ්ඤං ගීවාසු
ගහෙත්වා විහාරපච්චන්තෙ රොදන්තා විවරන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා
“කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය
නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙනෙ තස්සා කාලකිරියාය
රොදන්තා විවරන්ති, පුබ්බෙපෙතෙ ඉමං කාකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා
සමුද්දෙ මතං නිස්සාය ‘සමුද්දඋදකං උස්සිඤ්චිත්වා එතං නිහරිස්සාමා’ති
වායමන්තා පණ්ඩිතෙ නිස්සාය ජීවිතං ලභිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සමුද්දදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. අටෙකො කාකො අත්තනො හරියං කාකිං ආදාය ගොවරං පරියෙසමානො සමුද්දතීරං අගමාසි. තස්මිං කාලෙ මනුස්සා සමුද්දතීරෙ බීරපායාසමච්ඡමං සසුරාදීහි නාගබලිකමමං කත්වා පක්කමිංසු. අථ සො කාකො බලිකමමට්ඨානං ගන්ත්වා බීරාදීනි දිස්වා සද්ධිං කාකියා බීරපායාසමච්ඡමංසාදීනි භුඤ්ජිත්වා බහුං සුරං පිටි. තෙ උභොපි සුරාමදමත්තා “සමුද්දකීළං කීළිස්සාමා”ති වෙලන්තෙ නිසීදිත්වා න්භායිතුං ආරහිංසු අටෙකා උමි ආගන්ත්වා කාකිං ගහෙන්වා සමුද්දං පවෙසෙසි. තමෙකො මච්ඡො මංසං බාදිත්වා අජ්ඣොහරි. කාකො “හරියා මෙ මතා”ති රොදි පරිදෙවි. අථස්ස පරිදෙවනසද්දං සුත්වා බහු කාකා සන්තිපතිත්වා “කිංකාරණා රොදසී”ති පුච්ඡිංසු. “සභායිකා වො වෙලන්තෙ න්භායමානා උමියා හටා”ති. තෙ සබ්බෙපි එකරවං රවන්තා රොදිංසු. අථ නෙසං එතදභොසි “ඉදං සමුද්දඋදකං නාම අමිභාකං කිං පභොසි, උදකං උස්සිඤ්චිත්වා සමුද්දං තුව්ඡං කත්වා සභායිකං නිහරිස්සාමා”ති. තෙ මුඛං පුරෙත්වා පුරෙත්වා උදකං බහි ඡඩ්ඨෙත්ති, ලොණුදකෙන ච ගලෙ සුස්සමානෙ උට්ඨායුට්ඨාය ථලං ගන්ත්වා විස්සමන්ති.

තෙ හනුසු කිලන්තෙසු මුඛෙසු සුක්ඛන්තෙසු අක්ඛිසු රත්තෙසු දීනා කිලන්තා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආමන්තෙත්වා “අමිභො, මයං සමුද්දඋදකං ගහෙන්වා බහි පාතෙම, ගහිතගහිතට්ඨානං පුන උදකෙන පුරති, සමුද්දං තුව්ඡං කාතුං න සක්ඛිස්සාමා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහංසු –

146.

“අපි නු හනුකා සන්තා, මුඛඤ්ච පරිසුස්සති;
ඔරමාම න පාරෙම, පුරතෙව මහොදධි”ති.

තත්ථ අපි නු හනුකා සන්තාති අපි නො හනුකා සන්තා, අපි අමිභාකං හනුකා කිලන්තා. ඔරමාම න පාරෙමාති මයං අත්තනො බලෙන මහාසමුද්දඋදකං ආකඬ්ඨාම ඔසාරෙම, තුව්ඡං පන නං කාතුං න සක්කොම. අයඤ්චි පුරතෙව මහොදධිති.

එවඤ්ච පන වත්වා සබ්බෙපි තෙ කාකා “තස්සා කාකියා එවරූපං නාම තුණ්ඩං අභොසි, එවරූපානි වට්ටක්ඛිති, එවරූපං ඡවිසණ්ඨානං, එවරූපො මධුරසද්දො. සා නො ඉමං වොරසමුද්දං නිස්සාය නට්ඨා”ති බහුං විජ්ජලපිංසු. තෙ එවං විජ්ජලපමානෙ සමුද්දදෙවතා හෙරවරූපං දස්සෙත්වා පලාපෙසි, එවං තෙසං සොත්ථි අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාකී අයං පුරාණදුතියිකා අභොසි, කාකො මහල්ලකත්ථෙරො, සෙසකාකා සෙසමහල්ලකත්ථෙරො, සමුද්දදෙවතා පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

සමුද්දකාකජාතකවග්ගොනා ඡට්ඨා.

[147] 7. පුජ්ඵරත්තජාතකවග්ගොනා

නයිදං දුක්ඛං අදුං දුක්ඛන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො භි භගවතා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතො”ති චුත්තෙ “සච්ච”න්ති වත්ථා “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති ව පුට්ඨො “පුරාණදුතියිකායා”ති වත්ථා “මධුරහත්ථරසා, භන්තෙ, සා ඉත්ථී, න සක්කොමි තං විනා වසිතු”න්ති ආහ. අථ නං සත්ථා “එසා තෙ භික්ඛු අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය සුලෙ උත්තාසිතො එතඤ්ඤෙව පත්ථයමානො කාලං කත්ථා නිරයෙ නිබ්බන්තො, ඉදානි නං කස්මා පුන පත්ථෙසි”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො ආකාසට්ඨදෙවතා අහොසි. අථ බාරාණසියං කත්තිකරත්තිවාරජණො සම්පත්තො හොති, නගරං දෙවනගරං විය අලඬිකරිංසු. සබ්බො ජනො බණ්ඩුකානිස්සිතො අහොසි. එකස්ස පන දුග්ගතමනුස්සස්ස එකමෙව සනසාටකයුගං අහොසි. සො තං සුධොතං ධොවාපෙත්ථා ඔහඤ්ජාපෙත්ථා සතවලිකං සහස්සවලිකං කාරෙත්ථා යපෙසි. අථ නං හරියා එවමාහ “ඉච්ඡාමහං, සාමි, එකං කුසුම්භරත්තං නිවාසෙත්ථා එකං පාරුපිත්ථා තව කණ්ඨෙ ලග්ගා කත්තිකරත්තිවාරං වරිතු”න්ති. “හද්දෙ, කුතො අම්භාකං දලිද්දානං කුසුම්භං, සුද්ධවත්ථං නිවාසෙත්ථා කීළාහී”ති? “කුසුම්භරත්තං අලභමානා ඡණ්ඩං න කීළිස්සාමි, ත්වං අඤ්ඤං ඉත්ථී ගහෙත්ථා කීළස්සු”ති. “හද්දෙ, කිං මං පිලෙසි, කුතො අම්භාකං කුසුම්භ”න්ති? “සාමි, පුරිස්සස්ස ඉච්ඡාය සති කිං නාම නත්ථී, නනු රඤ්ඤො කුසුම්භවත්ථස්මිං බහු කුසුම්භ”න්ති. “හද්දෙ, තං යානං රක්ඛපරිග්ගහිතපොක්ඛරණ්ණසදිසං, බලවාරක්ඛා, න සක්කා උපසඬිකම්තුං, මා තෙ එතං රුච්චි, යථාලද්ධෙනෙව තුස්සස්සු”ති. “සාමි, රත්තිභාගෙ අන්ධකාරෙ සති පුරිස්සස්ස අගමනියට්ඨානං නාම නත්ථී”ති. ඉති සො තාය පුනස්පුනං කට්ඨන්තියා කිලෙසවසෙන තස්සා වචනං ගහෙත්ථා “හොතු හද්දෙ, මා වින්තයිත්ථා”ති තං සමස්සාසෙත්ථා රත්තිභාගෙ ජීවිතං පරිච්චජිත්ථා නගරා නික්ඛමිත්ථා රඤ්ඤො කුසුම්භවත්ථං ගත්ත්ථා වතිං මද්දිත්ථා අන්තොවත්ථං පාවිසි. ආරක්ඛමනුස්සා වතිසද්දං සුත්ථා “වොරො වොරො”ති පරිවාරෙත්ථා ගහෙත්ථා පරිභාසිත්ථා කොට්ටෙත්ථා බන්ධිත්ථා පහාතාය රත්තියා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා “ගච්ඡථ, නං සුලෙ උත්තාසෙථා”ති ආහ. අථ නං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්ථා වජ්ඣකුරියා වජ්ජමානාය නගරා නික්ඛමාපෙත්ථා සුලෙ උත්තාසෙසුං. බලවච්චෙදනා පවත්තන්ති, කාකා සීසෙ නිලීයිත්ථා කණයග්ගසදිසෙහි තුණ්හෙහි අක්ඛීති විජ්ඣන්ති.

සො තථාරූපමිපි දුක්ඛං අමනසිකරිත්වා තමෙව ඉත්ථිං අනුස්සරිත්වා
 “තාය නාමමිහි සනපුප්ඵරත්තවත්ථනිවත්ථාය කණ්ඨෙ
 ආසත්තබාහුයුගළාය සද්ධිං කත්තිකරත්තිවාරතො පරිභිනො”ති
 වින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ -

147.

“නයිදං දුක්ඛං අදුං දුක්ඛං, යං මං තුදති වායසො;
 යං සාමා පුප්ඵරත්තෙන, කත්තිකං නානුභොස්සති”ති.

තත්ථ නයිදං දුක්ඛං අදුං දුක්ඛං, යං මං තුදති වායසොති යඤ්ච ඉදං සුලෙ
 ලග්ගනපච්චයං කායිකචෙතසිකදුක්ඛං, යඤ්ච ලොභමයෙහි විය තුණ්ඩෙහි
 වායසො තුදති, ඉදං සබ්බමිපි මය්හං න දුක්ඛං, අදුං දුක්ඛං එතංයෙව පන මෙ
 දුක්ඛන්ති අත්ථො. කතරං? යං සාමා පුප්ඵරත්තෙන, කත්තිකං
 නානුභොස්සති, යං සා පියඨගුසාමා මම හරියා එකං කුසුම්භරත්තං
 නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා එවං සනපුප්ඵරත්තෙන වත්ථයුගෙන
 අච්ඡන්තා මම කණ්ඨෙ ගහෙත්වා කත්තිකරත්තිවාරං නානුභවිස්සති, ඉදං
 මය්හං දුක්ඛං, එතදෙව හි මං බාධිති? සො එවං මාතුගාමං ආරබ්භ
 විප්පලපන්තොයෙව කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා
 ජයම්පතිකාව ඉදානි ජයම්පතිකා, තං කාරණං පච්චක්ඛං කත්වා යීතා
 ආකාසට්ඨදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පුප්ඵරත්තජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[148] 8. සිඨිගාලජාතකවණ්ණනා

නාහං පුතං න ච පුතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො
 කිලෙසනිග්ගහං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිර පඤ්චසතමත්තා සභායකා
 මහාවිභවා සෙට්ඨිපුත්තා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සාසනෙ උරං දත්වා
 පබ්බජිත්වා ජෙතවනෙ අන්තොකොට්ඨස්ථායෙ විහරිංසු. අට්ඨකදිවසං
 තෙසං අඨ්ඨරත්තසමයෙ කිලෙසනිස්සිතො සඨිකප්පො උප්පජ්ජි. තෙ
 උක්කණ්ඨිත්වා අත්තනා ජහිතකිලෙසෙ පුත ගණ්හිතුං විත්තං උප්පාදයිංසු.
 අථ සත්ථා අඨ්ඨරත්තසමනන්තරෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණදණ්ඩදීපකං
 උක්ඛිපිත්වා “කතරාය නු බො රතියා ජෙතවනෙ හික්ඛු විහරන්ති”ති
 හික්ඛුනං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙන්තො තෙසං හික්ඛුනං අබ්භන්තරෙ
 කාමරාගසඨිකප්පස්ස උප්පන්නභාවං අඤ්ඤාසි. සත්ථා ච නාම එකපුත්තිකා
 ඉත්ථි අත්තනො පුත්තං විය, එකචක්ඛුකො පුරිසො චක්ඛුං විය අත්තනො
 සාවකෙ රක්ඛති. පුබ්බණ්ඩාදීසු යස්මිං යස්මිං සමයෙ තෙසං කිලෙසා
 උප්පජ්ජන්ති, තෙ තෙසං කිලෙසෙ තතො පරං වඩ්ඪිතුං අදත්වා තස්මිං
 තස්මිංයෙව සමයෙ නිග්ගණ්හාති. තෙනස්ස එතදහොසි “අයං
 චක්කවත්තිරඤ්ඤො අන්තොනගරෙයෙව වොරානං උප්පන්නකාලො විය

වත්තනි, ඉදානෙව තෙසං ධම්මදෙසනං කත්වා තෙ කිලෙසෙ නිග්ගණ්හිත්වා අරහත්තං දස්සාමි”ති. සො සුරහිගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා මධුරස්සරෙන “ආනන්දා”ති ආයස්මන්තං ධම්මභණ්ඩාගාරිකං ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි. ථෙරො “කිං, භන්තෙ”ති ආගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. “ආනන්ද, යත්තකා හික්ඛු අන්තොකොට්ඨස්ත්ථාරෙ විහරන්ති, සබ්බෙව ගන්ධකුට්ඨෙවෙණෙ සන්තිපාතෙහි”ති. එවං කිරස්ස අහොසි “සවාහං තෙයෙව පඤ්චසතෙ හික්ඛු පක්කොසාපෙස්සාමි. ‘සත්ථාරා තො අබ්භන්තරෙ කිලෙසානං උප්පන්නභාවො ඤාතො’ති සංවිග්ගමානසා ධම්මදෙසනං සම්පට්ඨිතුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති. තස්මා “සබ්බෙ සන්තිපාතෙහි”ති ආහ. ථෙරො “සාධු, භන්තෙ”ති අවාපුරණං ආදාය පරිවෙණෙන පරිවෙණං ආභිණ්ඩිත්වා සබ්බෙ හික්ඛු ගන්ධකුට්ඨෙවෙණෙ සන්තිපාතෙත්වා බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙසි.

සත්ථා පල්ලඤ්ඤා ආභූජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය සිලාපට්ඨියං පතිට්ඨහමානො සිනෙරු විය පඤ්ඤත්තෙ බුද්ධාසනෙ නිසිදි ආවෙලාවෙලා යමකයමකා ඡබ්බණ්ණසනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්තො. තාපි රස්මියො පාතිමත්තා ඡත්තමත්තා කුටාගාරකුච්ඡමත්තා ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා ගගනතලෙ විජ්ජුලතා විය සඤ්චරිංසු, අණ්ණවකුච්ඡං බොහෙත්වා බාලසුරියුග්ගමනකාලො විය අහොසි. හික්ඛුසඬ්ඝොපි සත්ථාරං වන්දිත්වා ගරුචිත්තං පච්චුපට්ඨපෙත්වා රත්තකම්බලසාණියා පරික්ඛිපන්තො විය පරිවාරෙත්වා නිසිදි. සත්ථා බ්‍රහ්මස්සරං නිව්ඡාරෙත්තො හික්ඛු ආමන්තෙත්වා “න, හික්ඛවෙ, හික්ඛුනා නාම කාමචිතක්කං බ්‍යාපාදවිතක්කං විහිංසාවිතක්කන්ති ඉමෙ තයො අකුසලවිතක්කෙ විතක්කෙතුං වට්ටති. අන්තො උප්පන්නකිලෙසො හි ‘පරිත්තකො’ති අවමඤ්ඤිතුං න වට්ටති, කිලෙසො නාම පච්චාමිත්තසදිසො. පච්චාමිත්තො ච බුද්දකො නාම නත්ථී, ඔකාසං ලහිත්වා විනාසමෙව පාපෙති, එවමෙව අප්පමත්තකොපි කිලෙසො උප්පජ්ජිත්වා වඩ්ඪිතුං ලහන්තො මහාවිනාසං පාපෙති. කිලෙසො නාමෙස හලාහලවිසුපමො උප්පාටිතච්ඡවිගණ්ඩසදිසො ආසිවිසපට්භාගො අසනිඅග්ගිසදිසො අල්ලීයිතුං න යුත්තො ආසඬ්ඝිතබ්බො. උප්පන්තූප්පන්තක්ඛණෙයෙව පටිසඬ්ඛානබලෙන භාවනාබලෙන යථා මුහුත්තමිපි හදයෙ අට්ඨත්වා පදුමිනිපත්තා උදකඛිත්ථු විය විවට්ටති, එවං පජ්ඣිතබ්බො. පොරාණකපණ්ඩි තාපි අප්පමත්තකමිපි කිලෙසං ගරහිත්වා යථා පුන අබ්භන්තරෙ නූප්පජ්ජති, එවං නිග්ගණ්හිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සිඬ්ඛාලයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ නදීතීරෙ නිවාසං කප්පෙසි. අථෙකො ජරහත්ථී ගඬ්ඛාතීරෙ කාලමකාසි. සිඬ්ඛාලො ගොවරජපසුතො තං මතහත්ථීසරීරං දිස්වා “මහා මෙ ගොවරො උප්පන්තො”ති ගන්ත්වා තං සොණ්ඩෙ ඩංසි, නඬ්ගලීසාය දට්ඨකාලො විය

අහොසි. සො “නත්ථෙත්ථ ඛාදිතබ්බයුත්තක”න්ති දන්තෙසු ඩංසි, ථම්හෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. කණ්ණෙ ඩංසි, සුප්පකොටියං දට්ඨකාලො විය අහොසි. උදරෙ ඩංසි, කුසුලෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. පාදෙ ඩංසි, උදුක්ඛලෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. නඬගුට්ඨෙ ඩංසි, මුසලෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. සො “එත්ථාපි නත්ථි ඛාදිතබ්බයුත්තක”න්ති සබ්බත්ථ අස්සාදං අලහන්තො වච්චමග්ගෙ ඩංසි, මුදුපුවෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. සො “ලද්ධං දානි මෙ ඉමස්මිං සරීරෙ මුදු ඛාදිතබ්බයුත්තකට්ඨාන”න්ති තතො පට්ඨාය ඛාදන්තො අන්තොකුච්ඡිං පටිසිත්වා චක්කභද්දාදීනි ඛාදිත්වා පිපාසිතකාලෙ ලොහිතං පිටිත්වා නිපජ්ජිතුකාමකාලෙ උදරං පත්ථරිත්වා නිපජ්ජති.

අට්ඨස ඵතදහොසි — “ඉදං හත්ථිසරීරං මය්හං නිවාසසුඛතාය ගෙහසදිසං, ඛාදිතුකාමතාය සති පහුතමංසං, කිං දානි මෙ අඤ්ඤත්ථ කම්ම”න්ති සො අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා හත්ථිකුච්ඡියංයෙව මංසං ඛාදිත්වා වසති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ නිදාසෙ වාතසම්ඵස්සෙන වෙව සුරියරස්මිසන්තාපෙන ච තං කුණපං සුස්සිත්වා වලියො ගණ්හි, සිඬගාලස්ස පට්ඨද්වාරං පිහිතං, අන්තොකුච්ඡියං අන්ධකාරො අහොසි. සිඬගාලස්ස ලොකන්තරිකනිවාසො විය ජාතො. කුණපෙ සුස්සන්තෙ මංසමිපි සුස්සි, ලොහිතමිපි පච්ඡිජ්ජි. සො නික්ඛමනද්වාරං අලහන්තො භයජ්ජන්තො භුත්වා සන්ධාවන්තො ඉතො චිතො ච පහරිත්වා නික්ඛමනද්වාරං පරියෙසමානො විවරති. එවං තස්මිං උක්ඛලියං පිට්ඨපිණ්ඩි විය අන්තොකුච්ඡියං පච්චමානෙ කතිපාභව්වයෙන මහාමෙසො පාවස්සි. අථ නං කුණපං තෙමෙත්වා උට්ඨාය පකතිසණ්ඨානෙන අට්ඨාසි. වච්චමග්ගො විචටො භුත්වා තාරකා විය පඤ්ඤායි. සිඬගාලො තං ඡිද්දං දිස්වා “ඉදානි මෙ ජීවිතං ලද්ධ”න්ති යාව හත්ථිසිසා පටික්කමිත්වා වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා වච්චමග්ගං සීසෙන පහරිත්වා නික්ඛමි. තස්ස සඤ්ජන්තසරීරත්තා සබ්බලොමානි වච්චමග්ගෙ අල්ලියිංසු. සො තාලක්ඛන්ධසදිසෙන නිල්ලොමෙන සරීරෙන උබ්බිග්ගවිත්තො මුහුත්තං ධාවිත්වා නිවත්තිත්වා නිසින්නො සරීරං ඔලොකෙත්වා “ඉදං දුක්ඛං මය්හං න අඤ්ඤෙන කතං, ලොභහෙතු පන ලොභකාරණා ලොභං නිස්සාය මයා එතං කතං, ඉතො දානි පට්ඨාය න ලොභවසිකො භවිස්සාමි, පුන හත්ථිසරීරං නාම න පටිසිස්සාමි”ති සංවිග්ගභද්දයො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

148.

“නාහං පුනං න ච පුනං, න වාපි අපුනප්පුනං;
හත්ථිබොන්දිං පචෙක්ඛාමි, තථා හි භයතජ්ජිතො”ති.

තත්ථ න වාපි අපුනප්පුනන්ති අ-කාරො නිපාතමත්තො. අයං පනෙතිස්සා සකලායපි ගාථාය අත්ථො — අභඤ්ඤි ඉතො පුන, තතො ච පුනාති චුත්තවාරතො පුන තතොපි ච පුනප්පුනං වාරණසරීරසඬ්ඛාතං

හත්ථිබොන්දිං න පවෙක්ඛාමි. කිංකාරණා? තථා හි භයතජ්ජිතො, තථා හි අභං ඉමස්මිඤ්ඤෙව පවෙසනෙ භයතජ්ජිතො මරණභයෙන සන්තාසං සංවෙගං ආපාදිතොති.

එවඤ්ච පන වත්ථා තතොව පලායිත්ථා පුන තං වා අඤ්ඤං වා හත්ථිසරීරං නිවත්තිත්ථාපි න ඔලොකෙසි. තතො පට්ඨාය න ලොභවසිකො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “හික්ඛවෙ, අන්තො උප්පන්නකිලෙසස්ස නාම වඩ්ඪිතුං අදත්ථා තත්ථ තත්ථෙව නං නිග්ගණ්හිතුං වට්ටති”ති වත්ථා සච්චානි පකාසෙත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ පඤ්චසතාපි තෙ හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු, අවසෙසෙසු කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි අනාගාමීනො අහෙසු. තදා සිඬිගාලො අහමෙව අහොසින්ති.

සිඬිගාලජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[149] 9. එකපණ්ණජාතකවණ්ණනා

එකපණ්ණො අයං රුක්ඛොති ඉදං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං විහරන්තො වෙසාලිකං දුට්ඨලිච්ඡවිකුමාරං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්චි කාලෙ වෙසාලිනගරං ගාවුතගාවුතන්තරෙ තීහි පාකාරෙහි පරික්ඛිත්තං තීසු යානෙසු ගොපුරට්ඨාලකයුත්තං පරමසොභග්ගප්පත්තං. තත්ථ නිච්චකාලං රජ්ජං කාරෙත්ථා වසන්තානඤ්ඤෙව රාජුතං සත්ත සහස්සානි සත්ත සතානි සත්ත ව රාජානො හොන්ති, තත්තකායෙව උපරාජානො, තත්තකා සෙනාපතීනො, තත්තකා භණ්ඩාගාරිකා. තෙසං රාජකුමාරානං අන්තරෙ එකො දුට්ඨලිච්ඡවිකුමාරො නාම අහොසි කොධනො චණ්ඩො ඵරුසො සාහසිකො, දණ්ඩෙන සට්ටිතආසිවිසො විය නිච්චං පජ්ජලිතො කොධෙන. තස්ස පුරතො ද්වෙ තීණි වචනානි කටෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තං නෙව මාතෘපිතරො, න ඤාතයො, න මිත්තසුහජ්ජා සික්ඛාපෙතුං සක්ඛිංසු. අට්ඨස්ස මාතෘපිතුනං එතදහොසි “අයං කුමාරො අතිඵරුසො සාහසිකො, යපෙත්ථා සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො ඉමං විනෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, බුද්ධවෙනෙයොන භවිතඛිබ්”න්ති. තෙ තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා ආහංසු “හන්තෙ, අයං කුමාරො චණ්ඩො ඵරුසො කොධෙන පජ්ජලති, ඉමස්ස ඔවාදං දෙථා”ති.

සත්ථා තං කුමාරං ඔවදි – “කුමාර, ඉමෙසු නාම සත්තෙසු චණ්ඩෙන ඵරුසෙන සාහසිකෙන විහෙයකජාතිකෙන න භවිතඛිබ්, ඵරුසවාචො ව නාම විජාතමාතුයාපි පිතුනොපි පුත්තදාරස්සපි භාතිභගිනීනම්පි පජාපතියාපි මිත්තබන්ධවානම්පි අප්පියො හොති අමනාපො, ඩංසිතුං ආගච්ඡන්තො සප්පො විය, අට්ඨියං උට්ඨිතවොරො විය, බාදිතුං ආගච්ඡන්තො යක්ඛො

විය ව උබ්බෙජනීයො හුත්වා දුතියචිත්තවාරෙ නිරයාදීසු නිබ්බත්තති. දිට්ඨෙයෙව ව ධම්මෙ කොධනො පුග්ගලො මණ්ඩිතපසාධිතොපි දුබ්බණ්ණොව හොති, පුණ්ණවන්දසස්සිරිකම්පිස්ස මුඛං ජාලාහිභතපදුමං විය මලග්ගහිතකඤ්චනාදාසමණ්ඩලං විය ව විරූපං හොති දුද්දසිකං. කොධං නිස්සාය හි සත්තා සත්ථං ආදාය අත්තනාව අත්තානං පහරන්ති, විසං බාදන්ති, රජ්ජයා උබ්බන්ධන්ති, පපාතා පපතන්ති. එවං කොධවසෙන කාලං කත්වා නිරයාදීසු උප්පජ්ජන්ති, විභෙදකජාතිකාපි දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගරහං පත්වා කායස්ස හෙදා නිරයාදීසු උප්පජ්ජන්ති, පුන මනුස්සත්තං ලහිත්වා විජාතකාලතො පට්ඨාය රොගබහුලාව හොන්ති. චක්ඛුරොගො සොතරොගොතිආදීසු ව රොගෙසු එකතො උට්ඨාය එකස්මිං පතන්ති, රොගෙන අපරිමුක්තාව හුත්වා නිව්චං දුක්ඛිතාව හොන්ති, තස්මා සබ්බෙසු සත්තෙසු මෙත්තචිත්තෙන හිතචිත්තෙන මුදුවිත්තෙන භවිතබ්බං. එවරූපො හි පුග්ගලො නිරයාදිභයෙහි න පරිමුච්චති”ති. සො කුමාරො සත්ථු ඔවාදං සුත්වා එකොවාදෙනෙව නිභතමානො දන්තො නිබ්බිසෙවනො මෙත්තචිත්තො මුදුවිත්තො අහොසි. අඤ්ඤං අක්කොසන්තම්පි පහරන්තම්පි නිවත්තිත්වා න ඔලොකෙසි, උද්ධට්ඨායො විය සප්පො, අළුවිෂ්න්තො විය කක්කටකො, ඡින්තවිසාණො විය ව උසහො අහොසි.

තස්ස තං පවත්තිං ඤත්වා හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දුට්ඨලිච්ඡවිකුමාරං සුවිරම්පි ඔවදිත්වා නෙව මාතාපිතරො, න ඤාතිමිත්තාදයො දමෙතුං සක්ඛිංසු, සම්මාසම්බුද්ධො පන තං එකොවාදෙනෙව දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා මත්තවරවාරණං විය සමුග්ගහිතානෙඤ්ජකාරණං අකාසි. යාව සුභාසිතං විදං – ‘හත්ථීදමකෙන, හික්ඛවෙ, හත්ථීදම්මො සාරිතො එකංයෙව දිසං ධාවති පුරත්ථිමං වා පච්ඡිමං වා උත්තරං වා දක්ඛිණං වා. අස්සදමකෙන...පෙ.... ගොදමකෙන...පෙ.... දක්ඛිණං වා. තථාගතෙන හි, හික්ඛවෙ, අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන පුරිසදම්මො සාරිතො අට්ඨ දිසා විධාවති, රූපී රූපානි පස්සති. අයමෙකා දිසා...පෙ.... සො වුච්චති ‘යොග්ගාවරියානං අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී’ති (ම. නි. 3.312). න හි, ආවුසො, සම්මාසම්බුද්ධෙන සදිසො පුරිසදම්මසාරථී නාම අත්ථී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස මයා එකොවාදෙනෙව දම්තො, පුබ්බෙපාහං ඉමං එකොවාදෙනෙව දමෙසි”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං තයො වෙදෙ සබ්බසිප්පානි ව උග්ගහෙත්වා කිඤ්චි කාලං සරාවාසං වසිත්වා මාතාපිතූනං අච්චයෙන ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අහිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා හිමවන්තෙ වාසං කප්පෙසි. තත්ථ චිරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදං ගන්ත්වා බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ

වසින්වා පුනදිවසෙ සුනිවත්ථො සුපාරුතො තාපසාකප්පසම්පන්නො
 භික්ඛාය නගරං පවිසින්වා රාජඬ්ගණං පාපුණි. රාජා සීහපඤ්ජරෙන
 ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා ඉරියාපථෙ පසිදින්වා “අයං තාපසො
 සන්නිත්තිද්‍රියො සන්නමානසො යුගමත්තදසො, පදවාරෙ පදවාරෙ
 සහස්සත්ථවිකං යපෙන්නො විය සීහවිජම්භිතෙන ආගච්ඡති. සචෙ
 සන්නධම්මො නාමෙකො අත්ථී, ඉමස්ස තෙනඛින්නරෙ භවිතඛිබ්බ්”න්ති
 වින්නෙන්වා එකං අමච්චං ඔලොකෙසි. සො “කිං කරොමි, දෙවා”ති ආහ.
 එතං “තාපසං ආනෙහී”ති. සො “සාධු, දෙවා”ති බොධිසත්තං
 උපසඬ්කම්ත්වා වන්දින්වා භත්ථතො භික්ඛාභාජනං ගහෙන්වා “කිං,
 මහාපුඤ්ඤා”ති චුත්තෙ “භන්නෙ, රාජා තං පක්කොසතී”ති ආහ.
 බොධිසත්තො “න මයං රාජකුලුපකා, භෙමවන්තිකා නාමම්භා”ති ආහ.
 අමච්චො ගන්ත්වා තමත්ථං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “අඤ්ඤො
 අම්භාකං කුලුපකො නත්ථී, ආනෙහී න”න්ති ආහ. අමච්චො ගන්ත්වා
 බොධිසත්තං වන්දින්වා යාවිත්වා රාජනිවෙසනං පවෙසෙසි.

රාජා බොධිසත්තං වන්දින්වා සමුස්සිතසෙනවිජත්තෙ
 කඤ්චනපල්ලඬ්කෙ නිසීදාපෙන්වා අත්තතො පටියත්තං
 නානග්ගරසභොජනං භොජෙන්වා “කහං, භන්නෙ, වසථා”ති පුච්ඡි.
 “භෙමවන්තිකා මයං, මහාරාජා”ති. “ඉදානි කහං ගච්ඡථා”ති?
 “වස්සාරත්තානුරූපං සෙනාසනං උපධාරෙම, මහාරාජා”ති. “තෙන හී,
 භන්නෙ, අම්භාකඤ්ඤෙව උය්‍යානෙ වසථා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා සයම්පි
 භුඤ්ජින්වා බොධිසත්තං ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලං මාපෙන්වා
 රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාපි කාරෙන්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දන්වා
 උය්‍යානපාලං පටිච්ඡාපෙන්වා නගරං පාවිසි. තතො පටියාය බොධිසත්තො
 උය්‍යානෙ වසති. රාජාපිස්ස දිවසෙ දිවසෙ ද්වන්තික්ඛත්තුං උපට්ඨානං
 ගච්ඡති.

තස්ස පන රඤ්ඤො දුට්ඨකුමාරො නාම පුත්තො අහොසි වණ්ඬො
 ඵරුසො, නෙව නං රාජා දමෙතුං අසක්ඛි, න සෙසඤාතකා. අමච්චාපි
 බ්‍රාහ්මණගහපතිකාපි එකතො භුත්වා “සාමි, මා එවං කරි, එවං කාතුං න
 ලබ්භා”ති කුජ්ඣින්වා කථෙන්නාපි කථං ගාභාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. රාජා
 වින්නෙසි “යපෙත්වා මම අය්‍යං හිමවන්තතාපසං අඤ්ඤො ඉමං කුමාරං
 දමෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, සොයෙව නං දමෙස්සතී”ති. සො කුමාරං
 ආදාය බොධිසත්තස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා “භන්නෙ, අයං කුමාරො වණ්ඬො
 ඵරුසො, මයං ඉමං දමෙතුං න සක්කොම, තුම්භෙ නං එකෙන උපායෙන
 සික්ඛාපෙථා”ති කුමාරං බොධිසත්තස්ස නිය්‍යාදෙන්වා පක්කාමි.
 බොධිසත්තො කුමාරං ගහෙන්වා උය්‍යානෙ විවරන්නො එකතො එකෙන,
 එකතො එකෙනාති ද්විතියෙව පත්තෙහි එකං නිම්බපොතකං දිස්වා කුමාරං
 ආහ – “කුමාර, එතස්ස තාව රුක්ඛපොතකස්ස පණ්ණං බාදින්වා රසං
 ජානාහී”ති? සො තස්ස එකං පත්තං බාදින්වා රසං ඤත්වා “ධී”ති සහ

බෙළෙන භූමියං නුට්ඨාහි. “කිං එතං, කුමාරා”ති චුත්තෙ “හත්තෙ, ඉදානෙවෙස රුක්ඛො හලාහලවිසුපමො, වඩ්ඪන්තො පන බහු මනුස්සෙ මාරෙස්සති”ති තං නිමිබ්බොපාතකං උප්පාටෙත්වා හත්ථෙහි පරිමද්දිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

149.

“එකපණ්ණො අයං රුක්ඛො, න භූමියා චතුරඤ්චලො;
එළෙන විසකජ්ජෙන, මහායං කිං හවිස්සති”ති.

තත්ථ එකපණ්ණොති උභොසු පස්සෙසු එකෙකපණ්ණො. න භූමියා චතුරඤ්චලොති භූමිතො චතුරඤ්චලමත්තමිපි න වඩ්ඪිතො. එළෙනාති එළරසෙන. විසකජ්ජෙනාති හලාහලවිසසදිසෙන. එවං බුද්දකොපි සමානො එවරූපෙන තිත්තකෙන පණ්ණොන සමන්තාගතොති අත්ථො. මහායං කිං හවිස්සතීති යදා පනායං වුද්ධිප්පත්තො මහා හවිස්සති, තදා කිං නාම හවිස්සති, අද්ධා මනුස්සමාරකො හවිස්සතීති එතං උප්පාටෙත්වා මද්දිත්වා ඡඩ්ඛෙසිත්ති ආහ.

අථ නං බොධිසත්තො එතදවොච “කුමාර, ත්වං ඉමං නිමිබ්බොපාතකං ‘ඉදානෙව එවංතිත්තකො, මහල්ලකකාලෙ කිං හවිස්සති, කුතො ඉමං නිස්සාය වුඩ්ඪි’ති උප්පාටෙත්වා මද්දිත්වා ඡඩ්ඛෙසි? යථා ත්වං එතස්මිං පටිපජ්ජී, එවමෙව තව රට්ඨවාසිනොපි ‘අයං කුමාරො දහරකාලෙයෙව එවං චණ්ඩො ඵරුසො, මහල්ලකකාලෙ රජ්ජං පත්වා කිං නාම කරිස්සති, කුතො අම්භාකං එතං නිස්සාය වුඩ්ඪි’ති තව කුලසත්තකං රජ්ජං අදත්වා නිමිබ්බොපාතකං විය තං උප්පාටෙත්වා රට්ඨා පබ්බාජනීයකම්මං කරිස්සන්ති, තස්මා නිමිබ්බරුක්ඛපටිභාගතං හිත්වා ඉතො පට්ඨාය ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නො හොහි”ති. සො තතො පට්ඨාය නිහතමානො නිබ්බිසෙවනො ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නො හුත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා පිතු අව්චයෙන රජ්ජං පත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස දුට්ඨලිච්ඡවිකුමාරො මයා දම්මො, පුබ්බෙපාහං එතං දමෙසිංයෙවා”ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුට්ඨකුමාරො අයං ලිච්ඡවිකුමාරො අහොසි, රාජා ආනන්දො, ඔවාදදායකතාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

එකපණ්ණජාතකවණ්ණනා නවමා.

[150] 10. සඤ්ජීවජාතකවණ්ණනා

අසන්තං යො පග්ගණ්හාතීති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො අජාතසත්තුස්ස රඤ්ඤො අසන්තපග්ගහං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො හි බුද්ධානං පටිකණ්ටකභූතෙ දුස්සිලෙ පාපධම්මෙ දෙවදත්තෙ පසිදිත්වා තං අසන්තං

අසප්පුරිසං පග්ගස්භ “තස්ස සක්කාරං කරස්සාමි”ති බහුං ධනං පරිච්චජිත්වා ගයාසීසෙ විහාරං කාරෙත්වා තස්සෙව වචනං ගහෙත්වා පිතරං ධම්මරාජානං සොනාපන්නං අරියසාවකං සාතෙත්වා අත්තනො සොනාපන්නිමග්ගස්ස උපනිස්සයං භින්දිත්වා මහාවිනාසං පත්තො. සො හි “දෙවදත්තො පථවියං පවිට්ඨො”ති සුත්වා “කච්චි නු බො මම්පි පථවී ගිලෙය්‍යා”ති භීතතසිතො රජ්ජසුඛං න ලහති, සයනෙ අස්සාදසුඛං න වින්දති, තිබ්බකාරණාභිතුන්තො හත්ථිපොතො විය කම්පමානො විවරති. සො පථවිං ඵලමානං විය, අවිච්ඡාලං නික්ඛමන්තිං විය, පථවියා අත්තානං ගිලියමානං විය, ආදිත්තාය ලොහපථවියා උත්තානකං නිපජ්ජාපෙත්වා අයසුලෙහි කොටියමානං විය ච සමනුපස්සි. තෙනස්ස පහටකුක්කුටස්සෙව මුහුත්තම්පි කම්පමානස්ස අවත්ථානං නාම නාහොසි. සො සම්මාසම්බුද්ධං පස්සිතුකාමො බ්‍රහ්මපෙතුකාමො පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමො අහොසි, අත්තනො පන අපරාධමහන්නතාය උපසඬකම්තුං න සක්කොති.

අථස්ස රාජගහනගරෙ කත්තිකරත්තිවාගරෙ සම්පත්තෙ දෙවනගරං විය නගරෙ අලඬකතෙ මහාතලෙ අමච්චගණපරිවුත්තස්ස කඤ්චනාසනෙ නිසින්තස්ස ජීවකං කොමාරහව්චං අවිදුරෙ නිසින්තං දිස්වා එතදහොසි “ජීවකං ගහෙත්වා සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්නිකං ගම්ස්සාමි, න බො පන සක්කා මයා උජුකමෙව වත්තුං ‘අහං, සම්ම ජීවක, සයං ගන්තුං න සක්කොමි, එහි මං සත්ථු සන්නිකං නෙහි’ති, පරියායෙන පන රත්තිසම්පදං චණ්ණෙත්වා ‘කං නු ඛිවජ්ජ මයං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පයිරුපාසෙය්‍යාම, යං නො පයිරුපාසතං චිත්තං පසිදෙය්‍යා’ති වක්ඛාමි, තං සුත්වා අමච්චා අත්තනො අත්තනො සත්ථාරානං චණ්ණං කථෙස්සන්ති, ජීවකොපි සම්මාසම්බුද්ධස්ස චණ්ණං කථෙස්සති. අථ නං ගහෙත්වා සත්ථු සන්නිකං ගම්ස්සාමි”ති. සො පඤ්චහි පදෙහි රත්තිං චණ්ණෙසි “ලක්ඛඤ්ඤා වත හො දොසිනා රත්ති, අභිරුපා වත හො දොසිනා රත්ති, දස්සනීයා වත හො දොසිනා රත්ති, පාසාදිකා වත හො දොසිනා රත්ති, රමණීයා වත හො දොසිනා රත්ති, කං නු ඛිවජ්ජ මයං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පයිරුපාසෙය්‍යාම, යං නො පයිරුපාසතං චිත්තං පසිදෙය්‍යා”ති (දී. නි. 1.150).

අථෙකො අමච්චො පුරණකස්සපස්ස චණ්ණං කථෙසි, එකො මක්ඛලිගොසාලස්ස, එකො අජිතකෙසකම්බලස්ස, එකො පකුධකච්චායනස්ස, එකො සඤ්චයස්ස බෙලට්ඨපුත්තස්ස, එකො නාටපුත්තනිගණ්ඨස්සාති. රාජා තෙසං කථං සුත්වා තුණ්හි අහොසි. සො හි ජීවකස්සෙව මහාඅමච්චස්ස කථං පච්චාසිසති. ජීවකොපි “රඤ්ඤා මං ආරබ්භ කථිතෙයෙව ජානිස්සාමි”ති අවිදුරෙ තුණ්හි නිසිදි. අථ නං රාජා ආහ “ත්ථං පන, සම්ම ජීවක, කිං තුණ්හි”ති? තස්මිං බණ්ණ ජීවකො උට්ඨායාසනා යෙන භගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා “එසො, දෙව, භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අම්භාකං අම්බවනෙ විහරති සද්ධිං අඬ්ඨිතෙළුසෙහි

භික්ඛුසතෙහි. තං බො පන භගවන්තං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො”ති නව අරහාදිගුණෙ වත්වා ජාතීතො පටියාය පුබ්බනිමිත්තාදිහෙදං භගවතො ආනුභාවං පකාසෙත්වා “තං භගවන්තං දෙවො පශිරූපාසතු, ධම්මං සුණාතු, පඤ්භං පුච්ඡතු”ති ආහ.

රාජා සම්පුණ්ණමනොරථො භුත්වා “තෙන හි, සම්ම ජීවක, භත්ථියානානි කප්පාපෙහි”ති යානානි කප්පාපෙත්වා මහන්තෙන රාජානුභාවෙන ජීවකම්බවනං ගන්ත්වා තත්ථ මණ්ඩලමාළෙ භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවූතං තථාගතං දිස්වා සන්තව්විමජ්ඣෙ මහානාවං විය නිව්වලං භික්ඛුසඤ්ඤා ඉතො වීතො ව අනුච්චලාකෙත්වා “එවරූපා නාම මෙ පරිසා න දිට්ඨපුබ්බා”ති ඉරියාපටෙයෙව පසිදිත්වා සඤ්ඤා අඤ්ජලිං පග්ගණ්හිත්වා ථුතිං කත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො සාමඤ්ඤඵලපඤ්ඤා පුච්ඡි. අථස්ස භගවා ද්විති භාණවාරෙහි පටිමණ්ඩිතං සාමඤ්ඤඵලසුත්තං (දී. නි. 1.150 ආදයො) කටෙසි. සො සුත්තපරියොසානෙ අත්තමනො භගවන්තං බ්‍රාහ්මණෙත්වා උට්ඨායාසනා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. සත්ථා අවිරපක්කන්තස්ස රඤ්ඤො භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, භික්ඛවෙ, රාජා, උපහතායං, භික්ඛවෙ, රාජා. සවායං, භික්ඛවෙ, රාජා ඉස්සරියස්ස කාරණා පිතරං ධම්මිකං ධම්මරාජානං ජීවිතා න වොරොපෙස්සථ, ඉමස්මිංයෙව ආසනෙ විරජං විතමලං ධම්මවක්ඛුං උප්පජ්ජිස්සථ. දෙවදත්තං නිස්සාය අසන්තපග්ගහං කත්වා සොනාපත්තිඵලා පරිභිනො”ති ආහ.

පුනදිවසෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අජාතසත්තු කිර අසන්තපග්ගහං කත්වා දුස්සීලං පාපධම්මං දෙවදත්තං නිස්සාය පිතුසාතකකම්මස්ස කතත්තා සොනාපත්තිඵලා පරිභිනො, දෙවදත්තෙන නාසිතො රාජා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, අජාතසත්තු ඉදානෙව අසන්තපග්ගහං කත්වා මහාවිනාසං පත්තො, පුබ්බෙපෙස අසන්තපග්ගහෙනෙව අත්තානං නාසෙසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහාවිහවෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසීලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො භුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි සිප්පං වාවෙසි. තෙසු මාණවෙසු එකො සඤ්ජීවො නාම මාණවො අත්ථි, බොධිසත්තො තස්ස මතකුට්ඨාපනකමන්තං අදාසි. සො උට්ඨාපනකමන්තමෙව ගහෙත්වා පටිබාහනමන්තං පන අග්ගහෙත්වා එකදිවසං මාණවෙහි සද්ධිං දාරුඅත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා එකං මතඛ්‍යාග්ගං දිස්වා මාණවෙ ආහ “හො, ඉමං මතඛ්‍යාග්ගං උට්ඨාපෙස්සාමි”ති. මාණවා “න සක්ඛිස්සසි”ති

ආහංසු. “පස්සන්තානඤ්ඤෙව වො තං උට්ඨාපෙස්සාමි”ති. “සචෙ, මාණුව, සක්කොසි, උට්ඨාපෙහි”ති. එවඤ්ඤා පන වත්වා තෙ මාණුවා රුක්ඛං අභිරුහිංසු. සඤ්ඡීවො මන්තං පරිවත්තෙන්වා මතඛ්‍යාග්ගං සක්ඛරාහි පහරි, ඛ්‍යාග්ගො උට්ඨාය වෙගෙනාගන්ත්වා සඤ්ඡීවං ගලනාලියං ඩංසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා තත්ථෙව පති, සඤ්ඡීවොපි තත්ථෙව පති. උභොපි එකට්ඨානෙයෙව මතා නිපජ්ජිංසු.

මාණුවා දාරුනි ආදාය ආගන්ත්වා තං පවත්තිං ආචරියස්ස ආරොචෙසුං. ආචරියො මාණුවෙ ආමන්තෙන්වා “තාතා, අසන්තපග්ගහකාරා නාම අයුත්තට්ඨානෙ සක්කාරසම්මානං කරොන්තා එවරූපං දුක්ඛං පටිලහන්තියෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

150.

“අසන්තං යො පග්ගණ්හාති, අසන්තං චූපසෙවති;
තමෙව ඝාසං කුරුතෙ, ඛ්‍යාග්ගො සඤ්ඡීවිකො යථා”ති.

තත්ථ අසන්තන්ති තීහි දුච්චරිතෙහි සමන්තාගතං දුස්සීලං පාපධම්මං. යො පග්ගණ්හාතීති ඛත්තියාදීසු යො කොචි එවරූපං දුස්සීලං පබ්බජිතං වා වීචරාදිසම්පදානෙන, ගහට්ඨං වා උපරජ්ජසෙනාපතිට්ඨානාදිසම්පදානෙන පග්ගණ්හාති, සක්කාරසම්මානං කරොතිති අත්ථො. අසන්තං චූපසෙවතිති යො ච එවරූපං අසන්තං දුස්සීලං උපසෙවති හජති පයිරුපාසති. තමෙව ඝාසං කුරුතෙති තමෙව අසන්තපග්ගණ්හකං සො දුස්සීලො පාපපුග්ගලො සසති සංඛාදති විනාසං පාපෙති. කථං? ඛ්‍යාග්ගො සඤ්ඡීවිකො යථාති, යථා සඤ්ඡීවෙන මාණුවෙන මන්තං පරිවත්තෙන්වා මතඛ්‍යාග්ගො සඤ්ඡීවිකො ජීවිතසම්පදානෙන සම්පග්ගහිතො අත්තනො ජීවිතදායකං සඤ්ඡීවමෙව ජීවිතා වොරොපෙන්වා තත්ථෙව පාතෙසි, එවං අඤ්ඤොපි යො අසන්තපග්ගහං කරොති, සො දුස්සීලො තං අත්තනො සම්පග්ගාහකමෙව විනාසෙති. එවං අසන්තසම්පග්ගාහකා විනාසං පාපුණන්ති.

බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය මාණුවානං ධම්මං දෙසෙන්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මතඛ්‍යාග්ගුට්ඨාපනකො මාණුවො අජාතසත්තු අභොසි, දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

සඤ්ඡීවජාතකවණ්ණනා දසමා.

කකණ්ඨකවග්ගො පන්තරසමො.

තස්සුද්දානං –

ගොධසිඬ්ඨගාලවිරොචං, නඬ්ඨගාලවිරොචං,
පුප්ඵරත්තඬ්ඨගාලං, එකපණ්ණඬ්ඨගාලං සඬ්ඨගාලං.

අථ වග්ගද්දානං -

අපණ්ණකො සිලවග්ගො, කුරුඬ්ඨගාල ව කුලාවකො;
අත්ථකාමො ව ආසිසො, ඉත්ථිවරුණපායිමිහා.

ලිත්තො පරොසතං භංචි, කුසනාලා සම්පදානො;
කකණ්ඨකො පන්තරස, සතපණ්ණාස ජාතකාති.

එකකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(පයමො භාගො නිට්ඨිතො).

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්කො.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමනී හද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච චරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උතය පිණිසයි.....